

BIBLIOTHECA INDICA:

A -

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES

Nos. 356, 361, 365, 366, 369, and 371.

Sáma Veda Sáñhitá,

WITH THE COMMENTARY OF

SA'YANA A'CHÁRYA.

EDITED BY

SATYAVRATA SA'MAS'RAMI.

EDITOR OF THE HINDU COMMENTATOR.

४७८

VOL. IV.

CALCUTTA.

PRINTED BY N. K. SIRCAR, AT THE GANESA PRESS.

1877.

सामवेदसंहिता

भगवत्सायणाचार्य-विरचित-भाष्य-संहिता,

श्रीलक्ष्मी

वङ्गदेशीयासियाटीक-समाजाभ्यर्थनया

अधीतवेद-“प्रद्वकम्बनन्दिनौ”-सम्पादकेन

श्रीसत्यब्रतसामश्रमिभद्राचार्येण

वङ्गसामगेन

दीक्षिता यज्ञावसरं द्वोषिता च ।

चतुर्थो भागः ।

॥ उत्तरार्चिकः ॥

चतुर्थादि-प्रपाठक-चयामकः ॥

कलिकाना

गणेश्यन्ते सुद्रितः ।

पट्टा: १९१४ ।

॥ मन्त्राणामकारादिक्रमेण सूची ॥

—————○—————

मन्त्रप्रतीकम्					षट् अ
मन्त्रावस्थमः (५, १, १, १ = क १७, २, १—२३, २, ५—८—४)	..				२६९
मग्नम् (५, २, ८, १ = ज०)	१८८
मग्नव्यायूषिः (६, ३, ११, १ = ज०)	१३९
मग्निवोद्देवमणिभिः (४, १, ४, १ = ज०)	११७
मग्निवर्षो (६, १, १०, १ = ज०)	४२५
मग्निवर्षुषतमो (६, २, १०, २ = ज०)	४०१
मग्निर्द्वाषि (६, २, ७, १ = ज०)	४६१
मग्नेलज्जो (४, १, २१, १ = क ३, २, १८—१२, २, १४)	...				८४
मग्नयुक्त्या (६, १, २, १ = ज०)	४३५
मग्नेचुक्तमे (६, १, १, ४ = ज०)	१८१
मग्नेकोमं (६, १, १०, १ = ज०)	४००
मग्नेचिन्मूर्नां (४, १, १, ३ = ज ८, ३, ११—२३, २, २)	...				३
मविक्रदहृषा (४, १, ३, ६ = ज०)	१०
मक्षकानोषाञ्चा (६, १, १, २ = ज०)	४३६
मजीजनोहिप्रवान (६, १, ७, २ = ज पर्युषप्रथम्य)	४०८
मत्याहिष्यामा (४, १, ३, ५ = ज०)	१८१
मथानेचन्मानां (४, १, १४, ३ = ज०)	५८
मदाद्याश्वाइः (६, ३, ७, १ = ज०)	५३५
मध्यलिङ्गोमात् (६, ३, ३०, ३ = ज०)	५६१
मधुचतप्रिये (४, १, ३, ३ = ज०)	८
मध्योऽच्छ्रिभिः (५, १, ११, १ = क ४, १, २०—४, २, १—१—३—४—५—१६, २, १२—१४)					२०२

मन्त्रप्रतीकम्					षष्ठम्
अहुचिला (६, १, ०, ३ = ऊ पयुषप्रधन)	४०९
अग्नशरति (६, १, ११, २ = ऊ०)	४१८
अपद्वन्नोच्चाराच्चः (५, १, ३, ६ = ऊ०)	१८३
अपद्वन्नपवतेच्छो (५, १, ०, १ = ऊ०)	१८४
अपद्वन्नपवस्तेच्छः (५, १, १५, ६ = ऊ पवस्तेवचायच्छ)	१२८
अपद्वारा (४, २, १, ६ = ऊ प्रकाशमुश्वनेव)	१०९
अपाङ्गपातं (४, २, १३, २ = ऊ८, १, ३—१८, १, २)	४८१
अभिक्षम्यक्षणं (४, १, १, २ = ऊ८, ६, ११—१३, १, १)	१
अभिग्याति (४, १, ६, १ = ऊ०)	१०
अभिविष्ट्ठ' (६, २, ११, १ = ऊ७, २, १०)	७७२
अभिप्रियच्छिवं (४, १, १, १२ = ऊ प्रकाशमुश्वनेव)	१११
अभिप्रियादिवः (५, १, ४, ६ = ऊ०)	१८८
अभिवस्त्रा (६, २, १८, २ = ऊ८, २, १४)	५०४
अभिवायुः (६, २, १८, १ = ऊ८, २, १४)	५०३
अभिविप्रा (४, १, ४, २ = ऊ०)	१८५
अभिहिसत्त्व (४, १, १६, २ = ऊ४, १, ११)	१४३
अभीनोच्छर्षा (६, १, १८, ३ = ऊ८, २, १४)	५०४
अभीनोदायसातमं (४, १, १६, १ = ऊ४, १, ३—४—५—६— १२, १, १५—१६—१७, १, ११—१३—१४—१९—१८, १, १०— १६, २, ६)	१२२
अभ्यर्थस्त्रायुष (४, १, ४, ७ = ऊ०)	१५
अभ्यार्थानपञ्चुतो (४, १, ४, ८ = ऊ०)	१६
अभ्यात्त्वोच्चना (६, २, ४, १ = ऊ७, १, १०)	४५०
अभिच्छाविचर्षणिः (६, १, २, ४ = ऊ०)	५२१
अयंसोमदद्ध (६, ३, १३, १ = ऊ१५, १, ५)	५४३
अयन्दक्षायसाधनो (४, १, १६, १ = ऊ८, २, १२—८, १, १०—११)	७६
अयापवस्त्रधारया (५, १, ८, १ = ऊ०)	१८५

...
...

[ग]

सन्दर्भप्रतीक्षा	पृष्ठा
अंशापवापवस्त्रा (५, १, २१, १ = ज्ञ ५, ३, १७—८, २, १०—१९, १, १)	८८
अचाकोतो (५, १, ६, १ = ज्ञ०) १८९
अचुक्तकर (५, १, ८, १ = ज्ञ०) १८६
अयुक्तकुधा (५, ३, २१ १ = ज्ञ ६, १, ६) १७४
अर्चन्यर्क्षकरतो (५, १, २४, १ = ज्ञ ३, १, १२) १००
अर्द्धास्त्रोम (५, १, २०, १ = ज्ञ १, १४—१८, १, ११) १०१
अर्द्धविरातिं (५, २, १४, १ = ज्ञ ५, १, ८—१०, १, १) ११६
अर्द्धविष्ट (५, १, ५, १ = ज्ञ ६, १, १५) ४०३
अर्द्धाद्वृह्णवापतो (५, १, १८, १ = ज्ञ०) ९१
अशावारेपरि (५, २, १, ६ = ज्ञ०) ११८
अशावारैःपरि (५, १, ५, १ = ज्ञ०) १८०
अशाढ्मुखं (५, २, ८, १ = ज्ञ ५, १, ६) १४१
अशाविष्टोमोचरणे (५, २, १३, १ = ज्ञ ५, २, ८—८, १, १—१७, १, ४—२३, २, १०—१०) ११७
अश्वस्तप्र (५, २, १, १ = ज्ञ०) ९
अश्वमिष्टवः (५, १, १, १ = ज्ञ०) ११४
अश्वभंरोदली (५, १, २, ६ = ज्ञ०) ११०
अश्वभिष्टविष्टिख्यं (५, १, १, १० = ज्ञ०) ११
अश्वाश्वारदग्धसी (५, १, १, ४ = ज्ञ १०, १, १—११, १, ११)	५१०
अश्वप्रेषादेमना (५, १, ८, १ = ज्ञ १, २, ६) ४९१
आशालाक्ष (५, १, १४, १ = ज्ञ ३, १, ०) ५४
आशायेष्टविष्ट (५, १, ११, १ = ज्ञ ६, १, ६) १०४
आशास्त्रविद् (५, १, ४, १ = ज्ञ ६, १, १४—१०, १, ५—१६, १, १— २३, १, १०) २८८
आशामिद् (५, १, १, १ = ज्ञ अशालाक्ष) ४२८
आतेदेवं (५, १, १, १० = ज्ञ०) ११८

[च]

मन्त्रप्रतीकम्

आतेवती (४, २, १२, १ = ज ४, १, १०)	१५५	
आतारये (६, २, ४, २ = ज आतासहस्रम्)	४५३	
आतासहस्रम् (६, २, ५, १ = ज ०, १, १४—१८, १, १२—२३, ३, ३)	४५२	
आदित्यरित्नः (४, १, २३, ३ = ज०)	८८	
आगःसुतात् (५, २, १७, १ = ज ५, २, १७—११, १, १८)	६४८	
आगःसोमसंयतं (४, ०, ७, १ = ज ग्रोष्वासी०)	१३३	
आग्नेयग्रन्थं (६, २, २०, १ = ज ११, १, १६)	५०६	
आपवस्तान्धारय (५, १, ४, ८ = ज०)	१८८	
आपवस्तमदिकम् (५, १, ५, ४ = ज०)	१८१	
आपानाशोविवस्तो (४, २, १, ८ = ज ग्रकाष्मसुश्रवेष)	१०८	
आभन्नमा (४, २, २, ११ = ज०)	१११	
आमासुपक्षमैरय (६, १, १८, १ = ज०)	५०७	
आमित्रेवस्ते (४, २, २, ८ = ज०)	११९	
आथड्डैपृच्छिर् (६, १, ११, १ = ज०)	४२८	
आथहुकः (४, १, १४, ३ = ज ६, २, ७)	५४	
आश्योज्जितं (४, १, ५, ४ = ज०)	१८	
आरथिमा (४, २, २, १२ = ज०)	११२	
आवच्छसमहि (४, १, १, २ = ज०)	=	
आसुतेचिह्नत (६, ३, १६, १ = ज०)	५११	
आसुतापरि (६, ३, ६, १ = ज २, १, १—७, १, १०—१२, १, ११)	४५८	
इदंवायादिरं (४, १, १०, ३ = ज०)	२८	
इदंत्रेष्ठाग्रोतिषाङ्ग्रोतिहतम् (६, ३, ५, ३ = ज०)	५२७	
इन्द्रःसदामने (५, १, १०, २ = ज०)	२०१	
इन्द्रकातुष्ट (६, १, ६, १ = ज ६, १, १७—१८—६, १, १—१९—१६, १, १—५)	५१८	
इन्द्रमौण्णानम् (५, १, २०, ३ = ज १, १, १३—२१, १, २०)	१५८	

संख्याप्रतीकम्				पठम्
इन्द्रधनुषोन् (६, २, ८, १ = ज्ञ ७, २, १२)	४६८
इन्द्रधनुषोदिविनो (६, २, ८, ३ = ज्ञ ० ")...	४६९
इन्द्रधनुषोम (६, २, ८, ३ ज्ञ परिप्रधन्य)	४७०
इन्द्रधनुषोमप्रभान् (५, १, १२, ३ = ज्ञ घर्तादिवः)	४७१
इन्द्रधनुषोमराधसे (४, १, २, ५ = ज्ञ ०)	४७२
इन्द्रधनुषोमप्राक्षवे महाय (६, २, ३, ५ = ज्ञ ०)	४७३
इन्द्रधनुषोमप्रातवे वृच्छ्वे (५, २, १८, ३ = ज्ञ परिस्तंहयै)	४७४
इन्द्रधनुषोदिविचमानो (४, १, १, १ = ज्ञ ०)	-	-	४७०
इन्द्रधनुषोदिविचमान (४, १, १, ३ = ज्ञ ०)	४७६
इन्द्रधनुषोदिवियेषितो (४, १, १, २ = ज्ञ ०)...	४७८
इन्द्रधनुषोदी (४, १, ११, १ = ज्ञ १, १, १६—२०—२१—८, १, ४,— १०, २, ४—१६, १, ११—२२, १, १६—१३, १, १६—१०)	५०
इन्द्रधनुषोर्म (४, १, ७, १ = ज्ञ १७, १, १५)	५१
इन्द्रधनुषोर्माना (४, १, १३, १ = ज्ञ ०)	५८
उत्तमामिमेति (६, १, ८, ३ = ज्ञ ६, १, ११—८, १, ११)	५११
उत्तमत्वाहरितो (५, १, ८, ३ = ज्ञ ०)	५८९
उत्तमनरमा (४, १, ११, २ = ज्ञ अथापदा)	८८
उत्तमनःप्रिया (६, १, ८, १ = ज्ञ ०)	५१७
उत्तमनोग्रहमतीर् (४, १, ६, ३ = ज्ञ ०)	१०
उत्तमीवालासातये (५, १, ३, ४ = ज्ञ ०)	१८०
उत्तमप्रिय (६, २, १४, ३ = ज्ञ साक्षमुद्दो)	४८८
उत्तमवन्न (६, १, १, ४ = ज्ञ ०)	४३५
उत्तमवराजो (६, १, १, ३ = ज्ञ ०)	४८३
उत्तमशुद्धासर्वस्ते (५, १, ५, १ = ज्ञ ०)	१८८
उत्तमाशुद्धन् (६, १, ३, १ = ज्ञ ०)	१८४
उत्तमेभारत (६, १, १, १ = ज्ञ ०)	४१६

अन्तर्गतीकम्

अद्युतेमधुमत्तमा (६, १, ६, १ = ज ६, १, १६)	५०५
अद्विदिति (६, १, ६, १ ज १४, १, १६)	५११
अद्वाते (४, १, ६, ३ = ज ०)	१८८
अपवःसवना (४, १, १४, २ = ज ०)	५८
अपप्रचे (४, १, १, १४, १ = ज १, २, १६)	१००
अपप्रथमो (६, २, १, १ = ज ०)	५११
अपवक्तु (६, १, १६, २ = ज ०)	५५१
अपोमतिःपृष्ठते (६, १, ६, १ = ज ६, १, २१—६, २, ११)	५११
अपोदुजातम् (५, २, १०, १ = ज ६, १, ५—१६, १, ११)	१०१
अपयंश्चयवद् (५, १, १४, ३ = ज ५, २, १४—१६, १, ०)	११०
अभिदित्ति (४, १, १६, १ = ज ०)	५०
अद्वम्भुतिर् (६, १, ११, ३ = ज ७, २, १०)	५३४
अवावेद (४, १, ५, २ = ज ०)	१८
अतस्तेव (६, १, ११, १ = ज ०)	५४०
अविसनाय (४, १, १, १ = ज मिश्चल्लान्दर्थतं)	१६३
एतत्प्राप्तिर् (५, १, ४, ६ = ज ०)	१५१
एतत्त्वितस्य योग्यो (५, १, ४, २ = ज ०)	१५१
एतत्प्राप्तिर्दर्शिपोद्वजिति (४, १, १३, १ = ज ३, १, ०—१३, १, १४)	५०
एतत्प्राप्तिर्दर्शिपोद्वर्दिति (५, १, १, ८ = ज ०)	१०८
एतत्प्राप्तिर्दर्शिति (५, १, १, ३ = ज ०)	१०७
एतेष्वोमाच्चिति (५, १, १, २ = ज ०)	१०४
एतेष्वोमाच्चक्षत (४, १, ६, १ = ज ०)	१८
एतोन्निक्तं लक्षण (६, १, ६, १ = ज ७, १, ११)	४५०
एव्वलोग्यति (५, १, १६, १ = ज ५, १, १२)	१५१
एवेन्मन्त्रात्मेन (६, १, १, १ = ज १०, १, १—११, ६, १२)	५१४
एवाव्यताय (५, १, ८, १ = ज परिप्रथम्)	५१२

मन्त्रपत्रीकरण	पृष्ठा
एषस्त्राय (५, १, ६, २ = ऊ०)	२८७
एषउस्तुपुरुषतो (५, २, २, १० = ऊ०)	२७५
एषउस्तुष्टवा (५, २, ४, १ = ऊ०)	२८०
एषकविर् (५, १, ६, १ = ऊ०)	२८७
एषगच्छुर् (५, २, ६, ४ = ऊ०)	२८८
एषदिवंविधावति (५, २, २, ७ = ऊ०)	२७३
एषदिवंवासुरत् (५, १, १, ८ = ऊ०)	२७४
एषदेवःशुभायते (५, २, ५, ३ = ऊ०)	२८४
एषदेवोक्तमन्तुः (५, २, २, १ = ऊ०)	२७०
एषदेवोरखर्यति (५, १, १, ४ = ऊ०)	२७१
एषदेवोविपन्नुभिः (५, २, २, ४ = ऊ०)	"
एषदेवोविपाक्षतो (५, २, २, ६ = ऊ०)	२७२
एषविद्या (५, २, ३, १ = ऊ०)	२७५
एषनृभिर्विं (५, १, ६, ३ = ऊ०)	२८८
एषपवित्रे (५, १, ५, २ = ऊ०)	२८४
एषपुरुषियायते (५, १, ३, २ = ऊ०)	२०६
एषप्रलेनज्ञाना (५, १, २, ६ = ऊ०)	२०५
एषदक्षिणभिरी० (५, १, ३, ५ = ऊ०)	२७८
एषवसूनि (५, १, ३, ० = ऊ०)	२९८
एषवाज्ञो (५, १, ५, १ = ऊ०)	१८३
एषविप्रैरभिष्टुतो (५, २, २, १ = ऊ०)	२७१
एषविश्वागिवार्या (५, २, २, ३ = ऊ०)	"
एषवृष्टा (५, २, ५, ४ = ऊ०)	२८५
एषघृष्णादाभ्यः (५, २, ६, ६ = ऊ०)	२८८
एषघृष्णासिष्यदत् (५, २, ६, ५ = ऊ०)	"
एषझृष्णाखिं (५, २, ३, ६ = ऊ०)	२७८
एषमूर्यमरोचयत् (५, १, ५, ५ = ऊ०)	२८५

मन्त्रपत्रीकरण				पृष्ठम्
एषसूर्यं चाचासु (४, २, ५, ६ = ज०)	१८६
एषस्वपीये (५, २, ४, ५ = ज०)	१८७
एषद्यमदो (५, २, ४, ४ = ज०)	"
एषस्वामातुवीक्षा (५, २, ४, ३ = ज०)	१८१
एषहितोवि (५, २, ३, ४ = ज०)	१७७
करथाइन्द्र्यदग्नत (५, २, १०, २ = ज०)	१०१
करथाइवभृगवः (६, १, ६, १ = ज ६, १, १६)	४०६
कदामर्भम् (५, २, ११, ३ = ज ६, १, ७)	१७८
कविविप्रशंस्य (५, १, १८, २ = ज ५, १, ११)	१५०
कविवेधस्या (५, २, १३, ३ = ज असाविसोमो)	११८
केतुकृष्णवज्रकेतवे (६, २, १४, ३ = ज०)	५४१
गमेशानुः पितुः (६, २, ७, २ = ज०)	४६१
गायतिकिला (५, २, २३, १ = ज० ६, १, ८—१३, १, १—४)	१०८
निरक्षरन्द्र (४, १, ३, ७ = ज०)	११
गिरावज्रोग (५, १, १०, ३ = ज०)	१०१
गीषाइन्द्रो (५, १, ३, ८ = ज०)	११
चूतम्पवस (६, ३, १, ३ = ज०)	५१२
चमूर्छेनो (५, १, १, ३ = ज शिष्मुष्मज्ञानव्ययतम्)	१६६
अनीशकोन्नपवो (५, ३, ८, १ = ज०)	५४६
चुष्टरन्द्राय (५, १, ३, ८ = ज०)	१८१
ओतिर्यज्ञम् (४, १, १, १ = ज ८, २, ११—१३, २, १)	१
तंत्रःस्वाधो (५, १, १६, १ = ज ३, २, १२—८, १, १०—११)	७४
तंत्रिसराजं (५, १, १४, १ = ज ४, २, १४—१८, १, ०)	११४
गणेशज्ञोचजायत (६, २, १६, १ = ज०)	५०७

[ख]

महाप्रतीकम्					पृष्ठा
तस्यचितुर्वरेषं (६, ३, १०, १ = ज०)	५२७
तदिदाष (६, ३, १८, १ = ज १२, १, १२)	५२८
तस्यामदाय (४, १, ३, ८ = ज०)	११
तस्याविप्रा (४, १, ११, १ = ज० इन्द्रायेष्वो)	१०
तस्याश्रोचित (४, १, २२, १ = ज अग्नेवशो)	१६
तस्यधिमत्ते (५, १, १०, १ = ज०)	४२६
तस्यिर्वर्ण (५, २, १०, १ = ज ५—१८, १, ११)	१७१
तस्यिर्वाचयामसि (५, १, १०, १ = ज०)	१००
तस्योदिक्षणो (५, २, ४, १ = ज०)	१२८
तस्युत्तानूयं (६, २, १०, १ = ज ७, १, १८—१८, १, ७—१८, १, १४)	४७६
तस्यापवक्त (६, ३, १, १ = ज०)	५११
तस्युभ्युष्टो (४, १, ५, १ = ज०)	१७
तस्यक्षमा (४, १, ४, ६ = ज०)	१५
तस्यतरहस्तो (५, १, ११, १ = ज अध्यैषास्त्रिमिः)	२०३
तस्यद्रूपालक्ष (५, २, १०, १ = ज ५, १, १०—११, १, ११)	४४७
तामःस्तकं (४, २, ४, १—६, ३, ११, १ = ज०)	११७, ५१८
तामोवाचयतीर्त (४, २, ४, १ = ज०)	१२०
तेतस्यसनु (६, २, १७, १ = ज ८, १, ११)	५००
तेजामतस्मृ (६, ३, १६, १ = ज०)	५५१
तेक्षणसहस्रितं (५, १, ३, ६ = ज०)	१८१
तेत्योद्धितिं (४, २, ११, १ = ज० ४, १, १५)	१५४
तेपूत्तास्त्रोपिषितः (४, १, १०, १ = ज सोमायवत्ता)	१८
तेविश्वा (४, १, २, १ = ज०)	•
तेष्वामदेव (४, १, ८, १ = ज०)	१६
तोषामारात्रयामाना (४, १, १०, १ = ज०)	१८
तिंश्चान्विताज्ञति (६, १, ११, १ = ज०)	४३०
दिक्षदुक्षेषुमहितो (५, ३, १०, १ = ज०)	५५८

[ज]

मन्त्रप्रतीकम्

			पृष्ठम्
विरच्छेष्ट (५, २, १६, १ = ज ८, १, ११)	४५८
वंशविष्ट (५, २, १८, ३ = ज ५, १, ११)	२५०
वंवद्वच्चत (५, २, ८, ३ = ज ०)	३००
वंवलस्य (५, १, २०, २ = ज ५, १, ११—११, २, २०)	१५९
वंविष्टक्ष्वं (५, १, १७, १ = ज परिस्वानोगिरिष्टाः)	९३
वंसुतीमहिनमो (५, २, १६, १ = ज वंसीमासिधारयुर्)	१४१
वंसुत्वाकोच्छ्रिमित् (५, २, १६, ३ = ज ")	"
वंसूर्येनस्या (५, १, ४, १ = ज ०)	१५
वंसोमासिधारयुर् (५, २, १६, १ = ज ० ५, २, ११—१२—१३—१४—१५)	१४१
वंहिनःपिता (५, २, १३, २ = ज ४, १, १८)	१५८
वंहिरावस्थ (५, २, १५, १ = ज ५, ३, १०)	११९
वंहिशशतोनाम् (५, १, १६, ३ = ज ५, १, १५)	१५६
वंहिश्शूरःशनिता (५, २, २०, १ = ज २१, ११६)	५१०
वंग्रहन्नामर (५, २, १३, १ = ज ४, १, १८)	१५७
वंगन्नेयज्ञानां (५, २, १६, १ = ज ०)	५४९
वंगन्नेयप्रथा (५, २, १०, २ = ज ०)	४७१
वंमिन्द्रशशा (५, २, १२, १ = ज ०, २, १८—१६, २, ०—१८, १, १४)	४७६
वंमीश्चेष्टुतानाम् (५, १, २, १ = ज ०)	१८४
वंयज्ञैर्वीहघन् (५, १, ४, ६ = ज ०)	१६
वाविष्वेष्टव्यत (५, २, १, १ = ज ०)	१२४
वांशस्मि (५, २, १३, ३ = ज ४, १, १८)	१५८
वेक्तुमपि (५, २, १०, १ = ज १३, २, १२)	५५६
वेविष्वसजोषसो (५, १, १३, २ = ज परिस्वानोगिरिष्टाः)	६४
दिवःपीष्टुषम् (५, १, ११, ३ = ज अध्यवेष्टद्विभः)	२०३
दिवोपर्णोषि (५, १, १७, ३ = ज ५, १, ८—२१, ३, ८)	१४७
दिवोनामा (५, १, ४, ४ = ज ०)	१८६
दीर्घंश्चाक्षुरं (५, १, १६, १ = ज ०)	६१

मन्त्रपत्रीकरण		शुद्धि
देवेभस्त्रा (४, १, २, ५ = ऊ०)	१०८
दिव्यवत्त (५, २, १८, २ = ऊ परित्यंहर्यतं)	...	१५१
धर्मादिवः (५, १, १२, १ = ऊ ४, २, १४—८, १, १६—१५, १, १५—१०, १, २०—२३, १, १६—२३, १, १६)	...	१११
धिवाष्ट्रा (६, ३, १५, ३ = ऊ०)	८५०
धर्मयोःपुरुषवस्त्रोत् (४, १, ५, ३ = ऊ०)	१८
जकिरसंहर्यत्य (६, १, १४, २ = ऊ०)	...	४८४
जकिटहर्मस्त्रा (४, २, ८, १ = ऊ ४, १, ६)	...	१४०
जकीरेवत्त (६, १, ४, २ = ऊ० ७, १, १०)	...	४५१
जताज्ञत्वा (१, १, ७, ३ = ऊ०)	...	१८५
जग्मेदुपस्थीदत् (५, ३, ३, ३ = ऊ०)	...	५१०
जग्मांसमिति (५, १, १, ३ = ऊ०)	...	५६०
जग्मोजवति (५, ३, ४, २ = ऊ १४, १, १६)	...	५२२
जामाकामित्त्रा (४, २, १, ११ = ऊ प्रकाशसुहर्यते॒)	...	११०
जाग्नियज्ञामां (५, २, ३, ३ = ऊ०)	१२५
जित्यखोलो (५, १, ४, ० = ऊ०)	१८७
जूममुनामी (५, २, १२, १ = ऊ परीक्षेचित्त)	...	२०६
जूवस्त्रस्त्रा (५, १, २, ८ = ऊ०)	...	१७७
पदापश्चीमताज्ञासो (५, १, ३, २ = ऊ०)	...	१६४
परित्यंहर्यतं (५, १, १८, १ = ऊ० ५, १, १८—१८—१०—६, १, १—१—१— १२, २, १—१—१४, २, १६—१०—१८—१०—११— १७, १—१७, १, ६—१७, १, १—२०, ३, ४)	...	१५०
परिक्षेचित्तम् (५, १, ६, ३ = ऊ०)	१८६
परिपथन्त्रेज्ञाय (५, १, ८, १ = ऊ० ६, १, २०—६, २, १०—१०, १, ६— ११, १, ०—१४, १, ४—१०, ९, ६—२१, १, १८)	...	४१६

सन्दर्भप्रतीकम्

		एठम्
परिष्यत्काशा (४, १, २, ४ = ज०)	...	११७
परिस्खलानो (५, १, १६, ३ = ज० अभैनोवाजातात्म)	...	२२६
परिस्खानश्चसे (४, १, १३, ३ = ज परीतोचित्त)	१००
परिस्खानात् इन्द्रो (४, १, १, ७ = ज प्रकाशमुद्देश)	...	१०८
परिस्खानोग्निरिष्टः (४, १, १७, १ = ज ३, १, ८—८—१०—५, १, ८—६, २, ९—१२, १, १८—१४, १, ९—१५, १, ८—८—१०—११—१२—१६, १, ७)	...	४१
परीतोचित्तता (५, १, १२१ = ज ५, १, १—२—३—४—५—६—०, १, ३—४—७, २, ३—४—६, १, ३—६, २, ४—६, ३, ११—११, १, १८—१२, २, २०—१५, १, ६—१५, २, १२—१४—१४—२६, १, ५—१६, १, ६, १६, १, १८)	...	३०५
पर्णन्यःपिता (५, २, १३, २ = ज अवाविसोमो)	३२८
पर्युषप्रबन्ध (६, १, ०, १ = ज ६, १, १८—१८—६, १, ८—१०, १, ५—८)	४०८	
पर्यन्तवाजातात्म (५, १, ३, ३ = ज०)	१८०
पवमाननितोश्चसे (५, २, १५, २ = ज पवस्तदेवायायुषग्)	..	२२८
पवमानमवस्थाशो (५, १, ३, २ = ज०)	...	१०८
पवमानवासुरि (५, २, ११, ३ = ज०)	..	३०५
पवमानहुदीर्घं (५, ३, १, ८ = ज०)	...	५२१
पवमानसञ्जित्ततो (५, २, ११, १ = ज०)	...	३०३
पवमानोचमिश्युधो (५, २, १, ५ = ज०)	...	११७
पवमानोचसिद्धदत् (५, १, १, ५ = ज०)	..	५१४
पवमानोरथीमः (५, २, ११, २ = ज०)	...	३०४
पवस्तदेवायायुषग् (५, १, १५, १ = ज ४, २, १७—१८—१९—२०—१७, १, १)	११७	
पवस्तदेववीतय (५, १, १७, १ = ज० ५, १, १७—११, २, १६)	...	३४७
पवस्तदेववीर् (५, १, १, १ = ज०)	८
पवस्तदहित्त (५, १, १, १ = ज०)	५११
पवस्तोममहागत्युदः (५, १, १७, १ = ज ५, १, ८—११, ३, ८) ...		२४६

मन्त्रप्रतीकम्					शङ्खम्
परमासोममषे (५, २, १६, १ = ज्ञ० ६, १, ४)	३६८
परवीतारः पुणीतम् (४, १, ४, ४ = ज्ञ०)	१४
पावमानीदेवम् (५, २, ८, ४ = ज्ञ०)	१९६
पावमानीर्षेष्ठेत्युचित्ति० (५, २, ८, २ = ज्ञ०)	१८७
पावमानीः स्वस्त्रयनीः चुहुवा (५, २, ८, ३ = ज्ञ०)	१८५
पावमानीः स्वस्त्रयनीकामित् (५, २, ८, ९ = ज्ञ०)	१९०
पिवानाइका (६, २, ५, १ = ज्ञ वातासुवर्षम्)	४५४
पिवाचुतम् (६, २, १६, १ = ज्ञ० ८—१३, १, १५—११, १, १६—१६, १, १२—१८, २, १६)	४५१
पुणानादवसाधनं (४, २, ६, ६ = ज्ञ० ४, १, १२—०, १, १८—१८—८, १, १८ —१४, २, १४)	१४४
पुणानः कलाशेषा (५, १, २, ६ = ज्ञ०)	१०६
पुणानासुवर्षम् चदो (५, १, १, १ = ज्ञ०)	१०४
पुणानीवारे (४, १, ११, ६ = ज्ञ० वस्त्रमानाः)	१८
पुरस्त्रं (५, १, ६, २ = ज्ञ०)	१८३
पुरकिष्टु० (५, १, २०, १ = ज्ञ० ५, १, १२—२१, १, २०)	२५४
पुरदाहि० (४, २, ११, २ = ज्ञ० ४, १, १०)	१५६
प्रकावनुद्वेष (५, २, १, १ = ज्ञ० ६, २, ५—१६, १, १८—१२, १, १—६)	१०२
प्रवासवत्तम् (५, २, १०, १ = ज्ञ०)	५०२
प्रतिवांसुर (४, १, ८, १ = ज्ञ०)	१५
प्रतेषोतारो (५, १, १६, १ = ज्ञ० ६, १, ४)	३५८
प्रत्यजैपिषोषते (६, १, १, १ = ज्ञ० २०, १, १—१, १, ११)	५१४
प्रवारामदो० (४, २, १२, १ = ज्ञ०)	११६
प्रभज्ञोषरो (६, १, ०, १ = ज्ञ०)	५१५
प्रयुज्ञावाषो० (४, १, १, १ = ज्ञ०)	११६
प्रवाचनिष्टु० (५, १, ४, ६ = ज्ञ०)	१५७
प्रवाचनिष्टु० वातारस (४, १, १०, १ = ज्ञ० ४, १, १५—१६—१७, १, १)	१५८

मन्त्रप्रतीकम्

		षष्ठम्
प्रवाचनाः सच्चरेता (४, २, १०, २ = ज्ञ, १, १५—१३, ३, १)	...	१४०
प्रबोधिष्यो (४, २, ७, २ = ज्ञ प्रोचयासी०)	...	१२३
प्रबीमिवाय (४, २, ४, १ = ज्ञ०)	...	१२६
प्रबीर्चाप (४, १, २, ४ = ज्ञ०, २, १६)	...	१००
प्रस्वेतउद्दीरने (५, १, ५, २ = ज्ञ०)	..	१६०
प्रकुञ्चनामाया (६, २, ३, १ = ज्ञ०, २, १७—१८—६, २, १८—१९—१०—४, १, १—११, १, १—२—१२—१४, १, १६—१६, १, १४—१८, १, १७—१८, १, १९—१८, १, १८—२०—२१—२२, २, ७)	४३७	
प्रसोमयासीम्भव्य (४, २, १०, २ = ज्ञ०, १, १५—२३, ३, १)	...	१५०
प्रस्तानासीरथा० (४, २, १, ४ = उ प्रकाशमुद्गर्णेव)	...	१०६
प्रह्वसासकृप्तसा (४, २, १, २ = उ प्रकाशमुद्गर्णेव)	...	१०३
प्रेहोचग्रेदीदिवि (६, १, १०, ३ = च०)	...	४२७
प्रेष्टंवो (५, १, १८, १ = उ० ५, १, ११)	..	२४९
प्रोचयासी॒इ (४, २, ७, १ = च० ४, १, ७—६, १, १०—७, १, ११—१०, १, ५—२३, १, १५—१८)	...	१३१
प्रोचद्वस्त्रोन (४, २, ६, १ = च०)	...	१८८
वभवेतु (६, ३, ३, १ = च०)	...	४१८
वृहत्तिरिभा (५, २, २१, १, = उ० ६, १, ६)	...	३७४
व्रत्यप्रजावत् (६, १, ७, ३ = च०)	...	४६२
मद्रावस्था (६, २, ८, २ = उ० ७, २, ६)	..	४६४
मरामेधा० (४, १, ०, २ = उ० १७, १, १५)	...	२१
मित्रिविश्वा (४, १, ६, १ = च०)	..	२७
भूयामते (६, २, १६, २ = उ पिवासुभस्तु)	...	४२२
मवोनवापवस्तु (५, १, १, ० = च०)	...	१४७
मविवादुम् (५, २, १, १ = ज्ञ अकविवादुः०)	..	२६४
मन्त्रपाठि (६, २, २०, १ = ज्ञ० ११, १, १६)	...	५०८

मन्त्रपत्रीकरण			षष्ठम्
महारुद्देति (५, १, ४, २ = ऊ०)	१८५
मधुमलग्नुमपात् (६, १, १, २ = ऊ०)	३८०
महत्सूमो (५, २, १, ३ = ऊ चाकाम्यसुद्धः)	२६५
महारम्भोय० (५, २, १०, ० = ऊ०)	१०१
महान्नामचीर् (४, १, ३, ४ = ऊ०)	८
महीमेषस्थ (४, १, २१, १ = ऊ चथापवा)	६०
महोनोराय० (५, १, ७, १ = क०)	१४४
महाविश्वा (५, २, ६, २ = ऊ०)	"
माचिदन्यत् (६, १, ५, १ = ऊ ६, १, १५)	४०२
मानोचक्षाता (६, १, ६, २ = इन्द्रकतुशक्षा)	५१८
मूर्धानन्दिद्वि (४, २, ३, १ = ऊ०)	१२३
मृजनिलादश (५, १, २, ४ = ऊ०)	१०५
मृज्जमानःसुहस्या (४, १, ११, १ = ऊ ३, १, १—१—३—४—३, २,			
४—५, १, ४—६—८, २, ८—८—६, २, ११—१८, २, ५—			
१४—२०, २, ०—२०, २, ८	१८
मध्याक्षोक्ते (५, २, ११, २ = ऊ ४, ५, १६)	१५२
मद्द (४, २, ६, २ = ऊ०)	११०
मदकहिंदंयते (५, १, २१, १ = ऊ ६, १, ०)	३७६
मःपावमानौरथेत्यूचिभिर्	२६४
मःसोमःकल्पेत्वा (५, १, ४, ५ = ऊ०)	१८६
मःस्त्रीहितीषु (६, २, १, २ = ऊ०)	४४३
मञ्जिष्ठन्वावहमषे (६, २, ११, १ = ऊ ८, १, ११८, १, ३)	४८०
मञ्जायथाच्चपूर्व (६, १, १६, १ = ऊ०)	५०९
मञ्जस्त्रनस् (४, १, २३, २ = ऊ०)	८६
मञ्जस्त्रहित्या (४, १, १०, १ = ऊ०)	१८
मतरम्भमयामषे (५, २, १५, १ = ऊ ५, २, १०)	३३८
मनेदिष (४, २, १४, ३ = ऊ ४, १, १८—२३, २, १८)	१११

[त]

मन्त्रप्रतीकम्			पृष्ठम्
यत्पानीःसमाधिष्ठो (५, १, १३, १ = ज्ञ गाथजिता)	३८०
यद्यद्युर (६, १, १, १ = ज्ञ०)	३८१
यदिन्द्रियित (४, १, १४, १ = ज्ञ ४, १, १५—१३, १, १६)	१६०
यदिन्द्रियान् (५, १, १३, १ = ज्ञ ४, १, १५)	१६१
यदीसुतेनिष्ठ (६, १, १, १ = ज्ञ १०, १, १—११, १, ११)	५१६
यहावसेहस्रमे (५, १, १३, १ = ज्ञ ४, १, १५)	१११
यहीडावीक (४, १, ६, १ = ज्ञ०)	१८
यन्मन्त्रे (४, १, १४, १ = ज्ञ ४, १, १५—१६, १, १७)	१६०
यस्योऽस्यु (६, १, १४, १ = ज्ञ०)	४८६
यस्तिद्वित्ता (५, १, ११, १ = ज्ञ ६, १, ७)	१००
यस्ततरक्षः (४, १, १५, १ = ज्ञ २, १, ११—११, १, १४)	७१
यस्तत्त्वम् ४, १, ६, १ = ज्ञ०)	१७
युद्धादिकेशिता (५, १, १३, १ = ज्ञ गाथजिता)	३८१
युद्धितित्त्वं (६, १, १२, १ = ज्ञ०)	५४१
युद्धत्यस्ताम्या (५, १, १२, १ = ज्ञ०)	५४२
येनदेवाःपविचेष (५, १, ८, ५ = ज्ञ०)	१८७
येसोमासःपरावति (४, १, ११, १ = ज्ञ ४, १, १६)	१५२
रथित्तित्वं (४, १, ४, १० = ज्ञ०)	१६
रसनेनिष्ठो (४, १, ११, १ = ज्ञ इन्द्रायेष्ठो)	११
राजानोनप्रशक्तिः (४, १, १, ९ = ज्ञ प्रकाशमुण्डनेत्)	१००
रायादिरक्षया (४, १, ८, २ = ज्ञ०)	१६
रेवतीर्णः (४, १, १४, १ = ज्ञ ३, १, ७)	५१
वयनीचस्तुराधिष्ठो (५, १, १६, १ = ज्ञ चमीनोपालाचाततं)	१३२
वसुरल्लिंबंसु (४, १, ११, २ = ज्ञ चम्लिंग्नो)	८९
वाङ्मीवाङ्मीषु (५, १, १०, २ = ज्ञ०)	५४८
वावृष्टामःइत्प्रसा (५, १, १६, १ = ज्ञ १२, १, ११)	५५४
वाशार्थवनीष्ठवः (५, १, १, ७ = ज्ञ०)	१६१

प्रदर्शनीक्रम्			पृष्ठम्
विभाद्वृहत्पितृ (६, ३, ५, १ = ज्ञ०)	५१५
विभाद्वृहत्पुरुष (६, ३, ५, २ = ज्ञ०)	५२६
पृष्ठिक्षिक्षपरि (५, १, ३, २ = ज्ञ०)	१०८
पृष्ठियावारीत्यापेक्षम् (६, ३, ११, १ = ज्ञ०)	५४०
पृष्ठियित्यो (६, ३, १४, १ = ज्ञ०)	.	..	५४८
प्रदेवलापसिंच (४, १, ०, ३ = ज्ञ० १०, १, १५)	११
प्रियुष्मानंशर्ति (५, २, १६, १ = ज्ञ० ६, १, ४)	११८
प्रियुष्मानंशर्यंतं (५, १, १, १ = ज्ञ० ६, १, १—१०, १, ०— १८—१२, २, ४—१२, १, ०)	१४४
प्रकृपयत्ता (५, १, १०, २ = ज्ञ० ५, १, ८—११, ३, ८)	१४६
प्रभूमालतायुग्मित् (४, १, २, २ = ज्ञ०)	०
प्रभौष्मदो (६, ३, १२, २ = ज्ञ० १५, १, ५)	५४५
प्रूपामः (६, ३, ११, १ = ज्ञ० ०, १, १०)	५०२
प्रूपीयो (५, १, १२, १ = ज्ञ० वर्णादिः)	११२
प्रावक्षण्य (५, २, १०, १ = ज्ञ० ५, १, ८—१०, १, १)	११६
प्रदृश्यो (५, ३, १२, १ = ज्ञ० १५, १, ५)	५४५
प्रदेवद्वयमालृपित् (४, १, १६, १ = ज्ञ० ३, २, १२—८, १, १०—११)	७५
प्रदावक्षणित्योदत् (४, २, ६, १ = ज्ञ० ४, १, १२—०, १, १८—१२— १, १, १८—१४, २, १५)	१४६
प्रवित्तक्षापि (५, २, ०, २ = ज्ञ०)	१४२
प्रदेवः (५, २, ०, १ = ज्ञ०)	१४३
प्रवरक्षितिः (५, ३, ४, १ = १४, १, १६)	५०५
प्रवज्ञाये (६, ३, १, ४ = ज्ञ०)	५१४
प्रवाचयोम (४, १, ४, १ = ज्ञ०)	११
प्रवाच्योतिः (४, १, ४, २ = ज्ञ०)	"
प्रवाहक्षमुत (४, १, ४, २ = ज्ञ०)	११
प्रवोधग्राम (४, १, १२, १ = ज्ञ० ३, १, ०—२५, १, १४)	५१
प्रवोधग्नापित् (५, २, १६, १ = ज्ञ०)	५१
प्रवेदो (५, ३, १, २ = ज्ञ०)	५४८
प्रवदक्षमदिक्षमः (५, १, ५, १ = ज्ञ०)	४३४
प्रपदिष्विष्वद्वदो (५, २, ०, १ = ज्ञ०)	१८१
प्रपुष्मानघय (५, १, ४, १ = ज्ञ० वाग्माटविर्)	१११
प्रपुष्मानो (५, २, १०, १ = ज्ञ० ६, १, १२)	५१०
प्रपुष्मग्निम् (५, २, १२, १ = ज्ञ० ४, १, १०)	४८८

भन्नप्रतीकम्		४७८
समझाविश्वा (५, २, ६, २ = ज०)	...	१९९
समिक्षेषोत (४, १, १३, २ = ज १, २, ०—१२, १, १४)	...	५०
समीवसुख (४, २, ६, २ = ज० ४, १, १२—७, १, १३—११—६, १, १८—१४, १, १५)	...	४६६
समीचीनासचाहत (४, २, १, १० = ज प्रकाशमुद्देश्य)	...	१०६
समुद्रोच्चपद्म (४, १, १, ५ = ज०)	...	१०
समुप्रियोदयते (६, २, ८, १ = ज ७, १, ६)	...	४६५
सम्मातृभिर् (६, १, १५, २ = ज चाकमुची)	...	४८७
सम्माजाया (४, २, ४, २ = ज०)	..	१२६
सम्मीजतउदगायस्य (४, १, १, १ = ज प्रकाशमुद्देश्य)	...	१०५
सम्बिन्दिता (६, १, ४, १ = ज चाकायविरु)	...	१८८
स्वाक्षर्य (६, १, १४, २ = ज०)	..	४८५
स्वाक्षी (५, १, ७, २ = ज०)	...	१८१
स्वायम् (४, १, २, ० = ज०)	...	११९
स्वीरो (६, १, २, २ = प्रतुल्लास्य)	..	४३८
स्वृष्टिः (५, १, ७, ५ = ज०)	...	१९२
स्वस्तः (५, २, ७, १ = ज०)	...	१९०
स्वस्त्रे (४, १, १८, १ = ज २, १, ११—११, १, १४)	...	७१
स्वस्त्रधारंपर्यं (६, २, ६, २ = ज २, २, १—७, १, १०—१२, १, १३)	...	४५८
स्वाक्षातः (६, ३, १८, १ = ज०)	...	५०
स्वाक्षुची ६, १, १५, १ = ज ८, १, ०—१२, १, ८—१८, १, ४)	...	४८६
सुप्रावीरकु (६, १, २, २ ज०)	...	१९१
सुकपक्षलम् (४, १, १५, १ = ज०)	...	५०
सुविमिद्धी (६, १, १, १ ज०)	..	४८७
सुखाकासीब्रिभिर् (४, १, २०, १ = ज सोमाःपवन)	...	७८
स्वर्णस्त्रे (६, १, ६, १ = ज ६, १, ११—६, २, ११)	...	४१०
सीमःपुनानोचर्षति (५, १, ३, १ = ज०)	...	१७८
सोमाचालपम् (५, १, ४, १ = ज०)	...	१८४
सोमाःपवकहस्त्रो (४, १, २०, १ = ज २, २, १३—१४—१५—१६—१७—१८, २, १९—१०—१८—१९, १, १—२३, १, १४)	..	७८
सोमानासरण (६, १, ११, २ = ज०)	...	५१८
स्वशुत्तेभिर् (६, ३, ३, २ = ज०)	...	५२०
स्विष्मानासोरथा (४, २, १, ५ = ज प्रकाशमुद्देश्य)	...	१०६
स्वोतादेवो (६, ३, १०, १ = ज०)	...	५४८

यस्य निश्चरितं वेदा यो वेदे भ्योऽखिलं जगत् ।
निर्बोगे तमहं वन्दे विद्यमातीर्थं महेश्वरम् ॥ ७ ॥

॥ अथ सप्तमोऽध्यायः आरभ्यते ॥

तत्र

प्रथमखण्डे, † प्रथम-द्वचे—

प्रथमा ।

१ १ ३११ ३१२९९
ज्योतिर्यज्ञस्यपवतेमधुप्रियं
२ १११११ ११ १११
पितादेवानाञ्जनिताविभूवस्तुः ।
११ ४ ११ ५१२ ६१२
दधातिरत्नश्वधयोरपीच्यं
११ १ ३१२ ३१२ २२ २२
मदिन्तमोमसुरइन्द्रियोरसः ॥ १४ ॥

“यज्ञस्य” अग्निष्टोमादेः “ज्योतिः” दीपकः सोमः “प्रियम्”
इन्द्रादोनां प्रियभूतं “मधु” मधुरसं “पवते” पूयते दशापवि-

* ‘विषवक्तौ मिकमिदानीं वष्टमहः’—इति वि० ।

† ‘वयस्सिश्वहे वताङ्गम्’—इति वि० ।

‡ अ० व० ०, ३ ११, ५ ।

त्रय शोधतइत्यर्थः । रसो विशेषते—“पिता” पालकः “जनिता” फलस्य उत्पादकः “विभूतसुः” प्रभूतधनः तेन सम्यादयितुं ग्रन्थलात् ताट्यः सोमरसः “स्वधयोः” [“स्वधे”—इति आवाप्तिव्योर्नाम (निघ० ३, १०, १)] , “अपीच्यम्” [—इति चाल्तर्हितस्य (निघ० ३, २५, ६)] आवाप्तिव्यो-मंधेऽन्तहितं “रत्नं” रमणीयं धनं “दधाति” स्थापयति यजमानेषु । स एव पुनर्विशेषते—“रसः” रसयिता “मदिन्मः” मादयितृतमः “मत्सरः” स सोमः “इन्द्रियः” इन्द्रे ण जुषः इन्द्रिय-वर्दको वा* ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

३ १२ ३ ११ ४१ २८ ५
अभिक्रन्दन्कालशंबाङ्गर्षति
१ २ ३ २ ३ १ १ ३ १
पतिहीवःशतधारोविचक्षणः।
१ १ ३ २ ३ १ २
हरिर्मित्रस्यसदनेषु सीदति
० १ १ ३ १ १ ३ १ २
मर्मजानोविभिःसिन्धुभिर्वृषा ॥ २० ॥

* ‘चोतिर्यश्य पवते—चोतिरुचुं दीप्तिकरं यश्य पवते पूर्यते भूषु-रसः * * * पिता देवानां जनिता विविषेन प्रकारेण जनिता । कवसु ? “चन्नौ प्राक्षाङ्गतिः सम्यग्दित्य मुपतिष्ठते । आदित्याज्ञायते इष्टिर्हेतुरङ्गं ततः प्रकाः”—चन्नेन प्रकारेण जनिता । विभुर्विश्वस्य भावयिता । दधाति धारयति रत्नं स्वधयोः अपीच्यम् अविमाशि मदिन्मः मत्सरः भवणीयः इन्द्रियः इन्द्रस्य सभूतः रसः वीर्यम्—इति वि० ।

सोमः “वाजी” वेजनवान् गमनवान् [यहा, अस्ससदृशः] “अभिक्रम्दन्” अभितः शब्दं कुर्वन् “कलशं” द्वोषकलशम् “अर्धति” गच्छति । कौटृशः “दिवः” द्योतमानस्य पत्तरिष्ठस्य दशापवित्तवश्चणस्य “पतिः” पालकः स्वामी यहा द्युलोकस्य स्वामी [दिवि हि सोमउत्त्यन्तः “द्यतीयस्या मितो दिवि सोम आसीत्”—इति चुतेः] “शतधारः” परिमित-धार-पेतः “विचक्षणः” विशेषेण द्रष्टा* ‘हरिः’ हरितवर्णः सोमरसः “मित्रस्य” मित्रवर्हितकरस्य यज्ञस्य “सदनेषु” “सौदति” निष्ठस्तो भवतित् । कौटृशः सन्? “सिन्धुमिः” स्थन्दन-साधनैः अविरोमभिः दशापवित्तावयवैः‡ “मर्मूजानः” शोधमानः “हृषा” वर्षकः फलानाम् ॥ २ ॥

अथ द्वौया ।

१११ १११ १११ १११
अग्रेसिन्धुनाम्यवमानोचर्ष
१११ १११ १११ १११ १११
स्थयेवाचोष्पियोगोषुगच्छसि ।
१११ १११ १११ १११ १११
अग्रेवाजस्यभजसेमहस्तन्
१११ १११ १११
स्वायुधःसोतृभिःसोमहयसे ॥ ३३ ॥ १

* ‘विश्वस्त्र द्रष्टा’—इति वि० ।

† ‘मित्र अदित्यविशेषः। अद्यवा मित्रस्य यजमानस्य सत्त्वा कुत्यर्थ-क्षम्बेन सम्बन्धेन तस्य हहे पु द्वोषकलशप्रभतिषु सौदति’—इति वि० ।

‡ ‘अविभिः—द्यतीयावत्तवर्षम् मिदं पठ्येकवचमस्य स्थाने द्रष्टव्यम् । अष्टः सभूतेन दशापवित्तवश्चणस्य “सिन्धुमिः उद्यौरित्यर्षः”—इति वि० ।

¶ अ० च० ०, १, १४, २।

हे सोम ! त्वं “सिखूनां” स्यन्दन-खभावाना मुदकानाम्
 “अये” पुरस्तात् “पवमानः” पूयमानः सन् “अर्षसि” गच्छसि
 ब्रह्मोदकं जनयितु माहुतिहारान्तरिक्षे गच्छसीत्यर्थः । तथा
 “वाचः” माध्यमिकाया अपि “अथियः” याज्ञः पूज्यः सन्
 गच्छसि तथा “गोषु” रश्मिषु तेषामये गच्छसि तथा “वाजस्य”
 शत्रूणा मनस्य लाभायेति शेषः । तदर्थं “महाधनं” सङ्कुमामं
 “भजसे”* सेवसे । कौटुमः सन् ? “स्वायुधः” शोभन--प्रहरण-
 साधनायुधः । हे सोम ! ताहशस्त्रं “सोहभिः” अभिषुषवद्धिः
 अध्यर्यादिभिः “सूयसे”† अभिषूयसे ॥ ३ ॥ १

॥ मरुताम्बेनु ॥ ज्यो२३४ । तिर्यक्षस्थपवतेमधौ ।

४५ १२२८ १२१
होप्रायाम् । पितादेवानाञ्जनिता । विभूवासूरः ।

१८० १८१ १८२
दधातिरत्नस्त्रयोः । अग्रीचायारम् । मादिन्तारम्

५ ११२ ११४
४मा: । मत्सरईद्रीयोऽरापुसाई५६: ॥(१) १ आ २ ३ ४ ।

५ ८ ५८ ४ ५८ ४ ५ १
भिक्रन्दन्कलशंवाजियौ । होषातायि । पतिहिंवःशत

धारो । विचक्षणा॑रः । हरिम्निंचस्यसदनायि । षुसी॒

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०
दातारथ्यि । माम्बजारथ्यनाः । अविभिःसि । धूभा

*,+ “भजते”—रूपि “प्रयते”—इति च च०-पाठः ।

३यिर्वापुष्ट्वाद्यप्ति ॥(२) शा २ ३ ४ । अैसिन्धूनाम्बवमान
श्री । अहोषासायि । अग्रेवाचोच्चयियोगो । षुगच्छा
सारयि । अग्रेवाजस्यभजसायि । महाना २ ३ म् ।
सूवायू २ ३ ४ धाः । सोतृभिःसो । मासू ३ या ५ साह
पु द्यि(३) ॥]११* ॥ [१]

॥ वहणसाम ॥ ज्योतिर्य । शा ३ स्थपवतोमधुप्रि
याम् । पितादेवानाञ्चनिताविभूवमूरक्ष्योर्य । दधा
तिरत्नञ्चधयोः । अपीचियारथम् । चोयि । मदायि
न्तारथमाः । मात्सरः । इन्द्रि । यो २ ३ । रसाउवा
इ ॥(१) अभिक्र । दारकलशंवा । जियर्षतायि । प
तिहिंवःशतधारोविचक्षणा २ ३ चोयि । चरिम्नित्यसद
ने । षुसीदतारथयि । चोयि । मर्मजारथनाः । आ

* क० मा० प्र० ६स० ११सा० ।

विभिः । सिंधुः । भारत्यिः । वृषाउवाऽ ॥(२) अयि
 सि । धूर्णाम्यवमानः । अर्षसायि । अग्नेवाचोअग्नि
 योगोषुगच्छसारथिहोयि । अय्वेवाजस्यभजसे । मह
 द्वनाश्वम् । होयि । सुवायूरथधाः । सोतृभिः । सो
 म । सूर्यः । यसाउवाऽ । ए३ । इन्दुःसमुद्रमुर्विया
 विभासी२५४५(३) ॥ २* ॥ [२] १

अथ हितीय-दृचे—

प्रथमा ।

११ २२३ १२९ ११८ १८ २२
 अस्त्रक्षतप्रवाजिनोगव्यासोमासोअश्वया ।

११२ ११८ १८
 शुक्रासोवौरथ्याश्ववः ॥ १* ॥

“वाजिनः”बलवन्तः “शुक्रासः”दीपाः “आश्वः” विगवन्तस्य
 “सोमासः” सोमाः “गव्या”श्च यजमानस्य गवेच्छया तथा

* क० मा० ११प्र० १४० १८० ।

† ए० आ० ५, २, ५, ६ (१मा० ७६४०)=ए० वे० ७, १, १६, ४, ५ ।

‡ “गव्या”—सूति ल०-पाठः ।

“अस्त्रया” अस्त्रेच्छया तथा “वौरवा” वौराः पुद-भृत्याद्यः
तेषा मिच्छया “प्र अस्त्रात्” प्रासूत्यन्त रसान्वा विमुच्यन्ते ॥१॥

अष्ट हितीया ।

१२२ १२३ १२४ १२५ १२६
शुभमानास्तायुभिमज्यमानागभस्योः।

११३ १९३१९
पवनेवारेष्वये ॥ १* ॥

“कृतायुभिः” यज्ञेक्षुभिः अध्ययै-प्रभृतिभिः “शुभ्रमानाः”
शुभ्रहित्यमाणाः “गभस्योः” हस्योः हस्याभ्यां एव “सुख्यमानाः”
शीघ्रमानाः “वारे” वासे दण्डापवित्रे । कीहंश्च ? “अथ्ये”
अविमये “पवन्ते” पूर्यन्ते ॥ २ ॥

अथ छत्तीया ।

१२ १२ १ २ ३ १ ३ १ २ ३ १ १ १
तेविश्वादाभुषेवसुसोमादिव्यानिपार्थिवा ।

१२३ १८ १८
पवन्तामान्तरिक्षमा ॥ २५ ॥ २

“ते” सोमाः अभिषूयमाणाः “दाशुषे” हविः-प्रदत्ते यजमा-
नाय “विज्ञा” सर्वाणि “वस्तु” वासकानि गवादि-धनानि “आ-

* च० व० ७, १, ३६, ५।

† “गमस्योः—गमस्यिभां वाऽभ्यां । ‘गमस्यी वाङ्—इति वाऽनामसु पाठात्’—इति च०-आकृता ।

ફેબ્રુઆરી ૧૯૭૨

पवन्तां सर्वतः चरन्तु ।^१ वस्त्रित्युक्तं कथं वस्त्रां विश्वलमिति ?
उच्चते—“दिव्यानि” दिवि भवानि “पार्थिवा” पृथिवी-सम्ब-
धानि “अन्तरिक्षा” अन्तरिक्षाणि^२ अन्तरिक्षे भवानि^३ एव सुक्त-
प्रकारेण विश्वानीत्यर्थः ॥ १ ॥ २

पवस्तेति-दशच्चै दत्तौय-सूक्ते —

प्रथमा ।

११ ११८ १८११२ ११ २
पवस्तदेववौरतिपविच्छेमरण्ड्या ।

११ ११८ १८
इन्द्रमिन्दोऽष्टाविश ॥ ११ ॥

हे सोम ! “देववौः” देवकामः क्षत्रं लं “रण्ड्या” वेगेन
“पविच्छं” यथा भवति “अति पवस्त” अतिच्चर किञ्च हे “इन्द्रो”
“षष्ठा” सेचकस्त्रं इन्द्रम् “आविश्य” प्रविश्य ॥ १ ॥

अथ दितौया ।

११ ११३ १११११ ११ २१
आवच्यस्तमहिस्तरोऽष्टेन्दोद्युम्नवत्तमः ।

११ ११८ ११
आयोनिभर्णसिस्तदः ॥ २१ ॥

* ‘घनानीत्यतुष्टव्यते’—इति विं० ।

[†] ४० च० ६, १, २, ४ (२भा ४० च०) व० ६, ७, १८, १ ।

[‡] ‘देवानां भवभूतः’—इति विं० ।

[¶] ४० च० ६, ७, १८, १ ।

हे “इच्छा” सोम ! “हृषा” वेदकाभौष्टदाता वर्षकः; “चुक्ष-
वस्तमः” यशस्तिमः; “धर्णसि” धर्ता त्वं “मही” महत् “सरः”
पानीयम् “अन्धः” अन्धम् “आवच्छल” अच्छान् प्रति आगमय
किञ्च “योनिं” स्वकीयं स्वामम्[#] “प्रासदः” आसौद च ॥ २ ॥

अथ द्वतीया ।

११ ११८ ११९ १११ ११२
अधुक्षतप्रियमधुधारासुतस्यवेधसः ।

१११ ११२
अपोवसिष्टस्तुतः ॥ ३० ॥

“सुतस्य” अभिषुतस्य “वेधसः” अभिलिपितस्य विधातुर्यस्य
“सोमस्य” “धारा” “प्रियं” प्रौतिकरं “मसु” अमृतम् “अधुक्षत
दुर्घे स “सुक्रतुः” सुकर्मा सोमः “अपः” “वस्तीवरीः”
“वसिष्ट” आच्छादयति ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११२ ११९ १११ ११२
महानन्वामहीरन्वापोचर्षन्तिसिन्धवः ।

१११ १११ १११
यद्गोभिर्वासयिष्यसे ॥ ४५ ॥

हे सोम ! त्वं “यद्” यदा यज्ञे “गोभिः” गोर्विकारैः
पयोभिः “वासयिष्यसे” आच्छादयिष्यसे तदा “महान्” गुणैः

● ‘योनिं दीप्तकलशम्’—इति विं० ।

† अ० व० ६, ७, १८, २।

‡ अ० व० ६, ७, १८, ४।

प्रवृत्तः “त्वा अतु” त्वाच्यति “सिन्धवः” स्थन्दमानाः “महीः”
महत्यः “आपः” “अषंन्ति” गच्छन्ति ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

१ २ ३ ११ ३ २ १ १ १ १ १

समुद्रो अप्तु माघजे विष्टम्भो धरुणो दिवः ।

१ १ ३ ११ ३ १

सोमः पवित्रे अस्युः ॥ ५० ॥

“समुद्रः” समुद्रवन्ति अस्माद्रसाइति समुद्रः “विष्टम्भः”
“दिवः” स्वर्गस्य “धरुणः” धर्त्ता च “अस्युः” अस्मात्-कामः[†]
“सोमः” “अस्यु” उदकेषु “माघजे” मर्मूच्यते पवित्रेऽभिविष्यते
चेत्यर्थः ॥ ५० ॥

अथ षष्ठी ।

१ १ ३ २ ३ १ २ ३ १ १ १ १ १

अचिक्रद हृषा हरिम्भहा निर्वोनदर्शतः ।

१८ १९

सूर्यो यदिद्युते ॥ ६५ ॥

“हृषा” कामानां वर्षकः “हरिः” हरितवर्णः “महान्”
सर्वोत्तमः “मित्रः न” यथा सखा तद्वत् “दर्शतः” दर्शनोयः यः
सोमः “अचिक्रदत्” अष्ट्वं करोति सोऽयं सोमः सूर्येण सह
“सम्बिद्युते” समित्येकीभावे सूर्येण सह योत्तदृत्यर्थः ॥

“रोचते”—इति वहृचावां पाठः ॥ ६५ ॥

* च० आ० ६, १, १, १ (१ भा० ५५ श०) = च० व० ६, ७, १८, ५ ।

† ‘अस्यात् भग्नमिष्टुः’—रसि विऽ ।

‡ च० व० ६, ७, १८, १ ।

अथ सप्तमौ ।

१ २१९ ३१२ ४११ ५११
गिरखदन्त्रोजसामर्ज्यन्तेऽपस्थुवः ।

६ ६११११११
याभिर्मीदायघृम्भसे ॥ ७* ॥

हे “इन्दो !” “ते” तव “ओजसा” वलेन “अपस्थुवः”
कर्मच्छा-सम्बन्धिणः ताः “गिरः” स्तुतयः “मर्हज्यन्त”
श्रीधन्ते । “याभिः” “गोभिः” त्वं मदाय “चरन्” “शुच्छसे”
अलङ्घियसे† ॥ ७ ॥

अथ अष्टमौ ।

१२ १ १११११ ३११
तम्बामदायघृष्यउलोककात्नुमीमह ।

२१११ ३१
तवप्रशस्तयेमहे ॥ ८‡ ॥

“लोककात्” लोकस्य कर्त्तारं “तं त्वा” सोम “घृष्यये”
शब्दूणां घर्षण-शौलायण “मदाय” “ईमहे” याचामह ।
हे सोम ! पातमिति शेषः । किमर्थम् ? इति, उच्यते—
“तव” “महे” महते “प्रशस्तये” प्रशंसनाय ॥ ८ ॥

* श्ल० वे० ६, ७, १६, २ ।

† ‘शुच्छसे ग्रोधसे’—इति वि० ।

‡ श्ल० वे० ६, ७, १६, २ ।

¶ ‘घृष्यये—चरनार्थम्’—इति वि० ।

अथ वस्त्री ।

¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶

गोषाइन्दोनुषाचस्यश्वसावाजसाउत ।

१२१

आत्मायशस्यपूर्वः ॥ ८* ॥

हे “इन्दो” क्षियमान-सोम ! “यज्ञस्य” ज्योतिष्टमादेः
 “पूर्वः” पुराणः नित्यः आव्या खरूपभूतः [सोमस्य यज्ञखरू-
 पत्वं प्रसिद्धम्] । ताहृशस्य “योषा” अस्मव्यं गवां दातासि,
 “असि” भवसि, “वृषा” नृणां पुच-भृत्यादीनां दातासि,
 “अस्त्रसाः” अस्त्रानां दाता चासि, “उत्” अपिच “वाजसा”
 अस्त्रानां दाता चासि ॥ ६ ॥

अथ दशमी ।

१११ ११८ १२ ११२

असम्भविन्दविन्दयम्बधोः पवस्वधारया ।

四
五
六
七
八
九

पर्जन्योवृष्टिमात्रैव ॥ १०७ ॥ ३

हे “इन्द्रो” सोम ! “इन्द्रियम्” इन्द्रेण शुष्टम् इन्द्रियस्य
वौर्यस्य वा वर्षकं रसं “मधोः मदकरस्य अनुतस्य “धारया”
“पर्जन्योवृष्टिमाईव” यथा वर्षवान् पर्जन्यो भिवः सथा “चस्याभ्य”
भेधातिथिभ्यः “पवत्ति” चर ॥ १० ॥

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराध्यन्वस्तु षष्ठ्यस्त्राध्यायस्तु

प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥ ३

• अ० व० ६, ७, १८, ५।

† अ० वे० ६, ७, १६, ४।

અથ દ્વિતીય-ખંડે—

सनाचेति-दशष्वे प्रथमे सुती, प्रथमा ।

१२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

सनाचसोमजेषिचपवमानमहिश्रवः ।

一一一

अथानोवस्यसख्तधि ॥ १४ ॥

“हे “महिश्वः” महदव ! “परमान्” सीम ! “सन्” त
अच्छाणि यज्ञनौयान् देवान् भज “जेषि च” याग-विज्ञकारिष्यो
राच्छसांश जय । “अह” देवान् प्राप्य राच्छसांश जित्वा अन-
न्तरं “नः” अस्मान् “वस्यसः” चेयसःः “जाधि” कुरु च योऽस्मभ्य
देहीत्यर्थः ॥ १ ॥

पद्म द्वितीया ।

१२१३२१११११
सनात्योतिः सनात्स्वात् विश्वाच सोमसौभगा ।

— 1 —

अथानौवस्यस्यक्षमिः ॥ २८ ॥

हे सोम ! त्वं “ज्योतिः” तेजः “सन्” अस्मद् प्रयच्छ ।
अपिच “स्खः” स्वर्ग “सन्” अस्मद् देहि । “विश्वा” विश्वानि
“सौभग्या” सौभग्यानि “च” सन् सिद्धमन्यत ॥ २ ॥

• ग्रंथ नं. ६३, ७, २१, १।

† ‘सना-इवः सदाचारी । सदा अेव च इवम्’—८८ विं । सायण-
मते तु ‘सना’—८८ विं क्रिपापदम् “इच्छीत्वक्षिणः (६, ३, ११५)”—८८ विं
इवीर्वः । विवरचकार-मते तु सना सहार्थमवयविति “क्रिपातस्य च (६, ३, ११६)”—८८ विं
इवीर्वः । यूक्ते सर्वत्रैव हीरोन्मः, वास्त्रागकाशे लवणाश्च इत्याना-
प्रतीकमेव एत्तमेव ; एषमेव शैलिरस्य वास्त्रात् सर्वमेवति वोध्यम् ।

‘बस्यतः—यस्त्रीयः’—इति विं।

१ अ० व० ६, ७, २२, १।

अथ द्वतीया ।

१२१२३२७ ६ १२ ११२
सनादक्षमुतक्रतुमपसोममृधोजहि ।

१२३११
अथानोवस्यसस्कृधि ॥ ३० ॥

हे सोम ! त्वं “दक्षं” बलं “सन्” असाभ्यं देहि, “उत”
अपिच “क्रतुं यज्ञं” सन, “मृधः” हिंसकान् शब्दं ये “अप
जहि” मारय । सिहमन्यत् ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी० ।

१२ १२३१२११ ११२
पवौतारः पुनोतनसोममिन्द्रायपातवे ।

१२३११
अथानोवस्यसस्कृधि ॥ ४५ ॥

हे “पवौतारः” सोमस्य शोधयितार कृत्विजः ! “सोमं”
“पुनोतनम्” पावयत दशापविनिषेण शोधयत किमर्थम् ? “इन्द्राय
पातवे” इन्द्रस्य पानाय । गतमन्यत् ॥ ४ ॥

† च० व० ६, ०, २१, १।

‡ च० व० ९, ७, ११, ४।

पथ पक्षमी ।

१८ १२०१ १३२३२३२३१९
त्वं सूर्यन चामजतवक्रत्वात् वोति भिः ।

१९३१

अथानोवस्थसकृधि ॥ ५* ॥

हे सोम ! तं “तव क्रत्वा तव ज्ञातिभिः” त्वत्कर्तृकाभी-
रज्ञाभिः “नः” अस्मान् “सूर्ये” “आभज” प्रापय । सिद्ध-
मन्यत ॥ ५ ॥

प्रथ घट्टी ।

२३१६ २३१७ २३१८
तवक्त्वात्त्वे तिभिर्योक्तपद्येमस्यम् ।

10

अथानोवस्यस्यक्षमिः ॥ ६१ ॥

हे सोम ! “तव” “क्रत्वा” प्रज्ञानेन “तव ज्ञिभिः” पालनैव
“ज्योक्” चिरं पश्चे म सूर्यं पश्चाम इश्चामः । सिद्धमन्यत् ॥ ६ ॥

अथ वस्त्री ।

३१२३१२३१२३१२३
अभ्यर्थस्वायधसोमद्विवर्द्धसत्त्रयिम्।

— 5 —

अथानोवस्य सख्तधिः ॥ ७ ॥

हे “स्वायुध” शोभनायुध सोम ! त्वं “हिबर्हसं” हयोर्यावा
पृथिव्योः स्वानयोः परिष्टुं “रथं” धनम् “धर्मं” स्तोत्रृन्-
अभिगमय ! सिद्धमन्यत ॥ ७ ॥

* अ० य० ५, ३, १२, ५।

† अ० व० ६, ७, ११, १२

४० वे० ६, ७, ११, १।

अथाष्टमी ।

१२ ११ ११११११११
अभ्याऽऽर्थानपच्युतोवाजिन्समन्तुसासहिः ।
११ १११
अथानोवस्यसस्तुधि ॥ ८० ॥

हे सोम ! “समस्तु” सङ्ग्रामेषु “पनपच्युतः शब्दमिरनाहतः
“सासहिः” शब्दग्रामभिभवितान् त्वम् “अभ्यर्थ” अभिगच्छ
चर । गतमन्यत् ॥ ८ ॥

अथ नवमी ।

११११ १११ १११
त्वायज्ञैरवौवृधन्पवमानविधर्मणि ।

१११११
अथानोवस्यसस्तुधि ॥ ८१ ॥

हे “पवमान” शोध्यमान सोम ! त्वा “विधर्मणि” विविध-
फलस्य धारके यज्ञे “यज्ञैः” यज्ञ-साधनैः “स्तोत्रैः”; “अवौषधन्”
यजमाना वर्द्यन्ति । गतमन्यत् ॥ ८ ॥

अथ दशमी ।

१११ १११११११११
रयिन्नस्त्रिवमस्त्रिनमिन्दोविश्वायुमाभर ।

१११११
अथानोवस्यसस्तुधि ॥ १०५ ॥ ४

* च० वे० ६, ७, १३, ५ ।

† ‘सासहिःसावस्यमात्रः’—इति वि० ।

‡ च० वे० ६, ७, १३, ४ ।

¶ च० वे० ६, ७, १३, ५ ।

हे “इन्द्रो !” यागेषु क्लिदमान सोम ! त्वं “चित्रं” नामा-
विधम् “पश्चिमम्” चक्रवत्तस्त्र “विश्वासु” सर्वगामिनं# “रयिं”
धनं “नः” पश्चात्यम् “आ भर” आहर ! गतमन्यत । १० ॥ ४

तरसमन्वीति चतुर्जंचे हितीयमृते—

प्रथमांत ।

१९२११२ १९११८ ११
तरसमन्वीधावतिधारासनस्थान्वसः ।

१११ ११ १
तरत्समन्दीधावति ॥ १४ ॥

“मन्दी” देवाना दर्शकरः स सोमः “तरत्” स्तोतून्
 पापमनः सकाशात् तारयन् “धावति” इयापविचाहधः
 चरति । तदेव दर्शनति—“सुतस्य” अभिषुतस्य “अन्धसः”
 देवानामचामकस्य सोमस्य धारा धावतीति । पुनरपि तदेवा-
 चात्यन्ताद्वारा दर्शने “तरक्षमन्दीधावति”—इति४ ॥ [यदास्या नहौ
 यास्त्रेनोक्तोऽर्थो इष्टव्यः, तत्त्वा—“तरति स पापं सर्वे मदीयं
 स्तोति धावति गच्छत्युर्द्दां गतिं धारा सुतस्यान्धसो धारा अभिषुतस्य
 सोमस्य मन्धपूतस्य वाचा सुतस्य (निः० १३,६)”—इति ॥ २ ॥

● ‘दिग्ग्राम—दोषाद्युष्मि च सुष चापर’—इति विं० ।

† ‘तरसुमन्दोषावलीनि-चतुर्थं चः एव सिक्षाभावे विलक्षणेषोऽहाः, सप्रथोऽवनं तथा प्रयत्नं च उपेष्ठोच्चते’—इति द्विं।

† એઠો ચારો ૬, ૧, ૨, ૪ (૧માઠો પ્રદેશ) = એઠો ચેરો ૩, ૧, ૧૫, ૧।

१ 'तरत्तुः—तरति स पार्थ चक्र मन्दी धावति चोमस्तु। चोमस्तु धारा वर्षसा
चतुर्मितपत्तु चम्पुष्टिपत्तु चोम-पत्तिपत्तु'—इति चिं।

(3)

अथ द्वितीया ।

२३ २११२२ १ १ ५१९

उस्तावेद्वसूनामार्त्तस्यदेव्यवसः ।

२५१ ११ १

तरत्समन्दीधावति ॥ २४ ॥

“वसुनां” धनानाम् “उस्ता” उस्तरश्चौला प्रदावी “देवी”
योतमाना स्त्रूयमाना वा यस्य सोमस्य धारा “मर्त्तस्य” मनुष्यं
यजमानम् “भवसः” रचितुं “देव” जानाति । सिहमन्यत् ॥ २ ॥

अथ तृतीया ।

१११ ११ १ १३११

ध्वस्योः पुरुषस्योरात्मस्त्राणिदग्ने ।

२३१ ११ १

तरत्समन्दीधावति ॥ २५ ॥

“ध्वस्योः पुरुषस्योः” ॥ ध्वस्यः कविद्राजा तथा पुरुष-
निष्ठा, तयोरुभयोरपि तरयोग-विवक्षया विवक्षनं इष्टव्यं “सह-
स्त्राणि” धनानां सहस्त्राणि “आ दग्ने” वयं प्रतिगृहीतेः ।
तदस्त्राणिभिः प्रतिगृहीते धनसुत्समस्त्रिवति ऋषिः सोमं प्रार्थयत
इति सोमस्य स्तुतिः । सिहमन्यत् ग्रन्थावस्थार एतयोर्धनानि

* अ० वे० ७, ६, १५, १ ।

† ‘उस्ता दोषा देव वसुनां, विद ज्ञाने, विद्युत् ज्ञाने, विद सज्जावान्, सर्वज्ञा
जारा’—इति वि० ।

‡ अ० वे० ७, ६, १४, १ ।

¶ ‘ध्वस्योः पुरुषस्योः—समाज-स्त्राणिभिः सोम-धारयोरपि श्रीष्टकष्टवेन सह
सम्भवेः पापधं सकरणोः’—इति वि० ।

प्रतिजग्धाह एवं तरम्-पुरमीढो प्रतिजग्धहतुः । तथा च
याट्यायनकम्—‘अथ ह वै तरम्-पुरमीढो वैदस्त्री धन्त्योः
पुरषस्त्वीः वहु प्रतिगृह्ण गरगिराविव मिनाते तो ह स्माङ्कुस्त्वा
सातं प्रतिस्थाते तावकामयेतामसात्तदाविवेद सातंस्ताद्वात्त
मिवैव न प्रतिगृहीत मिति भावे तच्चतुच्छमपश्चतान्तरेष
प्रत्येता तयोर्वैतयोरसात्तसात्तमभवदात्तमिवैव न प्रतिगृहीतं
स यः प्रतिगृह्ण कामयेत्”—इत्यादि ॥ १ ॥

पद्म चतुर्थी ।

૧૯ ૧૯ ૧ ૧૯૧૨ ૧૯૧ ૧૯૧
આયોસ્પિષ્ટશતમનાસહસ્રાણિચદિગ્યથે ।

२२२१
तरस्मन्दीधावति ॥ ४* ॥ ५

“यदोः” धन्न-पुरुषत्वादोः “चिंशतं” कीणि गतानि सह-
स्राणि च “तना” वस्त्राणि “आ दग्धहे” वर्यं “प्रतिगृहीतमः”
तयोरस्माभिः प्रतिगृहीतं तत् सर्वम् अप्रतिगृहीतमस्तिति
सोमम् ऋषिः प्रार्थयतइति सोमस्यैव सुतिः । गतमव्यत् ॥४॥ ५

एतेसोमाइति दृचं दृतीयं सूक्तम्—

तच्, प्रथमा ।

१२८ १८ १९८ १९९
एतेसोमाच्छुक्षतगृणनाःश्वसेमच्छ ।

११९ ११९
मदिन्मस्यधारया ॥ १५ ॥

* अ० व० ७, १, १४, ४।

ત ४० वे० ७, १, १८, १।

‘‘मदिन्तमस्य’’ देवाना मादविद्वत्मस्य रसस्य सम्बन्धिग एते
सौमा अभिषुताः सरूपाः “मृष्णानाः” द्वूयमानाः “महे”
महते “अवसि” अस्माकं वक्ताय धारया “असुच्चत” गच्छन्ति ॥१॥

पद्म वित्तीया ।

૨ ૧૯ ૨૦ ૨ ૧૧ ૧ ૧ ૧ ૧
અભિગવ્યાનિવીતયે નુસ્ખાપુનાનો અર્થસિ ।

१११११
सनद्वाजःपरिव्रव ॥ २० ॥

हे सोम ! “वौतये” इवाना अच्छाय दृग्णा” दृग्णानि
धनवत् प्रियतराजिणी “गव्यानि” गो-सम्बन्धीनि वौराहीनि
“पुणानः” पूयमानः सम् “अध्यर्देसि” अभिगच्छसि । हे सोम !
“सनहाजः” दौयमानाक्षः त्वं “परि” परितः “खव” दग्धा-
पवित्रादधः चर ॥ ३ ॥

अथ दृतीया ।

१२३ १२४३ १२५ १२६ १२७
 उतनोगमतीरिषोविश्वाचर्षपरिषुभः ।
 १२८ १२९
 शृणानोजमदग्निग ॥ १३ ॥ ५

* च० व० ७, १, १८, १।

+ 'न माता वहेन'—रति चिं० ।

‡ 'समत् सदा'—रति वि० ।

१० वे० ७, १, २८, ४।

“सत्” अपि च हे सोम ! “जमद्विना” जमद्विन-नामा
क्षमिता मया “मृशानः” सूयमानः त्वं “नः” अन्नाकं
“गोमतीः” योभिर्युत्तानि “परिषुभः” परितः स्रोतव्यानि०
सर्वाणि “इषः” अवानि देहोत्तर्धः ॥ १ ॥ ६

**इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायनस्य सप्तमस्याभ्यास्य
द्वितीयः खण्डः १ ॥ २ ॥**

એમંસ્કોમમિતિ-દત્તાયદુર્લેખ—

प्रथम-दर्शन प्रथमा ।

११४ ११३ ११२ १११
इमश्लोममर्दतेजातवेदसे

१११११११११
रथमिवसम्बाहेमामनीषया ।

१९८ १९९ ११८
भद्राहिनःप्रमतिरस्यसूत्र

१८९ १८ १८ ११८ १८
यद्येसस्येमारिषाभावयन्तव

“सर्वते” पूज्याय “जातवेदसे” जातानासुत्यक्राना वेदिचे,
जात-प्रश्नाय जात-धनाय वा अब्दवे “मनीषया” निश्चितया

* 'परिचयः—परि सम्भास लौलि'—इति विं० ।

† 'ਭੜ' ਬਹਿਅਕਸਾਵਸੁ'—ਇਤि ਵਿ०।

१ 'कर्मस्त्रियोऽपि पठमहः'—इति चिं।

१ 'कामेचमाक्षम्'—रति विदो ।

६ द० आ० १, २, ३, ४ (भा १०६४०)=द०० दे० १, ६, ३०, १।

बुद्धा “इमम्” एतस्तत्रूपं स्तोमं रथमिव यथा तत्त्वा रथं संस्कृ-
रोति तथा “समाहेम” सम्यक् पूजितं कुर्मः । तस्याम्ने: “संस्कृ”
सम्भजने “नः” अस्माकं “प्रमतिः” प्रकृष्टा बुद्धिः “भद्रा हि”
कस्याचौ समर्था स्तुलु अतस्या बुद्धा स्तुम इत्यर्थः । हे “अम्ने”
“तव सत्ये” अस्माकं त्वया सह सखित्वे सति वयं “मारिषाम्”
हिंसिता न भवामः अस्मान् रथेत्यर्थः । [“अहंते”—अहं पूजा-
याम् (भा० प०) “अहं: प्रशंसायामिति (१,२,१३१) स्तटः
गच्छादेशः, शपः पित्त्वादनुदात्तत्वम् (३,१,४), गतुषादुपदेशा-
जसावंधातुक-स्त्रेणाद्युदात्तत्वम् (३,१,१८६) । महे—मह
पूजायाम् (भा० प०) । रिषाम—रिषि हिंसायां (भा० प०)
व्यत्ययेन शः (३,१, ८५) । तव—“युपदस्मदोर्जसि (३,१,२११)”
—इत्याद्युदात्तत्वम् ॥ १ ॥

पथ हितीया ।

१९३२११९ ३१ १
भरामेधारणवामाहवीश्विते

११२१ १२ ३९
चितयन्तःपर्वणापर्वणावयम् ।

११२ ११९ ११८
जीवात्वेप्रतराष्ट्रसाधयाधियो

१८ २ १८ १८ १८ १८ १८ १८
ग्रेसख्योमारिषामावयन्तव ॥ २* ॥

हे “धर्मे !” त्वद्यागर्थम् “इधम्” इन्धन-साधनम् एक-विंशति-द्वयाम्बकं समिक्षमूहं “भर्यम्” सभराम सम्प्रादयोम्,

* कृ० व० १, ९, २०, ४।

सदनु “ते” तुअ्यं “इवौषि चक्षुरोऽशादि-लक्षणाभ्यानि वर्यं
“क्षणवाम्” करदाम । किञ्चर्वतः? “पवैषा पर्वेषा”* प्रतिपच-
माहृत्ताभ्यां दर्शपूर्णमासाभ्यां “चितयन्तः” त्वा प्रज्ञापयन्तः
स त्वं “जीवातवे” अस्याकां जीवनोषधाय चिरकालावस्थानाय
“धियः” कर्माणि अग्निहोत्रादीनि “प्रतरा” प्रकृष्टतरं “साधय”
निष्पादय । अन्यत् समानम् ॥ [चितयन्तः—चितौ सञ्ज्ञाने
(भू० प०) सञ्ज्ञापूर्वस्य विधेरनित्यत्वात् सघूपध-गुणाभावः ।
पर्वेषा—“नित्यवौष्योः (द, १, ४)”—इति वौष्यायां हिर्भावः,
“तस्य परमाम्बेद्धितम् (द, १, २)”—इति परस्याम्बेद्धित-सञ्ज्ञ-
ज्ञायाम् अगुदात्तत्वम् (द, १ १८) । प्रतरा—तरबन्नात्
प्रशब्दात् क्रिया-प्रकर्षे वर्तमानात् “किमेत्तिङ्गव्ययादाम्बद्व्ये
(५, ४, ११)”—इत्यामु-प्रत्ययः ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

११९ ११९ ३१९ १९
शकेमत्वासमिधुसाधयाधिय

१९१९१९१९१९१९
स्वेदेवाइविरदन्याङ्गतम् ।

१२६१८ १८६९ १८
त्वमादियात्प्रावद्वतान् द्वा १३५८

१२६ १८ २२ ११८ १८
स्थग्नेसुख्येमारिधामावयन्तव ॥ १५ ॥ ७

• 'पर्वता—तृतीयेकवचनमिदं सप्तम्येकवचनस्य खाने द्रष्टव्यम्, पर्वति भूषान्
सप्तम्यः'—उति चिऽ।

† अ० व० १, ६, २०, २।

हे अमे ! “त्वा” त्वा “समिष्टं” सम्बगिष्ठं कर्तुं “शकेम” शक्ता भूयात् । त्वच “धिष्ठः”* अस्त्रदीपानि इर्षपूर्णमासा-हीनि कर्माणि “साधय” निष्पादय त्वया हि सर्वे निष्पादयन्ते यस्मात् “त्वे” त्वयि अमा वाहुतम् इत्विग्निः प्रधिसं चक्षुरो-कामादिकं हविः देवा “चहसि” भव्यन्ति, तत्काल्यं साधयेत्वर्थः । अपि च त्वम् “आदित्यान्” अदितेः पुवान् सर्वान् देवान् “आवह” अस्त्र यज्ञार्थमानय । तान् हि इहानीं वयम् “उम्मसि” कामयामहे । अव्यत् पूर्ववत् ॥ [शकेम—शक्तृ शक्तो (भा० प०), “सिष्टग्रायिष्ठः” (१, १, ८६), अदुपदेशात्तसार्थ-धातुकानुहातस्त्वे (६, १, १८६) अष्ट एव सरः ग्रिष्ठते । समिष्टम्—जि इन्द्री हीनो (२० आ०) अस्मात् सम्बद्धादि-सम्बन्ध कर्माणि लिप् । त्वे—सुप्रांसुलुगिति (७, १, २८) सप्तम्येकवचनस्य शे-प्रादेशः । उम्मसि—वश कान्तो (अदा० प०), “इहस्तोमसि (७, १, ४६), अदादित्या-च्छपोलुक् (२, ४, ७२), प्रहिष्ठेत्यादिना सम्बारणम् (६, १, १६) ॥ १ ॥ ७

१ ११ १२८ १८१
॥ समन्नम् ॥ इमश्चोममर्चतेजातवेदसायि । रथ
८८ ८ ९ १ १
मिवसम्भृतेमामनीषया । भद्रात्तार॑विनाः । प्रामतिर
१ १२८ १ ११८ १९ १२ ११
स्थाप्तु । द्यग्नायि ॥(१) भरामेधाष्टुण्वामाहवी॒षिता

* “त्वोः”—इति कर्मेभास्तु एकविश्वितम् नैव एव कम् (१, १) ।

यि । चितयन्तःपर्वणापर्वणावयाम् । जीवातारङ्गायि ।
 प्रातराल्साधयाधि । योग्यायि ॥(२) शकेमत्वासमिधु
 साधयाधियाः । त्वेदेवाहविरदन्त्याङ्गताम् । तुवमारङ्ग
 दी । त्याल्चावहतान्द्वृश्च । स्यग्नायिसाख्यां । जी
 ष्ठोऽध्याहायि । मा । रायिषारङ्गमारङ्ग । ष्ठोवाऽऽहायि ।
 वयन्तारङ्गवाहृष्ट । ओऽरङ्गपूर्वे । डा(३) ॥ १५ # ॥ ७

अथ द्वितीय-ठचे—

प्रथमा ।

प्रतिवाल्करउदितेमित्रज्ञुणीषेवरुणम् ।

अर्यमण्डरिशादसम् ॥ १७ ॥

हे मित्रावरुणी ! “मित्र” लां “वरुण” च “वां” युवा “रिशा-
 दसं” शब्दूलामत्तारम् “अर्यमण्ड” च “प्रति” प्रत्येकं “गृणीषे”

* ऊ० गा० १७ प० १४० १५ चा० ।

† ऊ० वे० ५, ५, ६, २ ।

सुवे । कदा ? इति, उच्चते—“सुरे” सूर्ये देवे “उदिते” सति
प्रातरित्यर्थः ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१११ ११२२ ११२२१११
रायाह्विरण्यामतिरियमवृकायश्वसे ।
११११२२१११
इयंविप्रामेषसातये ॥ २ * ॥

“हिरण्या” हित-रमणीयेन “राया” धनेन सहितया
“अवृकाय” अहिंस्याय “श्वसे” अस्त्राकं बलाय “इयम्” इदानीं
क्रियमाणा “मतिः” सृतिर्भवत्विति श्रेष्ठः ॥ [हिरण्या—इत्यच
सुपां सुलुगिति (७, १, ३८) द्वृतौयैकवचनस्य याजादेशः] किञ्च
हे “विप्रा” प्रज्ञाः ! “इयम्” एव सुतिः “मेषसातये”
यज्ञ-क्षाभायां च भवतु ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

११ ११२१११११
तेस्यामदेववरुणतेमित्रसूरिभिःसह ।
१११
इष्टस्वधीमही ॥ ३ † ॥ ८

हे “देव वरुण ! ” “ते” वयं तव स्तोतारः “स्याम”
समृद्धा भवेम । न केवलं वयमेव यजमानाः किन्तु “सूरिभिः”

* च० व० ५, ५, ६, ४ ।

† ‘विप्रा’—स्वलिङ्गः, मेषसातये—मेषाक्षाभार्यम्—इति वि० ।

‡ च० व० ५, ५, ६, ४ ।

स्तोत्रमिः कृत्विग्मिः सह ; तथा हे “मित्र” हेव ! “ते” वयं
“भूरिभिः” सह “स्वाम” भवेत् । किञ्च “इषम्” अवं “स्वम्”
इचकच “धीमहि” धारयामहि ॥ ३ ॥ ८

अथ द्वचामके द्वतीय-सूक्ते—
प्रथमा ।

१ १८ ५ १२२ ११२१ १११ ११ १८
भिन्निविश्वाअपद्विषःपरिवाधोजहीमृधः ।

१९ ११८ १८
वसुस्याहैन्तदाभर ॥ १५ ॥

हे इन्द्र ! त्वं “विश्वाः” सर्वाः “हिषः” हेष्ट्रौः शुचेनाः
“अप भिन्नि” विदारय । तथा “वाधः” हिंसकान् “मृधः”
सङ्ग्रामान् त्वं “परि जहि” परिभावय । हे सोम वासकेन्द्र !
“स्वाहे” स्तूपस्त्रीयं हे ष्ट्रौणां “वसु” धनं यदस्ति “तत्” “आभर” ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ १११ ११८ १११० १११
यस्यतेविश्वमानुषग्भूरेद्दत्तस्यवेदति ।

११ ११८ १८
वसुस्याहैन्तदाभर ॥ २६ ॥

हे इन्द्र ! “ते” त्वां [विभक्ति-व्यत्ययः (३,१,८५)] “हत्या”
हत्या “भूरि” वहु “यस्य” यत् धनम् [सर्वव्र कर्मणि षष्ठी वेदि-

* ‘हः—ऽर्ग्गोऽम्, धीमहि—यित्यामः’—इति वि० ।

† छ० चा० २, १, ४, १० (१८० ११२ पृ०)=छ० वे० ६, १, ४६, ४ ।

‡ छ० वे० ६, १, ४६, ५ ।

तव्या] “विष्णु” सर्वं तदनम् “शाशुषक्”—इति आनुपूर्व्या*
सततं सर्वो मनुष्यो “वेदति” जानाति तत् “स्माहे” स्फृहस्त्रीयं
“वसु” “आभर” ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

१३१२६११३१८ १४११२
यद्वीडाविन्द्रयत्खरेयत्पर्णनिपराभूतम्।

११९१८ २८
वसुस्याईन्तदाभर ॥ २१ ॥ ६

हे “इन्द्र !” त्वया च “वौड़ी” ढके परैः कम्यितुमश्वेष
 “यत्”धनं “पराभृतं” विन्यस्तं, “यत्” च “स्थिरे” स्थयमचले
 पराभृतं, “यत्” च “विपर्श्णने” विमर्शन-क्षमे पराभृतं, तत्
 “स्मार्हे” सुहणीयं “वसु” “आ भर्” आहर ॥ ३ ॥ १०

अथ द्व चालकं चतुर्थं सूक्तम्—

तत्, प्रथमा ।

३१६२८ ११३१६ ११२९१
यज्ञस्यहिस्यकृत्विजासद्वीवाजेषुकर्मस्तु ।

११२
इन्द्राग्नीतस्य वोधतम् ॥ १ ३ ॥

* “आहुषगिति जामागुपूर्वस्थाहुषतः भवति, क्षुषक्षिणि वर्द्धिराहुषगित्यपि निमित्ती भवति”—इति गिर्व. नै० ६, १४ ।

† સુધીં ૩, ૧, ૨, ૪ (૧માં ૪૪૦ યું) = સુધીં ૬, ૧, ૪૨, ૭।

पंचम विं ५, ३१०, १।

हे “इन्द्राम्बी !” सुवा “यज्ञस्य” ज्योतिष्टोमादेः “कर्त्तिजा
स्तः” कर्त्तिजोः कर्तौ काले काले यष्टव्यो भवथः । अतो
“वाजेषु” सङ्ग्रामेषु कर्मसु यज्ञामकेषु च “सखी” संखातो
हुयो सन्तोऽ “तस्य” तं मां हे इन्द्राम्बी ! बोधतम् अथवा तस्य
ममां स्तुतिं जानीतम् ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१ १ २ २ १ १ २ १ १ १ २
तोशासारथयावानावृत्तहणपराजिता ।
१ २ १ १ १
इन्द्राम्बीतस्यबोधतम् ॥ २ ५ ॥

हे “इन्द्राम्बी !” “तोशासा” ॥ शब्दून् हिसन्तो, “रथयावा
ना” रथेन गच्छन्तो, “हृत्तहणा” हृतस्य हस्तारो “अपराजिता”
केनाप्यपराजितो “तस्य” तं मां “बोधतम्” ॥ २ ॥

अथ छतीया ।

१ १ २ २ १ १ २ १ १ १ १ २
इदंवाम्बादिरम्भधुष्टन्नदिभिर्नरः ।
१ १ १ १ १
इन्द्राम्बीतस्यबोधतम् ॥ ३ ६ ॥ १०

* ‘सखी—साथम्-सभावः’—इति वि० ।

† ‘तस्य—यज्ञमानस्य’—इति वि० ।

‡ अ० वे० ६, ३, २०, १ ।

¶ ‘तोशासा—दीपि-सम्पद्मै’—इति वि० ।

§ अ० वे० ६, ३, १०, १ ।

हे “इन्द्रामौ !” “वां” युवाम् उहिश्च “नरः” यज्ञस्य
नेतारः “अद्रिभिः” यावभिः “मदिर” महकरं “मधु” सोमा-
मकम् अस्तुतम् “अचन्” अपूरयन् । सिहमन्यत् ॥ ३ ॥ १०

इति सामवेदार्थ-प्रकाशी उत्तरायन्यस्य सप्तमस्याभ्यायस्य
द्वृतीयः खण्डः* ॥ ६ ॥

अथेन्द्रायेन्द्रोमरुततद्विति-चतुर्थस्तुल्लो†—

द्वचामके प्रथम-सूक्ष्मेः प्रथमा ।

११ २१२३११५ १
इन्द्रायेन्द्रोमरुततेपवस्तुमधुमत्तमः ।

२१३१२३११
अर्कस्ययोनिमासदम् ॥ १८ ॥

हे “इन्द्रो” सोम ! “मधुमत्तमः” अतिशयेन मधुमान् त्वम्
“अर्कस्य” अर्चनौयस्य यज्ञस्य “योनिम्” स्वानम् “आसदम्”
उपवेष्टुम् “मरुतते इन्द्राय” इन्द्रार्थम् “पवस्तु” श्वर ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ ११ ३ २३११ ३१
तन्त्वाविप्रावचोविदःपरिष्कृतवन्तिर्धर्णसिम् ।

११ ३ ११

सन्त्वामुजन्त्यायवः ॥ २ § ॥

* ‘तत्त्वं प्राप्तःसमनम्’—इति विं० ।

† ‘रुदानीं मार्गनिधिम्’ सवनमुच्चते—इति विं० ।

‡ ‘रुदोष्टीय-प्रस्तुतोनि सामाजि, तेषां प्रकृतावार्षेयमुक्तम्’—इति विं० ।

१ ए० आ० ५, २०, ४, ६ (१भा० १८ प०)=२० वे० ७, १, ४०, २ ।

६ ए० वे० ७, १, ४०, २ ।

हे सोम ! “तं” पवमानं “त्वा” त्वाम् “धर्षसि” धर्षारं
“विप्राः” प्राज्ञाः “वचोविदः” स्तोतारः‡ “परिष्कृशुन्ति”
अलद्वयन्ति† । अपि च “त्वा” त्वाम् “चायवः” मनुषाः‡
“सम्पूजन्ति” सम्यक् श्रीधयन्ति ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

११ ११ १११ १२१११
रसन्तेमित्रैर्यमापिबन्तुवरुणःकवे ।

११ १११
पवमानस्यमरुतः ॥ ३ ॥ ११

हे “कवे” क्लान्तकर्मन् सोम ! “पवमानस्य” भरतः “ते”
तव रसं‡ “मित्रः” “अर्यमा” च “वरुणः” च “मरुतः” च
एते सर्वे देवाः “पिबन्तु” ॥ ३ ॥ ११

१११ १११
॥ इषोवृधीयम् ॥ इन्द्रायेन्द्राऽ । मरुत्वतायि ।

११ १११ १११ १११
पवस्त्रामाऽ॒ । धुमस्तमाः । अर्कस्यायोऽ॒ । निमा ।

११ १११ १११ १११
स्तारंदारऽ॒ श्रीहोवा ॥(१) तन्वाविप्राः । वचोविदाः ।

* विप्रा वचोविदः—मेषाविदः कृतिजः—इति विं ।

† परिष्कृशन्ति—परिष्कृत्वा—इति विं ।

‡ “चायवः”—इति मनुष्य-नामासु सप्तदशं नैषष्टुकम् (१, २) ।

¶ च ० च ० ०, १, ४०, ४ ।

§ ‘रस’ वीर्यम्—इति विं ।

परिष्कार्णवा॒२ । ति॑धर्णसायिम् । सन्त्वामाज्जा॒२ । ति॑
रा॒ आ॑ ॥ ४ औ॒होवा॒ ॥(२) रसन्तेमायि॑ । चो॒
अर्थमा॑ । पि॑बन्दूवा॒२ । रुणःकवायि॑ । पवमाना॒२ ।
स्थम् । रु॑रता॒२४औ॒होवा॒ । इषोवृ॒धे१(३) ॥ १६ # ॥ [१]

॥ गायत्रीक्रौच्चम् ॥ इन्द्रायेन्दा॑५औ॒हो॑ । मा॒३ रु॒
त्वा॒२४तायि॑ । पावस्त्रामा॑ । धू॒इम् । ता॒२३४माः॑ ।
माः॑ । पवस्त्रमधु॒माह॒२ । ता॒२३४माः॑ । अर्कस्ययोना॒२
श्यिमि॑ । अ॑ । वाहायि॑ । सा॒२३४दाम् । ए॒हियाद्वा॒
ह्वा॑ ॥(१) तन्वाविप्रा॑१ औ॒हो॑ । वा॒३ । चो॑ । वौ॒२३४दाः॑ ।
परिष्कार्णवा॑ । ता॒३यिधा॑ । णा॒२३४सायिम् । परिष्कृ॒
एवन्तिधा॒२ । णा॒२३४सायिम् । सन्त्वामृजन्ता॒३यि॑ ।
अ॑ । वाहायि॑ । या॒२३४वाः॑ । ए॒हियाद्वा॑ ॥(२) रस

* ऊ० ना० १ प्र० १ अ० १६ चा० ।

न्तेमाश्चौदो । त्रोऽचर्याऽऽथमा । पायिवन्तुवा । रुदणः ।
 काऽऽथवायि । पिवन्तुवरुणाऽर्थः । काऽऽथवायि । पव
 मानस्याऽर्थ । म । बाहायि । रुद॒थताः । एष्याद्
 हा । छोपूई । उ(३) ॥ २० * ॥ [२]

॥ वाजदावदावयम् ॥ इन्द्रायेन्द्राऽ । महूरत्वाऽर्थ
 धतायि । पवारस्याऽऽथमा । धुमज्ञारमाः । आऽर्थका ।
 स्थारयो । निमोरऽथवा । साप्तदोद्दशायि ॥(१) तन्त्वा
 विग्राः । वचोर्वीरऽथदाः । परार्थयिष्का २३४ एर्वा ।
 तिधर्णारसायिम् । साऽरन्त्वा । मार्जा । तियोरऽथ
 वा । याप्तवोद्दशायि ॥(२) रसन्तेमायि । त्रोऽचर्या
 ऽऽथमा । पिवारन्तूऽथवा । रुदणःकारवायि । पाऽथवा ।
 मार्जना । स्थमोऽथवा । रुप्तोद्दशायि(३) ॥ २११ ॥ [३]

* च० ना० श० १४० १०८० ।

† च० ना० ३५० १४० ११८० ।

॥ आश्वसूक्तम् ॥ आचौहोवाहायि । इन्द्रायेन्दा
 उ । महृ । त्वते । ऐहीयैचौ॑ । पावस्तुमधुमात्तमः ।
 ऐहीयैचौ॑ । आ॒यि । आक्षरस्यायो॒२ । निमा ।
 सारदा॒२३४चौहोवा ॥(१) आचौहोवाहायि । तन्त्वा
 विप्राः । वचो । विदः । ऐहीयैचौ॑ । परिष्कृत्वन्ति
 धार्णसिम् । ऐहीयैचौ॑ । आ॒यि । सान्त्वा॒रमार्जा॒
 र॒ । तिथा । यार्वा॒२३४चौहोवा ॥(२) आचौहोवा
 हायि । रसन्तेमायि । चोथा । र्यमा । ऐहीयैचौ॑ ।
 पायिबन्तुवरुणाः कवे । ऐहीयैचौ॑ । आ॒यि । पावा॒
 रमाना॒२ । स्यम । रुता॒२३४चौहोवा । शुक्रचाङ्ग
 ता॒२४पुः(३) ॥ ४ * ॥ [४]

॥ आमहीयवम् ॥ इन्द्रायाऽयिन्दोमरुततायि । पवा॒

क० गा० एप्र० १ष्ठ० ४ष्ठा० ।

स्वाध्मारे । धुमारूत्तमाः । अर्कस्ययो । निमारूपस
दात् । वाऽ । स्तौषि२४५(१) ॥ ४ * ॥ [५]

॥ दार्ढच्युतम् ॥ इन्द्रा । इहा । येन्दोमरूत्तता
यि । इहा । पवा । इहा । खमधुमारूत्तमाः । इ
हा । अर्का । इहा । स्ययोनिमारूपदाम् । इहा१ ॥(१)
तत्त्वा । इहा । विप्रावचोरविदाः । इहा । परावि ।
इहा । क्षणन्तिधार्णासायिम् । इहा । सन्त्वा । इ
हा । मृजन्तिधारयवाः । इहा१ ॥(२) रसाम् । इ
हा । तेमिचोद्यार्थ्यमा । इहा । पिवा । इहा । तु
वद्यारःकवायि । इहा । पवा । इहा । मानस्यमा
रूत्ताः । इहा१(३) ॥ १३ † ॥ [६]

● ज० गा० १०प० १८० ४सा० ।

† ज० गा० १६प० १८० १३सा० ।

१२८८८९०
॥ वारवन्तीयोत्तरम् ॥ इन्द्रायेन्द्राचौहोहायि । मा
रुत्वा॒२३४तायि । पवास्वा॒२३४हायि । मधुमत्ता॑३४ ।
२४४५ १३ ५ १३ ५ १३५ १३५
आहोवा । इहा॒२३४हायि । उज्ज्वा॒२३४माः । अकंस्य ।
१०२१ १२४५ १३ ५ १३ ५ १३५ १३५
योनिमासा॑३४ । औहोवा । इहा॒२३४हायि । औहो
३१२३४ । दाम् । एहियाईहा ॥(१) तन्त्वाविप्राऔहो
हायि । वाचोवी॒२३४दाः । परायिष्का॒२३४हा । एवन्ति
धर्णा॑३४ । औहोवा । इहा॒२३४हायि । उज्ज्वा॒२३४सौम् ।
२११ १०२१ १२४५ १३ ५ १३५ १३५
सन्त्वामृ । जान्तिआया॑३४ । औहोवा । इहा॒२३४
हायि । औहो॒३१२३४ । वाः । एहियाईहा ॥(२) रस
१११ १२१ १३ ५ १३५ १३५
न्ते॑मा । औहोहायि । त्रोऽर्थ्या॒२३४मा । पिबातू॒२३४
४हायि । वर्णःका॑३४ । औहोवा । इहा॒२३४हायि ।
१३ ५ १११० १०१ १३ ५ १२४५
उज्ज्वा॒२३४वायि । पवमा । नास्यमृ॒३४ । औहोवा ।

१३ ५ १८ १ ५८ ५
इहा॒२३४हायि । औहो॒३२३४ । ताः । एहियाई॒हा ।

४ हो॑प॒ई । डा(३) ॥ १६ * ॥ [७]

११८ १८ २८ १९ १
॥ इहवदामदेव्यम् ॥ तन्वाविप्रावचोविदः । इ॒हा ।

११८ १९ १८
परिकृष्टनिर्धर्णसा॒रग्निम् । इ॒हा । सन्त्वामृजन्ता॒२
यि । इ॒हा॒३ । या॒३४बो॒६हायि(२) ॥ १८ † ॥ [८]

१८ १९ १८ १८
॥ मागीयवाद्यम् ॥ रसौहोवा । ते॑मारयि । चो॒
अर्या॒२३४मा । पिबन्तुव । रुणाःका॑वा॒रयि । पव ।
१९ १३ १८ १८ १८
औ॒३होयि । मा॒२३४ना । स्यार॒मा॒३४औ॒होवा । ए॒३ ।
११११ ११११
हृता॒२३४५ः(३) ॥ २० ‡ ॥ [९] ११

* जा० २५प० २४० १६सा० ।

† जा० २५प० १४० १६सा० ।

‡ जा० २५प० १४० १६सा० ।

मृज्यमानेति-प्रगाथाकं द्वितीयं सूक्तम्*—

तत्र प्रथमा ।

१११ ११२ ११३
मृज्यमानः सुहस्त्या समुद्रे वाचमिष्वसि ।

१२ ११२ ११२२ २ १३ १२ १२२
रथिष्पिशङ्गम्बङ्गलम्पुहस्युहम्पवमानाभ्यर्षसि ॥१०॥

हे “सुहस्त्या” [हस्ते भवा हस्त्या अङ्गुलयः] शोभनाङ्गुलिका सोम ! “मृज्यमानः” शोध्यमानः त्वं “समुद्रे” अन्तरिक्षे कलशे वा “वाचं” अब्दम् “इन्वसि” प्रेरयसि । किञ्च हे “पवमान” पूयमान सोम ! “पिशङ्गः” हिरण्यैः पिशङ्गवर्णं “बहुलं” प्रभूतं “पुरुष्टुहं” बहुभिः सृहसीयं “रथिं” धनम् “अभ्यर्षसि” स्त्रीतृणामभि चरसि प्रयच्छसि ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१ १७ ११२ ११२११ ११२
पुनानोवारेपवमानो अव्ययेवृषो अचिक्रादद्वने ।

११२ ११२ ११२
देवानाऽसोमपवमाननिष्कृतङ्गोभिरञ्जानो

अर्षसि ॥ २ फँ ॥ १२

* ‘बृहती, चीक्षणोरभ्र-प्रसूतीनि व्राक्षुषोऽग्नानि’—इति वि० ।

† इ० आ० ६, १, ४, ७ (२भा० ३८७प०) = इ० वे० ७, ५, १६, १ ।

‡ इ० वे० ७, ५, १६, २ ।

“अयं” सोमः “हृषः” हृषभसद्यः# सन् “पुनानः” अभिषूय-
माणः सर्वं शोधयतु “अव्यये” अविमये “वारे” वाले “पवित्रे”
“पवमानः” पूयमानः सन् “वने” वननीये “उदके” काष्ठे
कलशे वाऽ “अचिक्रदत्” शब्दमकरोत् । [अष्ट प्रत्यक्षवादः]
हे “सोम ! पवमान !” त्वं “गोभिः” गच्छै चीरादिभिः#
“पञ्चानः” अञ्चामानः# सन् “निष्कृतं” संख्यातंडु देवानां
स्थानम् “अर्पसि” गच्छसि ॥ २ ॥ १२

१ ८ ५ २ १ १ १ ४ ५ २

॥ औहणोरन्ध्रम् ॥ मृज्यमानाः । चुहस्तियाऽ । सा
मूर्ढायिवा । चमिच्चसाऽयि । रायोऽम्पायिशा । गम्ब
ज्जलाऽम् । पूरुरस्यूरऽप्त्वाम् । पवमा । ना । औह
च्छो । भियोऽप्त्वा । पापुसोद्द्वायि ॥(१) पवमाना ।
१ २ ४ ५ १ १ १ १ १ १
भियर्षसाऽयि । पावाऽमाना । भियर्षसाऽयि । पूनाऽ

“हृषा च इति पदपूरवः”—इति विं सम्भासैष वेदः पदकारस्य तथादि—
१२० १
“हृषा । उ”—इति ।

+ ‘वने—काष्ठमये झोलकलशे अथवा वने उदके मणीष्ठते’—इति ।

‘गोभिः—उदके अथवा गो-सम्भूतैः चीरे’—इति विं ।

% ‘पञ्चानः—मिश्रीयमाणः’—इति विं ।

८ ‘निष्कृतं स्थानम्’—इति विं ।

४५ १२ १२ ९ ५ १२ १
 नोवा । रेपवमाऽ । नोच्चारव्यारङ्ग्यायि । वृषोष ।
 १ ३१ ३१ ५ ४ ५ १२ १
 चा । औङ्ग्हो । क्रदोरङ्ग्या । वापुनोद्घायि ॥(२)
 १२ १२ ४ ५ १
 वृषोषचायि । क्रदद्वनाश्यि । वाषीश्चाचायि । क्रद
 १२ ४ ५ ५ १
 द्वनाश्यि । दायिवार्णनाञ्छो । मपवमाऽ । ननार्थि
 १२ ५ १२ १ १२ १
 ष्कारङ्ग्याम् । गोभिर् । जा । औङ्ग्हो । नच्चोरङ्ग
 ५ ४ ५ ५
 ग्या । षापुसोद्घायि(३) ॥ १ * ॥ [१]

११२२ ८ ८
 ॥ स्वारैड्मौक्षणोरन्धम् ॥ मृज्यमानःसुहस्या । समु
 १२ १११ ० १ १ १
 द्रेवोवा । चामिन्वसि । रायिपिशा इ । हा इ हा ।
 १ १२ १११ १ १ १ १ १
 गम्बुडलम्पुरुषःहम् । पवमानाऽ । हा इ हा । भियर्षा
 ११२२ १ १ ८ १२ ११
 २३श्यि ॥१) पवमानाभियर्षसि । पवमानोवा । भाय
 १२२ १ १ १२ ८ १२ ११
 र्षसि । पूनानोवा ह । हा इ हा । रेपवमानोच्चव्यये ।
 १२ १ १ १२ १ १
 वाषीश्चाइयि । हा इ हा । क्रदद्वनारङ्ग्याश्यि ॥(२)

* ज० गा० ३प्र० १ष्ठ० १८० ।

१८१ १८ १८ १८ १८ १८
वृषोअचिकदद्वने । वृषोअचोवा । क्रादद्वने । दायि
२८ १ १८ १८ १८ १८ १८
वानाश्सोऽ । द्वाद्वा । मपवमाननिष्कृतम् । गोभा
१ १८ १८ १८ १८ १८
यिरज्जाऽ । द्वाद्वा । नोञ्चर्षाऽऽसाऽऽप्यि । शोर्व
४५ई । डा(३) ॥ २* ॥ [२]

१८ १८ १८ १८ १८ १८
॥ वाजजित् ॥ मृज्यमानःस्तुहो । स्तियार । समू
१ १८ १८ १८ १८ १८ १८
रहो । द्रेवारहो । चामिन्वसायि । रथारयिष्ठो
यि । पिशारहो । गम्बज्जलाम् । पूरुस्पृहाम् । पवा
१ १८ १८ १८ १८ १८ १८
रहो । मानारहो । भीर्यर्षसाऽउवार२ ॥(१) पवमा
१ १८ १८ १८ १८ १८ १८
नामिया । षसारयि । पवारहो । मानारहो । भी
१ १८ १८ १८ १८ १८ १८
यर्षसायि । पुनारहो । नोवारहो । रेपवमा । नो
१ १८ १८ १८ १८ १८ १८
अव्ययायि । वृषोरहोयि । अचारयिष्ठोयि । क्राद
१ १८ १८ १८ १८ १८ १८
द्वनाऽउवार२ ॥(२) वृषोअचिकदात् । वनारयि ।

* ज० गा० १४० १४० १४० ।

† “वार्हदाजनिदौक्षणोरभूम्”—रति ज० पु० पाठः ।

वृषोऽह्मोयि । अचार्यिह्मोयि । क्रादह्मायि । देवा
 ऽह्मो । नाथ्सोऽह्मो । मपवमा । नानिष्कृताम् । गो
 भार्यिह्मीयि । अज्ञार्यो । नोर्षसाऽउवारृ ।
 वाजौजिग्नौश्वाल॑(३) ॥ ३ * ॥ [३]

॥ वरुणसाम ॥ मृज्यमानःसुहस्योवा । ओवा । सा
 मुद्रेवा । चमायिन्वाऽसीर । रारृयीम् । पारृयि
 शा । गम्बड्डलम् । मुरुरृश्वायि । स्युहाइमा । पव
 मानाभियर्षसि । पारृवा । मानाभियौर । होह्मोरृ
 ४ । वा । षापुसोद्धायि ॥(१) पवमानाभियर्षसोवा ।
 ओवा । पावमाना । भियार्षाऽसारयि । पूरृना ।
 नोरृवा । रेपवमा । नोआरृश्वायि । व्ययाइआ ।
 वृषोभच्चिक्रददने । वारृर्षो । आच्चिक्रदौर । होरृ१२३

* ऊ० गा० १प्र० १अ० ३सा० ।

४। वा । वापुनोईहायि ॥(२) वृषोअचिक्रदद्वनोवा ।
 १२ १२ १ ११ १ ११ द्व
 ओवा । वार्षोअचि । क्रदादाठनारयि । दारङ्यिवा ।
 १ १ ११८ १ १ १५ १
 नारङ्गसो । मपवमा । नजारङ्गहायि । क्षता३मा ।
 १२ ११८ १ ११९ ११८ १११
 गोभिरञ्जानोअर्षसि । गोरङ्गभायिः । आञ्जानचौ३ ।
 १ १ ५ ४ ५ ५
 हो३होरङ्ग । वा । वापुसोईहायि(३) ॥ ४ * ॥ [४]

१८

॥ अङ्गिरसाङ्गीष्ठम् ॥ हाउहाउहाउवा । मुज्ज्यमा
 १ १२ १११११ ११८८
 नःसुहस्त्या । इहा । उपा२३४५ । समुद्रेवाचमित्व
 १ ११११ १११११ १११११
 सि । इहा । उपा२३४५ । रयिम्पिशङ्गम्बङ्गलंपुरुस्यु
 २ १ १११११ ११८८१ ११८८१
 हम् । इहा । उपा२३४५ । पवमानाभियर्षसि । इ
 १११११ ११८८१ ११८८१
 हा । उपा२३४५ ॥(१) पवमानाभियर्षसि । इहा । उ
 १११११ ११८८१ ११८८१ १११११
 पा२३४५ । पवमानाभियर्षसि । इहा । उपा२३४५ ।
 ११८८८८ ११८८१ ११८८१ १११११ ११८८१
 पुनानोवारेपवमानोच्यये । इहा । उपा२३४५ । वृषो

* श० गा० अ० १५० ४८० ।

१ १२८ १ ११११ १२९ १
 अचिक्रदद्वने। इहा। उपार३४५॥(२) वृषोअचिक्रद
 २८ १ ११११ १२९ १२८ १
 द्वने। इहा। उपार३४५। वृषोअचिक्रदद्वने। इहा।
 ११११ १२९८ २८ १
 उपार३४५। देवाजात्सोमपवमाननिष्ठतम्। इहा।
 ११११ १८ १ १२ १२ १२ १
 उपार३४५। हाउहाउहाउवा। गोभिरज्ञानोअर्घसि।
 १ ११११
 इहा। उपार३४५(३)॥५*॥[५]

११८१ ११९ २
 ॥ सम्मतम् ॥ मृज्ज्यमानः सुहृद्दिया । समुद्रे वाऽच
 १ १ १ १
 मिन्वसायि । रथिम्पाऽश्यिशा । गाम्बज्जलम् । पुरुषस्य
 १ १३९ ४२१ १ २ १
 हौम । औहै३४वाहायि । प । वामा२३ना३ । हौ
 २ २ १ १ १ ११४४ १ ११
 वाऽहा । भियर्षा२३सा३४३यि ॥(१) पवमानाभियर्षसा
 १ १ ११८ १ १ १
 यि । पुनानो२३वा । रेपवमा । नोआव्याया । औ
 १ ४५४१ १ २ ११९ १
 हौ३वाहायि । वु । षोआ२३चाऽयि । हौवाऽहायि ।
 १ १ १ १११ १ १
 क्रद्वा२३ना३४३यि ॥(२) वृषोआचिक्रद्वनायि । वृषो

* श० गा० एप्र० १८० ५सा० ।

११ ११ ११ ११ ११ ११
अचायिकदद्वनायि । देवानाऽवृत्त्सो । मापवमा । न
११ ३ ३१ ३१ ३१ ३१ ३१ ३१
नायिकार्त्तम् । औहोऽप्वाह्यि । गो । भायिरा
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
२३च्छाइ । द्वोवाह्या । नोचषाऽसाऽप्वश्यि । ओ
२३४५ई । डा(३) ॥ ५ * ॥ [६]

११ ११ ११ ११ ११ ११
॥ चिणिधनमायास्म् ॥ मुज्यमानःसुहाहाउद्वोवा ।
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
स्लायासाऽसाऽप्वमू । द्रेवां॒ । चमाह्य॑प्वयि । न्वा॒ ३४
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
सी । रया॑३४ । औहोवा । पिशङ्गम्बङ्गलारम् । पुरु
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
३४५ । स्पृ॒३४हाम् । पवाह्य॑ । औहोवा । मानार॑ ।
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
भिया॑३४५ । षाऽ॒३४सी ॥(१) पवमानाभियाह्याउद्वोवा ।
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
षासायिपाऽ॒३४वा । मानार॑ । भिया॑३४५ । षाऽ॒३४सी ।
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
पुनाऽ॒३४ । औहोवा । नोवारेपवमा॒॑ । नोआ॑३४५ ।
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
व्या॒३४ये । वृषो॑३४ । औहोवा । आचार्यि । कदा

ख० मा० द्वप्र० १ख० ५सा० ।

१ ५ १८ ११ १
३४५त् । वा॒र॑३४ने ॥(२) वृषोच्चिक्रदद्वाउ॒होवा । वा ।

२ ६ १ ११ १
वाना॑यिवा॒३षी । अचार॑यि । क्रदा॒३४५त् । वा॒र॑३४

५ ४ १ १८४५ १८८
ने । देवा॒३४ । औहोवा । नाञ्सोमपवमा॑र । ना॒

३ ५ १८२ १८४५ १
३४५यः । का॒र॑३४त्तम् । गोभा॒३४ । औहोवा । आ॒

४ १ ११ १
ज्जार् । नचा॒३४५ । षा॒३४५ । षा॒र॑३४सौ॑३) ॥ ६* ॥[७]

५ ४ १ ४ ५ ८ ५ ८ ५ १८
॥ अभीवर्त्तम् ॥ पवा॒र॑मा॒नाऽभियर्षसोवा । पावमा॒
२ १९ १८८ १८८ १८४५
ना । भियार्षा॑सा॑रयि । पूनानोवा॒१२३४ । रेपवमा॒

१८१९ ११ ११ १
नोच्चाव्याठ्या॑रयि । वृषोच्चा॑चार॑यि । क्रदा॒३४त् । वा॒

२३४५ । ना॒र॑३४५यि॒२) ॥ ८† ॥ [८]

५ ८ १ ४ ५ ४ ५ ११ ११
॥ कालेयमः ॥ वृषोच्चिक्रदद्वनायि । वृषोच्चा॑
११११ १८८८ १ १ १
यि । क्रदद्वना॒३यि । देवानाञ्सो॑३ । मा॒र॑३४ । पव

* ऊ० गा० प्र० १४० ६८० ।

† ऊ० गा० प्र० १४० ८८० ।

‡ “मध्याकालेयम्”—इति ऊ० पु० पाठः ।

माननिः । क्राङ्गाम् । गोभायिरजौ । वा३४३ । ओ

३४वा । नोचापूर्वसायि । होपुर्दि । डा(३) ॥ ८ ॥ [६]

॥ पौरुषीढम् ॥ पवमा । नाभाङ्गचौहोवा । आ
र्षसि । पवमाना । भियर्षाङ्गसायि । मुनानोवा । रे

पवाङ्गमा । नोच्चव्ययायि । वृषोच्चारंचायि । क्रद

हारंच्छपुनाद्यपूर्वि । दक्षाह्यारंच्छपुर्व(२) ॥ १२ ५ ॥ [१०]

॥ आङ्गिरसाङ्गोष्ठमः ॥ हाउहाउहाउवा । मुना
नोवारेपवमानोच्चव्यये । इहा । उपारंच्छपुर्व । वृषोच्च
चिकद्दने । इहा । उपारंच्छपुर्व । देवानाञ्जसोमपव
माननिष्ठतम् । इहा । उपारंच्छपुर्व । हाउहाउहाउ

● ऋच० मा० न्प्र० ऋच० ईसा० ।

† ऋ० मा० न्प्र० ऋच० ईसा० ।

‡ ‘प्रतोदगोष्ठम्’—इति ऋ० पु० पाठः ।

१० १२ १० १ १ १११
वा । गोभिरच्छानोच्चर्षसि । इहा । उपा २३ ४
१ ५(२) ॥ ५* ॥ [११]

१० १२२२ १२१ २१८
॥ कण्वरथन्तरम् ॥ पावमानाभियर्थसायि । पवमा
११११ २२८८ २८ १
ना । भार्यार्षाश्सायि । मुनानोवारेपवमानोच्चव्यया
५८ ११८ ५ १
२३४४ही । वृषोचार३४चायि । ब्रदा३१उवा२३ । ए३ ।
१११
वनचा(२) ॥ १४ १ ॥ [१२]

१० १२१ १११ ११८
॥ कण्वरथन्तरम् ॥ मार्ज्यमानःसुहस्तिया । समुद्रे
१११ २ १ १
वा । चार्मायिन्वाश्सायि । रयिमिशङ्गवङ्गलम्पुरुष्टृ
१ ५८ २१ ५ १
ह्वा२३४४मैही । पवमा२३४ना । भिया३१उवा२३ । ए३ ।
१११
घसचा १) ॥ ७ फ ॥ [१३]

११८ १८
॥ अर्कपुष्पोत्तरम् ॥ मृज्यमानःसुहस्त्या । झवायि ।

* ज७गा० १६प० २४० ५सा० ।

† ज४गा० १६प० २४० १४सा० ।

‡ ज०गा० १०प० १४० ७सा० ।

श्रीहोवार् । समुद्रेवाचमिन्चसि । झवायि । श्रीहो
 वार् । रयिम्पिशङ्गम्बज्जलम्पुरुस्युहम् । झवायि । श्री
 होवार् । पवमानाभियर्थसि । झवायि । श्रौ । होर् ।
 वा॒र॒४ । श्रीहोवा ॥(१) पवमानाभियर्थसि । झवायि ।
 श्रीहोवार् । पुनानीवारेपवमानोचव्यये । झवायि ।
 श्रीहोवार् । वृषोअचिक्रदद्वने । झवायि । श्रौ । होर् ।
 वा॒र॒४ । श्रीहोवा ॥(२) वृषोअचिक्रदद्वने । झवायि ।
 श्रीहोवार् । वृषोअचिक्रदद्वने । झवायि । श्रीहोवा
 र् । देवानाऽसीमपवमाननिष्क्रतम् । झवायि । श्रौ
 होवार् । गोभिरञ्जानोचर्थसि । झवायि । श्रौ । होर् ।
 वा॒र॒४ श्रीहोवा । अक्ष्यदेवाःपरमेवियोर्मा॒३
 ४५ न्३) ॥ ८ * ॥ [१४] १२

* क० ना० प्र० १४० प्ला० ।

एतमुत्यमिति वृचाक्षकं वृत्तीयं सूक्तम्—
तत्र, प्रथमा ।

११ ११७ १११ १११ १११ १११
एतमुत्यन्दशक्षिपोमृजन्तिसिन्धुमातरम् ।

११ १११ १
समादित्ये भिरस्यत ॥ १* ॥

“सिन्धुमातर” यस्य सोमस्य सिन्धवोऽ नवः मातरी भवन्ति । “त्य” तम् “एतम्” इमम् सोमं “दश क्षिपः” दश-सहाका अङ्गुलयोगे “मृजन्ति” शोधयन्ति । अपि च सोऽयम् “आदित्येभिः”^१ आदित्यैः “समस्यत” सङ्घच्छते ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१ १११ १११ १११ १११ १११ १११
समिन्द्रेणोतवायुनातुतेतिपवित्रच्चा ।

१ ११ १११ १११
स॒॒स॒॒र्यस्यरस्मिभिः ॥ २ ॥

* ए० वे० ०, १, १६, १ ।

† “सिन्धवः”—इति निष्ठाव-प्रथम-दयीदशे नदीवामस्तु पठितम् ।

^१ —तात्त्व यत् “इमग्नेः (१, ४, ७, ५)”—इति वहूक्तुता ज्ञेयाः । तथादि—गङ्गा, यमुक्ता, सरस्वती, गृतुद्री, परस्वी (रामती), अग्निकी, महादृष्टा, वितस्ता, आर्जीकीया (विपाठ) ;—इत्येता यत् ।

१ “क्षिपः”—इति निष्ठावङ्गुलिमामस्तु वृत्तीयम् (१, ५) ।

^२ “वद्धलक्ष्मदसि (७, १, १०)”—इति भिस ऐसभावः ।

॥ ए० वे० ०, १, १६, १ ।

“सुतः” अभिषुतः सोमः “पविवे” “इन्द्रेण” “सम् एति”
सङ्कृते। “उत” अपि च “वायुना” समेति “सूर्यस्य
“रस्मिमिः” किरणैरपि समेति ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

२ १११ ३ १११११ १ १११

सनोभगायवायवेपणेपवस्थमधुमान् ।

१ २ ३ १ १०

चाहर्मित्रेवहणेच ॥ ३ * ॥ १३

हे सोम ! “मधुमान्” मधुररसः “चाहः” कण्ठाण-रूपस्य
सोमभिषुतः त्वं “नः” अच्चाकम् यज्ञे “भगाय” भगस्याय
देवाय “वायवे” “पूष्णे” च “मित्रे” मित्राय देवाय “वरणाय”
च “पवस्तु” चर ॥ ३ ॥ १३

१११११ १ १११ १ १११

॥ इहवद्वामदेव्यम् ॥ एतमुत्यन्दश्चिपः । इहा । मृ

१ १११ १११ १११ १११ १११
जलिसिन्धुमातरार्म । इहा । समादित्येभिरार्म । इहा

३ । १ ५ ५ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
स्थार३४तोद्दायि ॥(१) समिन्द्रेणोतवायुना । इ

१११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
षा । सुतएतिपवित्रार्म । इहा । सृसूर्यस्यरार्म ।

१११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
इहार्म । श्मार३४यिभोद्दायि ॥(२) सनोभगायवायवे ।

* श्ल० व० ७, १, १६, ४।

१ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 इहा। पूष्णे पवस्तुमधुमारन्। इहा। चारुर्मिंचेव
 १९ १० ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५
 रुर। इहाव। णार३४यिचोइहायि(३)॥ ६*॥ [१]
 ५८ ९ ४ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५
 ॥ अयासोमीयम् ॥ एतार३४त्यन्दग्निपाः। मृज
 ० ५ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
 लिसायि। धुमारतार३४राम्। सामादित्यार३यि।
 १ ४ ५ ५ १४ १५ १६ १७ १८ १९
 भिरार३ख्यापुतार३पृद्धि॥(१) समारयिन्द्रे इणोतवायुना। चु
 १८ १९ ३ ५ १ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
 तएतायि। पवार३यित्रार३४आ। सार३सूरियोर३४।
 १ ४ ५ ५ १४ १५ १६ १७ १८ १९
 स्थरार३स्तापुयिभार३पृद्धिः॥(१) सनीर३भार३गायवायवायि।
 १२१२ १३ ३ ५ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
 पूष्णेपवा। स्वमार३धूर३४मान्। चारुर्मिंचा३४यि।
 २ ४
 वहृशणापुयिचार३पृद्धि(३)॥ १४*॥ [२] १२

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य सप्तमस्याध्यायस्य
चतुर्थः खण्डः ३ ॥ ४ ॥

* ज० गा० ३प्र० २ष० ३सा०।

† ज० गा० २६प्र० २४० १४सा० ।

“उत्तो माध्यम्दिनः पवमानः”—इति वि० ।

अथ पञ्चमे खण्डः—

रेवतीन्-इति लृचामकां प्रथमं सूक्तम्—

तत्र, प्रथमा ।

१८ २ ३२ ३१२ ३१२

रेवतीन्नः सधमादद्वन्द्वे सन्तु तुविवाजाः ।

३१३ ९ ३११

क्षुमन्तोयाभिर्मदेम ॥ १४ ॥

“क्षुमन्तः” अब्रवन्तः “याभिः” गोभिः सह “मदेम” हृष्टे म
“द्वन्द्वे” “सधमादे” अस्माभिः सह हर्षयुक्ते सति “नः” अस्माकं
ता गावः “रेवतीः” क्षौराज्यादि-धनवत्यः “तुविवाजाः”
प्रभृत-बलाश्च “सन्तु” ॥ [रेवतीः—रथ्य-शब्दात् मतुपि “रथेर्मतौ
बहुत्तम् (६, १, ३४ वा०)”—इति सम्प्रतारणम्, परपूर्वत्वे,
“क्षुमसौरः (८, २, १५)”—इति मतुपो वस्त्रम्, “वाच्छन्दसि
(६, १, १०६)”—इति पूर्वसवर्णदीर्घः, “रे-शब्दाच्च मतुप
उदात्तस्य वक्तव्यम् (६, १. १७६ वा०)”—इति रे-शब्दादु-
त्तरस्यापि भवतीति पूर्वमेवोक्तम् । सधमादे—मद लृपि योगे
क्षौरादिकः, सह मादयतौति सधमादः “सधमादस्ययोक्षुम्दसि
(६, ३, ८६)”—इति सह-शब्दस्य सध आदेशः, थायादिना
(६, २, १४४)—उत्तर-पदान्तोदात्तत्वे प्राप्ते ‘परादिक्षुम्दसि

* ‘इदानी’ इडानि—इति वि० ।

† ‘रेवतीषु वारवक्तीय इह’ भवति—इति वि० ।

‡ २० आ० १, २, १, ९ (१मा० २५३पू)=२० वे० १, २, १०, ३ ।

बहुलम् (६, २, १६६)"—इति उत्तरपदाद्युदात्तत्वम् । तुविवाजाः—बहुबौहौ पूर्वपदप्रकृतिस्त्वरत्वम् (८, २, १)। चुमन्तः—दुचुर कुशदे (अद्वा० प०), अस्मात् क्षिपि तुगभावस्त्रान्दसः, "क्षस्त्रनुड्भ्यां मतुप् (६, १, १७६)"—इति मतुप उदात्तत्वम् । मदेम—मदी हर्षे (दि० प०), व्यत्ययेन शप्, अदुपदेशाङ्गसार्वधातुकादुदात्तत्वे शपः पित्त्वादुदात्तत्वम्, ततो धातुस्त्ररः गिष्ठते ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१ ३ १ १ १ २ २ १ १ १ १
आघत्वावांत्मनायुक्तस्तोतृभ्योधृष्णवीयानः ।

४ २ ४ १ २ १ २ १ ८
कृणोरक्षन्नचक्रयोः ॥ २ * ॥

हे "धृष्णो !" धार्ष्युतेन्द्र !† "त्वावान्" त्वस्त्रशो देवताविशेषः, "मना" आत्मना अस्मद्गुणह-बुद्ध्या युक्तः "ईयानः" अस्माभिर्याच्यमानः "स्तोतृभ्यः" स्तोतृणामनुश्राय तदभीष्टमर्थं "घ" अवश्यमः "आ कृणोः" आनौय प्रक्षिपतु । तत्र दृष्टान्तः—"चक्रयोः" रथस्य चक्रयोः "गच्छ'न" यथा अक्षं प्रक्षिपति तद्वत् ॥ त्वावान् बतुप् पकरणे "युष्मदस्मद्गां छन्दसि सादृश्य उपसङ्गा

* ए० वे० १,२,१०,४ ।

† "धृष्णो—धारण-स्त्रभावः"—इति वि० ।

‡ 'घ—इति पद-पूर्वः"—इति वि० ।

नम् (५, २, ८४ वा०)”—इति वतुप् “प्रत्ययोक्तर-पदयोज्ञ
 (७, २, ८८)”—इति मपर्यन्तस्य ल्वादेशः, “आ सर्वनामः
 (६, ३, ८१)”—इति दकारस्यात्मं, वतुपः पित्त्वादगुदात्तत्वे
 (३, १, ४) प्रातिपदिक्ष-स्वरः गिष्ठते । अता—“मन्त्रे-
 चाहगदिराजनः (६, ४, १४१)”—इत्याकार-लोपः । धृष्णो—
 त्रि धृष्णा प्रागल्लोग, “वसिगृधि-धृषि त्रिपेः क्लु, आम-
 न्नितागुदात्तत्वम् । ईयानः-ईड् गतो, (दि० आ०)क्लन्दसि
 लिट् (३, २, १०५), तस्य “तिटः कानज्वा (३, २, १०७)”
 —इति कानजादेशः, “अचित्र धातु (६, ४, ७७)”—इत्या-
 दिना इयण्डादेशः, “चितः (६, १, १६३)”—इत्यन्तोदात्तत्वम् ।
 ऋषोः—ऋण गतो (तना० उ०) लक्ष्मि व्यचयेन तिपः सिपि
 (३, १, ८५), “इत्थ (३, ४, ८७)”—इतीकारलोपः,
 “तनादि-क्षञ्ज्य उः (३, १, ७८)”,—सार्वधातुकगुणः
 (७, ३, ८४), “बहुलस्त्रन्दस्यमाह्योगेऽपि”—इत्यहागमा-
 भावः, विकरण-स्वरेणान्तोदात्तत्वम् । अचम्—“अचस्यादेवनस्य
 (फि० २, १२)”—इत्याद्युदात्तत्वम् । चक्रग्रीः—अकारस्येका-
 रम्भान्दसः (३, १, ८५)” ॥ २ ॥

अथ द्रृतीया ।

१८ २८ ३१८ ०८ ११

आयह वःशतक्रतवाकामञ्जरितृष्णाम् ।

११८ ११८ १८

चक्रोरक्षञ्जश्चौभिः ॥ ३ * ॥ १४

हे “शतक्रतो” इन्द्र ! “यत्” “दुवः” धन्तं कामितार्थ-

* अ० वे० १,१,२,४ ।

रूपम् स्तोत्रभिः आप्नव्यमस्ति तं कामं “जरितृणां” स्तोतृणा-
मनुयहाय “श्रा कृष्णः” आनौय प्रक्षिपसि । तत्र दृष्टान्तः—
“श्रचौभिः” कर्मभिः शक्टोचित-व्यापार-विशेषैः “शक्तं न” यथा
शक्तं प्रक्षिपति तदृष्ट ॥ [श्रचौभिः—श्रवी-शष्ठः शार्ङ्गरवादित्वात्
(४, १, ७३) छोबन्तत्वादाद्यदात्तः (३, १, ४).] ॥ ३ ॥ १४

॥ वारवन्तौयोक्तरम् ॥ रेवतीन्नाच्छ्रीहोऽहायि । स्ता
धामार२३४दायि । इन्द्रायिसा२३४हा । तुतुविवा२३४ ।
च्छ्रीहोवा । इहा२३४हायि । उड्डवा२३४जाः । चुम
न्तः । याभिर्मदा२३४ । च्छ्रीहोवा । इहा२३४हायि ।
च्छ्रीहो२१२३४ । मा । एहियाद्दहा ॥(१) आघत्वावा॒
च्छ्रीहोहायि । त्मानायू२३४क्ताः । स्तोतृभ्यो२३४हायि ।
धृष्णुवौया२३४ । च्छ्रीहोवा । इहा२३४हायि । उड्डवा
२३४नाः । क्षणोर । क्षान्नचकां२३४ । च्छ्रीहोवा । इहा
२३४हायि । च्छ्रीहो२१२३४ । योः । एहियाद्दहा ॥(२)

१८ ८ १९ १९ १८ १
आयहुवाच्मीहोऽहायि । शातकार३४ताउ । आकामा२३
४४हायि । जरितृ३४ । औहोवा । इहार३४हायि ।
१९ ५ २१९ १० १८ ५
उड्हवा२३४णाम् । छट्ठोर । क्षान्नश्चार३४ । औहोवा ।
१९ ५ २१९ १० १८ ५
इहार३४हायि । औहोर३१२३४ । भीः । एच्छियार्द्धा ।
१८ ५ २१९ १० १८ ५
होप्रद्वै । डा(३) ॥ ७० ॥ [१] १४

सुरूपष्टातुमिति तृचामकं हितीयं स्मान्,

तत्र, प्रथमा ।

१८ २३११२१११ १११
सुरूपष्टातुमृतये सुदुधामिवगोदुर्वे ।

१८ ११ १
जुद्धमसिद्यविद्यवि ॥ ११ ॥

“सुरूपष्टात्,” श्रीभन-रूपोपेतस्य कर्मणः कर्त्तारमिन्द्रं
“जतये” अस्मद्द्रव्यार्थम् “द्यवि द्यवि” प्रतिदिनं “जुद्धमसि”
आद्यामः ॥ [द्यो-शब्दः प्रातिपदिक-ख्वरेणान्तोदातः:(फि. १, १),
“नित्य वीप्सयोः(८, १, ४)”——इति हिर्भावः, ‘तस्यपरमार्थे डितम्

* अ० मा० इ० १८० ओ० ।

† अ० मा० १, १, १, १ (१८० २५५८०) = अ० ब० १, ४, ७, १ ।

(८, १, २) “अगुदात्तच (८, १, २)” — इति हितीयस्यागुदा-
त्तत्वम् । ज्ञाहमसि—इत्यत्र “इदन्तोमसि (७, १, ४६)” — इति
इकार आगमः, प्रत्यय-स्वरेण (३, १, ३) इकारउदात्तः] आङ्गाने
हृष्टात्तः—“गोदुहे” गोधुर्गर्वं [गां दोन्धोति गोधुक् ; सत्सु
हिष्पेत्यादिना (३, २, ३१) क्षिप्, कदुस रप्रष्टतिस्वरत्वम् (५, २,
१२६)] “सुदुषाम् इव” सुषु दोग्नी गामिव यथा लोके यो
दोन्धा तदर्थं तस्य आभिमुख्येन दोहनीया गामाद्यन्ति तदत्
[सुषु दुर्घे इति सुदुषा, “दुहः कवचश (३, २, ७०)” — इति कप्
प्रत्ययः इकारस्य च वकारः, किल्वाद् गुणाभावः (१, १, ५),
कपः पित्त्वादगुदात्तत्वे धातुखरेणीकार उदात्तः (६, १, १६२)] ॥ १ ॥

अष्ट हितीया ।

११११११११११११
उपनःसवनागहिसोमस्यसोमपाःपिव ।

१ १८ १ १३ ११
गोदाद्द्रैवतोमदः ॥ २ * ॥

हे “सोमपाः” सोमस्य पातरिन्द्र ! सोमं पातुं “नः” अस्तदौ-
यानि “सवना” सवनानि त्रीणि “उप” समीपे “आ गहि” आगच्छ
[सवना—सूर्यते सोम एर्ष्विति सवनानि सुपो उद्देशः (७, १, ३८)
टिलोपश्च (६, ४, १४३), “लिति (६, १, १८३) - इति गत्ययात् पूर्वस्या - ”

कारस्य उदात्तत्वम् । गहि—इत्यत्र गमेः “बहुलश्चन्दसि (२,४,७१)—इति शपो लुक्, हेर्डिस्त्वादगुदात्तोपदेशेत्यादिना (६,४,२७) मकार-स्त्रीयः, “अतोहेः (६,४,१०५)” —इत्यामौय-शास्त्रीये लुकि कर्तव्ये “असिष्वदवदाभात् (६,४,२२)” —इति आभाष्टा-स्त्रीयो मकार-स्त्रीयोऽसिष्वद् भवति] । आगत्य च “सीमस्य” सोमं “पिद”, “रेवतः” धनवतः तव “मदः” हर्षः “गोदा इत्” गोपद एव, तथि इष्टे सति अस्माभिर्गावो लभ्यते इत्यर्थः ॥२॥

अथ वृत्तीया ।

११ १११ १११ १११
अथाते अन्तमानां विद्याम सुमतीनाम् ।

११ १११११
मानो अतिख्यापागहि ॥ ३ * ॥ १५

“अथ” सोमपानानन्तरं हे इन्द्र ! “ते” तव “अन्तमा-नाम्” अन्तिकातमानामतिश्येन तव समीपवर्त्तिनां “सुम-तीनां” श्रीभन-मति-युक्तानां श्रीभन-प्रज्ञानां पुरुषाणां मध्ये शिला “विद्याम्” वयं त्वा जानीयाम [यदा, सुमतीनां श्रीभन-बुद्धीनां कर्मानुष्ठान-विषयाणां लाभाद्ये मित्यध्याहारः बहुव्रीहि-पचे पूर्वपद-प्रकृति-स्वरापवादो “नष्ट-सुभ्याग् (६,२,१७२)” —इत्युत्तर-पदान्तोदात्तः । कर्मधारय-पचे इपि अव्यय-पूर्वपद-प्रकृति-स्वरापवाद-क्रत्स्वरेणान्तोदात्ततैव (६,२,१३८) । अतो मतुपि इस्त्वादन्तोदात्ताच्च सुमति-शब्दात् परस्य नामो “नाम-

* अ० द० १, ४, ९, १।

न्यतरस्याम् (६,१,१७७)”—इत्युदाच्चत्वम् । त्वमपि “नः” अस्मान् “अति” अतिक्रम्य “माख्यः” अन्येषां त्वत्स्वरूपं मा प्रकाशयः [स्था प्रकाशने (अद्वा० ८०)—इत्यस्य लुडि “अस्यतिवक्ति-स्थातिभ्योऽङ् (३,१,५२)” । आगद्विग्नी—गमेः यपो लुकि किञ्चादुदाच्चोपदेशेति (६,४,१७) मवार-सोपस्यासिहवदचाभादिति (६,४,२२) असिहवद्वावात् “अतो हेः (६,४,१०५)” —इति लुक्ष्य न भवति ॥ ३ ॥ १५

उभेयदिन्द्रोदसीति-द्वचामकं द्वतीयं सूक्तं ।

तथ, प्रब्रह्मा ।

११८ ११९ १ १ १११ १११
उभेयदिन्द्रोदसीति-द्वचामकं द्वतीयं सूक्तं ।

१११ १११ १११ १११ १११
महान्तन्त्वामहीनाऽसमाजस्वर्णशीनाम् ॥

१११ १११ १११ १११
देवीजनित्रजीजनन्दन्द्राजनित्रजीजनत् ॥ १ * ॥

हे “इन्द्र ! ” “उभे” “रोदसी” द्वावाष्टयिष्ठो “यत्” यत्वम् “आ प्राय” स्वतेजसा आपूरयसि [प्रा पूरणे, आदादिकः (५०) । छान्दसो लिट् (३,२,१०५)] “उषा इव” यथा उषाः स्व-भासा सर्वं जगदापूरयति तद्वत् त्वं “महीना” महता देवात्मामपि “महान्तम्” अधिकं “चर्णशीना” मनुष्याणामपि

* इ० आ० ४,१,४,१० (१भा० ७७७प०)=इ० वै० ८,७११,१ ।

“सम्भूजम्” ईश्वरम् इति “त्वा” त्वाम् “देवी” देवनग्रीसा
“कनिष्ठो” साधु-जनयित्रौ अदितिः “अजीजनत्” अतः कार-
णात् सा “भद्रा” कल्पाणी प्रशस्ता “जाता” [जनेष्यं तांत्
साधुकारिष्ठि टन् (३,२,१३४), “जनिता मन्त्रे (६,४,५३)”]—
इति इहादो चि-लोपो निपात्यते, ऋत्रे भ्यहति छौप् (४, १, ५)
॥ १ ॥

अथ हितौया ।

३१ ३२११३१ ३ ११
दीर्घ्यद्वाग्यथाशक्तिम्बिर्मन्तुमः ।

११ ११ ३२११२ १२
पूर्वेणमघवन्पदावयामजीयथायमः ।

११२ १२ ११२ १२
देवीजनित्रजीजनन्दद्राजनित्रजीजनत् ॥ २० ॥

“दीर्घम्” आयतम् “भक्तुम्” इति “यथा विभर्षि” एव
मायतां “शक्ति” हे “मन्तुमः” मन्तु ज्ञाने, तद्वन् ! [“मतुवसो
रः (८, ३, १) ”]—इति सम्भूजो नकारस्य इत्वम्] ईद्वशीन्द्र !
विभर्षि धारयसि [हु भृज् धारण-पोषणयोः जौहोत्यादिकः, ज्ञौ
“भृजामित् (७, ४, ७६) ”]—इत्यभ्यासस्येत्वम्] हे “मघवन्”
धनवनिन्द्र ! यथा “पूर्वेण” देहस्य पूर्वभागे वर्तमानेन “पदा”

● ३०५४० ईस० ८, ३, ११, ५ ।

पाइन “अजः” छागः “वयां” शाखां आकर्षति तथा पूर्वीक्तया
शक्तया आकृत्यामः शत्रू्न् [नियच्छसि—यमेलेटाङ्गागमः, “बहुलं
कृत्वसि (२, ४, ७३)” —इति शपो लुक्] । गतमन्यत् ॥ २ ॥

अथ छतीया ।

११ ११८ ११९ १११ १११
अवस्थादुर्णायतोमर्त्स्यतदुष्टिरम् ।

१ ११८ ११९ १११ १११ १११ १११
अधस्यदन्तमीकृथियोषसाऽचभिदासति ॥

११८ ११९ ११८ ११९
देवीजनिचउजीजनङ्ग्राजनिचउजीजनत् ॥ ३# ॥ १६

“दुर्णायतः” दुःखप्रद-हरणमाचरतः “मर्त्स्य” मरुषस्य
शत्रोः “स्थिरं” दृढः बलम् “अव तदुष्टि” अवततं नौचीनं
कुरु । “अ”—इति पूरकः । “तम्” शत्रुम् “ईम्” एनम्
अधस्यदं पादयोरधस्यादत्तमानं “कृधि” कुरु । “यः” शत्रुः
“अस्मान्” “अभिदासति” उपक्षिपतिं । समानमन्यत् ॥ ३# ॥ १६

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य सप्तमस्याध्यायस्य
पञ्चमः खण्डः ॥ ५ ॥

* अ० वे० ८, ७, ११, २ ।

† ‘अभिदासति—हिंसा करोति’—इति वि० ।

अथ षष्ठे खण्डे #—

परिस्थानश्चति-क्षाम्बके प्रथमं सूक्तम्,

तत्र, प्रथमा ।

११२ ११९१ ११९१
परिस्थानोगिरिष्ठाः पवित्रेसीमोष्ठरत् ।

१२ ११९
मदेषु सर्वधाच्चसि ॥ १० ॥

अयं “सीमः” “पवित्रे” दशापवित्रे “पर्वत्तरत्” परितः
च्छति । क्वौदृशः सन् ? “स्थानः” शब्दायमानः [“स्थानः”—
श्चति बहृचानां पाठः] स्थायमानः “गिरिष्ठाः” गिरिस्थायौ आवस्तु
वर्त्तमान इत्यर्थः । हे सीम ! स त्वं “मदेषु” मादकेषु सोढतु
“सर्वधा असि” सर्वस्य धाता च भवसि ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

२८ १ १३१८ १३१८ १८
त्वं विप्रहृष्टविर्मधुप्रजातमन्धसः ।

१२ ११९
मदेषु सर्वधाच्चसि ॥ २५ ॥

* ‘इहानीमासेवो वक्ष्यते । तत्र च वैदन्धन-प्रभूतीयि सामाजि, ग्राहको-
ज्ञापाचि’—रत्नि विठ० ।

† रु० रु० ५,१४,६ (२८० १६०) = रु० रु० ५,८,८,१ ।

‡ रु० रु० ८,८,८,१ ।

हे सोम ! “त्वं” “विप्रः” विविधं प्रौष्यिता विप्रसद्ग्नो वा
त्वच्च “कविः” मेधावी, अतस्त्वम् “अन्धसः” अन्नात् जातं
“मधु” मधुरसं प्रयच्छ सौति शेषः ॥ २ ॥

अथ द्वतीया ।

१२ १८३१ १ ३११ १११
त्वेविश्चसजोषसोदेवासःपौतिमाग्नत ।

११ ११२
मदेषुसवधाऽसि ॥ ३ * ॥ १७

हे सोम ! “त्वे” त्वयि “पौतिं” पानं “विश्चेदेवासः” सर्वे देवाः
“सजोषसः” समान-प्रौतयः सत्त्वं “आग्नत” प्राप्नुवन् ॥ ३ ॥ १७

१ २ ४ १ ५
॥ तृतीयवैदन्वतम् ॥ पाऽप्त्वा । स्वानोऽगाऽयिरि
५ १११११ १८११ ११११ ११११ १
ष्टाः । पवित्रेसो । मोचक्षरात् । पवित्रे । सोमो२३ ।
४ ५ ६ ४ १४ ५ ११
च्चारात् ॥(१) तूऽप्त्वम् । विप्राऽस्तूऽवङ्गवायिः । मधु
११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११
प्रजा । तमन्धसाः । मधुप्रजा । तमा२३ । धासाः ॥(१)
११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११
तूऽप्त्वे । विश्वेऽसाऽजोषसाः । देवासःपायि । तिमा

* अ० वे० ९, ८, ८, ३।

११ १२८ ८ १ १५ १६
शता । देवेसःपी । तिमाहृ । शता । औयि ।

मदौ । वाह४हौह४वा । षुवा । सर्वधाः । असायि ।

माह॒दा॒र॒४चौहोवा । ए४ । षुसर्वधाच्चसौ॒४४५॥८*॥[१]

॥ वैदन्ताद्यम् ॥ पारौ । स्वानोगिरिष्टाः । पवा
र्विच॒२४सौ । मोच्छारा॑रत् ॥(१) तूवाम् । विप्र
स्त्वद्विः । मधू॒प्रार॒४जा । तमन्धामासा॑रः ॥(२)
तूवे । विश्वेसजोषसः । देवा॑सा॒र॒४ःपी । तिमाशा
ता॑र । मदायिषूसा॑ह । ई॒याह । व॒धो॒४वा । आ
प॒सो॒४हायि ॥ ८ ९ ॥ [२]

॥ चतुर्थै॒दन्तम् ॥ औ॒होयि । इ॒हहाह॒हायि ।
औ॑र॒हो॒४वा । परायिस्वा॒४नो । गिरा॒४यिष्टाः ।

● अ० ग० ३५० २४० प्या० ।

† अ० ग० ३५० २४० १४० ।

पाविचे॒ २३४सौ॑ । सो॒ अक्षा॒ २३४रात्॑ ॥(१) तुवं॒ वा॒ २३४यि॑
 प्रः॑ । तुवङ्का॒ २३४बीः॑ । मधुप्रा॒ २३४जा॑ । तमन्धा॒ २३४
 साः॑ ॥(२) तुवेवा॒ २३४यिष्वे॑ । सजौषा॒ २३४साः॑ । देवासा॒
 २३४ःपौ॑ । तिमाश्वा॒ २३४ता॑ । मद्दायिषू॒ २३४सा॑ । वैधा॒
 आ॒ २३४सौ॑ । औ॒ इहोयि॑ । इह॒ हाहायि॑ । औ॒ इहोर
 २३४पुवा॒ ६पुर्व॑ । ए३ । उपा॒ २३४५३ ॥ १० * ॥ [४]

१ २१ ३९
 ॥ ऐध्वाहाद्यम् ॥ परित्तुवाइहा । नोगायि । रा
 १ ३ ५ ३ ५ १ २२२८ १ १
 यिष्ठाओ२३४वा । ई२३४हा । पवित्रेसोमोऽचा । ज्ञा
 १ ३ ६ ५ ३ ५ १ २१ १ १
 रादो२३४वा । ई२३४हा ॥(१) तुवंविप्रइहा । तुवाम् ।
 १ ३ ६ ५ ३ ५ १ २ ६ १
 कावीओ२३४वा । ई२३४हा । मधुप्रजाताहमा । धा
 १ ३ ६ ५ ३ ५ १ २८ १ १
 साओ२३४वा । ई२३४हा ॥(२) तुवेविश्वइहा । सज्जो ।
 १ ३ ६ ५ ३ ५ १ २८ १ १
 षासाओ२३४वा । ई२३४हा । देवासःपीतीहमा । शा

* ज० गा० इ० १४० १० सा०

१२ ५ ११ १२
ताओरङ्गवा । ईरङ्गवा । मदायि । पूसाओरङ्ग
१३ १४ १५ १६
वा । ईरङ्गवा । वंधाः । वंधारंगा२३४५सा६५ईयि ।
१७ १८
ईरङ्गवा(३) ॥ ८ # ॥ [४]

॥ स॒र्वितम् ॥ परि॒सुवानः । गा॑र्यिरिष्टाः । पवा॑
 र्यि । चे॑र॒श्सो । मो॑च्चा॒रक्षारात् । तुवं॑विप्रल्लु॑
 वा॑र्कवायिः । मध॑र् । प्रा॒र॒जा । तमा॑रन्धासाः ।
 तुवे॑विश्वेस । जो॑र॒षसाः । हे॑वा॒र् । सा॒र॒जी॑पी । ति॑
 मा॑रशाता । मा॒र॒दायि । ष॒र॒सा । व॑धा॒र॒ः । इा॑
 उवाऽ । आ॒र॒श्सो॑(३) ॥ ६ * ॥ [५]

॥ जराबोधीयम् ॥ परित्युवोवा । नोगिरिष्टाः । पवा
यित्रेऽहसो । मोच्चक्षारात् ॥(१) तुवंविप्रोवा । तूवह्म
वायिः । मधूप्राद्यजा । तमन्धासाः ॥(१) तुवेविश्वो

• ४० गा० एप्र० १४० ईसा० ।

† ज० मा० ईप्र० रघ० ईचा०

१ १८ १९ १८ १९ १९
वा । साजोषसाः । देवासाऽङ्गः पौ । तिमाशाता । म
१ १८ ५८ १९ १९
दायिषू१सारश्वर्वा । धाः । असो३४५८८ । डा(३)॥१८॥[६]

१ १९ १९ १९ १९
॥ चुरुपोत्तरम् ॥ परिसुबीहोर् । इया । नोगिरा
१ १९ १९ १९ १९
यिष्टारः । पवित्रे सौहोर् । इया । मोचक्षारारेत् ॥(१)
१ १९ १९ १९ १९
तुविविप्रीहोर् । इया । तुवह्नावारयिः । मधुप्रजोहोर् ।
१ १९ १९ १९ १९
इया । तमन्धासारः ॥(२) तुवेक्षिष्ठीहोर् । इया । स
१ १९ १९ १९ १९
जोषासारः । देवासः पौहोर् । इया । तिमाशातार ।
१ १९ १९ १९ १९
मदेषुसौहोर् । इया । व॒धा॒आ॒र॒श्वा॑३४३यि । ओर॒३
४५८८ । डा(३) ॥ ३० ॥ [७]

१ १९ १९ १९ १९
॥ हावियतम् ॥ चाउपरिखानोगिरिष्टाहाउ । प
१ १९ १९ ५ १९
वित्रे सौ३ । मोचक्षार३४रात् ॥(१) हाउतुविप्रस्तुव
१ १९ ११३ ५ १९
क्षविर्णाउ । मधुप्रजाइ । तामन्धार३४साः ॥(२) हाउ

* अ० ना० १२प्र० १ अ० १८सा० ।

† अ० ना० १४प्र० १ अ० १८सा० ।

१२८ तुवेकिशोसजोषसीचाउ । देवासःपौरु । तायिमाशार

४ शता । ऐ-२३०१आ॒र्यिहौ । मदायिषु॑सा । र्वधा॒ः ।

ॐ श्रीहोवा । हवियातेर३४५(३) ॥ ८ # ॥ [८]

१४५२ र १४५३ ५
॥ आमादम् ॥ परिसुवानऐ । हीऐच्चौ २ १४ या ।

११२ । ११३ । गिरिष्ठाएँ-रक्षीएँ-रक्षीत्रया । पवित्रीसोमोअष्टरद्दै-रक्षीएँ

१९ रुपूर १९४२ वाहन

विरेऽच्छीर्णे रक्षौर्या । मधुप्रजातमन्धसे रक्षीर्या ॥(२)

१८५८ रुपांतर । १८५९ रुपांतर । १८६० रुपांतर ।

१२२ देवासः पौत्रिमाश्तने रच्छीष्टे रच्छीश्या । मादायिष्टसात् ॥

२३। वंधोरव्वा । आपुसोद्दायि(४) ॥ ८ १ ॥ [६]

• अ० गा० १४प्र० १४० वस्तो ।

† ज० बा० १५प्र० १८० ८सा० ।

॥ दावसुनिधनम् ॥ परिस्तुवाऽश्नोगिरिष्टाहाउ ।

१२८ ११९ ११९
पंवित्रेसो । मोचाक्षारावृत् । होवाइहायि ॥(१)

१ ४ १ १ १ २८ १ १
तुवं वारहयिप्रस्तुवक्षविर्द्धि । माधुप्रजा । तमान्वा ।

सारः । शोवारश्चायि ॥२॥ तुवेवारश्चिष्ठेसजोहाउ ।

१२९८ । तिमाश्चात्तारः । द्वीवाहाय । म

दायिषूसार२३। शोवाइहा। वैधाः। आ॒सार२४

॥ प्रतीचीनेउद्धाशीतम् ॥ १९८ परित्थुवानः । गार्घ्यिरि

१८८ रु १० रु ११ वाहोयि ॥(१)

१९ तुविप्रस्तु । वार्षक्वायिः । माधुप्रजा । तमान्वसा

२३४ः । शास्त्रीय ॥(२) तुवेविश्वस । जोरघसाः । दा

० च० गा० १५प्र० १४० १०सा० ।

१२८ १० २८२ १८ १
यिवासःपौ । तिमाश्तार३४ । श्वाहोयि । मदेषुसार्वा
११ ११ ११४५ ११५
धाः । असा । औइहोवा । ईडा(३) ॥ ११ * ॥ [११]

१ २८८ ११
॥ श्वाविष्कृतम् ॥ परिसुवानोगाहाउरायिष्ठाः । प
१८ १८ ११
विचेसो । मोआक्षार३रात् ॥(१) तुवंविप्रस्तुवश्वाउ
११ ११ ११ ११
कावायिः । मधुप्रजा । तमन्धार३साः ॥(२) तुवेवि
१ २८ ११ ११४५ ११५
श्वेसजोहाउषासाः । देवासःपायि । तिमाश्तार३ता ।
१ ११ ११४५ ११५
मदार३होयि । षूर३सा । वैधाः । आर३सार३४ औ
१ ११ ११४५ ११५
होवा । चविष्कृतेर३४पू(३) ॥ १२ + ॥ [१२]

१ ११४५ ११५ ११५
॥ गौषूक्तम् ॥ परिसुवानोगौ । औहोवाहायि । रि
१ ११४५ ११५ ११५
ष्टाः । पवित्रैसोमच्छौर॒ । झवायि । झवार॒यि । क्षा
१ ११४५ ११५ ११५
रा॒त् ॥(१) तुवंविप्रस्तुवौ । औहोवाहायि । कवायिः ।

* ज० ना० १५प० १८० ११सा० ।

+ ज० ना० १५प० १८० ११सा० ।

मधुप्रजातमौर् । ज्वायि । ज्वारयि । धासारः ॥(२)
 तुवेविश्वेसजौ । शौहोवाहायि । षसाः । देवासःपी
 तिमौर् । ज्वायि । ज्वारयि । ग्रातार् । मदेषुस
 वधौर् । ज्वायि । ज्वारयि । ग्रातार् । मदेषुस
 वधौर् । ज्वायि । ज्वारयि । आसारयि । शो
 व्वारः४श्रौहोवा । अग्निराज्ञतारः४पुः(३) ॥ ७* ॥[१३]१७
 ससुन्वे-इति-प्रगाथामकं हितीयं सूक्तम्,
 तद्र, प्रथमा ।

ससुन्वेयोवसूनांयोरायामानेतायइडानाम् ।

सोमोयस्तुच्छितीनाम् ॥ १ ॥

“सः” सोमः “सुन्वे” अभिषुवे ऋत्विग्भिः, यः सोमः वसुना
 धनानाम् “आनेता”, यथ “रायां” रात्सि प्रयच्छन्ति श्वीरादि-
 कमिति रायो गावः तेषा मानेता, यथ “इडानाम्” अन्नानाच्च,
 यथ सोमः “सुच्छितीनां” सुनिवासानां शोभन-मनुष्य-युक्तानां
 गृहाणाम् आनेता विद्यते, सोऽभिषुतोऽभूदिति ॥ १ ॥

* क० गा० १.प्र० २४० ७सा० ।

† क० गा० ६, २, ४, ५ (२गा० १३३प०)=क० वे० ७, ५, १६, १ ।

अथ द्वितीया ।

१२३२३ २३ १३ ६९ ११९ ३१३ १९
यस्तनद्वन्द्रः पिबाद्यस्यमरुतोयस्यवार्यमणाभगः ।

१ २४६१८ २४६१९ ३२५११३ ३
आयेनमिचावरुणाकरामहेन्द्रमवसेमहे ॥ २ ॥ १८

हे सोम ! “यस्य” प्रसिद्धस्य “ते” तद रसम् “इन्द्रः”
 “पिवात्” पिबति [पा पाने (भू० प०), लेटरडागमः]
 “यस्य” यस्य सोमं “मरुतः” पिबन्ति, “वा” अपिच “अर्यमणा” ।
 एतदामकेन देवेन सह “भगः”ः देवः “यस्य” यं सोमं पिबति,
 “येन” सोमेन “मित्रावरुणा” ॥ मित्रावरुणी वयम् “आ
 करामहे” अभिसुखीकुर्महे । तथा “महे” महते “अवस्थे”
 रक्षाय येन च सोमेन “इन्द्रम्” अभिसुखीकुर्महे, तं त्वाम-
 भिसुखीमौत्थयः ॥ २ ॥ १८

॥ दीर्घम् ॥ साम् । न्वेयोवसूत्रनाम् । योरार्थ
यामार्थ । नेतायद्वारवनाम् । सोरवमाः । यःसुक्ष्म

* अ० वे० ३, ५, १९, ४।

† सुपांसुलुमित्वात् (०, १, २६) रूपम् ।

५ “भगो वास्त्रातः (३, १६)। तस्य कालः प्रामुत्तरपंचात् तस्येषा
मरति—***। अम्भो भग दूर्यात्तु उलूप्तो न हम्मते। प्राप्तिर्वा महाबिही
विज्ञानामेतत् च वास्त्रात् अनं वक्तव्यैति वा अनं वक्तव्यादित्य उदयेन”—इति
विश्व. ३०६, १३-१४।

तारृ४यिनो६हायि ॥(१) स्तोमाः । यःसुक्षितार३यि
 नाम् । यास्यारताई॒र । इःपिवाद्यस्यमृ॒५ताः । या
 स्यारताई॒र । इःपिवाद्यस्यमृ॒५ताः । यारृ५स्या ।
 वार्यमणाभा॒२३४गो६हायि ॥(२) यास्या । वार्यमणा
 भार॒श्याः । आये॒रनामी॒र । त्रावरुणाकरामा॒२३हा
 यि । आये॒रनामी॒र । त्रावरुणाकरामा॒२३हायि । आ
 र॒श्यिन्द्राम् । अवसेमा॒रृ४हो६हायि(३) ॥ ११० ॥ [१]

॥ सफम् ॥ ससुन्वेश्यः । वासूर३४नाम् । योरा
 या॒रम् । आनायितार॒श्याः । इडा॒२३४नाम् । स्तो
 नाः । याःसू॒३श्ची॒३ । ता॒३४५यिनो६हायि(१) ॥ १४० ॥ [२] १८

* अ० गा० १प्र० १४० ११४० ।

† अ० गा० १प्र० १४० १४० ।

तंवद्विति-दृचानकं दृतीयं सूलम् ;

तच्च, प्रवर्त्ता ।

११ १११ ११११
तंवःसखायोमदायपुनानमभिगायत ।

१११११ १११
शिशुनहव्यैःसदयन्तगूर्त्तिभिः ॥ १ * ॥

हे “सखायः” जटिलः ! “वः” यूयं “मदाय” देवानां मदार्थं “पुनानं” पूर्वमानं तं सोमम् “अभि गायत” अभिष्टुत । “तम्” इमं सोमं “शिशुं न” शिशुमिव अस्तुहारैः चौरादिभिव स्तादूर्वन्ति, तद्वत् “हव्यै” हविर्भिः मित्रयैः “गूर्त्तिभिः” सुति-भिव “सदयन्त” स्तादूर्वन्ति ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१११११ १११११
सवत्सदिवमातृभिरिन्दुहिन्वानोच्यते ।

१११११
देवावीर्मदोमतिभिःपरिष्क तः ॥ २ + ॥

“हिन्वानः” प्रेयमाणः “इन्दुः” सोमः वसतीवरौभिः “समच्यते” सम्यक् सिङ्गो भवति न । तच्च दृष्टान्तः—“वस-

* ए० आ० ६, २, ३, ४ (१मा० १०८प०) = ए० व० ३, ५, ८, १ ।

+ ए० व० ३, ५, ८, १ ।

† ‘इन्दुः हिन्वानः वास्तमानः, चन्द्रते चन्द्र च वसते वरौभिभिः’—इति १० ।

इव” वक्त्रो यथा “माष्टभिः”* गोभिः समक्षो भवति, तदतः । कौटशः? “देवावीः” देवानां रक्षकः, “मदः” मदकरः “मतिभिः” सुतिभिः “परिष्कृतः” अलङ्घतः [भूषणार्थे “सम्प-युपेभ्यः (६, १, १३७)”—इति सुडागमः, “परिनिचिभ्यः (८, ३, ७०)” —इति सुटः षष्ठम् ॥ २ ॥

अथ छतौया ।

११८ १२३१ १३१८ १२ ३११
अयन्दक्षायसाधनोयश्शर्धायवीतये ।

१२३१३ ११ ३१
अयन्दिवेभ्योमधुमत्तरःसुतः ॥ ३ ॥ १८

“अयं” सोमः “दक्षाय” बलाय वर्षनाय वा “साधनः” साधयिता भवति, तथा “अयं” सोमः “शर्हाय” बलाय “बौतये” देवानां भक्षणार्थं च भवति, “सुतः” अभिषुतः, “अयं” सोमः “देवेभ्यः” इन्द्रादिभ्यः “मधुमत्तरः” अतिशयेन माधुर्य-युक्तो भवति अत्यन्तं मदकरो भवतौति वा ॥ ३ ॥ १८

३ १ ४ १
॥ कार्णश्रवसम् ॥ तां२३४वः । सा२३४खा । सा२

५ १२१ १ १२१ ८ १
३४खा । योमदार३या । पूनानम् । भिगायाऽ३ता ।

* ‘सातृभिः—तृतीया-वज्रवचनभिर्’ अतुर्यो-वज्रवचनस्त्र स्थाने द्रव्यम्’-इति विठ० ।

++ व० ३० ७, ५, ८, ९ ।

१ २१२ १८ ११ १९८ १
शायिष्ठुन्नह । व्यःखदया२३ । तगूर्त्तिभाष्ट४३यिः ॥(१)

१ ५ ३ ५ १८ १ १
सार२४व । त्वा२३४ई । वमानृ२३भायिः । आयिन्दु
१८ ८ १ १ १ १८१८ १८११
हिंवा । नोञ्ज्यार२३तायि । दायिवावीर्मा । दीमनि
१ २१ १ १ ५ ३
भार२३यिः । परिष्कृताष्ट४३ः ॥(२) आर२४यम् । दा२३
१ १८ १ १ ३२ १८ १
४ष्टा । यसाधार२३नाः । आयुश्चां । यवीताष्ट४३या
१ १८१८ १८११ १८ १ १
यि । आयन्देवे । भोमधुमाधतरःस्तुताष्ट४३ः । षो२३
४५ई । डा(३) ॥ १२ * ॥ [१]

१ १८ १८१
॥ सुज्ञानम् ॥ तंवःसखा । योमदाया । पुनाना]
मा॑ । भिगायता । शिष्ठुन्नाहाहाऽ॒ । व्यैःख । दा
५८ ८ १८ १ १ १११
४्यार२४चौहोवा । तगूर्त्तिभिरेत्तपा२४४५(१) ॥१०५॥[२

* उ० गा० ३४० २४० १४० ११४० ।

† उ० गा० ८४० १४० १०४० ।

॥ काशीतम् ॥ तंवः सखा । योमदा॒३या॒४ । पु॑
नानमा । भिग्या॒३ता॒४ । शिष्ठु॒३ष्ठा । व्यै॒३सू॒३द्यन्त
गृ॑ । ता॒॑३यि । भा॒॑३४ । औ॒३होवा । अ॒॑३४
पा॒॑३(१) ॥ ११ ॥ [३] १८

सोमाः पवन्तरैति-द्वचामकं चतुर्थं सूक्तम् ;
तत्र, प्रथमा ।

सोमाः पवन्तरैन्द्रोऽस्मभ्यङ्कातुवित्तमाः ।
मित्राः स्वानाच्चरे पसः स्वाध्यः स्वर्विदः ॥ ११ ॥

“गातुवित्तमाः” अतिशयेन मार्गस्थ स्वचकाः “इत्यवः”
दीप्ताः “सोमाः” “पवन्ते अस्मभ्यम्” अस्मद्वर्धं चरन्ति आग-
च्छन्ति वा । कौटशाः ? “मित्राः” देवानां सखिभूताः,
“स्वानाः” सुवानाः अभिषूयमाणाः “अरेपसः” पाप-रहिताः,
अतएव “स्वाध्यः” श्रीभेन-ध्यानाः “स्वर्विदः” सर्वज्ञाः स्वर्ग-
प्रापका वा ॥ १ ॥

* ज० जा० ४ग्र० १थ० ११४० ।

† ज० जा० ६, २, १, ४=(५मा० १५८ पृ०)—ज० जे० ७, ५, १, ५ ।

अद्वितीया ।

१२१९ १२२ १२३ १२४ १२५
तेपुत्रासोविपश्चितःसोमासोदध्याग्निरः ।

११३१२९१ १ ७११९११
सूरासोनादर्शतासोजिगद्वोध्रुवाधृते ॥ २ * ॥

“पूताः” पवित्रेण परिपृताः, “विपश्चितः” भीधाविनः,
 “दध्याश्चिरः” दध्यामित्रयाः, “षट्” वस्तीवर्याख्ये उदके
 “अिग्निवः” गमन-शौलाः “भ्रुवाः” तत्र ख्येयेण वर्त्तमानाः
 ‘ते’ “सोमासः” सोमाः “सूरासः न” सूर्या इव “दर्शतासः”
 पात्रे दु सर्वे दं शर्णनौया भवन्ति ॥ २ ॥

अथ टत्त्वाया ।

१९१२१२१२१८१८१८
सुधाणा सोव्यद्रिभिस्तानागोरधित्वचि ।

१९७११२०६१२ १११
इषमस्त्यमभितः समखरन्वसुविदः ॥ ३ फ ॥ २०

“गोः” अनुदृहः “अधित्वचि” अधिष्ठवण-चर्चयि “चिताना”
 आवमाना “अद्रिभिः” आवभिः विविधैः “सुखाणासः” सूक्ष्म-
 मानाः “वसुविदः” वसुनो लक्ष्यकाः “एते” सीमाः अन्नभ्यम्

* अ० वे० ७, ५, ३, १।

[†] 'दर्शनात्:—सर्वस्य इत्यारः'—रत्नि वि. ।

ફુલ વેઠ ૭, ૫, ૬, ૧

“इषम्” अवम् अभितः “समखरन्” सम्यक् शब्दयन्ति प्रय-
च्छस्तीति यावत्* ॥ ३ ॥ २०

५८ र २२ ४ ५
॥ गौरीवितम् † ॥ सोमाः । पवाह । तद्वन्दवाः ।

१ ८ १ १ ८ ८ २ ४
अस्मयज्ञातुवित्तमाऽऽः । मायितास्खानाऽऽऽः । अ

१८ ९ ४ ५
रेष्यपसाः । सूवाधियाऽऽः । सुवोवा । वापूयिदोऽ॒

५ ५८८ ८९ ४ ६ १८ ८
हायि ॥(१) तेषौ । तासोऽ॒ । विपश्चिताः । सोमासो

८ १८ ८९ ४ ८ ८ १
दध्याश्चिराऽः । सूरासोनाऽऽः । दशापूतासाः । जा

१ ४ ५ ४ ८ ५
यिगत्वा॑ १२५ः । ध्रुवोवा । घापूत्तोऽहायि ॥(२)

४ ८ १८ ९ ४ ८ १८ ८
सुष्ठा । णासोऽ॒ । वियद्रिभायिः । चितानागोरधित्व

१ १ १ ४ ८ १
चाऽश्चिय । आयिषमस्माऽऽः । भ्यमापूभिताः । सा

४ ४
मस्खराऽऽऽन् । वसोवा । वापूयिदोऽहायि(३) ॥ १३ क्षा ॥[१]

* ‘समखरन्—उच्चादथन्’—इति विऽ ।

† “सहागौरीवितम्”—इति च० यु० पाठः ।

‡ क० गा० ४प्र० १च० १६सा० ।

१२८

॥ मधुसुविधनम् ॥ सोमाः प्रवलदन्वाशे । अस्म
 भ्यङ्गाश्वित्तमाशः । हाश्वा । औश्वेश्वा । आयिष्टी
 र् । मित्रास्त्वानाश्वारेपसाशः । हाश्वा । औश्वे
 श्वा । आयिष्टीर् । श्वाधियाशः । हाश्वायि । औ
 श्वोश्वा । आयिष्टीर् । चुवः । वार्यिदा॒२३४ौष्टी
 वा ॥(१) तेपूतासीविपश्चिताश्व । सोमासोदाश्वाश्वा
 श्विराशः । हाश्वा । औश्वेश्वा । आयिष्टीर् । सू
 रासोनाश्वार्थतासाशः । हाश्वा । औश्वोश्वा । आ
 यिष्टीर् । जायिग्नवाशः । हाश्वायि । औश्वोश्वा ।
 आयिष्टीर् । ध्रुवाः । वार्त्ता॒२३४ौष्टीवा ॥(२) चु
 ष्टाणासोविष्ट्रिभाश्विरे । चितानागोश्वधित्वचाश ।
 हाश्वा । औश्वोश्वा । आयिष्टीर् । इष्टस्त्वाश्वभ्या
 (११)

मभिताऽः । हा॒ इ॒ हा॑ । औ॑ इ॒ हो॑ इ॒ वा॑ । आ॑ यि॒ ही॒ र॑ ।
 सामस्तराऽन् । हा॒ इ॒ हायि॑ । औ॑ इ॒ हो॑ इ॒ वा॑ । आ॑ यि॒ ही॑
 र॑ । वतु॑ । वा॑ रयि॒ दा॒ र॒ इ॒ औ॑ इ॒ वा॑ । मधु॑ अ॒ ता॒ र॒ इ॒
 ५ः(७) ॥ १४ * ॥ [२]

॥ वा॑ डि॒ धनङ्गै॒ च्चम् ॥ सो॑ मा॒ः पा॒ वा॒ इ॒ इ॒ इ॒ । तद॑ ।
 द्वा॒ इ॒ । अ॒ स्त्रा॒ भ्यङ्गै॒ इ॒ इ॒ इ॒ । तु॑ वि॑ । तमा॒ इ॑ । मि॒ चा॑
 स्त्वा॒ ना॒ इ॒ इ॒ इ॒ । अ॒ रे॑ । प॒ सा॒ इ॑ । सु॑ वा॒ धी॒ या॒ इ॒ इ॒ ।
 सु॑ वा॒ ध॒ वि॒ दा॒ उ॑ ॥(१) ते॒ पू॒ ता॒ सो॒ इ॒ इ॒ इ॒ । वि॒ पः॑ । चि॒ ता॑
 इ॑ । सो॑ मा॒ सो॒ दा॒ इ॒ इ॒ इ॒ । धि॒ या॑ । शि॒ रा॒ इ॑ । सू॒ रा॒ सो॑
 ना॒ इ॒ इ॒ इ॒ । दर्श॑ । ता॒ सा॒ इ॑ । जि॒ गा॒ ला॒ वा॒ इ॒ इ॒ इ॑ ।
 ध्रु॒ वा॒ ध॒ घृ॒ ता॒ उ॑ ॥(२) सु॑ ष्ठा॒ णा॒ सो॒ इ॒ इ॒ इ॒ । वि॒ य॑ । द्रि॒ भा॑
 इ॑ । चि॒ ता॒ ना॒ गो॒ इ॒ इ॒ इ॒ । अ॒ धि॑ । त्वा॒ चा॒ यि॑ । इ॒ षा॑

१ ५ ३२ ११ १
मासाऽऽ॒४। भ्यम्। भिताऽः। समाख्यारा॒४

न्। वसूपुविदाऽ(३) ॥ १५ # ॥ [४]

१५ ८ ५२५ ४५ ११११
॥ ऐडक्रौचम् ॥ सोमाः पवन्तद्वाः ॥ अस्माभ्यङ्गा ॥

११११ १ १ ५ १२१८ १८११ ११
तुवित्तमाः ॥ मायित्राओर॒४वा ॥ स्वानाच्चरेपसा॑ २३

११ १८११ ११ १ ११११ ५२२१८१८
४ पूः ॥ सुवाधियाः ॥ सुवर्वार॒शयिदा॒४३ः ॥ (१) तेपूतासो

१४ ५ १८१११ ११११ १८१११ ११११
विष्णिताः ॥ सोमासोदा ॥ धियाशिराः ॥ छराओर॒४

१ १८११ १८१११११ १ ११ ११११
४वा ॥ सोनदर्शतासा॒४५ः ॥ जिग्नवाः ॥ ध्रुवाधा

११११ १८११११ १८१११११ ११११
४र्त्ताऽ॒४३यि ॥ (२) सुष्ठाणासोवियद्विभायिः ॥ चिता

११ ११११ ११११ ११११ ११११
नागोः ॥ अधित्वचायि ॥ आयिषाओर॒४४वा ॥ अस्म

१ ११११११ ११११ ११११ ११११
भ्यमभिताऽ॒४५ः ॥ समस्तरान् ॥ वसुवार॒शयिदा॒४३ः ॥

११११ ११११ ११११ ११११
ओर॒४५ई ॥ ई ॥ डा(३) ॥ १६ + ॥ ४]

१८११ १८११ १८११ १८११
॥ अथावाश्वम् ॥ सोमाऽः ॥ पाऽव ॥ लइ ॥ दाऽ

* अ० ग० ६ प० २ अ० १५ चा० ।

+ अ० ग० १ प० २ अ० १ अ० १५ चा० ।

षः । एहिया । आ । अभ्यङ्गात् । वि । तमारः ।
 एहियारे । मित्रास्त्वानाच्चाहरेत् । पारश्चत्प्रसाः । है
 हारयि । एहियारे । सुवाधियाः पूर्ववादः । काश्चत्प्रयि
 दोद्दायि ॥(१) तेपूर्व॑ । ताऽसौ । विषः । चाऽस
 यितः । एहिया । सौ । मासीदधावि । आ ।
 शिरारः । एहियारे । सूरासोनादाशर्मा॒ । ताश्चत्प्रसाः ।
 एहारयि । एहियारे । जिग्नवोप्रूपवाः । धा॒
 ४५ त्तीद्दायि ॥(२) सुष्ठाऽ॑ । षाश्चसौ । विय ।
 द्राश्चयिभिः । एहिया । चायि । तानागोरा । धि । त्वचा
 रयि । एहियारे । इष्मसाभ्याश्चमात् । भाश्चत्प्रयिताः ।
 एहारयि । एहियारे । समख्यान्वा॒ षष्ठ॑ । वा॒
 ४५ यिदो॒ है॒ हा॒ यि॒(३) ॥ १६ * ॥ [५]

* ज० गा० १५ प्र० १४० १६ गा० १५

१२८

॥ आन्वीगवम् ॥ सोमाः पवन्तच्चा॑ यिन्द्रवाः । अ॒
 स्तुभ्यम् । गातूरश्वा । ऊमा॒२१५२ । तमामिच्छास्त्रा॑
 गात्तरेपसा॒२३४५ः । सूवाहउवा । धौ॒र्याः । खृ॒ष्टवाः ।
 विदा । औ॒रहोवा ॥(१) तेपूतासोविपाश्चायिताः । सो॑
 मासः । दधार॒श्वा । ऊमा॒२१५२ । शिरःसूरासोन॑
 दर्शतासा॒२३४५ः । जायिगाहउवा । ला॒र्वो । ध्रू॒२३
 वाः । घृतरा । औ॒रहोवा ॥(२) मुद्धाण्डासोवियाश्चा॑
 यिभायिः । चितानाः । गोरा॒र॒श्वा । ऊमा॒२१५२ ।
 लचीयमस्तम्भ्यमभिता॒२३४५ः । सामाहउवा । खा॒रा॑
 दा॒ वा॒र॒श्वा । विदा । औ॒रहोवा । ष्ठो॒५३३ ।
 वा॒(३) ॥ १०० ॥ [ई]

१२९

॥ निषेधम् ॥ सोमाः पवन्ता॑ इ॒यिन्द्रवाः । अ॒स्त्राभ्य

* च० ग० १५८० १८०० १७८० ।

१२८ १८ १२९ १

॥ क्रीचाद्यम् ॥ सोमाः पवीहो । ताइन्दवाः । अस्म

* ज० मा० १५प्र० १८० १८४० ।

११ ४ १२ ५
 भ्यङ्गाऽऽ । द्वा॒श्यिता॑प॒मा॒र्ह॒प॒दः । मि॒चा॒र॒खा॒नौ॒हो ।
 १२ १२ १२ ५
 आरै॒पसा॑ः । सु॒वा॒धि॒या॒ः । सू॒वा॒श्यि॒र्वा॑प॒यि॒दा॒र्ह॒प॒दः ॥(१)
 १२१२ १२ १२ ५
 ते॒पू॒ता॑सौ॒हो । वी॒पश्चि॒ता॑ः । सो॒मा॑सो॒दा॒ऽ । धा॒आ॒ङ्
 ४ १२१२ १२ १२ ५
 शा॑प॒यि॒रा॒र्ह॒प॒दः । सू॒रा॑सो॒नौ॒हो । दर्श॒ता॑सा॑ः । जि॒ग
 १२ १२ १२ ५ १२१२ १२ ५
 ल्वो॑ऽ । भ्र॒वा॑श्वा॑प॒त्ता॒र्ह॒प॒द्यि ॥(२) सु॒ष्वा॑णा॑सौ॒हो ।
 १२ १२ १२ ५
 वी॒यद्रि॒भायि॑ः । चि॒ता॑ना॒गो॒ऽ । आ॒धा॑श्यि॒ता॑प॒चा॒र्ह॒प॒
 १२ १२ १२ ५ १२ १२ ५
 यि । इ॒षमसौ॒हो । भ्या॒मभि॒ता॑ः । सम॒ख्यरा॒न् । वा॒
 १२ १२ १२ ५
 सू॒क्ष्वा॑प॒यि॒दा॒र्ह॒प॒दः(३) ॥ १ * ॥ [द]

४२ १ ४ १२ ५
 ॥ यज्ञायज्ञौ॒यम् ॥ सो॒मा॑र्ह॒प॒ । वा॒ऽन्ता॒ऽइ॒न्दा॒
 ४ १ १ १२ १२ ५ १२ ५
 वा॑ः । आ॒स्मभ्यङ्गा॑ । तू॒वा॒यि॒त्ता॒र्हमा॑ः । मि॒चा॒र॒खा॑ ।
 १२ १२ १२ ५ १२ ५
 ना॒आर॒रे॑ । झ॒म्भायि॑ । पा॒र्हसा॑ः । सू॒वा॒धि॒यःसु॒वा॒र्ह॑
 १२ १२ १२ ५ १२१२ १२ ५
 र्विदा॑उ ॥(१) दा॒स्ता॒यि॑ । पू॒ता॑सो॒वि॒पश्चि॒तःसो॒मा॑सो॒दा॑ ।

* क० गा० १८० १४० १३० ।

१ ११ ८ ११ ११
 धाइषाशाइयिराः । सूरार्षसः । नदारुश्चा । ऊम्ना
 १ ११ ११ ११ ११
 यि । ताश्साः । जायिग्नवोधवारुश्चाऽ ॥(२) तायि
 १ १२४४ १२४४ ११११
 सू । द्वाणासोव्यद्रिभिश्चितानागोः । आश्चायित्वाश्चा
 १ ११११ ११११ ११११
 यि । दृष्टार्थम् । सभ्यारुहमा । ऊम्नायि । भाश्यिताः ।
 १ ११११ ११११ ११११
 सामस्तरन्वसूरविदाऽ । वा३४५(३) ॥ १४ * ॥ [८] २०

अथायापवेति-द्वचाकं पक्षमं सूतम्,

तत्र, प्रथमा ।

६ १२११ १८ ११
 अयापवापवस्तैनावसूनि
 ६ १२११ १११११
 माण्डलवृन्दोसरसिप्रधन्व ।
 ६ १२११ १११११
 ब्रह्मश्चिद्यस्यवातीनजूतिं
 ६ १२११ १११११
 पुरुहमेधाश्चित्तकवेनरन्वात् ॥ ११ ॥

“हे सोम ! “अया” अनथा “पवा” पवमानथा “धारया”
“एना” एनानि “वसूनि” धनानि “पवस्त” चर [पवा—

* ऊमा० २४प्र० १ष्ठ० १४ष्ठा० ।

† इ० षा० ६, १, ५, ८ (१मा० १४१ इ०)=इ० ष० ७, ४, २६, १।

पूज् पवने (क्षा० प०) “अन्वेभ्योऽपि दृश्यम्भे (३,२,१७८)”
—इति विच् प्रत्ययः, आईधातुक-सत्त्वणो गुणः, “साविकाच
(६, १, १६८)”—इति द्वतीयाणा उदात्तत्वम्] । तथा हे
“इन्द्रो ! ” त्वं “मांसल्वे” मन्यमानानां चातके “सरसि” उद्दके
वसतीवर्याख्ये “प्रधन्व” प्रगच्छ । “यस्य” सोमस्य शोधने
सति “ब्रह्मचित्” सर्वेषां प्रज्ञापको मूलभूतो वा आदित्योऽपि
“वातः न” वायुरिव “जूतिं” विं प्राप्तः सन् किञ्च “पुरुषिध-
चित्” बहुविध-यज्ञ इन्द्रोऽपि “तकवे” [तकतिर्गति-कर्त्तव्यसु
यठितः (निघ० २, १४, ६८), अस्मादौषादिक उन् प्रत्ययः]
सोमं गच्छत ; मम्द्यं “नरं” कर्मनेतारं पुचं “धात्” ददातु
प्रयच्छतु । स त्वं प्रधन्वेति पूर्वेणः सम्बन्धः ॥

“यस्य”—“अत्र”—इति पाठो, “जूति”—“जूतः”—इति,
“धात्”—“दात्”—इति च ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१११२१ २२१२९

उत्तनश्नापवयापव

१ १११२१ १ ११

खाधिश्चुतेश्वाय्यस्यतीर्थे ।

११ १११ ११८ २८

षष्ठिः सहस्रानैगुतोवसूनि

११८ १ ११ ११२

शृङ्गनपकन्धूनवद्रणाय ॥ २ * ॥

* अ० वे० ७, ४, ११, १।

हि सोम ! “उत” अपिच “अवाय्वस्य” सर्वैः अवशीयस्य
तव “शुते” प्रसिद्धे [यज्ञा, षष्ठ्यर्थं चतुर्थीं शुत-शब्दस्य] “तौर्ये”
स्थाने “नः” अस्माकं स्वभूते यज्ञे “एना” अनथा “पवया”
पूयमानया “धारया” अधिकं “पवस्य” चर । “नैगुतः”
नीचीनं गन्तव्ये* [न शब्दायन्त इति निगुतः शब्दः, तेषां
हस्तृस्थेन सम्भवौ] सोऽयं सोमः “षष्ठि” षष्ठि-सहस्राकानि
“सहस्रा” सहस्राणि “वसूनि” धनानि “रणाय” शत्रूणां जयार्थं
धनवत् अस्मानकम्ययत् प्रायच्छदिति यावत् । कथमिव ?
“हृष्टं न पक्षं” पक्ष-फलं हृष्टं यथा कम्ययति फलार्थीं तद्वत् ॥२॥

अथ तृतीया ।

१३१ १२१११११११११
महीमेऽस्यवृष्टनामशृष्टे

१२ १११११११११
मात्स्वत्वेवापृश्नेवावधने ।

१२ १११११११११
अस्वापयन्निगुतःस्तेहयस्वापा

१२ १११११११११
मित्राऽचपाचितोअचितः ॥ १ १ ॥ २१

“मही” महते प्रभृते “वृष्टनाम” [सुपां सुलुगिति (३, १, ३८)
सुपो लुक्] वृष्टनामनौ वर्षण-नमने, शराणां वर्षणं, शत्रूणां नम-

* ‘नैगुतः—निगुतानां नितरां गोपितानाम्’—इति वि० ।

† अ० वे० ०, ४, ११, ४ ।

नम्, “इमे” एते हे कर्मणौ “अस्य” सोमस्य “शूषे” सुखकरे* भवतः; ये च कर्मणौ “मांश्वते” [अश्वनामैतत् (निष्ठा १, १४, १८)] शब्दैः क्रियमाणे युजेण तत्साध्यताद् युजमिह गृह्णते] “वा” अपिवा “पृश्ने” सर्वन् साध्ये वाहु-युजे “वधने” शत्रूणा हिंसन् शीले भवतः । स इयं “निगतः” नौचैः अद्वायमानान् शत्रून् “अस्वापयत्” असूवपत् अवधौदित्यर्थः । किञ्च “स्वेहयत्” प्राद्रवयत् सङ्कुमाच्छत्रून् । अय प्रत्यक्षः । हे सोम ! स त्वम् “अमिवान्” शत्रून् “अपाचित्” अपगमय । तत्त्वाच “अपाचितः” अभिन्-चयन मकुर्वतः नास्तिकांशकः “इतः” अश्वच्छकाशात् अपाचेत अपगमय [अच्छतिर्गतिकर्मा(भा० प०)]

। ३ । २१

॥ औष्टाद्यम् ॥ १८ १९ १९ १८
 औहोहायि । अयोहायि । पवा
 १८ १९ २० १९ १९ १९ १८
 वस्तैनावद्वरश्नौ । औहौयि । इहा । ईश्या । माण्
 १८ १९ १९ १९ १९ १९ १८
 श्वद्वन्द्रोसरसिप्रधारश्वा । औश्वायि । इहा । ईश्या ।
 १८ १९ १९ १९ १९ १९ १८
 या । माण्श्वद्वन्द्रोसरसिप्रधारश्वा । औश्वायि ।

* ‘शूषे—स्वापयामः अथवा शूषे शोषणाय’—इति विं ।

† ‘मांश्वते—महतीयत्वाय’—इति विं ।

‡ ‘अपाचितः—पतिता चतुर्वा भवन्ति’—इति विं ।

इ॒हा । इ॒॑या । ब्र॒ध्नश्चिद्यस्यवातोनजूर॒श्तीम् । औ॒इ
 ह्वोयि । इ॒हा । इ॒॑या । पुरुषे॒धाश्चित्तकवे॒नरा॒र॒धा
 त् । औ॒ह्वोयि । इ॒हा । इ॒॑र् । या॒र॒श्च । औ॒ह्वोवा ॥(१)
 औ॒ह्वोह्वायि । उतोह्वायि । नएनापवयापवा॒र॒श्चा । औ॒
 ह्वोयि । इ॒हा । इ॒॑या । अधिश्रुतेश्वायियस्यतार॒प
 यिर्थावि । औ॒ह्वोयि । इ॒हा । इ॒॑या । षष्ठिः॒सह
 स्वानैगुतोवद्व॒श्चनी । औ॒ह्वोयि । इ॒हा । इ॒॑या । व॒
 च्छन्नपक्कन्धूनवद्रणा॒र॒या । औ॒ह्वोयि । इ॒हा । इ॒॑र् ।
 या॒र॒श्चौ॒ह्वोवा ॥(२) औ॒ह्वोह्वायि । मह्वोह्वायि । मे॒
 अस्यवृष्टनामश्व॒श्चषायि । औ॒ह्वोह्वायि । इ॒हा । इ॒॑या ॥
 माण्ड॒श्वल्वापृश्नेवावधा॒र॒त्रायि । औ॒ह्वोह्वायि । इ॒हा ।
 इ॒॑या । अस्यापयन्निगुतस्य॒ह्वाया॒र॒श्चा । औ॒ह्वोयि ।

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
इच्छा । इच्छा । अपामित्राञ्चपाचितोच्चार्थयिताः ।
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
अौच्छोयि । इच्छा । इच्छा । या॒२३४। अौच्छोवा ।
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
ए । दीदिच्छी१(३) ॥ १७ * ॥ [१]

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
॥ इच्छबद्धासिष्ठम् ॥ अौच्छोवाच्छा॑च्छोयि । इच्छा ।
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
अथापवा । पवस्वै । नावसूना । माञ्चत्वत्त्रायि । दो
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
श्वर । सिग्रधन्वा । ब्रह्मश्विद्या । म्याश्ववा । तोनजू
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
तौम् । पुरुषेधाः । चित्तक । वाऽ॒४३यि । नाऽ॒राप॒
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
भ्वाद्पूर्वैत् ॥(१) उत्तरण । नाऽ॒पव । यापवस्वा । अ
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
धिश्रुतायि । अवायि । यस्यतायिर्थायि । षष्ठिञ्चहा ।
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
स्वाशनैगु । तोवेसूनौ । बृक्षन्नपा । क्षधून । वाऽ॒४३त् ।
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
राश्णापुयाद्पूर्वै ॥(२) महीमेच्चा । म्याश्वत्रष । नाम
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
श्रूपायि । माञ्चत्वेवा । पूशने । वावधत्रायि । अ

* ऊ० मा० ३प्र० १४० १७सा० ।

१८ २१ २२४५ १८२२२१ १
स्वापयात् । निगुतः । स्वे इयच्चा । औहोवाङ्मारच्छोयि ।

१९ १० २१८ १ १ ४
इच्छा । अपामित्राऽ । अपाचि । तोऽ४३ । आरच्चा

पूर्यिताईपूद्दः(३) ॥ १० * ॥ [२]

१८११ १८८ १
॥ वार्त्तुरम् ॥ अयापवोवा पावखेना । वसूरङ्

१९ १० ११ १ १११
नी । माञ्श्वलैन्दोमरसि । प्रधाऽ३न्वा । ब्रधश्चिद्य

२० ११३ ११३ १ ११
स्य । वा । तोनाज॒३४४तीम् । पुरु । मायि । धाश्चि

त्ताकाऽ३३ । वाऽ३यिनाऽ । राँ॒४५धोईच्छायि ॥(१) उत

११ ११८ १ १ १ १०
नश्चोवा । नापवया । पवाऽ३स्ता । अधिश्रुतेश्ववायि

११ १ ११२२११ १
य । स्यताऽ३यिर्थायि । षष्ठिष्मच्छसानै । गू । तोवा

१२ ५ १ ११ १ ४
सू॒३४नी । बृक्षाम् । ना । पाकन्धूनाऽ३ । वाऽ३द्रा

१३ ५ १८ ११ १ १८
३ । णाऽ॒४५पुयोद्वायि ॥(२) महौमश्चोवा । स्यावृष्टना ।

१४ ११८ १८ १८ १ १
मशूरऽ३षायि । माञ्श्वलेवापृथनेवा । वधाऽ३चायि ।

अस्वापयच्छिगुतः । स्वे । चायार२४चा । अपा । मा
यि । चाऽपाचार३यि । तो२३चाऽ । चाऽप४यितो
द्वायि(३) ॥ १* ॥ [३] २१

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य सप्तमस्याध्यायस्य
षष्ठः खण्डः ॥ ६ ॥

अथ सप्तम-खण्डे—

प्रथमलृचेऽ, प्रथमा ।

अग्नेत्वं नो अन्तम उत्ततां शिवो भुवो वरुणः ॥ १ ॥ कृ

हे “अग्ने !” “वरुणः” वरणीयः सशजनीयः । यहा, वरुणः
परिधिभिर्हृतः त्वं “नः” अस्माकम् “अन्तमः” अन्तिकतमः “भुवः”
भव । “उत” अपिच “ताता” रक्षकः “शिवः” सुखकरम् भव ॥
“भुवः”—“भव”—इति पाठौ ॥ १ ॥

* अ० मा० २५प० १४० १८० ।

+ ‘यज्ञायश्चियमन्तिहोमसाम’—इति विऋ ।

‡ इ० आ० ३, २, १, १ (१मा० ८८८ ४०) = इ० व० ४, १, १६, १।

अथ हितौया ।

१९२१८ २२ ३ ११ ३१२ ३१३
वसुरग्निर्विसुश्रवाच्छानक्षिद्युमत्तमोरग्निदाः ॥ २* ॥

“वसुः” वासकः “अग्निः” सर्वेषामयणौः “वसुत्रवाः”
 व्याप्तान्तस्त्वं त् “अच्छ” आभिसुख्येन “नश्च” अस्त्रान्
 व्याप्तुहि । “द्युमत्तमः” अतिशयेन दोस्तिमान् त्वं “रथिं” पश्चादि-
 लक्षणं धनं “दाः” अस्त्रभ्यं इहि धः ॥

“द्युमत्तमः”-“द्युमत्तमम्”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

੧੧੧੯੧੯ ੩੧੨

ਤਨਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਤਾ ਦੀ ਦਿਵਾਂ : ਸੁਸ਼ਨਾਇਨੂ ਨਮੀ ਮਹੇਸੁਖਿ ਭਿ : ॥੩੭॥ ੨੨

हे “शोचिष्ठ” अतिशयेन शोचिष्ठन् ! “दीदिव” स्वतेजोभि-
दींसाम्ने ! “तं” “त्वा” त्वां “सुखाय” सुखाय [सुखमिति
सुखनामैतत् (निघ० ३, ६, १७)] तदर्थं “सखिभ्यः” समान-
ख्यातिभ्यः पुचेभ्यः॒ सुखार्थच्च “नूनम्” “ईमहे” याचामहे

• भू० वे० ४, १, १९, १।

+ ‘वसुन्धरा:—अग्रेन घनेन च सम्पदः’—रति वि०।

+ ‘रघिन्दा’ः—रघ्यं धनं ददातीति रघिन्दा;—रति विं०।

॥ २० वे ४, १, १६, ४ ।

६ 'मुख्यः-प्रतिभ्यः'—इति वि० ।

॥ गूर्हम् ॥ ओग्रायि । त्वन्नोरङ्गा । झमा॒२३ ।
 ता॒२३४मा॑ । उत्तुराताश्विवेभुवा॒२३४पुः । श्विवेभुवार
 ३४ । वरोवा । याप्योद्द्वायि ॥(१) वाह्वः । अ । ग्रा
 यिर्वाश्वसू । झमा॒२३ । आ॒२३४वा॑ । अच्छानश्विद्युम
 जमा॒२३४पुः । द्युमज्जमा॒२३ । रयोवा । आप्यिन्दो
 द्वायि ॥(२) तान्वा । श्रो । चायिष्ठा॒२३३१ । झमा॒
 २३यि । द्वौ॒२३४वा॑ । सुन्नायनूनमीमहा॒२३४पुयि । न
 मीमहा॒२३यि । सखोवा । भाप्योद्द्वायि(३) ॥१८॥[१]
 सत्रासाद्वीयम् ॥ अग्रा॒३४यि । त्वन्नोष्टमः । ओ
 द्वा । उत्तुरारता । श्वारयिवो । भुरङ्गवा॑ । वरौ
 इ॒२१ । वाह्वा॒३४३यि । या॒२३४योद्द्वायि ॥(१) वह्व॒३४१ ।
 अग्निर्वसुश्वाः । ओद्वा । अच्छानारक्षायि । द्यूर्मा॑ ।

* ज० ग्र० उप० रथ० १८४०।

१११ १११ १११
 ता॒र्वमा॑ः । र॒यौ॒रचो॑ । वा॑हो॒श्चयि॑ । आ॑र॒श्चिन्दो॑
 ६४॒यि॑ ॥(२) १११ १११ १११
 शोचिष्टदी॒दिवः । ओ॑हा॑ ।
 १११ १११ १११
 सु॒म्ना॑या॒रन्॑ । ना॑रमा॑यि॑ । मा॑र॒हा॑यि॑ । वा॑खौ॒रचो॑ ।
 १११
 वा॑हा॑श्चय॒श्चय॒हा॑वि॑ ॥ १५ * ॥ [२] २९

भव हितौय-हृषी—

प्रथमा ।

१११ १११ १११ १११ १११ १११
 इ॒मा॑नुक॒म्भुवना॑सौ॒षधे॑मे॒द्र॒श्चविश्वे॑चदेवा॑ः ॥ १४ ॥

“इमा” इमानि परिष्ठश्चमानानि भुवनानि “नु” किम्
 “सौषधे॑म” साधयेम वशीकरवाम । “कम्”—इति पूरकः
 [वहा, इमानि सर्वाणि भूतज्ञातानि असाभ्यं कं सुखं सौषधे॑म
 साधयन्तु ; मुक्तव्यत्ययः (१, १, ८५)] । “इद्र॒श्” “विश्वे॑” सर्वे॑
 अम्भे॑ “देवा॑ः च” सुत्वा प्रौत्वा “इमम्” पर्यम् साधयन्तु ॥
 “सौषधे॑म”-“सौषधा॑म”—इति पाठो ॥ १ ॥

* अ० अ० ११प्र० १४० १४० १४० ।

+ ‘वैतमस्तु भद्रम्’—इति वि० । सामेतदूर्घगावस्थ ।

‡ अ० अ० ५, २, १, ४ (१मा० ८०१प०)=५० ५० ५, ८, १५, ११

अथ द्वितीया ।

१११ १११ १११ १११ १११ १११

यज्ञस्त्रनद्यन्तप्रजाप्तादित्येरिन्द्रः सहस्रीषधातु ॥२४॥

“नः” अस्माकं “यज्ञः” ज्योतिष्ठेमादिकच्च यागं “तत्त्वं”
शरीरच्च “प्रजाः” पुच्छादिकाच्च “प्रादित्यैः” अदिति-पुचैः अन्यै-
द्यैः सह वर्तमानः “इन्द्रः” “सौषधातु” साधयतु ॥

“सहस्रीषधातु”-“सहस्रीष्टपानि”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ त्र्यतीया ।

१ ११ १११ १११११११ १११

शादित्येरिन्द्रः सगणोमहस्तिरस्यभ्यन्ते पजाकरत् ॥३१॥२३

“शादित्यैः” अदिति-पुचैः मिच्छादिभिः “महस्तिः” च
“सुगच्छः” गच्छ-सहितः “इन्द्रः” “अस्माकम्” अस्मभ्यम् “भेष-
जानि” ओषधानि “करत्” करोतु ॥

“भेषज्यकरत्”—“भूत्ववितातनूनाम्”—इति पाठौ ॥३॥२३

* अ० वे० ८, ८, १४, १।

† अ० वे० ८, ८, १५, १।

अथैकर्गामकं सूक्ष्मं प्रवोचीपेति, चतुरच्चरामिकाः
 काचिदिद्यस्यूपा ; यथा वद्धृचानां
 “भद्रनोचपिवातयमनः” — इत्येक
 एव पादं ऋगामकम्
 तद्वत् । ॥

१ २
प्रवोचीपि ॥ १ ॥ २४

हे ऋत्विग्यजमानाः ! “वः” यूयम् “उप” समीपे “प्रार्च”
 प्रकर्षेणेन्द्रं पूजयत ॥ १ ॥ २४

१ २ ३
 ॥ उदृश्शपुत्रम् ॥ प्रवाः । आयिन्द्रायवृत्तहान्तमा
 १ १ २ २ २ १ १
 २४या । वायिप्रायगाथङ्गाथ्याश्ता । याज्ञुजौवाऽ ।
 १ १ १ १ १
 उप् । षाऽरतोऽशुपुष्टायि ॥(१) अर्चा । ताम्बर्हम्भू

* वक्तुतस्यु “प्रवोचीपि”—इति जेषा चतुरच्चरामिका ऋक् प्रत्युत इष्टचार्चिक-
 चुतायाः “प्रवरद्वायहवहन्तमाय (५, २, १० । १मा० ८४४०)” — इत्यस्या प्रतीकः
 “प्रवः”—इति, किञ्च “अर्चन्तर्कायादतःसर्का (५, ०, १, ८ । १मा० ८४४०)” — इत्यस्या:
 प्रतीकम् “अर्च”—इति, तथैव “उपप्रवीष्मुमतिदिव्यनः (५, २, १, ८ । १मा०
 ८४४०)” — इत्यस्या: प्रतीकम् “उप”—इति, एवमेव सम्बन्धः “प्रवोचोप”
 —इति, कहनान-हतोयप्रपाठकालिमसुद्दृश्य पुवङ्गाम (१००४०) सामेवाम वज्रमान
 मन्यथा तस्य मूलैमूल-हत्यस्यास्ताम एव सर्वथा स्थात् । अन्यदायदर्शनात् ।

† “उदृश्शपुत्रोऽक्षावाकसाम । “प्रवरद्वाय”—“अर्चन्तर्कम्”—“उपप्रवे”—
 एवसृष्टश्शसिका-भाष्मे उक्तार्चः”—इति वि० ।

ताः सुवारक्षकाः । आस्तोभतिश्रुतोऽयूष्वा । स आश्व
वार । उप् । आऽर्थयन्द्रोऽपुच्छाय ॥(२) उपा । प्रा
र्थमधुमताथिक्षिया २३ न्ताः । पूष्ये मरयिन्वा॑ इम्माश्वा
यि । तच्चा॒ ३ उवा॒ ३ । उप् । आऽ॒ २ यन्द्रो॒ ३ पू
च्छायि॒(३) ॥ १८ * ॥ [१] २४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्वस्य सप्तमस्याध्यायस्य
सप्तमः खण्डः ५ ॥ ७ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्दं निवारयन् ।
पुमर्थांश्चतुरो देयाद् विद्यातौर्ध-महेश्वरः ॥ ७ ॥

॥ इति चतुर्थस्यार्द्धः प्रपाठकः ॥

इति श्रीमद्राजाधिराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-श्रीबौर-
बुक्त-भूपाल-साम्बाल्य-धुरन्धरेण सायणाचार्येण
विरचिते माधवीये सामवेदार्थ-प्रकाशे
उत्तरायन्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

* ज० गा० १प्र० १४० १८४० १८८० ।

† ‘षड्महः समाप्तः । षट्प्रपूर्वः समाप्तः’—इति वि० ।

‡ ‘इति चतुर्थप्रपाठकस्य प्रथमार्द्धः’—इति वि० पदकारादिमल्लपन्थसमाप्तम् ।

यस्य निःस्फुसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ।
निर्वमे तमहं वन्दे विद्यातीर्थ-महेश्वरम् ॥ ८ ॥

॥ अथाष्टमाभ्यादयारभ्यते * ॥

तत्र,
प्रकाव्यमिति प्रथमे स्तुते—
द्वादशर्चेण प्रथमे स्तुते—
प्रथमा ।

१ १२३११ ११
प्रकाव्यमुश्नेवब्रुवानो

३ १२३११ ११
देवोदेवानाञ्जनिमाविवक्ति ।

११ १११ ११
महिव्रतःशुचिबन्धुःपावकः

१११११ ११११११११
पदावराहोच्चभ्येतिरेभन् ॥ १ फ ॥

“उशनेव” एतनामक चतुषिरिव “काव्यं” कवि-कर्म स्तोत्रं
“हुवाणः” उच्चारयन् “देवः” स्तोता “देवानाम्” इत्यादीनां
“जनिमा” जन्मानि “प्र विवक्ति” प्रकर्षेण ब्रवीति [वच परि-

° ‘रदानो वन्दोमा वक्षत्यः । ते च नयः बूडच्छस्त्राहुहुमः प्रतिपदो भवन्ति
विषुभां स्तोत्रागत्यः जगतीनां नायदाः । नास्तु ऐम वक्षत्य उहाः’—इति विठ० ।

† ‘प्रकाव्यमुश्नेव ब्रुवाव इति द्वादशर्चेण भवति । चतुर्विंशत्यौषिकम्बद्धः’
—इति विठ० । द्वादशर्चावः चतुर्विति वाचत् ।

* ए० चा० ६, १, ४, २ (१ चा० १०६४०) = ए० च० ७, ४, ११, १।

भावेऽप्युपेन विकारत्वस्य शः (३, १, ३८),
“वहुसञ्ज्ञसि (७, ४, ७८)”—इत्यम्यासस्त्रेत्वम्], “महि-
त्रतः” प्रभूतकर्त्ता, “शुचिवधुः” [बध्नन्ति शबूनिति बधूनि
तेजासि बलानि वा] दीप्तेजस्तः, “पावकः” पापानां शोधकः,
“वराहः” वरज्ज तदहस्य वराहः [“राजाहः सखिभ्यष्टश्
(५, ४, ८१)”—इति टच् समाप्तान्तः ; तस्मिन्वहनि अभिष्ठूय-
भावत्वेन तदान् ; अर्थं आदित्वाऽपत्वर्द्योऽप्त् (५, २, १२७)]
ताहृशः स्तोमः “रेभन्” रेभनं गद्यं कुर्वन्, “पदा” पदानि
षाचार्षि “अभ्येति” अभिमच्छति ; यहा, यथा कर्त्तव्य वराहः
पदा पादेन भूमिं विक्रममायः गद्यं करोति तदत् ॥ १ ॥

अथ इतीया ।

१३ १०११ २१७ १

प्रहृसासस्तूपलाः वग्नुमच्छात्

२७ २११

मादस्तंवृषगणाऽयात्मुः ।

३ २३ ११ ३ ११

अङ्गोषिणः गप्तमानः सखायो

११० २१२ २२ १ १

दुर्मधंवाणमप्वदन्तिसाकम् न ॥ २ ६ ॥

● “दुर्मधं”—इति

† “दम्पत्”—इति

‡ “आङ्गोषिणः”—इति

४ “दावं ग्रद्यन्ति वास्तु”—इति ४

५ अ० वे० ७, ४, ११, १।

} ४०—पाठाः ।

“हंसासः” शत्रुभिर्हन्यमाना हंसाद्व आचरन्ती वा# “हृषगण्याः” एतत्तामका ऋषयः† “अमात्” शत्रूणां बलात् वासिताः सत्तः “दृपला” दृपलं [सुपां सुखुगिति सोराकारा-देशः (७, १, ३६) । दृपल-शब्दः क्षिप-वाची, तदुत्तं यास्तेन —“दृप्रप्रहारी क्षिप्रप्रहारी (निर० नै० ५, १२) ”—इति] क्षिप्रं प्रहारिणः “वन्नम्” अभिषव-शब्दम्॥ “अच्छ” अभि-स्त्वर्थं “अस्तु” यज्ञगृहं “प्रायासुः” प्रायासिषुः प्रगच्छन्ति । ततः “सखायः” सुख-स्तोत्रत्व-स्त्रियेन सम्बन्धेन सखिभूताः स्तोतारः “अङ्गोविष्ण” सर्वेरभिगत्वयं॥ [यहा, अङ्गोविष्ण स्तोत्रार्है ।, “दुर्व्वाषँ” शत्रुभिः दुर्व्वरं दुःसहम् ; एवंविधं “पवमानं” सोमम् उद्दिश्य “वाणं” वाणविशेषं# “साकं” सहैव “प्रवदन्ति” प्रवादयन्ति तदुपलक्षितं गानं कुर्वन्तीत्यर्थः ॥ २ ॥

* ‘हंसासः—वादित्व-रमणः’—इति वि० ।

† ‘हृषगणाः—सेन्नार. सहृगताः’—इति वि० ।

सूपला—छोड-वयस्य पालकाः—इति वि० । “योमो वेष्टी वा”—इति निर० नै० ५, ११ ।

¶ ‘वग्र—वक्षम्’—इति वि० ।

§ ‘अच्छ—आसुम्’—इति वि० ।

|| ‘अङ्गोविष्णम्—उष दाने दीप्तौ च * * * दीप्तं सोमं’—इति वि० ।

** ‘वाण—वादित्व-विशेषम्, यथा वाणस्य इततत्त्वीकरणं जागते इत्यः तदृष्टं सोमस्य जायमानस्य महान् शब्दः’—इति वि० ।

अथ वृत्तीया ।

१२ ० ११३ १४
सयोजनं* उद्गगायस्य जूतिं

१३ ११ ११८ ११९
वृथाक्रीडन्तमिमतेन गावः ।

१४ ११ ११९ ११९
परीणसङ्कुणुते तिरमश्टङ्गो

१५ १११ २११ १११
दिवा हरिं हृष्णेन कृष्णः ॥ ३० ॥

“सः” सोमः “उद्गगायस्य” वहुभिः सुखस्य आमनः^१ “जूतिं” गतिं या “योजते” युनत्ति अन्तरिक्षे प्रेरयति । “हृष्णाङ्गीडन्तम्” अनायासेन विहरन्तं गच्छन्तं सोमं “गावः” अन्वे गत्तारः “न मिमते” न परिच्छदन्ति मातुं न शक्तुवन्तीत्यर्थः । किञ्च “तिरमश्टङ्गः” [शृणवन्ति हिं सन्ति तमांसौति शृङ्गाचि तेजांसि] तीस्य-तेजस्कः “परो च सं” [वहुनामैतत् (निष्ठ० ३, १, ७) वहुविधं तेजः^२ “ज्ञाणते” करोतु अन्तरिक्षे वर्तमानो यः सोमः “दिवा” अहनि “हरिः” हरितवर्णः “दृष्टे” हृष्णते

* “सरं चत”—इति ए० पाठः ।

[†] ए० ए० ३, ४, ११, १ ।

‡ ‘उद्गगायस्य—वृथाक्रीडन्तम्’—इति विष० ।

¶ ‘जूतिं—प्रतिरब्द्यम्’—इति विष० ।

§ ‘परो च सं—परि समकाद् मावो गोष्ठो परो च सं; सम्’—इति विष० ।

न प्रकाशत इत्यर्थः, “नक्षः” राचो तु “कृचः” अक्षुगामी^१
विस्थष्टः प्रकाशयुक्तो दृश्यते^२ ॥ [दृश्ये—दृश्ये: कर्मचि लिठि
रूपम् ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

२ २ २ ३ १ १ २ १ २ ३ १ १ १ १
प्रखानासोरथाइवार्वन्तोनश्वस्यवः ।

१ १ १ १ १
सोमासोरायेचक्रमुः ॥ ४३ ॥

“खानासः” अभिषव-वेलाया सुपरवेषणा शब्दं कुर्वन्तः
“सोमासः” सोमाः “रथा इव” यथा शब्दं कुर्वन्तो रथाः तथा,
“अर्वन्तो न” यथा शब्दं कुर्वन्तो अश्वाः तथा, “अवस्थवः”
शब्दुभ्यः सकाशादवभिक्षुन्तो “राये” वजमानानां धनाय
“प्राक्तमुः” प्रगच्छन्ति ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

३ १ १ १ १ १ १ १ १
हिन्वानासोरथाइवदधन्विरेगभस्योः ।

१ १ १ १ १
भरासःकारिणामिव ॥ ५ ६ ॥

* ‘कृचः—कृ नक्षी नक्षुडो भवति’—इति विऽ ।

† ‘एतदुक्तं भवति—दिवाभिक्षः सोमो रात्रिपर्यायेषु पुनर्जिंविच्छते, शीद्धनि-
वनं करोति तस्माच्च दोषः सम्पदते’—इति विऽ ।

‡ अ० वे० ६, ७, १४ ।

¶ यूपस्थ मना उपरवा उच्चने । तदिवायकस्तत् कात्यायन-सूचन्—“इच्छि-
वस्थानसोऽधः प्रचमं चन्त्युपरवानधार्यादि करोत्यवटवदिति (८, ४, १५) ” । चन्ता
यूपस्थापठः क्रियते तथाताप्यपरवानमकांचतुरो गर्भानभिस्तीकार मारथं परिक्षेप्तव
पूर्वकं कुर्वादिति च तदर्थः ।

§ अ० वे० ६, ७, १४ ।

“रथाइव” सुइदेशं प्रति यथा रथाः तथा[#] “हिन्दामासः”
यागदेशं प्रति गच्छतः[†] सोमाः कृत्विजां “गभस्योः” वाह्नोः
“हधन्विरे” धीयन्ते । तच दृष्टान्तः—“भरासः” भराः “कारि-
चामिव”[‡] यथा भारवाहानां वाह्नोर्हीयन्ते तद्दृष्ट् ॥ ५ ॥

अथ षष्ठौ ।

११११११११११
राजानोनप्रशस्तिभिः सोमासोगोभिरच्छते ।

११७ ११११११
यज्ञोनसप्तधातुभिः ॥ ६ ॥

“सोमामः” सोमाः “प्रशस्तिभिः” प्रशस्ताभिः सुति-
रूपाभिः वामिः “राजानो न” यथा राजानः[§] “सप्तधातुभिः”^{||}
सप्त-होत्राभिः “यज्ञो न” यथा च यज्ञः तथा “गोभिः” गोवि-
वारैः पर्योभिः “चक्षते” चक्षते संख्यत इति ॥ ६ ॥

* ‘रथाइव—जसन-समावाः’—इति विं ।

† ‘हिन्दामासः—पूर्वमासाः’—इति विं ।

‡ ‘कारिचाम् इव—कारिकः रथ-वाहकाः यथा भराः सहामाः सहाम-कारिकः—इति विं ।

§ ४० वे० ६, ७, १४ ।

|| ‘राजानो न—न इदं सप्तमार्थो यः राजान् इव, राजानो यथा प्रशस्तिभिः
यथाने सेवने तद्दृष्ट् सोमासः गोभिरच्छते; उद्देशः चीरेव’—इति विं ।

|| ‘सहामातुभिः—सप्त चषट्कारिको चप्त चातारः यथा सप्त चक्ष्याचि सप्त
चातारः’—इति विं ।

अद्य सप्तमी ।

१२३१३११९१२१३१११
परिस्थानासद्विमदायवर्षणागिरा ।

मधोच्चर्षन्तिधार्या ॥ ७० ॥

“स्वानासः” सुवाना: अभिषूयमाणाः “इन्द्रः” सोमाः
 “बृहणा” महत्या “गिरा” सूति-रूपया वाचा युत्त्राः सन्तः
 “मदाय” मदार्थं “मधोः” मधुर-रसस्य “धारया” “परि अर्वन्ति”
 परितो गच्छन्ति ॥

“परिस्थानासः”—“परिस्थवानासः”—इति पाठौ, “मधोः”
—“सूताः”—इति च ॥ ७ ॥

मध्य शतमानी ।

ੴ ੧੨੩੧੯੩੧੯ ੩੧੩੧੯
ਆਪਾਨਾਸੋਵਿਖਤੀਜਿਨ੍ਵਨਤਉਥਸੀਮਗਮ ।

१९१९१९
खराच्छवितन्वते ॥ ८५ ॥

“विवस्तः” दीप्तिमतः इन्द्रस्य “चापानगासः” चापानभूताः
“उषसः” “भगं” शोभां “जिन्वन्तः” प्रेरयन्तः “सुराः” सरव्यः

* अ० व० ९, १, १४ ।

† अ० दे० ६, ७, ४५।

‡ 'सूरा:-सुर्यारप दीप्तिमनः'—इति वि०।

सोमाः “अस्य वि तत्पते”# अभिषव-वेसाया मुपरवेषु शब्दं
कुर्वन्ति ॥

“जिन्धनः”—“जनम्”—इति पाठो ॥ ८ ॥

अथ नवमी ।

११११ ११११११ १११
अपद्वारामतीनाम्प्रलाप्त्वेणवन्तिकारवः ।

११ ११ १११
वृष्णोहरसभायवः ॥ ८ ॥

“मतीनां कारवः” सुतीनां कर्त्तारः “प्रलाः” पुराणाः
“हर्षः” सेचकस्य सोमस्य “हरसः”# भाष्टारः “आयवः”
मतुषाः ऋत्विजः “हारा” यज्ञस्य हारायि “अप ऋण्वन्ति”
विद्युत्वन्ति ॥ ८ ॥

अथ दशमी ।

११ १११ १११
समीचीनासञ्चाश्तद्वीतानःसप्रजानयः ।

१११ १११११
पदमेकस्यपिग्रतः ॥ १० ॥

* ‘अस्य वितत्पते—सूक्ष्म वितानं कुर्वन्ति’—इति वि०।

† १० वे० ६, ७, १५ ।

{ “हरसः”—इति तु इत्येदीवर्द्धः, सामवेदोवश्च “हरसे”—इति, पद-पत्ने
गैरपै इत्यनात्, वाचातस्य वलेव विवरवद्यतापि—‘हरसे दीप्ते’—इति ।

† १० वे० ६, ७, १५ ।

“समीचीनासः” समीचीनाः* “जानयः” जाति-सद्ग्रामः
“एकस्य” ‘सोमस्य “पदं” स्थानं “पिप्रतः” पूरयन्तः ! “सप्त
होतारः”† यज्ञे “आश्रित” व्याप्रवन्ति ॥

“आश्त”-“आस्त”—इति पाठौ, ‘जानयः’-“जामयः”
—इति ष. ॥ १० ॥

अध्येकादशी ।

“नाभिं” यज्ञस्य नाभिभूतं सोमं “नः” अस्माकं “नाभा”
 नाभौ अहम् “आददे” सोमं पौत्रा नाभि-स्थाने करोमीत्यर्थः ।
 किमर्थम्? “चक्षुषा” “सूर्य” “दृश्य” इष्टुम् । किञ्च, “कवेः”
 क्रान्त-कर्वणः सोमस्य “अपत्यम्” अंशुम् “आ दुहे” आ
 प्रत्यामिण ॥

“चक्रवासुर्यन् शे”—“चक्रविक्षयैस्त्वा”—इति पाठौ ॥ ११ ॥

* 'समीचौगाः—समोचिज-गुणः सोमाः'—इति वि० ।
 † 'षोटारः—देवानामाकातारः । सप्त जानशः—सप्त जानाः, षष्ठ्यकारिष्व—
 षोता, गिर्वावहः, ग्रास्यहात्तंसो, पोता, नेटा, चक्षावाकः, चानीभ इति—
 —इति वि० ।

१ अ० व० ६. ७. ३५।

४ ‘कवेः अपत्यम् आदुर्वे—कविर्मेधावी ब्राह्मणः तस्मापत्यम्’ गच्छति सोमः, सेवनिष्ठादित्वात्। आदुर्वे इत्तते इत्यपविदात् सोमम्”—दृति विद् ।

पथ छाद्यौ ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਭਿਪ੍ਰਿਥਨਿਵਸਧਮਧਿਆਂ ਮਿਗੁਹਾਇਤਮ ।

११ २११
सुरःपश्यतिचक्षसा ॥ १२ * ॥ १

“सूरः” सुवौर्यः इन्द्रः “चक्रसा” चक्रुषा “दिवः” दीपस्य
आमनः “प्रियं पदम्” अध्वर्युभिः “गुहा” गुहायां छृदये “हितं”
निहितं पौतं सोमम् “अभि पश्यति” ॥

“प्रियम्”-“प्रिया”—इति पाठोऽस्मि ॥ १२ ॥

११९ ११९ ११९ ११९
 ॥ पार्थम् ॥ ओऽहोऽहोयि । प्रकावियाम् । उश्च
 १२४ ४ १२४ ५ १२४ ६ १२४ ७
 ने । वद्रुवाण्णाः । देवोदेवा । नाइच्छनि । माविव
 १२५ १ १२५ २ १२५ ३ १२५ ४
 क्ती । महिव्रताः । शुचिब । धूःपवाकाः । पदावरा ।
 १२६ १ १२६ २ १२६ ३ १२६ ४
 होऽचभि । आ॒४३यि । ती॒३रा॑५ यिभा॑६५६८ ॥(१)
 १२७ १ १२७ २ १२७ ३ १२७ ४
 प्रहृ॒सासाः । तुपला॑ । वद्रुमच्छा॑ । अमाहस्ताम् ।
 १२८ १ १२८ २ १२८ ३ १२८ ४
 वृषग । णाच्यासूः । अङ्गोषिणाम् । पवमा । नॄ॒

• ४० वे • ५, ७, ३५।

† 'ददायां द्वोचकस्त्रे चितं सोमाय' पदम्'—रति वि० ।

‡ “બચસા”—“બચા”—રતિ એ બોધમાં।

१४ ५ १६ सखायाः । दुर्मर्षवा । णाश्मप्रव । दा३४३ । तौश्सा३
 पूकार्हपू॒द्म् ॥(२) सयोजतायि । उरुगा । यस्यजूतीम् ।
 २२१८ १ १ १६४ ५ १८१ वृथाक्रौडा । जा३म्भिम । तेनगावाः । परीष्णसाम् ।
 २१८ २२४५ ११९१९ क्षणुते । तिगमश्टङ्गाः । ओ३हो३होयि । दिवाहरा
 यिः । दहशे । ना३४३ । त्वाश्मापूर्ज्ञाई॒पू॒हः(३) ॥५४॥ [१]
 १८८ १ ११८ ॥ वाराहम ॥ हाउहाउ । झप । प्रकावियाम ।
 ११८ ११४५ ११८८८ ११९१९ उश्ने । वन्नवाणाः । देवोदेवा । ना३ञ्जनि । मा३
 ११८४ १११ १ ११४५ ११८ विवक्ती । महिव्रताः । शुचिवाऽ । धूःपवाकाः । पदा
 वरा । ओ३४३अभि । आ३४३यि । तौश्सरापूयिभाद्
 ११८ ११८ ११८ ११४५ ११८ ४६न ॥(१) प्रहृश्सासाः । तुपला । वयुमच्छा । अ
 ११८ २१ ११४५ ११८ ११८ मादस्ताम् । वृषग । णाशयामूः । अङ्गोषिणाम् ।
 १ ११४५ ११८ २०१ ११८ पवमा । नृसखायाः । दुर्मर्षवा । णाश्मप्रव । दा

३४३ । तौ॒इसा॑प्रका॒दृप॑द्यम् ॥(२) स्योजता॒यि । उ॒द
 गा । यस्थ॒जूतै॒म् । वृथा॒क्रीडा । ता॒इम्निम् । तेन
 गादा॒ः । परी॒क्षासा॒म् । छणुते॒ । तिग्मशृङ्खः । शाड
 शाड॒ । ऊप॒ । दिवाहरा॒यि । दहशोना॒३४३ । क्ता॒
 इमा॒प्रज्ञा॒दृप॑दः(३) ॥ १८ ७ ॥ [२]

॥ प्रवङ्गार्गवम् ॥ प्रवावियाम् । उशनेवा । ब्रू॒
 श्वाषा॒ः । देवोदेवा । नाञ्जनिमा । वा॒र्यिवक्ता॒यि ।
 महिव्रता॒ः । शुचिवन्धः । पा॒र्वाका॒ः । पदावरा॒ ।
 होषभियायि । तौ॒रेभावनाउ ॥(१) प्रदृ॒सासा॒ः ।
 तुप्तावा॒ । श्रू॒रमस्का॒ । अमादस्ताम् । वृषगणा॒ः ।
 आ॒र्यासूः । अङ्गोविष्णाम् । पवमानाम् । सा॒रखा॒
 या॒ । दुर्मृ॒र्धवा॒ । यंप्रवदा॒ः । तौ॒रसाकाव्यमाउ ॥(२)

* अ० गा० १५ प्र० २४० १८४० ।

१८८ १ २१८ १८ २२ १९
सयोजतायि । उरुगाया । स्त्रा॑ञ्जूतीम् । वृथाक्रीडा ।
२१ १८ २२१ २२८ २२८
तन्मिमते । ना॑र्गावाः । परैणसाम् । क्षमुतेतायि ।
१८ १८८ १८८ १८८ १८८
ग्मा॑रश्टगाः । द्विवाहरायिः । दहशेना । ना॑रमृजा
३८७ । वा॒३४५ः(३) ॥ २ * ॥[३]

१८ १८ १८८ १८८ १८८
॥ कुत्सारथीयम् ॥ शोधवा । उज्जवाण् । शोवा ।
१८८ १९ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८
प्रकावियाम् । उश्ने । वश्रवाणाः । देवोदेवा । ना॑
१८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८
इच्छनि । मांषिवक्त्री । महिम्रताः । शुचिव । धूःप
४५ १८८१ १८८१ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८
वाकाः । पदावरा । शोधभिः । ऐतिरेभान् ॥(१) प्र
१८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८
श्चसासाः । तृपला । वशुमच्छा । अमादखाम् । वृष
१८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८
ग । णावच्छासूः । अङ्गेषिणाम् । घवमा । न॒सखा
५ १८८१ १८८१ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८
याः । दुर्मर्ष्यवा । णाश्प्रव । दन्तिसाकाम् ॥(२) स
१८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८ १८८
योजतायि । उरुगा । यस्त्रञ्जूतीम् । वृथाक्रीडा । ता

* अ० ना० १५प्र० १८८० १८८० १८८० ।

१ १२४५ २१८१ ११८ १९
 श्विम् । तेनगावाः । परीणसाम् । हाणुते । तिंगम
 १२४६ २१८१ ११८ २१८५ १९
 श्वस्त्राः । दिवाहरायिः । दृष्ट्ये । नक्तमृज्ञाः । हो
 १ १२२ ११८ ११८ ११८
 वा । उद्गवाह । शोवाहशाउवा(३) ॥ १* ॥ [४] १

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्वस्त्रं प्रष्टमस्ताधायस्त्रं
प्रष्टमः खण्डः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयसंख्ये—

असुपमिति इदमर्थं प्रवर्णं सूतम् ;

तद्वा, प्रधाना ।

१२५१२ १२१८ १८३ ११६ ११
शुद्धमिन्द्वः पथाधर्मन्त्रतस्तुयिः ।

१९९१

विदानाचल्योजना ॥ १४ ॥

“अस्ति” अनेक द्वयमानेन छताण् “योजना” तदैवता-
योजाण् सम्बन्धान् “विहानाः” जानन्तः “सुचियः” शोभन-
नवर्चाः “अस्तुपम्” हविर्दीनात् सूच्यन्ते ॥

“योजना”-“योजनम्”—इति पाठौ ॥ १ ॥

● ज० ग० १३प्र० १४० ६स० ।

+ 'दितीयो द्वादशर्च':—इति विंशति षष्ठः-इति आपत् ।

१ अंको नं० ६, ७, १८।

अथ द्वितीया ।

१७ १११ ११३ ११५ १११८ १८

प्रभारामधोच्चियोमहीरपोविगाहते ।

११६ ११६ ११६

इविर्जिःसुवन्द्यः ॥ २ १ ॥

“इविःसु” इविषां मधे “वन्द्यः” सुखः “इविः” इवि-
दामकः यः सोमः “महीः” महतीः “चपः” वसतीवरौः “वि-
गाहते”, तस्म “मधोः” सोमस्य “च्चियः” सुख्या भाराः प्रपत-
न्तीत्यर्थः ॥

“मधोः”--“मध्यः”—इति पाठो ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

१११ १११ १११ ११५ १८ ११९

प्रयुजावाचोच्चियोवृषोच्चिकादद्वने ।

११६ ११६ ११६

सद्माभिसत्योच्चवरः ॥ ३ ३ ॥

“च्चियः” इविषां मधे सुखः सोमः “बुजाः” सुखाः
“वाचः” प्रकरोतीत्यर्थः । एतदेव दर्शयति—“बुजः” गा कामानां
वर्णकः “सत्यः” सत्यभूतः “च्चवरः” हिंसा-वर्जितः सोमः

* “इविषु”—इति च० न० पु०-याडः ।

† च० न० ६, ०, १८ ।

‡ च० न० ६, ०, १८ ।

¶ “हवोच्चिकादत्”—इति गूडक “हवः”, “च्चिकादत्”—इति वेदमवस्थाग्र
वाचहे चाचहः, परमेष पदपञ्च-विदहः तद “हवा”, “उ”, “च्चिकादत्”—इति
वेद-दर्शनात्; चतुर्दश विवरणकार चाच—‘हवा उल्ला, उ इति पदपूरुषः’—इति ।

“सङ्ग” वज्रयहु “अभि” प्रति “वने” उद्देशे अचिक्रहत् शब्दः
करोतीत्यर्थः ॥

“षष्ठोअचिक्रहत्”—“हृषावचक्रहत्”—इति पाठौ ॥ ६ ॥

अथ चतुर्थी ।

२ १ १८ १८ ३ २ ३ १ १३ १८ १८

परियत्काव्याकविर्तुमणापुनानोच्चर्षति ।

१८ १ १
खर्वाजीसिषासति ॥ ४ * ॥

“कविः” क्रान्तकर्मा सोमः “रुम्णा” रुम्णानि बलानि ।
“पुनानः” शोधयन् “काव्या” काव्यानि कवि-कर्माणि स्तोत्राणि
“बद्” बदा “परि अर्थति” परिगच्छति, तदा “खः” स्वर्गे
“वाजौ” बलवान् अववान्विद्धः क्षः “सिषासति” यागं प्रस्तागन्तु
स्त्रौवं बलं सम्भालुमिच्छति ॥

“पुनानः”—“वसानः”—इति पाठौ ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

११ ११८ १ १३ ११११
पवमानोअभिस्युधेविग्रोराजेवसीदति ।

११३ ११११
यदौन्टखन्तिवेधसः ॥ ५ क्षः ॥

* पृष्ठ० ६, ७, १८ ।

† ‘वस्त्रा वनेन’—इति विऽ ।

‡ ‘वाजौ—वेगवान्, वचवा चरपुरोडाहादि-क्षवेनाङ्गेनाङ्गवान्, खर्वसीक’
‘पवमानस साधकति’—इति विऽ ।

† पृष्ठ० ६, ७, १८ ।

“शद्” यदा “ईम्” एवं^{*} सीमं “वेधसः” कर्मणा कर्तारः अत्तिजः[†] “कर्त्तुनि” प्रेरयन्ति, तदा “पवमानः” अत्तेष सीमः “सुधः” स्वर्वमानान् याग-विघ्नकारिषः राजसादीन् “अभि सौदति” नाश्यितुमभिगच्छति । तथा हृषातः—“विशः राजा इव” यदा राजा विशः स्वर्वमानान् मनुषान् नाश्यितु-मभिगच्छति तदृत् ॥ ५ ॥

अथ चठी ।

२२२१११२२७३१२
अव्यावारेपरिप्रियोहरिवनेषुसौदति ।

१११ ११
रेभोवगुव्यतेमती ॥ ६ ॥

“हरिः” हरितवर्णः “प्रियः” देवानां प्रियतम एव सीमः “वनेषु” उद्देष्ये सम्पूर्णः “अव्याः” अवे: “वारे” वाले “परि सौदति” किञ्च “रेभः” अभिषव-वेलावाम् उपरवेषु शब्दं कुर्वन् “मती” मत्या सुख्या ॥ “वगुचते” चेष्टते ॥ ६ ॥

^{*} ‘रेम्—इति पदपूर्वः’—इति विं० ।

[†] “वेषाः”—इति वेषाविजामहु विषयै इत्तते (३ ११)

‡ “ववो”—इति व्य०-पाठः ।

¶ व्य० वे० ६, ७, १८ ।

§ ‘वनेषु उद्देषु चोदति, चवया वनेषु काङ्क्षयेत् द्रीढक्षमेत् पदप्रवाहितु चोदति’—इति विं० ।

|| ‘मती—पुराया अतिमलमानामान्’—इति विं० ।

अथ सत्यम् ।

१२१८ १२११२ ११९ १८
सवायुमिन्द्रमश्चिनासाकम्भदेनगच्छति ।

१३११६११
रणायोधस्यधर्मणा* ॥ ७५ ॥

“यः” यजमानः “पस्तु” सोमस्तु “धर्मभिः” एव धर्मभिः
 वयषाभिषवादिभिः “रच” गा रमते, “सः” यजमानः “वायुम्,”
 इ, व्य्रम्,” “पश्चिमा” पश्चिमो च “मदेन” “साकं” सह
 “पश्चति” प्राप्तोति ॥३॥

अद्वादशी ।

१९१९२०२११२ १९१९
શામિત્રેવરુણેમગેમધો:પવનજર્મ્યઃ૬ ।

३ १९६११
विदानाम्भस्यशक्तमिः ॥ ८ ॥

* “बर्मिं”—इति श०-पाठः ।

† च० व० ५, ०, १९।

५ अर्दभिरिति अनेदीवपाठमपलम्बैयेर्द प्रतीक-पद्मं वास्त्वानम् ; विभर-
कहास्यान्तु सामनेदीवम् तत्पादि—‘अमंसा कर्मसा’—रति ।

१ “रक्षा” दोषानुपत्ति: “द्रव्योऽतिक्रमः (६, ३, ११५)”—रक्षा नन् दीर्घः।

६ “सिद्धायद्वापर्वमधः”—रति शू-पाठः ।

। ४० वे० ६, ७, १९।

येषां यजमानानां “मधोः” सोमस्य “जर्मयः” तरङ्गाः
“मित्रावरुणा”* मित्रावरुणो देवो “भगं† भगास्य” देवस्य
प्रति “पवते” चरन्ति, ते यजमानाः “अस्य” सोमस्य इदं
सोमं “विदानाः” जानतः “शक्तमिः” सुखैः‡ सङ्गच्छत्तद्विति
श्रेष्ठः ॥ ८ ॥

अथ नवमी ।

१११ ११४ १११ १११
अस्मभ्युरोद्दसौरयिम्बध्वोवाजस्यसातये ।
२ १११ १११
अवोवसूनिसञ्जितम् ॥ ८ ॥

हे “रोदसौ” द्यावापृष्ठिव्यो ! युवां “मधः” देवानां माद-
यितुः “वाजस्य” सोमाकाशावस्य “सातये” लाभार्थु
“अस्मभ्य” “रयिं” धनं “अवः” अवस्य “वस्त्रिं” वास-
कान्यन्यान्यपि पश्चाद्वैति “सञ्जितं” सञ्जयन्तं** प्रयच्छत-
मित्यर्थः ॥ ८ ॥

* † अस्मेदोषपाठाहु शार्तेष्वेदं प्रतीकपद्धतम् । विवरकर्त्ता एते उद्घाटयते—
‘मित्रे, वर्षे, भगे-सप्तम्येकवर्षनं चतुर्वर्षे कवचनस्य स्थाने द्रष्टव्यम्, मित्राण्, वर्षवाण्,
भगाण्’—इति ।

‡ ‘शक्तमिः—शक्तैः कर्मयिः’—इति विऽ ।

पृष्ठ० व० ५, ७, १८ ।

§ ‘सातये—द्यावार्थम्’—इति विऽ ।

|| अवः—‘वस्त्रं यस्तो वर्णं वा’—इति विऽ ।

** ‘सञ्जतं—सप्तम्यक्षमम्’—इति विऽ ।

अथ दशमी ।

११११ ११११११
आतेदक्षमयोभुवंगिमद्यावृणीमहे ।

११११११
पान्तमापुरुस्पृहम् ॥ १० * ॥

हे सोम ! यष्टारो वर्ण “ते” तव स्वभूतं “दक्षं” बलम् “अद्य”† अस्मिन् यागदिने “आ” आभिमुख्येन “हृणीमहे” सम्भजामहे । कौटुम् ? “मयोभुवं” सुखस्य भावकम् “वक्षि” घनादैनां प्रापकम् “पान्तं” शत्रुभ्यो रक्षकम् “पुरुस्हं” दुष्मिः सहस्रोदयं कामानाम् ॥ १० ॥

अथैकादशी ।

११११ ११११११
आमन्द्रमावरेष्यमाविप्रमामनीषिणम् ।

११११११
पान्तमापुरुस्पृहम् ॥ ११ † ॥

हे सोम ! “मन्द्र” मदकरं स्तुत्यं वा त्वाम् “आ हृणीमहे” “वरेष्यं” सर्वेवंरणीयं सम्भजनीयच ; किञ्च “विप्र” मेधाविनं लां तथा “मनीषिण” मनसर्षीषा मनीषा तद्वत्तं स्त्रिमन्तं वा त्वामाहृणीमहे [प्रत्येकं विशेषणापेक्षया आइत्युपसर्गः]

* ए० आ० ६, १, २, १ (१ भा० ५६ प०) = ए० वे० ७, १, ६, २ ।

† यूक्ते तु “विप्रात्मक (६, ६, १२६)”—इति दीर्घानः “प्रथा”—इति ।

‡ ए० वे० ०, १, ६, ४ ।

छतः* ; किञ्च “पान्तं” सर्वेषां रचकम् “पुरुषस्तुङ्” बहुभिः
स्तुङ्गशीयं च त्वां सञ्चजामहे ॥ ११ ॥

अथ हादशौ ।

१११९ १११८११ ११
आरथिमासु चेतुनमासु क्रतो तनुष्वा ।
११११११ ११
पान्तमापुरुष्युहम् ॥ १२ ॥ २

हे “सुक्रतो” शोभन-प्रज्ञ सोम ! त्वदौयं “रथिं” धनम्
वयम् “आ”श्च दृष्टौमहे । किञ्च, “सु चेतुनम्” [चितौ
सञ्चाने (स्वा० प०) भावे श्रीणादिक उन प्रत्ययः]
सुञ्चानस्तु । किञ्च “तनुषु” अस्यत् पुने तु धनं सुञ्चानस्तु त्वम्
“आ” विधेहि यहा पुत्रार्थं वयमाहृष्टौमहे । तथा “पान्तं”
सर्वस्य रचकं “पुरुषस्तुङ्” बहुभिर्युष्टैभिः काम्यमानं त्वां सञ्चजा-
मह ॥ १२ ॥ २

इति सामवेदार्थ-प्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य अष्टमस्याध्यायस्य
द्वितौयः खण्डः ३ ॥ २ ॥

* विवरकारकारकन्यवेद वाचष्टे—‘आमन्त्रम्—आतुपूर्वेष मन्त्रं वल्लम्’—इति,
‘आवरेषम्—आभिमुख्येन वरेषं तत्’—इति, ‘आवप्रम्—आतिभ्रयेन विपस्तिम्’
—इत्यादिच ।

† ए० व० ३, २, ६, ५ ।

‡ आवायन्यथा आस्तामं विवरकहता—‘आरथिम्—आभिमुख्येन धनवल्लम्’
—इत्यादि ।

¶ ‘उल्लं विष्णवमानम्’—इति वि ।

अथ दृतीय-खण्डः, *प्रथम-दृचे—

प्रथमा ।

१११२१११११११११
मुर्द्धनन्दिवो अरनिम्युथिव्या

१ २१६१७ ११११
वैश्वानरमृतचाजातमग्निम् ।

१२ १२ १११११११
कविष्सम्बाजमतिथिच्छानाना

११११११ ११
मासन्नः पात्रच्छनयन्तदेवाः ॥ १० ॥

“भूर्द्धानं” शिरोभूतं, कस्य ? “दिवः” द्युलोकस्य, “पृथिव्याः” प्रथितायाः भूमिः “अरतिं” गत्तारम् [यहा, गत्तव्यं स्थामिन्], “वैश्वानरं विष्वेषां नराणां सम्बिनिम्, “ऋते” [ऋतमिति सत्यस्य यज्ञस्य वा नाम (निष्ठ० ३,१०,६) । निमित्त-सप्तम्येषा (२,३,१६ वा०)] ऋतनिमित्तम् “आ” आभिमुख्येन जातं सूक्ष्यादावृत्पत्रं “कविं” क्रान्तदर्शिनं “सम्बाजं” सम्बाजमानं “अनानां” यजमानानाम् “अतिथिं” हर्विहनाय सततं गत्तारं [यहा, अतिथिवत् पूज्यम् “आसन्” आसनि [हितीयादें सप्तमौ (३,१,८५), अग्नि-लक्षणेनास्येन हि देवा हवीषि भुज्जते] “नः” अस्माकं “पात्रं” पातारं रक्षकं वैश्वानरमन्निं

* ‘द्वावीमाष्टामि’—इति विऽ ।

† अ० आ० १, २, २, ५ (१ आ० १०४ पृ०) = अ० द० ७, १४ = अ० द० ४, ८, ६, १ ।

“देवाः” स्तोतारः चक्षिजः देवा एव वा “आ जनयन्”
यज्ञाभिसुख्ये न अजीजनन् अरस्थोः सकाशात् उदपादयन्॥
“आसन्नःपाव्रम्”—“आसन्नापाव्रम्”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१८ १८ ३१९ ५
त्वाविश्च अमृतजायमान् ।

१ ३१३१३१८ १८
शिशुमृदेवाअभिसन्नवन्ते ।

१११९ १११३
तवक्रतुभिरमृतत्वमायन् ।

१८१ ११११८ १८
वैश्वानरयत्यित्रोतदीदे ॥ २ * ॥

हे “अमृत” मरण-रहिताम्ने ! “विश्वे देवाः” स्तोतारः
“जायमानम्” अरस्थोः सकाशात् उत्पद्यमानं त्वा “शिशुं न”
पुचमिव “अभि सं नवन्ते” अभिसंस्तुवन्ति [यज्ञा, दीप्त्यन्तीति
देवा रथमयः ते सर्वे जायमानं त्वामभिसन्नवन्ते अभिगच्छन्ति,
यथा पितरः पुचमभि गच्छन्ति], अपि च हे वैश्वानर अम्ने !
“यद्” यदा “पित्रोः” पालयित्रोः द्यावा-पृथिव्योर्मध्ये “अहोदे:”
दीप्त्यसे, तदार्णी “तव” त्वदीयैः “क्रतुमिः” कर्मभिः ज्योतिष्ठो-
मादिभिर्यागैः “अमृतत्वम्” देवत्वस् “आयन्” यजमानाः प्राप्नु-
वन्ति ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

१ २ ३ १ ३ १ ५ ३ १
नाभिंयज्ञानाऽसदनश्चरथीणां

३ १ २ ३ २ ३ १ ८ १ ८
महामाहावमभिसन्नवन्त ।

१ १ १ ४ १ ८ १ १ १
वैश्वानरश्चरथ्यमध्वराणां

१ १ १ ३ १ १ १ १
यज्ञस्यकेतुञ्जनयन्तदेवाः ॥ ३ * ॥ ३

“नाभिं यज्ञानां”* “सदनं रथीणां” धनानां स्थानमिक-
निक्षयं, “महा” महान्तम् “आहावम्” आह्वयन्ते अस्मिन्नाहुतय-
इत्याहावः तादृशं [यदा, वृक्ष्युदक-धाराणामाहाव-स्थानौय मेव-
भूतम्] अग्निम् “अभि सं नवन्” स्तोतारः सम्यक् स्तुवन्ति ।
तथा “वैश्वानरं” विश्वेषां नराणां सम्बन्धिनम् अध्वराणां
यज्ञानां “रथं” रथिनं, यथा रथी स्त्र-रथं नयति तद्वेतारं
रंहितारं गमयितारंः “यज्ञस्य” “केतु” प्रज्ञापकम् एवं-
विधमन्ति “देवाः” स्तोतार ऋत्विजो देवा एव वाऽ “जन-
यन्त” जनयन्ति मन्त्रनेनोत्पादयन्ति ॥ ३ ॥ ३

* च० च० ३, ५, ६, १ ।

† ‘नाभिं यज्ञानां—प्रज्ञानभूतं सदनम्’—इति वि० ।

‡ ‘रथं—रथभूतं रंहितीय वा’—इति वि० ।

¶ ‘केतु’—ध्वनम्—इति वि० ।

§ ‘देवाः—दानवन्त ऋत्विजाः’—इति वि० ।

अथ हितौय-त्वचे—

प्रथमा ।

११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
प्रवोमिचायगायतवरुणायविपागिरा ।

११ १११ १११ १११
महिक्षत्रावृतम्बृहत् ॥ १० ॥

हे मदीया ऋत्विजः ! “वः” यूथमित्यर्थः । “मित्राय”
“वरुणाय” “विपा” व्याप्तया “गिरा” सुत्वा “गायत” सुतिं
कुरुत [सुत्वा सुतेत्येतत् पाकं पचतीतिवत्] । हे “महिक्षत्रो”
प्रभूत-बलो युवाम् “ऋतं” यज्ञं† “बृहत्” महत् अपि प्रशस्तं
सुत्यर्थमागच्छतमिति शेषः [प्रथमा “महत्” प्रभूतम् “ऋतं”
स्तोऽप्य शृणुतमिति शेषः] ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

११ १११ १११ १११ १११ १११ १११
सन्नाजायाधृतयोनीमिचश्चोभावरुणस्त ।

१२ १११ १११
देवादेवेषुप्रशस्ता ॥ २ क्ष ॥

“या” यो “मिचश्च” “वरुणस्त” [परस्परापेक्षया च-शब्दः]
“उभा” उभो “सन्नाजा” सन्नाजानौ सर्वस्य सामिनौ “हृतयोनी”

* षष्ठ० वे० ४, ४, ६, १ ।

† ‘ऋतं सत्यम्’—इति विं ।

‡ षष्ठ० वे० ४, ४, ६, १ ।

उदकसोल्यादको “देवा” योतमानो “देवेषु” मध्ये “प्रशस्ता”
प्रवर्णेषु सुखो तौ सुखा गायतेति पूर्ववान्वयः ॥ २ ॥

अथ छतौया ।

११ १११ १२ १११११
तानःशक्तम्यार्थिवस्यमच्छोरायोदिव्यस्य ।

१२ १११११
महिवाङ्गचन्देवेषु ॥ ३ # ॥ ४

“ता” तौ देवो “नः” अस्मद्यर्थे “पार्थिवस्य” शृण्विवी-सम्ब-
इस “दिव्यस्य” दिविभवस्य च “महः” महतः “रायः” धनस्य
“शक्तः” समर्थम्, भवतं दातुभिति शेषः । हे देवो ! “वां”
युवयोः “महि” महत् पूज्यं “चन्द्र” बलं देवेषु प्रसिद्धं, सुम
इति शेषः ॥ ३ ॥ ४

अथ छतौय-छचे—

प्रथमा ॥

१२ १२ १२ १११११
इन्द्रायाहिचिच्चभानोसुताइमेत्वायवः ।

१२ १११११११
आण्वीभिस्तनापूतासः ॥ १ # ॥

“चिच्चभानो” हे विचिच्च-हीसे “इन्द्र !” अस्मिन् कर्मणि
“आयाहि” आगच्छ । “सुताः” अभिषुताः “इमे” सोमाः

* अबैव पुनः ६, ३, ११, १=प० व० ४, ४, ५, १ ।

† य० व० ११, १=प० व० १, १, ५, ४ ।

“त्वायवः” त्वां कामथमाना वर्त्तन्ते । “अष्टुभिः”* [अङ्गुलि-
नामैतत् (निघ० २, ५, २)] ऋत्विजा मङ्गुलिभिः सुता
इत्यन्वयः । किञ्च, ते सोमाः “तना” नित्यं “पूतासः” शुद्धाः
कर्णा-पवित्रे षण शोधितत्वात् ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१८ १८ १२११८ १८ १११

इन्द्रायाच्चिदिधियेषितोविप्रजूतःसुतावतः ।

१२११ १११

उपब्रह्माणिवाघतः ॥ २ † ॥

हे “इन्द्र !” त्वम् “आयाहि” अस्मिन् कर्मणि आगच्छ ।
किमथंम् ? “वाघतः” [ऋत्विड्नामैतत् (निघ० ३, १८, ३)]
ऋत्विजः “ब्रह्माणि” वेद-रूपाणि स्तोत्राणि “उप” एतम् ।
कौटृशस्वम् ? “धिया” अस्मद्दीयया प्रज्ञया “इषितः” प्राप्तः,
अस्मद्ब्रह्मया प्रेरित इत्यर्थः । “विप्रजूतः” यथा यजमान-भक्त्या
प्रेरितः तथान्यैरपि विप्रैः भेदाविभिः ऋत्विभिः प्रेरितः ।
कौटृशस्य ? “वाघतः ?” “सुतावतः” अभिषुत-सोम युक्तस्य ॥ २ ॥

अथ छतीया ।

१८ १८ १११ १२१११

इन्द्रायाच्चितूतजानउपब्रह्माणिइरिवः ।

१११ १११

सुतेदधिष्ठनस्थनः ॥ २ † ॥ ५

* ‘चयविभिः—सूक्ष्माभिः वैयिभिः’—इति वि०।

† अ० वे० १, १, ५, ५ ।

‡ अ० वे० १, १, ५, ६ ।

[हरि-शब्दः इन्द्र-सम्बन्धिनोऽस्ययोर्नामधेयम् “हरी इन्द्रस्य,
लोहितोऽन्ने : (नि० १, १५, १-२) ”—इति तदौयाज्ञ-नामत्वेन
पठितत्वात्] हे “हरिषः” अज्ञ-युक्तेन्द्र ! त्वं “वृष्णाणि” आनेतुम्
“आ याहि” । कौटुम्बम् ? “तूतुजानः” त्वरमाणः । आगत्य
च अस्मिन् “सुते” सोमाभिषष्ट-युक्ते कर्मणि “नः” अस्मद्दीयं
“चनः” [अन्न-नामैतत् (नि० १० नै० ६, १६)] हविर्लक्षणमन्त्र
“हविष्व” धारय स्त्रीकुर्वत्स्तिवर्षः ॥ १ ॥ ५

अथ चतुर्थ-द्वचे—

प्रथमा ।

११ ११ ११११११११ १११
तमौडिष्वयोअर्चिषावनाविश्वापरिष्वजत् ।

११ ११११११११
कृष्णाकृष्णोतिजिङ्गया ॥ १४ ॥

हे स्तोतः ! “तम्” अन्निम् “ईडिष्व” सुहि, “यः” अन्निः
“अर्चिषा” ज्वाला-रूपेण तेजसा “विश्वा” सर्वाणि “वना”
वनान्यरण्णानि “परिष्वजत्” परिष्वजति परितो वेष्टयति, यथा
तानि वनानि “जिङ्गया” ज्वालया दग्धा “कृष्णा” कृष्णवर्णानि
“कृष्णोति”, तमौडिष्वे ति सम्बन्धः ॥ १ ॥

* नै० वै० ४, ८, १८, ५।

अथ हितीया ।

११२५ ११ ११८ १८ ११ १

यदूङ्गाविवासतिसुम्भूमिन्द्रस्यमर्त्यः ।

२ ११८१९ ११

द्युम्भायसुतराच्चपः ॥ २ * ॥

“यः” “मर्त्यः” मनुष्यः “इहे” दीप्ते अम्बो “सुम्भु” सुख-
करं हविः “इन्द्रस्य” [चतुर्थयैषष्ठौ (२, ३, ९२)] इन्द्राय
“आविवासति” परिचरति प्रयच्छति, तस्य मर्त्यस्य “सुम्भाय”
शोतमानायाचाय तदर्थं “सुतराः” सुखेन तरणीयाः “अपः”
उदकानि उच्चाकानि, इन्द्रः करोत्विति शेषः ॥ २ ॥

अथ हतीया ।

१११२ १११३ १ १११

तानोवाजवतीरिषधाशूलपिपृतमर्त्यतः ।

११२ १ १११

एन्द्रमग्निच्चवोढवे ॥ ३ † ॥ ६

हे इन्द्राम्भी ! “ता” तौ युवां “वाजवतीः” अववतीः “इषः”
इष्माणा “डृष्टीः” [यज्ञा, वाजी बलं तदहतीः इषः अवानि]
“आशूल्” शीघ्रगान् “अर्वतः” अस्तांय “नः” अस्त्रभ्यं “पिपृतम्

* अ० वे० ४, ८, १६, १ ।

† अ० वे० ४, ८, १६, १ ।

पूरवतम् प्रवच्छतम् । किमर्थम् ? “इन्द्रम्” “अग्निश्च” “आ वोढवे” आ समन्वात् वोढुं हविर्भिः प्रापयन्तु ॥ २ ॥ ६

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य अष्टमस्ताध्यायस्य
द्वतीयः खण्डः * ॥ ३ ॥

अथ चतुर्व-खण्डे, + प्रथम-द्वचे—

प्रथमा ।

११ १११११ ११४
प्रोश्यासौदिन्दुरिन्द्रस्यनिष्ठुतेऽ

१ ११११११ १११
सखासख्युर्नप्रमिनातिसङ्ग्रहम् ।

११ ११११११ १११
मर्यै॒इवयुवतिभिः॑समर्षति

१११११११११ १११
सौमः॒कलश्च॒ग्रतयामनापथा ॥ १ ॥

“इन्दुः” सौमः “इन्द्रस्य” “निष्ठुतं” संस्कृतं खान सुदरं “प्रो
श्यासौत्” प्रेव गच्छति ; गत्वा च “सखा” सखिभूतः “सख्युः”

* ‘उक्तं’ प्रातः सबनं चतुर्विंश्चौमिकम्—इति विं० ।

+ ‘द्वाजौ’ साध्यनिं सबनम् । द्वयापदद्वारयेति सक्तिः-प्रधतीजि सामाजि
शास्त्रवेदीकार्यालिः, पुनराजः सौमसामेति चत्व-रघवाः—भूतीजि सामाजि वार्ष्य-च-
तानिः—तृति विं० ।

‡ ४० चा० ६, १, २, ४ (१८० १०८५०) = ४० च० ०, १, ११, १।

इन्द्रस्य “सङ्गिरं” सम्यग् गिरणाक्षारभृतम् उदरं “न” “प्रमिनाति” हिनस्ति, किञ्च “मर्य इव युवतिभिः” मत्तीं यथा तरुणीभिः स्त्रीभिः सह सङ्घतो भवति तद्दद्यमपि सोमो युवतिभिर्मित्रण-शौकादिभिर्वस्तौवरौभिरङ्गिः सह “समर्पते” सङ्घच्छते अभिषव-काल-पश्चात् सोमः “शतयामना” अनेक-यामन-साधन-विक्षेपेतेन “पथा” मार्गेण दशापविव-सम्बन्धिना “कलशे” द्वोणकलशे गच्छतौति श्रेष्ठः यहैकमेव वाक्यम्—यथा मर्यीं मत्तेर्ग युवतिभिः सह सङ्घच्छते एवं कलशे शत-यामना पथा सङ्घच्छते ॥

“शतयामना”—“शतयामना”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१३ १२ ११२ ११२
प्रबोधियोमन्द्रयुवोविपन्युवः

१११ १२ १११
मनस्युवः संवरणोष्वक्रमुः ।

१११ १२ १११
चरिङ्गोडन्तमभ्यनूषतस्तुभो

१११ १११
भिधेनवः पथसेदग्निश्रयः ॥ २ * ॥

हे सोमाः “वः” युज्ञाकं “धियः” ध्यातारः† “मन्द्रयुवः”
मद्करं शब्दं कामयमानाः “पनस्युवः” स्तुतिं कामयमानाः

* च० व० ३, ५, १४, २ ।

† ‘धियः—युज्ञयः’—इति वि० ।

“विष्ववः” [—स्तोत्र-नामैतत्*) स्तोतारः “संवरेषु” दृण-
कटा-वरशोपेतेषु याग-यहेषु “प्राक्कमुः” प्रक्रमन्ते । तदेवाह—
“सुभः” स्तोतारः† “हरिं” हरितवर्णं “क्रीड़न्” क्रीड़न्-शौलं
सोमम् “प्रभ्यनूषत्” अभिष्टुवन्ति “धेनवः” अपि “पयसा”
स्त्रीयेन चौरेनैव “इत्” इमं सोमम् अभिलक्ष्य “अशिश्युः”
अधिकं श्रीणन्ति ॥

“संवरणेषु”—“संवसनेषु”—इति पाठो, “हरिद्वीड़न्”
—“सोमस्यनौषां”—इति च, “पयसेद्विश्युः”—“पयसेमविश्युः”
—इति च ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

१२ ३१२ ३१३ ३१४
चानःसोमसंयतम्पिष्युषीमिष
२३ १२३११ ३११
मिन्दोपवस्त्रपवमानजर्मिणा ।
१३ ११३ १७ ११२
यानोदोद्धतेचिरचन्नसञ्चुषी
११८ १२१११ ३११
कुमद्वाजवन्मधुमत्सुवीर्यम् ॥ ३ ष ॥ ७

* “विष्ववः”—इति निष्पत्तौ मेधावि-गामतु सप्तदशं पदम् (३, १५) ।

† ‘सुभः—क्षीभवत्यः’—इति विऽ ।

‡ ४० वे० ०, १, १५, १ ।

हे “इन्द्रे!” दोस! “सःम!” “पवमानः” त्वं “नः” अस्माकं
 “संयतं” सहृदौतं “पिप्युषीं” प्रवृत्तम्# “इषम्” अवम्
 “जर्मिणा” प्रवाह-रूपेण तदौयेन रसेन “पवस्त्र” प्रयच्छेत्यर्थः ।
 “या” इट् “नः” अस्माकम् “अहन्” अहनि अङ्गः “चिः”
 त्रिषु सवनेषु “असशुषी” अप्रतिबन्धोणि “दीहते” । किम्?
 “मृगमत्” शब्दोपेतं सर्वत्र च्युथमाणं “वाजवत्” बलवत् “मधुमत्
 माधुर्योपेतं “सुवीर्य” शोभन-सामर्थ्यं पुवं दीहते । ता मिथं
 पवस्त्रेति समन्वयः ॥

“जर्मिणा”-“घनियम्”—इति पाठो ॥ ३ ॥ ७

१८ १९ २० २१ २२
 ॥ प्रवद्धार्गवम् ॥ प्रोचयासायित् । इन्दुरिन्द्रा । स्था
 १२ १ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 रनिष्कृताम् । सखासख्यः । नप्रमिना । तारयिस
 १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६
 फ्लिराम् । मर्यद्वा । युवतिभायिः । सारमर्षतायि ।
 २७ १ २८ १ २९ १ ३० १ ३१ १
 सोमःकला । शेशतया । मारनापथाऽऽउ ॥(१) प्रवो
 १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ १२ ११
 धियो । मन्द्रयुवो । वारयिपन्युवाः । पनस्युवाः ।
 ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 संवरणायि । षुरवक्रमूः । हरिङ्ग्नौडा । तमभ्यन् । षा

* 'पितृष्ठी'—पानेश्वाम्—इति वि०।

† 'चक्रचुपी—चाहुपूर्वेत्'—इति प्र० ।

५६ ॥(२) आनोदा । सोमसंयतम्यायि । व्युषीमायि
 षारम् । इन्दोपवस्त्रपवमा । नजम्रायिणार् । यानो
 दोहतेचिरहान् । असश्वारथ्यि । क्षुमाश्वाजा । व
 अधूमारथ्त् । सूवारथ्यिरापूयाथ्पृद्धम(३) ॥ १० * ॥ [२]
 ॥ लौशाद्यम् ॥ प्रोच्यासीत् । इन्दुरिन्द्रा २३ ।
 स्थारनिष्कृतम् । सखासख्युः । नप्रमिनारथ् । तौरस
 छिरम् । मर्याईव । युवतिभारथ्यिः । सारमर्षनि ।
 सोमःकला । शेशतया २३ । मनारपापूयार्द्ध५६ ॥(१)
 प्रवोधियः । मद्रयुवोरथ् । वारथ्यिपन्त्युवः । पनस्युवः ।
 सवरणारथ्यि । षूत्वक्रमुः । हरिङ्गीड । तमभ्यनूरथ् ।
 षारतस्तुभः । अभिधेना । वःपयसारथ्यित् । अशा
 रथ्यिआपूयूर्द्ध५६ः ॥(२) आनःसोम । संयतपा २३ यि ।

० ऊगा० ६प्र० २अ० १०सा० ।

४ १८ ३५ १९८ ३५ १
पूर्वशीमिषम् । इन्दोपव । खपवमा २३ । नाइजमि०
५८ ६८ २८ २८ ५ १८ ४ ८ १८ १९
णा । यानोदोह । तेचिरहा२३न् । आशसशुषी । लुम
२१ । १ १ १
दाजा । वन्मधुमा २३त् । चुवा३यिरा५या६५
६म् (३) ॥ ११ * ॥ [३]

१८ २१ १ १ १ १
॥ यज्ञसारथिम् ॥ प्रोष्याया२३४सौत् । इन्दूरा२३
४यिन्द्रा । स्यानिष्टुताऽम् । होयि । सखासा२३४
५ १ १ १ १ १ १ १ १ १
खूः । नप्रामी२३४ना । तायिसङ्गिराऽम् । होयि ।
६ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
मर्याई२३४वा । युवातौ२३४भायिः । सामर्षताऽयि ।
७ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
होयि । सोमाःका२३४ला । श्रेष्ठता२३४था । माना
८ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
पथाऽ । हो२३४पैई ॥ (१) प्रवोधी२३४यौ । मन्द्रायू२
९ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
३४यौ । वायिपन्युवाऽः । होयि । पनास्यू२३४वाः ।
१० १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
संवारा२३४णायि । षूवक्रमूः । होयि । चरायिद्वा

५ १ ५ १११९ १
२३४यिडा । तमाभ्यार२३४नू । षात्सुभादः । होयि ।

२१ ३ ५ ११३ ५ १११९
अभाविष्वे२३४ना । वःषाया२३४सायित् । आशिश्रयूरः ।

११२ १११९ ५ ११३ ५
हो२३४पूई ॥(२) आनाःसो२३४मा । संयोता२३४स्यौ ।

११२ १११९ १ ११३ ५ ११३
एूषीमिषाऽम् । होयि । इन्दोपार२३४वा । स्वपावास्त्र

५ ११२ १११९ १ ११३ ५
४मा । नाजमिष्णाऽ । होयि । यानोदो२३४दा ।

११२ ५ १११९ १ ११३ ५
तेचौरा२३४हान् । आसश्वषाऽयि । होयि । कुमादा

११२ १११९ ५ १११९ ५
२३४जा । वन्माधू२३४मात् । उवौरियाऽम् । हो२३

४५ई । डा(३) ॥ ५ ॥ [४]

११२ १११९ ५ १११९ ५
॥ वाराहम्⁺ ॥ हाउहाउ । ऊप् । प्रोचयासायित् ।

११२ १११९ ५ १११९ ५
इन्दुरि । द्रस्यनिष्कृताम् । सखासख्यूः । नग्रमि ।

११२ १११९ ५ १११९ ५ १११९ ५
नातिसङ्गिराम् । मर्यै॒वा । युवति । भिः॒समर्षता

११२ १११९ ५ १११९ ५ १११९ ५
यि । सोमःकला । शेशम् । या । मनाऽपात्यथा६५

* क० मा० १०५० १४० ५८० ।

† “जगतोवाराहम्”—इति क० पु० पाठः ।

११२ १११ ११० १११ १११
६॥(१) प्रवोधियो। मन्द्रयु। वोविपन्नुवाः। पनस्यु
११२ १११ ११० १११ १११
वाः। संवर। णेषुवक्रमूः। इरिङ्गीडा। तमभ्य।
११२ १११ १११ १११ १११
नूषतस्तुभाः। अभिधेना। वःपय। सेत्। अशाश्वि�
४ १११ १११ १११ १११
आप्यूद्धृदः॥(२) आनःसोमा। संयतम्। पिष्टुषी
५ १११ १११ १११ १११ १११
मिषाम्। इन्दोपवा। खपव। मानज्ञमिषा। या
१११ १११ १११ १११ १११ १११
गोहोडा। तेत्रि। इन्नसञ्चायि। इउचाड।
१११ १११ १११ १११ १११ १११
डप्। कुमद्वाजा। वनधु। मत्। सुवाइराप्याई५
६म्(३) ॥१५*॥ [५]

१११ १११ १११ १११ १११
॥ अपासीवम्॥ प्रोआ। यासीदिन्दुरिन्द्राश्याश्विनि
१११ १११ १११ १११ १११ १११
स्कृतम्। सखा। सख्युर्व्वप्रमिनाश्तौइसङ्गिरम्। म
१११ १११ १११ १११ १११ १११
र्याः। इवयुवतिभाश्विःसाश्मर्षति। सोमाः। कल
१११ १११ १११ १११ १११
शेषनया। मनाश्पाप्याई५॥(१) प्रवो। वियोमन्द्र

* ख० मा० २५० २५० १५० १५० ।

युवोश्वाशयिपन्युवः । पना । स्तुवःसंवरणाशयिषूश्वक्रमुः ।
 इरायिम् । क्रीडन्तमभ्यनूहषाशतस्तुभः । अभायि । धे
 मवःपयसेत् । अशाश्विआप्यूद्पृद्दः ॥(२) आनाः । सो
 मसंयतम्याशयिष्यूश्वीमिषम् । इ । पवस्तुपवमाशना
 इज्जर्मिणा । यानो । दोहते । चिरचाशनाशस्युषी ।
 शुमात् । वाजवन्धुमत् । शुवार्यिरा॒ पूया॑ ई॒ पू
 ई॒ म॒(३) ॥१८#॥[६]७

अथ नकिरिति प्रगाथरूपे हितीयस्त्रेण—

प्रथमा ।

नकिष्टज्ञर्मणानश्वद्वकारसदावृधम् ।
 इन्द्रज्ञयज्ञैविश्वगूर्त्तमृष्मसमधृष्टुन्धृष्णुमोजसा ॥ १ ष ॥

* अ० गा० ११प्र० २ष्ठ० १८सा० ।

+ ‘उक्तो माध्यन्दिनः पवमानः । दुहद्वक्ष वासदेवं वैवावदसं चाम अतिनिष्ठनं काश्वं त्रासाम वैकामसमक्षावाकसाम’—इति विऽ ।

† अ० गा० ३, १, १ (१मा० ५०२४०) = अ० वै० ६, ५, ८, १ ।

“तं” अनम् अन्वो भवेत्तो जनः “कर्मचा” हननादि-व्यापारेष “नकिः नश्चत्” नैव व्याप्तोति, “यः” “इत्थं चकार” इत्थ मेवानुकूलं यत्त्वैः साधनैश्चकार । कौटुम्ब-मिन्दम् ? “सदाहृष्टं” सर्वदा वर्षकं, “विश्वगूर्त्तं” सर्वेस्तुल्यम्, “कृत्यसं” महान्तम् “ओजसा” स्त्रीयेन वलेन “अधृष्टं” शब्दुभिरनभिभूतम् “धृष्टं” शब्दुक्षामभिभवनशीलम् ॥

“धृष्टुमोजसा”—“धृष्टुओजसम्”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ ३१८ १२ १ १२ १८९ १ २११
अषाढ़म् ग्रन्थपृतनासु सासहिंयस्मिन्महीकुरज्ययः ।

१११० ११ १२ १११
सन्धेन वोजाय माने अनोनवद्याविक्षामीरनोनवः ॥ २ ॥ ८ ॥

“अषाढ़म्” असोढ़म् “उथम्” उहूर्णवलं “पृतनासु” शब्दु-
सेनासु “सासहिम्” अमिभवितारमिन्द्रं+स्त्रौमौत्यर्थः, “यस्मिन्”
इत्थे “जायमाने” “महीः” महिभ्यः “उद्ययः” बहु-वेगाः
“धेनवः” इविरादिना प्रोणयित्वा: अजा गाव एव वाः^{*} “समनो-
नवः” समस्तुवन् । न केवलं धेनव एव अपि तु “आवः”
युलीकाः “आमीः” पृथिव्यय ण समनोनवः, तत्त्वाः सर्वे

* छ० २० ६० ६, ५, ८, ४ ।

† ‘सासहिं—साधन-समावयम्’—इति वि० ।

‡ यः—जावः, आपः आदित्यरमणो वा’—इति वि० ।

¶ ‘आमीः—दुरुक्षोकाम् चेपष्टसमवाः आदित्य-रमणः’—इति वि० ।

प्राणिनो नमत्त इत्यर्थः “चित्तुतो लोकाः”—इति श्रुतेः वहु-
वचनम् ॥

“क्षामौः”—“क्षामः”—इति पाठो ॥ २ ॥ ८

॥ वेखानसम् ॥ नकिष्टारङ्गर्मणानशत् । यश्चाका
रा । सदावृधारश्चम् । सदावृधाम् । इन्द्रान्नया । ज्ञे
विश्वग् । तमा॑भव्यतारश्चम् । तमृम्बसाम् । अधार्ष
न्धा । ष्णुमोजसा॒रङ् । ष्णुमोजसा॒रङ्प॒र ॥(१) अधृष्टार
न्धुष्णुमोजसा । अधार्षन्धा । ष्णुमोजसा॒रङ् । ष्णुमो
जसा । अषाढम् । अमृतना । तुसा॒रसहारश्चयिम् ।
तुसासहीम् । यस्मायिन्महायिः । उरुज्या॒रङ्पः । उरु
ज्या॒रङ्पः ॥(२) यस्मिन्मारङ्हीरुरुज्याः । यस्मायिन्म
हायिः । उरुज्या॒रङ्पः । उरुज्याः । सन्धायिनवो ।
जायमाने । अनो॒रनवूरङ्पः । अनोनवूः । द्यावाल्लामा

१३३२१ १३२ २ १
यिः । आनोनवूरुषः । अनोनवूरुषः । ओर३४ पूर्व ।

डा(३) ॥ ६ * ॥ [१] ८

इति मामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्त्यस्य अष्टमस्याभ्याशस्य
चतुर्थः स्खण्डः १ ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमस्खण्डः, प्रथम दृचे—

प्रथमा ।

१२ ११८ १८ ११ १११
सखायच्चानिषीदतपुनानायप्रगायत ।

१३१३ १८ १८ ११
शिष्ठुञ्जयज्ञैःपरिभूषतश्चिये ॥ १ ॥

हे “सखायः” सखौभूताः स्तोतार ऋत्विजः । “धा निषी-
दत” स्तोतुमुपविशत । अथ “पुनानाय” पूयमानाय सोमाय
“प्रगायत” प्रकर्षेण गायत तमभिष्टुत । ततः अभिष्टुतं सोमं
“यज्ञैः” यजमानौयैः इविर्भिर्मिश्रणैष “श्चिये” श्रीभार्द्धं “परि-
भूषत” परितोऽलङ्घुष्ट । तत्र हृष्टान्तः—“शिष्ठं न” यथा
शिष्ठं वालं पुचं पितर आभरणैरलङ्घुर्व्वन्ति तहत् ॥ १ ॥

* च० चा० ४प० १च० ८सा० ।

† ‘उत्तानि छानि’—इति वि० ।

‡ ‘रहानीमार्मवः पक्षमावः’—इति वि० ।

¶ च० चा० ६, २, १ (१मा० १०४४०) = च० च० ७, ५, ७, १ ।

अथ द्वितीया ।

१२६२८ १११११११११११
समीवत्सन्नमातुभिः स्वजतागयसाधनम्।

हे जटिजः ! “गद-साधन” गद्दस्य साधनभूतम् ॥ “ईम्”
 एनंः सोमं “माणभिः” माणभूताभिः वसतौवरौभिः “संस्तुजत”
 सच्चिद्यत, कथमिव ? “वत्सन्” यथा वक्ष माणभिः गोभिः
 संयोजयति तदेत् । कौटशम् ? “देवाव्यं” देवानां रक्षकं
 “नदं” मदन-हेतुं “द्विशशसं” द्विगुण-वेगम् अतिशयित-बनं वा
 यद्वा हयोल्लोकयोस्तत्र स्थिता देवमनुषा इत्यर्थः, तेषां हविर्बन-
 प्रदानेन प्रबर्वयितारं तं सोमम् “अभिम्” सं स्तुजत ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

१२ १२ ११९ ११९
यथामित्रायवह्णायश्वन्तम् ॥ ३ ॥ ८

• પદ્ધતિ • ૭, ૫, ૩, ૧

† “ब्रह्मः”—इति निष्पट्टौ मद्भासस्त्राण् पदम् (३, ४)। विवरकल्पा वेद
आप्यातम—‘ग्रन्थः’ प्राचाः, देवानां प्राच-साधनार्थं लिङ्गं सोमस्त्रः’—इति।

† “रुंस”—इति चतुर्वैदीय-पाठमवलोक्ये वा शास्त्रा सामनेदोषपाठह “रुं”—इति

१ अप्रैल २००७, ५, ३, १।

“हस्याधनं” वस्त्रस्य साधनं^० धनानां हेषां साधकं सोमं
“पुणाता” पवित्रे पुनीत [पूज्, पवने (८०) क्रगादिः ;
तथाहोटि “तस्मस्मवनाच (७, १, ४५)”—इति तस्म
तवादेशः, पित्तादीत्वाभावः “शर्वाय” विगार्हाण् “वीतवे”
देवानां पानार्थं यथा भवति तथा “मिदाय” “वहशाय” च
“ग्रन्तमम्” अतिशयेन सुखं यथा भवति तथा पुनीतेत्यर्थः ॥
“ग्रन्तम्” “ग्रन्तमः”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ ८

॥ प्रवमः ॥ ३ । वोऽस्त्रा । वोऽस्त्रात् । श्वा । श्वो
२३४श्वा । श्वायि । साख्यायाऽ२३४श्वा । नौर्षीदाऽ२३४ता ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
पूनानाऽ२३४श्वा । प्राऽ२३४श्वा । याऽ२३४ता । श्वायिऽ२३४श्वा
१९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ३३४श्वा । ज्ञैःपाराऽ२३४श्विभू । षाऽ२३४त । आऽ२३४श्वायि ॥(१)
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
सार्मीवाऽ२३४त्वाम् । नामीतृ॒२३४भायिः । सार्वीताऽ२३
४श्वा । याऽ२३४सा । धाऽ२३४नाम् । द्वायिवाऽ॒२३४
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
याम् । मादीमाऽ२३४भौ । द्वाऽ॒२३४यिग्ना ॥(२) षाऽ॒२३४

* ‘हस्याधनं—द्वोप्र-कर्म-कर्त्ता॒८८’—इति चित् ।

† ‘शर्वाय—वहश’—इति चित् ।

‡ “हसः”—इति च० पु० पाठः ।

साम् । पूनातारङ्गदा । क्षासोधारङ्गनाम् । यथा
 दारङ्गर्भा । यारङ्गचौ । तारङ्गयायि । यथामारङ्ग
 यिचा । यावाहुरङ्गणा । यारङ्गश । तारङ्गमाम् ।
 हाऽ । वोऽहा । वोऽहाऽ । हा । ओऽहाया । हा
 श्व । औहोवा । ए॒ । अतिविश्वानिदुरितातरेमारङ्ग
 ४५(३) ॥ १२ * ॥ [१]

सुज्ञानम् ॥ सखायशा । निषीदता । पुनाना
 वार । प्रगायता । शिशुक्षायार । शैःप । रार्यि
 भूरङ्गशौहोवा । षतश्रियए॒ ॥(२) समीवत्साम् । न
 मातृभायि । उजतागार । यसाधनाम् । देवावायार
 म् । मदम् । आरभारङ्गशौहोवा । दिश्वसमेष ॥(१)
 पुनातादा । क्षसाधनाम् । यथाशार्भार । यवीतया

* अ० ता० ४ प्र० १४० १८० ।

थि । यथा माविचार । यव । रुरणा॒३४ औहोवा । य
शनममेऽउपार॒३४५(३) ॥ १८४ ॥ [२]

॥ दैवोदासम् ॥ सखाव॑ । यच्चाव॑२३४ । निषी ।
दावता । पुना॑३१ । नाया॑२३४ । प्रगा । यावता ।
शिग॑३१म् । नया॑२३४ । औःप । रावयभू । षता
३१ । श्रिया॑ । ओ॒३४वा ॥(१) समी॑३१ । वसा॑२३४
४म् । नमा । तृ॒३भायिः । द्वजा॑२३४ । यसा ।
सावनाम् । देवा॑३१ । विया॑२३४म् । मदम् । आ
श्भायि । हिशा॑३१ । वसाव॑म् । ओ॒३४वा ॥(१)
पुना॑३१ । तादा॑२३४ । जसा । धावनाम् । यथा
४१शर्वा॑२३४ । यवी । ताहयायि । यथा॑ । मिचा

५ १९ २० २२ १

४१२३४ । यव । रुद्रणा । यशा॒३१ । तमाइम् । ओ
 ४ ३ ५
 ४३४वा । अ॒३४पा(३) ॥ १८० ॥ [३]

११३ १ ४ ५ ११ ५

॥ पौष्टकलम् ॥ सखायाइथानि । षौदा॒३४ता ।
 ११११ ११ ५ ११० ५
 पुनानाया । ग्रागयार॒३४ता । शिशून्नया । औःपारे
 १११११११ १११ ५
 रा॒३४५यिभू६५६ । षतश्रिये॒३४५ ॥(१) समीवाइत्युम् ।
 ११११ ५ १११११ १११ ५ ५
 मातृ॒३४भायिः । रुजातागा । यासोधा॒३४नाम् ।
 १११ ० १११
 देवावियाम् । मदार्मा॒३४५भाद५५५यि । हिश्वसार
 १११ १११ ५ ५ १११ ५ ५ १११
 ३४५म् ॥(२) पुनाताइदच । साधा॒३४नाम् । यथा
 १११ ५ १११ ५ १११ ५ १११
 गद्दी । पावौता॒३४यायि । यथामिचा । यवा॒रु॒३
 ४५णाद५६ । यशन्तमा॒३४५म्(३) ॥ १८० ॥ [४]

५ ८ १२१ ५ ५ ११

॥ शौक्तम् ॥ सखा । यथो॒३४वा । निषायि ।

* अ० मा० ७प्र० १च० १६चा० ।

† अ० मा० ८प्र० १च० १८चा० ।

१९५
 दाताओरङ्गवा । पुनानायप्रगार्यतारङ्गपु । शाय
 १९६
 विश्वाओरङ्गवा । नयज्ञःपरिभूरङ्गपु । षाताओरङ्ग
 १९७
 वा । श्रिये ॥(१) समी । वस्त्राओरङ्गवा । नमा ।
 १९८
 तृभाओरङ्गवा । रुजतागयसाधनारङ्गपुम् । दायिवा
 १९९
 ओरङ्गवा । वियमादमभाई । दायिश्वाओरङ्गवा ।
 २००
 वसाम् ॥(२) मुना । तादाओरङ्गवा । जसा । धाना ।
 २०१
 ओरङ्गवा । यथाशर्द्धायवीतयारङ्गपुयि । याथोओरङ्ग
 २०२
 वा । मिचायवद्धारङ्गपु । याश्वाओरङ्गवा । तमा
 २०३
 १५३ ॥ १५ ॥ [५] ८

अथ प्रवाजीति दृचाक्षकं हैपदं द्वितीयं सूतं—

तथा प्रथमा ।

• अ० मा० १४प्र० २५० १४सा० ।

Digitized by srujanika@gmail.com

“वाजौ” बलवान् वेगवान् वा “सहस्रधारः” बहुधारायुक्तः सोमः “अव्यम्” अविभवं “वारं” वालं पवित्रं “तिरः” व्यवधायकं कुर्वन् “प्राचाः” विविधं प्रक्षरति [क्षरतेषुङ्किं रूपम्] ॥
“प्रवाजौ”—“प्रसुवानः”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

२२४१८ ३११ ३११ ३१८ १११ १११
सवाज्यक्षाः सहस्ररेताच्छिर्मृजानोगोभिः श्रीणानः ॥२०॥

“सः” सोमः “अचाः” चरति । कोट्यः ? “सहस्ररेतः” बहुरेतस्तः “बहुदकः” “परिज्ञः” वसतौवरीभिः “मूजानः” वृच्यमानः “गोभिः” गविकारैः शोरादिभिः “श्रीचानः” श्रियमाणः ॥ २ ॥

अथ हितीया ।

११ ३११ ३१८ १११ १११ १११ १११
प्रसोमयोहीन्द्रस्यकुक्षानृभिर्यमाणोच्छ्रिभिः सुतः ॥३१॥१०

हे “सोम !” “वृभिः” ऋत्विग्निभिः “येमानः” नियम्यमानःः “अद्रिभिः” यावभिः “सुतः” अभिषुतः “इन्द्रस्य” “कुक्षा” [सप्तम्या डादेशः (३, ४, ३८)] कुक्षो उदरभूते कलशे वा “प्रयाहि” प्रकर्षेण गच्छ [संहितायां येमान इत्यन शत्रम्] ॥ ३ ॥ १०

* च० व० ७, ५, ११, ६ ।

† च० व० ७, ५, ११, ७ ।

‡ ‘येमानः—कुक्षमानः’—इति विं ।

॥ सोहविषम् ॥ प्रवाजियज्ञाः । सहस्रधारास्तात्यि
 रार३४ः । हायि । पवित्राम् । विवारार३४हृष्टायि ।
 आर३४व्योहृष्टायि ॥(१) सवाजियज्ञाः । सहस्ररेताच
 झार३४यिः । हायि । मृजानाः । गोभायिआर३४यि
 हायि । पार३४नोहृष्टायि ॥(२) प्रसोमयाहौ । इन्द्र
 सहुजानुभार३४यिः । हायि । येमानाः । र्धिभार
 ४ । यिर्हायि । सूर३४तोहृष्टायि(३) ॥ १५ * ॥ [१]
 ॥ जरावोधीयम् ॥ प्रवाजियोवा । ज्ञाः । सहार
 हृष्टा । धारस्तायिराः । पवायित्रात्वार३यिवा । रम् ।
 अव्योहृ४पूर्वै । डा । सवाजियोवा । ज्ञाः । सहार
 हृष्टा । रेताच्छ्वायिः । मृजानाश्गोर३भायिः । श्री ।
 पानोर३४पूर्वै । डा । प्रसोमयोवा । हायि । इन्द्रास्या

* ल० ना० ४प्र० १४० १५सा० ।

१ ११ १३ १४ १५ १६ १७
 २३ कू । शानुभायिः । ये मानोऽस्मारश्नायि । भिः ।
 १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५
 सुतोऽथपुई । डा(३) ॥ १ ॥ [३] १०

अष्ट ये सोमास्तदति द्वचामकं द्वतीयं स्तम्, †

तत्र प्रस्तमा ।

१८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५
 ये सोमासः परावतिये अर्वावतिसुन्विरे ।

२६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२
 ये वाहः शर्यत्यावति ॥ १ ॥

एतदादिभ्यास्तु ग्रन्थामिन्द्रार्द्धं सर्वत्र सोमाभिष्ववोऽस्त्रीत्याह—
 “ये” “सोमासः” “परावति” विप्राण्डेऽतिदूरेण देवे “ये” वा
 “अर्वावति” अन्तिके देशेः “सुन्विरे” अभिषूश्वते “ये वा”
 “शर्यत्यावति” ॥ [कुशचेतस्य जडनार्द्धं शर्यत्यावत्यज्ञाम
 मधुर-रस-युक्तं सोमवत् सरोऽस्ति] “अदः” अस्मिन् सरसि
 सुरसा ये सोमा इन्द्रायाभिषूश्वते । ते अस्माकमभिमत-फलं
 ददात्यिति वस्त्रमाणेन सम्बन्धः ॥ १ ॥

* अ० गा० १३ग० ३४० १४० ।

† ‘वस्त्रावद्वौवस्त्रप्रिणोमसाम’—इति ।

‡ अ० वे० ०, १, ५, १ ।

..

¶ “परावतः”—इति निष्ठावौ दूर-जामदु पदम् पदम् (१, २१) ।

§ “अर्वाके”—इति निष्ठावनिक-जामदु चटमं पदम् (१, ११) ।

॥ ‘शर्यत्यावति—भूमौ’—इति वि० ।

अथ दितौर्या :

११११४१
ये वाजनीष्पत्रक्तु ॥ २४ ॥

“‘ये’ वा सोमा: “चार्जीकि पु” चहजीकानामदूरभवाः चार्जी-
कादेगास्तेषु तथा “छत्यसु” छत्यानद्विति देशभिधानम्,
तेषुः कर्मवस्तु देशेषु च ; किञ्च “पश्याना” सरस्तत्यादीना
नदीनां “मधे” समौपे च ये सोमा अभिषूयन्ते [“क्षवयो वे
सरस्तत्या सचमासतेत्यादिषु नदीतौरे यज्ञकारवस्त्र चवशात् ;
किञ्च “अनेषु पश्यसु” निषाद-पञ्चमाशत्यारो वर्णं पञ्चजनास्तेषु]
ए “ये वा” सोमा अभिषुताः । ते सोमा अस्माकमभिमत-फलं
ददात्यित्वतरेच सम्बन्धः ॥ २ ॥

* च० च० ७, १, ५, १।

† 'चाली' के दू-दूरी—इति पि०।

† ‘छवसु—छतेषु खानेष’—इति विं।

१ 'पद्मानां—पद्मानाम्'—हति विः । "पद्मम्—हति निषट्टी बड़-नामण
पह' पद्म (३, ४,) ।

६ “करवो वे सरसत्यां समाप्तुन् । ते करवन्नेति च सोमादग्नयन् दास्ताः सुविद्धिगोप्तारः कथं नी मध्ये दीक्षितेर्ति । तं वहिर्वन्नोद्वच्छ्रवैनं पिपाशा चन् उत्सत्ता उत्कं ना आदिति” --इति ऐति० इ० ।

॥ अनेष पश्चु—‘पश्चात्याः, यजमानश्चलारक्षतिजः’—इति दि० ।

अथ छतीया ।

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

तेमोवृष्टिनिदिवस्यरिपवन्तामासुबीर्यम् ।

१ २ ३ ४ ५ ६

स्वानादेवामदून्दवः ॥ ३ * ॥ ११

“स्वानाः” स्वानाः तत्र चाच अभिषूयमाणा “देवासः”
देवाः दीपन-शौलाः सुत्या वा “इन्दवः” “ग्रहेषु” चमसेषु
चरन्तः, “ते” सोमाः “नः” अस्माकं “दिवस्यरि” परि-शब्दः
पञ्चमौ-योतकः, अन्तरिक्षादादित्याहा “हृष्टिम्” [“अम्नो
प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्य मुपतिष्ठते । आदित्याज्ञायसे हृष्टिः
(म० १४०)”—इति हृष्टि-कारणत्वात्] किञ्च “सुबीर्यम्”
धीभन्द-बीर्येष्येतम् पुच्छ धनादिकं वा “आ पवन्ताम्” प्राप-
यन्तु । यजमानः सोमेनाभिमत-फलानि प्राप्नोति खल् ॥

“स्वानाः”-“स्वानाः”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ ११

१८ १९ २० २१ २२ २३
॥ जरावोधीयम् ॥ येसोमासोवा । पारावतायि ।

२१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९
येचार्वारश्वा । तिसुन्वायिरायि । येवादा॑शारश्याँ ।

२१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९
णा । वतोऽप्यई । डा ॥(१) यज्ञाज्ञीकोवा । पूर्णत्वम् ।

२१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९
र्थमाध्यारश्यिथा । स्तियानाम् । येवाज्ञानारश्यिषु ।

* श० वे० ७, ८, ९, १० ।

प। चमोऽ४५ई। तेनोवृष्टोवा। दायिवस्परायि।

पवान्ताऽ२३मा। सुवीरायाम्। स्वानादायिवाऽ३साः।

इ। दवोऽ४५ई। उा॒॥ १६७॥ [१ ११

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरार्चिकस्य अष्टमस्याध्यायस्य
पञ्चमः खण्डः ॥ ५ ॥

अथ षष्ठे खण्डे—

आतेवत्सोमनोयमत्यरमाद्विष्वधस्यात्—

तत्र प्रथमा ।

आतेवत्सोमनोयमत्यरमाद्विष्वधस्यात् ।

अग्नेत्वाङ्कामयेगिरा ॥ १० ॥

हे “अग्ने!” “जलः” जटिः “ते” तद “भनः” “परमा-
द्वित्” उत्कृष्टादपि “सधस्यात्” युक्तोकात् “आ यमत्”
आयमन्ति आगमयन्ति । केन साधनेन? “त्वा” “कामये”

* अ० आ० ४५० १४० १५० १६० ।

† अ० आ० १, २, ३, ५ (१४० १५५०)=य० व० १६ ११५=च० व० १६, १६० ।

कामवा अभिलषत्वा “गिरा” सुत्वा [“कामये”—इत्यनापि
ज्ञे आदेशः पूर्ववत् । वहा त्वा कामये अभिलषामि] ॥
“कामये”—“कामवा”—इति पाठो ॥ १ ॥

अब हितीया ।

११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२
पुरुचाहिसहङ्कुसिदिग्नेविष्वाअनुप्रभुः ।

११२
समन्तुत्वाहवामहे ॥ २ * ॥

हे अम्बे ! “पुरुचा हि” वहुपु हि देशेषु त्वं “सहङ्कु अहि”
समान-द्रष्टा भवसि अतएव “विष्वाः” सर्वा दिश “अनु” लक्ष
“प्रभुः” ईश्वरो भवसि । ईदृशं “त्वा” त्वा “समन्तु” सहङ्कु-
मेषु रक्षणार्थं “हवामहे” आड्यामहे ॥

“दिशः”—“विदिशः”—इति पाठो ॥ २ ॥

अब तृतीया ।

११३ ११४ ११५ ११६
समन्त्खग्निमवसेवाजयन्तोहवामहे ।

११७ ११८
वाजेषुचिचराधसम् ॥ २ + ॥ ११९

“समन्तु” समदेषु सहङ्कुमेषु “वाजयन्तः” वलमिच्छन्तो
वदम् “अवसे” रक्षणार्थम् “अन्ति” हवामहे” । कौटुम्बम् ?
“वाजेषु” सहङ्कुमेषु “चिचराधसम्” वाचनीय-धनम् ॥ २ ॥ १२

* च ० वे० ५, ८, १६, २।

† च ० वे० ५, ८, १६, ४।

॥ वात्सम् ॥ आतेवसाः । मनोयमत् । परमात् ।
 चित्सधारश्चात् । अग्रायित्वाशहात् । मयोवा । गा
 पुयिरोद्दायि ॥(१) पुरुचाही । सहज्जसि । दिशो
 विश्वाः । अनुप्रारथभूः । समात्सूर्यत्वात् । हवोवा ।
 माप्त्वोद्दायि ॥(२) समत्सूवा । ग्रिमवसि । वाजयन्तः
 हवामारश्चायि । वाजायिषूश्चायि । चरोवा । धा
 खस्त्रोद्दायि ॥(३) ॥ १७ ॥ [१] १२

अथ हितीय-द्वचे—

प्रथमा :

त्वस्त्रूप्त्राभरणोजीनृमण्डतक्तोविष्वर्णे ।

आवीरम्पृतनासहम् ॥ ११ ॥

* अ० गा० ४ प्र० १४० १६४० ।

† अ० गा० ५, ६, ७, ८ (१८० ८१४०) = अ० व० ४, १, १०, १ ।

हे “शतक्रतो” वहुकर्मन् ! “विचर्षणे” विद्रष्टः इन्द्र ! त्वं “नः” अस्माभ्यम् “ओजः” वलं “मृणं” धनं च “आ भर” आहर। “वीरं” वीर्येतम् “पृतनासहं” सेनानामभिभवितारं त्वाम् “आ” याचामह इति शेषः ॥

“आभरओजः”-आरतामोजः”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१८ २८ ११ ११ २३ ११ ११ ११
त्वद्दिनः पिता वसो त्वम्नाता शतक्रतो बभूविष्य ।

१२ ११०
अथाते सुन्न मीमचे ॥ २ * ॥

हे “वसो” वासयितः ! “शतक्रतो” वहुकर्मन्निन्द्र ! त्वं “नः” अस्माकं “पिता” पिण्डवत् पालको “बभूविष्य” भव “त्वं” “माता” मादवद्वारकश बभूविष्य । अथ च वयं “ते” तव स्त्रभूतं “सुन्नं” सुखम् “ईमहे” याचामहे ॥ २ ॥

अथ द्वितौया ।

१९ २१६ ११
त्वाऽश्चुक्षिन्पुरुद्ध तवाजयन्त मुप ब्रुवे सहस्रत ।

११ १११
सनोराख्मुवीर्यम् ॥ ३ † ॥ १३

* अ० व० ४, २, १०, १।

† अ० व० ४, २, १०, १।

[सहसा बलेन स्तोत्रभिर्युक्तः क्षतः सहस्रतः] हे “सहस्रत” इन्द्र ! [स्तुत्या हि देवताया बलं वृद्धते, तस्य सम्बोधनम्] —“शुचिन्” अतएव बलवन् ! “पुरुषुत” पुरुषिर्बहुभिर्यजमाने राहुतेन्द्र ! “वाजयन्तं” बलमिच्छयन्तं त्वाम “उपहृते” उप स्तोमि । “सः” त्वं “नः” अस्त्रभ्यं सुवीर्यं धनं “रास्त” देहि ॥

“सहस्रत”-“शतक्रतो”—इति पाठो ॥ ३ ॥ १३

१२४
॥ औपगवाद्यम् ॥ तुवन्नाशद्वच्चाभरा । ओजोनृ
मण्डशतक्रतोविचर्षणायि । आवौ॒र । हौ॒र । झवा
२३यि । राश्थपा । जनासाहाम् ॥(१) तुवण्डहाशयित्तः
पितावसाउ । त्वम्नाताशतक्रतोबभूविया । अथौ॒र ।
हौ॒र । झवारृयि । ताश्यिसू । न्नमीमाहायि ॥(२)
तुवाश्शूश्यित्पुष्ट्वता । वाजयन्तमुपब्रुवेसहस्रता । स
नौ॒र । हौ॒र । झवारृयि । राश्यस्वा । स्वौरायाम् ।
शे । आरृश्च । हियाश्यौद्वोवा । ए॒३ । उपाश१२
१११
४४५४३) ॥ १८ * ॥ [१] १३

अथ वृत्तीय-वृच्चे—

प्रथमा ॥

११ ३२४ १११
यदिन्द्रचित्रमइहनास्तिलादातमद्रिवः ।

१११९ ३२९
राधस्तन्नोविदहसउभयाहस्याभर ॥ १५ ॥

हे “अद्रिवः” वचवन् ! “चित्र” चायनीयेन्द्र ! “लादातं त्वया दातव्यं यहनं “मे” मम “इह” अस्मिन्होके “नास्ति”, हे “विदहसो” सञ्चधनेन्द्र ! “नः” अस्मभ्यम् “उभया हस्ती” उभाभ्यां हस्ताभ्यां तद् “राधः” “आभर” चाहर ॥

“महह”—“मेहना”—इति छन्दोगानां बहुचारां पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१२ ३२५ १२ ३११ १११९ १२
यम्मन्यसेवरेष्यमिन्द्रसुक्षमदाभर ।

११ ३११ ३११ १२ ३११९
विद्यामतस्यतेवयमकूपारस्यदावनः ॥ २ १ ॥

हे इन्द्र ! “वत्” “बुद्धम्” अवं “वरेस्यं” वरशीयं “मन्यसे” “तत्” शुद्धम् “आभर” अस्मभ्यम् । “ते” तव सम्बन्धिनो “वयं”

* च० चा० ४, १, १, ४ (१भा० ७०४४०) = च० च० ४, १, १०, १ ।

† च० च० ४, १, १०, १ ।

“तस्य” ताटुशस्योक्तव्यस्य “चक्रपारस्य” [अकुमितः पारो
अस्ती वस्य ताटुशस्याचस्य “दावनः” दावस्य “विद्याम्” स्वाम ॥
“दावनः”-“दावने”—इति पाठी ॥

अत्र वृत्तौया ।

११ २२३२३ २३ १ २३२ ३१
यत्तेदिक्षुप्रराधमनोचस्तिश्रुतम्बृहत् ।

११३१ १ ११८ १८ ११९
तेनहृष्टाचिदद्विवावाजन्दर्षिसातये ॥ ३४ ॥ १४

॥ इति चतुर्थः प्रपाठकः ॥

हे इन्द्र ! “ते” तव “दिक्षु” “प्रराध” प्रकर्षण सुत्वं
“श्रुतं” “ब्रह्म” महत् यत् “मनः” “चस्ति”, “तेन” मनसा
हे “चद्रिव” वचवन्निन्द्र ! “हृष्टाचित्” हृष्टमपि “वाजम्”
चम्भ “आ इर्षि” आदास्यसि, “सातये” अस्त्रास्त्रजनाय
काभाय वा ॥

“हिक्षु”-“हिक्षु”—इति पाठी ॥ ३ ॥ १४

१४ ५ ११ ४ ५
॥ वौक्षम् ॥ यदिद्रचित्तमद् । हनाऽ । आक्षौ ।

१८ ८ १ १ १ १
त्वादातमद्रिवः । राधस्तारश्चाः । वौवौ॒८ । ददसा
उ । उभयाऽवृष्टा । स्तायाऽ॒३ । भारश्चराऽ॒४४ ॥(१)

यन्मन्यसेवरे । णियाऽम् । आयिन्द्रा । द्युज्जन्तदाभ
 र । विद्यामाऽत्ता । स्थास्थार् । तेववाम् । अकूपा
 २श्चरा । स्थादारः । वाऽत्तनाऽथैः ॥(२) यत्तेदिक्षुप्र
 र । धियाऽम् । मागाः । अस्तिश्रुतमृदृष्ट् । तेनदा
 २श्चर्दी । चायिवाऽधित् । अद्रिवाः । आवाजाऽत्तदा ।
 षायिसा २३ । ता २३ या ३४३यि । ओर्त्तै४५ई ।
 डा(३) ॥ १४* ॥ [१]

॥ वसिष्ठप्रियम् ॥ यदिन्द्राऽत् । चिच्चमृदृष्ट् । ना
 स्तौ । त्वादाऽत्तामद्रायिवोर् । राधास्तन्नोर् । विदा
 २श्चाऽत्तै४सात् । ऊभाओर्त्तै४वा । याहाओर्त्तै४वा ।
 स्तियापूभरा ॥(१) यन्मन्याऽत् । सेवरेणिम् । आयिन्द्रा ।
 द्युज्जाऽन्तादाऽभारार् । विद्यामतार् । स्थार्यिवाऽत्

* अ० गा० ४ग्र० १४० १६४० ।

५ ११३ ५ ११३ ५ ४
 ४याम् । आकाशोर३४वा । पाराओर३४वा । स्थदा
 ५नाः ॥(२) यस्तेहोर३ । शुप्रराधियम् । मानाः ।
 १ १० ११ १ १२ १३ १४
 अस्तीरश्चूतम्बृहारृत् । तेनाहृदाह । चिदारद्रार३४यि
 ५ १२१ ५ १२१ ५ १२१ ५ १२१ ५ १२१
 वा: । आवाशोर३४वा । जान्दाओर३४वा । षिसापृत
 यावि । होपृई । डा(३) ॥ १६ * ॥ [२] १४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य अष्टमस्ताध्यायस्य
 घण्ठः खण्ठः ५ ॥ ६ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हाहैं निवारयन् ।
 पुमर्द्वांसतुरो देयाद् विद्यातीर्थ-महेश्वरः ॥ ८ ॥

इति श्रीमद्राजाविराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-श्रीवौर-
 दुक्त-भूपाल-सान्नाश्च-धूरम्भरेण सायणाचार्येण
 विरचिते माधवौये सामवेदार्थ-प्रकाशे
 उत्तराग्रन्थे अष्टमोऽध्यायः ५ ॥ ८ ॥

* ऊ ना० १४०० २४०० १४०० ।

† 'समाप्तस्त्रियममहः'—इति वि० ।

‡ 'चतुर्थः प्रपाठकः परिषमाप्तः'—इति वि० मूलपुष्करादिसक्तसेतिवृत्तम् ।

यस्य निःश्वसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ।
निर्बोगे तमहं वन्दे विद्यातीर्थ-महेश्वरम् ॥ ८ ॥

॥ अथ नवमोऽध्याय आरभते * ॥

तद्र,

शिशुञ्जानमिति प्रथम-खण्डे† द्वचाकं प्रथमं सूक्तम्,
तद्र प्रथमा ।

११ २१ २१११
शिशुञ्जान् इर्यतम्भूजन्ति
११ ११२१२१२११
शुभन्तिविप्रमारुतोगणेन ।
१११ ११ १११
कविगीर्भिष्वाव्येनः कविः संस्त्
११११११ १११
सोमः पविच मत्येति रेभन् ॥ १ ३ ॥

“शिशुम्” इदानीमुत्पन्नत्वाच्छिशुवत्तिष्ठत्तम्* [यदा, पापान्वित मकुर्वन्तं विनाशयन्तम्] “जज्ञानम्” प्रादुर्भूतम्॥ अतएव

* ‘इदानीमष्टमसप्तमार्त्तम् शुचते’—इति विऽ ।

† “गायत्र-प्रवृत्ति-साक्षा ब्राह्मणेनार्थेयमुक्तम्”—इति विऽ ।

‡ “गोविः काविन्”—इति विसर्गसध्यपाठः ४० सु० पु० ।

४० वे० ७, ४, ६, ४ ।

§ ‘मिश्य—असनीयम्’—इति विऽ ।

॥ ‘जज्ञानं—जायमानम्’—इति विऽ ।

“हर्षतं” [हर्ष गतिकाल्योः (अ्या० प०)] । सुमहारी-
त्वादिना अतच् । सर्वैः काम्यमानं सोमं “सुखन्ति” मरुतः*
शोधयन्ति किञ्च “विप्र” भेषाविनं सोमं “गणे न” आज्ञायेनां
सप्तसङ्घाकेन “शुभन्ति” अलङ्कृत्वन्तः । ततः “कविः” क्रामत-
प्रज्ञः सोमः “काव्येन” कवि-कर्त्तव्यैव “कविः” शब्दयितव्यः सन्
शब्दायमानः “गीर्भिः” स्तुतिभिः सह “पवित्रम्” “अत्येति”
अतीत्य गच्छति ॥

“विप्रम्”—इति छन्दोगाः, “वङ्गिम्”—इति वदृचाः पठन्ति ॥ १ ॥

अष्ट द्वितीया ।

११ ५११ ५१ ५१
कृषिमनायकृषिकृत्स्वर्पा:

५११ ५११ ५१
सद्वस्त्रनीयःपद्वीक्षीनाम् ॥ ।

५११ ५११ ५११ ५११
तृतीयन्धाममहिषत्सिषास

११ १२१११ ५१
न्त्सोमोविराजमनुराजतिष्ठुप् ॥ २ ६ ॥

“कृषिमनाः” सर्वदर्शनशीलमनस्तः, अतएव “कृषिकृत्”
सर्वस्त्रदर्शनकर्त्ता प्रकाशनस्य कर्त्ता “सर्वाः” सर्वस्त्र सूर्यस्य वा

* ‘मरुतः—आदित्यरम्यायः’—इति वि० ।

† ‘वदृच—सम्यातेन’—इति वि० ।

‡ ‘शुभन्ति—पावयन्ति’—इति वि० ।

¶ “पद्वीः कवीनाम्”—इति विसर्वमध्यपाठः अ० म० पाठः ।

६ अ० वे० ७, ४, ६, ३ ।

सध्याः “सहस्रनीयः” [नौथा सुतिः] वहविध-सुतिकः “कवीनां” क्रान्त-प्रज्ञानां मध्ये “पदवीः” खलितानां पदानां साधुत्वेन संयोजिता यः सोमो विद्यते स “महिषः” महान् पूज्यो वा सोमः “दृतीयं धाम” द्युलोकं “सिषासन्” सध्यकुमि-च्छन् “सुप्” सूयमानः सन् “विराजं” विशेषे राजन्तं हीम्य-मान मिन्द्रम् “अनुराजति” प्रकाशयति ॥ २ ॥

अथ लतीया ।

१ १२ १२११ ११२

चमूषच्छेनःशकुनोविभृत्वा

१२ ११८ १८ ११२

गोविन्दुर्गच्छायुधानिविभ्रत् ।

११ ११८ १८ १२

अपामूर्मिल्सचमानःसमुद्र

११ ११२ १११

न्तुरीयन्धाममच्छिषोविवक्ति ॥ ३ * ॥ १

“चमूषत्” चमन्ति भक्षयन्त्यते चम्बसमसास्तेषु सौदन्^१। यदा, चम्बो अधिष्ठवणफलके तयोदर्तमानः “स्थेनः” शंसनीयः “शकुनः” शक्तोः सामर्थ्यकारी “विभृत्वा” [इरतेरातीमनिच्छादिना (१, २, ७४) क्वनिप्] पावेषु विहरणशौलः

* अ० व० ७, ४, ६, ४ ।

† ‘चमूषत्— * * * । अथवा चमूम् सेनातु शौहति’—इति वि० ।

“गोविन्दुः” यजमानानां गवां लशकः* [विन्दुरिच्छुरिति
उ-प्रत्ययान्तत्वेन निपातितः] “द्रष्टः” धारथन् † “अपाम्”
उदकानाम् “जर्मि” प्रेरकं “समुद्रम्” [अन्तरिक्षनामैतत्
(निघ० १, २)] अन्तरिक्षं “सच्चमानः” सेवमानः “महिषः”
महान् य एवं विधः सोमः स “तुरीय” चतुर्थं धाम चान्द्रमसं
खानां‡ “विवक्ति” सेवते सूर्यलोकस्योपरि चन्द्रमलोकी विधत
इति यमः पृथिव्या अधिपतिः समावत्वित्यादिभिर्वद्मानचाचा-
चामधिपतिः सद्यमत्वैचित्यन्तेर्मन्त्रैर्ज्ञायते ॥ ३ ॥ १

॥ पार्थम् ॥ ओऽहोऽहोयि । शिशुञ्जामा । नावृण्
हर्य । तमृजन्तायि । शुभन्तिवायि । प्रां॒मरु । तो
गणेना । कविगीर्भायिः । काऽविये । नाकविस्सान् ।
सोमःपवायि । चाऽमति । आऽ॒४३यि । तीऽरापूयि
भादृ॒५६न् ॥(१) कृषिमनाः । याहृ॒४३यि । कृत्स्तुवर्षाः ।
सहस्रनायि । याऽःपद । वीःकवीनाम् । तृतीयन्त्रा ।

* ‘ओविन्दः—मात्रः उदकं वाक् उचिते चाहित्यरम्ययो वा । इतानि ओ
विन्दति स भीवित् । विद्वाने विद्वाने विद्वानायाम्’—इति वि० ।

† ‘द्रष्टः—उदकसुचितः’—इति वि० ।

‡ ‘तुरीय’ धाम— * * * द्रोषकसाद्रम्’—इति वि० ।

१ १ १९४५ २२१२१ १ १
 माऽमहि । षःसिषासान् । सोमोविरा । जाऽमनु ।
 १ १ १४ १८१ १
 राऽ४३ । जाऽतापूयिष्टै५५६ ॥२) चिमूषच्छायि । ना
 १ १३४५ २२ १ १ १८
 इःशकु । नोविभृत्वा । गोविन्दुद्रा । प॒साध्यायु ।
 १२१४५ ११११ ११२ १३४५
 धानिविभ्रात् । अपामूर्मायिम् । सचमा । नःसमुद्रा
 म् । ओ॒ऽहो॒ऽहोयि । तुरौयन्धा । माऽमहि । षो॒
 ४३ । वाऽयिवा॑५क्ता॒५५६५६५७(३) ॥ १२ * ॥ [१]

१ १ १ १
 ॥ महावामदेव्यम् ॥ शाऽ५यिष्टुम् । यज्ञाऽनाऽ५
 ४ ५ १ १ १ १ १ १
 हर्यताम् । मा । जन्तिष्टुम्नितिविप्रमारुतोगणेनकवि
 १ १११ १ १ १ १ १ १
 गौर्भिःकाव्येनाकविःसन्सोमः । पा । औ॒ऽहो॒हायि ।
 १ १ १ १ १ १ १
 विचाऽ॒३मतौयि । एत्ये । होहि । झम्मार॒ । राऽ॒र्यि
 ४ ५ १ १ १ १ १ १ १
 भो॒३५५हायि ॥१) आ॒५विं । मनाऽयाऽ॒५षिकृत् ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १
 सू । वर्षाःसहस्रनीथःपदवीःकवीनांहृतौयन्धाममहिषः

सिषासन्सोमः । वा । औ॒होहायि । राजा॒र॒मनू॑ ।
 राजौ॒हो॒३ । झमा॑र । ता॒र॒यिष्टो॒३५हायि ॥(२) चा॑
 ३५मू॑ । घच्छग्र॒यिनाऽशकुनाः । वायि । भूत्वागोवि॑
 न्दुर्दृप्सच्चायुधानिविभदपामूर्मिण्सचमानःसमुद्रन्तुरी ।
 या । औ॒होहायि । धामा॒र॒महायि । षोवौ॒हो॒३ ।
 झमा॑र । वा॒र॒क्तो॒३५हायि(३) ॥ ७ * ॥ [२]

॥ ह्याउउङ्गवायिवासिष्ठम् ॥ हायि । उङ्गवायि ।
 शिशा॒३४ओ॒होवा । जशा । ना॒३५ह्य । तम्भुजन्ता॑
 यि । शुभ्मा॒३४ओ॒होवा । तिवायि । प्राह्मरु । तौ॑
 गणेना । कवा॒३४ओ॒होवा । गीर्भायिः । काऽविय ।
 नाकविःसान् । सोमा॒३४ओ॒होवा । पवायि । चाऽ॑
 मनि । आ॒३४इयि । ती॒शराप॒यिभाद॒५५८न् ॥(१) चृष्टा॑

* ज० मा० १०प्र० १४० ०सा० ।

३४ औहोवा । मनाः । याऽक्षषि । क्षत्सुवर्षाः । स
 ३४ औहोवा । स्वनायि । आहःपद । वौःकषीनाम् ।
 ३४ औहोवा । यन्त्रा । माऽमहि । षःसिषासान् ।
 सोमाऽचौहोवा । विरा । जाऽमनु । राऽधृ । जा
 इतापूयिष्टूँ॒५६५७॥(२) चमूऽचौहोवा । षक्षग्रायि ।
 नाऽशक्तु । नोविभूता । गोवाऽचौहोवा । दुर्दा ।
 प्रसाऽश्चायु । धानिविभान् । अपाऽचौहोवा । ऊ
 म्मायिम् । सचमा । नःसमुद्राम् । शायि । उज्ज्वा
 यि । तुराऽचौहोवा । यन्त्रा । माऽमहि । षोऽचौ
 ३ । वाऽयिवापूक्ताऽपूद्यिः(३) ॥७०॥ [३]
 ॥ उज्ज्वायिवासिष्ठम् ॥ उज्ज्वायि । शिशाऽचौ
 होवा । जज्ञा । नाऽल्लर्य । तमुजन्तायि । शुभा

१४४५ १ १ १४५ १
 श्वर्षीहोवा । तिवायि । प्रारम्भ । तोगणेना । क
 १ १४४५ ११ ११ १४५ १
 वाऽश्वीहोवा । गौर्भायिः । काश्विये । नौकविःसा
 १४४५ ११ ११ १४५ १
 न । सोमाऽश्वीहोवा । पवायि । चाश्मति । आ
 १४३यि । तीव्रापूर्यभाद्युद्दन् ॥(१) अष्टश्वाऽश्वीहोवा ।
 १ ११ ११ १४५ ११ १४५ १
 मनाः । याऽचृषि । छत्सुवर्षाः । सहश्वाऽश्वीहोवा ।
 १ ११ ११ १४५ ११ १४५ १
 स्नायि । थाःपद । वौःकवीनाम् । तृताऽश्वीहो
 १ ११ ११ १४५ ११ १४५ १
 वा । यन्वा । माश्महि । षःसिषासान् । सोमा ३४
 १४४५ १ ११ १४५ १४५ १
 श्वीहोवा । विरा । जाह्मनु । रौश्वृ । जाश्तापू
 १४४५ ११ १४५ १
 यष्टुद्युपूद्य ॥(२) चमूश्वीहोवा । षच्छगायि । ना
 १ १४५ ११ १४५ ११ १
 ःश्कु । नौविभूत्वाम् । गावाश्वीहोवा । दुद्र्दा ।
 ११ १४५ ११ १४५ ११ १४५ ११
 पूसाश्चायु । धानिविभ्रात् । अपाश्वीहोवा । ज
 ११४५ ११ १४५ ११ १४५ ११
 आयिम् । सचमा । नःसमुद्राम् । उज्ज्वायि । तु

१ ४४ ५ १ १ १ १ १
रा॒श्चौष्ठोवा॑। यन्वा॑। मा॒श्चि॑। षो॒श्च३। वा॑

^४
इयिवाप॒क्ता॒ईप॒द्यि॒(३) ॥ १८ * ॥ [४]

॥ उद्भदार्ग्वम् ॥ शिष्मुञ्जाज्ञा॒२३। न॒ह्यर्यता॑
२३म् । मृजन्तायि॑। शुभ्यन्तायिवा॒३यि॑। प्रमृष्टतो॑
२३ । गणेना॑। कविर्गीयिर्भार॒३यिः । कावियेना॒३ः ।
कविःसान् । सोमःपावा॒३यि॑। चमतायिये॒३ । ति॑
रेभाऽनाउ॑ ॥(१) कृषिमाना॒३ । ओयकृष्णीकृ॒३त् ।
सुवर्षाः । सहस्राना॒३यि॑। थःपदावा॒३यिः । कवी॑
नाम् । तृतीयान्वा॒३ । मम॒हायिषा॒३ः । सिषासा॑
न् । सोमोवायिरा॒३ । जमनूरा॒३ । जनिष्ठा॒३१उ॑ ॥(२)
चमूष्पाष्टगा॒३यि॑। नःश्कूनो॒३ । विभृत्वा॑। गोवि॑
न्दूद्र्दी॒३ । प॒सच्चायूधा॒३ । निबिभ्रात्॑। अपामूर्मा॑

* ऊगा० १०प्र० १४० १८० १८० ।

२३यिम् । सचमाना२३ः । समुद्राम् । तुरीयान्धा२३ ।
ममहायिषो२३ । विवक्ताश१उवा२३४५(३) ॥ ४ * ॥ [५]

१२१ १११ १२१ १११
॥ वैश्वज्योतिराद्यम् ॥ हाऽउच्चोवाइहायि । शिशुञ्ज
१०८ १११ १०८ १११ १०८ १११
ज्ञानांश्चर्याश्तांमृजन्तार२३४५यि । मृग्निविप्रमरु
१०८ १११ १०८ १११ १०८ १११
श्तोगणेना२३४५ । कविगीर्भिःकाश्यै३नाकविःसा२३४५
१२१ १०८ १२१ १११ १२१ १११
न् । सोमःपवित्रमती३यायितिरेभा२३४५न् ॥(१) चृषि
१०८ १११ १०८ १११ १०८ १११
मनायकृष्णै३कृत्सुवर्षा२३४५ः । सहस्रनीथःपदा३वायिः
१०८ १११ १०८ १११ १०८ १११
कवीना२३४५म् । तृतीयन्धाममही३षाःसिषासा२३४५
१२१ १०८ १२१ १११ १२१ १११
न् । सोमोविराजमनू॒राजतिष्ठ॒२३४५प् ॥(२) चमूषच्छेष
१०८ १११ १२१ १०८ १११ १०८ १११
नःशकूनोविभृत्वा२३४५ । गोविन्दूर्द्गप्सत्रायू॑३धानिबि
१११ १२१ १२१ १११ १११ १११
धा॒२३४५त् । अपामूर्मिं॒सचमा३नाःसमुद्राम॒२३४५म् ।

* ज० गा० २३प० २४० ४सा० ।

१२ र १३ १० १११२ १२ र १
तुरीयन्धाममहीश्वोविवक्ता२३४५४ । हाउहोवाऽहायि ।

१११
वा३४५(३) ॥ ७ ॥ * [ई] १

एते सोमा इति नवर्चं हितीयं सूतं,
तच प्रथमा ।

११८ १२३ १११८ १२२ १२
एते सोमाच्चभिप्रियमिन्दस्यकाममज्जरन् ।

१२ १३१२
वर्द्धन्तो च स्ववीर्यम् ॥ ११ ॥

“एते” अभिषुता इसे सोमाः “अस्य” इन्द्रस्य “बीर्यं” शक्तिं
“वर्द्धन्तः” वर्द्धन्तः “इन्द्रस्य” “कामं” काम्यं “प्रियं” प्रौतिकरं
“समभ्यज्जरन्” अभ्यवर्षन् अभिपवन्ते ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१११ ११२ १३११२ १११३ १११४
पुनानासश्चमूषदोगच्छन्तोवायुमञ्जिना ।

१११ १११
तेनोधत्तस्तुवीर्यम् ॥ २ ॥

हे सोमाः । “पुनानासः” पुनाना अभिषूयमाणाः “चमूषदः” च
चमसेषु सौदन्तः गच्छन्तः “वायुम्” “अञ्जिना” अञ्जिनो च

* ष० गा० १३प० १४० ७सा० ।

+ ष० वे० ६, ०, १०, १ । ‡ ष० वे० ६, ०, १०, १ ।

ग ‘चमूषदः—भवतीयेषु सौदन्ति चायवा अधिष्वसफलकर्मण उपरि सौदन्ति
चमूषदः’—इति वि० ।

“गच्छन्तः” प्राप्नुवन्तः ते यूयं “नः” अस्मभ्यं “सुबीर्यं” शोभन-
दीर्घं “धन्तु” प्रयच्छत ॥

“धन्त्”-“धान्तु”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ छतौया ।

११ १११ ११८ ११९
इन्द्रस्य सोमराधमे पुनानो चाहिं चोदय ।

११ १११ ११८ ११९
देवानां योनिमासदम् ॥ ३ * ॥

हे सोम ! “पुनानः” पूयमानस्वं “राधमे इन्द्रस्य” इन्द्रस्य
संराधनाय “हाहिं”—इति छुदय-सम्बन्धि स्थानं[†] “चोदय”
प्रेरय । अहमपि “देवानाम्” इन्द्रादीनां “योनिं” स्वर्गास्थं
स्थानम् “आसदं” प्राप्तवान् [यदा, देवानां यदन-साधनं यज्ञास्थं
स्थानं प्राप्तवानस्मि ॥

“देवानाम्”-“क्षतस्य”—इति पाठौ ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११ १११ ११८ ११९ ११८ १११ ११९ ११८
मृजन्तित्वादशक्षिपोहिन्वन्तिसप्तधीतयः ।

११ १११
अनुविप्राचमादिषुः ॥ ४ # ॥

* अ० वे० ९, ७, १०, १ ।

+ ‘हाहिं—क्षतस्य’—इति वि० ।

अ० वे० ८, ७, १०, ४ ।

हे सोम ! “त्वा” त्वां “दश” दशसङ्गाकाः [“क्षिपः अङ्गुलिनामैतत् (२, ५, ३,)] अङ्गुलयः “मृजन्ति” शोधयन्ति । ततः “सप्त” सप्तसङ्गाकाः* “धौतयः” होत्रकाश त्वां “हित्वन्ति” स्व-स्व-व्यापारैः प्रीणयन्ति । तथा “विप्राः” मेधाविनः स्तोतारश्च त्वाम् “अनु अमादिषुः” अनुमादयन्ति ॥४॥

अथ पञ्चमौ ।

३१९ ३ ११ ३१ २३ १ १८ १८
देवेभ्यस्त्वामदायकर्त्त्वजानमतिमेघः ।

१८ १९
सङ्गोभिर्वासयामसि ॥ ५ १ ॥

हे सोम ! “कं” सुखभूतं “त्वा” त्वां “देवेभ्यः” देवानां “मदाय” मदार्थं “गोभिः” गोविकारैः पयोभिः “संवासयामः” संख्यापयामः । कौटुम्भ ? “मेघः” अवेलौमानि दशपवित्र रूपेण “अति सृजानम्” अत्यन्तं सृजन्तं दशपवित्ररूपेषु अवेलौमसु वर्त्तमानमित्यर्थः ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

१ १ ३२३१८ १८ ११८ १८
मुनानःकलशेष्वावस्त्वाण्यरुषोऽहरिः ।

१३१९
परिगच्छान्यव्यत ॥ ६ ३ ॥

● ‘सप्तधौतयः—बुद्धियुक्ताः सप्तलिंजाः ; धौतयः स्थापनकराः’—इति वि० ।

† अ० वे० ६, ७, ३०; ५ ।

‡ अ० वे० ६, ७, ३०, ६ ।

“पुनानः” पूयमानः “कलशीषु” द्रोणवालशीषु# आसिष्य-
मानः “अरुषः” आरोचमानः “हरिः” हरितवर्णः सीमः
“गजानि” गो-सम्बन्धीनि पयःप्रभृतीनि “वस्त्राचि” वासांसि
“परि अव्यत” पर्याच्छादयति+ ॥ ९ ॥

अथ सप्तमी ।

२ २ २ १ १ २ १ ७ २ २ २ १ १
मघोनआपवस्त्वनोजहिविश्वाअपद्धिषः ।

२ २ १ १ १ १ १
इन्दोसखायमाविश ॥ ७ क ॥

हे “इन्दो” सीम ! “मघोनः” धनवसः “नः” अस्त्रान्
“आ” आभिमुख्ये न “पवस्त्” चर “विश्वा” विश्वान् “हिषः”
हेष्ट्रौन् “अप जहि” मारय च “सखायं” मिष्मूतमिन्द्रम्
“आविश” प्राप्तुहि ॥ ७ ॥

अष्टाष्टमी ।

३ १ २ ३ १ ८ ३ १ ९
नुच्छसन्त्वावयमिन्द्रपीतेष्ट्खर्विदम् ।

३ १ २ ३ १ ८ १
भक्षीमहिप्रजामिषम् ॥ ८ ॥

* ‘कलशेषु कलशसम्बन्धिषु प्रवचमसादिषु’—इति विठ० ।

† ‘अव्यत—गमय’—इति विठ० ।

‡ अ० वे० ६, ७, २१, १ ।

¶ अ० वे० ६, ७, २१, १ ।

हे सोम ! “रुचसं” वृणा द्रष्टारं “खर्विदं” सर्वज्ञम्^{*}
“इन्द्रपीतं” त्वा सेवमाना वयं “प्रजां” पुचादिकाम् “इष्म्”
अब्द्यु “भद्रोमहि” भजेम ॥ ८ ॥

अथ नवमौ ।

३१ ३१८ १८ ३१ १३१८ १८
वृष्टिन्दिवः परिस्वपद्युक्तम्पृथिव्याच्छिति ।

११ ३१ १
सद्बोनः सोमपृत्सुधाः ॥ ६ १ ॥ २

हे “सोम !” त्वा “दिवः” युलोकाद् “हृष्टिं” वर्षं “परि-
स्वप” परितो वर्ष, “पृथिव्या अधि” [अधौति सप्तम्यर्थानुवादौ]
“युक्तम्” अब्द्यु उत्पादयेति शेषः । “नः” अस्माकं[‡] “सहः”
बलं “पृत्सु” सङ्गुमेषु “धाः” धेहि ॥ ६ ॥ २

इति सामवेदार्थं प्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य नवमस्याभ्यायस्य

प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥

* ‘खर्विदं—सर्वज्ञ वेजारम्’—इति वि० ।

† अ० व० ६, ७, ११, १ ।

‡ ‘नः—सप्तम्यर्थम्’—इति वि० ।

अथ हितीये खण्डे—

सोमः पुनानद्विति नवर्चं सुक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१२ ३११ ३१२ ३१२
सोमः पुनानो अर्षति सहस्रधारो अत्यविः ।

३१८ ३१ ३१२
वायोरिन्द्रस्य निष्कृतम् ॥ १० ॥

अथ “पुनानः” पावकः “सोमः” अर्षति गच्छति ।
कौटशोऽयम् ? “सहस्रधारः” अपरिमितधारः “अत्यविः”
अवि-शब्देन तत्त्वो मान्युच्यन्ते ; अवेलोमभिनिष्ठादितं दशापविद
मित्यर्थः, तदतिक्रम्य गच्छतीत्यविः । किमर्थम् ? “वायोः”
“इन्द्रस्य” च पानायेति शेषः । किम्पति ? “निष्कृतम्”
[निरित्येषः समित्येतस्मिन्नर्थे] संस्कृतं पात्रं प्रति ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ ३१२ ३१३ ३१२
पवमानमवस्थ वोविप्रमभिप्रगायत्र ।

३ २३१२
सुष्वाणन्देववीतये ॥ २० ॥

हे “अवस्थः” रक्षण-कामाः ! उड्हाचादयो यूयं “पवमान”
शोधकं “विप्र” विशेषे ल देवानां प्रीणयितारं विप्रवद्बुद्धं वा

● अ० वे० ६, ८, १, १ ।

† अ० वे० ६, ८, १, २ ।

[अथवा विप्रइति मेधावि नामसु (निघ० ३, १५, १) मेधाविनम्]
“देववीतये” देवपानाय* “सुखाग्म्” अभिष्ठूयमाणं सोमम्
“अभि” आभिसुख्येन “प्रगायत” प्रकर्षय स्तुत ॥ २ ॥

अथ द्वौतीया ।

११३ ११ ११ १२ १११
पवन्तेवाजसातये सोमाः सहस्रपाजसः ।

१ २३ ११
गृणानादेववीतये ॥ ३ ५ ॥

“पवन्ते” चरन्ति “सोमाः” । किमर्थम् ? “वाजसातये”
अदस्य लाभाय । कौटुम्बाः ? “सहस्रपाजसः” बहुबलाः नृणां
बलप्रदा इत्यर्थः‡ “गृणानाः” [कर्मणि कर्तृप्रत्ययः (२, १, ८)]
स्त्रूयमानाः । पुनः किमर्थम् ? “देववीतये” [देवानां वीतिर्गतिः
प्राप्तिसिद्धिः वा यज्ञिन् स देववीतिः] यज्ञः, तदर्थम् [यज्ञसिद्धिः
साक्षात् प्रयोजनं तदृष्टारा वाज-लाभइति] ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११३ ११ ११ १२ १११
उतनोवाजसातये पवस्त्रृद्वौतीरिषः ।

११२ १११
द्युमदिन्दोसुवीर्यम् ॥ ४ ५ ॥

* ‘देववीतये—देवानां भवत्ताय’—इति विं ।

† च० वे० ६, ८, १, १।

‡ ‘सहस्रपाजसः—सहस्र-पाज-समर्थाः’—इति विं ।

¶ च० वे० ६, ८, १, १।

हे “इन्द्रो” “युमत्” दीप्तिमत् “सुवीर्यं” शोभन-वीर्यं सामर्थ्यं “पवस्त्रं” चर, शोभन-सामर्थ्योपेता धारा: पवस्त्रेत्यर्थः । “उत्” अथवा “नः” अस्माकं* “वाजसातये” सङ्कृतमायां “कृहतौः” “इषः” युमत् सुवीर्यं सम्पादयितुं पवस्त्रेति योज्यम् ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

१२ ११७ ३२११११११

अत्याहियानानेष्टेत्विरस्त्वयं वाजसातये ।

१७ ११११११

विवारमव्यमाश्ववः ॥ ५ ५ ॥

“वाजसातये” सङ्कृतमाय “हियानाः” प्रेर्यमाणाः आश्ववः शीघ्रं धावन्ति तदृष्ट “हेष्टभिः” प्रेरकैः प्रेर्यमाणाः “आश्ववः” शीघ्रगामिनः सोमाः “वाजाय” अवस्थाभाव “अव्यं” “वारं” वालं दशापवित्रं “व्यत्वस्त्रयम्” व्यतिसृजन्तेषां ॥ ५ ॥

* ‘नः—योज्यम्’—इति विऽ ।

† ‘वाजसातये अग्नदानार्थम्’—इति विऽ ।

‡ ४० वे० ६, ८, २, १ ।

¶ “व्यत्वस्त्रयम्”—इत्यत्र व्यादिपादाद् “चति”—इत्युपर्ग्नैः, चक्रहतीयपादाद् “वि”—इत्युपर्ग्नैः सङ्कृतीयैः, “वात्या”—इति चुतावापदस्यानयं क्वस्यपि स्त्रीलक्षणमाचार्येभ्य । विवरणता अहिनाम दानवदत्यादिना व्याख्यातम् । परम्पूर्यविषमेव वाञ्छानं पदप्रविचिह्नादुपेच्छौयेष्ट । तत्र हि—“वात्याः, हियानाः”—इति पाठ-दर्शनात् ।

अथ षष्ठी ।

११ २१२ ३१२ २२९ २ ३१२
तेनः सहस्रिण् रयिन्पवन्तामातुवीर्यम् ।

३ २ ३१३ ११
स्वानादेवासद्गृहवः ॥ ६ * ॥

“ते” “इन्द्रवः” सोमाः “नः” अस्माकं “सहस्रिणं” सहस्र-
सङ्गा-युक्तं “रयिं” धनं “सुवीर्यं” च “आ पवन्ताम्”† ।
कौटुशास्ते? “स्वानाः” सुवानाः सूयमाना “देवासः” योत-
नादि-गुणकाः ॥

“स्वानाः”—“सुवानाः”—इति पाठौ ॥ ६ ॥

अथ सप्तमी ।

११ २३ १ १३ १ ३१७ ३१२
वाश्रापर्वन्तीन्द्रवोभिवत्सन्नमातरः ।

३ १८ १८
दधन्विरेगभस्योः ॥ ७ # ॥

“वाश्राः” शब्दयन्तःण “इन्द्रवः” सोमाः “पर्वन्ति”
पाञ्चप्रति वाश्राः शब्दकारिण्यो “मातरः” मातृभूता गावः

● च० व० ६, ८, १, १ ।

† ‘आ—आतुपूर्वेष’—इति विऽ ।

‡ च० व० ६, ८, १, ४ ।

¶ ‘वाश्राः—वासन्नीलाः’—इति विऽ ।

“वस्तुं न” वस्तुं यथा प्रत्यागच्छन्ति तदत् तएव “गभस्योः”
वाहोः “दधन्विरे” विषयस्ते च ॥

“मातरः”-“धेनवः”—इति पाठो ॥ ७ ॥

अथाष्टमी ।

२ २ १ २ २ १ ८ २ ८ १ १ १
जुष्टद्वायमत्सुरःपवमानःकनिकदत् ।

१ १ २ २ १ १
विश्वाच्चपद्मिजहि ॥ ८ * ॥

“इन्द्राय” “जुष्टः” पर्यासः सोमो भवतौति शेषः “मत्सरः
से मः [“मन्दतेस्तुमि-कर्मणः”—इति निरक्तम्] “पवमानः”
पूयमानः ताष्णशः सोमः “कनिकदत्” “विश्वाः हिषः” सर्वान-
आकं द्वेष्टुन् “अप जहि” ॥

“पवमानः”-“पवमाना”—इति पाठो ॥ ८ ॥

अथ नवमी ।

२ २ ३ १ २ २ १ १ १ १ २
अपम्बन्तोचरावणःपवमानाःखण्डशः ।

१ २ २ १ १ २
योनाबृतस्थसीदत ॥ ८ † ॥ ३

* च० वे० ९, ८, १, १ ।

† च० वे० ९, ८, १, १ ।

ह “पवमानाः !” “अराव॒सः” अहानान् बजमानान् “अप
ज्ञन्तः” हिंसन्तः “स्वर्द्धशः” सर्वस्य इष्टारस्य# यूयम् “ऋतस्य
योनो” यज्ञस्यां स्थाने “सौदत” । अथ सोम-पानार्थमुक्तलघुवा
देवा ऋतस्य योनो सौदतेति योज्यम् ॥ ८ ॥ ३

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य नवमस्याभ्यायस्य
द्वितीयः स्वर्णः ॥ २ ॥

अथ लृतौय-खण्डे—

सोमाचस्यग्निति नवश्च^१ विष्यमानमेकं सूक्तम्,
तत्र प्रथमा ।

११ १११ ११११११
सोमाचस्यग्निन्दवःसुताच्छतस्यधारया ।

११ १११

इन्द्रायमधुमत्तमाः ॥ १ श्ल ॥

“ऋतस्य” यज्ञार्थं “सुताः” अभिसुताः “मधुमत्तमाः”
अतिशयेन माधुर्योपेताः “इन्दवः” सोमाः “इन्द्राय” इन्द्रार्थं
“धारया” “अस्यम्” स्यज्ञन्ते ॥

“धारया”-“सादने”—इति पाठौ ॥ १ ॥

* ‘स्वर्द्धः—सर्वस्य सोक्ष्य इर्मितारः’—इति वि० ।

† ‘ऋतस्य—सत्यस्य यज्ञस्याभ्याय वा’—इति वि० ।

‡ अ० वे० ६, ७, १८, १ ।

अथ द्वितीया ।

११८ १८ ११२ ११७ ११९
अभिविग्राअनूष्टगावोवदुमधिनवः ।

११९ ११ ११३
इन्द्रेसोमस्यपौत्रये ॥ २ * ॥

“विग्राः” मेधाविनः+ “सोमस्य” “पौत्रये” पानाय
“इन्द्रम्” “अभि अनूष्ट” अभिविग्रहिति । तत्र हृष्टान्तः—
“धेनवः” प्रौच्छियत्वे गावः “वल्लन्” वल्लं यथा पश्यः-पानाय
अभिष्वद्यवित्ति तद्वद् ॥

“धेनवः”—“मातरः”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

१ ११ १११११११११११११११११
मदच्युत्तिसादनेसिन्धोहर्माविपश्चित् ।

११९ १८ १२९ १
सोमोगौरीअधिश्चितः ॥ २ † ॥

“मदच्युत्” मदकरस्य रसस्य आवयिता सोमः “सदने”
सप्तस्याने “चेति” निवसति । एतदेव विहणेति—“सिन्धोः”
नवाः “हर्मा” जर्मौ तरङ्गे “विपश्चित्” विहान् सोमः “गौरी

* ‘विग्राः—व्यविग्राः’—इति विं ।

† श० व० ६, ७, १८, २ ।

‡ श० व० ६, ७, १८, ४ ।

अधि”* गौर्यामधि [अधीति सप्तम्यर्थानुवादः, माध्यमिकायां वाचि गौरी गान्धर्वीति वाढ्नामैतत् (निष्ठ० १, ११, ५-६)]
“श्रितः” निवसति ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११२ १२ १३ १४ १५
द्विवोनाभाविचक्षणोव्यावारे+महोयते ।

१६ १७ १८ १९ १३
सोमोयःसुक्रतुःकविः ॥ ४ ४ ॥

“यः” “सुक्रतुः” सुप्रज्ञः “कविः” क्रान्त-कर्मा “विचक्षणः” विद्रष्टा स “सोमः” “द्विः” अन्तरिक्षस्था “नाभा” नाभो नाभिभूते “अश्याः” अवेः “वारे” वाले “महोयते” पूज्यते ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

१८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८
यःसोमःकलशेष्वाऽचन्तःपविचाहितः ।

२९ ३ ११
तमिन्दुःपरिषस्वजे ॥ ५ ॥

* “इदूतो च सप्तम्यर्थे (१, १, १८)”—इति प्रस्तुतभावः ।

† “बोवारे”—इति च०-पाठः ।

‡ च० वे० ६, ०, १८, ३ ।

¶ ‘द्विः—सुक्रोक्तस्तु’—इति विठ ।

§ “कलशेष्वाऽचन्तः”—इति च०-पाठः ।

|| च० वे० ६, ०, १८, ५ ।

“यः” सोमः “कलशेषु” कुर्वेषु आस्ति, यथा “पवित्रे” पवित्रस्य “अन्तः” मध्ये “आ हितः” निहितः, “तं” लामंशभूतं सोमम् “इन्दुः” तदभिमानो सो देवः “परिषस्याधिविष्टपि” प्रविशति ॥ ५ ॥

अथ घट्टी ।

१८ ११९ ३१८ २२११

प्रवार्चमन्दुरिष्टतिसमुद्दस्याधिविष्टपि ।

१११९ ११९

जिन्वन्कोशम्भुव्युतम् ॥ ६ * ॥

“इन्दुः” सोमः । उन्दो क्लेदये (क० प०) — इत्यस्य रूपम् क्लेदनवांस्वं “मधुसुगतं” मधुनसावकं द्रोण-कलशं “जिन्वन्” प्राचयन् पूर्यवित्यर्थः । समुद्दस्यान्तरिक्षस्य “अधिविष्टपि” विष्टव्ये स्याने “वाचं” “प्रेष्टाति” प्रेरयति ; पवित्रे पूर्यमानः शब्दं करोतोत्यर्थः ॥ ६ ॥

अथ सप्तमौ ।

१९ ११२१ ११२ ११ ११११
नित्यस्तोत्रोवनस्यातिष्ठेनामन्तःसबदुषाम् ।

११८ १९ ११

हिन्वानोमानुषायुजा ॥ ७ † ॥

“नित्यस्तोत्रः” सम्पत्तस्तोत्रः “वनस्यातः” वनानां स्त्रामौ, सोमः “मानुषा” नानुषाणि “युजा” युग्मानिः प्रहौनैकाहा-

* क० वे० ६, ७, १८, ६ ।

† क० वे० ६, ७, १८, १ ।

‡ “युजा—योजन”—इति वि० ।

अकानि[#] “हिन्वानः” प्रीत्यन् “सबदुधाम्” अहतसहयाति-
प्रियवचनानि दीख्यौम्+ “अन्तः” सोदृशां मध्ये लितां
“धेना” सुतिरूपां वाचं गृह्णात्वा श्रेष्ठः ॥

“धेनामन्तसबदुधाम्”—“धेनामन्तसबदुधाम्”—इति
पाठो ॥ ७ ॥

अथाष्टमी ।

१२ १२ ३१२
आपवमानधारयरयिष्यसहस्रवर्चसम् ।

१११ १११
असोइन्द्रोसाभुवम् ॥ ८ ॥

हे “पवमान” पूयमान ! पुनान ! वा “इन्द्रो” सोम ! लं
“तहस्त्रवर्चसं” बहुदीति^{*} “साभुवम्” शोभन-भवनं “रयिं”
धनम् “धेने” असामु “धारय” प्रचिपेत्यर्थः ॥ ८ ॥

अथ नवमी ।

११ ११ ११ ११७ ११८ ११९ १११
अभिप्रियादिवःकविर्विप्रःसधारयासुतः ।

११ १११
सोमोहिम्बेपरावति ॥ ८ ॥ ४

* हिन्वेदन्याद्यमेकाहम्, इदम्हिनातिरिक्तसम्याद्य सबम्, चहोवमन्त् आगकर्त् ।

+ ‘सबदु’—‘द्युर्दोषा’—इति विऽ ।

‡ ‘धेना—धेनूधाम्’—इति विऽ । ‘धेना’—इति निषट्टौ वास्त्रामतु अन-
चलार्द्धतमं पद्म् (१, ११) ।

¶ पृ० १०६, १, १८, १ ।

₹ पृ० १०६, १, १८, १ ।

“कविः” क्रान्तकर्णा, “सुतः” अभिषुतः, सीमः “परावति”
विप्रक्षष्टे देशे स्थितः सन् “विप्रः” मेष्ठावौ “सधारया” खस्य
धारया “दिवः” द्युसोकस्य “प्रिप्ता” प्रियाचि स्वामानि “अभि”
सच्च “हिन्दे” प्रेरवति ॥

“दिवःकविः”—“दिवस्यतिः”—इति पाठो, “हिन्देपरा-
वति”—“हिन्देपरानोश्चर्षति”—इति च, “सुतः”—“कविः”—इति च
॥ ६ ॥ ४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य नवमस्याभ्यायस्य
द्वतीयः खण्डः ॥ ३ ॥

अथ उत्तेष्ठासद्विति चतुर्थे खण्डे—

विद्यमानं पञ्चमं सुतं,

तत्र प्रथमा ।

११११ ११११११११
उत्तेष्ठासद्वितेसिन्धोरुमेंतिवस्तनः ।

१११ १११
वाणस्यचोदयापविम् ॥ १ * ॥

हे सीम ! “ते” तव “गुणासः” गुणा वेगः “उत् रूरते”
उहच्छन्ति । तव दृष्टान्तः—“सिन्धोः” समुद्रस्य “जर्मेरिव”

यथा तरङ्गात् “स्वनः” अनिः उहच्छति तद्वत्* । स त्वं
“वाणस्य” विस्तुष्ट्य नालस्य शततन्त्रोकस्य वीणा-विशेषस्य†
“पवि” [शब्द-नामैतत् (निष्प० १, ११)] शब्दं “चौदय”
प्रेरय, वेगेन स्थन्दमानस्वं विस्तुष्ट-वाण-शब्द-सदृशं शब्दं
कुर्वित्वर्थः ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

३ १३११ ३१८ १८ १११
प्रसवेतउदीरतेतिस्त्रोवाचोमखस्युवः ।
१७ ११११
यदव्यएषिसानाव ॥ २ ष ॥

हे सोम ! “ते” तव “प्रसवे” सति “मखस्युवः” यज्ञ-मिच्छतो
यजमानस्य “तिस्त्रोवाचः” चहयश्च सामान्यानि चौणि
वाक्यानि “उदीरते” उहच्छन्ति । कदेत्यत आह—“यद्” यदा
“सानवि” उच्छ्रिते “अव्ये” अविमये पवित्रे पवित्रम् “एषि”
गच्छसि ॥ २ ॥

अथ छतौया ।

१९ १३११ ३१८ १८ १११
अव्यावारैःपरिप्रियैऽचरिण्डिवन्त्यद्रिभिः ।
१२ १११
पवमानमधुश्चुतम् ॥ ३ ष ॥

* ‘सिंधोरुद्देविव—अपामिष चञ्जनतः, याढक् तेषां स्वनः’—इति विष्णु ।

† ‘वाणस्य—वीणाविशेषस्य’—इति विष्णु ।

‡ श० व० ७, १, ७, १ ।

¶ श० व० ७, १, ७, १ ।

“प्रियं” देवानां प्रौतिकरं “हरि” हरितवर्णं “अद्रिभिः”
प्रावभिः अभिषुतं “मधुशुतं” मधुनो रसस्य आवयितारं “पव-
मानं” सोमम् “अव्याः” अवे: “वारैः” वालैः “परि हिन्बन्ति”
ऋतिजः परिप्रेरयन्ति ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

१२

३११११

आपवस्तुमहिन्तमपविचन्धारयाकवे ।

३२३१२२१२

अर्कस्ययोनिमासदम् ॥ ४ ४ ॥

हे “महिन्तम्” मादयित्वतम् ! “कवे” क्रान्तकर्मन् ! सोम !
“अर्कस्य” अर्चनौषस्य इन्द्रस्यां “योनिम्” उदरभूतं खानम्
“आसदं” प्रासुं धृ “पविचम्” अतौत्य “धारया” सम्यातेन “आ
पवस्तु” आभिषुख्येन चर ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

११

३११३१३११

सपवस्तुमहिन्तमगोभिरच्छानोपत्तुभिः ।

११ ३११

एन्द्रस्यजठरंविश ॥ ५ ५ ॥ ५

* अ० व० ६, ८, १५, ६ ।

+ ‘अकेऽद्रोवकस्तमः अथवा अर्कचादित्वः अथवा आदित्यरप्ययोऽर्काः अथवा अर्कां मन्त्रालेषां योनिं खानम्’—इति विं ।

‡ ‘आसदम्—आसीदम्’—इति विं ।

¶ अ० व० ७, १, ७, ५ ।

हे “मदित्तम्” माद्यिदत्तम् ! सोम ! “अङ्गुभिः” अङ्गन-
साधन-भूतैः “गोभिः” गोविंकारैः पयोभिः “अच्छानः” अच्छ-
मानः संस्कूथमानः स त्वं “पवस्तु” चरत । “अनन्तरम्
“इन्द्रस्” “जठरम्” उदरम् “शाविष्” प्रविश ॥ “एन्द्रस्तजठरं-
विश”—“इन्द्रइन्द्रायपौतये”—इति पाठो ॥ ५ ॥ ५

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरापन्नस्य नवमस्त्राघायस्य
चतुर्थः चक्रः ॥ ४ ॥

चतुर्थ पञ्चमि-षष्ठी—

अयावौतीति दृचाक्षकम् प्रवमं सूक्तम्,
तत्र प्रथमा ।

३१३ १२ २२ ३११ ३ ३३२
अयावौतीपरिस्त्रवयस्ताइन्दोमदेष्टा ।

३११ ३१२ १
अवाहन्नवतीर्नव ॥ १ * ॥

हे “इन्दो” सोम ! “अया” अनेन रसेन “बौती” बौत्वै
इन्द्रस्य भक्षणाय “परिस्त्रव” परिचरण । कौहृशेन रसेनेत्वत
आह—‘ते’ तव “यः” रसः “मदेषु” सङ्ग्रामेषु “नवतीर्नव”
नववति-सङ्ग्रामाः शत्रुपुरौः “अवाहन्” जवान । इमं
सोमरसं पौला मत्तः सत्रिन्द्रउत्तमङ्ग्रामाः शत्रुपुरौः जवानेति
छत्वा रसो जवानेत्युपचारः ॥ १ ॥

* ३० आ० ६, १, १, ६ (१८० ५२४०) = ३० व० ७, १, १८, १ ।

† ‘अया—अवाहा, बौत्वा मार्गेष परिस्त्रव’—इति विं ।

अथ हितीया ।

११२२६१ २२१९ २११
पुरःसद्यइत्याधियेदिवोदासायश्चरम् ।

११२२६२३१
अधत्यन्तुर्वश्चयदुम् ॥ २ * ॥

“सद्यः” एकस्मिन्नेवाहनिं^१ “पुरः” शब्दाणां पुराणि सोम-
रसः अवाहन् । “इत्याधिये” सत्य-कर्मणेषु “दिवोदासाय”
राजे “श्चरम्” शब्द-पुराणां स्वामिनम् “अध” अथ अनन्तरं
“त्य” तं “तुर्वशं” तुर्वश-नामानं राजानं दिवोदास-शब्दं
“यदुम्” यदु-नामकञ्च राजानमवाहन् । [अचापि सोमरसं
पीत्वा मत्तः सचिन्द्रः सर्वभेतदकार्षीदिति सोमरसे कर्तृत्वसुप-
र्यंते ॥ २ ॥

अथ लृतीया ।

११२२१९ २१८ १८ २११
परिनोअश्वमश्वविङ्गोमदिन्दोच्चिरण्यवत् ।

११ २२३११
क्षरासहस्रिणीरिषः ॥ २ ३ ॥ ६

हे सोम ! “अश्ववित्” अश्वस्य लक्षकः त्वं “नः” अस्माकम्
“अश्व” “गोमत्” गोयुक्तं “हिरण्यवत्” हिरण्योपेतं पश्चादि-

* अ० वे० ७, १, १८, २।

† ‘सद्यः—चक्रादेव’—इति वि० ।

‡ ‘इत्यादेव—इदानीम्’—इति वि० ।

¶ अ० वे० ७, १, १८, २।

धनञ्ज “परि चर” । अपिच “सहस्रिणीः” बहुभिर्विश्वानि “इष्टः”
अन्नानि चर ॥

“परिनः”-“परिषः”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ ६

अथ लृचाके हितीय-स्त्री—

तत्र प्रथमा ।

१ १२ १२७ २२ १ ११
अपघून्पवतेमृधोपसोमोच्चरावृणः ।

१२ १२ १२
गच्छन्निन्द्रस्यनिःकृतम् । ॥ १ ॥

“सोमः” “मृधः” हिंसकान् शब्दून् “अपघून्” मारयन्
“च्चरावृणः” सक्षी सत्यां धनानामदातृं च “अप” ज्ञन्
“इन्द्रस्य” “निष्कृतम्” स्थानं “गच्छन्” प्राप्नुवन् “पवते” धारया
चरति ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

३१ १३ १८ २८२१२ १ १८ १८
महोनोरायचाभरपवमानजच्छीमृधः ।

१२ १ १२१२
राखेन्दोवौरवद्यशः ॥ २ ६ ॥

* ‘सहस्रिणीः—सहस्रस्थिता इष्टः अन्नानि’—इति चिं ।

† “निष्कृतम्”—इति च० चु० चु० प० पाठः ।

‡ च० चा० ६, १, २, १४ (१भा० १८४०)=च० च० ७, १, ११५ ।

¶ चपेत्युपसर्ग इव दर्शनात् ज्ञन्त्रियस्याद्यतिः ।

§ च० च० ७० ०, १, १३ १ ।

हे “पवमान !” “इन्द्रो” सोम ! “नः” अस्माकं “महः”
महानि “रायः” धनानि “आ भर” आहर “मधः” हिंसकान्
शब्दूं स “जहि”* मारव “वीरवत्” पुचायुपेतं “यशः” कौर्त्तिं च
“रात्र” अस्मभ्यं देहि ॥ २ ॥

अथ लृतीया ।

११ ३१२१७ १२१ १२३ १२

नत्वाश्वत्त्वनङ्गुतोराधीदित्यन्तमामिनन् ।

११ ११११११११

यत्पुनानोमखस्यसे ॥ ३ १ ॥ ७

हे सोम ! “राधः” धनं धृ “दित्यन्तम्” आदातुमिच्छन्त
“त्वा” त्वा “शतस्त्रन्” बहयोऽपि “ङ्गुतः” हिंसकाः शतवःपा “न
मामिनन्” न हिंसन्ति । कदा ? इत्यवाह—“यद्” यदा
“पुनानः” पूयमानः स्वं “मखस्यसे” धनं धातुमिच्छसिः ॥ ३ ॥ ७

अथ लृत्वात्मके लृतीय-सूत्रे—

प्रथमा ।

११ २ ३ १२१ १११ १११ ११

अयापवस्थधारयाययासूर्यमरोचयः ।

३ १८ १८ ११

चिन्वानोमानुषीरपः ॥ १ ॥ १

* संहिताकां “कही”—इति दीर्घान् चूयते, इति इति (४,१,११५) तत्र हीर्षः ।

† च० वे० ०, १, २३, १ ।

‡ ‘राधः—धनस्त्’—इति वि० ।

¶ ‘ङ्गुतः—वीरवत्त्वाः’—इति वि० ।

§ ‘मखस्य—यज्ञसमये यज्ञं त्र्यं यदा करोनि’—इति वि० ।

|| च० चा० ४, १, १, ७ (१८० ५०४०)=च० वे० ०, १, ११, १ ।

हे सोम ! “मातुषीः” मनुष्याणां हितानि “अपः” उदकानि
 “हित्वानः” प्रेरयन् त्वं “यथा” “धारया” “सूर्यम्” “अरोचयः”
 प्रकाशयसि तथा “अथा” अनया धारया “पवस्तु” चर ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

୧୯୬ ୨୩୧୨୬ ୧୨ ୩୧୮ ୧୮
ଅୟୁକ୍ତ ସୁରଏତଶ୍ରମ୍ୟବମାନୋମନାବଧି ।

अन्तरिक्षेण्यातवे ॥ २ * ॥

“पदमान्” पूयमानः सोमः “मनावधि” मनुर्भगुष्ठस्त्रिम्
मनुष्ठइत्यर्थः। “अन्तरिक्षे” “यातवे” गन्तुं “सूरः” प्रेरक-
स्यादित्यस्य “एतश्च” [अखनामैतत् (निष्प. १, १४, १०)]
अम्बः “अयुक्ता” युक्तांतो ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

૨૧૭ ૨૧૮ ૨૩૧૧ ૨૧૯
ઉત્ત્યાહરિતોરથેસૂરો અયુક્તયાતવે ।

੧੧੧ ੧੧੧੨
ਇਨ੍ਦਰਿਨਿਦਰਿ ਤਿਵਰਾਨ ॥ ੧੩ ॥

“उत्” अपिच “इन्दः” सोमः “इन्द्र इति हृषम्” “त्याः”

• ४० वे ७, १, २१, ३।

+ “ब्रह्म”—दृष्टि का पुरोपाठः ।

ફા. નો. ૧, ૧૧, ૧૪।

तान् “हरितः” हरितवर्णान् अस्त्रान् “सूरः” सूर्यस्य “रथे”
“यातवे” गन्तुम् “अयुक्ता” गुनतिः* ॥
“रथे”—“दश”—इति पाठो ॥ ३ ॥ ८

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य नवमस्याध्यायस्य
पञ्चमः खण्डः† ॥ ५ ॥

अथ षष्ठे खण्डे क्षः—

अग्निंवै इति दृचालकं प्रथमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१११११११११११११११
अग्निंवै दृचालकं प्रथमं सूक्तम्

१२ १११११११
यजिष्ठन्दूतमध्वरे ह्याणुध्वम् ।

१२ १११११११११
योमन्त्येषु निध्र विचर्हता वा

१२ १११११११११
तपूर्मूर्छाधृतान्नः पावकः ॥ १ ५ ॥

* ‘एतदुक्तमावति—यदा चोमस्य रम्भस्य चाकानं क्रियते तदा खर्येऽरथे निशुक्तः
स्त्रात् यातवे गन्तव्य’—इति वि० ।

† ‘उत्तरार्चिकमानम्’—इति वि० ।

‡ ‘इदानीमाच्यानि’—इति वि० ।

¶ च० व० १५, ११=च० व० ५, २, ३, १ ।

हे देवाः ! “वः” यूयं “देवं” शोत्मानम् “अनिम्” “अधरे” कौटिल्य-रहिते यज्ञे “दूतं” “कण्ठं” कुरुत । कौ-
हृष्म् ? “अनिमिः” अन्यैः “सजोषास” सजोषसम् [हितीयार्थे
प्रथमा (३, १, ८५)] “यजिष्ठ” यष्टृतमं# “यः” अनिः देवो-
ऽपि चन् “मर्त्येषु” “निभ्रुविः” नितरां भ्रुवस्तिष्ठति । कौदृशः ?
“कृतावा” यज्ञवान् सत्यवान् वा “तपुमूर्द्धा” तापकं तेजः#
“दृतावः पावकः” शोधकं तमनि दूतं कण्ठाध्यमिति योजना ॥१

अथ हितीया ।

१ २ १ २ १ ८ १ ८ १ २ १ १
प्रोथदश्वोनयवसेविष्णव्

१ २ ३ २ १ १ २ ३ १ १
यदामहः संवरणाद्यस्यात् ।

१ १ १ २ १ १ १ १ १ १ १
आदस्यवातो अनुवातिश्चोचि

१ १ ८ १ १ २ ३ १ १
रधस्तेव्रजनकुण्ठमस्ति ॥ २ ३ ॥

“यवसे” वासे “अविष्णव्” भज्यन्ता “प्रोथत्” शब्दं
कुर्वन् सञ्चरन् वा “अश्वो न” अश्व इव “महः” महतः “संवर-

● ‘यजिष्ठ’—यज्ञोयम्—इति वि० ।

† ‘तपुः—तापनश्चीडः, मूर्द्धा—प्रधानमूर्तः’—इति वि० ।

‡ च० वे० ५, १, ३, २ ।

¶ ‘यवसे—यज्ञिष्णानमूर्ते । यवदा हितीयार्थे सप्तमी । यवसभसविष्णव् भज्य-
न्’—इति वि० ।

“चात्” निरोधात् दावरूपोऽन्निः “यहा” “अस्यात्” संबृतेषु छवेषु वितिष्ठते, “आत्” तदा “अस्य” अम्ने: “शोचिः” अर्चिः: “अनु वातः वाति” । अथ प्रत्यक्षस्तुतिः—“अध” अष्टामल्लरं हे अम्ने ! “ते” तव “वजनं” वर्णं “क्षणमस्ति” । “अ”—इति पूरणम् ॥ २ ॥

अथ लतीया ।

१ २४१११ ११३
उद्यस्थतेनवजातस्यवृष्णो-

११२३११ ११२
ग्रेचरन्त्यजराद्धानाः ।

१ ३ ११३११११११
अक्षाद्यामरुषोधूमएषि

१२ ११२३१११११११
सन्दूतोअग्रईयसेहिदेवान् ॥ ३ * ॥ ८

हे “अम्ने ! ” “नवजातस्य” नूतन-प्रादुर्भूतस्य “हृष्णः” वर्षितुः “यस्य” “ते” तव “अजरा” जरा-रहिता ज्वाला “द्धानाः” इध्यमाना या “उच्चरन्ति” उहस्त्रिति । हे “अम्ने ! ” “अरुषः” पारोचमानः “धूमः” धूमयुक्तः “दूतः” त्वं “द्यामच्छ”^१ युलोकं प्रति “समेषि” सम्यग् गच्छसि, पश्चात् तत्स्यान् “देवान्” इन्द्रादीन् “ईयसे हि” प्राप्नोषि खलु, [यहा, हे

* अ० वे० ५, २, ३, ३ ।

^१ ‘चक्ष—चाप्तुम्’—इति वि० । -संस्कृतायाम् “चक्षा”—इति दीर्घालं चूषते, तदा निपातस्य वेति दीर्घः ।

अग्ने ! लदीयो यो धूमः शुलोकं प्रति एषि गच्छति, पुरुष-
व्यत्ययः ; त्वमविदेवान् प्राप्नोषि ॥

“एषि”-“एति”—इति पाठो ॥ ३ ॥ ८

अथ तमिन्द्रमिति द्वचाकं द्वितीयं सूताम्,*

तत्र प्रथमा ।

१८ १९ २२ २२६१ ११९
तमिन्द्रं वाजयामसि महिवृत्राय हन्तवे ।

१ १८ २१ १
सवृषावृषभो मुवत् ॥ १७ ॥

यजमाना आहुः—“तं” पूर्वोक्तम् “इन्द्र” “वाजयामसि”
वाजयामः सोमेन स्तुतिभिः “वाजवन्तं” बलवन्तं कुर्मः । कि-
मर्थम् ? “महे” महान्तं “हृत्राय” अपामावरकं द्वचासुरं
“हन्तवे” हन्तुं सोम-पानेन मन्तः स्तुतिभि वा स्तुतः सर्व-
द्वयहन्तवे [वाजयामसि—वाजवन्तं करोतीत्यर्थे “तत्करोतीति
(३, १, २५ वा०) णिच्, “णाविष्टवत् (३, १, २५वा०)”—
इति णेरिष्टवद्वावात् “टेः (६, ४, १५५)”—इति टिस्त्रोपः,
“विष्टतीर्णक् (५, ३, ६५)”—इति मतुषो लुक्] । “हृषा”
धनानां सेक्ता दाता “सः” इन्द्रः “हृषभः” अस्माकं स्तोष्टुषां
सोमस्य दातुषां धनादि-सेचको दाता “भुवत्” भवतु ॥ १ ॥

● ‘मैवावदसाम्बन्धम्’—इति वि० ।

† च० वा० २, १, ३, ५ (१मा० २६६४०) = च० वे० ६, ६, ११, १ ।

अथ हितीया ।

२५१८ २८३१८ २८३१८ २८३१८

इन्द्रः सदामनेक्षत्रोजिष्ठः सबलेहितः ।

००३२३३२

यश्वीस्त्रोकीसोम्यः ॥ २४ ॥

“सः” इन्द्रः “दामने” स्तोषभ्यः धनादि-दानायैव “क्षतः” प्रजापतिना स्तुतः । किञ्च “ओजिष्ठः” ओंजस्तिमः “सः” एवेन्द्रः “बले” बलवति सोमे प्रजापतिना स्तुष्टिकाले निहितः सोम-पानार्थस्त्र निहित इत्यर्थः । “यश्वी” [“युञ्जं योततेर्यश्चो वाङ् वेति (निर० न० ५, ५) यास्तेनोक्तत्वात्] यश्वी अववान् वा अतएव “स्त्रोकी” स्त्रोकः स्तुतिः तदान्^१ “सः” इन्द्रः “सोम्यः” सोमार्ही भवतिश्च ॥

“बले”-“मदे”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ तत्त्वीया ।

३२३०१८ २८३१२३१८

गिरावज्रोनसम्भुतः सबलोचनपच्यतः ।

३२०१८ २८

ववक्षउयोचस्तुतः ॥ ३४ ॥ १०

* अ० वे० ६, ६, १२, ३ ।

† ‘स्त्रोकी—स्त्रोकैर्मन्त्रैर्याऽनिश्चयो गीयते सः स्त्रोकी’—इति वि० ।

‡ ‘सोमैर्यः सप्तश्चते स सोम्यः’—इति वि० । “सोमसर्वति यः”—इति । पा० ४, ४, १३७ ।

¶ अ० वे० ६, ६, १०, ४ ।

“गिरा” सुति-लक्षणया वाचा स्तोषमिः “सञ्चृतः” उत्पादितः तौल्यौक्तिः । तच हष्टान्तः—“बजून” वज्र आशुधं तत्कर्तृमिः शितधारो यथा भवति तौल्यौक्तिः तदृत स्तोषमिः सुत्या सञ्चृतः, अतएव “सवलः” बल-सहितः तस्माद् “अनपञ्चुतः” परेरपञ्चुतः अनभिगतइत्यर्थः, ताह्यः “उयः” महान् “असृतः” युद्धे अनुभिरहिंसितइन्द्रः “ववचे” स्तोषभ्यो धनादिकं वोदुमिष्ठिति ॥

“उयः”—“ऋष्वः”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ १०

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य नवमस्याध्यायस्य
षष्ठः खण्डः* ॥ ६ ॥

अथ सप्तम-खण्डे †—

अध्यर्योऽद्विभिरिति दृचामकं प्रथमं सूक्तम्,‡
तच प्रथमाण ॥ ॥

१ २ ३ १ २ ३ १८ २८ १ २१ १ २

अध्यर्योऽद्विभिः सुत्‌सोमम्यविचानय ।

१ १ १ १ १ १
पुनाहीन्द्रायपातवे ॥ १ आ ॥

* ‘इन्द्रेऽस्मानामोहदित्यैक्षाम्नम्’—इति वि० । असोऽस्मान् विलियोष्म-
क्तीति तदभिप्रायः । अनुमत्त तदित्यैव हितीये (१,१, ६,१ = ३मा० ११४०) प्रपाठके ।

† ‘उक्तान्याच्यानि, इदानीं साध्यविद्मः पवसानः’—इति वि० ।

‡ ‘आयतप्रभृतीनि’ सामानि द्राक्षुचेनोक्तान्यार्थाणि—इति वि० ।

¶ इ० आ० ६, १, २, ३ (२मा० ५७४०) = इ० वे० ७, १, ८, १ ।

हे “अध्यर्थी !” “चद्रिभिः” आवभिः “सुतम्” अभिषुतं
“सोमं” “पवित्रे” “आनय” प्रापय । एवदेव दर्शयति—
“इन्द्राय” इन्द्रस्य “पातवे” पानाय “पुनाहि” पुनोहि पावव ॥
“आनय”—“आसूज”—इति पाठौ, “पुनाहि”: “पुनोहि”—
इति च ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

११११ ३ ११ ११३ ११४
तवत्यैन्दोऽन्यसोदेवामधोव्याशत ।

१२ १११
पवमानस्यमरुतः ॥ २ * ॥

हे “इन्दो” सोम ! “तव” सम्बन्धिनं “मधोः” मदकरस्य
“पवमानस्य” पूयमानम् “अन्यसः” अन्य [तच कर्मणि षष्ठी
(३, १, २५)] “त्वे” ते इमे “देवाः” इन्द्रादयो “मरुतस्य”†
एवशूतमन्यं “व्याशत” व्याप्तु वन्तीत्यर्थः ॥
“व्याशत”—व्याशुत—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ छतौया ।

११३११ ११४ १११ १११
दिवःपौयूषमुक्तमल्सोममिन्द्रायवच्चिणे ।

१२ १११
सुनोतामधुमक्तमम् ॥ ३ ‡ ॥ ११

* श० व० ०, १, ८, १ ।

† ‘मरुतः—मरुतो देवाः अवता मरुतः रमणः’—इति विठ ।

‡ श० व० ०, १, ८, १ ।

हे अध्यर्थः ! यूद्धं “मधुमत्तमम्” अतिशयेन माधुर्येषेत्
“दिवः” द्युलोकस्य “पौयूषम्” अनुतभूतम् “उत्तम्” त्रेष्ठं
“सोमं” “वज्रिणे” वज्रवते “इन्द्राय” “सुनोत”* अभि-
मुण्डत ॥ ३ ॥ ११

१ १ ५ १ १ १

॥ वैरूपम् † ॥ अध्यर्थेर॒३४चा । द्रिभायिः सू॒ङ्गताऽम् ।

१८ १ ५ १ १ १ १ १ १ १
सोमांपा॒र॒३४बी । त्रा॑च्चाश्नाया॑र । पुना॒र॒३ । हौ॒न्द्रा॒३४

१८ १ ५ १ १ १ १ १ १ १
औहोवा । यपात्तवे॒र॒३४५ ॥(१) तवत्या॒र॒३४ई । दो

१८ १ ५ १ १ १ १ १ १ १
आ॒न्धाह॒सा॑रः । देवा॒रमा॒र॒३४धोः । वा॑या॒श्चाता॑र ।

१ १ ५ १ १ १ १ १ १ १
पवा॒र॒३ । माना॒र॒३४चौहोवा । स्यमृता॒र॒३४५ः ॥(२)

१८ १ ५ १ १ १ १ १ १ १
दिवः पौ॒र॒३४यू । षमुत्तमाऽमा॒३म् । सोमा॒र॒३४ईन्द्रा॑ ।

१० १ ५ १ १ १ १ १ १ १
या॑वच्चायिणा॑र्यि । सुनो॒र॒३ । ता॑मा॒र॒३४चौहोवा ।

११२ १ १ १ १ १ १ १ १ १
धु॒मत्तमा॒र॒३४५म्(३) ॥ २० ष्ठ ॥ [१]

* संहितायां “सुनोत” — इत्याकारान्तं चू॒यते, तत्त्वं इत्योत्तरत्वेत्तद्वाजिष्ठति (६, ३, १४) योगविभागाद्वौच्छिः ।

† “गायत्री वैरूपम्” — इति स० पु० पाठः ।

‡ ज० गा० ४प० १४० २०सा० ।

॥ आशुभाग्वम् ॥ अध्यर्थीचिद्रि । भिःसूताम् ।
 सोमम्यवाश्यि । चाचारनारङ्गया । पुनाशार्यिन्द्रा
 २। बपार । तारङ्गबोद्धायि ॥(१) तवत्यइन्द्रो । अ
 न्धाइसाः । दायिवामधोऽः । वायारशारङ्गता । पवा
 मारनार । स्यमार । रुरङ्गतोद्धायि ॥(२) दिवःपौ
 यूषम् । उत्तारमाम् । सोममिन्द्रार । यावारशारङ्ग
 धयिष्यायि । चुनोतारमार । धुमार । तारङ्गमोह
 इयि(३) ॥ १ * ॥ [२]

॥ मार्गीयवम् ॥ अध्वौद्धोवा । योशार । द्रिभा
 विःसूरङ्गताम् । सोमम्यवि । चाचानार्यार । पुना ।
 द्वा । औद्धोयि । द्वौरङ्गन्द्रा । यारपारङ्गधौद्धोवा ।
 ४ । तवेरङ्गधू ॥(१) तवौद्धोवा । त्याचार्यि । हो

* ख० ग० ४प्र० २४० १८० ।

† “मासोयवायम्”—इसि ख० पु० पाठः ।

२० ५ १८८२८ ११ ११
 अन्यार३४साः । देवामधोः । वियाशात्तर्त् । पवा ।
 ८ ११ ११ ११ ११ ११
 च्छा । औ॒इ॒होयि । मा॒र३४ना । स्था॒रमा॒र३४औ॒हो
 वा । ए३ । रुता॒र३४पुः ॥(२) दि॒वौ॒होवा । पी॒यू॒र ।
 ११३ ५ १८ १८ ११
 षमुत्ता॒र३४माम् । सो॒ममिक्षा । यवाज्ञा॑यिणा॑र्यि ।
 १८ ११ ११ ११ ११
 चुनो । च्छा । औ॒इ॒होयि । ता॒र३४मा । धू॒रमा॒र३४
 ५४८ ११ ११ ११ ११
 औ॒होवा । ए॒ष्टमा॒र३४पुम् ॥(३) ॥ २ * ॥ [३]

१८ ११ ११ ११
 ॥ सौ॒मिच्चम् ॥ अ॒ध्यर्थो॒अद्विभिः॒मुताऽ॒मे । सो॒म
 १८ ११ ११ ११ ११
 ग्यविचे । आ॑र१२३ । नया॒र३४३ । पू॒र्णना । ही॒न्दा
 ११ ११ ११ ११ ११ ११
 रच्चो॒र३ । यपोवा । ता॒पु॒॑द॒हायि ॥(१) तवत्य॒इन्दो
 ११ ११ ११ ११ ११
 अन्यसाऽ॑ए । देवामधोर्वि । आ॑र१२३ । शता॑३४३ ।
 ११ ११ ११ ११ ११
 पा॒र३वा । माना॑रच्चो॒र३ । स्थसोवा । रु॒पु॒तो॒॒हा
 ११ ११ ११ ११ ११
 यि ॥(२) हि॒वः॒पी॒यू॒ष्मुत्तमा॒मे । सो॒ममिक्षा॑य । वा

२१२३ । जिणा॒३४३यि । सू॒३नो । ता॒मा॒२४०२३ ।
धु॒मोवा । ता॒५मो॒६३्हायि(३) ॥ ३ * ॥ [४]

॥ एटतम् ॥ अध्व । एच्छाध्वा । येषिद्वि । भा॒३
यिः । द्वा॒रयिभा॒३४३ौहोवा । सू॒३४३ता॒म् । सो॒मा॒३
म्या॒२३४३ौ । चचा॒३ । चारचा॒३४३ौहोवा । ना॒३
४या । पुनो॒हा॒३४३यिन्द्रा । यपा॒३ । या॒रपा॒३४३ौ
होवा । ता॒३४३ौ ॥(१) तव । एतावा । त्व॒इन्दो । चा॒३ ।
दो॒रचा॒३४३ौहोवा । धा॒३४३साः । देवा॒मा॒३४३ौहोः ।
विया॒३ । वा॒रया॒३४३ौहोवा । शा॒३४३ता । पवा॒मा॒३
२४३ना । स्या॒मा॒३ । स्या॒रमा॒३४३ौहोवा । हू॒३४
ताः ॥(२) दिवः । एदायिवाः । पी॒यूषम् । ऊ॒३ । षा॒३
रम॒३४३ौहोवा । ता॒३४३मा॒म् । सो॒मा॒मा॒३४३यिन्द्रा ।

* अ० गा० ४३० २४० ३४० ।

यवार् । यार्वार॒३४चौहीवा । चौर॒३४षे । सुनोता
 २४४मा । धुमा३ । धूर्मा२३४चौहीवा । ता२३४
 माम्(३) ॥ ४ * ॥ [५]

॥ धुरासाकमश्म् ॥ अध्वर्याचार् । हौ॒इ॒हो॒३१ । दि॑
 भिसुताइ॒म् । हौ॒इ॒हो॒३१यि । सोमन्यवाइ॒यि । हौ॒इ॒
 हो॒३१ । चानयार् । हौ॒इ॒हो॒३१यि । पुनाहीन्द्रा३ ।
 हौ॒इ॒हो॒३१ । यपातवाइ॒यि । हौ॒इ॒हो॒३१२३४५६१ । जा॒॥(१)
 तवत्यच्चाः३ । हौ॒इ॒हो॒३१ । होच्चन्धसाः३ । हौ॒इ॒हो॒३१
 यि । देवामधोः३ । हौ॒इ॒हो॒३१यि । वियाग्रतार् । हौ॒
 इ॒हो॒३१यि । पवमानाः३ । हौ॒इ॒हो॒३१ । स्यमरुताः३ ।
 हौ॒इ॒हो॒३१२३४५६१ । जा॒॥(२) दिवःपैयू॒३ । हौ॒इ॒हो॒३
 १ । अमुतमाइ॒म् । हौ॒इ॒हो॒३१यि । सोममिन्द्राः३ ।

* उ० गा० ४ प्र० २ अ० ४ सा० ।

१२९
 हौरहोऽहि । यवचिलाइयि । हौरहोऽहि । सुनोतामा
 ३ । हौरहोऽहि । भुमजमाइम् । हौरहोऽहि २३४ पूर्व ।
 डा(३) ॥ ५ * ॥ [६]

॥ विलम्बसौपर्णम् ॥ अध्वर्यीच्छ्रिभिः सुतम् । ईय
 ईयाहायि । सोमम्यवित्रचा । ह्याऽह्याऽयि । नाऽन्ध
 या । पूनाऽउवाऽ । ह्याऽयिन्द्राऽन्धश्चौहोवा । यपा
 तवे॒२३४पु ॥(१) तवत्यइन्दोअन्धसः । ईयै॒याहायि ।
 देवामधोर्विया । ह्याऽह्याऽयि । श्वाऽन्धता । पावाऽ
 उवाऽ । मारनाऽन्धश्चौहोवा । स्यमरुताऽन्धपुः ॥(२)
 दिवःपौयूषमुत्तमम् । ईयै॒याहायि । सोममिन्द्रायवा ।
 ह्याऽह्याऽ । ज्ञाऽन्धयिष्यायि । सूनाऽउवाऽ । ताऽमा
 न्धश्चौहोवा । धुमत्तमाऽन्धपुम् ॥(३) ॥ १५ ॥ [७]

* ज० मा० ४प्र० २५० पूसा० ।

† ज० मा० ४ प्र० २ अ० ६ सा० ।

॥ सौपर्णम्* ॥ अध्वर्यो वा । द्रायिभायिः सूर्यै
 ताम् । सोमाभ्यवायि । चक्रारनारङ्गया । पूर्णा ।
 चारश्यिन्द्रा । यापातवा । और्हो वा ॥(१) तवत्य
 अवा । हो अन्धारङ्गसाः । हेवामधाः । वियारशा
 २४ता । पर्वा । मारुना । स्वामहता । और
 हो वा ॥(२) दिवः पौयो वा । षामुत्तारङ्गमाम् । सो
 मामिन्द्रा । यवार्जारङ्गयिणायि । सूर्णो । तारङ्ग
 मा । धूमत्तमाम् । औरहो वा । हो पूर्व । ता(३)
 ॥ १२ १ ॥ [ट]

॥ रोहितकुलीयोत्तरम् ॥ अध्वर्याद्रिभायिः । चु
 तारम् । सोमभ्यविचक्रानारङ्गया । पूर्णारङ्गयिन्द्रारङ्ग ।
 यपोरङ्गया । ताप्रवोर्हशयि ॥(१) तवत्यइन्द्रो आ ।

* “ऐड सौपर्णम्”—इसि च० पु० पाठः।

† क० गा० १६३० २४० १३४०।

१ १११ १११ १११ १११ १११
धसारः । देवामधोर्वियाशारहता । पावारमानारङ् ।
१११ ४ ४ ४ ४ १११११११११ १११
स्थमोरङ्गवा । रुप्तोद्दहायि ॥(२) दिवःपौयूषम् । त
मारम् । सोममिन्द्रायवज्ञारथ्यिणायि । सूनोरतामा
२११ ४ ४ ४ ४ १११११११११ १११
धुमोरङ्गवा । ताप्तमोर्द्दहायि(३) ॥ १४ * ॥ [८] ११

धर्त्तादिवइति हृचालकं हितीयं सूक्तम् †

तत्र प्रथमा ।

१११११ १११११११११
धर्त्तादिवःपवतेकृत्योरसो
१११११ १११११११११
दक्षोदेवानामनुमाद्योनुभिः ।
१११११११११ १११११११११
हरिःसृजानोचत्योनसत्वभि
१११११११११ १११११११११
वृथापाजात्सिक्षणुषेनदीषा ॥ १५ ॥

* च० मा० १६प्र० १७० १४चा० ।

† 'अभिसोमासचायवहति वृद्धत्यः, धर्त्तादिवो जगत्यः विष्टुभो रुपेण'—इति
पि० । यथा पूर्वमभिसोमासदति (१, २, ४, १=२मा० ४०१४०) तथैवात्र धर्त्ता
दिवरति भावः ।

‡ च० चा० ६, २, २, ५ (२मा० १८१४०)=च० च० ७, १, १, १ ।

“धर्ता” सर्वस्व धारकः सोमः “दिवः” अन्तरिक्षात् अन्तरिक्षस्थितात् दशापविचात् “पवते” पूर्यते । कौटूषः सोमः ? “कृतव्यः” कर्तव्यः शोध्यदत्यर्थः । “रसः” रसामकः । “देवानां” “दक्षः” बलप्रदः [यदा, दक्षः प्रवर्षनीयो देवानामर्थाय] । तथा “तृभिः” नेत्रभिः कृत्विभिः “अनुमाद्यः” अनुमादनीयः स्तुत्यो वा । शेषः प्रत्यचक्षतः । “हरिः” हरितवर्णः । “सत्त्वभिः” प्राणिभिः अच्छदादिभिः “सृजानः” सृज्यभानः “अत्यो न” अश्वदृष्टव [स यथा शिवितोऽनायासेन गच्छति तद्वत्] “तृष्णा” अप्रयत्नेन “पाजांसि” बलानि स्त्रीयान् “क्षणेषि” कुरुते “नदीषु” वस्तीवरीषु ताभिरित्यर्थः ॥

“क्षणेषि”-“क्षणते”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अष्ट हितौया ।

२३ ११३ १ २३ १२ ३
श्रूरोनधत्तआयुधागभस्योः
१ ११ २१२ १२
स्वाऽऽःसिषासत्त्वरीगविष्टिषु ।
१२ १११ १११ १११ २२ ३
इन्द्रस्यभुष्ममीरयन्नपस्युभि
११ १११ १११ ३११
रिन्दुर्द्विन्वानोच्चज्यतेमनीषिभिः ॥ २० ॥

अयं सोमः “गभस्योः” हस्तयोः “आयुधा” आयुधानि

“शूरे न” शूर इव “धते” धारयति, * “स्वः” स्वर्गं सुख-साधनं
वद्वं वा “सिषासन्” सम्भक्तुमिच्छन् “रथिनः” रथवान् [रथा-
दिन-प्रत्ययः] “गविष्टिषु” यजमानस्य गवामेषणेषु समु यजमा-
नोद्धाहं गो-सम्भजनाव रथवानित्यर्थः ! “इन्द्रस्य” “शुभं”
बलम् “ईरयन्” प्रेरयन् “इन्दुः” सोमः देवः “अपस्युभिः”
कर्मच्छुभिः † “मनीषिभिः” मेधाविभिः कृत्तिग्रिमः “हिन्बानः”
प्रेर्षमाणः “अच्यते” ‡ ओभिः ॥ २ ॥

अथ लृतीया ।

१२ ११२ १११
इन्द्रस्यसेमपवमानजर्मिणा

१११ ११११२
तविष्यमाणोजठरेष्वाविश्व ।

११ ११११११११
प्रनःपिञ्चविद्युदभेवरोदसौ

११ १११ १११ १११
धियानोवाजाऽउपमाहिशश्वतः ॥ ३ ॥ ॥ १२

हे “सोम ! ” “पवमान” पूयमान ! त्वं “तविष्यमाणो” वहि-
ष्यमाणः § सन् “इन्द्रस्य” “जठरेषु” “जर्मिणा” प्रभूतया

* ‘असि-परद्यु-पाश-प्रभूतीनि यथा शूरः धारयति तदृत् सोमः धारयतीति
कुक्त-चुव-यह-समवान्वावुधानि तमस्त्रोः’—इति वि० ।

† ‘अपस्युभिः—अपदक्षिणः अलिङ्गभिः’—इति वि० ।

‡ ‘अच्यते—अज वेपते, चिप्यते’—इति वि० ।

¶ ४८० व० ७, ८, १, १ ।

§ ‘तविष्यमाणः—स्त्रूयमानः’—इति वि० ।

धारया “आ विश्” जठर-प्रदेशस्य बाहुल्यात् बहुवचनम्* “नः” अस्मद्दर्थं “विद्युत्” “अभ्वेष” अभ्वाणीव सा यथा अभ्वाणि होन्ति तद्वत् “प्र पित्त्व” धुव “रोहसी” वावाष्टविद्वो† किञ्च “धिया” कर्मणाः “नः” अस्मभ्यं “शक्तः” [बहुनामैतत् (निष्ठ० ३, १, ५)] बहुन् “वाजान्” अवान् “उप” समीपे “माहि” निर्माहि ॥

“माहि”-“मासि”—इति पाठो, “नः”-“न”—इति च ॥३॥१२

१८ १ १८ १ १८ १
॥ उद्घार्गवम् ॥ धर्त्तादायिवाऽऽः । पवतायिका
२३ । त्वीयोरसाः । दक्षोदायिवाऽऽ । नामनूमाऽऽ ।
१८ १ १८ १ १८ १
दीयोनूभायिः । हरिःसार्जाऽऽ । नोचतायियोऽऽ ।
१८ १ १८ १ १८ १ १८ १
नासत्वभायिः । ब्रुथापाजाऽऽ । सिक्षणूषाऽऽयि । ना
१८ १ १८ १ १८ १ १८ १
दीषुवाऽऽ॑उ ॥(१) शूरोनाधाऽऽ । तंथायूधाऽऽ । गा
१ १८ १ १८ १ १८ १
भस्त्रियोः । सुवःसायिषाऽऽ । सन्धायिरोऽऽ । गाविष्टि

* ‘अठरेषु आविश—सप्तम्या बज्जवचनमिदमेकवचनस्य स्थाने द्रहवम् ।

† ‘प्र प्र पित्त्व—पुनःपुनः पूर्य दीपयाजान् विषुद्भे यथा अभ्वाणीव रोहसी वावाष्टविद्वी आपय’—इति वि० ।

‡ विया—बुद्धा—इति वि० । “धीः”—इति निष्ठौ कल्पनामस्तेकविंशति-तमस्यदम् (१, १) ।

१ १ २ २ ३ ४ १
 पू। इन्द्रस्थाशूर२३। यमीरायार२३। आपस्थुभायिः ।
 १ १ २ २ ३ ४ १ ५ २११
 इन्दुर्हायिन्वार२३। नोअच्यातार२३यि। मानौषिभार२१
 १ १ २ २ ३ ४ १ ५ ६ २१२
 उ॥(२) इन्द्रस्थासोर२३। मपवामार२३। नाजर्मिणा ।
 १ १ २ २ ३ ४ १ ५ ७ २१३
 तविष्यामार२३। षोजठारार२३यि। षुआविग्रा । प्रनः
 १ १ २ २ ३ ४ १ ५ ८ २१४
 पायिन्वार२३। विद्युदाख्वेर२३। वारोदसायि। धियानो
 १ १ २ २ ३ ४ १ ५ ९ १११
 वार२३। जात्तुपामार२३। हीश्वतार२१उवार२४४५ (३)

॥ १४ * ॥ [१]

१ १ २ २ ३ ४ १ ५ ६ २१
 ॥ कावम् ॥ धर्त्तावा । दिवःपवतेका । त्वियोरा
 १ १ २ २ ३ ४ १ ५ ७ २१२
 सारः । दक्षिदेवानामनुमा । दियोन्द्वभारयिः । चरिः
 १ १ २ २ ३ ४ १ ५ ८ २१३
 छजानोचतियो । नसत्वाभार२३यिः । वार्या ३ पाजा ।
 १ १ २ २ ३ ४ १ ५ ९ २१४
 सिष्टाणूषार२३यि । नादार२३यिषुपूर्वाद४६ ॥(१) शूरोवा ।
 १ १ २ २ ३ ४ १ ५ १० २१५
 नधत्तचायुधा । गमस्तायोर॒ः । खःसिषासवथिरो ।

* ऊ० गा० ४ प्र० २ च० १४ चा० । “खारकावम्”—इति च० ए० पा० याडः ।

१ गविष्टयिषु॒२ । इन्द्रस्यशुभ्रमौरथान् । अपस्यूभारङ्ग्यिः ।
 १ २ ४ ८ १२ १ ११ ४ आयिन्दू३र्हायिष्वा । नोचज्यातारङ्ग्यि । मानार्थिषा
 १ ११ ४ १२ पूयिभाद५द्यिः ॥(२) इन्द्रोवा । स्यसोमपवमा । नञ्ज
 १ ११ ४ १२ १ मर्मायिषा॒२ । तविष्यमाणोजठरायि । षुआवायिषा॒२ ।
 १ ११ ४ १२ १ प्रनःपिन्विद्युदधे । वरोदासारङ्ग्यि । धायाऽनोवा ।
 १ ११ ४ १२ १ आऽउपामारङ्ग्यि । चीशाऽश्वाधताद५द्यिः ॥(३) ॥ ११० ॥ [२]
 १ ११ ४ १२ १ ४३ ४२५ ॥ यज्ञायज्ञीयम् ॥ धर्त्ताऽपुदि । वाऽःपाऽवतेका ।
 १ ११ ४ १२ १ त्वीयोरसोदक्षोदेवानामनुमा । दी॒श्योनृ॒श्वभायिः । हरा
 १ ११ ४ १२ १ रयिःहृजानोचत्योपत्व । भिर्विर्वर्था॑ । उम्मायि । पा
 १ ११ ४ १२ १ इजा । सायिकृण्ठेनदारयिष्वाऽ ॥(१) आशू॑ । रो
 १ ११ ४ १२ १ नधन्तचायुधागभख्योःखःसिषासनुयिरो । गाऽवायिषा
 १ ११ ४ १२ १ र्तयिषु॒ । इन्द्राऽस्यशुभ्रमौरयन्नपस्यु । भिरारङ्ग्यिन्दः ।

* का० मा० ८प० १च० १६सा० ।

ज्ञमायि । हाऽयन्वा । नोअज्यतेमनाऽयिष्मित्ताऽ ॥(२)
 भायिरायि । इस्यमोमपवमानजम्भिणातविष्यमाणोजठरा
 यि । षूऽआवाऽयिणा । प्रनारःपिन्विद्युदभेवरोद ।
 सीधाऽय्या । ज्ञमायि । नोऽवा । जाऽउपमाहिषार
 अताऽ । वाऽ४५४(३) ॥ १५ * ॥ [३]

॥ शाकरम् ॥ छाउधार्ता । दा॒३४यि । वःपवते
 श्वियोरसा । एच्चिया । एहियाऽ४ । छाउदाक्षाः ।
 दा॒३४यि । वानामनुमादियोनृभिः । एहिया । एहि
 याऽ४ । छाउहारीः । सा॒२३४ । जानोअत्योनसत्त्व
 भिः । एहिया । एहियाऽ४ । छाउवार्था । पा॒३४ ।
 जाऽसिङ्गणुषेनदीषुवा । एहिया । एहियाऽ४ । छाउ ॥(१)
 छाउभूराः । ना॒३४ । धन्तचायुधागभस्योः । एहि

* ज० गा० १५८० १८० १५८० ।

† “शार्गम्”—इति च० पु० पाठः ।

या । एहियाऽ॒४ । छाउऽवाः । स्ता॒र॒४यि । वास
 न् द्युश्चिरोमविष्टिषु । एच्चिया । एहियाऽ॒४ । छावायिन्द्रा ।
 स्ता॒र॒४ । शुक्रमीरवस्त्रपस्त्रुभिः । एहिया । एहिया ।
 ३४ । छावायिन्दूः । छाऽ॒र॒४यि । व्वानोऽज्ज्यतेमनी
 षिभिः । एहिया । एहियाऽ॒४ । छाउ ॥(२) छावायि
 न्द्रा । स्ता॒र॒४ । सोमपवमानजमिष्णा । एहिया ।
 एहियाऽ॒४ । छाउतावायि । स्ता॒र॒४ । माणोऽजठरेष्ठा
 विष्ण । एहिया । एहियाऽ॒४ । छाउप्रानाः । पा॒र॒४
 यि । व्वविद्युदभेषवरोदसौ । एहिया । एहियाऽ॒४ ।
 छाउधाया । नो॒र॒४ । वाजाऽउपमादिग्नश्वतः । एहि
 या । एहियाऽ॒४ । छाउ । होपुर्दै । डा(३) ॥ २०० ॥ [४]
 ॥ वासिष्ठमान ॥ १ उज्ज्वायि । धर्त्ताऽ॒४च्छीहोवा । दि

* क्र० गा० १७प्र० १४० १०सा० ।

+ “**कुक्कुवायि वाहिष्म**”—इति श्लो द्वा० पाठः ।

८३० अ४० २४० ११, २, २।] उत्तराविका:

वा । पूर्वते । लिवोरसाः । इन्द्रादेव
वा । नाशमनु । मादिवोनुभाविः । इन्द्रादेव
हजा । नोद्यति । योनसत्तमाविः । इन्द्रादेव
पाजा । सिहाणु । वे । नदाऽविष्टुतः ॥ १ ॥
रात्र४ औहोवा । नधा । तात्त्वासु । इन्द्रादेव
स्त्रवात्र४ औहोवा । सिषा । मात्रविः । इन्द्रादेव
इन्द्रात्र४ औहोवा । स्वश्च । प्यात्मैर
विः । इन्द्रौत्र४ औहोवा । रिषा । वोक्ष्य
नाभिषापुविभाद्यविः ॥ २ ॥ इन्द्रादेव
सो । मात्रपव । मानवर्मिणा । त्वया ॥ ३ ॥
षमा । योक्ष्यत । रेषुषाविना । इन्द्रादेव
पिषा । विद्यह । ध्वंवरोदसावि । इन्द्रादेव

१२ ४२ ५ १२ २ १ १२ १२ ४
३४ अौष्ठोवा । नोवा । जाञ्जप । मा । हिशारुश्चा

पूताहृपूदः(३) ॥ १६ * ॥ [५]

११२ ११ १२ ११२ १
॥ वायोरभिक्रदन् † ॥ धर्त्तादिवः पवतेष्टात्वियौ । द्वो
यिरासाः । दक्षोदेवानामनुमादिये १ नृश्चभायिः । हरिः
द्वजानोष्टियोनसा १ त्वाहृभायिः । वा२३४र्था । पा२३४
जा । सायिष्टाणुषाऽथि । चार३यि । नदाऽयिष्ट॒पूवाद॑
पूद ॥(१) शूद्रोनधत्तभाय॒धागभौ । द्वोक्षायोः । खःसि
वास्त्वथिरोगवा॑यिष्टाऽयिष् । इन्द्रस्यशुष्ममौर्यन्नपा॑
स्य॒धभायिः । आ२३४यिन्दूः । चार३४यिन्वा । नोअ
ज्यताऽथि । हार३यि । मनाऽयिषा॑प॒यिभाहृपूद्यिः ॥(२)
इन्द्रस्यसोमपवमानचौ । द्वोर्मायिणा । तविष्यमाणो
जठरेषु चाऽवाऽयिषा । प्रनःपिन्वंविद्युद्भेवरो॑ददाऽसा

* अ० ना० १३ग० २४० १६सा० ।

† “वायोरभिक्रदः”—इति ख० पु० पाठः ।

१ ५ ३ ५ १ १३१ १
वि । धा॒३४या । नो॒३४वा । जा॑उपमाइ । हा॒

१ १ १ १ १ १ १
१ । हि॒शाह॒श्वा॒प्ता॒द्प॒र्दः(३) ॥ १८ * ॥ [६] १२

अथ प्रगाथरुपे दृतीयस्त्वेऽ—

प्रथमा ।

११ ११८ १ ११८११ ११११ १

यदि॒न्द्रप्रा॒गपा॒गुद॒ग्न्यम्बा॒ह्यसे॒नृभिः ।

११ ११८ ११ ११११ ११११ ११११

सि॒मा॒पु॒रुषू॒तो॒अस्या॒नवे॒सि॒प्रश्वर्द॒तुर्वशे॒ ॥ १५ ॥

हे “इन्द्र !” “यद्” यदि “प्राक्” प्राच्यां दिशि वर्त्तमानैः [सप्तम्या प्राक्-शब्दात् विहितस्यास्तातेः] “अच्छेल्लिङ्गिति(५,३,३०) सुक्], यदि वा “यपाक्” प्रतीच्यां दिशि वर्त्तमानैः, यदि वा “उदक्” उद्दीच्यां दिशि वर्त्तमानैः यदा “न्यक्” नीच्यां दिशि अधस्ताहर्त्तमानैः [“न्यधीच (६,२,५३)” —इति प्रकृतिस्वरत्वम्, “उदात्तस्वरितयोर्यणः (८,२,४)” —इति परस्यानुदात्तस्य स्वरितत्वम्] ; एवभूतैः “नृभिः” स्तोषभिः त्वं “ङ्ग्यसे” स्व-स्व-कार्याय आङ्ग्यसे [“हिंसिमत्रिष्ठेन्द्रसिमइतिवैष्टमाचक्षतइति वाजसर्नेयकम्”] । यत्क्ष्येवं बहुभिराङ्ग्यसे तथापि “अनवे”

* ज० ना० १६८० १८०० १६८० १६८० ।

† उक्ती माध्यन्दिनः पवसानः, इदानीं प्रहास्याच्यन्ते—इति विऽ।

‡ व० ना० ३, २, ४, ७ (१८० ५७१४०)=४० व० ५, ७, १०, १ ।

¶ “दिक्खन्देभ्यः सप्तमीपञ्चमीपञ्चमाभ्यो दिवदेशकालेष्वक्षातिः”—इति ना० ४, ३, २७ ।

अनुर्नाम राजा तस्य पुचे राजर्णै “पुरु” बहुलं “दृष्टूतः” वृभि-
स्तदीयैः स्तोत्रभिः प्रेरितः “असि” भवसि राज्ञो हितकारणे त्वा
स्तोतारः प्रीणयन्तीत्यर्थः [पु प्रेरणे, अस्मात् कर्त्तव्यि निष्ठा
“दृष्टीया कर्त्तव्यि (१,२,४८)”—इति पूर्वपद-प्रकृति-स्तरत्वम्]
अपिच हे “प्रशर्ष्टि” प्रकर्षेण शब्दयितरभिभवितरिन्द्र ! “तुर्वशे”
—एतत्स्त्रज्ञके राजनि दृष्टूतोऽसि वृभिः प्रेरितोऽसि भवसि ॥१॥

अथ हितीया ।

१२१२१२१२१ १२२२१ ११११११

यद्यारुमेरुश्मेष्यावकेहृपदिन्द्रमाद्यसेसचा ।

११ ११११११ ३१८ ११११

कण्वासस्त्वास्तोमेभिर्ब्रह्मवाहसिन्द्रायच्छन्त्यागहि ॥२॥ १३

“यहा” यद्यपि “रुमे” रुमादिषु चतुर्षु राजसु हे “इन्द्रः” !
त्वं “सचा” सह “माद्यसे” माद्यसि तदापि “ब्रह्मवाहसः”
ब्रह्मणा स्तोत्राणां वोद्धारः अथवा अवानां वोद्धारः “कण्वासः”
कण्वगोचा ऋषयः “स्तोत्रभिः” स्तोत्रैः स्तोत्रसमूहैः सह “इन्द्रः” !
त्वाम् “आयच्छन्ति” आयमयत्ति अतस्त्वम् “आगहि” शौक्र-
मागच्छ [गमेलीटि छान्दसः (२, ४, ७३) शपो लुक्] ॥

“स्तोत्रेभिर्ब्रह्मवाहसः”—“ब्रह्मभिःस्तोत्रवाहसः”—इति
पाठौ ॥ २ ॥ १३

१ १ १ १ १ १
॥ नैपातिथम् ॥ यदिन्द्रप्रागपागुदाशगे । नायम्वा

* श० वे० ५, ०, १०, १।

श । यसायिनृभीऽः । हा । औहो२३४चा । सिमा॒२
 पुरुषूतोच । सियानवे२३ । हा । औहो२३४चा ।
 असायिप्रागः । हा । औहो२३४चा । धार्त२३४औ
 होवा । वा२३४शी ॥(१) असिप्रश्वर्दतुर्वशाशेण । आसि
 प्रश । धर्तूर्वशेः । हा । औहो२३४चा । यद्वा॒२४मे
 द्वमेष्या । वकायिष्टपा२३ । हा । औहो२३४चा । इ॒
 न्द्रमादाः । हा । औहो२३४चा । या॒सा॒२३४औ
 होवा । सा॒२४चा ॥(२) इन्द्रमादयसेसचाशेण । आ
 यिन्द्रमाद । यसायिसचाः । हा । औहो२३४हा ।
 कण्वा॒२४सख्वास्तोमेभिर्भ॑ । ह्वाहमादः । हा । औहो॒२३४चा ।
 हो॒२३४चा । इन्द्रायाच्छाः । हा । औहो॒२३४हा ।
 ता॒चार॒२३४औहोवा । गा॒२४ही३ ॥ १५० ॥ [१] १३

* क० मा० ४ प्र० १ च० १५ सा० ।

अथ प्रगाथे चतुर्थसृक्ते*—

प्रथमा ।

११२ ११२ ११२ १२ १११११
उभयश्शटणवज्जनइन्द्रोअर्वागिदंवचः ।
११२ १११११ ११२ २२१
सत्राच्यामघवांसोमपीतयेधियाश्विष्टआगमत् ॥१॥

“उभयं” स्तोत्रात्मकं शस्त्रात्मकस्त्रोभयविधम् “इदं” “वचः” “अर्वाग्” अस्मदभिसुखम् इन्द्रः “शृणुत्” शृणोतु त्वच “मघवान्” धनवान् इन्द्रः “सत्राच्या” अस्माकं सह अस्त्वया “धिया” युक्तः सन् “श्विष्टः” अतिशयेन बलवान् “सोमपीतये” सोमस्य पानाय “आगमत्” अगच्छतु ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१७ ११२ ३१८ १२ ११२ ११२
तश्शिस्तराजंवृषभमन्मोजसाधिषणेनिष्टतक्षतुः ।
१२ १११ ११८ ४८ १११ १११११
उतोपमानाम्प्रथमोनिषीदसिसोमकामश्शितेमनः ॥२ का ॥१४

“तंहि” तं खल्विन्द्रं “खराजं” स्वयमेव राजमानो “धिषणे” यावाष्टयिष्यो “हृषभं” जगदुपकारकं हृष्टवर्षकम् “ओजसा” बलेन “निष्टतक्षुः” सञ्चरतुः “उत” अपिच यस्मादेवं तस्मात् हे

* ‘अस्त्रावाक्’ साम’—इति विष ।

† व० आ० ३, १, ५, ८ (१भा० ५६१४०) = व० व० ६, ४, ३५, १ ।

‡ व० व० ६, ४, ३५, २ ।

इदं ! उपमानभूतानामन्येषां देवानां मध्ये “प्रथमः” मुख्यः
सन् “निषीदसि” वेदां सोमकामं “हि” खलु ते मनः ॥
“ओजसा”-“ओजसः”—इति पाठोँ ॥ २ ॥ १४

॥ वैयस्तम् ॥ उभयः प्राणवस्तुनाशः । आयिन्द्रोऽ-

१२ १९ १ १८ १८ १
अर्कागिदंवन्वारः । शोकाद्वशयि । सन्ताचियमधेष्ठा-

२८। सो। मापाश्वायि। लक्ष्मयायि। विद्यम-

११ विष्णुर्वसेयि । २१ ममात् । ३४ औरंचोवा ॥(८) १२ धिया-

२ १ १ १ १ ११८ १
ग्रन्थिष्ठागमाश्वेदे । धारा-रग्रन्थिष्ठागमाश्वर् । स्तो

११ ११२ १ १२
वाऽह्यि । तुच्छिस्तराजा स्वष्टभाम् । तामोऽह्यि ।

१४ १८ १९ २० जाव्यसा । धिषणेनिष्टतारव्योयि । चतुः । और

४४ द्विषष्टेनिष्टत्तम् । धायिषारणेनिष्टत् ॥(२)

११ प्राश्चायि । दारक्षसायि । सोमकामश्चितारश्यिष्ठो
यि । मना । औश्चोवा । षोध्वे । ढा(३) ॥ १६* ॥ [१]

१२ ॥ वाश्म ॥ उभयश्चा । णवाश्चात्नारः । इन्द्रो
अर्वागिदांवात्तारः । सत्ताश्चामघवांसोमपायितात्या
र्थयि । धियाश्चा २३ वा इयि । ष्टारचार३४श्चौष्ठोवा ।

१३ ॥ ४मात् ॥ (१) धियाश्चवायि । ष्टागात्मारत् ।

१४ धियाश्चविष्टपागात्मारत् । तत्त्विस्तराजंवृषभम्तामो१

जासार् । धिषणे२३नारथिः । तात्तता २३४श्चौष्ठोवा ।

१५ ॥ ४तूः ॥ (२) धिषणे॒नायिः । तत्तात्त्वा१तूरः । धि

षणे॒निष्टताश्चात्तुरः । उतोपमानाम्प्रथमोनिषायिदा१

* क० मा० ४प्र० २४० १८सा० ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४

सा॒र्वि । सोमका॑३मा॒र्म् । हा॒र्यिता॑३४ष्टौ॒ष्टोवा ।
 मा॒र्म३४ना॑ः(३) ॥ ७# ॥ [१] १४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरार्थनस्य नवमस्याध्यायस्य
सप्तमः खण्डः† ॥ ७ ॥

अथाष्टम-खण्डे —

तृचामके प्रथमसूत्रे —

प्रथमा ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४

पवस्तुदेवश्चायुषगिन्द्रज्ञस्तुतेमदः ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

वायुमारोहधर्मणा ॥ कः १ ॥

हे सोम ! “देवः” योत्तमानः त्वं “पवस्तु” धारया चर ।
अपिच “ते” तव “मदः” मदकरः रसः “आयुषक्” तम्
“इन्द्रः” प्रति “गच्छतु” अपिच त्वं “वायु” “धर्मणा” धार-
केण रसेन “भारोह” प्राप्नुहि ॥

“देवः”-“देव”—इति पाठौ ॥ १ ॥

* श० वा० १८० २४० ३८० ७८० ।

† ‘उत्तरार्चिक उठानि’—इति विठ० ।

‡ श० वा० ६, २, १, ५ (१८० १७५०) = श० वे० ७, ५, २६, १ ।

अथ द्वितीया ।

११ ११२ ११ २ ११२
पवमाननितोशसेरयिष्णोमश्वायम् ।

११ ११८ १८
इन्दोस्मुद्ग्रामविश्व ॥ २४ ॥

हे “पवमान !” “इन्दो !” “सोम !” त्वं “श्वायम्”
अवशीयं “रयिं” शब्दां धनं “नि तोशसे” अतिरां पौड्यसिं
स त्वं “समुद्रं” द्वोणकलशम् “आ विश्व” प्रविश ॥
“इन्दो”-“प्रियः”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अपञ्चन् पवसे मृधइति द्वितीयाः ।

११२ १११
अपञ्चन् पवसे मृधः ॥ २ ॥ १५

अहचः प्रतीकमिदम् ॥ सा च छन्दस्याक्षाता (६, १, १, ६—
२भा० ४८ष०) आख्याता च ॥ ३ ॥ १५

१११ १११ १११
॥ च्छृपायम् ॥ पवस्वदारयि । इया॑ रइया॑ । व
१११ १११ १११ १११
आयूषा॑ रक् । इन्द्रङ्गच्छार । इया॑ रद्या॑ । तुतेमा॑

* ए० वे० ७, ४, २६, ५ ।

+ ‘नोशसे—तंश दाने ददाति’—इति विऽ ।

‡ ए० आ० ६, १, १, ६ (२भा० ४८७०)=ए० वे० ७, १, १४, ४ ।

श्वरः । वस्तुतारोऽ॒ । इया॑-इया॑ । हृष्मार॒श्वार॑
 श्वर॑(१) पवमाना॑र॒ । इया॑-इया॑ । नितोशासा॑र॒यि॑ ।
 रयिः॒स्तेमा॑र॒इया॑ । अवाआया॑र॒ । इन्दोसमू॑र॒ । इया॑
 र॒इया॑ । इमावा॑र॒विश्वार॒श्वर॑(२) अष्टुन्पा॑र॒ । इया॑
 र॒इया॑ । वसेमार्दा॑र॒ः । क्रतुविसो॑र॒ । इया॑-इया॑ ।
 ममत्सारा॑र॒ः । नुदस्वादा॑र॒यि॑ । इया॑-इया॑ । वयु॑
 ज्ञार॒श्वार॑श्वर॑म् । ओर॒श्वर॑ई॑ । ज्ञा॑(३) ॥ २७ * ॥ [१]

५ ९ ४ ५ ४५ १
 ॥ मासमां ॥ पव । खाशदायि । वाः । ईया । आ
 २ १ १ १८ १८९
 यूथार्क् । आयिन्द्रङ्गच्छ । तु । तौश्चो । वाहा
 ३ १८ १८९
 यि । महारः । वायूर३म् । आरोर२३४चौहोवा ।
 १ १८ ५ १८९
 इधर्मणा१ ॥(१) पव । माशना । नायि । ईया । तो
 १ १८ १८९
 शासारयि । रायिष्टसोम । आवौश्चो । वाहायि ।

* ज० मा० ४ प्र० २ अ० १७ सा० ।

† “गायदीभासम्”—इति ४० पृ० ।

१ इया॑रम् । इन्दो॒१७ । सार्वमूर॒४चौहोवा । इमा॑
 २ विश्वा॑ ॥(२) अप । न्नाइन्पा॑ । वा॑ । इया॑ । सायि॑
 ३ मार्दा॑रः । क्रातुवित्सो॑ । म । मौ॒३हो॑ । वार्षा॑ । त्वरा॑रः ।
 ४ नुदा॒३ । खार्दा॒२४चौहोवा । वयुञ्जना॑४म्(३)

॥ १८ * ॥ [२]

१ २ ४२ ५२ ११
 ॥ काची॒वन्तम् † ॥ पवस्वारुदेवच्चायुषाक् । इन्द्रा॑
 २ २१५ ११ १२१ ११
 फङ्क्ष । तुतेमदा॑शः । ओ॒३४ । हाहोयि॑ । वायू॒मार
 ३ १११ १२ ५२ ११ ११
 इरो॑ । इधी॒होयि॑ । चौ॒हो॒२३४वा॑ । माप्णो॒६॒चायि॑ ॥(१)
 ४ ११४ ५२ ११ १२१ १२१ ११
 पवमाननितोशसायि॑ । रथायि॒४सो॑म । अवायियाश्म॑ ।
 ५ १११ १२१ ११ १२१ ११
 चौ॒३४ । हाहोयि॑ । इन्दो॒सा॒२३म् । इमौ॒होयि॑ । चौ॒
 ६ ११४ ५२ ११ १२१ ११
 चौ॒२३४वा॑ । वाप्णयिशो॒६॒हायि॑ ॥(२) अपघू॒३॒न्पवसेमृ॑
 ७ ११११२ ११११८ ११११८ ११११८ ११११८ ११११८
 धाः । क्रतू॒वित्सो॑ । ममत्वराशः । ओ॒३४ । हाहोयि॑ ।

* ऊ० गा० ४प्र० १४० १८० १८४० ।

† “काची॒वन्तम्”—इति ऊ० पु० पाठः ।

नुदासारवदायि । वायौहोयि । औहोऽश्वा । जा
पुनोऽस्यायि(३) ॥ १८ * ॥ [३]

॥ गायत्रासितम् ॥ पवस्त्रदेवमा । इयाऽश्वैऽश्व
या । युषागिन्द्रज्ञक्षतौर् । हौर् । झवार्यि । मा
दारः । वायूऽहोयि । आरोहो । अधर्मारश्वा
श्वैर् ॥(१) पवमाननितौ । इयाऽश्वैऽश्वया । शसायि
रयिष्ठसोमश्वौर् । हौर् । झवार्यि । आयार्म् ।
इन्दोऽहोयि । समूहो । द्रमावारश्वयिश्वा ३४३ ॥(२)
अपघृन्यवसे । इया ३४३श्वैऽश्वया । मृधाःक्रतुविसोम
मौर् । हौर् । झवार्यि । त्वारारः । नुदाश्वे
यि । स्वादार्हो । वयुज्ञारश्वनाऽश्वैर्म् । औरश्वैर्म् ।
उ(३) ॥ २० श्ल ॥ [४]

* ज० मा० ४प्र० १८० १८० १८० ।

† “गायत्रासितम्”—दति ज० पु० ।

‡ ज० मा० ४प्र० १८० १८० १८० ।

१११ १११

॥ ऐउसैन्धुक्षितम् ॥ पष्ठस्तो । हायि । वज्पयूर्
 इषाक् । इन्द्रङ्गच्छतुतायिमाहदाः । वायुमारोर॒श्च
 हायि । हाधाहहा । मणा । औ॒होवा ॥(१) पव
 मानो । हायि । नितोशा॒श्चसायि । रयिष्सोमश्चवा॑
 आ॒श्याम् । इन्दोसमोर॒श्चहायि । द्रामा॒हायि । वि
 शा । औ॒होवा ॥(२) अपघन्वो । हायि । वसेमा
 र॒श्चर्दीः । क्रतुवित्सोममात्सुराश्चराः । नुह्लादोर॒श्चहा
 यि । वायू॒श्चहायि । जनाम् । औ॒श्चहोवा । होपु
 ई । डा॑(३) ॥.१* ॥ [५] १५

अथ छत्रीयसूक्ते छचाक्ते —

अभैनोवाजसातमनिति प्रतीकम्,

११२ ११२
अभैनोवाजसातमं० ॥ १० ॥

सा चाच्चराता (६, २, १, ५ = २भा० १६१ष्ट०) व्याख्या-
 ताच ॥ १ ॥

* ऋ० गा० १७प० १८० १९० ।

† ऋ० गा० ६, २, १, ५ (२भा० १६१ष्ट०) = ऋ० वे० ७, ४, १५, १ ।

अथ द्वितीया ।

११ २१८ २०३१ १ ११९
वयन्ते अस्याधसो वसीर्व सो पुरुषः ।

१ २८ ११८ १८६११
निनेदिष्टतमाइषःस्यामसुन्नेते अधिगो ॥ २ * ॥

हे “वसो” वासयितः ! सोम ! “अस्म” एताहृष्टस्य “ते”
तत्र “राधसः”धनस्य “पुरुष्टुः” बहुभिः सहस्रीयस्य “वसीः”
वासकस्य तदौष्ण-दीयमानस्य वयं नितरा “नेदिष्टतमाः” अत्यन्त-
मन्त्रिकतमाः “स्थाम” भवेम ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

२३१ ३११ ३१९ ३१८ ३१७
परिस्थानोच्चरदिन्दुरव्येमदच्युतः ।

१३१२११९१६१२ १८ ११
धारायजस्तुच्छ्रेष्ठरेभ्राजानयातिगव्ययः ॥३०॥ १६

“गव्ययुः” गोकामः यहा चौरादि कामयमानः “जर्हः” समुच्छ्रुतः सर्वेषां मुख्यो “यः” सोमः “भाजा न” यथा भाजमानया दीप्तया अन्तरिक्षे गच्छति तइत् दौस्या सह “अधरे” यज्ञे “धारा” स्वकीयया धारया “याति” गच्छति । “स्वानः” सुवानः अभिष्यमाणः सः “इन्दः” सोमः “मदच्यतः” मदार्थं

* च० व० ३, ४, १३, ५।

† श० व० ७, ४, २३, १।

वेदैः प्रेरितः सन् “अथे” अति भवे पवित्रे “पर्याचरत्” परितः
चरति ।

“अचरत्”—“अचाः”—इति पाठो ॥ ३ ॥ १६

॥ गौरीवितम् ॥ अभौ । नोवाइ । जसातमाम् ।
रथिमर्षशतस्युद्धारः ॥ आयिन्दोसद्वाऽऽ॒२३ । स्त्रभा
पूर्णसाम् । तूविद्युम्नाऽऽ॒२३ । विभेवा । सापुद्दो॒६
द्वायि ॥(१) वयम् । तेचाऽ । स्त्राधसाः । वसोर्वसो
पुरुस्युद्धारः । नायिनेदिष्टाऽऽ॒२३ । तमापूद्धाः । स्त्राम
सुम्नाऽऽ॒३यि । तचोवा । ध्रापूयिगो॒६द्वायि ॥(२) परि ।
स्त्रस्वाऽ । नोचक्षरात् । इन्दुरव्येमद्युताऽः । धा
रायज्ञऽ॒२३ । ध्वोचापूध्वरायि । धाजानयाऽऽ॒३ । ति
गोवा । व्यापूयो॒६हायि(३) ॥ ३ १ ॥ [१]

॥ ऐउकौत्सम् ॥ अभौहीनो॒२३ । वाजसातममीया ।

* “सद्वागौरीवितम्”—इति च० पु० पाठः ।

† च० गा० ५प्र० १ष्ठ० १८० ।

रथिर्मर्षश्चतस्युहम् । आयिन्दोसच् । सभर्णारविसाम् ।
 तूवारहायि । द्यूम्नावृष्ट्यायि । विभासारवहाश्च४३म् ॥(१)
 वयेष्वीतेष्व । अखराधसर्वया । वसोर्वसीपुरुस्युहः ।
 नायिनेदिष्ठ । तमाप्तावृष्टयिषाः । स्यामावहायि । सूम्ना
 धविहायि । तेष्प्रावृष्टयिगाश्च४४उ ॥(२) परीहित्यारवः ।
 सानोषस्तरदीया । इन्दुरव्येमदच्युतः । धारावज ।
 धोषध्वारवहायि । भाजावहा । नायावहा । तिगव्या
 श्च४५३ः । ओरवृष्टपूर्वे । उा(२) ॥ ४० ॥ [२]

२१८ ८१८ १८१ १
 ॥ शुद्धापूर्वीयाद्यम् ॥ अभीनोवाजसातमाम् । रथि
 ११ १ १८ ११ १ १
 मर्षशतस्पूर्वहाम् । इन्दोसच्चभर्णारक्षसाम् । तुवा
 १ १ १८१ ५२१ ११
 विद्युरक्षात्म् । वारयि । भामात्पौहोवा । ह्यात्
 ११ ११८१ १८१ १ १
 ५४५म् ॥१॥ वयन्तेऽस्यराधसाः । वसोर्वसोपुरुष्यूरक्षाः ।

* ज० मा० पूर्ण० १४० ४ सा० ।

+ “पदानुग्रहाशैयाद्यन्”—रति च० पृ० ।

१८ १९ १९ २० २१ १९
 निनेदिष्टतमाचाऽन्यिवाः । स्यामसूरम्भाश्यि । तेरे ।
 २२ ४२ २२ ११११ ११११११ ११११११
 अध्राऽप्सौहोवा । गा॒ऽ४५४ ॥(२) परिस्यखानोच्च
 १ २१ १ १२८ ११८
 रात् । इन्दुरव्येमदच्यूऽन्ताः । धारायजश्चौचिष्वा॒ऽ४
 १ २१ १ ११११ ११११११
 रायि । भाजानाऽन्याऽ । ताऽन्यि । गव्याऽप्सौहो
 ११११११
 वा । यू॒ऽ४५५ः(३) ॥ ५ * ॥ [३]

१८ १९ १९ २१ १९
 ॥ क्रौञ्चाद्यम् ॥ अमीनोवौहो । जासातमाम् । र
 ११ ११ ११ ११ ११
 यिमर्षाद् । शाता॒३ स्यूप॒हाद्४ प॒हैम् । इन्दोसौहो॑ ।
 ११ ११ ११ ११ ११
 स्वाभर्णसाम् । तुयिद्यूम्भाऽम् । वायिभाऽसाप॒हाद्४ प॒हैभ्॥(१)
 ११ ११ ११ ११ ११
 वयमनश्चौहो । स्वाराधसाः । वसोर्वसाऽउ । पूर्वस्य
 ११ ११ ११ ११ ११
 प॒हाद्४ प॒हैः । निनेदिष्टौहो । तामादूषाः । स्यामसु
 ११ ११ ११ ११ ११
 म्भाऽन्यि । तेर्व्वाऽध्राप॒यिगाद्४ प॒हैउ ॥(२) परिस्यखौहो॑ ।
 ११ ११ ११ ११ ११
 नोचक्षरात् । इन्दुरव्याऽन्यि । मादाऽच्यूप॒ता४ प॒हैः ।

* ऊ० गा० प॒प्र० १ च० प॒चा० ।

६४० दस्तूर १८५० : २, ३] उत्तरार्थिकः ।

۲۳۶

१२१८ १२९ १२८ १२७
 धारावच्छीहो । ध्वोध्वधरायि । धाजानयाइ । तायि
 १४
 गाव्याप्युद्धः(३) ॥ ६ * ॥ [४]

२८९ १२३
॥ रयिष्ठम् ॥ अभीनोवा । जसाताऽमाम् । औ॒
हो॒वा । रयिमर्षशतस्युहा॒२३४५म् । रयिमर्षा । शता॑
स्यु॒हाम् । औ॒हो॒वा । इन्दोसहस्रभर्णसा॒२३४५म् ।
इन्दोसदा । सभार्ण॒साम् । औ॒हो॒वा । तुविद्यु॑
व्वंविभासहा॒२३४५म् । तुविद्यु॒म्नाम् । विभासाऽचाम् ।
औ॒हो॒वा ॥(१) वयन्तेषा । स्वराधाऽसाः । औ॒
हो॒वा । वसोर्वसोपुरस्युहा॒२३४५ः । वसोर्वसाउ॑
पुरस्यु॒हाः । औ॒हो॒वा । निनेदिष्ठतमाइषाः ।
निनेदिष्ठा । तमाच्चाऽयिषाः । औ॒हो॒वा । स्वाम
सुन्नेतैश्चिंगार॒३४५उ । स्वामसुन्नायि । तेषाम्ब्राऽयि

* अ० मा० धूप० १४० इ१० ।

१ ३ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 गा । औश्चोऽवा ॥(२) परिस्थिता । नोशाश्वारात् ।
 १
 औश्चोऽवा । इन्दुरव्येमदच्युता२४४५ः । इन्दुरव्यायि ।
 १
 मदाच्युताः । औश्चोऽवा । धारायजह्नायिष्वरात्यि ।
 १
 धारायज । ध्वोशाध्वारायि । औश्चोऽवा । खाजा
 १
 नयातिगव्ययू१ः । खाजानया । तिगव्याश्यूः । औश्च
 १
 होऽवा । औश्चोऽवा । ईश्या । ईश्या३४ । शा ।
 १
 शाउवाऽ । ऊ२४४४पा(३) ॥ ७ * ॥ [५]

१
 ॥ औद्गम् ॥ अभीनोवा । जासारतमाम् । रथि
 १
 मर्षाऽ । शातस्य२४४हाम् । इदोसद्वा । खाभार्ष
 १
 साम् । तुवायिद्य२४४नाश्म् । वारश्यिभाऽ । साश्य४५
 १
 श्चोद्द५६शायि ॥(१) वयन्ते चा । स्यारार्धसाः । वसो
 १
 वसाश्च । पूरुष्य२४४हाः । निनेदिष्ठा । तामार्दृष्टाः ।

* ऊ० गा० ५प्र० १च० ०७० ।

१२ १ १ १३ ४ २ ५
 स्यामसूर्यम्भावयि । तेऽन्नचारु । ध्राव४४यिगोद्दायि ॥(२)
 १३ १ १ १४ २ १५ १६ १७
 परिस्थिता । नोचारभरात् । इन्दुरव्या इयि । माद
 १४ २ १४१ १ १५ १६१ १७
 अ॒२३४ताः । धारायज । ध्वोचारध्वरायि । भाजाना
 १५ १ १६ १७ १८ १९ १२
 रव्यार । तारव्यिगार । व्याव४४प्योद्दायि(३) ॥८॥ [६]

१२ १ १३ ४ २ ५ १६ १७
 ॥ श्यावाश्वम् ॥ अभाव॑यि । नोश्वा । जसा । ता
 १८ १ १९ १२ १३ १४ १५ १६ १७
 श्वम् । एहिया । रा । यिमर्षशा । त । स्युज्ञा॒रम् ।
 १९ १ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 एहिया॒र । इन्दोसज्जास्ताव्यभार । णार॒३४साम् । ऐज्ञा
 ११ १ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 रव्यि । एहिया॒र । तुविद्युमावाव्यिभार । साव॒३४प्त्ते
 ११ १ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 द्वायि ॥(१) व्याव॑१म् । तेऽन्न । स्वरा । धावसः ।
 ११ १ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 एहिया॒र । वा । सोर्वसोपू । रु । स्युज्ञा॒रः । एहिया
 ११ १ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 र॒ । निनेदिष्टाताव्यमावः । आर॒३४व्यावः । ऐज्ञा॒रव्यि ।
 ११ १ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
 एहिया॒र । स्यामसूर्यायितेऽन्नार । ध्राव॒३४प्यिगोद्दा

५ ३२ १४८ ८५ १४
 ह्वायि ॥(१) पराश्रयि । स्याऽस्त्रा । नोअ । क्षारत् ।
 ५ १ ८२ १ १८
 एहिया । आयि । दुरव्येमा । द । अ॒ता॑रः । एहिया
 २२ १ २४ ५ १८
 २ । धारायज्ञै॒हि॒आ॒श । धा॒र॒श्चरायि । ऐहा॑रयि ।
 १८ २२ १ १४ १२ ५
 एहिया॒र । भ्राजानयाताश्चिगाश । व्याश॑४५ यो॒ह्वा
 यि(३) ॥ १५ * ॥ [७]

१८२८ १ १
 ॥ आन्वीगवम् ॥ अभीनोवाजसाश्चामाम । रथिम ।
 २ १ १ १११ १११
 षश्चाश्चता । झमा॑२१५२ । स्य॒ह्मिन्दोसच्चस्मर्णसार
 १११ १११ १११
 १४पूम् । त्र॒वाश्चवा । द्य॒॒स्त्राम् । वा॒श्चिभा । स
 १ १११ १११ १११
 ह्वाम् । औ॒श्चोवा ॥(१) वयन्ते॒श्चरा॑धासाः । वसो
 १११ १११ १११
 व । सोप॒श्च । झमा॑२१५२ । स्य॒होनिनेदिष्टतमा
 १११ १११ १११
 इषा॑ः । स्यामाश्चवा । सू॒॒स्त्रायि । ते॒श्चां । धि
 १ १११ १११ १११
 गा । औ॒श्चोवा ॥(२) परिस्यस्त्रानोआ॑क्षारात् । इन्दु

* अ० गा० १२प० १च० १५स० ।

र २ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 रा व्येमा२४हा । छमा११२ । अुतोधारायज्ञहूर्मि
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 अच्चरात्थि । भाजाइवा । नार्या । तार्यिगा ।

व्यूः । और॒श्वोवा । हो५ई । डा(३) ॥ १६० ॥ [द]

॥ निषेधम् ॥ अभीनोवाजाइसातमाम् । रथायिम
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 र्हा । शतस्मृष्टार्म् । इहाइ । आयिन्दो॒शसाहा । हा
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 हो२३४हा । स्वभर्णार॒शसाम् । इहाइ । तूवार्यिद्यू
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 खाम् । हाहो२३४हा । किमाइसाप्रश्नाईपू५म् ॥(१)
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 वयन्ते अस्याहरार॒धसाः । वसोर्वसाउ । पुरुस्यृष्टारः ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 इहाइ । नायिनेहायिष्ठा । हाहो२३४हा । तमाचा
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 तेच्चाहृध्राप्रयिगाईपू५उ ॥(१) परिस्थखानो॒अच्चरात् ।
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 इन्दुरव्यायि । महस्युतारः । इहाइ । धारार॒शाज ।

ज० मा० १२५० १४० १५४० ।

† “निषेधः”—इति ज० मु० पाठः।

११३ ३ १८ १ ११ ११
हाहो२३४च्चा । छोअध्वारव्यायि । इच्चाऽ । भाजा

४५ २०३ ४ २२ ४ १११
इनाया । हाहो२३४च्चा । तिगाहव्याप्यूर्ध्वपुद्दः । है२३

११
४५(३) ॥ १२ * ॥ [३]

५८२ ४८५४८ ५ ११ ११
॥ साध्रम् ॥ अभीनोऽवाजसातमाम् । रयायिमर्षा

११ ३ ५ १८११ २०३११
२ । शताऽ३४५ । स्यू२३४च्चाम् । इन्दोसहस्रभण्णसा२३

११ ११३ ५ ११३ ५ ४
४५म् । द्विवाच्चो२३४वा । द्यूम्नाच्चो२३४वा । विभापु

५ १४५४८ ५ ११ ११
सच्चाम् ॥(१) वयन्ते३चस्त्राधसाः । वसोर्वसा२उ ।

११ ३ ५ १८ १ १०११ ३
पुरु३४५ । स्पृ२३च्चाः । निनेदिष्टतमाइषाः । स्त्रामा

३ ५ ११३ ५ ४
च्चो२३४वा । सूम्नाच्चो२३४वा । तेच्चाप्युग्राउ ॥(२)

५ १४५४८ ५ ११११ ३
परिस्थाऽस्त्रानोऽक्षरात् । इन्दूरव्यारयि । मदाऽ३४५ ।

३ ५ १८१८ १२१८१८१८११
च्यू२३४ताः । धारायज्ञीयध्वरायि । भाजाच्चो२३४

* क० गा० १७प्र० १४० १२सा० ।

५ १२ ३ ५ ४
वा । नायाचोर ३४ वा । तिगा ५ व्ययः । होपूई ।

डा(३) ॥ १२ * ॥ [१०]

४३ ४१ ४२
॥ यज्ञायज्ञीयम् ॥ अभाऽप्यिनः । वाह्जाशसाता
५ १ २ १११ १ १
माम् । रायिमषी । शाश्तास्यृच्छाम् । इन्दोरस ।
२ १ १ १ १ १ १
हस्तारहभा । झमायि । णाहसाम् । द्विद्युम्बविभा
२ ३२ ११ १८ ८ ८ ८
२ सहात ॥(१) हावा । यन्तेष्यराधसोवसीर्वसात ।
२ १३ १ १ १ १ १
पूरुष्यृच्छाः । निनेरदि । ष्टतारृमाः । झमायि ।
१ १ १ १ १ १ १
आ ३ यिषाः । च्यामसुम्बेषारधिगात ॥(२) गोपा ।
१ ८ ८ १ १ १ १ १
रिखसानोचक्षरदिन्दुरव्यायि । माशदाच्यृश्ताः । धा
१ ८ १ १ १ १ १ १
रार॒यः । झड्डी॑३चा । झसायि । ध्वाश्रायि । धाजा
८ १ १ १ १ १ १ १
नयातिगारव्ययात । वाश्य५(३) ॥ १४ + ॥ [११]

* ऊ० गा० १७प० १८०० १९८० ।

+ ऊ० गा० १७प० १८०० १९८० ।

॥ खारकोशम् ॥ अभीनोषाजाशसात्माम् । रवि
 मर्षशतास्युद्धाम् । इन्दोसचाऽ । खाश्भाणीशसाम् ।
 आऽरवि । तुष्टिगुम्नोर॒३४हायि । विभाइसापुश्चर्धपूर्वम् ॥(१)
 वस्त्रे अस्त्राशराष्ट्रसः । वसोर्वसेपुरुषस्युद्धाः । गिरे
 हिष्ठाह । ताश्माचाश्विषः । आऽरवि । स्थामस्त्वन्ते
 र॒३४हायि । तेच्छाश्वपूर्विगाद्युद्ध ॥(१) परिस्थस्त्रा
 नो॒३४हात । इन्दुरव्येमदाश्चूर्ताः । धारायज्ञ ।
 ध्वो॒३श्वाश्वाश्वयि । आऽरवि । भाजानयोर॒३४हायि ।
 तिगाश्वाप्युद्धूर्वः(३) ॥ १८ # ॥ [१२]

॥ कार्त्तयश्शसम् ॥ अभीद्वाद्वा । नो॒३४वा । ज
 साच्छौ॒३४श्वाश्वाश्वाम् । र्यायिमौ॒३४श्विं । आर्षदृ ।
 द्वाद्वा । अतस्युद्धाश्वम् । उपा । इन्दो॒३४श्वभार्णी

१ ११ १ ४४ ५ १
 इसाम् । तुवशीऽहोऽयि ॥ सूमनाद्यम् । हाउवा । वि
 २१ २१११ १ ४४ ५ १
 भासुद्यम् । उपार३४५ ॥(१) क्यञ्छाहाउ । ते२३४
 १ १११ १ ४४ ५ १११ १
 आ । स्थारा औ॒हो॒३ । धासाः । वसाचौ॒हो॒३ यि ।
 ४४ १ १४ १४ ११११ ११११
 वासा॒६७ । हाउवा । पुरुस्युहा॒रः । उपा । निनेदि
 १ १११ १ ११११ ११११ ११११
 ष्टतमा॑चार्ययिषाः । स्थामाचौ॒हो॒३यि । सूमनाद्यायि ।
 १ १११ ११११ ११११ ११११
 हाउवा । तेच्छिगो । उपार३४५ ॥(२) परीहाहाउ ।
 १ ५ १११ १११ १११ ११११ ११११
 स्थार३४४४ । नोआचौ॒हो॒३ । ज्ञारान् । इन्दूरौ॒हो॒३
 १ ५ ५ १११ १११ १११
 यि । आव्याद्यि । हाउवा । मद्युता॒रः । उपा ।
 १११ १११ १११ १११ १११ १११
 धारायज्ञौच्चा॑ध्याश्रायि । ध्वाजौ॒हो॒३ । नाया
 १ १११ १११
 ६ । हाउवा । तिगव्ययूः । उपार३४५(३) ॥ १० * ॥[१९]

१११ १११
 ॥ चौतन्त्वाङ्गीसामाः ॥ अभीनोवा । जसाश्तमाम् ।
 १ १११ १११ १११ १११ १११
 रथायिमष्टीश्वताः । ए३ । स्तु॒हमा । इन्दोसहाव्यभा

* च० ना० १८०० १८०० १०८० । + “क्रुक्लाही साम”—२०८० पु० पाठः ।

१ १२१ १ १ १ १
 ३ । ए३ । णसमा । तुवायिद्युम्नाश्विभाष । ए३ ।
 १२१
 सहमा(१) ॥ ८ * ॥ [१४] १६

अथ द्वौयसूक्ति—

प्रथमा ।

११ ११ १२२ ११११ १ ११ ११ ११
 पवखसोममचांत्समुद्रः पितादेवानां विश्वाभिधाम ॥ ११ ॥

हे “सोम ! ” “महान्” “देवेभ्यो” दीप्यमानत्वेन महत्व-
 युक्तः, “समुद्रः” समुन्दनः यस्यात् समुद्रवन्ति तादृशः, “पिता”
 सर्वेषां पालयिता त्वं “देवानां” “विश्वा” विश्वानि सर्वाणि
 “धाम” धामानि शरीराणि “अभि” लक्ष्य “पवख” चर ॥ १ ॥

अथ द्वौया ।

१११ ११२ ३११ ३११११११११
 शुक्रः पवखदेवेभ्यः सोमदिवे पृथिव्यैश्च प्रजाभ्यः ॥ २ * ॥

हे “सोम ! ” “शुक्रो” दीप्तः त्वं “देवेभ्यः” देवार्थ
 “पवख” चर । किञ्च “दिवे पृथिव्यै” च यावापृथिवीभ्याच्च
 ततः “प्रजाभ्यः च” “शं” सुखं कुरु ॥
 “प्रजाभ्यः”-“प्रजायै”—इति पाठो ॥ २ ॥

* ज्ञ० आ० १६प्र० २४० ८सा० ।

† ज्ञ० आ० ५, १, ५, १ (१भा० ८०३ष०) = ज्ञ० बे० ६, ५, १०, ४ ।

‡ ज्ञ० बे० ०, ५, १०, ५ ।

अथ वृत्तीया ।

११३१ १६२ २११ ३१८ १८ ३ ११
दिवोधर्त्तासिशुकः पौयूषः सत्येविधर्मन्वाजीपवस्तु ॥३॥१७

हे सोम ! “शक्तः” दीपः “पौयूषः” पातव्यः त्वं “दिवः”
युलोकस्य “धर्त्ता” धारकः “ऋसि”, “वाजी” बलवान् स त्वं
“सत्ये” सत्यभूते “विधर्मन्” विधर्मणि । विविधानि कर्मणि
ऋतिजो कुर्वन्ति यज्ञिन् ; यदा, विविधं सोमादि-हविषां धार-
केऽग्निन्] यज्ञे “पवस्तु” चर ॥ ३ ॥ १७

॥ धर्मम् ॥ औहोऽवा । औहोऽवा । औहोऽवा
२३४ औहोऽवा । पवस्तु सोम महान्स मुद्राः । पितादे॑२
वाना॒२ विश्वा । उतिवामा॒२३४५ ॥(१) शुकः पवस्तु देवेभ्य
सोमा॒२३४५ । दिवे प्रथिव्यै शक्त्वा प्रजाभ्या॒२३४५ । दिवो
धर्त्ता॒२३४५ । सत्येविधर्मन्वाजीपवस्ता
२३४५ ॥(१) पवस्तु सोमा॒२३४५ । महान्स मुद्राः । पिता
दे॑२ वाना॒२३४५म् । विश्वाभिधामा॒२३४५ ॥(२) शुकः

● छ० च० ०, ५, १० ६।

१ १ १११ १११ १११ १११ १११ १११
 पवस्त्रार३४४ । देवेभ्यः सोमार३४५ । दिवे पृथिव्यात्यि ।
 १११ १११ १११ १११ १११ १११
 शक्तप्रचाभ्यार३४५ः । दिवो धर्त्तासीर३४५ । शुक्रः पीयू
 १११ १११ १११ १११ १११ १११
 षार३४५ः । सत्ये विधर्मा॑न् । वाजीपवस्त्रार३४५ ।
 १११ १११ १११ १११ १११ १११
 औद्दो॒श्वार । औद्दो॒श्वार३४६०॒श्वा॒श्वा । ए३ । धर्मा
 १११
 र३४५(३) ॥ ६ * ॥ [१]

१ १ १११ १११ १११ १११
 ॥ आन्धीगवम् ॥ पाठ्वास्त्रा । सोर३मा । उम्मा॒र
 १५२ । महान्त्सुदः पितादेवानार३४५०म् । वायिक्ताऽ
 १ १ १११ १११ १११ १११ १११
 उवा । भार॒श्विधा । मा । औ॒द्दो॒वा । द्वौ॒पूर्वै ।
 डा॑(३) ॥ ८ १ ॥ [२] १७

इति सामवेदर्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य नवमस्ताध्यायस्य
 अष्टमः खण्डः कृ ॥ ८ ॥

* अ० गा० ५ प्र० १४० १४० ।

† अ० गा० २१ प्र० १४० १४० ।

‡ 'यज्ञायज्ञीयमन्तिहोमसाम,'—इति विं ।

चत्र नवम-खण्डः—

प्रेष्ठंवद्विति लघाकं सत्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१११ १२ १२ १११ ११
प्रेष्ठंवो अतिथिं लक्षुषे मित्रमिव प्रियम् ।

१२ १२ १२ १२
अग्नेरथन्वेद्यम् ॥ ११ ॥

हे “अन्ने ! ” “वः” त्वा [पूजार्थे बहुयचनम्] “सुवे”
स्तोमि अहमुश्ननेति शेषः । कौटूषम् ? प्रेष्ठम् ” अस्माकं
स्तोतृणां धन-दानेन प्रियतमम् । “अतिथिं” सर्वेरतिविवृत्
पूज्यं [यहा, अत सातत्यगमने (भा० प०) ऋतव्यस्ति (उ०
४,२)]—इत्यादिना अतेरिविन् । सततं देवानां हविः प्रदातुं
गच्छन्तम्] “मित्रमिव” सखायमिव “प्रियं” स्तोतुः प्रौष्णनकारं
“रथं न” रथमिव “वेद्यं” वेदो धनं धन-हितं लाभ-हेतुं [यदा
स्वाभिमत-लाभाय आश्रयते धन-लाभ-हेतुं रथम् ; यहा, यदा
रथेन धनं लभते तद्वत् स्तोतारोऽनेन धनं लभते, ताह्य-
धन-लाभ-कारणम्] । हे अन्ने ! तस्मै हितं वेद्यं त्वा कर्म-
सिध्धर्थम् अहं स्तोता स्तोमौति सम्बन्धः ॥

“अन्ने”—“अस्ति”—इति पाठो ॥ १ ॥

* इदाबीमुक्त्यसामान्ये भवति औरनं प्रथममुक्त्यम्—इति विं ।

† इ० भा० १, १, १, ५ (१भा० १००प०) = उ० वे० ६, ६, ५, १ =
प० वे० १५, ११ ।

अथ द्वितीया ।

१११ १२ १ १११ १११ १२ “
कविमिवप्रशङ्ख्यं यन्देवासद्वितिहिता ।

१२ १३ ११
निमत्तैषादधुः ॥ २ * ॥

हे “देवासः” देवाः इन्द्रादयः! “यम्” अग्निं “मर्त्यसु”
भगुषेषु “इति” वस्त्यमरण-प्रकारेण “हिता” हितां[†]
“न्यादधुः” गार्हपत्याह्वनीयाक्षक्लेन हिता निहितवत्तः।
तत्र हृष्टवत्तः—“कविमिव” “प्रशंस्य” प्रशंसनार्हं क्रान्त-कर्माणं
पुरुषं यथा हिता कार्यद्वये अन्यो नियोजयति तद्वत् [यदा
दिवि पृथिव्यां च निहितवत्तः, भूमो तु हविराहरणार्थं दिवि तु
हविः प्रदानार्थमिति हैधं निधानं क्रतवत्तद्वर्यः]। तमन्ति
स्तुते इति पूर्वण सम्बन्धः ॥

“प्रशंस्य”—“प्रचेतस”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

११ १११ १११ १ ११४ ११
त्वं विष्टदाप्तुषोनृः पाज्जिष्टणुचौगिरः ।

१२ १११ १११ ११
रक्षातोकमुतन्मना ॥ ३ # ॥ १८

● श्ल० वे० ६, ६, ५, १।

† ‘हिता नाम इति’—इति वि० ।

‡ श्ल० वे० ६, १, ५, १।

हे “यविष्ट” युवतम् ! [यहा, योतेस्तुजम्तस्य इष्टनि* रूपं देवाना॒ हविषां मिश्यितृतम् !] इन्द्र ! त्वं “दाश्मः” हविर्दत्ततः “नृन्” कर्मणां नेतृन् यजमानान् “पाहि” भ्रनाना॒ दानेन रच [नृः पाहीत्यत्र संहिताया॑ “नृग्ये (द, ३, १०)”]—इति नकारस्य इत्यम्, “अचानुनासिक (द, १, २)”—इति पूर्वस्यानुनासिकः । किञ्च, “गिरः” त्वहिष्यथा॑ स्तुतौ॒ “शृणुहि”† अवहितः सन् शृणु । “उत्” अपिच “जना”‡ आमनैव “तोकम्” अस्त्रदौयं “तनयं” पुत्रं “रच”॥ पालय [अनेति सर्वत्र सम्बध्यते—आमना स्वयमेव रच, त्वदन्यं पालयितारं न विन्दामः त्वमेवास्मदौयम् ॥

“शृणुही”—“शृणुधि”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ १८

१८१

॥ गायत्रौश्नम् ॥ प्रेष्ठंवाः । अता २३ यथौम् ।
 स्तौषेमित्रम् । इवप्रारूप्याम् । अग्निविराज्याश्म । ना
 वाऽऽश्वाऽप्तियदारः ४ योऽहायि ॥(१) कविमिवा॑ । प्र
 श्वसारूप्याम् । यान्देवासः । इतिद्वारूप्यिता॑ । नि

* “तुञ्छद्दिः”—इति पा० ५, ३, ५८ ।

† “श्वुचो”—इति दीर्घः संहिताशाम् ।

‡ “सम्भवाक्यादेराक्षनः”—इति पा० ६, ४, १४१ ।

¶ संहिताशाम्, “रचा”—दीर्घासः, तत्र ह्रष्ट इति दीर्घः ।

मात्तीश्येः । षुवा॒र॒क्षा॒र॒धि॑ । दा॒र॒धो॒र॒क्षा॑ ॥(२)
 तुवंयवायि॑ । षट्ठा॒र॒ध॒ष्टः । नृ॒डपा॒हिष्ट॑ । एु॒हीगा॑
 र॒धिरा॑ । र॒क्षा॒तो॒र॒क्षा॑ । जता॒र॒क्षा॑ व॒र॒धि॑ ।
 त्मा॒र॒धनो॒र॒क्षा॑यि॑ ॥ ११० ॥ [१] १८

अथ लृचामके हितीय-सूत्ते—

प्रथमा ।

११९

११९

एन्द्रनोगधिप्रियसचाजिदगोच्च ।

६२८ ११२३१८ १८ ६ १
गिरिन्विश्वतःपृथुःपतिहिंवः ॥ १० ॥

हे “पिय” स्तोतृणां प्रैणनकर ! “सचाजित्”ः महता
 शतूर्णा जेतः ! हे “अगोद्धा” केनापि गुहितुमशक्य ! “इन्द्र !”
 “गिरिन्” पर्वत इवण “विश्वतः” सर्वतः “पृथुः” पुष्टुतमः
 “द्विवः” स्तर्गस्य “पतिः” ईश्वरस्त्वं “नः” अस्मान् “आगधि”
 आगच्छ ॥

• क० मा० पूर्प० १८० ११सा० ।

† દો ચાં ૫, ૧, ૧, ૩ (૧માં દંગું) = દો વેં ૬, ૩, ૧, ૪।

‡ ‘सदाजित्—सदाजिता’—इति वि० ।

॥ ‘मिर्मेषः अन्तरिक्षापि अथवा मिरयः पर्वताः—रुति वि० ।

“प्रियसचाजिदगोद्धः”-“प्रियः सचाजिदगोद्धः”—इति पाठौ,
“विश्वतः मृणु”#—“विश्वतसृष्टुः”—इति च ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

११८ १९ १२ ११२ ११
अभिहिसत्यसोमपाऽभेवभूथरोदसौ ।

१८ १९ ११२ ११ १८ १९
इन्द्रासिचुन्वतोवृधोपतिहिंवः ॥ २ ॥

हे सत्य ! “सोमपाः” सोमस्य पातः ! “इन्द्र !” यस्त्वम्
“उभे” “रोदसौ” आवाप्तिव्यौ “अभि वभूथ” सामर्थ्येनाभि
भवति स लं “मृणतः” सोमाभिषवं कुर्वतः यजमानस्य “हृधः”
वर्धकः “अस्ति” । “दिवः” स्वर्गस्यापि “पतिः” ईश्वरोऽसि ॥ २ ॥

अथ छतीया ।

१८ १९ १ ११२ ११८ ११
त्वश्चिशश्वतीनामिन्द्रदत्ताः पुरामसि ।

११७ १ १११ ११८ ११२
हन्तादस्योम्नोवृधः पतिहिंवः ॥ ३ ॥ १८

● नैपपाठः अविश्वुप्रस्तवे ।

+ श्ल० वे० ६, ७, १, ५ ।

‡ “वर्त्ता”—इति मु०-पाठः साधवस्यत्वं परं वडपुस्तकविरोधात् पदादि-
पन्तेऽपि एवमदर्शनाकोपेष्व द्वीपरथ ।

¶ श्ल० वे० ६, ७, १, ६ ।

“हृ “इन्द्र !” “त्वं” “शश्वतोनां” बह्नीनां “पुरां” शश्वनग-
रीणां “धर्ता असि हि” हारयिता भवसि खलु । किञ्च
“दस्योः” हृथाकालस्योपच्छेपयितुरसुरस्य “हृता” असि घातकी
भवसि “मनोः” मनुष्यस्य यागादि कुर्वतो “हृधः” वर्षकशासि ।
“दिवः” सर्वस्यापि “पतिः” ईश्वरोऽसि ॥ ३ ॥ १८

॥ साम्बर्तम् ॥ एन्द्रनोऽग्निप्राया । साचाजित् ।
अगोद्धायौ । होऽवा । गिरायिन्नवौ । होऽवा । श
ताः । पारथ्यूर३४चौहीवा ॥(१) अभिहिसा-रत्यसोमा
याः । जमेवभू । थरोदासौ । होऽवा । इन्द्रासि
सौ । होऽवा । न्वतः । वार्ष्णीर३४चौहीवा ॥(२)
तुव॒चिशा-रश्वतायिनाम् । आयिन्द्रदर्ता । पुरामासौ ।
होऽवा । इन्तादस्यौ । होऽवा । मनोः । वार्ष्णी२
५४चौहीवा । पतिर्द्विवात्:(३) ॥ १२ * ॥ [१] १८

१० ज० य० ५०० १०० १२०० ।

अथ छात्रके छतोय-स्त्रो*—

प्रथमा ।

११ ११८ १२११८ १२ १

पुरामिन्दुर्युवाकविरमितौजाअजायत ।

११ १२११८ १२११८ १२ १११ ११

इन्द्रोविश्वस्यकर्मणोधर्त्तावाजीपुरुषुतः ॥ १ १ ॥

अथम् “इन्द्रः” उच्चमान-गुणयुक्तो “अजायत” सम्बन्धः । कौटुम्बिकः? इति तदुच्चते—“पुराम्” असुर-पुराणां “भिन्दुः” भेत्ता “युवा” कदाचिदपि बली-पलितादि-वार्षक्य-रहितः “कविः” मेधावी “अमितौजाः” प्रभूत-बलः विश्वस्य कर्मणः छत्रस्य ज्योतिष्ठोमादेः “धर्त्ता” पोषकः “वज्री” यजमान-रक्षणार्थं सर्वदा वज्रयुक्तः “पुरुषुतः” बहुविधे तत्त्वकर्मणि खुतः ॥ भिन्दुः—भिदिर् विदारणे (र० प०), कुरित्यनुष्टुप्ती “पृ-भिदि-श्चिद-श्चिद-श्चिदभ्यः (उ० १, २३)”—इति कु-प्रत्ययः, तस्य “कृदस्युभ यथा (३, ४, ११७)”—इति सार्वधातुक-सञ्ज्ञायां “रधादिभ्यः अम् (३, १, ७८)” मित्रादख्याद्वचः परो भवति, “श्रसीरक्षोपः (६, ४, १११)” अनुस्तार-परस्परणैः “अचः परम्पिन् पूर्वविष्ठौ (१, १, ५७)”—इति प्रातस्त्र साक्षिवद्वावस्य “न पदान्तेत्यादिना (१, १, ५८) निषेद्धः । युवा—यु मित्रणा-मित्रणयोः (अदा० प०) “कनिन्दुष्टितचिराजिधविद्यप्रति-

* ‘भारतं साम’—इति वि० ।

† द० चा० ४, २, २, ८, (१मा० ७२३८०)=द० व० १, ११, ४ ।

दिवः (उ० १,१५४)*—इति कनिन् नित्यादायुदात्तः (६, १, १८७) । कविः—कु शश्वे (अदा० ४०) “अचइरिति(उ० ४, १३८) इः प्रत्ययस्तरः (३, १, ३) । अमितः—अमित-शब्दस्याव्ययपूर्व-पदप्रकृतिस्तरम् (८, २, १) “बहुत्रो हो पूर्वपदप्रकृतिस्तरत्वेन” तदेव शिष्टते । विष्णवस्य—“अशूपुष्टीत्यादिना (उ० १, १४८) कन्, नित्या-दायुदात्तः (६, १, १८७) । कर्मणा—अन्ये भ्योऽपि दृश्यन्ते (३, २, ०५)”—इति मनिन् नित्यस्तरः (६, १, १८७) । धर्त्ता—ठच्, कित्यादन्तोदात्तः (६, १, १६५) । वज्रौ—मत्तर्थीय इनौ (५, २, १२२), प्रत्यय स्तरः । पुरुष्टुतः—“स्तुतस्तोमयोऽश्वदसि (८, ३, १०५)”—इति षट्वम् बहुष प्रदेशेषु स्तुतः “थायघञ्जक्ताज-विचकाणाम् (६, २, १४४)”—इत्यन्तोदात्तत्वम्, वृत्तीया-समाचे हि थायादिस्तरापवादः, “हृतीया कर्मणि (६, २, ४८)”—इति पूर्वपदप्रकृतिस्तरः स्तात् ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

११९३ ११११ १११
त्वंवलस्यगोमतीवावरद्रिवो विलम् ।

११११ ११ १११
त्वान्देवाग्निभिर्भ्युषस्तुज्यमानासच्चाविष्टुः ॥ २ # ॥

[वलनामकः† कषिदसुरो देवसम्बन्धिनौर्गा अपहृत्य कम्भिषिद् विले गोपितवान् तदानीमिन्दस्तुषिलं समाहृत्य

* उ० ६० १, ११, ५ ।

† ‘वलोनाम इत्यवः, तमसापिधाव आचीत’—इत्यादि वि० ।

तथा द बिलाद् गा: निःपारयामास, तदिदमुपाख्यान मिन्द्री
बलस्य बलमोर्णैदित्यादि ब्राह्मणेषु मन्त्रान्तरेषु च प्रसिद्धम्,
तदेतदृदि निधायःयं मन्त्रः प्रवर्तते—]हे “अद्रिवः” वज्रयुक्तेन्द्र !
त्वं “गोमतः बलस्य” गोभिर्युक्तस्य बलनामकस्यासुरस्य सम्बन्धि
“विलम्” “अपावः” स्व-सैन्य-मुखेनापाहृतवानसि । तदानीं
“तुम्बमानासः” बलेन हिंस्यमानाः “देवाः” “अविभ्युषः” त्वह-
यथा रक्षया बलादभीताः सन्तः “त्वामाविषुः” प्राप्तवन्तः ।
अपेत्यस्य निपातत्वादाद्युदात्तत्वम् (फि० ४, १२) । अवः—हृष्टवरणे
(स्वा० च०), लड्ठसिप्, “इतवृलोपः (३, ४, ८७)”, “स्वादिभ्यः
श्रुः (३, १, ७३)”, तस्य बहुलम्बन्दसि (२, ४, ७६)”—
इति लुक्, गुणो रपरत्वम्, हल्डगादि-लोपः, विसर्जनीयः, अडा-
गमः । अद्रिवः—अद्रिरस्यास्तोति मतुपू, “क्षन्दसौरः (८, २,
१८)”—इति वत्वम्, सम्बोधने “उगिदचामिति तुम् (७, १, ७०),
हल्डग्राप्-संयोगान्त-लोपो, “मतुवसी रुः सम्बुद्धो क्षन्दसि (८, ३, १)”—
इति इत्यम् । बिलं—“नविष्वयस्यानिसन्तस्येत्युदात्तत्वम्
(फि० २, ३) । अविभ्युषः—जि भौ भये(जुहो०प०)लिङ्घ्, द्विर्भावः,
अभ्यासस्य क्षस्त्र-जश्वे,* “क्षसुष (३, २, १०७)”—इति लिटः
क्षसुरादेशः, क्रादिनियमात्, प्राप्त इट् “वस्त्रेकाजाहसाम्
(७, २, ६७)”—इति नियमाविवर्तते, जमि सर्वनामस्याने-

* “अविभ्युषः”—इति पाडकुन सार्वविकः, जर्जन्मुद्रितपुस्तके क-पुस्तके च
“अभिभ्युषः”—इति दर्शनात् ।

इपि व्यत्यग्नेन भत्वाद् वसीः सम्पुसारणम्, पर-पूर्वत्वम्, “शासि-
वसिष्ठसौनाच्च (८, २, ६०)” — इति षत्वम्, “अचि शु धात्वि-
त्यादिना (६, ४, ७७) प्राप्तमियडादेशं वाचित्वा “एरनेकाष्ठ
(६, ४, ८२)” — इति यणादेशः, नज् समासः, अव्यय-पूर्वपद-
प्रकृतिस्त्ररत्वम् । तु जेहिंसार्थात् परस्य कर्मणि
लटः स्थाने शानच्, “सार्वधातुके यक् (३, १, ६७)” —
इति यक् तत्त्वाददुपदेशादुत्तरस्य लसार्वधातुकस्यानुदात्तत्वम्
(६, १, १८६), यक्काएव प्रत्यबस्त्रः गिर्वते । आविषुः—
अव रक्षणादिषु, अस्माद् गत्यर्थाङ्गुणो फिस्तस्य ‘सिजभ्यस्तविदि-
भ्यश (३, ४, १०८)” — इति ज्ञास्, सिच इडागमः, “आड्जा-
दीनाम् (६, ४, ७२)” — इत्याड्जागमः, आदेश-प्रत्यययोः (८, ३,
५८) — इति षत्वम् ॥ २ ॥

अथ द्वन्तीया ।

१ ३ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
इन्द्रमीशानमोजसाभिस्तोमैरनूषत ।

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
सहस्रंयस्त्ररातयउतवासन्तिभूयसौः ॥ ३ * ॥ २०

“स्तोतारः” “ओजसा” बलेन “ईशानं” जगतो नियामकम्
“इन्द्रम्” स्तोमैः” दृष्टदादिभिः “अभ्यनूषत” सर्वच स्तुवन्ति ।
“यस्य” इन्द्रस्य “रातयः” धन-दानानि “सहस्रं” सहस्र-सहस्रो-

* छ० व० १, १, ११, ८

पेतानि सन्ति “उत वा” अथवा “भूयसीः”* सहस्र-सहस्राकाः
अग्निधिकाः “सन्ति” । तमिन्द्र मिति पूर्वचान्ययः ॥

“स्तोमैः”-“स्तोमाः”—इति पाठौ ॥

इन्द्रम्—“कृष्णेन्द्रे त्यादिना रन् (८०२,२८), नित्यादायुदात्तः
(६,१,१३७) । ईश्वानम्—लटः शान्त्र (३,२,१२४), “अदिप्रभृ-
तिभ्यः शपः (२,४,७२)”—इति धातोरनुदात्तेत्वात् तास्यनुदात्ते-
दित्यादिना (६, १, १८६) शान्तोऽनुदात्तत्वम् । ओजसा—
नविषयत्वादायुदात्तः (फि० २, ३) । स्तोमैः—अर्ति-स्तु-
स्तित्यादिना (८०१,१३७) मन् प्रत्ययः, नित्यादायुदात्तः
(६, १, १३७) । अनूष्टत—ए सुतौ ; “णो नः (६,१,६५),
क्षण्ड्यत्ययेन, भः, तस्य अदादिगः, “क्षुः सित्र (२, १, ४४),
पश्च धातोः कुटादित्वेन सित्रो छित्याद (१, २, १) गुणा-
भावः, इडंभावस्त्रान्दसः, अड़ागमः । सहस्रं—“कर्दमादी-
नात्त (फि० ३, ११)”—इति हितौयाच्चरमुदात्तम् । रातयः—
—“मन्त्रे दृष्टेत्यादिना (३,३,८६) त्रिनउदात्तः । उत—प्रातिप-
दिक्ष-स्वरः (फि० १, १) । वा—चादिरनुदात्तः (फि० ४, १६) । सति—
प्रत्ययाद्युदात्तत्वम्, (३, १, ३), “तिङ्गतिङ्गः (८, १, २८)”
—इति निघातो न भवति “यहत्ताच्छित्यम् (८, १, ६६)”—

* ‘भूयसीः रातवरत्यनुष्टते’—इति वि० ।

इति प्राप्तिवेदात् सहि व्यवहितेऽपि भवतौत्युक्तम् । भूयसीः—
सहस्रादतिशयेन बहुगः भूयस्यः, अच विभक्तास्य सहस्रास्य सञ्चिधि-
वलात् उपपदत्वं-प्रतीतेहिं वचनं विभज्योपपदे तरबोधसुना-
विति बहुशब्दादीयसुन्, “बहोर्क्षीपो भू च बहोः (६,४,१५८)”—
इति इकार-लोपः, बहोर्भूत्यादेश्य, ईयसुनो निस्वादाद्युदा-
त्तस्य, “उगितय (४, १, ६)”—इति छौप् ॥ ३ ॥ २०

॥ मारुतम् ॥ पुरामिदुयुवाकवीः । अमितौजाश्च
 आयारृता । आयिन्द्रोविश्वाः । स्थाकमर्मारृथणाः ।
 धर्ता । वाज्ञीवाचोरृथणाः । पुरुषुताः ॥(१) तुव
 मवलस्यगोमताः । अपावरद्रिवोवारृथयिलाम् । द्वा
 न्देवाइः । आविभ्यूरृथणाः । तुज्या । मानौवाचोरृ
 थणाः । सच्चाप्यविष्णुः ॥(२) इन्द्रमीशानमोजसा । अभिस्तो
 मैरनूषारृता । साहस्रम्भाइ । स्थारातारृथणाः । उता ।
 वासौवाचोरृथणाः । तिभूप्यसीः । होप्यई । डा(३)॥३#॥

• अ० बा० भ० १४० ११सा० ।

॥ महावैश्वामित्रम् ॥ हयायि । हयाह । ओहा
 ओहा । हयायि । हयाह । ओहाओहा । हयायि ।
 हयाह । ओहाओहा । पुराभिन्दूः । युवाकावीरः ।
 अमितौजाः । अजायातार । इन्द्रोविश्वा । स्वकर्मा
 णारः । धर्तावस्त्रौ । पुरुषुतारः ॥(१) तुवम्बला । स्व
 गोमातारः । अपावरा । द्रिवोवायिलारम् । तुवा
 न्देवाः । अविभ्यूषारः । तुज्यमाना । सच्चावायिष्टर ॥(२)
 इन्द्रमौश्चा । नमोजासार । अभिस्तोमैः । अनूषाता
 र । सच्चस्त्रया । स्वरातायारः । उतवासा । तिभूया
 स्त्रौरः । हयायि । हयाह । ओहाओहा । हयायि ।
 हयाह । ओहाओहा । हयायि । हयाह । ओहाओ

* “वैश्वामित्रम्”—इति ख १ पृ० ३० पाठः ।

हा । हो ४ इडा । हो ४ इडा । हो २ ३ ४ पुर्वे ।

डा(३) ॥ २० * ॥ [२] २०

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य नवमस्याभ्यायस्य
नवमः खण्डः[†] ॥ ६ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हाईं निवारयन् ।
पुमर्थांश्चतुरो देयाद् विद्यातीर्थ-महेश्वरः ॥ ६ ॥

॥ इति पञ्चमस्यार्थः प्रपाठकः ॥

इति श्रीमद्राजाधिराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-
श्रीबौद्ध-बुद्ध-भूपाल-सामाज्य-धरन्यरेण सायणा-
चार्येण विरचिते माधवीये सामवेदार्थ-प्रकाशे
उत्तरायन्ये नवमोऽध्यायः[‡] ॥ ६ ॥

* अ० मा० २२प्र० २४० १०सा० ।

† ‘पञ्चमस्यः समाप्तम्’—इति वि० ।

‡ ‘पञ्चमस्य प्रपाठकस्य प्रथमोऽध्यायः समाप्तः’—इति वि० ।

यस्य निःश्वसितं वेदा यो वेदेभ्यो, खिलं जगत् ।
निर्धमे तमहं वन्दे विद्यातौर्ध्वं-महेश्वरम् ॥ १० ॥

॥ अथ दशमोऽध्याय आरभ्यते ॥

तत्र,

अक्रान्तसमुद्राद्विति द्वचात्मकं प्रथमं सूतम्,

तत्र प्रथमा ।

१२ ३१ २२१८ १८
अक्रान्तसमुद्रःप्रथमेविधर्म
 ६ १२६ १८ २८ ६ २
ञ्जनयन्प्रजाभुवनस्यगोपाः ।
 १२३२१ १३१ ३१२
वृषापविचेष्ठिसानोचव्ये
 ६१८ २८ ६ १८ १८
वृषत्सोमोवावृधेस्वानोचद्विः ॥ १० ॥

“समुद्रः” [यस्मादापः सन्द्रवन्ति स समुद्रः] अपां वर्षकः,
“गोपाः” स्वामित्वेन सर्वस्य रक्षकः सोमः “प्रथमे” विस्तृते “भुव-

* ‘इदानी॒ नवमस्तु॑ अष्टाचत्वारिंश्चमुच्ते । तत्र च ब्राह्मणेन गायत्र-प्रथमीनां
सामार्थ्यमुत्तम्’—इति चिं ।

† २० चाऽ ६, १, ४, ० (२मा० १११४०) = चाऽ च० १०, ४, १८, ५।

नस्य” उदकस्य “वि धर्मन्” विधारकेऽन्तरिक्षे प्रजाः “जनयन्” उत्पादयन् “अक्षान्” सर्वमभिक्रामति [क्रमते लुङ्घिं तिपीडभावे हृषो च क्षतायां सिज्जोपे मकारस्य “मीनोधातोः (८, २, ६४)” —इति नकारे रूपम्] ; “हृषा” कामानां वर्षिता, “स्वानः” अभिषूयमाणः, “अद्रिः” आदरणगौलः, “सः” सोमः अधिकं “सानो” समुच्छिते अविभवे पवित्रे “बृहत्” प्रभूतं “वहृषे” वर्षिते ॥

“गोपा;”—“राजा”—इति पाठौ, “अद्रिः”—“इन्दुः”—
इति च ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१ १ २ १ २ १ १ १ २ १
मत्सिवायुमिष्टयेराधसेनो

१ १ ३ १ १ १ १ १
मत्सिमिचावरुणापूयमानः ।

२ ३ १ ३ १ १ १ १ १ २ १
मत्सिशङ्खेमारुतमत्सिदेवान्

३ १ १ ३ १ १ १
मत्सिद्यावपूर्थिवीदेवसोम ॥ २० ॥

हे सोम ! त्वं वायुं “मत्सि” मादय । किमर्थम् ? “नः” अस्माकम्^१ “इष्टये” ईषणौयाय अस्माय “राधसे” धनाय च । तथा पवित्रेण पूयमानस्त्वं “मिचावरुणा” मिचावरुणौ च

* श० ६० ७, ४, १६, २ ।

† ‘नः—अस्माभ्यम्’—इति विं.

“मक्षि” तर्पयसि । किञ्च “महत्” महता॑ स्वभूतं शब्दो
वसत्तु मक्षि । तथा “देवान्” इन्द्रादौन् “मक्षि” हर्षय ।
हे “हैव” स्तोतव्य ! हे सोम ! “द्यावापृथिव्यो” च “मक्षि”
माहव । एतान् हर्षयुग्मान् वत्ता अस्त्रभ्यं धनं प्रयच्छेत्यर्थः ॥
“राधसेवः”-“राधसेव”—इति पाठो ॥ २ ॥

अथ वृत्तीया ।

११८ २८ ११९ १
महत्त्वासोमोमहिषश्वकारा

१८ ०२ ३१
पायद्विभूषितदेवान् ।

११३ १३ ११ ११४
अटधादिन्द्रेपवमानशोजो

१८ ३१ ११ ३१
जनयस्त्वयोज्योतिरिन्दुः ॥ ३ * ॥ १

“महिषः” महान् पूज्यो वा सोमः “महत्” प्रभूतं तत् कर्म
“क्षकार” अकरोत् । किन्तत् कर्म ? “मपां गर्भः” उद्वकानां
गर्भभूतः [जनयिण्वत्वाज्जन्यत्वाच्च] “सः” सोमः “देवान्” “आ-
हृषीत” समभजत—इति यत् तत् ज्ञातवानिति । किञ्च, “पव-
मानः” पूयमानः सोमः “शोजः” तत्पानेन जन्यं बलम् “इन्द्रे”
“अदधात्” । तथा “इन्दुः” “सूर्यः” “ज्योतिः” तेजः “अज-
नयत् ॥ ३ ॥ १

* ए० आ० ६, १, १, ४ (१८० १४५७०) = ए० ब० ०, ४, १६, १ ।

॥ चाउऽउवायिवासिष्ठम् ॥ चायि । उउवायि । अ
 क्रां४चौहोवा । समू । द्राङ्गःप्रथ । मैविधर्मान् । अ
 नां४चौहोवा । यन्प्रा । जांभुव । नस्यगोपाः । वृ
 षां४चौहोवा । पवायि । चेहधिः । सानोचव्यायि ।
 वृषां४चौहोवा । सोमो । वावृधे । स्वां४३ । नो३
 आपूद्रां४पूर्विः ॥(१) मत्सां४चौहोवा । वायूम् । इष्ट
 येराधसेनाः । मत्सा३ चौहोवा । मिचा । वरुणा ।
 पूयमानाः । मत्सां४चौहोवा । अर्दी । मारुतम् । म
 लिदेवान् । मत्सां४चौहोवा । व्यावा । पृथिवी । दा
 ं४४विः । वांसोप्तमां४पूर्व ॥(२) महां४चौहोवा । त
 त्सो । मोऽमहि । षश्कारा । अपां४चौहोवा । य
 ज्ञा । भोऽपृष्ठ । शीतदेवान् । अदा४चौहोवा । धा

दायि । द्रेश्पव । मानचोजाः । चायि । उज्ज्वायि ।
प्रजाऽश्चोहवा । नयात् । छरिये । व्योऽप्त्वा । तौ
श्राप्त्विग्नदृष्टुर्दः(३) ॥ १ * ॥ [१]

॥ महासामराजम् ॥ इडौवोवाऽस्यायि । आकाश्
समुद्राश्पा । अमेघवीर । धर्मार्थश्चप्तन् । अनवग्रजा
इभू । वनाश्चाश । गोपाऽप्त्वा ॥(१) वृक्षापविचेश्चा ।
धिसाश्चनोरु । अव्याऽप्त्वयि । वृक्षसोमोश्चा । वृषे
सूर्याश । नोचद्वाश्चउ ॥(१) मत्सिवायूश्मायि । दृष्टे
राश्चाश । सेनाऽप्त्वा ॥(१) मत्सिमिचाश्चा । दण्डपूश्चा
इ । मानार्थप्तः । मत्सिश्चर्द्धीर्मा । रुतमाश्चसीरु ।
देवानश्चप्तन् । मत्सिद्याश्चाश्पा । यिवीदेश्चाश । सो
माश्चउ ॥(१) मत्सत्सोमोश्मा । हिषाश्चा । कारा

* ख० गा० १७५० १८० १९० ।

१११ १२ ५ १ १ १ १२१ १११
 ४३४५ । अपांयद्वर्भीश्चा । वृणीश्ताऽ । देवाऽ३४५८ ।
 १२ ५ १ १ १ १ १२१ १११ १२
 अदधादिन्द्रेऽपा । वमाऽनाऽः । ओजाऽ३४५ः । चा
 र १ १ १ १ १ १२ १ १२ १ १११
 उहोवाऽहायि । अजनयत्कुर्वौ । येज्योऽतीः । इ
 १११
 न्दाऽ॒उवाऽ४५(३) ॥ ५ * ॥ [२]

॥ वैश्वज्योतिषोत्तरम् ॥ चाउहोवाऽहायि । अक्रा
 ग्लसमुद्गः प्रथमे३४३विधर्मन् । जनयन्प्रजाभुवना३४४स्य
 १२५८ १२ १ १२ १ १२३५ १२ १२
 गोपाः । वृषापविच्चे अधिसाऽ३४४नोच्चव्यायि । बुहत्सो
 १२ १ १ १२३५ १२ १ १२ १ १२
 मोवावृधेस्तुवाऽ३४३नोच्चद्रायि । नोचापद्रात् ॥(१) मत्सि
 १ १ १ १२४ १ १ १ १२
 वायमिष्टयेराऽ३४३ध सेनः । मत्सिमिचावरुणापू३४३यमा
 ५ १ १ ११ ११४४ ११४४ १ १ ११४४
 नः । मन्त्सिशङ्कोमारुतम्माऽ३४३त्सिदेवान् । मत्सिद्यावा
 १ १ १ १२५ १ १ ११४४ १ १ ११४४
 पृथिवीदेऽ३४३वसोमि । वसोपुमात् ॥(२) महत्तत्सोमो
 १ १ १ १२५ १ १ ११४४
 महिषाऽ३४३श्वकारम् । अपांयद्वर्भीचिवृणी३४३तदेवान् ।

* अ० ना० २१प्र० २४० ५सा० ।

१ ८ ९ ११८ १२ १३
अदधादिन्द्रेपवमा ३४३ नचोजाः । छाउहोवाहशयि ।

१ ८ १२ १३ १४ १५ १६
अजनयत्वय्येज्यो ३४३ तिरिन्दुः । तिरा ५ यिन्दाउ ।

वा(३) ॥ ८ # ॥ [३]

॥ वात्सप्रम् ॥ छोई॒॑ । ३ । अक्रान्तसमुद्रःप्रथ । मे
विधार्मा॒॑रन् । धार्मा॒॑रन् । धार्मा॒॑रन् । जनयन्प्रजा॒॑
भुव । नस्यगोपा॒॑रः । गोपा॒॑रः । वृषापवित्र॒॑अधिसा॒॑
नोआव्या॒॑रयि । आव्या॒॑रयि । आव्या॒॑रयि । वृहत्सो॒॑
मोवाष्टुधेचुवा । नोआद्रा॒॑रयि । आद्रा॒॑रयि । आद्रा॒॑
रयि ॥(१) मृत्सवायुमिष्टये॒॑ । राधसेना॒॑रः । सेना॒॑र ।
सेना॒॑रः । मत्सिमिचावरुणा॒॑ । पूयमाना॒॑रः । माना॒॑
रः । माना॒॑रः । मत्सिश्वर्मीमारुतम् । मत्सिदेवा॒॑र
न् । देवा॒॑रन् । देवा॒॑रन् । मत्सिद्यावापृथिवी॒॑ । देवा॒॑

* ५० गा० २३प्र० १४० न्या० ।

सोमार् । सोमार् । सोमार् ॥(२) महत्सोमोम
 चि । षश्कारार् । कारार् । कारार् । अपायङ्ग
 भीच्चवृ । णीतदायिवारन् । दायिवारन् । दायिवा
 रन् । अदधादिन्द्रेपव । मानशोजारः । शोजारः ।
 शोजारः । अजनयन्द्यर्येज्यो । निरायिन्दुरः । आ
 यिन्दुरः । आयिन्दुरः । होईर । २ । शोयार् । वा
 ४३४ शौहोवा । ई॒र३४५(३) ॥ ६ * ॥ [४] १
 अष्टैषदेवइति दग्धर्चं हितीयं सूक्तम्,
 तत्र प्रथमा ।

१११५२ १२ १११
 एषदेवोश्मर्त्यः पर्णवीरिवदीयते ।
 ११२ १२३ १२
 अभिद्रोणान्यासदम् ॥ १ १ ॥

“देवः” शोतमानः “अमर्त्यः” मरण-रहितः “एषः” सोमः
 “द्रोणानि” द्रोणकलशान् “अभि” लक्ष “आसदम्” आसत्तुम्

* अ० जा० १३प० १च० ८सा० ।

† अ० दे० ६, ७, १०, १।

१० च १ ख २ सू २, १ } उत्तरार्चिकः ।

२७१

आसदनार्थम् “पर्वतीरित्व”* यथा पक्षी तथा देवेन “दीयते”
गच्छति ॥

“दीयते”—“दीयति”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१२११२१११३ १३१८ १
एषविग्रैरभिषुतोपोदेवोविगाहते ।

१३११ १३११
दधद्रत्नानिहाशुषे ॥ २ ॥

“विग्रैः” मेधाविभिः स्तोषभिः “अभिषुतः” आभिसुख्येन
स्तः “देवः” योत्तमानः “एषः” सोमः “दाशुषे” इविष्ट
प्रदाचे यजमानाय “रत्नानि” रमणीयानि धनानि “दधत्”
धारयत् प्रयच्छत् । “अपः” वसतीवरौः “वि गाहते” प्र-
विश्विति ॥ २ ॥

अथ तृतीया ।

११८ १८ १२ १२ १२ ११११११
एषविश्वानिवार्याशूरोयन्निवसत्वभिः ।

११
पवमानःसिषासति ॥ ३ ॥

* ‘पर्वतीरित्व—पर्वताविव, पूतिका अर्थवदात् भवति, तथाप्येके अभिष्ट
मिष्टहिति तमप्यभिष्टमार्चं पर्वतम् सोमः’—सत्यादि विश्व ।

† ए ० वे ० ६, ०, २०, १ ।

‡ ए ० वे ० ६, ०, २० १ ।

“पवमानः” पूयमानः “शूरः” वीरः “एषः” सोमः
“विश्वानि” सर्वाणि “वार्या” वरणीयानि धनानि* “सत्त्वभिः”
बलैः “यन्ति च” गच्छन्ति च “सिषासति” अस्मद्दर्थे सञ्चक्षु-
मिच्छति ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११३१ २ ११२
एषदेवोरथर्यतिपवमानोदिग्दस्यति ।

१११ १११
आविष्कृणोतिवम्बनुम् ॥ ४ ५ ॥

“पवमानः” उरव्रेष सोमो “देवः” “रथर्यति” अस्मद्दीयं
वागं प्रत्यागमनाय रथं कामयतेऽपि ॥

“दिग्दस्यति”—“विश्वस्यति”—इति पाठौ ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

११३१ २ ११२ १११ १११
एषदेवोविपन्युभिःपवमानच्छतायुभिः ।

१११ १११
हरिर्वाजायमृज्यते ॥ ५ ६ ॥

* ‘वार्या—उदकानि’—इति वि० ।

† अ० वे० ६, ०, १०, ४ ।

‡ ‘रथर्यति—रथर्याति’—इति वि० ।

¶ अ० वे० ६, ०, १०, ५ ।

“पवमानः” चरन् “एषः” “सोमः” “देवः” “विष्णुभिः”
स्तोषभिः “कृतायुभिः” यज्ञ-कामैः सत्य-कामैर्वा^४ “हरिः”
यज्ञश्च “वाजाथ” सङ्ग्रामार्थं “मृच्यते” सुतिभिरलिङ्गियते ॥५॥

अथ षष्ठी ।

११३ २ ३२३ २ ३१२
एषदेवोविपाक्तोतिकराण्सिधावति ।

११ ३ १२
पवमानोऽदाभ्यः ॥ ६ ॥

“विपा” [—अङ्गुलिनामैतत् (निघ० २, ५, ८)] अङ्गुला “कृतः”
भिषुतः “एषः” सोमः “देवः” “पवमानः” चरन् “भदाभ्यः”
केनाप्यहिंसितय सन् “रजांसि” शब्दून् “विधावति” हनुमभि-
गच्छति ॥ ६ ॥

अथ सप्तमी ।

२१४ २ १३ ३ १८ २८ ३ १२
एषदिवंविधावतितिरोरजाण्सिधारया ।

११ ३ १२
पवमानःकनिकादन् ॥ ७ ॥

“धारया” “पवमानः” चरन् “एषः” सोमः “कनिकादन्”
भिषुयमाणः शब्दं कुवन् “रजांसि” सोकान् “तिरः” तिर-
स्तुवन् यज्ञात् “दिवं” स्वर्गं प्रति ‘विधावति’ ॥ ७ ॥

४ ‘कृतायुभिः—कृतो यज्ञः, तं युज्ञति कृतायवः कृतिभः तैः’—इति वि०।

५ अ० वे० ६, ०, २१, १।

६ अ० वे० ६, ०, २१, १।

चत्वार्षमी ।

११७ ११२ ११४ ११९ १११
एषदिवंक्वासरतिरोरजाऽस्तुतः ।

११ ११
पवमानःस्वधरः ॥ ८ * ॥

“पवमानः” चरण् “एषः” सीमः “स्वधरः” सुयज्ञः
“अस्तुतः” केनाप्यहिंसितम् सन् “रजासि” लोकान् † “तिरः”
तिरस्तुर्बन् यज्ञाद् “दिवं” प्रति “आसरत्” विसरति गच्छति
॥ ८ ॥

अथ नवमी ।

११९ २ ११२ ११३ ११४ ११२ १११
एषप्रलोक्नजन्मनादेवोदेवेभ्यःस्तुतः ।

११ ११२
इरिःपविक्तेऽपर्वति ॥ ८ # ॥

“इरिः” इरितर्वर्णः “देवः” योत्तमनः “एषः” सीमः
“प्रलोक” पुराणेन “जन्मन्” जननेन “देवेभ्यः” देवर्णं “स्तुतः”
अभिषुतः सन् “पविक्ते” सातुम् “पर्वति” गच्छति ॥ ८ ॥

* अ० वे० ६, ७, ११, १।

† ‘रजासि—यदी लोकावेदाम् चत्वार्षात् चावति’—इति वि० ।

एष च १, १, १०, १ (१८० १६१४०)=अ० वे० ६, ७, ११, १।

अथ दशमी ।

११३१ १ २१ २४ ११९११
एषउस्थपुरुद्रतोजन्मानेजनयनिषः ।

११ ११
धारयापवतेत्तुतः ॥ १० * ॥ २

“एष उ स्तः” एष च स सोमः “पुरुद्रतः” बहुकर्मा “जन्मानः”
जायमान एव “इषः” अन्नानि “जनयन्” उत्पादयन् “सुतः”
अभिषुतः “धारया” “पवते” चरति ॥ १० ॥ २

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्वस्तु दशम स्ताभ्यायस्तु
प्रब्रह्मः क्षेत्रः† ॥ १ ॥

अथ हितौये खण्डे—एषधियेत्येष्टर्चंक्षुः सूक्तम्,

तत्र प्रब्रह्मा ।

११३२१२ २ १११२ १११
एषधियायात्यप्यामृतोरयेभिरामृमिः ।

१११२ १११
गच्छधिन्द्रस्यनिष्कृतम् ॥ १ ३ ॥

* आ० वे० ६, ७, ११, ५ ।

† ‘क्षेत्रो इषर्चः’—इति वि० ।

‡ ‘इदानीमहर्चः’, इदानीं चहुका भवन्ति, उत्तमुपमः पदृष्टः, तृष्ण उत्तमः’—
इति वि० ।

¶ आ० वे० ६, ८, ५, १ ।

“एषः” सोमः “शूरः” विक्रान्तः “अणव्या” अङ्गुत्खा# अभिभुतः “धिया” कर्मणा अतिगच्छति । कौटशम् ? इति उच्चते — “इन्द्रस्य” “निष्कृतं” स्थानं स्वर्गस्य प्रति “आश्रिभिः” शौभ्रगामिभिः “रथेभिः” रथैः “गच्छन्” इन्द्रेण रथेऽवस्थाप्य स-स्थान-मयनाङ्गुत्खा अभिषूयमाणः सन् होम-द्वारा अन्विंगच्छतीत्यर्थः ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

२२३२२ २२३१२

एषपुरुषियायतेवृहतेदेवतातये ।

२२३१२३१२

यच्चान्तुतासाश्रित ॥ २ १ ॥

“एषः” सोमः “पुरुष” बहुलं, “धियायते” धियं कर्म इच्छति [धौ-शब्दात् याकारोपजनः(७,१,३६) । यहा द्वितीयार्थे द्वितीयो, (१,१,८५)हान्दसशालुक्] । कस्मै ? “वृहते” महते “देवतातये” यज्ञाय “यज्ञ” यज्ञिन् यज्ञे “असृतासः” असृताः देवाः “आश्रित” आप्नुवन्ति तदर्थम् ॥

“आश्रित”—“आसृत”—इति पाठो ॥ २ ॥

* ‘चक्षा—सूक्ष्मतमवा’—इति विं ।

† ए० व० ४, ८, १।

अथ दृतीया ।

२११ २२२ २२१ २२१
शतमृजन्तिमर्ज्यमुपद्रोणेष्वायवः ।

१ २२१८ २८
प्रचक्षाणमाहीरिषः ॥ ३ * ॥

“आयवः” मनुषाः कृत्विजः “एतं” सोमं “मर्ज्यम्” “उपशृजन्ति” निष्ठीहृथन्तीत्यव्यः । कुच ? “द्रोणेषु” द्रोणकलभेषु । कौटश्यम् ? “महीः इषः” महाब्लवानिः “प्रचक्षाणं” कुर्वाणं प्रभूत-रस-स्नाविष्यमित्यर्थः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

२१११८ २८ ३ १ ३ १ २ ३१
एषहितोविनीयतेन्तःशुन्ध्यावतापथा ।

१२३२११९
यदौत्तजन्तिभूर्णयः ॥ ४ # ॥

“एषः” सोमः “हितः” निहितिः हविर्बाने “वि नीयते” तत्त्वात् स्वानात् आहवनीयं प्रति “अन्तः” तयोर्मध्यदेशे “शुन्ध्यावता” शुचिमता “पथा” मार्गेण “यदि” यदा “तुत्तजन्ति” प्रथ-त्तजन्ति देवेभ्यः “भूर्णयः” भरणशीलाः ए अध्वर्युदयः ; तदा विनीयत इति समन्वयः ॥

“शुन्ध्यावता”-“शुचिमता”—इति पाठौ ॥ ४ ॥

* अ० वे० १, ८, ५, ७ ।

† ‘इषः—वामाः, कर्त्तव्यः, पुराहात्’—इति वि० ।

‡ अ० वे० १, ८, ५, १ ।

¶ ‘भूर्णयः—भस्त्रशीलाः’—इति वि० ।

अथ पञ्चमी ।

१११ १२ ११ १११ १२
एषद्विष्टभिरीयतेवाजीशुभेभिरऽशुभिः ।

१३ १२४ १२
पतिःसिंधुनाभवत् ॥ ५० ॥

“एषः” सोमः “द्विष्टभिः” अध्यर्णादिभिः* सह “ईवते” गच्छति । कौटुम एषः ? “वाजी” वेगवान् “शुभेभिः” हीतैः अशुभिर्विशिष्टः [अववा द्विष्टभिरित्येतद्ध्यांशु-विशेषवत्] “सिंधुनां” सन्दमानानां रसानां “पतिः” “भवत्” नौयतद्वति ॥ ५० ॥

अथ षष्ठी ।

११८ १९ ११ १११ ११ ११ ११
एषद्विष्टाणिदोधुवच्छिशीतेयूथ्योऽशृष्टा ।

११८ १११ १
नृमणादधानशोजसा ॥ ६५ ॥

“एषः” सोमः “द्विष्टाणि”† च द्विष्टदुन्नतानंयत् अभिषव-काले “दीध्ववत्” भुनोति “यूथः” यूथार्ही यूथपतिः “हषा” हृषभः यषा “शिशीते” तीर्थे द्विष्टे भुनोति तदृष्ट् । कौटुमः ? “शोजसा” वलेन “नृमणा” नृमणानि धनानि “दधानः” अस्त-दर्ढं धारयन् ॥ ६५ ॥

* अ० वे० ६, ८, ५, ५ ।

+ ‘द्विष्टभिः—सुरर्चद्विष्टविशिष्टः’—इति विठ० । वक्तुनो इस्ती वस्त्रामः, तदाह कात्यायनः—“द्विष्ट तदः पदं द्विष्टते वत्तोरिति (११, १, १६)”—स्त्रावद्व-सुवेषम् ।

‡ अ० वे० ६, ८, ५, ५ ।

¶ ‘पञ्चवत्सं द्विष्टवद्व खाले द्रवद्वत् द्विष्ट’—इति विठ० ।

अष्ट सप्तमी ।

११८ १८ ११८ १८ ११८ १८
एषवसूनिपिष्ठनः परुषाययिवाऽचति ।

११११
अवश्यादेषु गच्छति ॥ ७ * ॥

“वसनि” आच्छादकानि रक्षांसि “पिष्ठनः” पीड्यन्[†]
“एवः” सोमः “परुषा” पर्वणा “चति” अतिक्रम्य “ययिवान्”
गच्छन् “श्यादेषु” शातनीयेषु रक्षःसु “अव गच्छति”[‡] ॥
“पिष्ठनः”—“पिष्ठना”—इति पाठो ॥ ७ ॥

अष्टाष्टमी ।

११११७ ११११११ १११
एषमुत्यन्दशक्षिपोहरिण्हिन्वन्तिपातवे ।

१ ११११
खायुधम्नदिन्नमम् ॥ ८ ॥ ३

“हरिं” हरितवर्णं “त्वं” तम् “एतम्” एतमेव[§] सोमं
“दश श्चिपः” दश-सहस्राकां अङ्गुस्थः॥ “यातवे” गमनाय**

* अ० वे० ६, ८, ५, ६ ।

† ‘पिष्ठनः—पिष्ठनाः, सोमस्वसाक्षि’—इति वि० ।

‡ ‘वशात् कारेष’—इति वि० ।

§ अ० वे० ६, ८, ५, ८ ।

|| ‘उ—इति पदपूर्वे’—इति वि० ।

|| ‘दश श्चिपः—सर्वसमर्थं चतुर्थः’—इति वि० ।

** ‘यातवे—प्राप्तवार्यम्’—इति वि० ।

“हिन्बन्ति” प्रेरयन्ति । कौटुम्बिनम्? “स्वायुधं” शोभनायुधं*
“मदिन्तम्” मादयिण्टतमं रबोहनन-प्रदर्शनाय स्वायुध-शब्द-
अवणम् ॥

“इरिंहिन्बन्तियातवे”-“मजन्तिसप्तवीतयः”—इति पाठौ
॥ ८ ॥ ३

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराचन्द्रस्य दशमस्याभ्यायस्य
द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥

अथ लृतीय-खण्डे--

एषउस्येति षडूचं सुक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

११११७ ११८ ११९
एषउस्यवृषारथोव्यावारेभिरव्यत ।

१११२ ११९
गच्छन्वाज्ञसहस्रिणम् ॥ ११ ॥

“स्यः” सः प्रसिद्धः “एषः” अभिषुतः सोमः “हृषा” वर्णिता
“रथः” रंहण-स्वभावः “अव्यावारेभिः” अवेर्वल्लैः दशापविचेष्ट
“अव्यत” द्रोणकलशं प्रति गच्छति “वाजम्” अवम् “सहस्रिणं”

* ‘स्वायुध—शोभनैर्ज्ञायुधेयुक्तम् चतुरा परश्च-पाण्ड-प्रभृतिभिः’—इति वि० ।

† अ० वे० ६, ८, १८, १ ।

सहस्र-सहस्राक्रां यजमानाय प्रदातुं “गच्छ” द्रोषकलशं प्रदि-
शव्वतेष्वर्षः* ॥

“भवावारेभिरव्यत”-“अशीदारेभिरव्यतिं”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

२२ ३ २३ १ २३ १२ ३ ११
एतत्त्वितस्योपणो इरिण्डित्वन्त्यद्विभिः ।

२२ १२ ३ ११
इन्दुमिन्द्रायपीतये ॥ २ ॥

“एतम्” “इन्दु” “हरि” इरितवर्द्धं सोमं “त्वितस्य”
एतत्त्वितस्य चतुर्प्रे: “योषणः” आङ्गुङ्घयः‡ “अद्विभिः” अभि-
वय-पाणाचै: “हित्वन्ति” प्रेरयन्ति । किमर्बम्? “इन्द्राय”
इन्द्रस “पीतये” पाणाय ॥ २ ॥

अथ हतौया ।

२१ २२ १२ ३ १४ ३ ११
एषस्य मानुषीष्टाशये नीनविक्षुसीदति ।

१२ ३ १४ ३ ११
गच्छ ज्ञारोनयोषितम् ॥ ३ ॥

“स्यः” सः “एषः” सोमः “मानुषीषु” “विक्षु” प्रजासु
“स्येतो न” स्येन इव शीघ्रमागम्य यजमानरूपासु प्रदुषहेण “आ”

* चतुर्प्रविष्ट—इति पदपूरवः—इति चिऽ ।

† अ० वे० ६, ८, २२, १—६, ८, २८, २ ।

‡ ‘योषणः—त्वित्वः’—इति चिऽ ।

¶ अ० वे० ६, ८, २८, ४ ।

आगत्य “सीदति” । पुनः कद्रव ? “योषितं” “गच्छन्” अभिगच्छन् “जारो न” जार इव [स यथा सङ्केततः तस्याः काम-पूर्णीय-गूढ-गतिः तद्विद्यर्थः] ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११७ ११२ ११८ ११९ ११८
एषस्यमद्योरसोवचष्टे दिवःशिष्ठुः ।

१७ ११२ ११९ ११९
यदन्दुर्वारमाविश्वत् ॥ ४ * ॥

“स्यः” सः “एषः” “मद्यः” मद्य-निमित्तः “रसः” “अवचष्टे” सर्वमेव पश्यति “दिवः शिष्ठुः” युलोकस्य पुचः [तदोत्पत्त्वात् पुचत्वमस्यां] । “यः” “इन्दुः” दीपः सोमः “वारं” हत्यापविश्वम् “आविश्वत्” आविश्वति स एव इति ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

११७ ११२ ११८ ११९ ११९
एषस्यपीतये सुतोहरिर्वर्षतिधर्षणसिः ।

११२ ११२ ११९ ११९
क्रन्दन्योनिमभिप्रियम् ॥ ५ ‡ ॥

“एषः” “स्यः” सः सोमः “पीतये” पानाय “सुतः” अभिसुतः “हरिः” हरितवर्णः “प्रियं”[†] ख-प्रियभूतं “योनिं” स्थानं द्रोणकलशं “क्रन्दन्” ग्रन्थयन् “अर्घ्यर्वति” अभिगच्छति ॥ ५ ॥

* ‘अवचष्टे’—अवचरति, दिवः—युलोकात्, शिष्ठुः—मंसनीयः—इति वि० ।

† अ० वे० ६, ८, १८, ५ ।

‡ ‘अभिप्रियम्—अभिरूपम्’—इति वि० ।

अथ ऋषी ।

२२७ २२६ २२ २१२ २११
सत्यं इरितोदशमर्त्यन्ते अपस्युवः ।

२ २१२ २११
याभिर्मदाय शुभते ॥ ६ * ॥ ४

“एतं” “त्वं” तं सोमम् अध्यर्थोः “दश” “हरितः” हरण-
स्त्रभावाः अङ्गुलयः “अपस्युवः” कर्मच्छवः सत्यः “मर्त्यन्ते”
शोधयन्ति । “याभिः” अङ्गुलिभिरिन्द्रस्य “मदाय” “शुभते”
दीप्ते शोधत इत्यर्थः ; तमेतमिति सम्बन्धः ॥ ७ ॥ ४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराचन्द्रस्य दशमस्त्राध्यायस्य
टतीयः खण्डः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थ-खण्डे —

एषवाजीइति षड्चं सूत्तम्,

तत्र प्रथमा ।

२११ २१३ २१८ २१८ २१८ २१८ २११ २
एषवाजीइतिनूभिः विश्वविन्मनस्यतिः ।

२१३ २११ २
अव्यंवारं विधावति ॥ ११ ॥

* अ० वे० ८, ८, २८, ६।

† अ० वे० ८, ८, १८, १।

“एषः” सोमः, “वाजी” वेजनं-शीलः, “हितः” अध्युंषा पात्रे गिहितः धृतः, “विश्ववित्” सर्वज्ञः, “मनसः” सोवत्स्य “पतिः” स्वांगी [अथवा सोमसंख्या मनोऽभिमानित्वात् मनसः स्वामित्वम्, “चन्द्रमा मनो भूत्वा हृदयं वा विश्वत्”—इति श्रुतेः; ताहुयोऽसो] “अव्यं वार” अवि-सम्बन्धिनं वासं दशापवित्रं “वि भावति” विविधं गच्छति ॥

“अव्यम्”-“अव्ये”—इति पाठो ॥ १ ॥

अव्य हितीया ।

१२३१२ ११२३१११२
एषपवित्रेष्वरत्सोमोदेवेभ्यःस्तुमः ।

११११२ १२
विश्वाधामान्याविश्वन् ॥ २ * ॥

“एषः” सोमः “देवेभ्यः” देवार्थं “सुतः” अभिषुतः सन् पवित्रे “अव्यरन्” स्वरूपे “विश्वा” सर्वाणि “धामानि” देव-ग्रीराणि “आविश्वन्” प्रविश्वन् प्रवेष्टुमित्यर्थः ॥ २ ॥

अव्य द्वतीया ।

१२३१२ ११११११२
एषदेवःशुभायतेष्वियोनावस्थ्यः ।

११११२ १२३१२
कृत्वहादेववीतमः ॥ ३ † ॥

* च० वे० ६, ८, १८, २।

† च० वे० ६, ८, १८ ३।

“एषः” सोमः “देवः” “शुभायते”* । कुत्र ? “अधि-
वोनो” स्वीयि स्थानेऽ । कौटुम्बेषः ? “अमर्त्यः” अमरण-
धर्मा “हृद्रहा” शब्द-हता “देववौतमः” अतिशयेन देवानां
कामयिताङ्कः ॥ ३ ॥

पथं चतुर्थी ।

११७ १ ११ १११ १११ १११
एषवृषाकनिक्रदद्यभिर्ज्ञमिभिर्यतः ।

१ १ ११
अभिक्रोषानिधावति ॥ ४ ॥

“हृषा” कामानां वर्षिता “एषः” सोमः “कनिक्रदत्”
यद्वं कुर्वन् “दद्यभिः” “जामिभिः” अङ्गुलिभिः “यतः”
ष्टतः† “क्रोषाच्च” हुमर्मयानि पात्राणि “अभि धावति”
अभिगच्छति ॥ ४ ॥

पथं पञ्चमौ ।

१ १ ११ १११ १११ १११
एषस्त्र्यमरोचयत्यवमानोअधिद्यवि ।

१ १ १ ३ ११ ११
पवित्रैमत्सुरोमदः ॥ ५ ॥

* ‘शुभायते—शुभं करोति’—इति विष ।

† ‘अधिवोनो—योगिद्वै वक्षतमः’—इति विष ।

‡ ‘देववौतमः—देवानां भवतमः; अवदा’—इत्यादि विष ।

¶ अ० वे० ६, ८, १८, ४ ।

† ‘जामिभिः—जामयो भवित्यः चाहुङ्गः तामिर्यमः सवतः वह इत्यवः—इति विष ।

॥ अ० वे० ६, ८, १८, १ ।

“पवमानः” पूथमानः “एषः” सोमः “अधि श्वि” युखोके
स्थितं “सूर्यं” “रोचयत्” रोचयति । कौटशः ? “पविचे”
स्थयं दग्धापविचे स्थितः, “मङ्गरः” मङ्ग-इतुं प्राप्तः, “मङ्गः”
इष्टः ॥

“अधिश्वि । पविचेमङ्गरोमङ्गः”—“विचर्षणि । विज्ञा
धामानिविष्णवित्”—इति पाठो ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

११ १५ १११ १११
एषद्यैणहासतेसंवसानोविवस्ता ।

१११११ ११
पतिर्वाचोअदाभ्यः ॥ ६ * ॥ ५

“एषः” सोमः “संवसानः” सर्वमप्याच्छादयन् “विवस्ता”
दीसिमताऽ “सूर्यण” “हासते” परिल्लज्यते पवित्रइति शेषः ।
कौटशः ? “वाचः” सुति-लक्षणायाः “पतिः” पालकः स्त्रामौ
वाक्ः “अदाभ्यः” केनाप्यहिंस्यः ॥ ६ ॥ ५

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य दग्धमस्याभायस्य
चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥

* अ० वे० ६, ८, १०, ५ ।

+ ‘विवस्ता—हकौवेन तेजसा’—इति वि० ।

‡ ‘पतिर्वाचः—कौकिकाः वैदिकाश्च, तार्त्त्वा खासी’—इति वि० ।

अथ पञ्चम-सुरुचि—

एषकविरिति षडृचं सूक्तम्,—

तत्र प्रथमा ।

३२३२३१२ ३१३१२

एषकविरभिष्टुतःपवित्रेऽधितोश्त ।

३ १४ ३ १२

पुनानोप्लम्पपद्विषः ॥ १ * ॥

“एषः” सोमः “कविः” मेधावी “अभिष्टुतः” अभितःस्तुतः†
“पवित्रे अधि” दशापवित्रे अधि दशापवित्रमतौत्य “तोश्ते”
[यद्यपि तोश्ततिर्वधकर्मा तथाहि हनने गति-सङ्घावात् अच
गतिमात्रे वर्त्तते] गच्छतौत्यर्थः‡ [अथवा “पवित्रे अधि”
ज्ञाणाजिने “तोश्ते” हन्ते पौष्टि इत्यर्थः] किञ्चुर्वन्?
“पुनानः” पूयमानः “हिषः” शब्दून् “अपल्लम्” अपगमयन ॥
“हिषः”-“स्त्रिधः”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ १२ ३ १२३ १५ १८

एषइन्द्रायवायवेस्त्वर्जित्यरिषिष्यते ।

३ १२ ३ १२

पवित्रेदक्षसाधनः ॥ २ ३ ॥

* अ० वे० ६, ८, १०, १ ।

† ‘कोवरस्त्रैः’—इति वि० ।

‡ ‘तोश्ते—तुम्हो दीप्तौ दीप्तते’—इति वि० ।

¶ अ० वे० ६, ८, १०, १ ।

“एषः” सोमः “खर्जित्” खर्जित् सर्वस्य वा जेता “इन्द्राय”
“वायवे” च “पवित्रे” “परिषिष्ठते” परिस्थाप्तते । कौटुम्बशः ?
“दध्यसाधनः” वलकारी ॥ २ ॥

अथ लतौया ।

११८ ११९ १२० ११८
एषनृभिर्विनीयतेदिवोमूर्ढावुषात्तुतः ।

१२११२ १२२
सोमोवनेषुविश्वित् ॥ ३ * ॥

“एषः” सोमः “नृभिः” कर्म-नेत्रभिः ऋत्विग्भिः “विनी-
यते” विविधं नीयते । कौटुम्बः ? “दिवः” शुलोकस्य “मूर्ढा”
शिरोवत् प्रधानभूतः “हसा” अभिमत-वर्षकः “सुतः” अभिषुतः ।
क्वाव नीयते ? “वनेषु” वननीयेषु पात्रे तु वन-सभूत-हुम-विका-
रेषु वा पात्रेषु । “विश्वित्” सर्वज्ञ एष इति समन्वयः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

११९१२ १११ १२
एषगव्युरचिक्रदत्पवमानोहिरण्ययुः ।

११ ११२ १२
इन्दुःसत्राजिहास्तुतः ॥ ४ † ॥

“एषः” सोमः “पवमानः” पूर्यमानः “प्रचिक्रदत्” शब्द-
करोति । कथम्भूतः सन् ? “गव्युः” अस्त्राकां गा इच्छन्

* अ० वे० ६, ८, १७, ३ ।

† ‘वनेषु—उदकेषु’—इति विष ।

‡ अ० वे० ६, ८, १७, ४ ।

“हिरस्युः” हिरण्यानीच्छन् “इन्दुः” दीपः सन्, “सवाजित्”
महतः श्वेतसुरादेहेता, * “अस्तः” खयमन्त्रैरहिंस्य
सन् ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमौ ।

३२ ३४ २८ ३१ २३ २६ १२

एषशुभागसिष्यददन्तरिक्षेवृषाहरिः ।

३ १७ ३ २ ११

पुनान्इन्दुरिन्द्रमा ॥ ५ । ॥

“शुभो” बलवान् सोमः “अन्तरिक्षे” दशापविचे “असिष्य-
दत्” स्यन्दतेः । कौटशेषः ? “हृषा” वर्षकः, “हरिः”
हरितवर्षः, “पुनानः” पूयमानः, “इन्दुः” दीपः, सएव “इन्द्रम्”
इन्द्रज्ञापि ; गच्छतीति श्रेष्ठः । “आ”—इति चार्थेण ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

३२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ १

एषशुभागदाभ्यःसोमःपुनानोर्वर्षति ।

३ १२ ३ २

देवावीरघश्छसहा ॥ ६ ६ ॥ ६

“एषः” सोमः “शुभो” बलवान् “अदाभ्यः” अदाभ्यनीयः
अहिंसनीयः “पुनानः” पूयमानः “अर्वति” गच्छति “देवावीः”

* ‘सवाजित्—सदसा जोता अथवा सज्जाजित्—सदाजित्’—इति विं ।

† अ० वे० ६, ८, १७, ६ ।

‡ ‘असिष्यदत्—सौदर्ति’—इति विं ।

¶ ‘आ—आतुपूर्वक’—इति विं ।

§ अ० वे० ६, ८, १८, ६ ।

देवानामविताः “अघशंसहा” अघान् शंसन्तीलघशंसाः निष्ठा
वा हन्ताण् ॥ ६ ॥ ६

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य दशमस्याध्यायस्य
पञ्चमः खण्डः ॥ ५ ॥

अथ षष्ठे खण्डे—

ससुतःपीतयद्दति षडुचं सूक्तम्,

तत्र प्रस्त्रमा ।

१११ ३१३२३१८ १ ३११
ससुतःपीतयेवृषासोमःपवित्रेऽर्घति ।

१ १८ १८ १९ १९
विष्णुन्नक्षाञ्जिदेवयुः ॥ १ ४ ॥

“सः” सोमः “पीतये” इन्द्रादिपानाय “सुतः” अभिषुतः
“वृषा” वर्षणः सन् “पवित्रे” “अर्घति” गच्छति । किञ्चुर्वन् ?
“रक्षासि” “निष्ठन्” । “देवयुः” देवकामः । स इत्य-
न्वयः ॥ १ ॥

* ‘देवाषीः—देवानां भजभूतः’—इति वि० ।

† ‘अचं पापं यः शंसहि सः अघशंसः, तस्य इका’—इति वि० ।

‡ प० व० ४, ८, २०, १ ।

अथ हितीया ।

१२११ ११८ ११९
सुपविचेविचक्षणोहरिर्घर्षतिधर्जसिः ।

११७ ११९
अभियोनिहनिकदत् ॥ २ * ॥

“सः” सोमः “विचक्षणः” [पश्यति-कर्मतत् (निघ० ३, ११, ३)] सर्वस्य इष्टा “हरिः” हरितवर्णः सोमः “धर्जसिः” सर्वस्य धारकः “पविचे” “घर्षति” गच्छति, पश्यात् “कनिकदन्” गच्छन् कुर्वन् “बोनिं” स्थानं द्रोषकस्थम् “अभि” गच्छति । ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

१२११ ११९ ११८ ११९ ११९
सवाजौरोचनन्दिवः पवमानोविधावति ।

११८ ११९ ११९
रक्षोहावारमव्ययम् ॥ ३ # ॥

“सः” “वाजौ” वेजनवान् ॥ अश्च-स्थानौयः “दिवः” “रोचनं” रोचकः “पवमानः” पूयमानः “विधावति” । कौहग्नः? “रक्षोहाः” रक्षसां हन्ता, “अव्ययं वार्” दशापविक्रम् अतीत्य विधावति विविधं गच्छति ॥

“रोचनं”-“रोचना”—इति पाठो ॥ ३ ॥

* श्ल० वे० ६, ८, १०, २ ।

† अमौत्युपसमंडहा निषापदाईजिः ।

‡ श्ल० वे० ६, ८, १०, ३ ।

¶ ‘वाजौ—कनिकदन्’—इति वि० ।

अथ चतुर्थी ।

१ ३ १७ ११ १ ३ १२
सन्तितस्याधिसानविपवमानो अरोचयत् ।

३ १ ६ १९ ३ २
जामिभिः सूर्यैऽसह ॥ ४ * ॥

“सः” सोमः “चितस्य” महर्षे “अधिसानवि” समुच्छिते
यज्ञेण [अधीति सप्तम्यर्थानुवादी] “पवमानः” पूयमानः “जा-
मिभिः” प्रहृष्टैः बन्धुभूतैर्वा सुनेजोभिः ः “सह” सहितः सन्
“सूर्यम्” “अरोचयत्” प्रकाशितवान् ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

१२ ११ १२ ११ १ १ १२
सवृत्तद्वावृषासुतोवरिवोविददाभ्यः ।

१ ३ ११
सोमोवाजमिवासरत् ॥ ५ ४ ॥

“सः” सोमः “हृत्तद्वा” शब्दाणां हन्ता “हृषा” वर्षकः “सुतः”
अभिषुतः “वरिवोवित्” ६ यष्टुर्द्वनस्य लक्षकः “अदाभ्यः”

● अ० वे० ६, ८, २७, ४ ।

† ‘वितस्याधिसानवि—चितस्यार्थे, अधिसानवि प्रुये स्याने’—इति वि० ।

‡ ‘जामिभिः—भगिनीभिः’—इति वि० ।

¶ अ० वे० ६, ८, २७, ५ ।

६ ‘वरिवोभवः’—इति वि० ।

अन्वेरहिंसनौयः; एवङ्गुणः सन् “वाजमिव” सङ्ग्रामाश्वद्व *
‘असरद्’ गच्छति कलशम् ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

१११ २११ ३१ १८ १८
सदेवः कविनोषितोऽभिद्रोणानिधावति ।
२३१२ ३ १२
इन्दरिन्द्राय मंहयन् ॥ ६ । ॥ ७

“सः” सोमः “देवः” “इन्दुः” क्लिद्यमानः “कविना” आक्राम्त-
प्रज्ञेनाध्ययुणा ‡ “उषितः” प्रेरितः ण सन् “द्रोणानि” द्रोण-
कलशान् § “अभिधावति” अभिगच्छति । किञ्चुर्वन्? “इन्द्राय”
इन्द्रः “मंहयन्” स्वकौय-रसेन पूजयन् ॥

“मंहयन्”-“मंहना”—इति पाठो ॥ ६ ॥ ७

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्न्यस्य दशमस्याध्यायस्य

षष्ठः खण्डः ॥ ६ ॥

* ‘वाजम्—अग्नम्, इव असरत्’—इति वि० ।

† अ० वे० ६, ८, २७, ६ ।

‡ ‘कविना—त्रशुषा’—इति वि० ।

§ ‘उषितः—चिप्तः’—इति वि० ।

§ ‘द्रोणानि—द्रोष-कलश-समन्वानि पानाणि’—इति वि० ।

अथ सप्तम-खण्ड—

यःपावमानौरिति षड्कृचं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१३ २२११ १६२ ८११
सर्वेषांप्रतमन्नातिस्खदितम्भातरिश्वना ॥ १ * ॥

“यः” जनः “पावमानोः पवमान-देवताकाः । सर्वांक्रचः
तद्गुणं “कृषिभिः” स्त्राद्रष्टुभिः मधुच्छन्दःप्रभृतिभिः “सञ्चृतं”
सम्पादितं “रसं” वेदसारमूतं द्वये पावमानं स्त्रासङ्ख्यं यः “च-
घेति,” एव “सः” जनः “सर्वं” भोज्यजातं “पूतं” परिषुद्धमेव
“अश्वाति” भक्षयति ह कष्मस्य पूतत्वम् ? तद्वाह—स्वस्वा-
श्वनात् प्रागेव “मातरिष्णना” [मातरि अन्तरिक्षे श्वसितौति
मातरिष्णा वायुः, स च पवित्रमेव] पवित्रेण वायुना “स्वदितं”
स्वादूक्षतं परिपूतमेवाच्च पश्चात् स नरोऽश्वाति ॥ १ ॥

* अ० व० ०, १, २, ३.

† ‘पावमान्बद्ध शा सीमदेवत्यः भूत्यः विष्णुपि पवसनेत्, तासामिहिः साम्प्रतं
चाप्याप्ते—यः पावमानीरथेतीति’—इति चिं० ।

† 'रसं—वीर्यम्'—इति वि० ।

४ ‘यः अधेति तस्य किं प्रसं भवति? सर्वं सुपूरम् आवाति, बत् किञ्चित् आदति तत् पतं भवति’—इति वि ।

५ ‘चधयन्ताम चार्षक्षन्दोदेवतामाप्येः सहितं परिग्रामं प्रदक्षिणे’—इति चिं ।

अथ हितौया ।

१ १३ ११८ १८ ११९ ११३ ११
पावमानीयोच्छेष्यविभिःसम्भृतश्चरसम् ।

१११२ १२ ११८ ११९ ११३
तस्मैसरस्तौदुचेष्टीर्णसर्पिर्मधूदकम् ॥ २ * ॥

“यः” ब्राह्मणः “पावमानीः” पवमान-देवताका चक्रः
“च्छविभिः” मधुच्छन्दः प्रभृतिभिर्मन्त्रद्रष्टुभिः “सञ्चृतं रसं” वेद-
सारं सूक्तसहम् “प्रधेति” अधीते, “तस्मै” पवमानाध्ययनं
कुर्वते जनाय “सरस्तौ” चर्वव सरणवतौ वान्देवता न “चौरं”
यज्ञ-साधनं पयः, “सर्पिः” ताढशं दृतं “मधु” मदकरम् “उदकं”
सोमं “दुहे” स्वयमेव दुन्धे यागादि-पर-वेदशास्त्रं विदं करो-
तीत्यर्थः ४ [दुह प्रपूरणे (अदा० ४०) कर्मकर्त्तरि “न दुह-
चु-नमाम् (३, १, ८८)”—इत्यादिना यकः प्रतिषेधः, “लोपस्त
आमनेपदेषु (७, १, ४१)”—इति त-स्त्रीपः ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

२ ० ३ १९ ३२९ ५७ ३ १२
पावमानीःस्वस्ययनीःसुदुघाहिष्वृतञ्चुतः ।

११३ ११९ ३१२ ३२९ ११३ ३२
च्छविभिसम्भृतोरसोब्राह्मणेष्वृतञ्चितम् ॥ ३३ ॥

* अ० वे० ०, १, १८, ० ।

† ‘सरस्तौ—वायुपा’—इति वि० ।

‡ ‘चौरं, चर्पिः, मधु, उदकम्—एतानि रसवत्ति द्रवाचि तस्य स्वयम्भृती’—
इति वि० ।

¶ अ० वे० ०, १, १, १ ।

याः पावमान्य ऋचः ताः “स्वस्यथनौः” क्षेम-प्रापिकाः “सु-
दुधाः” सुषु फलं दुहानाः “ष्टतश्चुतः” * [ष्टतं शोतन्ति चार-
यन्तीति ष्टतश्चुतः ईटग्भूताः] अस्मानुष्टुप्तात्विति शेषः ।
“ऋषिभिः” मन्त्र-दर्शिभिर्मुनिभिः “रसः” फलसारः “समृतः”
अस्मासु सम्पादितः “ब्राह्मणेषु” ब्रह्माणो मन्त्राः तत्पाठकाः
ब्राह्मणाः, तेष्वस्मासु † “असृतम्” अविनाश-वक्तं “हितं”
सम्पादितम् ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

१ १२ ३१ ३१८ २२ ३१
पावमानीर्द्धन्तुन्द्विमंज्ञोकमथोअसुम् ।

२ ३ १२ ३ ३२ ३१९
कामान्त्यमर्द्ययन्तु तोद्वैर्द्वैःसमाहृताः ॥ ४ ष ॥

“द्वैः” इन्द्रादिभिः “समाहृताः” सम्पादिताः “पावमानीः
द्वैः” पवमान-मन्त्राभिमानिनो देवः “नः” अस्माकम् “द्विम्”
ईटग्भूतं “स्तोकं” भूतोकम् “अथो” अपि च “असु” स्वर्ग-
लोकं “दधन्तु” प्रयच्छन्तु । तत्र्यान् “कामान्” च “नः”
अस्मद्दर्थं “समर्द्ययन्तु” समृद्धान् कुर्वन्तु ॥ ४ ॥

* ‘ष्टतश्चतः—सृतश्चाविषः, अथवा सृतमुदकं तत् अवभिः, कामवचो यर्जन्वो
भवति’—इति विऽ ।

† ‘ब्राह्मणेषु—अधिकरणभूतेषु’—इति विऽ ।

‡ स० वे० ७, २, ५, २ ।

अथ पञ्चमौ ।

१२३२ ११३ १ १ २३२३१२
येनद्वाः पवित्रेणात्मानम्युनते सदा ।

१२३१२ ११२
तेन सहस्रधारेण पावमानीः पुनर्न्तु नः ॥ ५ * ॥

“देवाः” इन्द्राद्याः “येन” पवित्रेण शुद्धि-साधनेन “सदा”
“आत्मानं” स्व-देहं पुनर्ते शोधयन्ति, “सहस्रधारेण” सहस्रावा-
न्तर-भेद-युक्तेन “तेन” साधनेन “पावमानीः” पावमान्य ऋचः
“नः” अस्मान् “पुनर्न्तु” ॥ ५ ॥

अथ षष्ठी ।

१ १११२३१२ १
पावमानीः स्वस्त्रयनीस्ताभिर्गच्छति नान्दनम् ।

१२ १११ १११
पुण्यात्म्भक्षान्भक्षयत्यमृतत्वच्चगच्छति ॥ ६० ॥ ८

“पावमानीः” पवमानः पावकः पूयमानो वा सोमः, तत्प्रभ-
भिन्नस्तदेवताकां ऋचः पावमान्यस्ताः “स्वस्त्रयनीः” स्वस्त्रीत्य-
विनाश-नाम, तथाविधि-फलस्य प्रापयित्रः, “ताभिः” उत्ता-स्त्रज्ज-
शभिः पावमानीभिः, तत्पाठेन स्तोता “नान्दनं” क्व नन्द-

* अ० वे० ०, २, ५, १ ।

† अ० वे० ०, २, ५, १६ ।

‡ ‘नान्दनं—पुव-वसु-धन-धान्यादिभिः’—इति वि० ।

यति सुकृतिन् इति नम्दनः स्वर्गः स एव नाम्दनः [स्वार्थिकस-
द्वित-प्रत्ययः] तम् “गच्छति” प्राप्नोति । किञ्चेह लोके
“पुण्यान्”* सुकृत-सम्मादितान् “भूचान्” भूच्छीयान् भोगान्
अन्न-पानादि-लक्षणान् “च” भूच्छयति । किञ्च “अमृतत्वं च
गच्छति” अमृतत्वं नाम सोमस्त्रश्च प्राप्नोति ॥ ६ ॥ ८

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य दशमस्थाष्ठाव्युत्तम्

सप्तमः खण्डः ७ ॥ ७

અધ્યાટ્મ ખણ્ડી ૩—

अग्नेति-हत्याकं प्रथमं सूतम्,

तत्र प्रथमा ॥

११ ११८ १२३११९
अगममहानमसायविष्ट

१९२०१९५१२५२
योद्वीदायसमिहःखेदुरोपे।

* 'पुक्षाग्—मन्त्रपूताग् अवदा धानाः करणः पुरोडाशः प्रतीवापः यस्मिन्
अथवा * * *)—इति विं।

† ‘उम्मा: पावमान्यः, उम्मा वहिष्यवमान्, गवमस्त्राकः’—८३ शि० ।

‡ ‘रहानीमात्तानि भवन्ति’—इति चिं।

११२ १ १२ ३११
चित्रभानुरोदसीचन्तर्वीं

१ ११२ ११२
स्वाङ्गतंविश्वतःप्रत्यच्छम् ॥ १ * ॥

“यः” अन्तः “से दुरोषे” आहवनीयास्ये से खाने “समिहः” काष्ठैः सम्बन्धीयः सन् “दीदाय” दीप्तयते, तमिमं “यविष्ट” युवतमम् “जवी” विस्तीर्णयोः “रोदसी” रोदस्योः यावा-पृथिव्योः “अन्तः” मध्ये अन्तरिक्षे “चित्रभानुं” चित्रकालं “स्वाङ्गतं” सुषु आहुतिभिरुतं सन्तं “विश्वतः” सर्वतः “प्रत्यच्छ” प्रतिगच्छन्तमन्तिं “महा” महता “नमसा” नमस्कारेण “अगम्य” वयमुपगच्छामः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१११२ १२ ११ १२१
समझाविश्वादुरितानिसाझा

११२१२१२१२ ११२
नग्निष्टवेदमआजातवेदाः ।

१२ १११२१
सनोरचिष्टहरितादवद्या

११ १११२११२१२ ११२
दस्मान्यृष्टतउतनीमघोनः ॥ २ † ॥

● अ० वे० ५, २, १५, १।

† अ० वे० ५, २, १५, १।

यः “अन्नः” “मङ्गा” महत्वेन “विश्वा” विश्वानि “दुरिता”
दुरितानि “साहान्” अभिभवन् “जातवेदाः” जात-धनः जात-
प्रज्ञो वा “दमे” यज्ञगृहे “स्तवे” अस्त्राभिः स्तूयते, “सः” अन्नः
“गृणतः” स्तुवतः “नः” अस्त्रान् “दुरितात्” पापात् “अवद्यात्”
निन्दिताच्च कर्मणः “रक्षिष्यत्” रक्षतु । “उत” अपिच “मघोनः”
हविषतः “नः” अस्त्रान् रक्षतु ॥ २ ॥

अथ लृतीया ।

१ २८ १२३ १ १११
त्वंवरुणउतमित्रोऽग्नेत्वा

१ ११३ १११
वर्षन्तिमतिभिर्विसिष्टाः ।

१० २८ ११३ ३१
त्वेवह्नसुषणनानिसन्तुयूय

१ ११३ १११
म्पातस्त्विभिःसदानः ॥ ३ ॥ ८

ते “अन्ने !” “त्वं” “वरुणः” असि पापानां निवारको
भवसि “उत” अपिच “मित्रः” भसि, पुण्य-प्रापणे सखा भवसि ।
“वसिष्टाः” एतचामका ऋषयः हे अन्ने ! “त्वां” “मतिभिः”
स्तुतिभिः “वर्षन्ति” वर्षयन्ति “त्वे” त्वयि विश्वमानानि “वस्तु”
वस्त्रनि “सुषणनानि” सुसञ्चर्जनानि “सन्तु” । हे अन्ने ! “यूयं”

● “वस्तु”—इति कृ-मु०-पुण्यकथोः पाठः ।

† अ० दे० ५, २, १५, ३ ।

१० अ० दस० २ स० १, २] उत्तरार्चिकः । ३०१

त्वदाया: सर्वे देवाः “स्त्रियिभिः” चेमैः “नः” अस्मान् “सदा”
सर्वदा “पात” रचत ॥ ३ ॥ ८

अथ द्वचामके हितीय-सूत्रे—

तत्र प्रव्रमा ।

११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १११
महाएङ्गेयभोजसापर्जन्योवृष्टिमाल्लव ।

११९ १११
स्तोमैर्वत्सस्त्रवावृधे ॥ १ * ॥

“यः” “इन्द्रः” “ओजसा” बलेन “महान्” सर्वभ्योऽधिकः ।
कल्पव ? “वृष्टिमानिव” यथा दृश्या युताः “पर्जन्यः” रसानां प्रार्ज-
यिता इवः महान्, स इन्द्रः “वलस्य” पुत्र-स्त्रानीयस्य स्तोतुः
वक्त-नाम एव वा कृष्णः “स्तोमैः” स्तोत्रैः “वाहृषे” प्रवर्द्धते ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १११ १११
कणवाइन्द्रं यदक्रतस्तोमैर्यज्ञस्त्राधनम् ।

१११ ११२ ११३
जामिन्द्रुवतचायुधा ॥ २ † ॥

“कणवाः” [स्तोत्र-नामैतत् (निघ० ३, १५, ७)] स्तोतारः कणव-
गोचरा वा “इन्द्रः” “स्तोमैः” स्तोत्रैः “यज्ञस्य” यागस्य “साधनं”

* अ० वे० ५, ८, ६, १ = अ० वे० ७, ४० ।

† अ० वे० ६, ८, ६, १ ।

साध्यितारं निष्ठादकं “यद्” यदा “अकृत” अछषत [करीते-
र्लुङि “मन्त्रे वसेति (२, ४, ८०) चूलुंक्, तदानीं “आयुधा”
शब्दाणां हिंसकानि वाणादीनि “जामि” * [अतिरेकनामैतत्]
अतिरिक्तम् अधिकं प्रयोजन-रहितं “हुवते” कथयन्ति । “आयुधा”
आयुधस्य सर्वस्य कार्यस्येन्द्रेण कृतत्वात् आयुधानि निःप्रयोजना-
नौत्यर्थः [यदा, ‘आयुधा’ आयुधमायोधनशीलमिन्द्रं ‘जामि’
जामिं भ्रातरं ‘हुवते’ वदन्ति ॥

“आयुधा”—“आयुधम्”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ दृतौया ।

२२ ३२३ १२३१८ १८ ३११
प्रजासृतस्यपिप्रतःप्रयद्वरन्तवङ्गयः ।

११२ १२३१८
विप्राकृतस्यवाहसा ॥ ३१ ॥ १०

“कृतस्य” यज्ञस्य सत्यस्य वा “प्रजा” प्रकर्षण जातमिन्द्रं
“पिप्रतः” नभसः प्रदेशान् पूरयन्तः “वङ्गयः” वाहका अस्त्रा “यद्”
यदा “प्रभरन्त” प्रकर्षण भरन्ति वहन्ति तदा “विप्राः” मेधाविनः

* ‘जामि—जामामि’—रति चिं ।

† च० च० ५, ८, ६, २ ।

स्रोतारः “नृतस्य” यज्ञस्य “वाहसा” प्रापकेण स्रोतेण तम् इन्द्रं
सुवर्त्तीति शेषः ॥ ३ ॥ १०

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य दशमस्याध्यायस्य
अष्टमः स्तुखः * ॥ ८ ॥

अथ वरमे खण्डे †—

पव सानस्येति लक्षामकं प्रथमं सूक्तम्, ‡

तत्र प्रथमा ।

१२ ३ १२३ १२३ ११
पवमानस्यजिघ्रतोहरेश्चन्द्राच्छक्षत ।

३ १२ ३१ ३
जीराचजिरश्चोचिषः ॥ १६ ॥

“जिघ्रतः” पुनः पुनः तमासि विनाशयतः ॥ “हरेः” हरित-
दर्शस्य “अजिरश्चोचिषः” सर्वत्र-गमन-शौल-तेजसः “पव-

* ‘उत्तराग्राम्याचार्षि’—इति वि० ।

† ‘हरानी’ माधविदिगः पवमानः—इति वि० ।

‡ ‘उत्तरादाराद्यतप्रभतोनि सामानि ब्राह्मणोऽपार्षाचार्षाचि’—इति वि० ।

¶ “बलीर”—इति च० पु० पाठः ।

§ च० वे ३, २, ११, ५ ।

॥ ‘जिघ्रतः—षष्ठ्यमानस्य’—इति वि० ।

मानस्य” “चन्द्राः” [चहि चाहादे (भा० प०)] देवानामाहा-
दयित्रः “जीराः” शिप्रं चरण-शीलाः * धाराः “असृचत”
स्तुजन्ति पवित्रान्निर्गच्छन्तीत्यर्थः ॥

“जिज्ञतः”-“जप्ततः”—इति पाठो ॥ १ ॥

पथ हितौदा ।

११ ३११ ३१२ ३१३ ३१४
पवमानोरथीतमःशुभ्रेभिःशुभ्रशस्तमः ।

११ ३१२
हरिष्वन्द्रोमरुदण्णः ॥ २ । ॥

“पवमानः” देवः “रथीतमः” अतिशयेन रथवान् [“इद-
यिनः (८,२,१७ वा०)” — इतीकारः । तथा “शुभ्रेभिः” श्रीभा-
युक्ते भ्यस्ते जोभ्योऽपि “शुभ्रशस्तमः” अत्यन्तं दीप्यमानस्य [यदा,
निर्मलतम-यशोयुक्तः] “हरिष्वन्द्रः” [“ङ्गसाचन्द्रोत्तरपदे
मन्त्रे (६,१,१५१)” — इति सांहितिकः सुट्] हरित-वर्ण-हौसिः
हरित-धारा-शुभ्रो वा “मरुदण्णः” मरुती यस्य गणाः सहाय-भूताः
स तथोक्तः ताहशः सोमः सर्वान् स्व-रग्मिभिः व्याप्तोत्तिल्युत्तरेष
सम्बन्धः ॥ २ ॥

* ‘जीराः—जीरवात्काः’—इति वि० ।

† अ० ६००, १, १२, १।

अथ लृतीया ।

१९ ३२८ ३१६ ३१२
पवमानव्यश्रुहिरश्मिभिर्वाजसातमः ।

१२३ २३१२
दधत्स्तोत्रेत्स्त्रीर्थम् ॥ ३ * ॥ ११

हे “पवमान” सोम ! त्वं “रश्मिभिः” स्त्र-दीपिभिः “व्यश्रुहि” सर्वं जगद् व्याप्तुहि । कौटृशस्त्रम् ? “वाजसातमः” अतिशये-नान्नस्य दाता बलस्य सम्भक्ता वा तथा “स्त्रीवे” पवमानं स्त्रोत्रं कुर्वते जनाय “स्त्रीर्थ” शोभन-वीर्येष्टं पुत्रं धनं वा “दधत्” विदधत् पथच्छत् व्याप्तुहि ॥

“पवमानव्यश्रुहि”—“पवमानोव्यश्रवत्”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ ११

अथ लृतात्मके द्वितीय-सूक्ते—

प्रथमा ।

२३१२ ३२८ ३१२३१२ ३१
परीतोषिष्वतासुतासोमोयउत्तमृद्विः ।

३ १८ २८३१ २७ ३२४१ ३११
दधन्वाऽयोनर्यैच्छ्राङ्गत्तरासुषावसोममद्विभिः ॥ ११ ॥

हे कृत्विजः ! “सुतम्” अभिषुतं सोमम् “इतः” अस्मात् कर्मण लङ्घम् अथवा अस्मात् प्रदेशात् जर्जुं “परिषिष्वत्” वसती-वरीभिः [इतीषिष्वतेत्यत्र संहितायां छान्दसं रो रुत्वम्, आदेश-

* अ० व० ३, २, १२, १ ।

+ अ० आ० ६, १, ३, २ (२८० ७७ ४०) = अ० व० ०, ५, १२, १ ।

प्रत्यययोरिति षष्ठम्] “यः” “सोमः” देवानाम् “उत्तमं”
प्रशंस्य “हविः” भवति “आ” अपिच “नर्यः” मनुष्य-हितः यथा
सोमः “अप्सु” वसतौवरौषु अन्तरिक्षे वा “अन्तर्” “दधन्वान्”
गच्छन् भवन् भवति तं “सोमम्” “अद्रिभिः” आवभिः अध्वर्युः
“सुषाव” अभिषुतं चकार ; तं परिष्विष्टेति समन्वयः ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

११२ ११२ ११२ ११२ १११ १११
नूनम्पुनानोविभिःपरिस्त्रिवादव्यःसुरभित्तरः ।

१११ ११२ ११२ १११ ११२ १११ १११
सुतेचित्ताप्सुमदामोअन्वसाश्रीणन्तोगोभिरुत्तरम् ॥२॥

हे सोम ! “अदव्यः” कैविदप्यहिंसितः “सुरभित्तरः” अत्यन्तं
सुगन्धि त्वं “नूनम्” इदानीं “पुनानः” पूयमानः “अविभिः”
अवि-वाल-क्षतैः पविचैः “परिस्त्रिव” परित्तर “सुते चित्”†
अभिषुते सति “अन्वसा” भट्टक-लक्षणेनाचेन “गोभिः” गोर्वि-
कारैः क्षीरादिभिः “श्रीणन्तः” मिश्रयन्तः वयम् “उत्तरम्”
उड्डूततरम् ‡ “अप्सु” वसतौवरौषु स्थितं “त्वा” त्वां “मदामः
मदामहे ॥ २ ॥

* कृ० व० ७, ५, १९, २ ।

† ‘चित्—इति पदपूरणः’—इति वि० ।

‡ ‘उत्तरम्—उत्तरेषु सवनेषु’—इति वि० ।

अथ अधास्यरूपा लृतीया ।

१२ ३१८ २८ ११ २३ २६ ११ १२
परिस्थानः*शक्षसेदेवमादनःक्रतुरिन्दुर्विचक्षणः ॥३५॥ १२

“स्थानः” सुतः अभिष्युमाणः सोमः “चक्षसे” † सर्वेषां
दर्शनाय “परि” स्ववति । कौटुमः ? “देवमादनः” देवानां
तर्पयिता, “क्रतुः” कर्ता, ण “इन्दुः” पात्रेषु क्षरण-शीलः दीपी
वा, “विचक्षणः” “सर्वस्य” विद्रष्टा ॥ ३ ॥ १२

५४ २८ ३४ ८५ १२ ८
॥ पृष्ठम् ॥ पराश्यितोषिच्छतासुताम् । सोमोयउत्त

१ ११८ ८ ८
मथ्वारव्यिहीन्दिया । दधन्वाल्योनर्योच्चप्रसुवन्तरार३
११८ ९ १ १ १ १
होदिया । सुषावार३सो । ममद्रार३यिभार३यिः ॥(१)

५४ २३४ ५ १८ ८
सुषावसोममद्रिभायिः । सुषावसोममद्रिभार३यिही

१८ १८ ८ १ १
इया । नूम्युनानोचविभिःपरिस्थवार३होदिया । अदव्या

१ १ १ ५४ २ ३४ ५
२३ःस्त । रभिन्तार३रार३ः ॥(२) अदारव्यःसुरभिन्तराः ।

* “सुवान”—इति वा० पाठः ।

† वा० व००, ५, ११, ३ ।

‡ ‘चक्षसे—चक्षाय’—इति वि० ।

ण ‘क्रतुः—वज्रः’—इति वि० ।

१ ११८ ८८
अद्व्यु सुरभिन्नरारङ्गोदया । सुतेचित्ताप्सुमदामो अ
न्धसारङ्गोदया । श्रीणन्तोरङ्गो । भिन्नतारङ्गरा ३४
३८ । ओरङ्गपूर्वे । ता ॥ १ * ॥ [१]

५४ २४ ५८ ५८ ५८ १८
॥ कौल्मलवर्षिषम् ॥ परार्थितोर्षित्तासुताम् । सो
८ २८ ८ १९
मोयउत्तमारङ्गोवारङ्गयिः । दधन्वाण्योनर्योच्चा ।
२१ १ ८ ११ १ ११
एक्षोयि । एक्षरचन्तरा । सुषावसोममोवारङ्गोरङ्गवा ।
४ ४ ५४ १ ४८ ५ १
द्रापूर्यभोद्वायि ॥(१) सुषाववारङ्गसोममद्रिभायिः । सु
२ ८ १ ११ ११ ११
षावसोममारङ्गयिभारङ्गयिः । नूनम्युनानोर्यवायिभा
यिः । ऐक्षोयि । पाररिष्ववा । अद्व्युःसुरभोवारङ्गो
५ ४ ५ ५ ५४ १ ४ ५
रङ्गवा । तापुरोद्वायि ॥(२) अदार्थ्वारङ्गसुरभिन्नराः ।
१ १ ११ ११ ११
अद्व्युःसुरभारयिन्नरारङ्गः । सुतेचित्ताप्सुमदा ।

* क० गा० ५प० १४० १८० ।

१८ १ २ २२ १११

ऐहोयि । मोऽचन्वसा । श्रीणन्तोगोभिरोवाइचो२३४

५ ४ ५

वा । तापूरोद्घायि(३) ॥ २ * ॥ [२]

१९१२ १८ १

॥ अर्कपुष्पाद्यम् ॥ परोतोषिच्छतासुतम् । झंवे२३ ।

२ १८ १९२१२ २१ २ १
वन्तरा । ऊवे२३ । सुषावसीममद्रिभिः । ऊवे२३ ॥(१)

११८२१८२१ १ । ११८२१८२१ १ ।
सुषावसोममद्विभिः । ऊवे२३ । सुषावसोममद्विभिः ।

१ १२१ १२१८ २१२ १ १ १
ज्ञवे१३। नूनम् नानोविभिः परिस्तव। ज्ञवे१३। अद्यः

१ २ १ २ १ २
सुरभिन्तरः । ऊवे२३ ॥(२) अद्व्यःसुरभिन्तरः । सुर

मिन्तरः । ऊवे२३ । अद्यःसरमिन्तरः । ऊवे२३ ।

२१८ २८१ २२८ १ १८ १ २११ २२१
सुतेचित्वाप्सुमदामोअन्धसा । ऊवे २३ । श्रीणन्तोगो

११ २ । १२ ३ । १३ ४ । १४ ५ । १५ ६ । १६ ७ ।

* अ० गा० पुप्र० २४० २८० ।

१८८ २१२८ १८ १११
 ३४। शौहोवा। अकीटिवानारम्यरमेवियोरमा २३४
 १ पून्(३) ॥ ३* ॥ [३]

१८१९ र २०२० १
 ॥ हैर्षश्रवसम् ॥ परीतोषिच्छतासुतमोहाचोहाशेण ।
 १८१९१ २१ २१ ५ १ ६ २१ ३१
 सोमोयउत्तमःहविः । ओहाशा । ओहाशेण । दधा
 ३४न्वाख्याः । नारियः । अप्सूचन्तरा । ओहाशा ।
 ६ २१ ६१ ११ २१ ५ ४ ४
 ओहाशेण । सुषावृथसोह । ममोहृथवा । द्रापु
 ५ २१ २१ ५ ४ ४ ४ १
 यिभोद्धायि ॥(१) सुषावसोममद्विभिरोहाचोहाशेण ।
 ११११११११ १ ५ १ ६ ११ ३१
 सुषावसोममद्विभिः । ओहाशा । ओहाशेण । नूना
 ३१ ११ ११ ११ ५ १ ५
 ३४म्पुना । नोचवि । भिःपारित्ववा । ओहाशा । ओह
 २१ ६१ ३१ ८१ ५ ४
 हाशेण । अदावृथःसूह । रभोहृथवा । ताप्तरोद
 ५ २ ८१ ८१ ११ ११
 हायि ॥(२) अदव्यःसुरभिन्नरचोहाचोहाशेण । अदव्यः
 ११ ५ ११ ५ ११ ३१
 सरभिन्नरः । ओहाशा । ओहाशेण । सतावृथवा

* का० गा० पु० २४० ३८० ।

३ २ १ २ ८-१ २ ५ २ ५
 चित्ता । आप्सुम् । दामोचन्धसा । ओऽहा । ओऽ
 २ २ ४२ ३२२ २१ १ ४
 हाहेऽ४ । श्रीणाऽन्तोगोऽ । भिरोर३४वा । ताप्तरो
 ४
 हायि(३) ॥ ४ * ॥ [४]

१२ ८ ११२ ८
 ॥ दप्तरोवैयश्वम् ॥ परीतोषिच्छतासूताम् । सो
 मो । यउत्तम॑हविः । दधान्वा॒१या॒रः । नयो॑अप्सु
 वन्तरा । सुषावा॑सो॒र । ममद्रार३यिभाऽ४३यिः ॥(१)
 २२ ८ १२ ८
 सुषावसोममद्रायिभायिः । सूषा । वनोममद्रिभिः ।
 १२ १२ १२ १२
 नूनाम्प॑ना॒र । नो॑अविभिःपरिस्वव । अदाव्या॑ःसू॒र ।
 १२ १२ १२ १२
 रभिन्ता॒शरा३४३ः ॥(२) अद्व्यःसूरभिन्ताराः । अदा ।
 १२ १२ १२ १२ १२
 व्यःसूरभिन्तरः । सूतायिचा॑यित्वा॒र । अप्सुमदामो
 अन्धसा । श्रीणाऽन्तो॒श्गो॒र । भिरुत्ता॒शरा३४३म् ।
 १
 ओर३४५ई । डा(३) ॥ ५ † ॥ [५]

* क० गा० पूर्प० २४० ४८० ।

† उ० गा० पूर्प० २४० पूर्पा० ।

२ ८ ८ र र
 ॥ आभीश्वायम् ॥ परीतोषिच्छतासुतम् । ए । सो
 र ६१० २ ३ ५ १ १८
 मोयज्ज्ञामज्ञाविः । दा२३४धा । हायि । न्वाऽ
 र ८ ० २ ३ ५ १ १८ २
 योनर्थीच्चप्रमूच्चन्तारां । सू२३४षा । हायि । वासोम
 १ ५ ४ ५ १ २ ८
 मो२३४वा । द्रापूयिभो६हायि ॥(१) सुषावसोममद्रिभि
 र ८ ८ ५१० २ ३ ५ १
 रे । सुषावसो६मामद्रिभायिः । नू२३४नाम् । हायि ।
 १८८ ० २ ३ ५ १ १
 चुनानोच्चिभिःपारिस्तावा । चा२३४दा । हायि । अः
 ११ ५ ४ ५ १ १
 सूरभो२३४वा । तापूरो६हायि ॥(२) अद्व्यःसुरभिन्त
 ११ ० २ ३ ५ १ १
 रए । अद्व्यःसू६राभिन्तारः । ष्ट२३४ते । हायि । चि
 र ८ ० २ ३ ५ १ १८
 खाप्सुमदामोचन्वासा । आ२३४यिण । ह्य । तोगो
 ११ ५ ४ ५ १ १
 भिरो२३४वा । तापूरो६हायि ॥(३) ॥ ६ * ॥ [६]

३४८ ५८ ८
 ॥ माधुच्छन्दसम् ॥ परीतोषा । होयिः । चतासुता
 ४ २८ ११ २ ३ ५ १ १८ ८
 ईमे । सोमोयज । तामज्ञाह२३४वीः । दधन्वाऽयोन

* ज० गा० ५७० १४० ६४० ।

रु० २ १ १ १ १० २ १०२ रु० २
र्याच्च। सुवन्तरा। औचोऽप्यवाहायि। सुषावासी।
रु० २ १० २ १ १ १०२
औचोऽप्यवाहा। ममद्रावृयभावृप्यिः। औवृप्यु
ई। डा(३)॥३*॥[७]

॥ ऐडमायास्यम् ॥ आयिपरायि। तोषायि। चता
सुताम्। सोमोयज्ञ३१। तमङ्गवायिः। दाधन्वाङ्
या३१ः। नर्याच्च। सुवन्तरा। सूषावसो३१। ममद्रावृ
यिभावृप्यिः॥(१) आयिसुषा। वासी। ममद्रिभा
यिः। सूषावसो३१। ममद्रिभायिः। नूनम्पुना३१।
नोचविभायिः। परिस्त्रवा। आदव्यःसू३१। रभिन्ता
वृररावृप्यः॥(२) आपदा। व्याःसू। रभिन्तराः। आ
दव्यःसू३१। रभिन्तराः। सूतेचित्तावृ३१। सुमदा।

* ऊ० गा० ७४० १४० इसा०।

२१ र र २१ २
बोधमसा । आविष्टनीगोऽ । भिस्तारदराः ४५म् ।

‘ओर३४५ई। डा(३) || ४ * || [८]

११ ४ ८ १ १८२९
 ॥ पुनि ॥ परायितोऽविच्छिन्नतासुतश्छाउ । सोमो
 १११११ १ १११ १
 यउपमश्छविः । दधम्बाश्या॒या॑ २३ः । होवाश्छायि ।
 १ ११ ११ १ १११ १
 मार्त्योम् । शुवान्नारार३ । होवाश्छायि । सुषा
 १ १११ १११ १ १११ १
 वाश्सो२३ । हीषाश्छा । मामद्रिभिः । इजारश्माश्प
 ३ । ओरश्प४५५५ । डा(१) ॥ २५ ॥ [१]

• अ० गा० अप० १४० ४सा० ।

† ज० मा० उप० रच० इसा० ।

मद्विभिरे । ए । सुषावसोऽमामद्रि । भायिः । नू०२४
 नाम् । चाइहायि । पुनानोचविभिःपारिष्ठावा । आ
 २३४दा । चाइहायि । आःहरभोर॒३४वा । तापूरो६
 हायि ॥(२) अद्व्यःसुरभित्तरए । ए । अद्व्यःसूश्रामि
 न्नारः । सू॒२३४ते । चाइहायि । चित्ताप्तुमदामोच्च
 न्धासा । आ॒३४यिणा । चाइच्छा । तोगोभिरो॒३४
 वा । तापूरो६हायि(३) ॥ ४ * ॥ [१०]

॥ सम्भवतम् ॥ परीतेविच्छतासुताम् । सीमोयउत्त
 मध्यहवायिः । दध्याप॒३४वाः । नारियोज । शुवा
 न्नारा । औहो॒३४वाहायि । सु । वावा॒३४सोर । हो
 वाहसा । ममद्रा॒३४यिभाव॒३४यिः ॥(१) सुषावसोमम
 द्रिभायिः । सुषावसोममद्रिभायिः । नू०३४०२३४मा ।

* ज० गा० ७ प्र० १४० ४ सा० ।

१ १ १ १ १ १ १
नोच्चर्विभिः । परायिष्वावा । औषोऽ४वाहायि । अ ।

२ १ १ १ १ १ १
दाव्या॒२३ः सू३ । द्वौवाऽ३हा । रभिन्ता॒२४रा॒३४३ः ॥(२)

१ १ १ १ १ १ १ १
अद्व्यः सूरभिन्तराः । अद्व्यः सूरभिन्तराः । सुतेचाऽ३

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
यिला । आसु मदा । मोचान्धासा । औषोऽ४वाहा

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १
यि । श्री । णान्तो॒२३गो॒३ । हौवाऽ३हायि । भिन्ता

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १
२३रा॒३४४म् । औ॒२३४५ई । डा(३) ॥ ३ # ॥ [११]

५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५
॥ कालेयम् ॥ परीतोऽषिञ्चतासुताम् । सोमोय

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १
ज । तम॒॑हवा॒२३यिः । दधन्वा॒॑या॒३ः । ना॒३४ ।

६ ४ ५ ५ २ २ १ ५ ५ ५ ५ ५
रियोचसुव । ताऽरा । सुषावसौ । वा॒३४३ओ॒३४वा ।

४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४
ममापुद्रिभायिः । हौपुई । डा(३) ॥ ४ # ॥ [१२]

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १
॥ रौरवम् ॥ परीतोषिञ्चाऽतासू॒२४४ताम् । सो१

* ज० गा० ८प्र० १४० ३सा० ।

† “महाकालेयम्”—इति ज०-पाठः ।

‡ ज० गा० ८प्र० १४० ४सा० ।

मोयउत्तमल्लविह॑धन्वाल्योनर्थीचिषुवाल्लरा । ओ
हाल्लवा । सुषावसोममा २३ हायि । ओहाल्लवा ।
द्विभायिः । ओहोवा ॥(१) सुषावसोमाल्लमद्रार३४
यिभायिः । सूषावसोममद्विभिर्लूनमपुनानोअविभिःपरार
यिस्त्वा । ओहाल्लवा । अद्व्यःसुरभार३यिहायि । ओ
हाल्लवा । तरा । ओहोवा ॥(२) अद्व्यःसुराल्लभि
त्तार३४राः । आ । द्व्यःसुरभित्तरःसुतेचित्तासुमदा
मोआर३न्वसा । ओहाल्लवा । श्रीणन्तोगोभिर३हा
यि । ओहाल्लवा । तराम् । ओहोवा । होपुई ।
डा(३) ॥ ११ * ॥ [१३]

॥ आष्टाद७द्वोत्तरम् ॥ परीतोषिच्चतासुतमैयादौ ।
होह्वा । सोमोयउत्तमम् । होवार३यिः । ऐयाल्लत् ।

* क० ना० ८० ८० ३० ११४० ।

१ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
 औरङ्गोवा । इधम्बाल्योनर्वाचप्सुव । तारा॒२४ ।
 १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२
 ऐया॒२३त् । औरङ्गोवा । सुषावसीमम । द्वायिमा
 १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२
 २३यिः । ऐया॒२३त् । औरङ्गोवा॒३४३ ॥(१) सुषावसी
 १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२
 ममद्रिभिरैयादी । ओश्वा । सुषावसीमम । द्वायिमा
 १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२
 २३यिः । ऐया॒२३त् । औरङ्गोवा । नूनम्पुनानोविभिः
 १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२
 परि । स्वावा॒२३ । ऐया॒२३त् । औरङ्गोवा । अद्व्यः
 १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२
 सुरभि । तारा॒३त् । ऐया॒२३त् । औरङ्गोवा॒३४३ ॥(२)
 १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२
 अद्व्यःसुरभिन्तरैयादी । ओश्वा । अद्व्यःसुरभि ।
 १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२
 तारा॒३३ः । ऐया॒२३त् । औरङ्गोवा । सुतेचित्त्वाप्सु
 १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२
 मदामीष । धासा॒२३ । ऐया॒२३होवा । श्रीणन्तीगो
 १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२
 भिरु । तारा॒२३म् । ऐया॒२३त् । औरङ्गोवा॒३४३ ।
 १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२
 औरङ्गो॒३४५ । ई । जा(३) ॥ १८ * ॥ [१४]

* क० गा० १२प० १४० १८सा० ।

३४८६ ४ ५८ ४५ ८ ९
॥ उत्तुभम् ॥ परीतोषिच्छतात्तुतम् । सोमः । य

१ ४८ ४८५ २१
ज्ञ४४ औहोवा । तमॄच्छवा४२यिः । हा३१उवा२४ ।

१ १ ४८ ५८ ५८४ ५ १
ज्ञ४४ पा । दधाश्वाल्या । औहोवाहायि । नारि

२८१ २ १२८ ३ ५ ५
योआ । प्तुवनारा । हा३१उवा२४ । अ३४पा ।

२२ ४८ ५८४ ५ २२ ४
सुषाइवसो । औहोवाहायि । ममाशद्राप्तिभा६५६६

४४८४४४४४४५ ८ ३२ ४८
क्रिः ॥(१) सुषाषसोमग्रिभिः । सुषा । वसो३४औहो

५ २१ १ ५ १
वा । ममग्रिभा४२यिः । हा३१उवा२३ । ज्ञ४४ पा ।

२२ ४८ ५८४ ५ १ ११ १
नूमाशपुना । औहोवाहायि । नोप्रविभायिः । परि

११ १ २ ५ १२ ४ ५८
लाव । हा३१उवा२३ । ज्ञ४४पा । अदा४ध्वःसु । औ

४ ५ २२ ४ १ ४
होवाहायि । रभाश्विभापूराई५६६ः ॥(२) अदध्वःसुर

१४५ २२ १८४५ ११
भिकरः । अद । अःसू३४औहोवा । रभिन्तरा४२ः ।

२ ५ १२ ४ ५८
हा३१उवा२३ । ज्ञ४४पा । सुताव्यिचित्वा । औहो

१ १ ११ २२ १२८
वाहायि । आपूसुमदा । मोअन्धासा । हा३१उवा२

३। ऊरुपा। श्रीणवन्तोगो। औहोवाहायि। भि
रुदत्तापुराद्युम्(३) ॥ २० * ॥ [१५]

* जा० गा० १२प्र० २४० २०सा० ।

२३ । होवाइहायि । श्रीणान्तोश्गोर२ । होवाइहायि ।

१ १ १
भायिहत्तरम् । इडा२३(३) ॥ ६ * ॥ [१५]

३४८८४४८ १ १ १
॥ वास्त्रम् ॥ परीतोषिच्छता । हाइहायि । सू२३

४। तःमुतोवा । सोमोहोरयि । यजहोर । ता
७ मृहावारयिः । दाधन्वार्ण्य । नरायियोचा । प्रसु
१ वाउवार । ज॒४पा । तरार । सुषारवासोर । मम ।

३ ५८८ ४३८४३८४५८ २ २
द्वारयिभा२३४चौहोवा ॥(१) सुषावसोममा । हाइहा

यि । द्वार२४यि । भिर्भोवाःसुषाहोरै । वसाहो
१० ११ १२ १३ १४
२। मामद्रायिभारयिः । ननम्पुना । नोचावायिभा
यिः । पराउवार । ज॒४पा । स्वार । आदार्द्वाः

३२ १ २ ५ १ १ १
१ १ ३ ५८८ ३ ४ ५
सूर । र्यम । ताररा२३४चौहोवा ॥(२) अद्व्यःसुर
मि । हाइहायि । तार२४ । रस्तरोवा । अदाही

१० १२२८
 रयि । अःख्वोर् । राभिन्तारार्हः । खतेचित्वा । शु
 १३ ३२ १५ १६ १७ १८
 मादा । मआउवाइ । ऊ३४पा । धसार् । आयिण
 १९ २० २१ २२ २३ २४
 रन्तोगोर् । भिह । ताररार३४श्रीहोवा । ऊ३२३
 २५
 ४पा(३) ॥ १२ * ॥ [१६]

१ २१२ २८ १
 ॥ मानवोत्तरम् ॥ होवायि । परीतोषिच्चतासुतम् ।
 ० १२ १
 होवायि । सोमोयउत्तमश्चविः । दाधन्वाण्यः । ना
 ७८ २ ७ २ ५ २१ २
 रियोच्चाश१ । प्रसूवारन्ताऽऽथरा । सुषावार३ सो३ ।
 १ २ ४ २ ३ १
 मारमार३४चौहोवा । द्रार३४यिभौः ॥(१) होवायि ।
 २१२ १११ २ १ ८
 सुषावसोममद्विभिः । होवायि । ख्षपावसोममद्विभिः ।
 ७२ ८ १० २ ० ३ १
 नूनम्पुना । नोअविभाश१यिः । परार्थिस्त्राऽऽ४वा ।
 १ १ १ ५ ८ ३ ५
 अदाध्वा॒३ःख३ । रार३४चौहोवा । तार३४राः ॥(२)
 १ १ १ १ १
 होवायि । अद्व्यःसुरभिन्नरः । होवायि । आद्व्यः

* च० गा० १५८० १४० १२८० ।

७८

सुरभिन्तरः । द्वोवायि । आदब्धः सुरभिन्तरः । स्ते
 २ ८ १ ० २ ७८ २ ५ १८१
 चित्ता । आप्सुमदा३१ । मोआरन्धा२३४सा । श्रीणा
 न्तो २ ३ गी६ । भारयिष्ठ२३४शौद्वोवा । ता२ ३ ४
 ५
 राम्(३) ॥ १३ * ॥ [१७]

* ज० मा० १४ प० २४० १३ सा० ।

१ १ र १०
रभायिन्ताश्वर्णः । द्वतेरचायित्वार् । अप्सूमदीमो
१ १० १० १० १० १० १० १० १० १०
अन्धारश्वा । श्रीणान्तोऽगोऽ । भारश्यिष्ठ॒ । ता
३४पुरोद्घायि(३) ॥ १४ * ॥ [१८]

११ १४ ५ १०९
॥ यौधाजयम् ॥ पराश्वयि । तोश्वि । च । ताद्व
५ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
३४ताम् । सौमीऽ । यजर् । तमाश्वप्यम् । ह्वार
५ ११ २१ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
३४वीः । द्वधान्वाल्याः । न । व्यीच्छार् । पत्तवाश्वप् ।
५ ५ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
तारश्वरा । द्वषार् । वासोर् । ममाश्वप् । द्वारश्व
५ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
यिभीः ॥ (१) द्वषाश्व । वाश्वो । मम् । आद्रारश्वयिभायिः ।
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
द्वषार् । वसोर् । ममाश्वप् । द्वारश्वयिभीः । नूनापु
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
ना । नः । अविभारयिः । पराश्वप्यि । द्वारश्वा ।
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
अदार् । व्याद्वर् । रभाश्वप्यि । तारश्वराः ॥ (२)
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
अदार् । व्याश्वसू । र । भिन्नारश्वराः । आदार् ।

* क० गा० १५प्र० २च० १४सा० ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०
व्यःस्त् । रभाऽ॒४५यि । ता॒३४रा॑ । सुतायिचित्ता॑ ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०
अ॑ । प्तुमदार॑ । मोच्चाऽ॒४५ । धा॒३४सा॑ । श्रीणा॒२ ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११
तोगो॒२ । भिष्णु॒३४५ । ता॒३४राम्॑ (३) ॥ ५ * ॥ [१८]

५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३
॥ द्वैगतम्॑ ॥ परीतो॒श्चित्तासुताम्॑ । सोमोयउ॑ ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११
तमाऽ॒हाश्वारथिः॑ । दधाव॑ । हौ॒हो॒श्वा॑ । न्वाऽ॑

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३
योनव्य॑चिष्ठ्यन्तारा॒२ । सुषा॒२३ । वा॒सो॒३४चौहो॑

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५
वा॑ । ए॒३ । ममाऽ॒द्रिभा॒३४५यिः॑ ॥ (१) सुषावाश्चोम

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५
मद्रिभायिः॑ । द्वषावसो॑ । ममाऽ॒श्चिभारथिः॑ । नूना॑

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५
रम्॑ । हौ॒हो॒श्वा॑ । पुनानो॒श्चिभिः॑परिस्त्रावा॒२ । अ॑

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५
दा॒२३ । व्याऽ॒सू॒३४चौहो॑वा॑ । ए॒३ । रभाऽ॒यिन्तरा॑

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५
२४४५ः॑ ॥ (२) अद्व्याऽ॒सुरभिन्तराः॑ । आदव्यः॒सू॑ । र

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५
भायिन्ताऽ॒रारः॑ । सृताऽ॒यि । हौ॒हो॒श्वा॑ । चित्ता॑

* क० मा० २६प्र० १४० ५सा० ।

८० प्रमदामोअन्धासा॒र । श्रीणा॒र॒ । तो॑गो॒२३४॒चौ
र॒ चोवा । ए॒ । भिष्ठ॒त्तरा॒२३४५म्(३) ॥ ६ * ॥ [२०]

१२५ मोयजा॑ । ता॒३माञ्छाव्यायिः॑ । दधन्वा॒ञ्योनर्योऽप्तु
वन्तरा॒२३४॒ऐचौ । सुषावा॒२३४॒सौ । ममा॒३१उवा॒र॒ ।
ए॒ । द्विभिरा॒ ॥(१) द्वषावसोममद्विभायिः॑ । सुषावसौ ।
माञ्माद्राञ्यिभायिः॑ । नूनम्पुनानोऽविभिःपरिस्त्रवा॒३
४॒ऐचौ । अदव्या॒२३४॒ः॒ । सू॒ । रभा॒३१उवा॒र॒ । ए॒ ।
तरआ॒ ॥(२) आदव्यःतुरभिन्तराः॑ । अदव्यः॒ । रा॒
भायिन्ताञ्चाराः॑ । सुतेचित्ताप॒त्तुमदामोअन्धसा॒२३४॒ऐचौ ।
श्रीणन्तो॒२३४॒गो । भिष्ठ॒आउवा॒र॒ । ए॒ । तरमा॒(३)
॥ १८ * ॥ [२१]

* क० गा० १६प्र० १४० १८सा० ।

† क० गा० १६प्र० १४० १८सा० ।

अथ लक्षामके द्वयीय-सूत्रे—

प्रथमा ।

११३१२ ४२७ ३२३
असाविसोमोचरुषोवृषाहरी
११३२३१८ १८
राजेवदसोचभिगाच्चिक्रदत् ।
१ २७ ३१२ ३१२ ३ १८
पुनानोवारमत्येष्व्ययश्चेनो
२८ ३ १२ ३ १ २
नयोनिष्ठृतवन्तमासदत् ॥ १ * ॥

“सोमः” “असावि” अभिषुतोऽभूत् । कौटशः सोमः ?
“अरुषः” आरोचमानः, “वृषा” वर्षकः, “हरिः” हरितवर्णः ;
स च राजेव “दस्माः” दर्शनीयः सन् “गाः” उदकानि “अभि”
लक्ष्मा “अचिक्रदत्” शब्दं करोति स्व-रस-निर्मोक्ष-समये, पश्चात्
पुनानः “अश्ययम्” अविमयं “वारं” वासं दशापवित्रम्
“अत्येषि” हे सोम ! अतिक्रम्य गच्छसि । ततः “श्चेनो न”
श्चेन इव “योनिं” स्त्रीयं स्थानं “ष्टृतवन्तम्” उदकवन्तम् “आ-
सदत्” प्रविशति ॥

“अत्येषि”-“पर्येति”—इति पाठो, “आसदत्”-“आसदम्”
—इति च ॥ १ ॥

* इ० आ० ६, २, २, ६ (२मा० १६१ ष०) = इ० वे० ७, ३, ७, १।

अथ व्रित्तौया ।

११२ ११२३१२९१३
पर्जन्यः पितामहिषस्यपर्णिनो

१२ ३२ ३२३१२
नाभापृथिव्यागिरिषुक्त्यन्धे ।

१२३१ १३०३ ३१२९
स्वसारच्चापोचभिगाउदासर

२८ २८ ३१२९२
न्तसङ्गावभिर्वसतेवीतेऽध्वरे ॥ २ * ॥

यस्य “महिषस्य” महतः “पर्णिनः” पर्णवतः पननवतो वा
सोमस्य “पर्जन्यः” “पिता” जनकः “सः” सोमः “पृथिव्याः” †
“नाभा” नाभो नाभिस्थानोये ‡ हविर्बाने “गिरिषु” गिरि-
सम्बन्धिषु यावसु “क्षयं” निवासं “दधि” धारयति अभिषव-समये ।
तथा “स्वसारः” अङ्गुलयः “आपः” वसतौवर्यः ॥ “गाः”
आशिरार्थाः सुतयो वा § “अभिं” आभिमुख्येन “उदासरन्”
उद्धच्छन्ति गच्छन्तु, “वसते”, “सम्” गच्छते च, “यावभिः” सा-
कम् । कुत्र ? “वीते” कान्ते “अध्वरे” यज्ञे ॥

“उदासरन्”—“उतासरन्”—इति पाठो, “वीते”-वीते”—
इति च ॥ २ ॥

* ए० व० ७, ३, ७, २ ।

† ‘हथिव्याः समुपदः’—इति वि० ।

‡ ‘नाभा—नाभि-स्थानीयः’—इति वि० ।

॥ ‘अप्तु भावस्यः’—इति वि० ।

§ ‘गाः—सोमस्य रसयः’—इति वि० ।

अथ दृतीया ।

२ १२३१८ २८३ १ २३
कविवेधस्यापय्येषिमाहिन

२ ६१९२ ३१ २८
मत्योनमृष्टोभिवाज्जमर्षसि ।

२ १२ ११२
अपसेधन्दुरितासीमनोमृष्ट

२ १८ १८३१२ ३१ २
घृतावसानः परियासि निर्णिजम् ॥ १४ ॥ १३

हे “सोम !” “कविः” क्रान्तदर्शी सत् “वेधस्या” याग-
विधानेच्छया “माहिनं” मंहनौयं पवित्रं “पर्येषि” परि-
गच्छसि, पश्चात् “मृष्टः” प्रचालितः “पत्योन” † अप्त्यज्ञव
“वाज्” सङ्ग्राममङ्ग “अभ्यर्षसि” । सोम ! “तुरिता” अस्त्र-
दीयानि दुरितानि “अपसेधन्” परिहरन् षा “नः” अस्त्रान्
“मृष्ट” सुख्य “घृतावसानः” घृतानि उदकानि वसानः आच्छा-
दयन् “परियासि” अभिगच्छसि । किन्तत् ? “निर्णिजम्”
पवित्रम् ॥

“सोमनोमृष्टघृता”-“सोममृष्टयघृतम्”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ १३

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्दस्य दध्मस्याभ्यायस्य

नवमः खण्डः ॥ ८ ॥

* अ० वे० ०, १, ०, १ ।

† ‘पत्यः—पतीत्व वक्ति’—इति वि० ।

‡ ‘वाजम्—वाज् वह-पुरोडाशादिक्षवद्वच्’—इति वि० ।

¶ ‘अपसेधन्—रथ दहौ (भू० आ०) अप्तुतिः दहः चंद्रवर्तिः’—इति वि० ।

१८ र २ र ९
 ॥ महासामराजम् ॥ ह्वाउहोवाइहायि । असावि
 १९ २ ४ १८ ५११११ १८८
 सीमोऽच्चा । रुषोऽश्वाह । षाहरा२३४५यिः । राजेव
 १९१ २ ४ १ ३११११ १८
 दस्मोऽच्चा । भिगार । आर । चिक्रदा२३४५त् । पुना
 १८ १९ १ ४ २ ५११११ १९
 नोवाराश्मा । जियाऽयिषीर । अव्यया२३४५८म् । श्वे
 १८ र १ १ ४ २८ १९
 वोनयोनौश्चा । तवाइल्लाहम् । आसदाऽद्वाउः ॥(१)
 १ २१ २ ४ १ ३११११
 पर्क्कन्यःपितपाश्मा । हिषग्रहस्यार । पर्णिना२३४५४ः ।
 १८८ १८१ १ ४ २ ३११११
 नाभापृष्ठिव्याश्मायि । रिषू॒श्चार । यद्धधाऽ२३४५६यि ।
 १८ १८ १ ४ २ ३११११
 खसारथायोश्चा । भिगाह॒जश्म् । असुरा२३४५८न् ।
 १८ १ १ ४ २ १९
 सङ्गावभिर्वाश्मा । तेवाऽयितेह । अध्वरा२३४२उ ॥(२)
 १८ १८१ २ ४ २८ ५११११ १९
 कविवैधस्याश्पा । रियाऽयिषीश्माहिना२३४५८म् । अत्यो
 १८ १ १ ४ २ ३११११ १९
 नमृष्टोश्चा । भिवाश्जाहम् । अर्षसा२३४५६यि । अप
 १ १८ ४ २८ ३११११ १९
 सधग्नू॒श्चर्यि । तरसोश्मार । नोमृष्टाऽ२३४५४ । हाउ

१०८५४(३) ॥ ८ * ॥ [१]

* अ० मा० प्र० इच० दस्ता० ।

१२ १३ १२ १४ १२ १४
षसायिषसायि । अपाऽ१२३४ । सेधन्दुरितासोमनः ।
१२१२ १३ १२ १३ १२ १३
मृडामृडा । घृताऽ१२३४ । वसानःपरिया । सिनाऽ३
यिणी५यिजाऽपू६म्(३) ॥ २ * ॥ [२]

१२ १ १२ १
॥ ऐडमायास्म् ॥ असावायिसो२३ । सोचूष्वार२
३ः । ए३ । वृषाच्चरिरे३ । राजेवादा२३ । सोचभा२
यिगाऽ२३ । ए३ । अचिकद्देव३ । पुनानोवाऽ२३ । रमता२
यिये२३ । ए३ । षिच्चव्यथमेह३ । श्वेनोनायी२३ । नि२
कृतावाऽ२३ । ए३ । तमासददेव३४३ ॥(१) पञ्चन्याःपार२
हयि । तामङ्गायिषाऽ२३ । ए३ । स्वपर्णिनए३ । नाभा२
पार्थी॒३यि । व्यागिरायिष॒३ । ए३ । लघन्दधए३ ।
१२ १ १२ १ १२ १४
खसाराषाऽ२३ । पोचभायिगाऽ२३ः । ए३ । उदासरम्भ॒३
१२ १ १२ १ १२ १४
३ । सङ्ग्रावाभाऽ२३यिः । वसतायिषाऽ२३यि । ए३ । पो॒३

* ऊ० गा० दप्र० १४० १४० ।

अभायिगारः । ए३ । उदासरम्भेत् । सङ्कुषाभारत
यिः । वसतायिवारथयि । ए३ । तेष्वधरेष्ट४३ ॥(२)
कविर्वायिधारः । स्थापरायियेत् । ए३ । विमाहित
मेष् । अत्यीनामा॒३ । ष्टोऽभायिवारः । ए३ । अ
मर्षसिष्ट । अपसायिधारः३ । दुरितासारः । ए३ ।
मनोन्मुडेष् । घृतावासारः । नःपरायियारः । ए३ ।
सिनिर्णिजमेष्ट४३ । ओ॒३४५ई । डा॑३ ॥ ४ * ॥ [३]
॥ वासिष्ठम् ॥ शायि । उज्जवायि । असार४४३३३४२
वा । विसो । मो॒३४८ । षोवृषाहरायिः । राजे॑३४२
पौ॒३४२५ । वदा । स्मो॒३४८ । गाञ्चिक्रदात् । पुना॑३४२
३४४३४५ । नो॒३४८ । रामति । एषिष्वय्याम् । श्ये॑३४२
नो॒३४४३४५ । नयो । निघृत । व । तमाहसाप॒दाई॑३४२

* ज० मा० १७५० इच्छा० ।

१२ १२ ४५ १ ११
 श्वै॥(१) पञ्चाश्चौहोवा । नाभ्यायि । ना त्र महिः ।
 १२४ ५ १२१ १२४ ५ १ ११
 क्षमापर्णितः । नाभाश्चौहोवा । पूर्यायि । व्याहयि
 १२४ ५ १२ ४५ १ ११
 रि । नुक्षयन्दध्यायि । लक्षाश्चौहोवा । रक्षा । षो
 १ १२४ ५ १२ ४५ १ ११
 द्वषभिः । गाउद्धास्तरत्वः । लक्ष्मृश्चौहोवा । वभाविः ।
 ११८ १२ ४५ १ ११ १२ ४५ १ ११
 वस्त्रो । वै । तेजास्त्वाप्ताद्युपद्यि ॥(२) कवाहश्चौहो
 ५ १२ १२ १ ११ १२३४५ १ ११
 वा । सेध्या । लक्ष्मृरि । पूर्विमाहिन्यम् । अत्योऽभ
 १२४५ १ ११ १२१ १२५ ५ ११
 चौहोवा । कमा । द्योऽच्छभि । वाजसर्वसर्यि । अका
 १२४५ १२ ११८ १२१ १२१ ४५ १ ११
 श्वैश्चौहोवा । सेधान् । दुरिता । सोमनोमृडा । इ
 ३ १२ ११८ १२४५ १ ११
 यि । उज्जवायि । घृताश्चौहोवा । वसा । नःपरि ।
 १ ११८ ४
 या । सिनाश्चिर्णापुर्यजाद्युपद्यम्(३) ॥ १० * ॥ [४]

११ १ १
 ॥ सौमानानिषेधम् ॥ असो । वाहायि । वाहि
 १२ ११८ ११८ १ १
 सोमोअस्त्रो । वृषाहारारयिः । राजेवद्वसोअभिमाः ।

* क० गा० २३प्र० ३च० १०सा० ।

१ १ १ १ १ १ १ १
 अचिक्रादारृत्। पूर्वना। नोरृवाऽपि। रमतिये
 ५ २ १ १ १ १ १ १
 विष। व्याश्याम्। श्यारृश्यिनो। नारृयोऽपि। नि
 ४५ ३२ ४ १ १ १ १
 शृतव। तमाऽसापृदाई५६५॥(१) पञ्जी। वाहायि।
 १ १ १ १ १ १ १
 न्याःपितामहिषा। स्वपर्णश्यिनार्दः। नाभापुथिव्यागि
 हिष्टौ। श्यन्दाधारश्यि। स्वारृक्षसा। रारृआरृ
 ३४३, ४८, ५८ ४८ ४ १ १ १ १ १
 योषभिगाजदा। सावरान्। सारृश्या। वाऽभारृ
 ५४५ १८२ १८२ ४ १ १
 यिः। वसतेवौ। तेषाश्वापूराई५६५॥(२) कवौ।
 १ १ १ १ १ १ १
 वाहायि। वायिधस्यापरियायि। षिमाश्यिनार्दम्।
 १ १ १ १ १ १ १
 आत्योन्नत्युष्टोअभिवा। जमर्णासारृश्यि। आरृपा।
 १ १ १ १ १ १ १
 सारृश्यिधाऽप्तन्। दुरितासोमनः। मार्डी। घारृ
 १ १ १ १ १ १ १
 र्लं। वारृसाऽपि। नःपरिया। सिनाऽश्यिर्णपूयिजा
 ५५६(१) ॥ २० * ॥ [५] १३

* क० गा० २३प्र० २४० २०सा०।

अथ दशमे खण्डे—

प्रगाथात्मके प्रथम-सुन्ति,

प्रथमा ।

११ १२ १३ १४ १५
आयत्तद्वयस्य विश्वेदिन्द्रस्यभक्षत ।

१२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ ११ १२ १३ १४ १५
वहनिजातोजनिमान्योजसाप्रतिभागमदीधिमः ॥ १* ॥

हे अस्त्रदौया जनाः ! “आयत्त इव” सूर्यं यथा समाचिता
रक्षयः सूर्यं भजन्ते, तथा “इन्द्रस्” “विश्वेत्” विश्वान्येव धनानि
“भक्षत्” भजत । “वसुजातः” प्राहृभूत इन्द्रः यानि “वसुनि”
धनानि “ओजसा” वलेन “जनिमा” जनिष्माकानि करोति
अती “भागं न” पितं भागमिष्ट तानि धनानि “प्रति दीधिमः”
प्रतिधारयेत् ॥

“जातोजनिमानि”-“जातेजनिमानि”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१२ १३ १४ १५ १६ १७ ११ १२ १३ १४ १५
अलर्षिं रातिं वसुदामुपस्तु विभद्राइन्द्रस्यरातयः ।

१२ १३ १४ १५ १६ १७ ११ १२ १३ १४ १५
यो अस्यकामं विधतो नरोषतिमनोदानाय चोदयन् ॥ २४ ॥ १४

हे स्तोतः ! “अलर्षिरातिम्” अपापक-दानम् अपापिष्ठस्य
दातारइत्यर्थ [अलर्षिं-पद-समानार्थमनर्थ-पदं यास्तेन व्याख्या-

* इ० आ० ३, २, ३, ५ (२भा० ५५१ छ०) = इ० व० ७, १, ३, ४ ।

† “अस्त्रविं”—इति क० पु० पाठः ।

‡ इ० व० ७, १, ३, ४ ।

तम्—“अनर्शरातिमनस्त्रौल-दानमस्त्रौलं पापकम्”—इति (निरु० नै० ६,२३)] “वसुदां” धनस्य दातारमिन्द्रम् “उप स्तुहि”* यतः “इन्द्रस्य” “रातयः” दानानि “भद्रा” कल्याणानि महदै-खर्यकारीणीत्यर्थः । “यः” इन्द्रः स्त्रौयं “मनः” “दानाय” अभीष्ट-प्रदानाय “चोदयन्” प्रेरयन् “विधतः” परिचरतः “अस्य” स्तोतुः “कामम्” इच्छां “न रोषति” न हिनस्ति । तमिन्द्रमुपस्तुहौति सम्बन्धः ॥

“अलर्षिरातिम्”—इति छन्दोगाः पठन्ति, “अनर्शरातिम्”—इति बहूच्चाः; “योअस्य”—“सोअस्य”—इति च ॥ २ ॥ १४

२८ १ १

॥ आयन्त्रीयम् ॥ आयन्त्रैवसूरायाम् । विश्वार॒
 १ १ २२९ १८
 यिद्वार॒ । स्थभारैक्षाता । वामूनिजातोजनिमा । नि
 १२ १ २२१ १८
 योजार्सार॒ । प्रतिभागन्नदीर्घिमः । प्रारैष्टी । भा
 २ १ ३२ १८
 गान्नार्ददा । झम् । धिमाः । ओर॒४वा ॥(१) प्रति
 ८ १ १ १८
 भागन्नदार्यिधायिमाः । प्रतार्यि । भागार॒म् । न
 १ १ २२१ १८
 दार्यिधायिमाः । आकृष्टिरातिम्बसदाम् । उपारूप१

* ‘उपस्तुहि—समोपेण स्थिता स्तुहि’—इति विं० ।

३३८

सामवेदसंहिता । [५प० २अ० १४सू० १,२,३]

१ १८ १८१९ १ १ १ १
च्छायि । भद्राइन्द्रस्यरातयः । भारह्द्राः । इन्द्रास्यार
 २ १ १२ १ ५ १८
रा । झम् । तयाः । ओ२३४वा ॥(२) भद्राइन्द्रस्य
 १ १ १ १ १ १
रातयाः । भद्राइन्द्रार । स्यरारतयाः । याअ
 २ ११ १ १२ १११११
स्यकामभिधतः । नरोषात्तारयि । मनोदानायचोद
 १ १ १ १८ १ १ १ १
यन् । मा२३नाः । दानायाऽचो । झम् । दयाः ।
 १ ५ १११११
ओ२३४वा । हे२३४५(३) ॥ ८ * ॥ [१]

१८ १८ १११
॥ निषेधम् ॥ आयन्तइवाऽसूरियाम् । विश्वायिन्द्रा ।
 १ १ ११ ११४ ५ १११
स्यभक्तार । इच्छाः । वासूनायिजा । हाच्छौर३४
 ५ १ ११ १८ १ ११ १११
च्छा । तोजनिमा । नियोजार३सा । इच्छाः । प्राता
 ४ ५ ११ ५ ११ ४
इयिभागाम् । हाहो२३४हा । नदारयिधाऽयिमाह५
 ६: । हे२३४५(३) ॥ २७ ॥ [२] १४

* ऊ० गा० ५प्र० २४० २४० ।

† ऊ० गा० १प्र० १४० २४० २४० ।

अथ प्रगाथामके हितौय-सुन्तो—

प्रथमा ।

१२ ११९ ११२ ३ १२

यतइन्द्रभयामहेततोनोअभयङ्गुधि ।

११ ११८ ३११९ २३१८ ३ ११८ ११८

मघवञ्चग्निधतवतन्नजतयेविद्विषेविमृधोजहि ॥१*॥

हे “इन्द्र !” “यतः” हिंसकान् “भयामहे” वयं, ततः “नः” अस्माभ्यम् “अभयं” “कृधि” कुरु । हे “मघवन्” धनविन्द् ! “नः” अस्मानुहित्य “तत्” तस्यै “तव जतये” त्वत्कर्तृकायै रक्षायै “शम्भि” शक्तो भव । किञ्च “वि द्विषः” अस्माहे इन्द्र विजहि ; “वि सृधः” अस्माहिंसकान् विजहि ॥

“जतये”—“जतिभिः”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१२ १२ ३ १२ ३२८ ३ १ १ ३२

त्वंहिराधसस्यतेराधसेमहःक्षयस्यासिविवर्ता ।

१२ ११२ ३ १२

तन्वावयम्भवन्निन्द्रगिर्वणःसुतावन्तोहवामहे ॥२०॥१५

हे “राधसस्यते” धनस्य स्वामिन् ! “त्वं हि” त्वं खलु “महः” महतः “राधसः” धनस्य “क्षयस्य” गद्यस्य च द्वः

* श० अ० ३, २, ४, २ (१८० १६४ श०) = श० व० ६, ४, २७, १ ।

† श० व० ६, ४, २७, ४ ।

‡ ‘चयो निवासः, तस्म’—इति वि० ।

“विधत्ती असि हि” अस्याभ्यं दातुं धारको भवसि खलु ।
हे “गिर्वणः” गौभिर्वननौय ! “मघवन्” धनवचिन्द्र ! “तं”
तादृशं “त्वा” त्वाम् “वयं” “सुतावलः” अभिषुत सोमाः “हवा-
महे” आह्वयामः ।

“राधसस्ते”—“राधस्यते”—इति पाठौ, “विधत्ती”—“वि-
धत्ते”—इति च ॥ २ ॥ १५

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य दशमस्याध्यायस्य
दशमः खण्डः * ॥ १० ॥

११ १८११ २२ २

॥ समन्तम् ॥ यतइन्द्रभयामहायि । ततोनोआभ
यज्ञधायि । मघवारङ्का । धायितवतत् । नज्जताया ।
औचोऽप्यवाहायि । वि । द्वायिषोऽवैति । होवाऽहा
हायि । मृधोजाऽहाऽप्यविष्यि ॥(१) विद्विषोविमृधोज
हायि । विद्विषोवायिमृधोजहायि । तुव॒हाऽश्यिरा ।
धसोमाहा । औहोऽप्यवाहायिक्ष । यास्याऽश्यिरा ।

* ‘उल्लो माध्यन्दिनः पवमानः नवममहः । वामदेवं मैदावशं साम, आष्टनीषं
ब्रह्मसाम, गायत्र मक्षावाकं साम च’—इति वि०।

१९ २ १ ३ १२१८ ३ १
होवाऽच्छायि । विधार३न्ता३४३ ॥(१) ज्यस्यासीविधर्ता ।
२ १ १ १ १ १२२
तन्वावाऽयाम् । माघवन्नि । द्रगायिर्वाण् । औहो
३४२ १ १ १० १
३४वाऽच्छायि । सु । तावार३न्ताऽ । होवाऽहायि । ह
१२ १ १
वामाऽच्छाऽ३४३यि । ओ३४५ई । डा(३) ॥ १०* ॥ [१] १५

अथैकादश-खण्डे ।—

त्वंसोमेति-द्वचात्मकं प्रथमं सूक्तम् ॥

तत्र प्रथमा ।

१ १ २१३ १२२२ ३२
त्वंसोमासिधारयुर्मन्द्रओजिष्ठोऽध्वरे ।
१ १२ ३१२
पवस्तुम् ऽहयद्रयिः ॥ १८ ॥

हे “सोम !” अभिषूयमाण-पवमान ! “मन्द्रः” मादयि-
द्वत्मः “ओजिष्ठः” ओजस्तिमः त्वम् “अध्वरे” हिंसा-रहिते
इच्छदोये यज्ञे “धारयुः” अभिषव-धारा-कामः “असि” भवसि ।

* क० मा० ४प्र० २स० १०सा० ।

† ‘इदानीमार्भवः पवमानः’—इति वि० ।

‡ ‘त्वं सोमासि धारयुरिति अखष्टुक्तं प्रभतीनि सामानि ब्राह्मणोऽपार्णवाणि’—
इति वि० ।

¶ स० वे० ७, २, १३ १।

ततः “त्वं” “मंहयद्रयिः” स्तोत्रभ्यः प्रदीयमान-धनः सन्[#]
“पवस्तु” द्रोणकलशे अहादिषु दशापवितेण पूतो भव [यहा,
“धारयुः” तद्दर्थे भाष्यत इति मत्वर्थीयो युस्] । हे सोम !
त्वं धारावानसि ततः पवस्तेति सम्बन्धः ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१ १२३११ २१२३११
त्वेष्टुतोमदिन्तमोदधन्वान्मत्सुरित्तमः ।

११ ११२ १२

इन्दुःसत्राजिदसृतः ॥ २० ॥

हे सोम ! “सुतः” अभिषुतः “त्वं” “मदिन्तमः” अतिशयेन
मदयुक्तोऽसि । कौटुमस्तुम् ? “दधन्वान्” यज्ञस्य धारकः,
“मत्सुरित्तमः” अतिशयेन महकारौ, क्षः “इन्दुः” दीपः, “सत्रा-
जित्” बहुनां जेता, ए “असृतः” केनाप्यहिंसितः ॥

“मदिन्तमः”—“वृमादनः”—इति पाठो, “इन्दुःसत्राजिद-
सृतः”—“इन्द्रायस्तुरिरस्ता”—इति च ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

१ १२३१८ १८ १२३१९
त्वेष्टुष्टाणोच्चिद्विभिरभ्यर्षकनिक्रदत् ।

११३ ११११

द्युमन्तेष्टुष्टमाभर ॥ २५ ॥ १६.

* ‘यद्यपि मंहतिः पूजार्थः तथाप्यव सामार्थो द्रष्टव्यः’—इति वि० ।

+ श० वे० ०, २, १३, १।

‡ ‘मत्सुरित्तमः—मत्सुरीयतमः’—इति वि० ।

¶ ‘सत्राजित्—सदा जेता अथवा सद्जेता’—इति वि० ।

§ श० वे० ७, १, ११, १।

हे “पवमान” सोम ! “अद्रिभिः” ग्रावभिः “सुखाणः”
सुखानः अभिषूयमाणस्वं “कनिकदन्” भृशं शब्दं कुर्वन्
“अभ्यर्ष” कलशं पावाणि चाभिगच्छ । किञ्च “युमन्त”
दीप्तियुक्तं “शुष्मा” शत्रूणां शोधकं बलं वा “आभर”* ॥

“आभर”-“उत्तमम्”—इति पाठो ॥ ३ ॥ १६

१३८४ ५ ८

॥ आश्वदक्तम् ॥ आचौहोवाहायि । तुवॄसोमा ।

२१ १३८१ १३८२ २८ ११८
सिधा । रयः । ऐहीयैही॑ । मान्द्रओजिष्ठोआधरे ।
१३८१३८२ १११ १११
ऐहीयैही॑ । आ॒यि । पावा॑श्वामा॒ । द्यत् ।

२३ १३८२ २९४ २९४ ५
रा॒या॒र॒४ओहोवा ॥(१) आ॒चौहोवाहायि । तुवॄसु

२१ १३८१ १३८२ २८
ताः । मदायि । तमः । ऐहोयैही॑ । दाधन्वान्मत्प

१ १३८१३८२ १११ १११
रायिन्तमः । ऐहीयैही॑ । आ॒यि । आयिन्दू॒रःसा

१ १३८१३८२ १४४ १३८१
चा॒र । जिद । श्वा॒र्त्ता॒र॒४ओहोवा ॥(२) आ॒चौ

१४४ १३८१३८२ १११
होवाहायि । तुवॄसुष्मा । णोच्रा । द्रिभिः । ऐहीयै

१३८१३८२ १११ १३८१३८२ १११
ही॑ । आभियर्षकनायिकदत् । ऐहीयैही॑ । आ॒

* सर्विदमिति प्रतीक-पदसं सर्वस्य वेचारमिति तदग्राह्यानुष्माच विवरणे
प्रामादिक इव उपलब्धते ।

११४ २३१११
भुक्ताङ्गता२३४५:(३) ॥ ११* ॥ [१]

३४ ५८ ३ ८ २ ३ ५
 ॥ शामादम् ॥ तुवूसोमासिए। हीऐही२३४या।
 १८ १ ५ १ २ ८ १
 धारयुरै॒रही॑श्या। मन्द्रओजिष्ठोअध्वरऐ॒रहीै॒रही॑३
 १ १ १ १ १ ५ ४
 या। प्रावाख्यामा३१२३। ह्यो॒२३४वा। राप्यो॒ही॑
 ३४ ५ ८ ८ १
 यि ॥(१) तुवूतुतोमए। हीै॒ही॒२३४या। दिल्लमणे
 १ १ १ १ १ ५ २
 -रहीै॒रही॑श्या। दध्वान्मसरिल्लमणे॒रहीै॒रही॑श्या।
 १ १ १ १ १ ५ ४
 आयिन्दृःसाचा३१२३। जिदो॒२३४वा। स्तापुचौद्दृहा
 ३४ ५ ८ ८ १
 यि ॥(२) तुवूतुष्टाणए। हीै॒ही॒२३४या। अद्रिभि
 १ १ १ १ १ ५ २
 रै॒रहीै॒रही॑श्या। अभियर्षकनिकदै॒रहीै॒रही॑श्या।
 १ १ १ १ १ ५ ४ ५
 द्युमान्नाण्डृ३१२३। आसो॒२३४वा। भाप्त्रो॒ही॑
 वि॑ ॥ १२० ॥ [२]

* ज० गा० पूप्र० २४० ११सा० ।

† उ० गा० पू० रच० १२सा० ।

१२१ ४८ ८५
 ॥ दावसुनिधनम् ॥ तुवृश्चोरक्षमासिधारयुक्त्वा
 १ २२ ८ १२ ११९ १११ १११ १११
 मान्द्रच्छोजि । ष्ठोआध्वा॑रार॒यि । ह्वोवाऽह्वायि । प
 २ १११ १ १११ १११ १११ १११ १११
 वाख्वा॑मा॒र॒ । ह्वोवाऽह्वा । ह्वयत् । रा॒र्या॒र॒४च्छौ
 ८ २१ ४८ ८ ४८ १ १११
 ह्वोवा ॥(१) तुवृश्चूरक्ष्तोमदिन्तमोह्वाउ । दधन्वान्तत्व
 १ २ १११ १ १११ १ १११
 रायिन्ता॑मा॒र॒ः । ह्वोवाऽह्वायि । इन्दूःसा॑त्रा॒र॒ ।
 १११ १ १११ १११ १११ १११ १११ १११
 ह्वोवाऽह्वा । जिद । स्तार॒त्ता॒र॒४च्छौच्छौहोवा ॥(२) तु
 १ ४८ ८ ४८ १ १११ १ १११
 वृश्चूरक्ष्वाणोच्द्रिभिर्ह्वाउ । आभिर्यष । कनायिक्रा॑
 १११ १ १११ १११ १११ १११ १११
 दा॒र॒त्तु । ह्वोवाऽह्वायि । द्युमान्ता॑श्वद॒र॒ । ह्वोवा
 १ १११ १११ १११ १११ १११ १११
 इह्वा । षम्मा । भार॒रा॒र॒४च्छौहोवा । ए॒ । दाव
 १११११
 सूर॒४पू॒(३) ॥ १३* ॥ [३]

१८२९

॥ प्रतीचौनेडङ्गाशौतम् ॥ त्वंसोमासि । धारयूः ।
 १८२० १८२१ १८२२ १८२३
 मान्द्रच्छोजि । ष्ठोआधरार३४यि । इद्वाहोयि । पवस्तु

मा॒र्णहा॒श्या॒त् । र्या॑यिः । औ॒रहो॒वा ॥(१) त्व॑श्च
 ती॒म । दा॒र्थि॒न्तमा॒ः । दा॒धन्वा॒न्म । त्वुरा॒यि॒न्तमा॒र
 ३४० । हा॒हो॒यि । इन्दु॒ःसच्चाजी॒शदा । स्तु॒ता । औ॒र
 हो॒वा ॥(२) त्व॑श्चुष्टाणः । आ॒रद्रि॒भायिः । आ॒भिय॒षी
 कना॒यिक्रदा॒र३४त् । हा॒हो॒यि । यु॒मन्त॑श्चूष्टमा॒मा॒ ।
 भरा॒ । औ॒रहो॒वा । ईडा॒(३) ॥ १४ * ॥ [४]

॥ हा॒विष्कृतम् ॥ त्व॑श्चोमा॒सिधा॒हा॒उरा॒यः । मन्त्र
 ओ॒जायि । षोआ॒ध्वा॒र॒रायि । पवा॒रहो॑ । स्वा॒र३
 मा॒ । ह्यत् । रा॒र्या॒र३४औ॒हो॒वा ॥(१) त्व॑श्चुतो॒म
 दा॒हा॒उतामा॒ः । दा॒धन्वा॒न्मा॒ । त्वरिन्ता॒रहमा॒ः । इन्दू॒
 रही॑यि । सा॒र॒त्रा॒ । जि॒द । स्ता॒र्त्ता॒र३४औ॒हो॒
 वा ॥(२) त्व॑श्चुष्टाण्चा॒हा॒उद्रा॒यिभायिः । अ॒भिय॒षी॒ ।

* ऊ० गा० ५ प्र० २ अ० १४ सा० ।

१ २ ३

कनिकाऽददात् । द्युमाऽचो॑ । तारङ्ग॒श् । यमा ।
 भाररा॒ऽ॒भीहोवा । हविष्कृते॒रङ्ग॒पु॑(३) ॥१५॥[५]१६

अथ लचामके हितीय-सूते—

प्रथमा ।

१ ३११ ३२३ ११ ०११

पवस्तुदेववीतयद्दूधाराभिरोजसा ।

२ ९१ १२

आकलशमधुमान्त्सोमनःसदः ॥ १० ॥

हे “दूध” सोम ! “देववीतये” देवानां भक्षणाय
“ओजसा” बलेन “धाराभिः” आमौयाभिः “पवस्तु” चर ।
हे “सोम !” “मधुमान्” मदकर-रसवान् त्वं “नः” अस्मदौयं
“कलशं” द्रोषाभिधानम् “आसद” आसीद [सदेलुँडि
रूपम्] ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१२३१ २३२३२ ०११

तवद्व्याघ्रदप्रुतद्दूधमहायवाङ्मुः ।

१ ३ १ १ २ २ ११

त्वान्देवासोऽग्न्तायकम्युः ॥ २५ ॥

* अ० मा० प्र० २४० १५४० ।

† इ० आ० ६, २, ३, ६ (२भा० २१३ ४०) = श० व० ७, ५, १०, २ ।

‡ अ० व० ७, ५, १०, २ ।

“उद्गुतः” वसतीवर्याख्यमुदकं प्रति गच्छन्तः* [यहा, उदकस्य निर्गमयितारः] “तव” स्वभूताः “द्रप्साः” हृतगमिनो रसाः† “मदाय” मदार्थम् इन्द्रम् “वाटधुः” वर्हयन्ति । ततः “देवासः” देवा इन्द्रादयः “कं” सुखकरंः “त्वाम्” “अस्ताय” अमरणार्थं “पपुः” पिबन्ति ॥ २ ॥

अथ द्वतीया ।

१ २ २ २ २ ३ १ १
आनःसुतासइन्द्रवःपुनानाधावतारयिम् ।

१ १ ९ ३ १ १
वृष्टिद्यावोरीत्यापःखर्विदः ॥ ३॥ १७

हे “सुतासः” अभिष्यमाणाः ! हे “इन्द्रवः” दीप्ताः पात्रु चरन्ते वा “रीत्यापः” वैः एविद्वौ प्रति स्ववणशीला आपः तादृशा हे सोमाः ! “पुनानाः” पूर्यमानाः यूयं “नः” अस्त्रभ्यं “रयिम्”‡ “आ धावत” आगमयत । कौडृशाः ? “वृष्टिद्यावः” || वृष्टिमभि द्यौर्यैः क्रियते, उद्यमिमुख्य-युलोकवलः “खर्विदः” सर्वस्य लभकाः*** ॥ ३ ॥ १७

* ‘उद्गुतः—उदकेन आविताः’—इति वि० ।

† ‘द्रप्साः—द्रव्यभूताः सोमाः’—इति वि० ।

‡ ‘कं—जातिभूतम् अथवा कम् उदकभूतम्—इति वि० ।

¶ ४८० व० ७, ५, १०, ४ ।

§ ‘रयिं—सोमाद्य अनम्’—इति वि० ।

|| ‘वृष्टिद्यावोरीत्यापः—ववा सुलोके भवान् इहिः रीतिभिः सहान्’—
इत्यादि वि० ।

*** ‘खर्विदः—सर्वस्य वेगारः’—इति वि० ।

॥ वैश्वमनसम् ॥ पवस्तुदेववीतात्यायि । आयिन्दो
 धारा॒ । भिरो॒ ३४५ । जसआकलशम्भूमान्त्सो॒ ३४५ ।
 मना॑ । सादा॒ आ॒ ३४५ औहोवा ॥(१) तवद्रसोउदप्रू
 इताः । आयिन्द्रमृदा॒ । यवा॒ ३४५ । वृधुरात्वान्देवा
 सो॒ अ॒ मृता॒ ३४५ । यका॑ म् । पापूररा॒ ३४५ औहोवा ॥(२)
 आनःसुतासद्गन्दात्वाः । पूनानाधा॒ । वता॒ ३४५ । रथि
 मावृष्टिद्यावारीत्यापार॒ ३४५ । स्वा॑ । वोयिदा॒ आ॒
 आ॒ ३४५ औहोवा । ऊ॒ ३४५(३) ॥ १७* ॥ [१]

॥ सुज्ञानम् ॥ पवस्तु । ववीतयायि । इन्दोधा
 रा॒ । भिरोजसा । आकलाशा॒ म् । मधु । मा॑
 न्त्सो॒ ३४५ औहोवा । मनःसदण॒ ॥(१) तवद्रसाः । उद
 प्रुताः । इन्द्रम्भादा॒ रथिवावृधः । तुवान्दायिवा॒ । सा

* ज० गा० प्र० २४० १७४० ।

अ । मा॒र्त्ता॒र॒३४चौ॒होवा॑ । तकम्यपुरे॒३ ॥(२) आनः
 सुता॑ । सइ॒न्दवा॑ः । पुना॒नाधा॒र । वतारयायियि॒म् ।
 वृ॒ष्टिद्यावा॒रः । रौति॑ । अ॒र्चपा॒र॒३४चौ॒होवा॑ । सु॒वर्वि॒
 दण्ड॒उपा॒र॒३४५(३) ॥ १६* ॥ [२] १७

अथ लचालके लतीय-सूते—

प्रथमा ।

परित्यु॒हर्यतु॒हरि॒म्बभु॒म्पुनन्ति॒वारेण ।

योदे॒वान्विश्वा॒हृत्परिमदे॒नसहगच्छति॑ ॥ १० ॥

“हर्यतं” सर्वेः सृहणीयं “हरिं” हरितवर्णं “बन्धुं” बभुवर्णं
 च “ल्यं” तं सोमं “वारेण” वालेन पवित्रेण “परि पुनन्ति”
 परिशोधयन्ति “यः” सोमः “विज्ञान्” एतत्सर्वानिन्द्रादीन् देवान्
 अनेन “मदेन” मादकेन रसेन “सह” “परि गच्छति” ॥ १ ॥

* ज० गा० ११प्र० २ष्ठ० १८सा० ।

† ज० आ० ६, २, १, ८ (१भा० १६० इ०) = पुनरिचेष्ट ८, २, ८, १ = ष०
 व० ७, ४, १४, १ ।

अथ हितीया ।

१८ ३१२ ३ १२ ३ ११२

दिर्यम्यच्चस्यशस्त्रसखायोच्छ्रिस्त्रहतम् ।

३१२ २२३ २२ ३ १२ ३ ११

प्रियमिन्द्रस्यकाम्यम्प्रस्थापयन्तजर्मयः ॥ २४ ॥

“हि: पञ्च”⁺ दश-सङ्ग्राहकाः “सखायः” समान-स्थाना अङ्गुल्यः क्षे “स्यशस्त्रं” स्वभूत-यशस्त्रम् वा “अद्रिसंहतम्” आवभिरभिषुतम् “इन्द्रस्य प्रियं” “काम्यं” सर्वे: काम्यमानम् “जर्मयः” ६ [हितीयैकवचने प्रथमा-बहुवचनम्] जर्मिं प्रभूततरं “यं” सोमं “प्रस्थापयन्ते” वसतीवरीभिः प्रकर्षणं सेवयन्ति [यदा, लर्मयइत्यङ्गुलिविशेषणं प्रभूता इति] ; तं सोमं पुनरन्तीति पूर्वेण सम्बन्धः ॥

“सखायः”—“स्यमारः”—इति पाठो, “प्रस्थापयन्तजर्मयः”—“प्रस्थापयकर्मिणम्”—इति च ॥ २ ॥

अथ लृतीया ।

१९ ३१२ ३ १२ २२

इन्द्रायसोमपातवेवुत्रघ्ने परिषिद्धे ।

१३३१९ ३ १२ ३ ११

नरेचदक्षिणावतेवीरायसदनासदे ॥ ३ ॥ १८

* ए० वे० ०, ४, १०, ६ ।

+ ‘हि:—हिःक्षत्य । यं सोमं पञ्च चत्विंशः’—इति वि० ।

† ‘सखायः—चत्विंशः’—इति वि० ।

‡ ‘स्यशस्त्रं—स्यशस्त्रा सम्यग्नम्’—इति वि० ।

§ ‘जर्मयः—उदक-सङ्ग्राहकाः’—इति वि० ।

|| ए० वे० ०, ४, २४, ४ ।

हे “सोम !” “हृच्छे” हृतस्य हन्ते “इन्द्राय” [षष्ठ्यर्थे चतुर्थी] इन्द्रस्य “पातवे” पानार्थं “परिषिद्धसे” परितः पात्रे उ सिद्धसे वसतौवरौभिर्वा । किञ्च “दक्षिणावते” ऋत्विग्भ्यो दक्षिणा-दानेन तदते, “वीराय” विक्रान्तायेन्द्राय हवीषि दातुं “सदनासदे” यज्ञ-यज्ञे सौहते,* “नरे”† मनुष्याय यजमानाय तस्मै फल-प्रदानार्थं परिषिद्धसे ॥

“वीराय”—“देवाय”—इति पाठौ ॥ ३ ॥ १८

४ ३ २ ४ ५
॥ गौरौवितम् ॥ परि । त्युद्दाऽ । यंतुहरायिम् ।
१ २ २ १ २ २ ४
बन्धुम्पुनन्तिवारेणाऽर ३ । योदेवान्वाऽ१२३यि । आ॒
आ॑प्यित्यरायि । मादेनसाऽ१२३ । हगोवा । छापूतो
६हायि ॥(१) दिर्यम् । पञ्चाऽ । स्यश्चमाम् । सखा
२ १ २ १ २ ४
योच्चिदिसुहताऽ२३म् । प्रायमिन्द्राऽ१२३ । स्यकापूमि
१ २ १ ४ ५ ४ ५
याम् । प्राप्तापयाऽ१२३ । तत्रोवा । माप्योहृद्दायि ॥(२)
५ २ ३ २ ४ २ ५ १ २
इन्द्रा । ‘यसोऽ । मपातवायि । वृत्रम्भे परिषिद्धसाऽ२३

* ‘सदनासद—यानि यज्ञे सदनानि द्रोषकलश-प्रस्तौनि, तेषु आषीहति ।’
इति वि० ।

† ‘नरे—मराकारे’—इति वि० । { “सहगौरौवितम्”—इति ष०-प०-पाठः

यि । नारेचदा३१२३ । क्षिणापूवतायि । वायिरायसा३
 ११२३ । दनोवा । सापूढोईहायि(१) ॥ १८* ॥ [१]
 ॥ निहवम् ॥ आयिही३ । आयिही३ । एहिया३ ।
 ओर३४वा । हायि । परित्युहर्यता३७हाराइयम् ।
 हारायिम् । हरा । ओर३४वा । हायि । बधुम्पुन
 न्तिवाइरेणा३ । रेणा । रेणा । ओर३४वा । हायि ।
 यौदेवान्विश्वाई३त्पाराइयि । पारायि । परा । ओर३
 ४वा । हायि । मदेनसहगावच्छाताइयि । च्छातायि ।
 छता । ओर३४वा । हायि ॥(१) दिर्यम्पच्छखया३
 शासाइम् । शासाम् । शसा । ओर३४वा । हायि ।
 सखायोष्ट्रिमाइ३हाताइम् । चाताम् । हमा । ओर३
 ४वा । हायि । प्रियमिन्द्रस्यकाइमायाइम् । मा३

* अ० गा० पुस्तकालय ।

याम् । मिया । ओ॒र॒३४वा । हायि । प्रक्षापयन्तज्ज
 इम्मायाऽः । मया । ओ॒र॒३४वा । हायि ॥२) इन्द्रा
 वसोमपाऽतावाऽयि । तावायि । तवा । ओ॒र॒३४वा ।
 हायि । बृत्रघ्ने परिषीऽच्यासाऽयि । च्यासायि । च्यसा ।
 ओ॒र॒३४वा । हायि । नरेचदक्षिणाऽवाताऽयि । वाता
 यि । वता । ओ॒र॒३४वा । हायि । वीरायसदनाऽसा
 दाऽयि । सादायि । सदा । ओ॒र॒३४वा । हायि ।
 आयिही॒ । आयिही॒ । एहिया । ओ॒र॒३४वा । हा
 इ४ । औहोवा । ई॒र॒३४प॒(३) ॥ १६० ॥ [२]

॥ यद्वाच्छीयम् ॥ परित्युऽहर्यत्तुहरिम् ॥ परि
 त्युऽहोवा । यंत्तुहरायिम् । बभुम्पूर्वना । तिवारे
 णा । योदेवाऽन्वायि । श्वाऽइत्यरायि । मद्भेनाऽन्

सा । हगच्छार॒हता॒र४श्यि ॥(१) दिव्यं पञ्चस्य शस्म् ।
 दिव्यं पञ्चोवा । स्वयशस्म् । सखायो॒र३था । द्रि
 स॒रृहताम् । प्रियमा॒र३यिन्द्रा । स्यकामियाम् । प्रस्ता
 पा॒रृथा । तजर्मा॒रृथ्या॒र४ः ॥(२) इन्द्राय सोमपात
 वे । इन्द्राय सोवा । मपातवायि । वृत्रघूर॒र३यिपा ।
 रिषिच्यसायि । नरेचा॒रृदा । क्षिणावतायि । वौरा
 या॒रृसा । दनोसा॒रृठा॒र४श्यि । ओ॒रृ४ पूर्वै ।
 डा(३) ॥ २०* ॥ [३]

॥ आसिताद्यम् ॥ परित्यु॒रृव्य॑ताम् । द्वरायिम् ।
 बभु॒म्पुनन्तिवारे॒रृणा । योदे॒रवान्वा॒रृयि । श्वाल॒इ
 त्परायि । मादे॒रनासा॒र । हगोवा॒र्जो॒रृ४वा । च्छा
 पूर्तो॒ई॒हायि ॥(१) हिव्यं पञ्चस्या । शस्म् । सखायो॒

* अ० गा० ५ प्र० २४० २०८० ।

अद्रिस॒श्चार॒श्चताम् । प्रा॒या॑र॒मायि॒न्द्रा॑र् । स्यका॒मि॒
 या॒म् । प्रा॒श्चा॑र॒प्रा॒या॑र् । तचो॒वा॒श्चो॒र॒श्चवा॑ । मा॒प॒
 यो॒श्चायि॑ ॥(२) इ॒न्द्राय॒सो॒मपा॑ । तवा॒यि॑ । वृ॒क्षभ्रै॒प
 रिषि॒च्छा॒र॒सायि॑ । का॒रे॑र॒च्छा॒दा॑र् । लिणा॒वता॒यि॑ ।
 वा॒यि॒रा॑र॒या॒सा॑र् । द्वो॒वा॒श्चो॒र॒श्चवा॑ । सा॒प॒दो॒
 श्चायि॑ ॥(३) ॥ १० ॥ [४]

॥ सा॒ध्रम् ॥ परि॒त्या॒ह॒श्चर्य॒त॒श्चरा॒यि॒म् । व॒धु॒
 पु॒ना॒र् । ति॒वा॒श्च॒पु॑ । रे॒र॒श्च॒णा॑ । यो॒देवा॒न्विश्वा॒र्
 इ॒त्परा॒र॒श्च॒पु॑यि॑ । मा॒दा॒चो॒र॒श्चवा॑ । ना॒सा॒चो॒र॒श्चवा॑ ।
 एगा॒प॒च्छता॒यि॑ ॥(१) दि॒र्य॒म्या॒श्चख्यश्चसा॒म् । स्खा॒
 यो॒च्छा॒र् । द्रि॒सा॒र॒श्च॒पु॑ । श्चा॒र॒श्चता॒म् । प्रि॒यमि॒न्द्रस्यका॒
 मि॒या॒र॒श्च॒पु॑म् । प्रा॒श्चा॑चो॒र॒श्चवा॑ । पा॒या॒चो॒र॒श्चवा॑ ।

४ ५८२ ४८५४२ ॥ ११ १२
तज्जप्तमयाः ॥(२) इन्द्रायाऽसोमपातवायि । वृचाघैपा
२। रिषाऽ४५यि । आ२३४से । नरेचदक्षिणावताऽ२३
४५यि । वाविराञ्चोर३४वा । यासाञ्चोर३४वा । दना
५८दायि । र्हो४५ई । आ(३) ॥ २* ॥ [५]

॥ वसिष्ठस्त्रपाकूपारम् ॥ परित्याऽ३४५० । त४
हा२३४राविम् । कधू॒रम्युना । तिवारेणा । योदिवान्वा॑र
यि । आ॒४५०परायि । मदेवासाऽ२३ । चा२३गाश ।
क्षा॒४५०पुतो॒४५० । दिर्यम्याऽ३४५० । यश्चाऽ२४
साम् । सखा॑र्योषा । द्रिस॒४५०ताम् । प्रियमायि
न्द्रा॑र । स्थंकामियाम् । प्रस्त्रापायाऽ२३ । ताऽ॒३४५० ।
माऽ॒४५०यो॒४५० । इन्द्रायाऽ॒३४५०सोम । पाताऽ॒३४
वायि । वृचा॑र्घैपा । रिषिच्यसायि । नरेचादा॑रक्षि

* क० मा० ६प्र० १४० १४० ।

२१ २२१ १ ४ ३
 षावतायि । वीरायासार२३ । दावनाष । सा ३४५

दोर्ष्वायिः ॥ २* ॥ [६]

२१ १ ४ ३
 ॥ श्यावाम्भम् ॥ पराव॑यि । त्वाव॒श । अ॒तम् ।
 १ ४ १ ४ १ ४ १ ४ १ ४
 वा ३ रिम् । ए॒हिया । वा । भुम्युनम्नायि । वा ।
 १ ४ १ ४ १ ४ १ ४ १ ४
 रेषार् । ए॒हियार् । योदेवान्वायिश्वाव॒श्वाव॒यित् ।
 १ ४ १ ४ १ ४ १ ४ १ ४
 पा २३४रायि । ऐ॒हार्यि । ए॒हियार् । मदेनस
 १ ४ १ ४ १ ४ १ ४ १ ४
 चाक्षगाह । च्छा ३४५ तो ६ व॒हायि ॥(१) द्विर्या ३१ म् ।
 १ ४ १ ४ १ ४ १ ४ १ ४
 पाव॒श्च । खय । श्वासम् । ए॒हिया । सा । खायोषद्वा
 १ ४ १ ४ १ ४ १ ४ १ ४
 यि । स । इता॒रम् । ए॒हियार् । प्रियमिन्द्रास्याव॒का
 ५ १ ४ १ ४ १ ४ १ ४
 इ । मा२३४याम् । ऐ॒हार्यि । ए॒हियार् । प्रव्वाप
 १ ४ १ ४ ५ १ ४ १ ४
 यान्ताव॒ज । मा२४५योर्व॒हायि ॥(२) इ॒न्द्रा ३१ । याव
 ४२ ५२ १ ४२ ५ १ ४
 सो । मणा । ताव॒वे । ए॒हिया । वा । च॒घुपरायि । षि ।

* ऊ० गा० १प० १च० १सा० ।

१ १२ ४१ २ ४
 च्यसार्वयि । एहियार्व । नरेचदाच्चाहयिणाऽ । वार
 ५ २८ १८ ४४१ २ ४
 इतायि । ऐहार्वयि । एहियार्व । वीरायसादाहना
 ३ २ ४
 ३ । साऽप्तदीह्यायि(३) ॥ १४ ॥ [७]

* ज० मा० १९प्र० २५० १सा० ।

सा । दा॑ र॒ ना॑ । सदा॑ । औ॑ इ॒ होवा॑ । दो॑ पु॒ ई॑ ।

आ(३) ॥ २* ॥ [८]

॥ आस्तिताद्यम् ॥ इन्द्रायसोमपा॑ । तवायि॑ । वृत्त
चू॒ परिषिच्चा॒ र॒ त्सायि॑ । नारे॑ र॒ चाहा॑ र॒ । चिष्णावता॑
यि॑ । वायिरा॑ र॒ यासा॑ र॒ । दनोवाश्चो॑ र॒ श्वा॑ । सा॑ पु॒
दो॑ इ॒ हायि॑ ॥(१) त॒ ल॒ स्खायः॑ मुर॒ । र॒ चाम् । व॒ वंय॒ व
च॒ सूरा॑ र॒ याः । आश्या॑ र॒ मावा॑ र॒ जग्नियाम् । सा॑
ने॑ र॒ मावा॑ र॒ । जपोवा॑ च्छो॑ र॒ श्वा॑ । स्ता॑ प॒ यो॑ इ॒ हायि॑ ॥(२)
परित्य॒ ल॒ हर्यताम् । चरायिम् । व॒ भु॑ म्पुनन्तिवारे॑ र॒ त
णा॑ । यो॑ दे॑ र॒ वान्वा॑ र॒ यि॑ । आ॑ छ॒ इ॒ त्परायि॑ । मादे॑ र॒ ना॑
सा॑ र॒ । छ॒ गो॑ वा॑ च्छो॑ र॒ श्वा॑ । छ॒ ा॑ प॒ तो॑ इ॒ हायि॑ ॥(३) ॥ १६१ ॥ [९]

* क० गा० १२प्र० २४० १८० ।

† क० गा० १४प्र० २४० १६० ।

* क० मा० १४प्र० २८० १७सा० ।

१ २० १८११ ८ २१ ९
 यि ॥(१) तथसखायः पुरुषचाम् । वयं यूज्ज्वलं सूरारथ्याः ।
 १८ ८११ २ १८ १ १८
 अश्यामवाजगन्धारथ्याम् । सनेमारथ्वाऽ । जा २ ।
 १८ ४८८ १८१११ १८१ १८
 पश्चाऽप्त्यौहोवा । यारथ्पूम् ॥(२) परित्युद्दर्थतथ
 १८ १८ १८१११ १८८८ १८
 इरायिम् । बभुम्पुनन्तिवारेरथणा । योदेवान्विश्वाऽ
 १८ १८१११ १८१११ १८१११ १८१११
 इत्पारथरायि । मदेनारथ्साऽ । हार । गच्छाऽप्त्यौ
 १८ १८१११
 होवा । तारथ्पूयिः ॥ १८* ॥ [११]

१८ १८ १८१११
 ॥ क्रौञ्चाद्यम् ॥ इन्द्रायसौहो । मापातवायि । वृ
 १८ १८ १८१११
 चधृपाऽ । रायिषाऽयिच्याप्तसाहृपूद्यि । नरेचदौहो ।
 १८१११ १८८ १८१११
 क्षीणावतायि । वौरायसाऽ । दानारथ्साप्तदाहृपूद्यि ॥(१)
 १८ १८८ १८१११ १८ १८
 तथसखायौहो । पुरुषचाम् । वयं यूयाऽम् । चासू॒
 १८ १८१११ १८१११ १८ १८
 रापूयाहृपैः । अश्यामवौहो । जागन्धियाम् । सन
 १८ १८१११
 मवाऽ । जापारथ्सापूयाहृपैम् ॥(२) परित्युद्दौहो ।

* ज० गा० १४प० १४४० १८सा० ।

११ यात्तद्वरायिम् । २ बधुग्नुनाऽ । १ २ ४ तायिवाऽरेपुणाऽपूह ।
 १२ ११ योदेवान्वैद्दो । २२ १ श्वाऽद्वत्परायि । १३ मदेनसाऽ । १४ इगा

३४८ पृष्ठा ५२६ पृष्ठा यि(३) ॥ १८* ॥ [१२]

११ २८ १० २ ३ ११११ १० ८
 ॥ रथिष्ठम् ॥ इन्द्रायसो । मपाताऽवावि । औ॒इ
 ११ १२ १० १० ११११ १० ८
 हो॒श्वा । वृत्तघृ॒परिषिद्यसा॒र३४५यि । वृत्तघृ॒पा । रि
 १० १२ १२ १० १० १० १० १० १० १० १० १० १० १० १०
 षायिच्याऽसायि । औ॒इहो॒श्वा । नरेचदक्षिणावता॒र३
 ११ १२ १० ११११ १० ११११ १० ११११ १० ११११ १० ११११ १० ११११
 ४५यि । नरेचदा । क्षिणावा॒र३तायि । औ॒इहो॒श्वा ।
 ११० १ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११ ११११
 वीरायसदनासदा॒र३४५यि । वीरायसा । दनासा॒र३दा
 ११ १२ १२ १० १० १० १० १० १० १० १० १० १० १० १०
 यि । औ॒इहो॒श्वा ॥(१) तु॑सखायाः । पुरुषचाम् ।
 ११ १२ १२ १० १० १० १० १० १० १० १० १० १० १० १०
 औ॒इहो॒श्वा । वयंयू॒यच्छसूर्या॒र३४५ः । वयंयू॒याम् ।
 ११ १२ १२ १० १० १० १० १० १० १० १० १० १० १० १०
 चमूरा॒श्याः । औ॒इहो॒श्वा । अश्यामवाजग्नियार॒३
 ११ १२ १२ १० १० १० १० १० १० १० १० १० १० १० १०
 ३५म् । अश्यामवा । जगाभ्याऽयाम् । औ॒इहो॒श्वा ।

* रु० मा० १४प्र० २४० १६सा० ।

१८२१८ २ ३ ११११ २८ १२ २
समेवाजपक्षियारक्षपूर्म्। समेवा। जपास्ताक्षयाम्।

ॐ इहो इवा ॥(२) परित्यज्ञा । र्यताज्ञहाइरायिम् ।

१२९ तिवारेश्वा । १२९ श्रीशोश्वा । १२२१८ २८ १२२१९

४५ यि । योदेवान्वायि । अस्यायित्पात्रायि । और

२१ १८११ २३११। २८
होइवा। मदेनसहगच्छतार३४५५। मदेनसा। च

१२३ १२३ १२३ १९
गाच्छावतायि । औरहोइवा । औरहोइवा । ईवया ।

ईश्याऽपि । इ । इत्याऽपि । अ३२३४पा(३) ॥२०॥[१२]

४३ ४२ ४८

॥ यज्ञायज्ञीयम् ॥ इन्द्राऽप्य । सोऽमाहपाता

५ वायि । वार्चघे पा । रीत्यायिच्याऽसायि । नरे-२च ।

१ १ २ २ १ २
दक्षारडयिणा । ऊमायि । वाऽतायि । वायिरायसु

१२ १३ १४ १५
दनारसदाऽ ॥ १) दायिताम् । सखायः पुरुषुचंवयं ये

* उ० गा० १४प्र० २५० २०सा० ।

१ ११ २ १ १ ८ १

याम् । चाऽसूराश्याः । अश्वारम् । वाजारश्वगा ।
 ऊम्मायि । धार्याम् । सानेमवाजपारस्तिथाऽ ॥(२)
 याम्या । रित्युद्दर्शत्तुच्चरिम्बधुम्पुना । तीश्वारेश्वणा ।
 योदेरवान् । विश्वालृश्वाम् । ऊम्मायि । पाश्रायि ।
 मादेनसुहगारक्षताऽ ॥(३) ॥ २१* ॥ [१४]

१११ १११ १११

॥ ऊर्द्धत्वाष्ट्रीसाम् ॥ परित्युद्दर्शत्तुच्चरायिम् । वा
 खूरम्पुनार् । तिवार४५ । रेरश्वणा । योदेवन्विश्वालृ
 इत्परार४४५यि । महेनसा । हगक्षारश्वताऽ४४५यि ॥(१)
 द्विर्यम्पञ्चस्त्वयश्वसाम् । साखार्योचार् । द्रिसार४५ ।
 हारृश्वताम् । प्रियमिन्द्रस्त्वकामियारृश्व४५म् । प्रस्त्राप
 या । तजम्मारृश्वार४५ः ॥(२) इन्द्रायसोमपातवायि ।
 वार्चारघोपार् । रिषारृश्वयि । च्यारृश्वसे । नरेचद

* ज० गा० १४प० २४० २१सा० ।

१२ ९१११ १२२ ११ ११८ १
क्षिणावतारः ४५३ । वौरायसा । दनासारः ४३ ।
ओरः ४५३ । डा(३) ॥ ८* ॥ [१५]

० क० गा० १७प्र० ४४० दसा०।

† କୁମାର ପ୍ରଥମ ରମା ।

॥ आसितोत्तरम् ॥ परायित्यारुद्दर्श्यतेष्वरित्
 द्वाऽ। बभुम्पुनन्तिवारे रुद्गणा । योदेवान्वया इयि ।
 आरुद्वित्पारुद्गरायि । मदेनारुसारु । हगोरुद्गवा ।
 क्षापुतोरुद्वायि(३) ॥ २८ ॥ [१७]

॥ वाङ्गिधनक्षीच्चम् ॥ परायित्यारुद्वारुद्गरुद्ग । यं
 तम् । द्वरार्थ्यम् । बभुम्पुनारुद्गरुद्ग । तिवा । रे
 णारु । योदेवान्वयारुद्गरुद्गयि । आरुद्वित् । परार्थ्यि ।
 मदेनामारुद्गरु । हगापुच्छताऽ ॥(१) द्विर्यमाच्चारु
 १२३४ । स्वय । शसारम् । सखायोआरुद्गरु । द्वि
 स । हतारम् । प्रियामायिन्द्रारुद्गरु । स्वका । मि
 यारम् । प्रस्त्रापाया रुद्गरु । तजप्रम्याऽ ॥(२)
 इन्द्रायासोरुद्गरु । मपा । तवार्थ्यि । वृत्तघोपारुद्ग

* ज० गा० १७प० २४० १८ा० ।

५ ३९ ११ २ ५८

३४ । रिषि । असांशि । नरेचादा३१२३४ । क्षिणा
 ३१ २२१८ २ ४
 वता३यि । वीरायासा३१२७ । दना५सद्वाऽ ।
 वा(३) ॥ ४९ ॥ [१८] १८

अथ दृचालके चतुर्थ-सूते—

प्रथमा ।

१२ ११८ ६ २ १ १३ २ ३ १८ १८

पवस्तुसोममहेदक्षायाश्वोननिक्तोवाजीधनाय ॥ १० ॥

हे “सोम ! ” “अश्वो न” अश्वइव “निक्तः” वसतौवरौभि-
 रङ्गिनिर्णितः, क्षि “वाजी” वेगवान् त्वं “महे” महते “दक्षाय”
 अलायणा “धनाय” धनार्थं “पवस्तु” घर ॥

“महे”—“क्रत्वे”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१२ ३ १३ १३१२ ११८ ११ १३२ ११

प्रतेसोतारोरसम्मादायपुननित्सोममहेद्युम्नाय ॥ २५ ॥

* ऊ० गा० २०प्र० २४० ४सा० ।

† ऊ० आ० ५, १, ५, ४ (१मा० ८७४ प०) ख० व० ३, ५, १०, १० ।

‡ ‘अश्वो न निक्तः—न-श्व उपमार्थीयः अश्वइव श्वापितः’—इति वि० ।

¶ ‘दक्षाय—महर्वये अयथा दक्षिके शौघुकर्मके यजमानाय’—इति वि० ।

§ ऊ० व० ३, ५, २१, १ ।

“सोतारः” अभिषोतारः क्रत्विजः, हे सोम ! “ते” तव सभूतं “रसं”* “मदाय” मदार्थं “पुनर्निति” । तदेवोचते— “महे” महते “युन्नाय” [“युन्नं योततेर्यं शो वाचं वेति (निरु० नै, ५, ५) यास्तः] अद्याय यशसे वा पुनर्निति सोमं शोधयन्ति यहा, सोममभिषूयमाणं रसं पुनर्नतौति एकवाक्यतया योजनौयम् ॥

“प्रते”—“तन्वे”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अब छत्तीया ।

१ २ ३ १२ २२
शिशुञ्जानञ्जरिम्भजन्ति

३ ० ३ १ ० ३ २ ३ १ १
पवित्रे सोमन्देवेभ्यद्वन्दुम् ॥ ३० ॥ १८

“शिशुम्” एषां पुच्छभूतं‡ “जज्ञानं” जायमानं “इरि”
इरितवर्षम् “द्वन्दु”* दीपं सोमं “देवेभ्यः” “पवित्रे”¶ “मृः
जन्ति” क्रत्विजा मार्जयन्ति ॥ ३ ॥ १८

॥ विधर्म्मम् ॥ ओहोऽवा । ओहोऽवा । ओहो

* ‘रस—वीर्यम्’—इति वि० ।

† अ० वि० ७, ४, २१, १ ।

‡ ‘शिशु’—शंसनौषम्’— इति वि० ।

¶ ‘पवित्रे—वास्तमये’—इति वि० ।

१३ ४८ ५ १२८ १२ २८९ १११
 रवार३४ओहोद्वा । पवस्वसोममहेदक्षाया २३४५ ।
 १२८१२१८ १२ ३११११ १२९८१८१११
 अश्वीननिक्तोवा॒ जीधनार्या॒र३४५ । प्रतेसोतारोरसम
 १२११११ १११११ २११११ १११११
 दाया॒र३४५ । पुनन्तिसोममहेद्युक्ताया॒र३४५ । शिष्ठु
 १२१ २ १११११ १११११११ १११११११
 अज्ञानए॒हरिम्बृजन्ती॒र३४५ । पविचेसोमदेवेभ्यद्वन्दू॒र३
 ४५म् ॥(१) पवस्वसोमा॒र३४५ । महेदक्षाया॒३४५ ।
 १२११११ १२१११ १११११ १११११
 अश्वीननिक्ताः । वाजीधनार्या॒र३४५ । प्रतेसोतारा
 ११११ १११११११११ १११११११
 २४४५ः । रसम्बद्याया॒र३४५ । पुनन्तिसोमा॒र३४५म् ।
 १११११ १११११ १११११
 महेद्युक्ताया॒र३४५ ॥(२) शिष्ठुअज्ञानाम् । हरिम्बृज
 १११११ १११११ १११११ १११११
 न्ती॒र३४५ । पविचेसोमा॒र३४५म् । देवेभ्यद्वन्दू॒र३४५म् ।
 १२ १ १११११ ४४५ ५ २ १११
 ओहो॒द्वा । २ । ओहो॒रवा॒र३४ओहो॒द्वा । ४४ । विध
 १११११
 न्तार॒र३४५(३) ॥ ४* ॥ [१] १८

अ० गा० ८प० १४० ५सा० ।

अथ दृचाक्षके पञ्चम-सूक्ते—

प्रथमा ।

१ ३२३ २ ३२३१ १ ३१८ १८
उपोषुजातमपुरङ्गीभिर्भङ्गमरिकृतम् ।

११ ३१९
इन्दुन्देवापयासिषुः ॥ १* ॥

“आतम्” प्रादुर्भूतम् “असुरं” वस्तौवरौभिः प्रेरितम्
“भङ्गः” शब्दां भञ्जकम् “गोभिः” गोर्विकारे: पश्चिभिः “परि-
कृतम्” अलङ्घतम् “इन्दुः” सोमं “देवाः” इन्द्रादयः “उपाया-
सिषुः” उपगच्छन्ति ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१८ १८ १ ११ ११ ११ ११ ११
तमिदर्हन्तुनोगिरोवत्सुस्तुशिश्वरीतिव ।

१८ १८ १ ११
यद्ब्रह्मस्यहद्सुसनिः ॥ २० ॥

“यः” सोमः “इन्द्रस्य” “हृदयस्य सम्भाता
भवति “तमित्” तमेव सोमं “नः” अस्माकं “गिरः” सुति-
रूपा वाचः “संवर्षन्तु” संवर्षयन्तु । तत्र दृष्टाक्षः—“वलं”

* अ० आ० ६, १, ११ (२भा० ४२ प०) = ई० १, २, १८, १ (३भा० १६१ प०)
= अ० वे० ७, १, २०, १ ।

† अ० वे० ७, १, २०, ४ ।

‡ ‘हृदयिः—हृदिलाभः यितः’—३ति वि० ।

वालं “गिर्वरीरिव” यथा गिर्वर्यो वहपयस्तामातरो वहं सम्यक् वर्षयन्ति तद्दित्यर्थः ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

ॐ शुभ्रं विभूषणं पिष्टौ मिष्टम् ।

वह्सिसमुद्रमुव्य ॥ १* ॥ २०

“हे सोम !” त्वं “नः” अस्माकां+ “गवे” “शं” सुखमः “वर्ष” चरण । अपिच “पिष्टौम्” प्रहवामै “इष्टम्” अनं ॥ “धुचस्त्” प्रपूरय** । किञ्च हे “उक्ष्य” प्रशस्य ! + “समुद्रम्”+ “वर्ष”+ गाण वर्षय ॥

“अर्षानः”-“अर्षाणः”—इति पाठो, “उक्ष्य”-“उक्ष्यम्”—इति च ॥ १ ॥ २०

* ए० वे० ७, १, २०, ५ ।

+ ‘नः अस्माम्’—इति वि० ।

‡ ‘शुभ्रे—गवां सुखावैम्’—इति वि० ।

¶ ‘वर्ष—वह्स द्रोषकलशम्’—इति वि० । मूले लवाइति दीर्घानः पाठः “आचोऽनकिषः (६, १, १५)”—इति तत्र दोषः ।

§ ‘पिष्टौ—पान-समर्चाम्’—इति वि० ।

|| ‘सोमक्षय’—इति वि० ।

** ‘धुचस्त्—दुष्टस्त्’—इति वि० ।

†† ‘उक्ष्या—उक्ष्याणि सामाणि’—इति वि० । एवत् “उक्ष्या”—इति विष-
टक-पाठो नम्यते परं तत् प्रामादिकम् एव संचिता-पद-पुस्तकेषु तथा पाठादर्थं नाम् ।

‡‡ ‘समुद्र—द्रोषकलशम्’—इति वि० ।

¶¶ “वर्षा”—इति संचिताशां दीर्घः ।

१८ १९ २० २१

॥ श्रुधम् ॥ उपोषजातम् । अप्सुरोवा । गोभि
 र्भङ्गाम् । परिष्कृताम् । इन्दुदेवाच । यार॒३ । सि
 धाजवा । श्रूधिया॑२ ॥(१) तमिद्वर्षा॑२न्तु । नोगिरो
 वा । वात्सल्लग्नायि । श्वरौरिवा । यद्बन्दस्यव । दा॒४
 २५म् । सनातवा । श्रूधिया॑२ ॥(२) अर्षनःसो॒२म ।
 शङ्खोवा । धृक्षस्तपायि । प्युषीमिषाम् । वर्हसिमु
 द्म् । जर॒३ । क्षियातवा । श्रूधिया॑२ । ए॒४हिया॑२
 २४३ । ओ॒३४४५४६ । डा॑३ ॥ ५* ॥ [१]

१८ १९ २० २१

॥ प्रतीचीनेडङ्गाशीतम् ॥ उपोषजातम् । आ॑२
 प्सुराम् । गोभिर्भङ्गम् । परायिष्कृता॒४४४८म् । शाहो॑२
 यि । इन्दुदेवाचार्या । सिषूः । शौ॒३होवा ॥(१)
 तमिद्वर्षन्तु । नो॑२गिराः । वात्सल्लग्निः । श्वरायि॑२

० २२ १ २३ १
रिवा२३४ । च्छाहोयि । यद्ग्रस्ताहार्द्दम् । सनायिः ।

४ ४ १२३८ १
चौ३होवा ॥(२) अष्टानःसोम । श्वारङ्गवायि । धू

२ १० १२१ १२
खपि । षुषायिमिषार२४४म् । च्छाहोयि । वर्द्दमम्

१२ ११ १२४४ १२
द्रावम् । किथया । चौ३होवा । ईडा(३) ॥ ११* ॥[२]२०

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरापन्नस्य दग्मस्ताभ्यायस्य-
एकादशः खण्डः† ॥ ११ ॥

अथ दादश-खण्डः—

आघायेअग्निमिति तृचामकं प्रथमं खूलम्,

तत्र प्रथमा ।

२३ २३ २३ २३ १२३१ २३ १२३१ २३
आघायेअग्निमित्यतेत्युण्णिवर्द्दिरानुषक् ।

२३ २३ १२३१ १
येषामिन्द्रीयुवासखा ॥ १३ ॥

* अ० गा० १६प्र० १४० ११सा० ।

† 'वज्रावज्ञीवस्तम्भिष्ठोमसाम'-इति वि० ।

‡ 'ददानीमुक्त्याजि'-इति वि० ।

¶ अ० गा० २, १, ४, ८ (१भा० ७२० पृ०) = अ० वे० ६, ५, ४२, १ = श० वे०

७, २१ ।

“ये” कर्त्तव्यः “आ घा” आभिमुख्येन खलु “अस्ति॑”
 “इन्द्रते” दीपयन्ति, येषाच “युवा” नित्य-तद्वचः “इन्द्रः”
 “सखा” भवति, ते “आनुषक” आनुपूर्व्येण “वर्हिः इन्द्रिति॑”॥ १ ॥

प्रथ द्वितीया ।

१२८ ७१२३१२२२ २१८ २८
वृहत्तिदिध्येषाम् रिगस्त्रः पृथुः स्त्रः ।

१३२९२७६११
येषामिन्द्रोयवासस्ता ॥ २५ ॥

“एषाम्” चतुर्वीणामः क्षेत्र “इधः” वा “बृहत् इत्” हैं महान्
स्तु, “भूरि” वह “गत्त्वा” स्तोत्र-स्वरूपस्तु “एषुः” महान्।
सिद्धमन्वयत् ॥ २ ॥

अथ तृतीया ।

१२२२३ २३ ३ २६ १२ ३१९
अयुम्भूद्यधावृत्तश्चरणाजनिसत्त्वभिः ।

१३१९१३१२
ये षामिन्द्रो यवासखा ॥ २ ॥ २१

* "स्वामी" — रमेशः-पाहः ।

† अ० व० ५, १०, ४०, १

‡ 'चेष्टा—यजमानायाम'—१५ वि. ।

¶ 'रथः—रथवार्षीयः'—रथ वि.

६ ‘इत—रति पदपरमः’—रति वि०।

॥ अ० व० ५, ७, ४२, ३ ॥

“मुवा इन्द्रः येषां सज्जा” ते अन्तर्भूतः कश्चित् “प्रयुक्त इत्”
प्राग्योदैव सत् “मुधावृतं” योइत्तिरावृतं शब्दं “सत्त्वभिः”
आत्मोयैवलैः “शूरः” मन् “चाजति”* नमयति ॥ ३ ॥ २१

१२ ४ ८ ११ ९

॥ एध्यवाहायम् ॥ आधायेऽग्निमन्त्वातायि । उष्ण
निर्वर्षिरानुषाक् ॥(१) वृहन्तिदिधाच्चायिषाम् । भूरिग्नि
स्तम्पुथुःस्तङ्गः ॥(२) अयद्वृद्युधावार्त्तम् । पूरच्चाज
तिसत्त्वभायिः । येषामिन्द्रोयुवाइज्ञा । उवायि । अ
वो२३४ । वा । सापूखोईहायि(३) ॥ १० ॥ [१] २१

अब यएकइति लृचामकं हितौयं सूक्तम्,
तत्र प्रथमा ।

२७ २२३१ २३३२१ २ १२
यएकइदिदयतेवस्तुमत्तायदाश्चुषे ।

११ ११२ २१२ ३२
देशानो अप्रतिष्कुतइन्द्रोशङ्ग ॥ १४ ॥

* ‘अजस्यपते’—इति वि० ।

† च० ना० ६४० १४० ६८० ।

‡ च० चा० ४, २, ५, ६ (१मा० ७८८ पू०) = च० च० १, ६, ६२ ।

“यः” इन्द्रः “एकाइत्” एव एव “दाष्टेषि” हविर्दत्तवते
“मर्त्या॒य” मनुष्याय यजमानाय “वसु” धनं “विश्वते” विश्वेष
हदाति “अङ्गः” [—इति चिप्र-नाम (निष्ठ० नै० ५, १७)] “अ-
प्रतिष्कु॒तः” परैरप्रतिशब्दितः प्रतिकूल-शब्द-रहित इत्यर्थः ।
एवम्भूतः स “इन्द्रः” चिप्रम् “ईशानः” सर्वस्य जगतः खामी
भवति ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
यश्चिद्दित्वाबङ्गभ्यचातुतावाऽचाविवासति ।

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९
उग्नतत्पत्यतेश्वरैन्द्रोऽपङ्गः ॥ २५ ॥

“बहुभ्यः” मनुष्येभ्यः सकाशात् “यः चित् हि”⁺ थएव
खलु यजमानः “सुतावान्” अभिषुत-सोम-युक्तः सत् । हे इन्द्र !
“त्वा” त्वाम् “आ विवासति” परिचरति [विवासतिः परि-
चरणकर्मा (निष्ठ० इ. ५, १०)] “तत्” तत्त्वै यजमानाय
“उग्नम्” उग्नूर्णं “श्वः” बलम् “इन्द्रः” “अङ्गः” फू चिप्रं “आ
पत्यते” आपतयति प्रापयति ॥ २ ॥

* अ० व० १०, १, ६, ४ ।

+ ‘चित्-हि—इति पदपरचौ’—इति वि० ।

‡ ‘अङ्गश्वः पुत्राचौ’—इति वि० ।

अथ लतीवा ।

११८ १८ ११९ १९ ११९ १८
कदामर्त्तमराधसम्पदाज्ञुम्यमिवस्फुरत् ।

११९ ११९ ११९ १९
कदानःसुश्रवद्विरद्वोच्छङ् ॥ ३* ॥ २२

“अराधसं” इविलक्षणेन राधसा धनेन रहितमयष्टार-
मित्यर्थः[†] । एवंविधं “मर्त्त” मनुष्म् “इन्द्रः” “पदा” पादेन
“हुम्यमिव” अहिच्छवमिवः “कदा” वा “स्फुरत्” स्फुरिष्यति
बधिष्यति ? यथा अहिच्छवं मण्डलाकारेण ग्रयानं कस्तिहना-
यादेन हस्ति एवमिन्द्रोऽपि कदामच्छवून् इनिष्ठतीत्यर्थः
[स्फुरति-स्फुलतीति बध-कर्मसु (निघ० २, १६, १५-१६ पठि-
तत्वात्)] । “नः” अस्त्राकं यद्युपां “गिरः” सुति-स्त्रिया वाचः
“इन्द्रः” “कदा” कस्तिन् काले “अङ्गः” क्षिप्रं “शुश्रावत्” श्रोष्य-
तीति वितर्ज्यते [अन्न निरक्तम्—‘हुम्यमिविच्छवकाश्वति यत्
हुभ्यते * * * कदा मर्त्तमनाराधयत् पादेन हुम्यमिवावस्फुरि-
ष्यति कदा नः श्रोष्यति गिर इन्द्रो अङ्गः (निर० नै० ५, १७) ”
-इति क्षिप्र-नामैतत् ॥ ३ ॥ २२

१८ १९ २ १
॥ चैककुभम् ॥ यएकद्विवायाश्तायि । वासुमर्त्ता
११९ १ ३ ५ १ १२ ११ १
यावदा । ऊम् । शूद११४षाम् । आयिशानोचप्रति

* निघ० वै० १, ८, ६, ३ ।

[†] ‘यस्य यज्ञार्थं राधसम्बन्धं’ न भवति, शोःराधः—इति. वि० ।

[‡] ‘हुम्यम् प्रक्षेपशीय दुर्बलं इत्’ यस्य मर्त्तनि कस्तिनः—इति. वि० ।

१ २८ १८ ११ १ ७
 व्युतः । आयिशा । नोच्चप्रतायि । ष्टू॒४४ताः ॥(१)
 १ ८ १ १८ ११ ११ १
 यस्त्रित्वा । वज्जभ्याइशा । सुतावाण्छावौव्या । ज्ञम् ।
 १ ५ ११ १८११ १३ ११ १
 सार॒३४तायि । उग्नत्पत्यतेश्वः । जग्म । तप्त्यता
 १ ५ १४ १८ ११ १८
 यि । शा॒३४वाः ॥(२) कदामर्त्तमराधाइसाम् । पदा
 १ १ १ १ १ १४ ११८ १
 सुम्यामौव्या । ज्ञम् । ष्टू॒३४रात् । कदानःशुश्रव
 १ १८ ११ ११ १ ११ १
 क्लिरः । कादा । नःशुश्रवात् । गा॒३४यिराः । आ
 १८ १ १ १४ १४ १४
 यिन्द्रोष । गा॒२ । या॒२३४ औहोवा । ई॒२३४
 १
 द्वा: (३) ॥ ७० ॥ [१] २२

अथ गायन्तीति-छाव्याकौ सूक्तं द्वतीयम् ।

तत्र प्रवर्तमा ।

११ ३१८ १८ ४ १४ ११
 गायन्तित्वागायचिणोर्धन्यर्कमर्किणः ।

१११ ३१६ १४ १४
 ग्रह्याणस्त्वाशतक्रतउद्दृशमिवयेमिरे ॥ १४ ॥

* गा० गा० ४४० १४० ६४० ।

† 'सूतीवसुक्षमः'—इति विद् ।

‡ ए० आ० ४, २, १, १ (१मा० ४४४ पू०) = ए० व० १, १, १६, १ ।

हे “शतक्रतो” वहुकर्मन् वहुयज्ञ वा इन्द्र ! “त्वा”
त्वाम् “गायत्रिः” उद्गातारः “गायत्रि” स्तुवन्ति ; “अर्किषः”
अर्चन्त-हेतु-मन्त्र-युक्ता होतारः “अर्कम्” अर्चनीयम् इन्द्रम्
“अर्चन्ति” स्तोत्र-ग्रन्थ-गतैर्मन्त्रैः प्रशंसन्ति ; “ब्रह्माणः” ब्रह्म-
प्रभृतयः इतरे ब्राह्मणाः “त्वाम्” “उद्येमिरे” उच्चतिं प्रापयन्ति ।
तत्र हृष्टान्तः—“वंशमिव” यथा वंशाचे नृत्यन्तः शिल्पिनः
ग्रोडं वंशमुक्तिं कुर्वन्ति, यथा वा समार्गवर्त्तिनः स्वकीयं कुरु-
मुक्तमं कुर्वन्ति, तदृशः । एतामृचं यास्तु एवं व्याचष्टे—“गायत्रि
त्वा गायत्रिः प्राचन्ति ते ईर्कमर्किणो ब्रह्माणस्त्वाशतक्रत उद्ये-
मिरे वंशमिव । वंशो वनशयो भवति वनस्त्रूयतइति वेति”
(निरु० नै० ५,५) । अर्क-ग्रन्थस्तु वहुधा व्याचष्टे—“अर्को देवो
भवति यदेनमर्चन्त्यर्को मन्त्रो भवति यदेनार्चन्त्यर्कमन्त्रं भवत्य-
र्चति भूतान्यकों छुचो भवति सहचः कटुकिङ्गा (निरु० नै०
५,४ ”—इति ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१७ ३ १८ १८३१८ १८३१९
यसानोस्तान्वारुद्धोभूर्यस्पष्टकर्त्तम् ।

१८ २ १९ १११२ १११३ ११
तदिन्द्रो अर्थस्त्वेततियूथेनवृष्णिरेजति ॥ २* ॥

“यद्” यदा “सानोः सानु” यजमानः सानोः सानु, सोम-
वज्ञी-समिदाद्याहरणाय पर्वतप्रदेशम् “पारहः” आरुद्वान् ।

* नै० व० १, १, १८, १।

तथा “भूरि” वदुकर्म यागरूपम् “अस्मष्ट” सृष्टवान् उपक्रान्त-
वानित्यर्थः । “तत्” तदानीम् “इन्द्रः” “अथ” यजमानस्य
प्रयोजनं “सेतति” आनाति । आत्मा च “हृष्णः” कामाना
वर्धिता सन् “यूथेन” मरुहणेन सह* “एजति” कर्मते,†
अस्य स्वानाद् यज्ञभूमिमागन्तुमित्यर्थः ॥

“सानोःसान्वाहहः”-“सानोः सानुमाहहत्”—इति पाठो ॥१॥

अथ द्वतीया ।

११७ ११३ ११२ १११ ११
युद्धाच्छिकेश्विनाहरीवृषणाकच्छ्यप्रा ।

११ ११८ ११
अथानइन्द्रसोमपगिरामुपश्रुतिच्चर ॥ २४ ॥ २५

हे “सोमपाः” सोम-पान-युक्तेन्द्र ! “हरी” त्वदीयावश्वो
“यूहू गा हि” § सर्वथा संयोजय । “अथ” अनन्तरं “नः”
अस्मद्दीयानां “गिरा” स्तुतीनाम् “उपश्रुतिं” समीपे अवण
सुहित्य “चर” तत्वदेशे गच्छ । कौटूशो हरी ? “केश्विना”
स्वन्ध-प्रदेशे लम्बमान-केश-युक्तो, “वृषणा” सेचन-समर्थै युवानो,

* ‘यूथेन—देवसङ्गातेन’—इति चिऽ ।

† ‘एजति—चान्तर्जति’—इति चिऽ ।

‡ अ० च० १, १, १६, १=य० च० ८, १४ ।

१ संहितायां “युद्धा”—इति हीर्षानः तत्र “हृष्णः (१,१,११५)”—इति
दोषः ।

§ ‘हीति चद्गूरचः’—इति चिऽ ।

“कर्मपाः” अस्त्वोदर-वन्धन-रज्जुः कर्मः, तस्य पूरकी पुष्टाहा-
वित्यर्थः ॥

“युज्ञा”—“युज्ञा”—इति पाठौ ॥

युज्ञा—सति शिष्टखेन प्रत्यय-स्वरः (२, १, १)
शिष्टते, “इचोऽतस्तिष्ठः (२, १, १)”—इति संहितार्था
द्वौर्धत्वम् । केशिना—प्रशस्ताः केशाः अनयोः सम्लौति मत्वर्धीं व
इनि-प्रत्ययः, “सुपास्तुलुगित्यादिना (७, १, ३८) हिवचनस्ता-
कारादेशः । हृषणा—हृषु चृषु चेचने (भा० प०) “अनि-
न्यु-हुषि-तच्चि-राजि-धन्वि-यु-प्रति-दिवः”—इति कनिन्, “अनि-
त्यादिर्निलम् (६, १, १८७)”—इत्याद्युदात्तः, “वाषपूर्वस
निगमे (६, ४, ६)”—इति उपधायाः पक्षे द्वौर्धभावः, पूर्व-
वदाकारः (७, १, ३८) । कर्मपाः—कर्मयोर्भवं कर्म सूर-
तत् प्रातः पूरयतः पुष्टत्वादिति कर्मपौ, प्रा पूरणे (अदा० प०),
“आतोऽनुपसर्गे (३, २, ३)”—क-प्रत्ययः, कदुक्तरपद-प्रकृति
स्वरेणान्तोदात्तत्वम् (६, २, १३६)”—आकारः पूर्ववत् (०, १,
१८) । अथा—“निपातस्य च (६, ३, १३६)”—इति संहि-
तार्था द्वौर्धः । नः—“अनुदात्तं सर्वमपादादौ (८, १, १८)”—
इत्यनुष्टुतौ “वहुवचनस्य वस्त्रसौ (८, १, २१)”—इति
नसादेशोऽनुदात्तः । इत्थ!—सोमपा!—इत्युभी “आमन्त्रि-
तस्य च (८, १, १६)”—इति सर्वानुदात्तौ । गिरां—“शा-

वेकाचसूतीशदिर्विभतिः (६, १, १६८)”—इति विभक्तिरुद्धार्जा । उप—गच्छो निपातत्वादाद्युदातः (फि० ४, १२), श्रुति-शब्देन प्रादिसमासे छटुत्तरपदप्रष्टतिस्तरत्वे प्राप्ते तादौ-वनितिकात्यचौ इति तु वर्जिततादि-परत्वात् गतेः प्रकृतिस्तरः पर-निपातः ॥ ३ ॥ २३

१० १० ८ १११

॥ उद्दृश्यम् ॥ गायन्तित्वागायचिणच्चा । अर्च
 न्यद्दृमर्द्दाश्यिणाः । ब्रह्माण्डल्लवारङ्गोऽयि । शतक्रार
 शताच । उद्दृशमिद्याश्विमौश्वे । उद्दृशारङ्गमौ ।
 वायारङ्गवाऽ । उप् । माऽविरोऽपुङ्गादि ॥(१) वत्सा
 नोत्साम्बारुद्धपा । भूर्यस्यहर्षत्तूरङ्गवाम् । तदिन्द्रा
 रङ्गोऽयि । अर्थंचेतारश्तायि । यथेनवृष्णिस॑यिजार
 तायि । यूथेनारङ्गबृ । व्यायिरारङ्गवाऽ । उप् । जा
 इर्तोऽपुङ्गायिः ॥(२) युक्त्वाच्चिकेशिनाहरीच्चा । वृषणा
 कश्चियारङ्गपा । अथानोरङ्गोऽयि । इन्द्रोसोमारङ्गपाः ।

गिरामुपश्रुताऽयिच्छाश्रा । गिरामूर३४पा । श्रूताऽउ
वाऽ । उप् । चाऽरोऽपुच्छायि(३) ॥ ८* ॥ [१]

॥ दिरभ्यस्तस्त्वाष्टौसाम ॥ गाय । तिल्वाऽ । हाऽ
ह्वा । गायत्र्यायिणाऽ३४ः । अर्च । तियाऽ । हाऽह्वा ।
कमङ्कायिणाऽ३४ः । ब्रह्मा । एत्वाऽ । हाऽह्वायि ।
शतक्राताऽ३४उ । उद्द । शमाऽयि । हाऽह्वायि । व
याऽह्वोऽ३४ । वा । मापूयिरोऽह्वायि ॥(१) यत्सा । नो
स्त्वाऽ । हाऽह्वा । नुवाह्वाऽ३४ः । भूरि । अस्त्वाऽ ।
हाऽह्वा । शृकर्त्तूवाऽ३४म् । तदि । द्रोशाऽ । हा
इह्वा । थच्चेताताऽ३४यि । यूथे । नवाऽ । हाऽह्वा ।
ण्णराऽह्वोऽ३४ । वा । जाप्तोऽह्वायि ॥(२) युज्ञा ।

३९ २७ ३११ ४ ४८
 द्विकार् । हाऽहायि । शिनाहराऽथयि । वृष । णा
 २ २७ १ ५८ २१
 कार् । हाऽहा । क्षियप्रार३४ । अथा । नचार् ।
 २७ ३११ ५८ ३२ १
 हाऽहायि । इसोमापाऽथयः । गिराम् । उपार् । हा
 २ ३२ १ ५ ४ ५
 ऽहायि । शुतारयिऽहोर३४ । वा । चापूरोद्द्वा
 यि(३) ॥ १* ॥ [२]

४८ ३२ ४८ ५ १
 ॥ गौरीवितम् ॥ गाय । तिल्वार् । गायत्रिणः । अ
 १८ २ ४
 ईन्यक्तमर्किणा२३ः । ब्रह्माणस्त्वाऽ१२३ । शतापुक्रता
 ७ २ ४ ५ ४ ५
 उ । ऊद्गमाऽ१२३यि । वयोवा । मापूयिरोद्द्वा
 ४४ २८ २ ४८ ५ १८
 यि ॥(१) यत्सा । नोःसार् । नुवाहहः । भूर्यस्यष्ट
 १८ २ ४ ५ ४ ५ ५८
 कत्तुवाऽ२३म् । तादिन्द्रोआर१२३ । थच्चेपूततायि ।
 १८ २ ४ ५ ४ ५ ५८
 यूथेनवाऽ१२३ । षिणीरोवा । जापूतोद्द्वायि ॥(२) युद्धा ।
 ३९ ४८ ५ १८ १
 द्विकारयि । शिनाहरायि । वृषष्टाक्षियप्राऽ३ । आ

* क० गा० २८ प्र० १४० १८० ।

र १ ४ १ २ ३
 यानश्चाऽऽ॒द्यि । इसोऽमपाः । गायिरामुपाऽऽ॒द्य ।
 ४ ५ ६ ७ ८ ९
 अ॒तोवा । चापूरोऽ॒द्यायि(५) ॥ ५* ॥ [३] २४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरापन्नस्य दशमस्याध्यायस्य
 द्वादशः खण्डः । ॥ १२ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हाईं निवारयन् ।
 पुमर्थांश्चतुरो देयाद् विद्यातीर्थ-महेश्वरः ॥ ५ ॥

॥ इति पञ्चमः प्रपाठकः ॥ ५ ॥

इति श्रीमद्राजाधिराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्तक-
 श्रीबीर-बुद्ध-भूपाल-साम्बाज्य-धूरन्धरेण सायणा-
 चार्येण विरचिते माधवीये सामवेदार्थ-प्रकाशे
 उत्तरापन्ने दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

— ००० —

* श० गा० ११प० १४० ५षा० ।

† 'द्वादशाहस्र वरममह चहस्तलारिंश्च शोमिकम्—इति वि० ।

‡ 'पञ्चमः प्रपाठकः चमासः' इति वि०, नूज-पदमन्त्रादिष्टमतर्थत ।

यस्य निःखसितं वेदा यो वेदेभ्योऽलिख्यं जगत् ।
निर्भमे तमहं वन्दे विद्यातीर्थ-महेश्वरम् ॥ ११ ॥

॥ अथैकादशोऽध्याय आरम्भते ॥

तत्र

प्रथम-खण्ड—

सुषमिद्दृति चतुर्कृत्यं प्रथमं सूक्तम् ।

तत्र प्रथमा ।

११ ३१ १ ३१ १ ११
सुषमिद्दृते क्षनचावहृदेवाऽमग्रेऽविद्यते ।

११ १ ११ १
इतःपावकयज्ञित्वा ॥ १४ ॥

हे “अम्बे !” “सुषमिद्दृतः” ॥ एतद्वामकास्त्रं “नः” अस्मा-

* इदानीं द्वयमहरत्प्रिणोमः । * * * । तत्र वर्षिष्यवसार्ज द्वितीय-प्रभृतीनां
पश्चानामकामनुरूपं * * * गवर्चं सर्वं मध्यादशोत्तमत्,—इति विं ।

+ इदानीं सुषमिद्दृते नवावहृदृति द्वयमचाल्यानि भवति—इति चिं ।

‡ “सुषमिद्दृतः”—इति अ०-पाठः ।

¶ अ० वे० १, १, २४, १ ।

§ ‘तुहु चमिद्दृते सुषमिद्दृतः’—इति चिं । अम्बे दीय-पाठ मध्यादशोवाच प्रतीक-
प्रथमं छतं सावदेन सुषमिद्दृति, यूहपाठकु मूर्द्धन-मध्यः सुषमिद्दृति “पूर्वपदात्
(८, १, १०६)”—इति च तत्र चलम् ।

द्वौयाय”* “हविषते” यजमानाय तदगुणहार्थं “देवान्”
 “आवह” । हे “षावक” गोधक ! “हीतः” होमनिष्ठादकाम्ने !
 “यत्ति च” यज च ॥ [सुसमिदः—समः क्रियाविशेषत्वेन गति-
 सञ्चकल्पात् प्रादिसमासः, शीभन्-वाचिनः सु-शब्दस्य तु “वि-
 शेषणं विशेष्य बहुत्सम् (२, १, ५७)”—इति समिद पदेन
 कर्मधारयः समासः, सु-शब्दः प्रातिपदिक-स्वरेणान्तोदात्तः,
 “कर्मधारयेऽनष्टा (६, २, ४६)”—इति पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं, क्रि-
 या-विशेषणत्वे हि सु-शब्दस्य गतिल्पात् प्रादिसमासे “गतिरनन्तरः
 (६, २, ४६)” इति “समो यदुत्तर इति समो यदुत्तरत्वं तदेव
 छादुत्तर-प्रकृति-स्वरत्वेन (६, २, १३६) स्यास्यतीति सु-शब्दो-
 ऽनुदात्तः स्यात् । देवां अम्ने—“दीर्घादिटि समानपादे (८,
 १, ८)”—इति नकारस्य रूपम्, “अतानुनासिकः पूर्वस्य तु वा
 (८, १, २)”—“आतोऽटि नित्यम् (८, १, २)”—इत्यनु-
 नासिकः । हविषते—हविरस्यासौति मतुप् “तसौ मत्वम्
 (१, ४, १६)”—इति भर्त्वन् पदत्व-वाधितत्वात् रूपम् । हीतः—
 षावक—एतच्छब्दयोरामन्त्रितयोः पृथक् पृथगेव क्रियान्वये
 परस्पर-सामर्थ्यात् पराङ्मवज्ञावाभावाच तदिवभ्यन्मैकस्वर्यम् न च
 हितौयस्यामन्त्रितस्याष्टमिक-(८, १, १६)—निषातेनैकस्वर्यम्
 “आमन्त्रितं पूर्वमविद्यमानवद् (८, १, ७२)”—इति पूर्वस्या-
 विद्यमानत्वेन पदादपरत्वात् पादादित्वाच परस्य सामानाधि-
 करस्त्वेऽपि होतरित्यस्य विशेषत्वे समानसेवाविद्यमानत्वम्,

* ‘नः—चक्रभूम्’—इति वि० ।

† ‘यत्ति च—यच भवत्ते, देवानावह भवत्य च’—इति वि० ।

अतएवाविद्यमानवस्त्वात् सामर्थेषि न पराङ्गवद्वाव,—इति नैक-
स्वर्य-सिद्धिः, अतो होतरिति विशेषम्; अतः पुनातौति पावकः—
इत्यवयव-प्रसिद्ध-स्त्रीकारेण विशेषस्त्वाहोतरिति विशेषम्,
तत्र सामान्यवचनम् इति “नामन्विते समानाधिकरणे (द, १,
७२)”—इत्यविद्यमानवस्त्व-प्रतिषेधात् पदात्परत्वादपादादि-
त्वाच्च हितीयामन्वितस्याष्टमिक-निघातेन वा पराङ्गवद्वावे सति
शेष-निघातेन वा सर्वानुदात्तत्व-सिद्धिः । यच्च—यज्ञेलोपः
सिपि बहुलब्लृहद्भिः (२, ४, ७३)”—इति अपो लुक्, ब्रह्मादिना
(द, २, ३६) सत्वम्, “षडोः कस्मि (द, २, ४१)”—इति
कल्पम्, सेर्हिरादेशम्हान्दसत्वात् भवति, सिपः पित्त्वेनानुदात्त-
त्वाद्वातुस्वरएव (६, १, १६२) शिष्टते, न च “तिष्ठन्तिष्ठः (द,
१, २८)”—इति निघातः पूर्वस्व पावकेत्यामन्वितस्य विद्यमान-
वस्त्वेन पदादपरत्वात्, अतएव तस्याव्यवधायकात्वे होतरित्यपेत्य
निघातः स्यादितिष्ठेत् न, यच्च-पदापेक्षया होतरित्यस्यापि पूर्व-
त्वेनाविद्यमानस्त्वात्; ननु “नामन्विते समानाधिकरणे (द, १,
७२)”—इति तस्य नित्यमविद्यमानस्त्वम्, न च पावक-पदस्या-
विद्यमानवस्त्वेन समानाधिकरण-परत्वाभावः; यच्च-पदस्यैव हि
कार्यं प्रति पावक-पदं पूर्वत्वादविद्यमानवत् स्यात्, होतः-पदम-
विद्यमानवस्त्व-प्रतिषेधं प्रति तु परत्वादिद्यमानवदेवेति भवत्येव
होतरित्यस्याविद्यमान वस्त्व-प्रतिषेधः, अतस्याविद्यमानव-
स्त्वात्तदपेक्षया यज्ञोति निघातः प्राप्नोत्येव? सत्वम्;—अत्र
यज्ञोत्यस्य च-शब्द-परत्वात् “चादिषु च (द, १, ५८)”—इति
निघात-प्रतिषेधो भविष्यतीत्यदीपः] ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१२ ११११
मध्यमनमननपाद्यद्वेषुनःकवे ।

११२ ३१९
अद्याष्टाण्ड्रतये ॥ २* ॥

हे “कवे” मिधाविक्षमे ! “तनूनपात्” !—एतमामकस्यम्
 “अद्य” अस्मिन् “नः” अस्मदौयं “मधुमत्तं” रसवत्तं “यज्ञं”
 यजनीयं हवि: “देवेषु” “शशुहि” कुरु प्रापयेत्यर्थः । किमर्थम् ?
 “जतये” अस्मद्दृच्छणाय ॥

“ज्ञतये”—“वीतये”—इति पाठौ ॥ ३ ॥

अथ दृतीया ।

२६१ १३२६२९१ ६१८ २८
नराश्चस्मिहप्रियमस्मिन्द्यद्वात्पद्मये ।

१२ ३१९
मधुजिङ्गलविष्ट तम् ॥ ३८ ॥

“इह” देवयजन-देशे “अस्मिन्” वर्समाने यज्ञे “नराभं-

* अ०वे० १, १, १४, १।

† “तनूपादाच्च” भवति नपादित्यमनराचाः प्राचाचा जामदेवं निर्विततमा
भवति गौरच तनूचते ततो चक्षु भोगाल्लाचाः पदो चायते पयस चाच्चं चाक्षते।
चलिदिति श्राकपश्चिरापोऽच तन्य उच्चने तत चक्षरिते ताभ्य चोषधिवजस्यात्तदो
जायने चोषधिवजस्यात्तिथ इव चायते | * * * !”—इति निर्दृदे० १, ५-६।

१ अप्र० वे० १, १, २४, ३।

सम्”#—एतदामकमन्विम् “उपहृवे” आह्यामि । कीटशम् ? “प्रियं” देवानां प्रीति-हेतुं, “मधुजिह्वा” मधुर-भाषि-जिह्वोपेतं माधुर्य-रसास्वादक-जिह्वोपेतं वा, “हविष्कृतं” हविषो निष्पादकम् ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी ।

१२३११२१२३१ २३१८ २८
अग्रेत्युत्तमेरथेदेवाऽर्द्धितप्रावह ।

२५२६१२ १२
असिहोतामनुर्हितः ॥ ४† ॥ १

इह-शब्दाभिधेय हे “अमे !” “र्द्धितः” असामिः सुतः सन्[‡] “सुखतमे” अतिशयेन सुख-हेतौ कस्मिंश्चित् “रथे” “देवान्” स्वापयित्वा कर्म-भूमौ “आ वह” [इट-शब्दाभिधेयत्व-मन्त्र सूचयितुमौडित इति विशेषणम्] । “मनुर्हितः” ‘मनुना’ मन्त्रेन मनुष्ये च वा यजमानादि-रूपेण ‘हितः’ अव स्वापितः तं “होता” देवानामाहातामि ॥ ४ ॥ १

* “मराहंसो यज्ञ इति काग्यतो नरा अग्निप्राप्तीनाः शंसकिः । अग्निरिति ग्राहपूर्विन्द्रैः प्राग्रसो भवति”—इत्यादि विष० २०, १, ६-७ ।

† विष० १, १, २४, ४ ।

‡ ‘र्द्धितः—प्रीचितः’—इति विष० ।

अथ वददेति लक्षात्मकं हितौयं सूतम्,*

तत्र प्रथमा ।

२१२७ २१९ १२ २१२३२
यदद्यमूरुदितेनागामित्रोर्पर्यमा ।

२१२ २१८ २८

सुवातिसविताभगः ॥ १० ॥

“यत्” धनं “नः” अस्माकम् अपेक्षितं “तत्” “अथ”
अस्मिन् काले “सूरे” “उदिते” सति प्रातःसमये “अनागः”
पाप-इन्ता, “मित्रः”, “अर्बमा”, “सविता”, “भगः” च—एतत्
प्रत्येकं “सुवाति” प्रेरयत् [अथवा अनागा मित्रो अर्बमा भवतु,
तदौच्छितं भगो भजनौयः सविता सुवाति प्रेरयतु] ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१ १२ २१७ ११८ २८
सुप्रावीरस्तुसच्यःप्रनुयामन्तुदानवः ।

२११ २११२
येनोच्छोतिपिप्रति ॥ २५ ॥

“सच्यः” स-निवासः “सुप्रावीरस्तु” सुषु प्रकर्षण रचितासु
[प्र-शब्द आदरार्थः] । “प्र” प्रकर्षण “तु” चिप्रं भवत्विति
शेषः । कदा ? इत्युच्यते— हे “सुदानवः” सुदानाः ! युधाकं

* ‘मित्रावदगमात्म’—इति वि० ।

+ षष्ठ० वि० ५, ५, ८, ४ ।

‡ षष्ठ० वि० ५, ५, ८, ५ ।

“यामन्” यामनि गमने सति, कौटशानां गमने ? ये यूथमा-
गत्य “नः” अस्माकम् “अंहः” पापम् “अति पिपति” अतिपार-
यथ, तेषां गमनइति ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

११८२ ३ १२ ६१२ ३२२
उत्तराजोपदितिरदध्यत्यव्रतस्यये ।

३१८ २८
महोराजानईशते ॥ ३ * ॥ २

“उत्” अपिच “ये” मित्राद्यस्ययः “स्वराजः” सर्वस्य
स्वामिनः “अदितिः”† येषाच्च माता, सन्ति ; ते “अदध्यस्य”
अहिंसितस्य रक्षकस्य “महः” महतः‡ “व्रतस्य” अस्य कर्मणः¶
“राजानः” स्वामिनः, ते “ईशते” समर्था भवन्ति अभिमतं दातु
मिति शेषः । [अथवैवं योज्यम्—‘ये’ मित्राद्योऽदितिष्व ‘अद-
ध्यस्य’ व्रतस्य ‘स्वराजः’ ईश्वरास्ते “महः” महतः अस्मदभिमत-
धनस्य “राजानः” स्वामिनः सन्तः “ईशते” अस्मभ्यं दातुम्

॥ ३ ॥ २

* ए० वे० ५, ५, ६, १ ।

† ‘अदितिः—अदीनत-सम्पदाः—इति वि० ।

‡ ‘महः—अभिमान-सम्पदाः’—इति वि० ।

¶ ‘मतस्य—कर्मणः अप्नस्य वा’—इति वि० ।

उत्त्वेति लुचामकं प्रथमं सुत्तम् ॥*

तत्र प्रथमा ।

११ १११ ११२ ११२
उत्त्वामन्दन्तु सोमाः कणुषराधो अद्रिवः ।

११ ११२
अवब्रह्मद्विषोजहि ॥ १ ७ ॥

हे इन्द्र ! “त्वा” त्वां “सोमाः” “उत्” उत्ताणं “मन्दन्तु”
मादयन्तु । हे “अद्रिवः !” वल्लवन्निन्द्र ! त्वं “राधः” अवं
“कणुष” अस्मभ्यं कुरु । किञ्च “ब्रह्मद्विषः” ब्राह्मण-हेष्टू
“अव जहि” ॥

“सोमाः”—“सोमा”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१२ १२ १२ १२ १२ १२ ११ १
पदापणीनराधसोनिवाधस्वमहात्मसि ।

१३ १२ १२ १२
नहित्वाकस्वनप्रति ॥ २ ५ ॥

“पणीन्” लुभ्यान् ता “अराधसः” यष्टव्य-धन-रहितान्
केवल-धनान् “पदा” पादेनातिक्रम्य “निवाधस्व” नितरा

* ‘ऐम्भ्राम्भम्’—इति वि० ।

† श० चा० ३, १, १, १ (१ भा० ४२१४०) = श० च० ६, ४, ४२, १ ।

‡ श० च० ६, ४, ४२, २ ।

¶ ‘पणीन्—पश्वभावान्’—इति वि० ।

वाधस् । हे इन्द्र ! त्वं “महान् असि” “त्वा” तथा “प्रति” प्रतिनिधि-सदृशः “कथन” कथिदपि देवोऽसुरो मनुष्यो वा “न हि” नास्ति खलु ॥

“पश्चीनराधसः”—“पश्चीरराधसः”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ छत्रौया ।

१२ ११३२ ११८ २८
त्वमीश्विषे सुतानामिन्द्रत्वमसुतानाम् ।

१३ १११
त्वधराजाजनानाम् ॥ ३ * ॥ ६

हे “इन्द्र !” “त्वं” “सुतानाम्” अभिसुतानां सोमानाम् “ईश्विषे” ईश्वरो भवसि, तथा “त्वम्” “असुतानाम्” वर्तमानानां ईश्विषे, किञ्च “त्वं” सर्वतां “जनानां” “राजा” भवसि ॥ ३ ॥ ६

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य एकादशस्याध्यायस्य,

प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥

● अ० व० ८, ४, ४३, ३ ।

† ‘रस्माग्रोचागतमित्यक्षावाक्षाम्’—इति वि० अतः परं ववशार्यमिति शेषः । ‘उक्तं प्रातःस्वनम्’—इति च वि० ।

अथ द्वितीय-खण्डे*—

आजागृष्विरिति द्वचाकं प्रथमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१२ १२३ १२३११ ३११

आजागृष्विर्विप्रशृतम्भतीनाण्

२२ २ १ २ ३ १०

सोमः पुनानोच्चसदच्चमूषु ।

१२१ १ १२२ ३ ११

सपन्तियमिथुनासोनिकामा

३ ११ ३ १२ ३ १२

अध्यर्यवोरथिरासः सुहस्ताः ॥ १० ॥

“जागृष्विः” जागरणशीलः “कृतम्” कृतनां सत्य-भूतानां
“मतीना” स्तुतीनां “विप्रः” ज्ञाता स “सोमः” “पुनानः”
पूथमानः सन् “चमूषु” चमचेषु “आ सदत्” आसीदति, “मिथु-
नासः” परस्परं सङ्कृताः, “निकामाः” नितरां कामयमानाः
“रथिरासः” यज्ञ-नेतारः “सुहस्ताः” कल्याण-पाण्यः “अध्य-
र्यवः” पवित्रेण “यं” सोमं “सपन्ति” स्युम्भन्ति [सप समवाये
(अ० ५०) । ‘सपतिः सूश्टिः-कर्म्मा’—इति नैरुक्ताःक्ष] ॥
“कृतम्”—“कृताः”—इति पाठौ ॥ १ ॥

* ‘इदानी’ माध्यन्दिन सबवस्त्रभिषीयते—इति च० ।

+ अ० व० ७, ४, १८, १ ।

‡ ‘सपति’—इति परिचरण-कर्म्मतु (३, ५) अर्पति-कर्म्मह ए (३, १४) इत्तते
निष्ठौ ।

अब हितीया ।

११ ११७ १२३ १२ १

सपुनानउपद्वेरदधान

१२ २८२ १ १११ १२ १८

चोभेच्चप्रारोहसौवीषआवः ।

१२ ११२ ११२ ११२ ११

प्रियाचिद्यस्यप्रियसासजतौ

११२ २८२ १ १११ १८

सतोधनद्वारिणेनप्रयुक्तम् ॥ २ * ॥

“पुनानः” पूयमानः “दधानः” यज्ञादि-कर्म-धारकः “सः” सोमः “सूरे” प्रेरके इन्द्रे “उप” गच्छति । किञ्च “उभे रोहसी” यावा-पृथिव्यो “आ अप्राः” स्व-महिन्ना आ पूरयति । तथा “सोमः” “आवः” स्व-तेजसा मां विहृणोति [हुणीतेः “मन्त्रे घृतेति (२, ४, ८१) चे लुक्, “वृद्धस्यपि दृश्यते (६, ४, ७३)”] — दूत्यद्वागमः । “पूर्वपदात् (८, ३, १०६)”—इति स-दूत्यस्य सांहितिकं षत्वम्] “प्रिया” [पष्ठा आकारः (७, १, ३६)] प्रियस्य “यस्य” “सतः” विद्यमानस्य सोमस्य [यदा, ‘प्रिया’ प्रियाणि प्रयच्छतः सोमस्य] “प्रियसासः” अत्यन्तं प्रियतमा धाराः “जतौ” जत्ये रक्षणाय भवन्ति “सः” सोमः “नः” अत्यन्तम् “धनं” “प्रयं सत्” प्रयच्छतु [यच्छतेलैटि सिष्ठड़ा-गमः] । तत्र दृष्टान्तः—“कारिणे न” यथा कारिणे भृतकाय भृतिं प्रयच्छति तदृष्ट ।

* ख० वे० ७, ४ १८, १।

“दधानश्चोभे”-“दधानोभे”—इति पाठो, “सतोधनं”-“सतू-
धनम्”—इति च ॥ २ ॥

अथ लृतीया ।

११३१८ २८ १११ १
सुवर्द्धितावर्द्धनःपूयमानः

११३१ १११ १
सोमोमौढाण्डभिनोज्योतिषावीत् ।

११२११ १११ १
यन्ननःपूवपितरःपदञ्जाः

१११ ११८ १११ १
स्वर्विद्वेषभिगच्छद्विमिष्णन् ॥ २ * ॥ ४

“वर्द्धिता” देवानां स्व-कला-प्रदानेन वर्द्धिता “वर्द्धनः”
स्वयं वर्द्धमानः “पूयमानः” पवित्रेण पूयमानः “मौढाण्”
कामानां चेत्ता “सः” सोमः “नः” अस्मान् “ज्योतिषा” स्व-
तेजसा “अभ्यावीत्” अभिरच्छतु “यन्” यस्मिन् सोमे प्रसन्ने सति
“पदञ्जाः” पश्चिमिरपद्धतानां गदां पदानि जानन्तः “स्वर्विदः”
सर्वज्ञाः सर्वं जानन्तो वा “नः” अस्माकं “पूर्वे” चिरन्तनाः
“पितरः” अङ्गिरसः “गाः” पशून्[†] लब्धुम् “अद्विम्” शिशो-
क्षयम् “अभिं” क्षस्य गन्तुम् “इष्णन्” एच्छन् ॥

“यन्ननः”-“येनानः”—इति पाठो, “इष्णन्”-“ष्णन्”—
इति च ॥ ३ ॥ ४

* च० च० ७, ४, १८, ४ ।

† ‘गाः-उद्कानि रक्षयो वा’—इति वि० ।

॥ गौरीविज्ञम् ॥ आजा । गृवार्थिः । विप्रश्चताम् ।
 मतौनाथसोमः पुनानोच्चसदच्छमूष्ठरः । सापन्तिया ३१
 २३म् । मिथुनासोनिकामापूर्धव्याधि । बोरथिरा३१२३ ।
 सःसोवा । यापूर्खोद्द्वयि ॥(१) सपु । नानाशः । उ
 पसूरायि । दधानः अभेच्चप्रारोदसौबौषधावारः । प्रा
 याचिद्या३१२४ । स्वप्रियसासजतौसापूर्तोधा । नाङ्का
 रिणा३१२५यि । नप्रोवा । यापूर्खसोद्द्वयि ॥(२) सव
 द्विताः । वर्षनः पू । यमानः सोमोमीढाल्लभिनोज्यो
 तिषावारःयित् । यात्रनः पू३१२५ । वैपितरः पदल्वाः स्वपू
 वर्वायि । दोअभिगाऽ३१२६ः । अद्रोवा । आपूर्यिष्मो
 द्वयि ॥(३) ॥ १४ * ॥ [१]

॥ अशनम् ॥ आजा । गृविविप्रकृताम् । मतौ॒

* क० मा० ५४० १८० १४४० ।

१ २११ १ १ २३४५ १
 नाम् । सोमः पुना । नोशस । दद्मूषू । सपन्ति
 २ ० २ १२१ २१२
 यम्भित्युनासो । निकार३माः । अध्वर्यवो । रथिरा ।
 १ २ ४ १३ १२ १
 सा३४३ः । सूत्त्वाप॒स्ताद्पृदः ॥(१) सापू । नानउपसू
 २ २ १२१ १११ १३४
 रे । दधाइनाः । शोभेअप्राः । रोश्वसौ । वौषधा
 ५ १२ ० १२१ १११
 वाः । प्रियाचिद्यस्यप्रियसा । सञ्जरृतौ । सतीधनाम् ।
 १२१२ ३ १४ १११
 कारिणे । ना३४३ । प्राद्याप॒ल्लसा॑पृदृत् ॥(२) सावा ।
 १२ १२ १२१ १११
 धितावर्षनः पू । यमाइनाः । सोमो मीडाऽ । अभि
 १२१४ ११२ १११ ० १
 नः । ज्योतिषावैत । यच्चनः पूर्वपितराः । पदा॒र३शाः ।
 १११ ११२ १११
 चुवर्विदो । अभिगाः । आ३४३ । द्राद्यिमा॑प॒यिष्णा
 ६पृदृग् ॥ ५ * ॥ [२]

४२ ४ २ १
 ॥ यज्ञायज्ञीयम् ॥ आजापृगृ । वाह्वा॑वियप्रज्ञ
 १११ १११ १११ १११
 ताम् । मातौनाऽसोमः पुनानोशसा । दद्मूषू ।

१ १ ८ ८ ८ ८ १ १
 सपा॒रन्ति॒यमि॒थुना॒सो॒नि । का॒मा॒र॒च्छा । झमा॒यि ।
 १ २ १ ९ ८ ९ १ १ १ १
 ध्वा॒र्थ्या । वो॒रयि॒दा॒सः सू॒र॒हम्भा॒उ ॥(१) ता॒सा॒ः । पु॒ना॒
 ८ ८ ८ ८ ८ ८ १ १ १ १
 नउप॒ष्ठरे॒दधा॒नच्छो॒भेआ॒प्रा॒रो॒दसी । वौ॒रषा॒च्छा॒ इवा॒ः ।
 १ १ ८ ८ ८ १ १ १
 प्रिया॑र्चि॒द्यस्य॒प्रियसा॒सः । जतौ॒र॒हसा । झमा॒यि ।
 १ १ १ ९ ८ ९ १ १ १
 तो॒र्धा । ना॒ङ्गा॒रिणै॒नप्रा॒र्थ्य॒उ ॥(२) सा॒त्सा॒ः । वह्नि॑
 १ १ ८ ८ ८ ८ ८ १ १ १
 ता॒ब॒र्व्वनः पू॒यमा॒नः सो॒मो॒मी॒द्वा॒र्थ्यभि॒नो । झ्यो॒र्त्तो॒वा॒र्ष्वी॒
 त् । यचा॒रनः पू॒र्वै॒पितरः॒प । दशा॒र॒शः॒सू । झमा॒यि ।
 १ १ १ ९ ८ ९ १ १ १
 वा॒र्वा॒यि । दो॒ञ्चभिगा॒चाद्रा॒र्थ्यि । मि॒षणै॒उ । वा॒र॒
 १ १
 ४५(३) ॥ १३* ॥ [३]

३८४८२४ ५ ३ १ १
 ॥ गो॒श्टङ्गम् ॥ आजा॒गृवि॒विप्रः । जृता॒हम् । मा॒
 ८ ४८ ८ ४८ १८ ८ ८ १ १ १
 २३४ । तौना॒स्सो॒मः । पू॒ना । नोञ्च॒सद्च्छमू॒षु॒सपन्ति॒
 ८ ८ १ १ १ १ १ १
 यमि॒थुना॒सो॒निका॒मा॒र्ध्वथ्या॒र । शा॒रजज्वा॒यि । वोरा॒

* ल० ग० १६४० २४० १२४० १२४० ।

थि । रासः सोवाऽचोरः प्रवा । हाप्त्वा ई वायि ॥(१)
 २४ १२४ ४ ३२ १ २५ ८
 सपुनानउप । व्वरायि । दा॒३४ । धानओभेच्च ।
 ४५ १२८ ८ ८ १२८ १८
 प्रारो । दसीवीषचावः प्रियाचिद्यस्य प्रियसा सज्जतीसा रक्षी
 धा॒२ । व्वा॒रज्जवायि । नङ्गारिणेन प्रोवाऽचोरः प्रवा ।
 ४ ५ ३४ ३२४ ५ ३२ १
 व्वाप्त्वा ई वायि ॥(२) सवर्द्धितावद्व । नः पू॒३ । व्वा॒३
 ४ । मानः सोमो मी । द्वा॒४या । भिनोच्चो तिवाच्चीवा
 चनः पूर्वपितरः पदञ्जाः व्वर्वा॒रयि । व्वा॒रज्जकायि ।
 ८ २१ ४ ४ ४ ४ ५
 दोच्चभिगामद्रोवाऽचोरः प्रवा॒४वा । आ॑५ यिष्ठो ई वा
 यि ॥ १०४ ॥ [४] ४

अथ माचिदन्यदिति प्रगाथात्मके हितीयस्त्रते—

प्रथमा ।

१ २३१ २८ ३१२ ३११
 माचिदन्यदिश्छृस्तसखायो मारिषण्यत ।

२३१ १ ३११३ १२३१ २८३१ १
 इन्द्रमित्स्तोतावृषण्यृसचासुतेमुक्तरुक्याचश्छृस्त ॥१॥

* क० मा० १६प्र० २ष० १०सा० ।

† ए० आ० ३, १, ५, १० (१मा० ५०० ष०) = ए० ३, ५, ७, १०, १।

हे “सखायः” समान-ख्यानः स्तोतारः! इन्द्र-स्तोत्रात्
 “अन्यत्” स्तोत्रं “मा चित् विशंसत्” मैवोच्चारयत्, “मा रिष-
 खत्” मा हिंसिता भवत् अन्यदीय-स्तोत्रोच्चारणेन हथोपक्षीया
 मा भवत्, “सुते” अभिषुते सोमे “हृषण्” कामाना वर्षिता-
 रम् “इन्द्रम् इत्” इन्द्रमेव हे प्रस्तोत्रादयः! “सचा” सह
 “स्तोत्” स्तुत्। हे प्रशास्त्रादयः! “उक्था च” उक्थानि
 शस्त्राणि च इन्द्रविषयाणि यूयं “मुहुः” पुनः पुनः “शंसत्” ॥१॥

अथ हितौया ।

३ १२ १११७१६ १ २८ १११
अवक्त्रिणं वृषभं यथा जुवङ्गान्नचर्षणी सहम्।
 ११२ ११२ ११ २८ १११
 विदेषण्डसंवननमुभयङ्गरं मल्लहिष्ठमुभयाविनम् ॥२*॥**पु**

“हृषभं यथा” हृषभमिव “अवक्रचिष्म्” अवर्चणशीलं
 शत्रूणां हिंसितारं “जुवं” शौघ्रकारिणं “गां न” गामिव हृष-
 मिवां “चर्षणीसहम्” मनुष्याणां शत्रुसुतानामभिभवितारं,
 “विहेषणं” विहेषारं शत्रूणां, “संवननं” सम्यक् सम्भजनौयं
 स्तोत्रभिः “उभयद्वारं” निश्रहानुश्रहयोरुभयोः कर्त्तारं “मंहिषं”
 दाढ़तमम् “उभयाविनं” दिव्य-पर्थिव-लक्षणे उभय-विधा-
 नेनोपेतम् [यदा, स्थावर-जड़म-रूपेण द्विप्रकारेण रक्षितव्ये-
 गोषेतम्। अथवा उभयविधै स्तोत्रभिहेष्टुभिस्तोपेतम्]—एवं
 विध मिन्द्रमितस्तोतेति पूर्वणाम्बयः ॥

* ४० वे १, ३, १०, २।

† ‘गं न—न-मृत्त उपमायौयः । गामिषु ष्टथ्यौसु’—इति चिः ।

“जुव”-“जुर”—इति पाठो, “संवननं”-“संवनना”—इति
च ॥ २ ॥ ५

॥ मैधातिथम् ॥ मौचिदन्यदोहायि । विश्वाष्टसा
ता । सखायारङ्गोहयि । माच्छौरङ्गो । रायिषाउवा ।
एषाताउवा । इन्द्रमित्सोतावृषणाच्छौरङ्गो । साचाउ
वा । खताउवा । मुञ्जरुक्याच्छौरङ्गो । चशा । औहो ।
वाहोरङ्गवा । साप्रतोहायि ॥(१) मुञ्जरुक्योहायि ।
चशाष्टसाता । मुञ्जरुहो॑ । क्याच्छौरङ्गो । चाशा
उवा । साताउवा । अवक्रक्षिणवृषभाच्छौरङ्गो । याथा
उवा । जूवाउवा । गान्नचाच्छौरङ्गो । षणा । औहो ।
वाहोरङ्गवा । साप्रङ्गोहायि ॥(२) गान्नचोहायि ।
षणाश्यिसाहाम् । गान्नरङ्गो॑यि । चाच्छौरङ्गो । षा
णाउवा । साहाउवा । विहेषण॒संवननमाच्छौरङ्गो ।

१९ १९ १२ १ २
 भायाउवा । काराउवा । काराउवा । मृच्छिष्टमाओौ
 ३ १ ३२ १ ३२ ५ ८
 दृष्टो । भया । ओहो । वाहो२३४वा । वाप्यिनो ।
 ६
 द्वितीय(३) ॥ १५० ॥ [१] ५

अथ उद्दत्यइति प्रगाथात्वकं द्वितीयं सुत्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१२१२ २२ ३ १३ १ १
 उदुत्येमधुमत्तमागिरःस्तोमासृईरते ।

३ १२ ११८ १८ ३२ ३११
 सत्राजितोधनसात्रज्ञितोतयोवाजयन्तोरथाद्व ॥ १० ॥

“त्वे” ते प्रसिद्धाः “मधुमत्तमाः” अतिशयेन मधुराः “गिरा”
 सुति-रूपया वाचा “स्तोमासः” तिष्ठदादि-स्तोमात्र “उद्दीरते”
 हे इन्द्र ! त्वामुहिश्च उहच्छन्ति जर्हुं प्रसरन्ति [ईर गतो आदा-
 दिकः (आ०)] । तत्र दृष्टान्तः—“सत्राजितः” सहैव
 शब्दून् जयन्तः “धनसा” धनानि सञ्चजन्तः [वन घण सञ्चलौ
 (भा० प०), “जन-सन-स्तन-क्रम-गमो विट् (३, २, ६७),
 “विष्णुनोरनुनासिकस्यात् (६, ४, ४१)”—इत्यात्मम्, “अक्षिं
 तोतयः” अक्षिताः चय-रहिताः जतयो रक्षा येषां ते तथोक्ताः
 [क्षियो भावे निष्ठा, “निष्ठायामश्चदर्थे (४, ४, ६०)”—इति

* ऊ० मा० १प्र० १च० १५सा० ।

† द० चा० ३, २, १, ८ (१भा० ५१६ ष०)=च० द० ५, ७, १७, ५ ।

पर्युदासाहीर्षभावः अतएव “क्षियो दीर्घात् (द, २, ४६)”
—इति निष्ठा-नत्वाभावश्च “वाजयन्तः” वाजमन्त्रमिच्छन्तः,
वाचि “न छन्दस्यपुच्चस्य (७, ४, ३५)”—इतीत्व-दीर्घयोः
प्रतिषेधः], एवङ्गुणविशिष्टाः “रथाइव” ते यथा विविधमित-
स्तत उत्तिष्ठन्ति तद्दुदीरतइत्यर्थः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ २१२२ १२ २ २२२३ ११
कण्खाइवभृगवःस्त्वर्याइवविश्वमिद्वौतमाशत ।

१३ ११ ११ २ ११ ११
इन्द्र॒ रुद्रोमेर्मिर्महयन्तचायवःप्रियमेधासोचस्त्ररन्॥२॥६

“कण्खाः” कण्ख-गोक्षोत्पत्ता ऋषयः “इव” सुवन्तः “भृगवः”
भृगु-गोक्षोत्पत्ता ऋषयः† “धौतम्” आध्यात्म “विश्वमित्”‡
व्यासं तमेव “इन्द्रम्” “आशत्” आनशिरे “सूर्याइव”
यथा सूर्य-रम्ययः सर्वं जगद् व्याप्त्वन्ति, तद्दत् । अपिच
“प्रियमेधासः” प्रिययज्ञाः एतत्सञ्ज्ञका वाणा “आयवः”
मनुष्याः तमेवेन्द्रं “महयन्तः” पूजयन्तः “स्त्रोमेभिः” स्त्रोवै
“चस्त्ररन्” चस्तुवन् । स्त्रृ शब्दोपतापयोः भोवादिकः (प०) ॥
“आशत्”-“आनशुः”—इति पाठो ॥ २ ॥ ६

* अ० च० ५, ७, २८, १ ।

† अवाह याज्ञः—“अर्चिवि भृगः सम्भूव भृगभूव अमानो न हेषि”—इति विश्व०
मे० १, १० । ‘भृगवः—भर्जनकराः सूर्यारब्ध यथा आदित्य-रम्ययः”—इति वि० ।

‡ ‘इ—इति पाद-पूर्वः’—इति वि० ।

¶ अवाह याज्ञः—“प्रियमेभः प्रिया अस्त्र मेधाः”—इति विश्व० मे० ६, १७ ।

॥ अभीवस्तम् ॥ उद्गृह्येऽमाधुमत्तमोवा । गायिर
 स्त्रीमा । सच्चायिरात्मार्यि । सात्राजितौ३१२४४ ।
 धनमाष्ट । क्षितोत्तात्यार्यः । वाजायात्मार्यः । रथार्यः ।
 आर३४५यि । वार३४५४ ॥(१) वाजाश्वारत्तोरथाइवो
 वा । वाजयन्तः । रथाच्चात्यिवार्य । काणवाइवा३१२३
 ४ । भृगवःक्ष । रियाच्चात्यिवार्य । विश्वामात्यिष्ठीर्य ।
 तमार्य । श्वार३४५ । तार३४५ ॥(२) विश्वाश्वारयिष्ठी
 तमाश्वतोवा । वायिश्वमिष्ठी । तमाश्वातार्य । आयिन्द्रेण
 खोमार३१२४४यि । भिर्मह्य । तच्चायात्वार्यः । प्रिया
 मा॑यिधार्य । सोच्चार्य । ख्वा॒र३४५ । रा॒र३
 ४५८०(२) ॥ १६* ॥ [१] द्व

अथ पर्यूचिति लक्षामकं चतुर्थं सूक्तम्—

तत्र प्रथमा ।

१३१ २४३१ १ ११२३१ १ ३१ १
पर्यूषुप्रधन्ववाजसातये परिवृत्ताणिसशणिः ।

३२३ ११ ३१ १

द्विषस्तरधाक्षण्यानैरसे ॥ १० ॥

‘हे सोम ! “सु” सुष्टु “वाजसातये” अस्मभ्यमन्वदानायैव “परि प्रधन्व” परितः प्रगच्छ [यदा, “वाजसातये” अन्वस्त्राभाय सङ्ग्रामं प्रगच्छ] । किञ्च “सशणिः” सङ्घनश्चौलस्त्रं “हत्ताणिः” शब्दून् परिगच्छ । तदेवोच्यते—“नः” अस्माकम् “क्षण्या” क्षणानां यापयिता विनाशयिता त्वं “द्विषः” अवृन् “तरथे” तरौतुं हन्तुम् “ईरसे” परिगच्छति ।

“ईरसे”—“ईयसे”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ ३१२ ३१२३ २३१२ ३ ११
अजौजनोहिपवमानस्यविधारेशक्तनापयः ।

१२ ३१ १ ३१२

गोजौरयारच्छमाणःपुरन्ध्या ॥ २० ॥

‘हे “पवमान” सोम ! त्वं “पयः” पयस उदकस्य “विधारे” विधारके अन्तरिक्षे “शक्तना” सामर्थ्येन बलेन “सूर्यम्”

* अ० आ० ५, १, ५. २ (१ भा० ८७१ ४०)=अ० वे० ७, ५, ११, १।

† अ० वे० ७, ५, ११, १।

“गोजीजनः हि”* उत्तरादितवान् भवसि खलु । कौटुम्बः ?
“गोजीरथा” स्तोत्रभ्यो गवां प्रेरकेण स्तोतृणां प्रेरित-पशुकेने-
त्वर्थः, ताहश्चेनां ; “पुरन्धा” बहुविध-प्रज्ञानेन युक्तःक्षः “रंह-
माणः” वेगं कुर्वाणस्त्वं सूर्यमजीजनः ॥ २ ॥

अथ लतौया ।

१ ३ १ २ ३ १ १ ३ १ २

अनुच्छित्वास्तुतश्चोममदामसि ॥ ३ ३ ॥ ७

—इति लतौयाया ऋचः प्रतीकमिदम् । सा चान्यत्र (५, १,
५, ६ = १ भा० ८७७४०) व्याख्याता ॥ ३ ॥ ७

॥ श्यावास्वम् ॥ पराऽऽयि । जश्व । प्रध । न्वा
४२ ५ ८ ५ १ १२
४वा । एहियाजा । सातयेपा । रि । बृत्राऽ॒ । एहि
१ २ ४ ५ २८
याऽ॒ । षिस्त्वण्णायिर्द्वृश्यिषाऽः । ताऽश्वरा । एहा
१८ १८ २ ४ १
॒ रयि । एहियाऽ॒ । धियाकृष्णयानाश्वृ । राऽश्वपुसो
५ २२ २ ४ ५ १ ४८
॒ ईहायि ॥(१) अजाऽऽयि । जाहनो । हिप । वाहमा ।

* ‘हि-इति पद-पूर्ख’ — इति वि० ।

† गोजीरथा रंहमाणः—गोजीरथ संयुक्तया दध्रा वा र्मध्रया रंहमाणः विमेन
गच्छमाणः—इति वि० ।

‡ ‘पुरन्धा—उदकेन’ — इति वि० ।

¶ द० आ० ५, १, ५, ६ (१ भा० ८७७४०)= द० व० ३, ५, २२, १ ।

एहिया । ना । स्वरियं वायि । धा । रेशा-२ । एहिया
 २ । कमनापुषोगोऽजी॒जी॒ । रा॒३४या । ऐहा॑र्यि ।
 एहिया॒ । र॒३मा॒णाः प॒३ रा॒३म् । धा॒३४५यो॒६
 चायि ॥(२) अनु३१ । हाऽयित्वा । स्तुतम् । सो॒३म् ।
 एहिया । षा । दामसिमा । हे । समा॒२ । एहिया
 २ । र्यरा॒जियेवा॒ज्ञात्त॑ । आ॒३४भी । ऐहा॑र्यि ।
 एहिया॒ । पवमानाप्रा॒३ गा॒६ । हा॒३४५ सो॒६चा॒
 यि ॥(३) ॥ १८ * ॥ [१]

॥ आन्धी॒गवम् ॥ पर्युषु॒प्रधा॑च्चावा । जसात ।
 ये॒पा॒३री । झमा॒४१३ । वृत्ताणि॒सक्षणि॒र्ध॒षस्तरा॒३
 ४५ । धारया॒उवार्ण॒॑या । ना॒३१ । रसा॑ । औ॒
 इहोवा ॥(१) अजीजनो॒हिपा॑वामान॒हरि । षंवा॒३

यिधाङ्गमा २१५२ । रेशकमनापयोगोजीरया २ ३ ४ ५ ।
 रात्र्हावृत्तवा । मार्त्तपगम् । पूरवराम् । धिया । औ
 इहोवा ॥(२) अनुचित्वात्तुतां छसोमा । मदाम । क
 मार३चे । झमा २१५३ । समर्याराज्येवाजाञ्चभीर३
 ४५ । पावावृत्तवा । मार्त्तना । प्रात्रगा । चसा । औ
 इहोवा । होपई । डा(३) ॥ १८# ॥ [२]

॥ विराट्सुवामदेव्यम् ॥ पाठ्परि । जपू३ प्रात्रध
 न्यावा । जा । सातयेपरिवृत्राणिसक्षणिदिष्टत । रा ।
 औइहोहायि । जा । सातयेपरिवृत्राणिसक्षणिदिष्टत ।
 रा । औइहोहायि । धियारक्षणायाः । नऔहोऽ ।
 झमा २ । राठ्सोऽपहायि ॥(१) आठ्पुजी । जनो३
 यिपवमा । ना । छरियंविधारेशकमनापयोगोजीर ।

या । औऽहोहायि । मा । वरियंविधारेश्कलनापयोगो
 जीर । या । औऽहोहायि । रुद्धारूपमाणः । पुरी
 चाह । उम्मारे । धाऽर्योऽपहायि ॥(२) आऽपनु ।
 हित्वाश्वशत्त्वसोमा । मा । दामसिमहेसमर्थराज्ये
 वाजाल्प । भा । औऽहोहायि । मा । दामसिमहेसम
 र्थराज्येवाजाल्प । भा । औऽहोहायि । पवारूपमा
 मानो । प्रगौचोऽ । उम्मारे । धाऽर्योऽपहायि ॥(३)
 * ॥[३]

॥ गौरीवितम् ॥ परि । जयूऽ । प्रधन्वावा । जसा
 तयेपरिवृत्तारूप । णायिसक्षणारूपयिः । द्विषापूर्खरा ।
 ध्याक्षणयाऽरूपः । नषोवा । रापूसोऽहायि(१) ॥ ५१॥[४]

* क० मा० ८प० २४० ८सा० ।

† च० मा० २०म० २४० ८सा० ।

११अ०२ख०५स०१,२] उत्तरार्चिकाः ।

४१३

॥ ओकोनिधनम् ॥ अजाह्यिजनोह्निपवमा । नस् ।

२० रियंविधारेश्वरना २ पाया २ः । गोजारयिराया २ ।

१ ५ ११ १३ ५८८ १९
रथमारथणः । पुरम् । धार्यारथणीहोवा । औ
रहोवा । औरथकाः(२) ॥ ६४ ॥ [५] ७

अथ परिप्रधन्वेति-हृचाक्षकं पञ्चमं सूक्तम्—

तत्र प्रथमायान्तरं:

२६१३

—इति प्रतीकमिदम् । सा चान्यत्र (५, १, ५, १ —२भा०
दृष्टपृ०) व्याख्याता ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

३१८ २८ ३१९ २८ ९
एवामृतायमचेत्याय

१११२ ३२३१२
समृक्तोचर्षदिव्यःपीयुषः ॥ २६ ॥

* ज० मा० १०प्र० १८०६सा० ।

† श० आ० ४, १५, १(२मा० द८८८०)=श० बे० ७, ५, २०, १।

૨૦૧૯, ૫, ૩૦, ૧

हे सोम ! “शक्तः” द्वौपः “हितः” द्विभि भवः
“पौयूषः” द्वैः पातव्यः “सः” त्वम् “अमृताय” अमरत्वाय
“महे” महते “चयाय” निवासाय च “एव अर्व” एवं पवसा
चर ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

११ १११ १
इग्नद्वेषोमसुतस्यपेयात्
११११ १११ ११
क्रत्वेदक्षायविश्वेचदेवाः ॥ ३ * ॥ ८

हे “सोम !” “सुतस्य” अभिषुतस्य “ते” तव समूतं
(रसमिति शेषः) “इग्नः” “पेयात्” पिवतु [पिवतेराशी-
र्लिङ्गिः इपम्] । किमर्वम् ? “क्रत्वे” क्रतवे प्रज्ञानाय “इच्छाय”
बलाय “च” किञ्च, अमौ “विश्वे” सर्वे “देवाः” च त्वदौषं रसं
पिवन्तु ॥

“पेयात्”-“पेयाः”—इति पाठो ॥ ३ ॥ ८

॥ वाड्निभ्वनंसौहविषम् ॥ प॑ । यैपारी । प्रध्वना ।
११ १११ १११ १११ १११
द्वोवाहृद्वोयि । इन्द्रायसोमा । द्वोवाहृद्वोयि । स्वादु
मिंचाया । द्वोवाहृद्वोयि । पूष्णीवाचोरृष्ट्वा । भ

* अ० व० ३, ५, २०, २।

गाप्यात् ॥(१) एव । एचायिवा । एव । एचायिवा ।
 अमृताया । होवा॒होयि । महेश्याया । होवा॒होयि ।
 होयि । सशुक्रोभर्षा । होवा॒हो॒होयि । दिव्यौवां
 शो॒हो॒होयि । पीयू॒पषात् ॥(१) इन्द्रः । एचायिन्द्राः ।
 इन्द्रः । एचायिन्द्राः । तेसोमा । होवा॒होयि । सु
 रात्यपेयात् । होवा॒होयि । क्रत्वेदज्ञाया । होवा॒हो
 यि । विश्वौवांशो॒होयि । बद्धापूयिवात् ।
 वा(३) ॥ २०* ॥ [१]

॥ वारवल्लीयम् ॥ परिप्रधाच्छौहोहायि । श्वौ॒हो॒हो
 न्द्रा । यसोमा॒होहायि । स्वादुमिंचाह॒हो । शौहोवा॒
 होहो॒होहायि । उज्जवाहो॒होया । पू । षण्यिभगा॒हो ।
 शौहोवा॒हो । इहो॒होहोहायि । शौहो॒हो॒हो॒हो । या॒हो॒

हि॒या॒र्द॑हा॒ ॥(१) ए॒वा॒मृता॒शी॒हो॒हायि॒ । या॒मा॒र॒ङ॒ध॑हे॒ ।
 क्षा॒या॒या॒र॒ङ॒हायि॒ । स॒भुक्तो॒आ॒ङ॒ध॑ । शी॒हो॒वा॒ । इ॒हा॒
 २॒ङ॒ध॑हायि॒ । उङ्गवा॒र॒ङ॒ध॑र्षा॒ । दि॒त्याः॒पौ॒यू॒ङ॒ध॑ । शी॒हो॒
 वा॒ । इ॒हा॒र॒ङ॒हायि॒ । शी॒हो॒ङ॒१२॒ङ॒ध॑ । वा॒ । ए॒हि॒वा॒
 द॑हा॒ ॥(२) इ॒द॒र॒स्ते॒शी॒शी॒हो॒हायि॒ । मा॒ष्ट॒ङ॒१२॒ता॒ । स्त॑
 पै॒या॒र॒ङ॒हायि॒ । क्रत्वेद॒ज्ञा॒ङ॒ध॑ । शी॒हो॒वा॒ । इ॒हा॒२॒
 हायि॒ । उङ्गवा॒र॒ङ॒ध॑या॒ । वि॒ । श्वा॒यिचदा॒ङ॒ध॑ । शी॒हो॒
 वा॒ । इ॒हा॒र॒ङ॒हायि॒ । शी॒हो॒ङ॒१२॒ङ॒ध॑ । वा॒ । ए॒हि॒या॒र्द॑
 हा॒ । हो॒पुर्व॑ । डा॒ङ॒) ॥ १०* ॥ [२]

११२ ५७३ ५ ११
 ॥ सफम् ॥ परिप्राङ्मधान्वा॒र्द॒ङ॒न्द्रा॒ । यसोमा॒र॒ ।
 ० ५ २१ २ ४ १ ५
 स्वा॒र॒ङ॒ध॑दूः॒ । मित्रा॒ । यपूषा॒ रमा॒ । गा॒ङ॒ध॑यो॒हा॒
 यि॒ङ॒) ॥ ८ ॥ [३]

* क० गा० ६प्र० २च० १०मा० ।

† क० गा० १०प्र० १च० ८सा० ।

॥ वाजदावर्यम् ॥ परिप्रधा । न्वारहूरङ्गदा । या
 १ सो २ ३ ४ मा । खा २ दूः । मा २ ३ यित्रा । या
 २ पू । श्वेभोरङ्गवा । गाप्योहृष्टायि ॥(१) एवामृता ।
 वारमा॒रङ्गचे । ज्ञारया॒रङ्गया । सा॒रश्च । क्रो॒र
 आ । षा॒रहायि । व्यःपो॒रङ्गवा । यू॒प्षोहृष्टायि ॥(२)
 इन्द्रक्षेसी । मारसू॒रङ्गता । स्यारपे॒रङ्गयात् । क्रारे
 ले । दा॒रज्ञा । या॒रवायि । श्वेचो॒रङ्गवा । दापु
 यिवोहृष्टायि ॥(३) ॥ ७* ॥ [४]

॥ स्वर्निधनम् ॥ परी॒रहृष्टायि । प्रधा॒रङ्गमा । इन्द्रा
 इहो । यसो॒रङ्गमा । खादू॒हृष्टीयि । मित्रा
 २ ३ ४ या । पू॒ष्णे॒रहोयि । भगा॒रङ्गया । पू॒ष्णे॒
 भगाय । पू॒ष्णाऽ॒रङ्ग । हो॒रङ्गयि । भाऽ॒गाप्याहृ-

* ज० मा० १२प्र० १४० ७सा० ।

१२२ १ १ १११
 पूर्व ॥(१) एवाऽहोयि । अमृताऽङ्गया । महेऽहोयि ।
 २ ५ २२ १ १२३ ५ २२ १
 क्षयाऽङ्गया । सश्वद्भू । क्रोधाऽङ्गर्षा । दिव्याऽहो
 २९ ५ ४३ ८५ ३२
 यि । पीयूरङ्गया । दिव्यःपीयुषः । दिव्याऽङ्गः ।
 २ १० १ १२१ १ १२३
 द्वौङ्गया । पौर्यूप्रघाद्युर्दः ॥(२) इन्द्राऽहो । तेसो
 ४ २२ १ १ १११
 रङ्गमा । सुताऽहो । स्वप्नेरङ्गयात् । कल्वेऽहोयि ।
 २ ५ २२ १ १ १११
 दक्षाऽङ्गया । विश्वेऽहोयि । चदा�ङ्गयिवाः । विश्वे
 ४८५८ ३२ १ १ १११
 चदेवाः । विश्वेङ्गः । होङ्गयिवि । चाऽदाप्यिवाद्य
 १ १ १११
 दः । एव । सुवर्वतेरङ्गयु(३) ॥ ४* ॥ [५]

१ १ १ १
 ॥ वाजजित् ॥ परिप्रधन्मा । होवाइहोयि । इन्द्रा
 १ १ १ १
 यसोमा । होवाइहोयि । स्वादुमीत्राया । होवा
 १ १ १ १
 होयि । पूष्टेभगाया । होवाइहोरे । वा २३४शौ
 १ १ १ १
 होवा ॥(१) एवामृताया । होवाइहोयि । महेश्वा

या । होवाऽहोयि । समुक्तोऽर्था । होवाऽहोयि ।
 दिव्यःपीयूषाः । होवाऽहोरे । वा २३४ औहोवा ॥
 इन्द्रस्तेषोमा । होवाऽहोयि । सुनस्यपेयात् । होवा
 ऽहोयि । कत्वेदज्ञाया । होवाऽहोयि । विश्वेच्छेवाः ।
 होवाऽहोरे । वा२३४ औहोवा । वाजीजिगीवाविश्वाध
 नारनी२३४५(२) ॥ ६* ॥ [६]

॥ पौष्टकलम् ॥ परिप्राणध । न्नार्दृ२३४न्द्रा । यसो ।
 मास्ता२३४दूः । मित्रा । या२३४५ । पू६५६ । अणा
 गाया२३४५(१) ॥ १६† ॥ [७] ▷

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्वस्य एकादशसाधावस्य

हितीयः स्खरः ॥ २ ॥

* अ० गा० १७४० २८० ४८० ।

† अ० गा० ११४० १४० १८४० ।

अथ द्वौय-खण्डे—

सूर्यस्येवेति द्वचाकं प्रथमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१२ २१२ ३१२
सूर्यस्येवरश्योद्रावयित्ववो

२१२ ३१२ ३१२
मत्सुरासःःप्रसुतःसाकमौरते ।

१२ ३ २७ ३१२ ३१२
तन्तुन्तम्परिसग्गसाशवो

१२ ३२२ ३१२ ३ २३२
नेन्द्राहतेपवतेधामकिञ्चन ॥ १० ॥

“सूर्यस्य” सर्वस्य प्रेरकस्य सुवीर्यस्यादित्वस्य “रम्य इव”
सर्वतो व्यापकाः किरणा इव “द्रावयित्ववः” सर्वत्र द्रवश्यौलाः
“मत्सुरासः” मदकराः “प्रसुतः” प्रकर्षण सुताः अभिषुताः
[एकवचनं छान्दसम् (३, १, ८५)] “आशवः” यहेषु चम्बेषु
च व्यापाः “सर्गासः” सूर्यमानाः सोमाः “तत्” विसूतं “तन्तु”
तन्तुभिः छतं वस्त्रं दध्यापविचं “साकं” सह सुगपत् “परि-
ईरते” परितो गच्छति । ते सोमाः “इन्द्राहते” इन्द्रं वर्ज-
यित्वा अन्यत् “किञ्चन धाम” श्वेव-शरीरं सच्चैकत्वं “न पवते”

* “प्रसुतः”—इति अ०-पाठः ।

† अ० व० ७, २, १२, १ ।

‡ ‘इन्द्र’ सुका नाम्न॑ सोमस्य स्थापनस्ति—इति वि० ।

न गच्छन्ति ॥ [इन्द्रस्य धामो यद्यत्वत्स्य “अयानीन्द्रस्य प्रिय-
धामानि”—इति मन्त्र-वर्णादवगम्यते ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१२ ३२ ३१ २३ २११२
उपेमतिः पृच्छते सिच्छते मधु

११२ ३२११२
मन्द्राजनी चोदते अन्तरासनि ।

१२ ३१२३ ११३
पदमानः सम्भनिः सुन्वतामिव

१२ ३१३ ३१२
मधुमान्द्रसः परिवारमर्षति ॥ २* ॥

अस्मिन् परिवाह-रूपे स्तोत्रे इन्द्रे “मतिः” सुतिरूपा
“पृच्छते” स्तोत्रभिः चंयोच्यते [पृच्छी सम्बर्द्धे (दि० आ०)] ।
तथा “मधु” महकरः सोमः इन्द्रार्थं “सिच्छते” अङ्गिर्यद-सत्त्व-
भिः सिक्षी भवति, ततः “मन्द्राजनी” [अज गति-च्छेपण्योः
(अदा० आ०)—इत्यस्य ल्युटि ड्योपि रूपम्] मदकरस्य रसस्य
प्रेरयित्री सोमधारा तस्येन्द्रस्य “आसनि” आस्ये “अन्तर्”
मध्ये “चोदते” प्रेर्यते [आस्य-शब्दस्य “पहचोमासित्यादिना
(५, १, ६३) आसक्तियादेशः] । किञ्च “सम्भनिः” ग्रहादिषु
सम्यक् विस्तृतः “सुन्वताम्” अभिषुतवतां यजमानानां सम्भन्धिनी,

* अ० दे० ७, २, ११, २ ।

+ ‘सम्भनिः—सम्भनिः, सुन्वतामिव—यथा सुन्वता सम्भनिः वर्ज-सम्भनिः इवं
शोषण्य चारथेति’—इति वि० ।

“एवमानः” पूयमानः सोमः “इष्टः” द्रुत-गमन-शीलः “वारम्”
अवि-वासमयं पवित्रं “परि” परितः “अर्षति” गच्छति । “इव”
—इति पाद-पूरणः ॥

“सुन्वतामिव”—“प्रज्ञतामिव”—इति पाठो ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

११२ १११ १११
उक्षामिमेतिप्रतियन्तिधेनवो

११२ १११ १११ १११
देवस्यदेवीरूपयन्तिनिष्कृतम् ।

१११ १११ १११ १११ १११
अत्यक्रमौदर्ज्जुनवारमव्यय

१११ १११ १११ १११
मत्कन्ननिक्तम्परिसोमोअव्यत ॥ १* ॥ ८

“उक्षा” रेतसः चेत्का हृषभः पुरतो “मिमेति” शब्दायते
[मारुत माने शब्दे च (आ० आ०) तं हृषभं “धेनवः” गावः†
“प्रति यन्ति” अनुगच्छति । तथा “देवस्य” योतमानस्य संस्कृतं
स्थानं “देवीः” देव्यः स्तुतयः “उप यन्ति” उपगच्छन्ति [अनेना-
हित-सोमः स्तुतिभित्ताभिधीयते । सोमो हि द्वेष्टकलश्याभि-
गमन-काले शब्दं करोति, तमनु धेनवः प्रीष्ययित्वः स्तुतयः
परियन्ति देवस्य स्थानं स्तुतयोऽभि गच्छन्ति । तथा सोमं

* आ० वे० ०, २, ११, ४ ।

† ‘धेनवः—चेद् पाने (आ० घ०), विवत्युदकानि आदित्य-रथवः । चतुरा-

***— इति वि० ।

सोमः “अर्जुनं” श्वेतवर्णम् “अव्ययम्” अविमयम् अवैः स्वभूतं “वारं” वालं पवित्रम् “अत्यक्षमीत्” “अतिक्रामति [अतिक्रम्य पात्राणि गच्छतीत्यर्थः] । किञ्च सोमः “अतकं न” आत्मीय-कवचमिव “नित्तम्” उज्ज्वलं अग्न्या-द्रव्यम् “परि अव्यत” परितः संहणोति ॥

“मिमिति”—“मिमाति”—इति पाठो ॥ ३ ॥ ८

२८ १८ ११ ११ ११ ११
॥ वार्जजित् ॥ द्वर्यस्त्रिवा । रसयोद्रा । वायिन्न
वाः । होवाऽहोयि । मत्सुरासाः । प्रसुतःसा । का
११ ११ ११ ११ ११ ११
मीरतायि । होवाऽहोयि । तन्तुन्तताम् । परिसर्गा ।
२८ १८ ११ ११ ११ ११ ११ ११
सामाशवाः । होवाऽहोयि । नन्दोहतायि । परतेधा ।
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
माकिञ्चना । होवाऽहोर । वा २ ३ ३ औहोवा ॥(१)
२८ १८ ११ ११ ११ ११ ११
उग्रेमतायिः । पृच्यतेसायि । आतेमधू । होवाऽहो
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
यि । मन्द्राजनायि । चोदतेआ । तारासनायि । हो
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
वाहोयि । पवमानाः । सन्तनिःमू । व्वातामिवा । हो
११ ११ ११ ११ ११ ११ ११
वाऽहोयि । मधुमन्द्रा । च्छःपरिवा । रामर्षतायि ।

शोवाऽशोरं । वा॒३४श्चौवोवा ॥ २) उक्षामिमायि ।
 तिप्रतिष्ठा । तीधेनवाः । शोवाऽशोयि । देवस्थदायि ।
 वीक्षपया । तीनिष्कृताम् । शोवाऽशोयि । अत्यक्त
 मायिन् । अर्प्युनस्वा । रामव्ययाम् । शोवाऽशोयि ।
 अत्कम्भनायि । क्रम्परिसे । मोचव्यता । शोकाऽशो
 यि । वा॒३४श्चौवोवा । वाजीजिग्नीवाविश्वाधनार्णी॒३४
 ४५ ॥ २१* ॥ [१]

॥ कावम् ॥ ख्योवा । स्वेवस्थयोद्रा । विक्षा
 वारः । मत्सुरासः । चक्षुतःसा । कमीरातारयि ।
 तन्तुन्ततम्परिसर्गा । सचाश्वावारः । नेन्द्राऽदर्ता
 यि । पक्तायिधारः । माकार्यिच्छापूर्णा हृषु हृ ॥(१)
 उपेवा । मतिःपुच्यतेसायि । अतेमाधूर । मद्राज

* अ० मा० ६प० १अ० ११सा० ।

२२१ १८
नीचोदतेआ । तरासानार्थयि । पवमानःसन्तनिःहृ ।

२२१ १२४५ २१
न्वतामायिवार३ । माधूरमान्द्रा । सःपरायिवा २३ ।

२२४ ११ १८
रामार्षभूपुतार्हृदयि ॥(२) उक्षोवा । मिमेतिप्रतिया ।

२२१ ११ ११
तिधेनवार्हः । देवस्यदेवीरूपया । तिनिष्कार्त्तरम् ।

१८ ११ १२४५
अत्यक्रमीदञ्जनम्वा । रमव्यायार३म् । आत्काशनानी ।

२१ ११ १२४
क्तम्परायिसोर३ । मोआश्वापुतार्हृदृ(३) ॥११*॥ [२] ९

अग्निवरद्दिति लक्षामकं हितीयं सूक्तम् ॥

तत्र प्रथमा ।

३१८ ३१९ ३१३
अग्निवरद्दितिभिररण्ये

११ १२
हस्तच्युतञ्जनयतप्रशस्तम् ।

३ १२३१२ ३२
दूरेदशङ्गुच्चपतिमथव्युम् ॥ १३ ॥

* ऊ० गा० दप्र० २४० ११८० ।

† ‘अग्निवरद्दितिभिररण्ये—एतद्ग्निष्टोमसाम । वामदेवम्’—द्विति वि०।

‡ ऊ० आ० १, २, २, १० (१मा० २१४४०) = ऊ० वे० ५, १, २३, १।

हे “नरः” नेतार ऋत्विजः ! यूयं “प्रशस्तं” प्रकर्षेच सुतं
“दूरेदृशं” दूरे दृश्यमानं दूरे पश्यन्तं वा “गृहपतिम्” गृहाशं
पालकम् “अथव्युम्” अगम्यम् अतनवन्तं वा “अभिन्म्”
“अरस्थोः” सकाशात् “हस्तच्युतं” हस्तगतं “दीधितिभिः”
अहुलिनिः “जनयन्त” उत्पादयन्त ॥

“हस्तच्युतच्छनयन्त”-“हस्तच्युतौजनयन्त”—इति पाठौ,
“अथव्युम्”-“अथव्युम्”—इति च ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

२३१८ ३११९२२
तमग्निमस्तेवसवीन्युण्वन्

३१३१९१११
सुप्रतिचक्षमवसेकुतश्चित् ।

३२३१८ ३२३१९
दक्षाय्योयोदमआसनित्यः ॥ २* ॥

“यः” अभिनः “दमे” गृहे गृहे “दक्षायः” पूजनीयो हविर्भिः
समर्हनीयो वा “नित्यः” अजस्तः “आस” बभूव “तं” “सुप्रति-
चक्षं” सुप्रतिदर्शनम् “अभिनः” “कुतश्चित्” सर्वचादपि भव-
हेतोः “अवसे” दक्षाय “वसवः” वासकाः वसिष्ठाः स्तोतारः
“अस्ते” गृहे “न्युण्वन्” न्युदधुः ॥ २ ॥

● च० च० ५, १, १३, २ ।

+ विवरण-नये आसनित्य इत्येकं पदस्, तथाहि—‘आसनित्यः—आसमासनं
नित्यं यजमान-स्तदे यस्य’—इति तद्याक्षामन् । पिष्टद्वैतत् पदकारादेवास
‘आस । नित्यः’—इति दर्शनास् वज्रीहि-खरात्रुतेष्विति विचार्यम् ।

अथ लृतीया ।

१२ ११८ १२ ३१८
प्रद्वोच्येदौदि॒हि॒पुरोनोजस्याह्मर्यायविष्ट ।

१२ २८ ३१२ ३१२
त्वाऽश्वन्तउपयन्ति॒वाजाः ॥ ३० ॥ १०

हे “यविष्ट” युवतमाने ! “प्रेहः” प्रकर्षण समिहः त्वम् “अजस्या” असरण्योलया “सूर्या” ज्वालया “नः” अस्मदर्थं “पुरः” पुरस्तात् आहवनीयायने “दौदि॒हि” दौष्यस्त्र । “त्वां” “श्वन्तः” बहवः “वाजाः” अज्ञानि हवी॑ंषि “उपयन्ति” उपगच्छन्ति ॥ ३ ॥ १०

* ४० वे० ५, १, २२, ३ = ४० वे० १७, ७६ ।

† एवं यं भवोधर-वाजा—“हे ‘यविष्ट !’ [चतिस्येन युवा यविष्टः । अतिशा-
यने तमविहनौ, स्तूलदूरयुवेत्यादिना व-स्त्रोपे पूर्वगुणः] हे युवतम ! वे ‘यविष्ट !’ त्वं
‘नोऽक्षाकं पुरो’ अये ‘दौदि॒हि’ दोषस्त्र [दौष्यतेर्विकरण-यत्येन जुहोत्यादिलात्
मषः सौ द्विलम्, तुजादोनामिति पूर्व-द्वौर्कः] । किम् तस्मै ? ‘अजस्या’ अनुप-
चौष्ण्या ‘सूर्या’ उभिस्त्राहेन ‘प्रेहः’ प्रकर्षण दौष्टः [सूर्यो ग्रन्थः काष-वाचकः ; यदा,
सोष्मयी जृक्षनी शूला सूर्यो] । अजस्या सूर्या सूर्यो-समानया नूसया दौदि॒हि ।
सूर्यो-ग्रन्थो जृक्षोपकाचकः] । वे यविष्ट ! यतः श्वन्तो निरस्त-भाविनो वाजाः
अज्ञानि हवी॑ंषि तामुपयन्ति प्राप्नुवन्ति अतो दौष्यसेत्यर्थः”—इति ।

आयङ्गौरिति लक्षालकं लतीयं सूतम्[#]

तत्र प्रथमा ।

१० २० ३११ ३१२ ३१३ ३१४
आयङ्गौः पृश्चिरक्रमीद्भदन्मातरम्पुरः ।
३१२ ३१३
पितरच्चप्रयन्त्स्वः ॥ १९ ॥

“गौः” गमनशौलः “पृश्चिः” प्राणवर्णः व्याप्तेजाः “अयं”
सूर्यः “आक्रमीत्” आक्रान्तवान् उदयाचलं प्राप्तवानित्यर्थः ।
आक्रम्य च “पुरः” पुरस्तात् पूर्वस्थां दिशि “मातरं” सर्वस्य
भूतजातस्य निर्मात्रां भूमिम् “असदन्” आसौदति प्राप्नोति
[सदेच्छान्दसो लुड्, लुदित्वात् चे रुडादेशः । ततः “पितरं”
पालकं द्युलोकं “च”-शब्दादन्तरिक्षच्च “प्रयन्” प्रकर्षेण शौष्ठ्रं
गच्छन् “स्वः” सु अरणः शोभन-गमनो भवति [यदा, पितरं
स्वद्युलोकं प्रयन् वर्तते] ॥ १ ॥

* ‘उक्तमग्रिष्टोमसाम । इहानौ’ मानसं स्तोवं भवति । * * * । मनसाहिते
हुरोति । मनसोऽग्रायति । मनसा प्रतिहरति । मनसा निधनमुपयमि । एतत्तात्त्वं
येनात्यग्निष्टोमायङ्गौः उश्चिरक्रमीदिति---इति विं ।

+ इ० शा० प० ३. ५, ४ (५भा० ३४३ पृ०) = इ० वे० ८, ८, ४०, १ = य०
ते० ३, ६ ।

अथ द्वितीया ।

३१२ ३२३ ३१२ ३२
अन्तश्चरतिरोचनास्यप्राणादपानती ।

१८२८ ३१८ २८
व्यस्थन्महिषोदिवम् ॥ २८ ॥

“अस्य” सूर्यस्य “रोचना” रोचमाना दीपिः “अन्तः” शरौर-मध्ये मुख्य प्राणाद्वना “चरति” वर्तते । किञ्चुर्वतौ ? “प्राणादपानती” मुख्य-प्राणस्य प्राणाद्या हृत्यः, तज प्राणं नाडीभिरुखं वायोर्निर्गमनम्, तथाविधात् प्राणात् प्राणनात् अनन्तरम् अपानती, अपानं तन्नाडीभिरवास्तुखं वायोर्निर्गमनं तत् कुर्वतौ, [अप-पूर्वादिनितेः लटः शट, अदादिल्वाच्छपोलुक्, “उगितश (४, १, ६)” — इति छीप्, ‘शतुरनुमः (६, १, १७१)’ — इति नद्यनुदात्तत्वम् । यदा, ‘अन्तर्’ आवाप्य-ब्योर्मध्ये ‘अस्य’ सूर्यस्य ‘रोचना’ रोचमाना दीपिः ‘चरति’ गच्छति । रुच दीपी (भा० आ०), ‘अनुदात्तेतश्च हलादेः (३, २, १४८)’ — इति युच् । किञ्चुर्वतौ ? ‘प्राणात्’ प्राणनात् उदयादनन्तरम् ‘अपानती’ सायं समये अस्तं गच्छतौति । ईदृशा दीप्या युक्तः] अतएव “महिषः” महान् सूर्यः “दिवम्” अन्त-रित्वम् उदयास्तमयब्योर्मध्ये “व्यस्थन्” विचष्टे प्रकाशयति ॥ महिषः—महेः “प्रविमद्योष्ठिषज् (उ० १, ४५)” — इति

* अ० आ० प० २, १, ५ (२भा० ३, ४६) = अ० व० ८, ८, ४७, २ = य० व० ३, १।

ओष्ठादिकः इष्वच् प्रत्ययः । व्यत्यन्—“चक्षिणः स्वाज् (२, ४, ५४)”, छान्दो लुडि “अस्तिवक्ति (३, १, ५२)”—इत्यादिना चूंते रणादेशः ॥ २ ॥

अथ द्वौतीया ।

१ २४ ११२ ११२ ११ १
त्रिष्णश्वामविराजतिवाक्पतङ्गायधीयते ।

११११ ११११
प्रतिवस्तोरङ्गुभिः ॥ २* ॥ ११

“त्रिंशत्” “धाम” धामानि स्वानानि [वचन-व्यत्ययः (१, १, ८५)] “वस्तोः” वासरस्वाहोरात्रस्वावयवभूतानि “अङ्ग” [शश्वद्वधारणे] “युभिः” सूर्यस्य हीसिभिरेव “वि राजति” विशेषण दीप्यन्ते [अग्नयेनैकवचम् (१, १, ८५)] सुङ्गसर्वान्यथ धामान्युच्यन्ते ; पञ्चदश रात्रेः, पञ्चदशाङ्कः] । “पत-ङ्गाय” [पतन् गच्छतौति पतङ्गः सूर्यस्तस्मै] सूर्याय, सुति-रूपा “वाक्” “प्रति धीयते” प्रतिमुखं धीयते प्रतिमुखं स्तोषभि विधीयते क्रियते [यदा, ‘वस्तोः’ अहनि ‘त्रिंश्वामानि’ घटिकाभिप्रायमेतत्, त्रिंशत् घटिकाः ; “अत्यन्त-संयोगे हितौवा (२, ३, ५)”] । एतावन्तं कालं ‘युभिः’ हीसिभिः असौ सूर्यो ‘वि राजति’ विशेषण दीप्यते, तस्मिंश्च समये ‘वाक्’ चयौरूपा ‘पतङ्गाय’ ‘प्रतिधीयते’ प्रतिमुखं धीयते तं सूर्ये देवत-

* अ० आ० प० ३, ५, ६ (२मा० ३४६ प०) = अ० व० ८, ८, ४७, १ = अ० व० ३, ८ ।

इत्यर्थः । अयते हि—“ऋग्मः पूर्वाङ्गे दिवि देव ईशते यजुर्वेदे
तिष्ठति मध्ये अङ्गः”—इत्यादि ॥ ३ ॥ ११

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य एकादशस्याध्यायस्य
द्वृतौयः खण्डः* ॥ ३ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हाइं निवारयन् ।
पुमथाष्टतुरो देयाद् विद्यातीर्थ-महेश्वरः ॥ ११ ॥

॥ इति षष्ठ्यस्य प्रथमोऽर्डप्रपाठकः ॥ ६ * ॥

इति श्रीमद्राजाधिराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-
श्रीवीर-बुद्ध-भूपाल-साम्भान्ध-धुरभरेण सायणा-
चार्येण विरचिते माधवीये सामवेदार्थ-प्रकाशे
उत्तरायन्ये एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

—————०००—————

* ‘समाप्तसायं हादमाणः सचात्मकोऽशीलात्मकः’—इति वि०
† ‘षष्ठ्यस्य प्रपाठकस्य प्रथमोऽध्यायः समाप्तः’—इति वि०।

यस्य निःखसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत्
निर्ममे तमहं वन्दे विद्यातीर्थ-महेखरम् ॥ १२ ॥

॥ अथ द्वादशोऽध्याय आरभ्यते* ॥

तत्र

प्रथमखण्डे उपप्रयन्त्रात्मवेचेमाग्न्ये—

तत्र प्रथमा ।

३ १२ ३१८ २८ ३ १२
उपप्रयन्तोऽध्वरम्भन्तवेचेमाग्न्ये ।

३२ ३१९ ३२
आरेचत्त्वेचपूटएवते ॥ १४ ॥

* 'इदानौ' गवामयनं संवत्सरं सचमुच्चते । तत्रादौ ओतिष्ठोमेऽतिरावः पुनः प्रापणीयमहरं सद्गुर्यम् । पुनर्बारोऽभिष्ववाः । पृष्ठः षडः समाप्तः । स द्वितीयः तृतीयः स चतुर्थः स पञ्चमः वयोऽभिष्ववाः षडः षडः पृष्ठः षडः इत्यस्मिन्द्वारा-ऽभिष्ववाः समाप्ताः । स द्वितीयः स सृतीयः स चतुर्थः वयोऽभिष्ववाः षडः षडः आशुच मौख-द्वे अद्वनी द्वादशाहानि महावतचातिरावच संवत्सरस्यैतद्वादशम् । आचारां परिक्षानं सपष्टज्ञानि द्वौलिङ्गतानि । इकादशाष्टष्ठाः पञ्चतत्त्वादिर्गदभिष्ववाः अभिजित-तवाच्च आयहौ आयौ द्वादशाहस्र दशाहानि अतिरावः । चतुर्विंशत्या सह षष्ठो-मासः पूर्वस्थिन् पञ्चमि व्रतान्तराचार्यां पञ्चम उत्तराचिन्नं गवामयने अतिरावमौर्ति-तम् आध्याय-परिसमाप्तिः ग्राम्यमोर्त्तानि आर्षक्षन्दोदैवतानि । इदानौ तेषां साक्षं स्तोदीयाः ते यत्कथा इत्येवमारभ्यते—इति विं ।

+ 'आग्नेयमाच्यम्'—इति विं ।

; श्व० वे० १, ५, ९, १ = य० वे० ३, ११ ।

“अच्चरं” हिंसा-प्रत्यवाय-रहितम् अनिष्टोमादि-यज्ञम् “उप प्रयत्नः” उपेत्य प्रकर्षेण यन्तो गच्छन्तः प्राप्तविच्छेदेन सम्यग-
नुष्ठितवन्तद्वयर्थः । तादृशा वयम् “अग्नये” अङ्गनादि-गुण-युक्ताय
देवाय “मन्त्र” मनन-साधनमेतत् सूक्तरूपं स्तोत्रं “वोचेम”
वक्तारो भूयास्म इत्याशास्यते । कौटुम्बायाग्नये ? “अस्य अस्मि
च शृणुते” च-शब्दोऽप्यर्थे आरे-शब्दात् परो द्रष्टव्यः आरे च
द्वैरेऽपि स्थित्वास्माकं स्तुतौः शृणुते अस्मासु प्रौत्तिश्चयेन सर्वं च
विद्यमानोऽग्निः अस्मदीयमेव स्तोत्रं शृणोत्तीति भावः ।
[वोचेम—क्वावचिः (२, ४, ५३), लिङ्गाग्निश्चड्, “वच्चतम्
(७, ४, २०)”—इत्युमागमः । शृणुते—“शतुरगुमः (६, १,
१७३)”—इति विभक्तेऽदात्तत्वम् ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१८ १९ ११ १ २१ ११ ११
यःस्त्रीहितीष्टुपूर्व्यःसञ्जग्मानात्कृष्टिषु ।

११ ११ ११ ११
अरक्षद्वाष्टुषेग्यम् ॥ २* ॥

“पूर्व्यः” चिरन्तनः “यः” अग्निः “स्त्रीहितीषु” वधकारिणीषु
“कृष्टिषु” शत्रुरूपासु प्रजासु “जग्मानासु” सुसङ्गतासु सतीषु
“दाशुषे” हवींषि दत्तवते यजमानाय “गयं” धनम् “अरक्षत्”
रक्षतिन् । तस्मै मन्त्रं वोचेमेति पूर्वेण सम्बन्धः । [स्त्रीहितीषु—

* अ० वे० १, ५, ११, १ ।

+ ‘जयं प्राप्तम् यद्यपि सर्वासु मतुष्यजातिषु अनार्ददयातःस्थितं ज्योतिः तथापि
य यजमानाः तेषां गयान् प्राप्तान् रक्षति’—इति वि० ।

शिष्य खेहने सुरादिः ; “खेहति”—इति वध-कर्मसु (निष्ठ० २, १८, १३) पठितम् ; जिज्ञास्ते हिंस्ते प्रजा आभिरिति खोहितवः करणे “तितुचेष्यथादौनाम् (७, २, ८ वा०)”—इति वचनात् निष्ठहौतिर्निपतितिवदिङ्गागमः व्यत्ययेनैकारस्त्रैकारः, त्रिनीदीर्घव्याप्तिः ; निष्वादाद्युदात्तत्वम् । सञ्चाम्मानासु—“समोगमि (१, ३, २८)”—इत्याम्नेपदम्, लिंगः वानस्त्र्, गमहनेत्यादिनोपधालोपः । अरचत्—“इत्थसि सञ्चसुकृलिटः (३, ४ ६)”—वर्तमाने लक्ष्मि ॥ २ ॥

अथ द्वृतीया ।

१३१२३१२२१११११
सनेश्वेदाच्चमात्यमग्नीरक्षतुश्नन्तमः ।

१२७ १११
उतास्मान्पात्वेष्ट्वसः ॥ ३* ॥

“सः” अन्तिः “नः” अस्माकं “वेदः” धनम् “अमात्यम्”^{*} अन्तिके भवं सहभूतं वा “रक्षतु” शब्दोः सकाशात् पालयतु । क्वौदृशः ? “श्नन्तमः” सुखतमः “उत” अपिच “अस्मान्” वसिष्ठान् “अंहसः” पापात् “पातु” रक्षतु ॥

“श्नन्तमः”—“विश्वतः”—इति पाठौ । ३ ॥

* ए० व० ५, २, १८, ३ ।

| ‘अमत् प्राप्तः, प्राप्तं तुदशावस्त्रितं व्योतिः’—इति वि० ।

अथ चतुर्थी ।

३१२ ११२२२११३१ १
उत्तरवन्तुजन्तवउदगिर्वृच्छाजनि ।

३ १८ १८
धनञ्जयोरणेरणे ॥ ४* ॥ १

“अग्निः” “उदजनि” अरण्योः सकाशात् उत्पन्नः “उत्”
अग्नन्तरं “जन्तवः” जाताः सर्वे ऋत्विजः हुवन्तु तमग्निं स्तुवन्तु ।
कौट्योऽस्मि? “हुवहा” हुवाणामावरकाणां शबूषणां हन्ता “रणे
रणे” सर्वेषु सङ्ग्रामेषु “धनञ्जयः” शशु-धनानां जीतानां [“सञ्ज-
ञायां (३, २, ४६)” — इति खच्, “अरुद्दिष्टदजन्तस्य (६,
३, ६०)” — इति सुम्, चिस्सरेणान्तोदात्तः । रणेरणे—
रणणि दुर्दुभयोऽस्मिन्निति रणः सङ्ग्रामः [“विशिरण्योरुपसङ्ग्रा-
नम् (३, ३, ५८ वा०)” — इत्यप्, “निलवीष्योः (८, १, ४)”]
— इति द्विर्वचनम्, आम्बेडितानुदात्तत्वम् ॥ ४ ॥ १

अथाम्भेयुद्घाहीति द्वचामकं द्वितीयं सत्तमः,

तत्र प्रवदमा ।

११२१८ १८ ३ १२
पग्नेयुद्घाहीयेतवाञ्चासोदेवसाधवः ।

२६ १२ ३ १२
अर्ववहन्त्याशवः ॥ १७ ॥

* अ० वे० १, ४, ११, १ ।

+ ‘धनञ्जयः—अग्निधनानां जीता’—इति वि० ।

‡ ‘विशिरोम साम’—इति वि० ।

¶ अ० वा० १, १, ३, ४. (१ वा० १३३४०)=अ० वे० ४, ५, २६, १ ।

हे “देव” योतमानान्मि ! तान् अखान् “युड्स्त्” आवीये
रथे योजय । “ये” “तव” त्वदौयाः “साधवः” साधकाः
सुशीला वा “अखासः” अखाः “आशवः” शौभ्रगामिनः सन्तः
“अरम्” अलम् पर्वासं त्वदौयं रथं वहन्ति “हि” खलु । तान-
खान् रथे युड्स्ते त्वर्थः ॥

“युड्स्त्”—“युड्स्ता”—इति पाठौ, “आशवः”—“मन्यवः”—
—इति च ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१२ ३ १२३ १२ २२ ३ १२
अच्छानीयाद्यावद्याभिप्रयात्सिवीतये ।

२ ११८ २८
आदेवात्सोमपीतये ॥ २* ॥

हे अन्मि ! “नः” अखान् “अच्छ” आभिमुख्येन “धार्ह”
आगच्छ, तथा “प्रयांसि” हविर्लक्षण्यवानि “अभि” लक्ष
“देवान्” “आवह” । किमर्थम् ? “वीतये” तेषां हविर्लक्ष-
णार्थं, तथा “सोमपीतये” सोमपानार्थच्छ ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

१२ ११८ १२ ३ १२
उद्येभारतद्युमदजस्तेणदविद्युतत् ।

१३ ११
शोचाविभाद्यजर ॥ ३† ॥ २

* षष्ठ० च० ४, ५, २६, ४ ।

† षष्ठ० च० ४, ५, २६, ५ ।

हे “भारत” हविषां भर्त्तरमे ! # “उत् शोच” उद्गततरं दीप्यस्त् । तदेव विह्वणोति— हे “अजर” जरा-रहितामे ! “हविष्युत्” भृशं दोतमानस्वं “द्युमत्” द्युमता दीमिमता सुपांसुलुगिति (७, १, ३६) लृतौया-लुक् “अजस्त्रेण” अविच्छेदेन “तेजसा” “वि भाहि” विशेषेण प्रकाशयस्व [यदा, भाति रन्तर्णीत-स्थर्थः । त्वं प्रथमसुदीप्यस्त् पश्चादात्मैयेन तेजसा सर्वं जगत् प्रकाशयेति योजनौयम्] ॥ ३ ॥ २

अथ प्रसुन्वानायेति लृतामकं लृतीयं मृक् ॥ १ ॥

तत्र प्रथमा ।

१२ ११८ २२ २३ ११३ ११२ ११
प्रसुन्वानायाभ्यसोमर्त्तीनवष्टुतद्वचः ।

१११ २ ११९ १११ ११२ ११८ ११
अपश्वानमराधसः लृतामखन्नभृगवः ॥ १५ ॥

“सुन्वानाय” सुन्वानस्याभिषूयमाणस्य “अभ्यसः” अदनोयस्य सोमस्य “तत्” प्रसिद्धं “वचः” वचनं घोषं “मर्त्तः” मारकः कर्म-विषुकारी खा “न वष्ट” [वश कान्ती (अदा० प०) —इति धातुः] न कामयतां न शृणोलिति यावत् । तथा, हे सोतारः ! “राधसं” साधक-धर्म-रहितं “खानम्” “अपहत्” ।

* ‘भारत—भरतामदुषासौ विर्यथितामे’—इति वि० ।

† इतानीमाभिषूयविकमुच्यते’—इति वि० ।

‡ श० आ० ६, २, १, ६ (१ शा० १५८ ४०) = पुनरपैष पुरकात् १, २, ११, १ (१ शा० १६० ४०) = श० व० ७, ५, १, ३ ।

तत्र दृष्टान्तः—“मखुं न” यथा पुरा अपराह्न मखुं एतचामानं
“भृगवः” अपहृतवन्तः तत्रा अपहृतेत्यर्थः ॥

“सुन्वानाय”—“सुन्वानस्य”—इति पाठो, “वष्ट”—
इति च ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१ ३ १८ २८ १२७ १२ १ २८
आजामिरत्के अव्यतभुजे न पुत्र ओष्ठोः ।

१२३ १८ २८ ११८ २८ ३ ११
सरज्जारो न यो षणां वरो न यो निमासदम् ॥ २० ॥

“जामिः” बन्धुभूतो देवानां † सोमः “अत्के” आच्छादके
पवित्रे “आ अव्यत” आहृष्णोति भन्धन्त्वो भवति । तत्र दृष्टान्तः—
“भुजे न” यथा “ओष्ठोः” रक्षकयोः मातापित्रोः भुजे “पुत्रः”
आहृष्णोति, तदृष्ट । ततः सोऽयं सोमो “योनि” स्त्र-स्त्रानभूतं
कलशम् “आसद” आसत्तुं “सरत्” सरति । तत्र दृष्टान्तहयम्—
“जारो न” यथा जारो “योषणा” असतौं स्त्रियं प्राप्तुं सरति,
यथा वा “वरः” कन्यां प्राप्तुं गच्छति, तदृष्ट ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

१३ १ २१ १ २१ १८ १७ ३ १ २१ १
सवीरो दक्षसाधनो वियम्नस्तभरो दसी ।

११ ११२ ११८ २८ ३ ११
हरिः पवित्रे अव्यत वेधान यो निमासदम् ॥ २१ ॥ ३

* च० वे० ०, ५, ३, ४ ।

† जामिः—सोमस्य भगिनी—इति वि० ।

‡ च० वे० ०, ५, ३, ४ ।

“हच्छसाधनः” ब्रह्म-साधनः “सः” सोमः* “बीरः” समर्थी
भवति, “यः” सोमः “रोदसौ” आवापृथिव्यौ “वि तस्मभ्य”
स्व-तेजसा व्यस्तत्वात् आच्छादयदित्यर्थः । किञ्च “हरिः” हरित-
र्वर्णः सोमः “वेधा न” यथा विधाता यजमानः स्व-गृहमासौ-
दति, तद्वत् “योनिं” स्व-स्थानं कलशम् “आसदम्” आसन्तु
पवित्रे “अव्यत” आहुषोत् सम्बद्धो भवति ॥ ३ ॥ ५

५ २८ १ ४ ५
॥ महागौरीवितम् ॥ प्रसु । न्वानाऽ । यच्चन्धसाः ।

१ ३ १ ८ १ ४
मर्त्तानवष्टुतद्वारः । आपन्वानाऽ१२३म् । अरापृध
साम् । शातामखाढ॑ १२३म् । नभोवा । गा५ वो६
५
चाद॑(१) ॥ १७० ॥ [१]

५ २८ २८ १ ४ ५ ११ ३
॥ गौतमम् ॥ प्रसुन्वानायच्चन्धसाः । मर्त्तीनवो ।
२ १ , २ ३ , ४ , ४ १२ ८ १३
ष्टुतद्वारः । अपा । औष्ठो२३४वा । श्वानमराधसा

* ‘सः—सोमः प्रजापतिः नृपो वा’—इति वि० ।

† ज० गा० १५० २४० १७३० ।

१११ ५२ १० ५ ५२ ३८
२३४५म् । इता । औहो२३४वा । मखा । औहो२३

५ ४ ४ ५ ५ ५
४वा । नभृ५गवाः । होइ । डा(१) ॥ १८# ॥ [२]

५ ३८२ ४ ५
॥ महागौरीवितम् ॥ प्रसु । न्वानाऽ । यच्चन्वसाः ।

१८ १८२ ४
मत्तेनिवष्टतद्वचाऽऽः । आपश्वानाऽ१२३म् । अराप५ध

१८ २ ४ ५ ४ १
साम् । इतामखा३१२३म् । नभोवा । गापुवो६हा

यि ॥(१) आजा । मिराऽ । त्वं अव्यता । भुजेनपुत्र

५२२ ३९ ४२ ५ १८
च्छेणियो१२३ः । सारच्छाराऽ१२३ः । नयोपृष्ठणाम् । वारे

१८ २ ४ ५ ४ १८
नयो३१२३ । निमोवा । सापूदो६हायि ॥(२) सबौ ।

५२२ ४२४ १८ ८
रादाऽ । ज्ञसाधनाः । वियस्तस्तम्भोदसा॒३ वि ।

१८ १८ ४२ १८ १८
हारिःपवा३१२३यि । चेष्टापृव्यता । वायिधानयो३१२३ ।

४ ५ ४ ५ ५ ५
निमोवा । सापूदो६हायि(३) ॥ १७० ॥ [३]

* ऊ० गा० १प० २च० १८० १८० ।

+ ऊ० गा० ६प० २च० १७० ।

॥ ओकोनिधनम्॥ आजाऽमिरत्केच्यता । भुजा
यि । नपुत्रचोरणायोऽः । सरच्छारोनयोर्घणार्
म् । वरोनारङ्गयो । निमा । सारदारङ्गचौहावा ।
ओरङ्गकाः(२) ॥ १८० ॥ [४]

॥ औदलम्॥ सवीरोदा । ज्ञासारधनाः । वियस्त
सार । भारोदारङ्गमायि । चरिःपवायि । चेच्चार्
व्यता । वेधानारङ्गयोऽ । नारङ्गयिमार् । सारङ्गदो
द्वायि(३) ॥ १८१ ॥ [५]

॥ साध्रम्॥ प्रसुन्वारनायच्चन्वसाः । मत्तीनवार् ।
ष्टारङ्गत् । वारङ्गचाः । अपश्वानमराधसारङ्गम् ।
द्वाताचोरङ्गवा । माखाचोरङ्गवा । नभूपुगवाः ॥(१)
आजामार्यिरत्केच्यता । मुजायिनपूरत् । चच्चार्

* अ० ना० ४म० १४० १८० १८४० ।

† अ० ना० ४म० २४० १४४० ।

४५ । शीरङ्गयोः । सरज्जारोनयोषणारङ्ग४प५म् । वा
 राचोऽरङ्गवा । नायाचोऽरङ्गवा । निमापुसदाम् ॥(२)
 स्वीरोऽदक्षसाधनाः । वियास्तखार । भरोऽरङ्ग४ । दा
 २ङ्गसी । हरिपविवेच्यतारङ्ग४ । वायिधाचोऽरङ्ग
 वा । नायाचोऽरङ्गवा । निमापुसदाम् । चोपूई ।
 डा(३) ॥ २०* ॥ [६]

॥ गौतमम् ॥ आजामिरत्केच्यता । भृजायिनपूत् ।
 चच्छोणियोरः । सरा । चौहोऽरङ्गवा । जारोनयोष
 णारङ्ग४प५म् । वरा । चौहोऽरङ्गवा । नाया । चौहो
 २ङ्गवा । निमापुसदाम् । द्वौपूई । डा(२) ॥ १० ॥ [७]
 ॥ श्यावाश्वम् ॥ प्रसू३१ । न्वाञ्ना । यच्च । धाञ्सः ।
 एच्चिया । मा । तोनवृष्टा । तत् । वचारः । एच्चियार ।

* क० गा० ६प्र० २ अ० २०सा० ।

† क० गा० ६प्र० १ अ० १सा० ।

१२अ० १ख० २स० १,२,३] उत्तरार्चिकः ।

४४३

१८ २ ० ५ २८ १८
अपश्वानामाश्राम् । धार॒४साम् । एचा॑रयि । एच्छ
या॑र । इतामखान्नाशभृ३ । गार॒४पुवोद्द्वायि ॥ २४ ॥ [८]

१२ ८ १ ११८
॥ औदलम् ॥ प्रसुन्वाना । याआ॑रन्वसाः । मन्त्री
२ १२ ३ ५ १२ ८ १
नवाऽ । इताद्वार॒४चाः । अपश्वानाम् । आरा॑रध
१ ११८ २ १ ४ २
साम् । इतामार॒४खाऽम् । नार॒३भृ३ । गार॒४पुवोद्द
५ १८ २८ १ १ २१८ २
हायि ॥ १) आजामिरा । त्केआ॑रव्यता । भुजेनपू३
५ १२ ३ १ १२ ८ १
त् । चाच्रीणार॒४योः । सरज्जाराः । नायो॑रषणाम् ।
११८ २ १ १ ४ २ ५
वरोनार॒३योऽ । नार॒३यिमाऽ । सार॒४पुदोद्द्वायि ॥ (२)
१२८ १ १ ११ २ १२ ३
स्वौरोदा । चासा॑रधनाः । विष्णुस्ताऽ । भारोदा
५ १२ १ १ ११८
२३४सायि । हरिःपवायि । चेआ॑रव्यता । वेधानार॒३
१ १ ४ २ ५
योऽ । नार॒३यिमाऽ । साऽभ॒४पुदोद्द्वायि (३) ॥ ३१ ॥ [९]

* ऊ० गा० ११प० २च० २मा० ।

† ऊ० गा० ११प० २च० ३मा० ।

॥ गौतमम् ॥ प्रसुन्वानायचन्वसाः । मत्तीनिवा ।

२१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९
ष्टतद्वचारः । अपा । औहो२३४वा । श्वानमराधसा
२३४पूम् । चता । औहो२३४वा । मखा । औहो२३४वा ।
२३४पूम् । चता । औहो२३४वा । नभूपूगवाः ॥(१) आजामिरत्केअव्यता । भजा
यिनपूत् । चओणियोरः । सरा । औहो२३४वा ।
जारोनयोषणा२३४पूम् । वरा । औहो२३४वा । नया ।
औहो२३४वा । निमापूसदाम् ॥(२) सवीरोदक्षसाध
नाः । वियस्तस्ता । भरोदसारय । हरा । औहो२३४वा ।
२३४वा । पविचेअव्यता२३४पू । वधा । औहो२३४वा ।
नया । औहो२३४वा । निमापूसदाम् । हो४ई ।
जा(३) ॥ १३# ॥ [१०]

॥ आकूपारम् ॥ प्रसुन्वार२३नाय । अन्धा२३४साः ।

मर्ती॑ रनवा॒ । षुटद्वचा॑ । अपश्चाना॒ रम् । अराध-
साम् । हतामाखा॒ रम् । ना॒ रभू॒ र । गा॒ इ॒ प॒ दो॒ इ॒ हा॒
यि ॥(१) आजामा॒ रश्यिरत्के॑ । अव्या॒ र॒ इ॒ ता॑ । भुजा॑
रयिनपू॒ त् । च॒ ओ॒ ण्यियो॑ । सरच्छारो॒ र । नयो॒ षणा॒ म् ।
वरो॒ नायो॒ र॒ । ना॒ इ॒ यिमा॒ इ । सा॒ इ॒ प॒ दो॒ इ॒ हा॒ यि ॥(२)
सबौरो॒ र॒ इ॒ हक्ष । साधा॒ इ॒ इ॒ ना॑ । विया॒ र॒ स्त॒ स्ता॑ । भरो॑
दसायि॑ । हरिःपावा॒ रयि॑ । च॒ चव्यता॑ । वेधानायो॒
इ॒ । ना॒ र॒ यिमा॒ इ । सा॒ इ॒ प॒ दो॒ इ॒ हा॒ यि ॥(३) ॥ १५॥ [११]

॥ दैवोहासोत्तरम् ॥ प्राप्तुन्वाना॑ । द्वौ॑ । यथन्व
सा॒ इ॒ । मर्ती॒ नवषुटद्वचो॒ अपश्चानमराधाहसाम् । हता॑
मखा॒ इ॒ । औहोवा॑ । ना॒ इ॒ इ॒ भू॑ । गवो॒ र॒ इ॒ प॒ ई॑ ।
उा॒ (३) ॥ १४॥ [१२]

* अ० गा० १५० १७० १९० ११० १३० ११० ।

† अ० गा० १५० १७० १९० ११० १३० ११० ।

१ २८८ १ २१ १
 ॥ शुद्धाशुद्धीयम् ॥ प्रसुन्वानायच्चन्वसः । मर्त्त्वा
 १ १ १ १ १ १ १११११ १ १११११
 नवष्टुतद्वार॑चाः । आपश्वानमराधार॑साम् । हतामा
 १ १ १ १ १ १ १११११ १ १११११
 २३स्वार॑म् । नार॑ । भृगा॒४चौहोवा । वा॒२४४५ः ॥(१)
 १११११ १११११ १ १ १११११ १ १११११
 आजामिरत्केच्चव्यता । भुजेनपुत्रचोणा॒र॑योः । सर
 १ १ १ १ १ १ १११११ १ १ १११११
 ज्ञारोनयोषार॑णाम् । वरीना॒र॑योऽ । नार॑यो
 १ १ १ १ १ १ १११११ १ १ १११११
 ३ । नार॑यिम् । आसा॒४चौहोवा । दा॒२४४५म् ॥(२)
 १११११ १११११ १ १ १ १ १
 सवीरोदक्षसाधनाः । वियस्तन्वरोदा॒र॑सायि । हरिः
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 पवित्रे॑च्चव्याहृता । वेधाना॒र॑योऽ । नार॑यिम् । आ
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 सा॒४चौहोवा । दा॒२४४५म् ॥३) ॥ १७* ॥ [१३]
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 ॥ वैश्वामित्रम् ॥ प्रसुन्वानायच्चन्वसः । मर्त्त्वाना॒र॑४
 ५ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 वा । द्वा॑ताद्वा॑चाः । आपश्वाना॒र॑४चौहोवा॑यि । आरा
 १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 ४४२३ ४४२३ १ १ १ १ १ १ १ १
 धार॑४साम् । हतामाखोवा॑चौ॒४४४वा । नभूपुग

* ॐ गा० १८प्र० १४० १७सा० ।

वा: ॥(१) आजामिरत्केऽव्यत । भुजायिनार ३४पू।
 चावचोणाऽयोः । सारच्छारा२३च्छाः । नयो॒षार ३४
 षाम् । वरो । नायोवांशो२३४वा । निमापुसदाम् ॥(२)
 स्वीरोदक्षसाधनः । वियास्ता२३४स्ता । भावोदावसा
 यि । चारिःपवा२३यिच्छा३यि । चेचारव्यार ३४ता ।
 वेधाः । नायोवांशो२३४वा । निमापुसदाम् । च्छोपु
 र्ड । डा(३) ॥ १६० ॥ १४

॥ स्वारकौल्पम् ॥ प्रस्तुन्वानायाऽच्छ्वसाः । मर्त्तान
 वष्टता॑दाव्याः । अपश्वानाऽम् । आव्राधाऽसाम् ।
 चाऽऽयि । इतामखो२३४च्छायि । नभृङ्गापुवाद५५६ ॥(१)
 आजामिरत्केऽव्यता । भुजेनपुच्छो॑णाऽयोः । सर
 व्यारोह । नाऽयोषाऽणाम् । चाऽरयि । वरो॒नयो॒३

१ २२१ ११ ८
 ॥ उक्तज्ञयम् ॥ प्रत्युन्वानायच्चन्वसाः । मर्त्तीनिवष्ट
 १ १ १० ११३ १ ११
 तद्वारव्वचाः । अपश्वानमराधारव्वसाम् । इतामखारव्व
 १ १५ १५८ १ १५८
 म् । नाऽरभृ । गा॒ । या॒४४च्छीहोवा । वा॒४४च्छी
 ८ १११११ १०१० १०११११ १०१०
 होवा । वा॒४४पृः ॥(१) आजामिरत्केच्चव्यता । भुज्रे
 ११८ ११८ १ १०१११११ ११८
 नपुत्रचोणारव्वयोः । सरच्चारोनयोषारव्वणाम् । वरोन
 १ १५ १५८ १ १५८
 यो॒॑ । नाऽरयिमा । सा॒ । या॒४४च्छीहोवा । दा॒
 ११११ १०११११ १०११११ ११८
 २४४पृम् ॥(२) सवीरोदक्षसाधनाः । विद्यस्तस्तम्भरो
 १ १५ १५८ १ १५८
 दारव्वसायि । इरिःपवित्रेच्चव्यारव्वता । वेधानयो॒॑ ।

* रु० मा० १५प्र० १४० २०पा० ।

१ नाई २ यिमा । ११३ साराया २ ३ ४ औहोवा । १११ दा २ ३
११४ ५म्(३) ॥ २१* ॥ [१६]

१८ १९ २० ११ १२
 ॥ कपिवरथन्तरम् ॥ प्रातुन्वानायचन्वसाः । मर्त्तानवा ।
 १ १२ १ १ १ ११
 ष्टार्ताद्वार्ताः । अपश्वानमराधसारङ्गैमैद्वी । इता
 ५ १ १ १ ११
 मारङ्गखाम् । नभृङ्गआउवारङ् । एव । गवच्चा ॥(१)
 १२ १२ ११ ११ ११
 आजामिरत्केषव्यता । भुजेनपूत् । चारुषोणार्थोः ।

२४८ १३५१ ११८ ५ १ निमाश
सरस्वारोनयोषणा२३३मै ही। वरोना२३४यो।

१७२ । ए३ । सद्मा ॥(२) सावीरोदक्षसाधनाः ।

११ वियस्तसा । १२ भावरोदाशायि । १३ इरिःपविच्च अव्यता

२३४ ऐच्ची । २४१ वेधाना२३४यो । निमा३१उवार३ । ए३ ।

२६२
सदमा(३) ॥ ७० ॥ [१७] ३

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराधिन्यस्य हादशस्वाभायस्तु

प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥

० ज० मा० १८४० १४० ११४० ।

१ अ० मा० ११म० २४० ०८० ।

अथ द्वितीय-खण्ड—

अभ्यासव्यष्टिं प्रगाथामकं प्रथमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

३०३१२८ ३२२३११
अभातव्यो अनात्मना पिरिन्द्रजनुषासनादसि ।

१११११
युधेदापित्वमिच्छसे ॥ १० ॥

हे “इन्द्र !” तं “जगुषा” असैव “अभ्याष्टव्यः” [“अन्
सपदे (४, १, ४५)”—इति अन् प्रत्ययः] सपद-रहित
इत्यर्थः, “अना” अनेकः [“करतश्चन्दसि (५, ४, १५८)”]-
इति कपः प्रतिषेधः] अनियन्तृके इत्यर्थः, “अनापिः” बबु-
बर्जितस, “सनादसि” चिरादेव भावव्यादि-वर्जितोऽसि,
यत्र त्वया “आपित्वा” बास्तवम् “इच्छसे” इच्छसि, तत्र
“युधेत्” युहेनैव युद्धं कुर्वन्नेव स्तोतृसां सखा भवसि ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

११३१२ ११२ ११३ ११४
नकीरवत्तुसख्यायविन्दसेपौयन्तितेत्तुराश्वः ।
११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १११
यदाक्षणोषिनदनुसमूच्चस्थादीत्यतेवह्यसे ॥ २५ ॥ ४

* शं शा० ५, १, २, ३ (१भा० ८१६प्र०) = शं शे० ५, २, ३, ४।

† अ० व० ५, ३, २, १।

हे इन्द्र ! “रेवतं” केवल-भनवत् यागादि-रहित मय-
ष्टार माठा मन्त्रं मानवं “सख्याय” सखिभावाय “न किः
विन्दसे” न लभते नाश्वयतीत्यर्थः । अथष्टारो जनाः किं सन्तौ
त्वतभाव—“सुराश्वः” [ठु ओ यि गति-हृष्टोः ; सुरया हृषाः
तद्वत्] प्रमत्त-गास्तिकाः । “ते” त्वां “पौयन्ति” [पीयति
हिंसा-कर्मा] हिंसन्ति तत्त्वाश्वयतीत्यर्थः । “यहा” त्वं
“नदनु” [नद अव्यक्ते शब्दे (अ० ० प०)] यं स्तोतारं
“क्षणोषि” महीयोऽयमिति यदा भावयसि, तदानीं संवहसि
धनादिकं तद्वै वहसि । “आदित्” अनन्तरमेव तेन लक्ष्य-
घतेन स्तोत्रा “पिता इव” पाद्यविता जनक इव “इन्दसे”
सूतिभिराङ्गयसे स्तूयस इत्यर्थः ॥ २ ॥ ४

५८ १ ४८ १
१२ १ ८ १ १२ ११

॥ उत्त्वामहीयवम् ॥ अभातृत्योषनातुवाम् । अ-
नापाश्यिराऽयि । द्रजनुषासनाऽङ्गदसायि । युधेदापा-
यि । त्वमाऽश्यिक्षसाउ । वाऽ ॥(१) युधेदाऽपित्वमि-
क्षसायि । नक्षायिराऽयिवाऽ । तत्सखियायवाऽश्यि-
न्दसायि । घायियन्तितायि । सुरा २ ३ शुवाउ । वा-
३ ॥(२) पौयन्ताऽयितेसुराश्रुवाः । यदाकाश्णी॒ । यि

१९९९

तदनु॑सम॒३हसायि॑ । आ॒दित्यिता॑यि॑ । व॒द्य॒व्यसा॑
 ८ । वा॒३ । स्तौषे॒३४५३ ॥ १०४ ॥ ४

आत्मासहस्रमिति हृचात्मकं हितीयं सुक्तम् ।

तथा प्रथमा ।

१२९२२२१२२११ १२११
आत्मासद्विमाश्वरतंयक्तारथेच्छिरप्पये ।

अस्यायं जो वरय इन्द्रके शिनोवहन्तु सोमपीतये ॥ १५ ॥

हे “इन्द्र!” “त्वा” त्वां “सहस्र” सहस्र-सङ्ख्याका
“हरयः” त्वदीया अज्ञाः: “आ वहन्तु” आनयन्त्रम्भवज्ञः, तदा
“श्रतं” श्रत-सङ्ख्याकास्य भवदीयाज्ञाः: त्वामावहन्तु [यद्यपि
इवेवास्य हरौ तथापि तदिभूतयोऽन्येऽपि बहवोऽज्ञाः सन्ति ।
ननु युगपदेनेकैररघैः कथं वाहयितुं शक्यत इत्यत आह—
युक्ता इति] “हिरण्यग्रे” सर्व-विकारे [हिरण्य-शब्दाद्
विकारारथे॑ विद्वितस्य मयटः “ऋतव्यवास्त्वा (६, ४, १७५)”—
इत्यादौ म-स्त्रीपो निपात्यते] ताहमि “रघे” “युक्ताः” सम्बद्धाः
[बहुना मज्जाना शौच-गमनाय रथे नियुक्तात्वाद् युगपदेव
सर्वैररघैर्गन्तुं शक्यत इति भावः] । कौदृशा हरयः ? “ब्रह्म-

• अ० मा० उप्र० ई० १०सा०

+ 'कमीवत्' द्वोचीयम्—इति विष.

१ दा० आ० ३, ३, ६३ (१८० ५०५७०) = दा० दे० ५, ०, १४, ४।

युक्तः” ब्रह्मणा परिष्ठुडे गेन्द्रेण युक्ताः [यहा, ब्रह्मणास्तदीयेन स्तोत्रेण अस्माभिर्हतेन हविषा वा युक्ताः] “केशिनः” केशाः सटाः तैर्युक्ताः । किमर्थम् इन्द्रस्य वहनम् ? तत्राह—“सोम-पीतये” सोमस्य पानाय यथास्तदीयं सोमं पिबेत्, तथा वहन्ति-त्वर्थः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
आत्मारथेहिरण्यये हरीमयूरशेष्या ।

१ १ १ १ १ १ १ १ १ १ १
शितिपृष्ठावहताम्भ्वोचन्धसोविवक्षणस्यपौतये ॥ २* ॥

[पूर्वं हयो विभूतिरूपा अस्ताः इन्द्र मावहन्तिति प्रार्थि-तम्, अधुना तावेन्द्र मावहतामिति प्रार्थते—] “हिरण्यये” हिरण्यये “रथे” युक्ता “मयूरशेष्या” मयूरवर्णः शेषो यथोद्धौ [सुपां सुलुगिति (७,३,३६) विभक्तेऽर्गादेशः] “शितिपृष्ठा” श्वेतपृष्ठोऽपि एवम्भूतो “हरी” आस्तो हे इन्द्र ! “त्वा” त्वाम् “आ वहताम्” । किमर्थम् ? “मध्वः” मधुर-रसस्य “विवक्षणस्य” वक्षुमिदृस्य सुत्यस्यधः यहा वीठव्यस्य प्राप्तव्यस्य “अन्धसः” अन्धस्य सोमरूपस्य “पीतये” पानार्थम् ॥ २ ॥

* अ० वे० ५, ७, १४, ५।

† ‘शितिपृष्ठौ—गौचरहौ’—इति वि० ।

‡ ‘चतिश्वेन विवक्षितमृतम्’—इति वि० ।

अथ छतौया ।

२३ १ ११ १११ १११

पिवात्वाऽऽस्यगिर्वणःसुतस्यपूर्वपाइव ।

१२ १ १११११ ११ १११

परिष्कृतस्यरसिनद्यमातुतिश्चाहर्मदायपत्यते ॥ २* ॥ ५

इ “गिर्वणः” गौर्भिवेननौयः स्तुतिभिः सम्भजनीयेत् ! “सुतस्य” अभिषुतस्यास्य सोमस्य [क्षियाग्रहणं कार्त्तव्य मिति कर्मणः सम्बद्धान्त्वाच्चतुर्थर्थं षष्ठौ (२,१,६२)] इति अभिषुतं सोमं “तु” चिप्रं “पिव” । तत्र इष्टात्मः—“पूर्वपाइव”† [पूर्वः पूर्वेभ्यो देवेभ्यः प्रश्नमभावौ सत् पिवतौति पूर्वपा वायुः, सञ्ज्ञे नद्यवायते सुख्ये यज्ञे सर्वेभ्यो देवेभ्यः पूर्वं प्रिवति “वस्त्रं देव दधिष्ठे पूर्वमेयम्”—इति निगमान्तरम् ; ताइयः] वायुरिव त्वमपि सर्वेभ्यो देवेभ्यः पूर्वं पिवत्वर्थः । कीदृशस्य सोमस्य ? “परिष्कृतस्य” अभिषवाहिभिः संख्तस्य [“सम्युपेभ्यः (६,१, १३८)”—इति करोते भूषणे सुट्, “परिगिविभ्यः (८,१,७०)”—इति सुटः षष्ठ्यम्], “रसिनः” रसवतः । अपिच “दूषया-सुतिः”‡ अथमाल्क्ष्यो महक्षारः “आरः” शोभनः सोमहसः “बद्रस्य” हर्षीय हर्षं-जननाय “पत्यते” सम्पद्यते [पहलं गतो (अवा० प०), यद्या पत्यतिरेकर्थं-कर्मा । मदाय—मदस्य पत्यते ईष्टे मदोत्पादने शक्त इत्यर्थः] ॥ २ ॥ ५

* ए० वे० ५, ७, १५, १ ।

† ‘पूर्वपाइव’ ये ते यथा पिवति तद्दृष्टि पिवता—इति वि० ।

‡ ‘आहुतिदरपनिरित्यर्थः’—इति वि० ।

॥ अभीवर्तम् ॥ आत्वा॒३सा॒२हूङ्माश्तोवा । यूङ्का
 रथे । हि॒राण्यात्यार्थि । ब्राह्म्युजौ॒३२३४ । चरय
 इ । न्द्रकायिश्चार्थिनार्थः । वहन्दृ॑१सौर॑ । मपाश्यि ।
 ता॒२३४५यि ॥(१) आत्वा॒३रात्यायिहि॒रण्योवा । हारी
 मयू । रश्यायिपा॑यार॑ । यितिपष्ठा॒३२३४ । वहता
 मध्योआन्धा॑सार्थः । विवाक्षा॑णा॒२ । स्यपाश्यि । ता
 २३४५ । या॒३४५यि ॥(२) पिवा॒३तू॒२वस्त्रगिर्वणोवा ।
 चृतस्यप् । र्षपाश्चा॑यिवार॑ । पारिष्कृता॒३२३४ । स्य
 रसिनइ । यमाद॑तार्थिः । चाहूङ्मा॑दार॑ । वपाइ ।
 त्वा॒३४५ । ता॒२३४५यि(३) ॥ १५* ॥ १

॥ भारहाजम् ॥ आत्वासहा । समाशा॑तार्थम् ।
 यूङ्कारथेहि॒रण्यवे । ब्रह्मायू॑जार्थः । चारयइ । द्रक्का

यिश्वाश्यिनारः । वह्नान्तू॑ सो॒र॒ । मारपा॒र॒३४चौहो
 वा । ता॒र॒३४ये ॥(१) आत्वारथायि । चिराण्याश्यार
 यि । चारीमयूरशेष्या । शितायिपा॑ष्टार । वाहता
 मा । ध्वोभान्धाश्यारः । विवाक्षा॑णा॒र॒ । स्वारपा॒र
 ३४चौहोवा । ता॒र॒३४ये ॥(२) पिबातुवा । स्वगायिर्वा॑
 १णारः । द्वत्स्यपूर्वपाइव । परायिष्काश्यार । स्वार
 सिनद् । यमाद्वत्तारयिः । चाहूर्माश्यार॒३४ । या॒र्पा॑
 ३४चौहोवा । त्यो॒र॒३४ते॑(३) ॥ १२० ॥ २
 ॥ अभिनिधनं काष्ठम् ॥ औहोहोहायि । आयाही ।
 आत्वा॑ सार॒३४हा॑ स्वामाश्या॒३४ताम् । यूक्तारा॒३४थायि॑
 हीरण्यायि । ऐहोयि । आ॒३४यिही॑ । ब्राह्मायूर॒३
 ४जो । वाराया॒३४ई॑ । द्राकेशिनाः । ऐहोयि । आ॑

२३४यिही । वा इन्दू२३४सो । मपाइयिताप्रयाद॒प॒द्यि ॥(१)
 औहोहोहायि । आयिही । आत्वा । रा॒र॒४थायि ।
 आयिरण्णा॒र॒४यायि । आरीमा॒र॒४यू । राशेपिया ।
 ऐहोयि । आ॒र॒४यिही । आयितायिपा॒र॒४र्दा । वा
 इतार॒४मा । ध्वोचन्धसाः । ऐहोयि । आ॒र॒४यि
 ही । वायिवक्षा॒र॒४णा । स्वपाइयिताप्रयाद॒प॒द्यि ॥(२)
 औहोहोहायि । आयिही । पायिवा । तूर॑४वा ।
 स्वागिर्वा॒र॒४णाः । सूतस्या॒र॒४पू । वीपाइवा । ऐहो
 यि । आ॒र॒४यिही । पारिक्का॒र॒४र्दा । स्वारासौ॒र॒
 ४नाः । इयमातुतायि । ऐहोयि । आ॒र॒४यिही । चा
 द्वर्मा॒र॒४दा । वपाइत्याप्रता॒द॒प॒द्यि । आ॒र॒४
 भी(३) ॥ ३ * ॥ [३] ५

* च० गा० २६८० ३८० ३८० ।

अथ आसोतेति प्रगाथामकं लृतीयं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१२३१२ ३२३१८ १८३१२ ३१२
आसोतापरिषिच्छताश्वन्नस्तोममसुररजसुरम् ।

१ ११३१२
वनप्रच्छमुद्ग्रुतम् ॥ १ * ॥

हे ऋत्विज ! “आसोत” सोमम् अभिषुणत [बुज् अभिष्वे (सा० ८०), सोटि छान्दसो (२, ४, ७२) विकरणस्य लुक्, “तस्नसनथनाश्व (७, १, ४५)”—इति तस्य तवादेशः] । किञ्च, “परिषिच्छत” परितस्तं वसतौवर्यादिभिः सिच्छत । कौटुगम् ? “अश्वं न” अश्वमिव वेगिनं “स्तोमं” स्तोतव्यम्, “असुरम्” अस्तरिच्छस्यितानासुदकानां प्रेरकम् “रजसुरं” तेजसां प्रेरकम्, “वनप्रच्छम्” उदकवत् व्यरणशौलम्, “उद्ग्रुतम्” उदके गच्छतं प्रवमानं सोममभिषुणत अभिषिच्छत च ॥

“वनप्रच्छं”—“वनक्रच्छम्”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११२ ३१ १३१२ ३ २३२ ३१२
सच्छसधारं वृषभमप्योदुह्मिप्रयन्देवायजनने ।

१२३२२ १२ ११८ १२३ १ ११
कृतेनयस्तजातो विवावृधेराजादेवकृतम्भृत ॥ २ † ॥ ६

* श० शा० ६, १, ४, ३ (रथा० १२८४०) = श० दे० ७, ५, १८, १ ।

† श० दे० ७, ५, १८, १ ।

“सहस्रधारं” बहुधारोपेतं, “ट्रष्णं” कामाना वर्षकं, “पयो-
दुहं” चौरवत् सारभूतं रसं सिञ्चनं “प्रियं” प्रीणयितारं सोमं
“देवाय” देव-सम्बन्धिने “जपने”* देवेभ्यस्तादर्थम् अभिषुण्णतः ।
“ऋतजातः” उदकाज्ञातः; “यः” “राजा” सोमः “ऋतेन”
वसतीवर्याख्येनोदकेन “वि वाहृषे” विशेषेण वर्षते । वौहृशः ?
“देवः” दोतमानः स्तोतश्चो वा, “ऋतं” सत्यभूतः, “बृहत्”
महान् । तमास्तुतेति पूर्वेण समन्वयः ॥

“पयोदुहम्”—“पयोहृधम्”—इति पाठो ॥ २ ॥ ६

१२ १२ ५८ १२ १४ ५ ८
॥ वाचःसाम ॥ आसीतापा । होरिषिच्छता ईए ।

१ १२ १० १ १ ०
आश्वान्नस्तो । मामप्नुरार्घम् । राजस्तुरम् । वानप्रा
१ ४ १ ५
क्षार्थम् । ऊर्धदार । प्रू३४५तो६५चाइ(१) ॥१०॥ [१]

१२ १२ ५८ १२ ३३ ५ ५
॥ वाचःसाम ॥ आसीतापा । हो । रिषिच्छताईए ।

१ १२ १० १ १ १०
आश्वान्नस्तो । मामप्नुरार्घम् । राजस्तुरम् । वानप्रा

१ ४ १ ५ १०
क्षार्थम् । ऊर्धदार । प्रू३४५तो६५चायि ॥(१) वनप्र
२ १४ ५५ १ १ १०
क्षाम् । ईयि । उदप्रुतार्घमे । साहस्रधा । रामृ

* ‘अन्नवतां मूलभूताच’—इति वि० ।

१ च० गा० २५० २४० १८० ।

षभार् । पायोदुर्भम् । प्रायन्दायिवारः । यारङ्जाऽ ।
 आ॒४पूनोद्दायि ॥(२) प्रियन्देवा । हो । यजमनाऽह ।
 आ॒र्तनयः । आ॒र्तजातार् । वायिवाकृधे । राजादा
 १ यिवा॒२५ः । आ॒२५त्ता॒३म् । वृ॒५४५५हो॒६
 चायि॑(३) ॥ १७ * ॥ [२]

॥ सफम् ॥ आसोताऽपरि । षिद्वारङ्गता । अ
 श्वस्त्रोमार्म् । अमुराञ्चराङ्जाऽ । लू॒२३४राम् ।
 वना । प्रश्नमूर्द्धाऽ । प्र॒४पूनोद्दायि ॥(१) वनप्रार
 चमु । हप्र॒२३ताम् । सहस्रधारार्म् । वृषभायाऽ
 यो॒३ । दृ॒४२३४चाम् । प्रियाम् । देवायाङ्जाऽ । आ
 इ॒४पूनोद्दायि ॥(२) प्रियन्देवाय । जन्मारङ्गनायि ।
 कृतेनयाच्चार् । तजातोऽवाऽयि । वा॒२३४ङ्गीयि ।

* ज० ग० उ० ७प्र० १८० १७सा० ।

११११ ११११ ११११
 अतेनयाचार॒ । तजातोवाइयिवाइ । वाऽवृ३४र्द्यि ।
 ११११ ११११ ११११
 अतेनयाचार॒ । तजातोवाइ । यि । वाऽवृ३४र्द्यि ।
 ११११ ११११ ११११
 राजा । देवाच्चा॑ इत्ता॑ इम् । वृ३४५ इष्टायि(३)
 ॥ १६* ॥ [३] ६

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरापन्थस्य हादगस्याभ्यायस्य
 इतीवः खण्डः ॥ २ ॥

अथ द्वतीय-खण्डे—

अग्निर्द्वाषीति द्वचामकं प्रवर्मं सूक्तम्,

तत्र प्रवर्मा ।

११११११ ११११११
 अग्निर्द्वाषीति द्वचामकं प्रवर्मं सूक्तम्
 ११११११११११
 समिदःशुक्रभाङ्गतः ॥ १० ॥

“विपन्थया” सुसूयमानः “द्वविणस्तुः” द्वविणं धनं सोतृ-
 चामिच्छन् [अहा, द्वविणं धनमामन इच्छन् “अग्निः”

* चा० चा० १२४०१४०१४०१४०१

† चा० चा० १, १, १, ४ (१८०४८०) = चा० चा० ४, ५, १०, १ ।

“हत्राणि” आवरकाणि रचः-प्रभूतीनि तमासि वा “जहन्त्” हिंसन्तु । कौटुम्बोऽनि ? “समिष्टः” सम्यक् दीप्तः अतएव “शुक्रः” शुक्रवर्णः “आहुतः” इविर्भिरभिहुतः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११३२ २१ ३११ ३१३ ३११
गर्भेमातुः पितुष्यताविदिद्युतानोचक्षरे* ।

११३१३३ ३२
सौदम्भूतस्ययोनिमा ॥ २० ॥

[अत मातृ-पितृ-शब्दाभ्यां भूर्यैषाभिधीयेते “योः पिता, षष्ठिवी मातेति चुतेः] “मातुः” भूर्याः गर्भे गर्भस्थाने मध्ये “चक्षरे” चरण-रहिते विद्याख्ये खानेकं “वि दिद्युतानः” विशेषणे दीप्तमानः “पितुः पिता” शुलोकस्य पात्रयिता इविषां प्रदानेन, एवभूतोऽन्निः “कहतस्य” यज्ञस्य “योनिम्” उत्तरवेदाख्यं “विज्ञांग” [सप्तम्यर्थे हितीया (३, १, ८५)] “आसीदन्” उत्तरवेदासुपविश्वन् अनिर्विदाणि जहन्तित्यन्वयः ॥ २ ॥

अथ दृतीया ।

१२३२ ११ २१११ ३१२
ब्रह्मप्रजावदाभरजातवेदोविचर्षणे ।

१११३१२३१
अग्नेयहीदयहिवि ॥ ३१ ॥ ७

* “चक्षरम्”—इति क० पु० पाडः।

† च० व० ४, ५, २७, ४ ।

‡ ‘चक्षरे—चक्षौचमालं खाने’—इति वि०।

¶ च० व० ४, ५, २७, ५ ।

हे “जातवेदः” जातानां वेदितः ! “विचर्षणे” विशेषेण इष्टः
अन्जे ! “प्रजावत्” पुच्च-पौच्च-सहितं “ब्रह्मा” अब्दम् “आ भर”
आहर “यद्” ब्रह्मा “दिवि” यज्ञोके “दीदयत्” दीप्त्यते । देवेषु
यत् प्रशस्तमन्नं राजते तदाहरेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ७

अस्यप्रेषेति लृचात्मकं द्वितीयं सूक्तम्,
तत्र प्रथमा ।

३२ ३२ ३११३१२
अस्यप्रेषाचेमनापूयमानो

३१३१३१२ ३१२
देवोदेवेभिः समपृक्तरसम् ।

३१ ३१३१३१२ १२
सुतः पवित्रम्यर्थेतिरेभन्

३२३१२ ३२ ११२
मितेव सम्पूर्णमन्तिर्दोता ॥ १* ॥

“अस्य” सोमस्य “प्रेषा” [प्रेषतिर्गत्यर्थः क्षिपि रूपं, “सावे-
काच (६,१,१६८)”]—इति विभक्तेऽदात्तत्वम् ;] प्रेरणेन, “हे-
मना” हिरण्येन “पूयमानः” [“हिरण्यपाणिरभिषुणोति”]—इति
हिरण्य-सम्बन्धः, ताट्यः] “देवः” दीप्त्यमानः सोमः “रसम्”
आव्योयं “देवेभिः” देवैः सह “समपृक्त” सम्पर्चयति संयोजयति
[पृच्छौ सम्यकें (अदा० आ०)] ततः “सुतः” अभिषुतः सोमः “रेभन्”
अब्दायमानः सन् “पवित्रम्” जर्णस्तुकेन निर्मितं “पर्येति”

* ए० आ० ६, १, ४, ४ (१८० ११५४०) = ए० वे० ७, ४, ११, १ ।

परिगच्छति । कमिव? “होता” देवानामाहाता चत्विक् “मिता
इव” निर्मितान् “पशुमन्ति” वहपशून् “सप्त” सदनानि यज्ञ-
गृहान् यथा पर्येति तद्दत् ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

११ १२ ३२ १२

भद्रावस्त्रासमन्याऽङ्गवसानो

१ ११ १११ १११ १

महान् कविचिं वचनानि शृणु सन् ।

१२ १२ १११

आवच्यस्त्रम्भोः पूयमानो

११ १२ १११

विचक्षणो जागृति है वौती ॥ २५ ॥

“भद्रा” भद्राणि कल्याणानि “समन्या” [समनमिति
सङ्ग्राम-नाम (२, १७, १६), तच साधुरिति शब्] सङ्ग्राम-
योग्यानि “वस्त्रा” वस्त्राणि आच्छादकानि तेजांसि “वसानः”
आच्छादवश् “महान्” “कविः” क्रामदग्नीं अतएव “निवच-
नानि” नितरा वस्त्रानि सोत्राणिः “शंसन्” “विचक्षणः”
विशेषेण सर्वस्य इष्टा “जागृतिः” जागरणश्चौलः । हे सोम !
एव भूतस्य “हैवौती” देवानां वौतिर्भवत्यं यस्तिन् तहैवौति-
र्यं च : तस्मिन् “सम्भोः” अधिष्ठवण-फलक्षणोः॒ष “आ वस्त्रस्”
पात्राल्लानिश्च [वर्चिर्गत्वा॑ः (स्वा॒ प०) अत्यथेन शब् ॥ २ ॥

* ए० व० ७, ४, ११, १ ।

† ‘वस्त्राणि—साम्बुः-साम-वस्त्राणि’—इति वि० ।

‡ ‘सम्भोः—विचक्षण-शर्म वौतर्परि’—इति वि० ।

अथ दृतीया ।

१२ ३१२ ३२३ ११
समुप्रियोभृज्यतेसानोचव्ये

२१२ ७२ ३१२ ३२
यशस्तरोयशमाङ्गैतोचस्ते ।

१ १२११११११११११११
अभिस्तरधन्वापूयमानो

३१२ ३२ ३१२
ययम्यातस्तस्तिभिःसदानः ॥ ३ * ॥ ८

“यशस्” यशस्ति मध्ये “यशस्तरः” अतिशयेन यशस्तो
“क्षेतः” क्षितो भावः “प्रियः” प्रीणयिता से मः “सानो” समुच्छिते
“अव्ये” अवि-भवे पवित्रे “अस्मे” अस्मदर्थं “सभृज्जते” कर्त्तव्यमिः
परिपूर्यते “उ” [—अवधारणे] “पूयमानः” त्वं “धन्वा” अस्त-
रित्वे “अभि स्तर” अभितः शब्दय “यूयम्” [प्रजायां वहुवचनम्*] इह सोम ! त्वं “नः” अस्मान् “स्तस्तिभिः” कल्याणतमैः पालनैः
“सदा” सर्वदा “पात” रक्षत पालयेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ८

३ १ ३१ ३२ ३८
॥ उज्जवायिवासिष्ठम् ॥ उज्जवायि । अस्याऽ४ अौ
४८ ५ १८ ११८ ११८ ५ ३२२ ३८
होवा । प्रेषा । हेऽमना । पूयमानाः । देवाऽ४ अौ
४८ ५ १८ १ १ २२४५ ३२
होवा । देवायि । भौऽःसम । पुक्तरसाम् । सुताऽ३

* ए० वे० ७, ४, ११, ३।

† ‘यूयं पात—वज्जवचनमिदं सद देवैरित्यर्थः’—इति वि० ।

४४४ १११ १११ १११ १११
 ४४४ औदीवा। पवायि। चाश्परि। इतिरेभान्। मिता
 ४४४ १११ १११ १११ १११
 ४४४ औदीवा। वसा। आश्पद्य। माऽ४३। तौऽ॒दी
 ४४४ १११ १११ १११ १११
 ४४४ भद्रा॒४४४ औदीवा। वसा। समनि।
 १११ १११ १११ १११ १११
 यावसानाः। म॒श्चाऽ४४४ औदीवा। कवायिः। निवच।
 १११ १११ १११ १११ १११
 नानिश्चल्सान्। आवाऽ४४४ औदीवा। अस्ता। चमुवोः।
 १११ १११ १११ १११ १११
 पूयमानाः। विचाऽ४४४ औदीवा। लग्नो। जागृविः।
 १११ १११ १११ १११ १११
 दाऽ४४४ यि। वाऽचापुविताऽ४४४ उ। (२) सम॒श्चाऽ४४४ औदीवा।
 १११ १११ १११ १११ १११
 प्रियो। मृज्यते। सानोऽव्यायि। यश्चाऽ४४४ औदीवा।
 १११ १११ १११ १११ १११
 खरो। यश्चाम्। चैतोषस्यायि। अभाऽ४४४ औदीवा।
 १११ १११ १११ १११ १११
 खरा। धनुवा। पूयमानाः। उड्यायि। यूयाऽ४४४
 ४४४ १११ १११ १११ १११
 औदीवा। पाता। चुषक्षि। भाऽ४४४ यिः। साऽदापू
 नाऽ४४४ (३) ॥ ६ * ॥ [१] द

अपैतोनिन्द्रमिति दृशालक्षं दत्तीर्थं सूक्तम्,

तत्त्व प्रवासा १

A horizontal row of twelve small, dark, irregular shapes, possibly representing stylized figures or objects, arranged in a single line.

एतोन्निद्रेष्टवामम्भृष्टेष्टुवेनसाक्षा ।

१११२३१ १११०११
भुद्वैरव्यथा विद्वाऽसत्प्रभुवैराश्रीवान्ममत् ॥ १ * ॥

[अवेतिहासमाचर्चते—पुरा किलेन्द्रो हृषादिकान् असु-
रान् हिता ब्रह्महत्यादि-हीतेषाज्ञान मरिशुद्ध मित्यमन्यत
च तद्विष-परिहारार्थं शदेन्द्र ऋषीनवोचत्—यूथ मपूतं माँ
शुभदौषेन साज्ञा शुद्ध छुटतेर्ति । ततस्मै च शुद्धस्तादकेन
साज्ञा शख्सैष परिशुद्ध मकार्णुः । पश्चात् पूतायेन्द्राय बागादि-
कर्मणि सोमादैनि इवौषिच च प्रादुर्दिति । एषोऽर्थः शाट्यायनक-
ब्राह्मणे प्रतिपादितः—“इन्द्रो वा असुरान् इत्वाऽपूत इवामेष्ठो
अमन्यत सोऽकामयत शुद्धमेवमात्रं शुद्धेन साज्ञा सुशुरिति
स ऋषीनवबोत् स्तुतमिति ततएव अवेषः सामाप्त्यन् तेनासु-
वेतोन्विन्द्रमिति ततो वा इन्द्रः चूतः शुद्धो मिष्ठो भवदिति ।
तथाच अस्या ऋषोऽयमर्थः—] ऋषयः परस्परं हुवन्ति—“नु”
चिप्रम् “एत उ” आगच्छतैव । आगत्य च “शुद्धेन” शुद्धस्ताद-
केन साज्ञा, तथा “शुद्धः” शुद्धि-हेतुभिः “उक्त्यैः” शख्सैष
इन्द्रम् शुद्धमपापिनं कल्पा “स्त्रवाम्” स्तुयाम् । ततः “साज्ञा”
शख्सैष “वावृहासं” पाप-राहित्येन वर्षमानं तमिममिन्द्रः “शुद्धैः”

* दूरी का ४, २, १, ८ (१मात्र ७१४ पृष्ठ) = दूरी के ५, ५, ११, ३।

शुद्धात्मादकैर्गव्यादिभिः “आशीर्वान्” आत्मयज्ञवान् [“इन्द्र-
सौरः (८, २, १५)” — इति मनुषो वत्वम्, तादृशः सोमः]
“ममत्तु” तमिन्द्रं मादयतु [माद्यतेश्चान्दसः (२, ४, ७६) शुः] ॥

“शुद्धाराशीर्वान्”—“शुद्धाशीर्वान्”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१ २ ३ २ ३ १ २ २ १ ३ १ १ १ १ १ १
इन्द्रशुद्धोनचागच्छिशुद्धःशुद्धाभिरुतिभिः ।

१ २ ३ १ ८ १ ८ १ १ १ १
शुद्धोरयिन्निधारयशुद्धोममहि सोम्य ॥ २ * ॥

हे “इन्द्र !” “शुद्धः” अस्मदोयैः सामभिः शस्त्रैष परिषु-
षस्त्रं “नः” अस्मान् “आ गर्हि” आगच्छ “शुद्धाभिः” “उतिभिः”
उतयो मरुतः [अवन्ति सर्वत्र गच्छतौति वा] तेऽपि सामभिः
शस्त्रैष परिपूताः तैः मरुद्धिः सह “शुद्धः” पाप-रहितः त्वम्
आगहि । आगत्य च “शुद्धः” त्वं “रयिं” धनं अस्मासु “निधा-
रय” अतितरां स्थापय । किञ्च, हे “सोम्य” सोमार्ह ! “शुद्धः”
त्वं “ममहि” सोमेन माद्य [मद्वै इष्टे (दि० ४०) लोटि
“बहुलश्चन्दसि (२, ४, ७६)” — इति शपः शुः] ॥

“ममहिसोम्य”—“ममहिसोम्यः”—इति पाठौ ॥ २ ॥

* अ० व० ६, ६, ११-१ ।

अथ छतीया ।

११३१८ २८३१ ३१८ १८ ३१९
इन्द्रभुद्धोहिनोरयिलभुद्धोरत्नानिदाशुषे ।

११३१९ ३१८ १८
भुद्धोवृत्ताणिजिघुमेभुद्धोवाज्ञसिषाससि ॥ ३ * ॥ ८

हे “इन्द्र !” “शुद्धः हि :” [—अवधारणे^{*}] शुद्धेव त्वं “न :” अस्मभ्यम् “रयिं” धनं प्रयच्छ । तथा “शुद्धः” त्वं “दाशुषे” इविर्दत्तते यजमानाय “रत्नानि” रमणीयानि कनक-गवादीनि इहि । ततः “शुद्धः” पाप-रहितः त्वं “वृत्ताणि” अपामावरकान् कर्म-विष्णुकारिणं शब्दून् पापानि वा “जिष्ठेषे” हंसि । ततः “शुद्धः” शब्द-हनन-दोष- परिहाराय अस्मदीयैः सामभिः शस्त्रैष्व परिशुद्धस्वं वाजमवमस्माभ्यं “सिषाससि” प्रदातुमिच्छसि क्षे [यदा शब्दूनहं हन्यां तदा शुद्धत्यादकैः सामभिः शस्त्रैष्व यूयं मां परिशुद्धं कुरुतेत्येवमस्माभ्यं धनमवच्छ दातुमिच्छ सौत्यर्थः] ॥ ३ ॥ ८

११८ १
॥ शुद्धाशुद्धीयोत्तरम् ॥ एतोच्चिद्रल्खतवाक्षमा । शु
द्धेष्वशुद्धे । न । साम्नार । शुद्धायिष्टव्याऽयिः । वा
वारद्वारद्वारसाम् । शुद्धैरारद्वशी । वर्णमन्तु । इडा

* अ० वे० ५, ६, ११, ४ ।

† ‘हि तत्त्वादर्थे, शुद्धस्त्वं अस्मान् रयिं धनं शुद्धं निधारण’—इति वि० ।

‡ ‘सिषाससि—साधयसि’—इति वि० ।

२३ ॥(१) इन्द्रशुदोनचागावौ । शुदःशुदा । भिर् ।
 तायिभारयिः । शुदोराश्वौम् । निधाररारश्वया ।
 शुदोमारश्वम् । शीसोमिय । इडा२३ ॥(२) इन्द्रशुदो
 हिनोराश्वौम् । शुदोरलानिदा । शुषा-श्वि । शुदो
 वाइर्वाई । शिजार्ज्ञारश्वसायि । शुदोवा॒ र॒ वा॑ जाम् ।
 सायिषाससि । इडा॒ र॒ वा॑ भा॒ ४३ । ओ॒ २३४५३६१ ।

उा॑(३) ॥ १२ * ॥ [१] ८

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराभ्यन्तरं हात्यसाक्षात्कर्त्तव्य-
 लक्षणः लक्षणः ॥ २ ॥

अथ चतुर्थ-खण्ड—

अमेसोममिति दृचामकं सहम्,
 तत्र प्रथमा ।

अग्नेश्वोममनामरेसिहमयदिविस्पृशः ।

देवस्त्रद्विष्णसवः ॥ १४ ॥

* क० गा० ७०० २४० १२४० ।

† क० वे० ४, १, ५, २ ।

“द्रविष्वस्यवः” द्रविणं धनमिच्छन्ति वयं “द्रविसृशः”
स्वर्यक्षेत्रं आकाशं व्याप्तु वतो “हेवस्य” शोतमानस्य “प्रभेः”
“सिंहः” पुरुषाद्वारानां साधकं “स्तोमं” स्तोत्रम् “प्रदा” अस्त्रिय-
हनि “मनामहे” द्रूमः ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१११ १११ १११ १११ १११
अग्निर्ज्ञाप्तनोग्निरोहोतायोमागुषेषा ।

१११ १११ १११
स्यज्ञहैव्यज्ञनम् ॥ २ * ॥

“होता” देवानामाहाता होम-निष्ठादको वा “अग्निः”
“मागुषेषु” “आ” वसति । “यः” अग्निः “नः” अस्त्राकं “गिरः”
स्तुतौ: “जुषतां” ज्वेताम् “सः” अग्निः “दैवं जनं” देव-सम्ब-
न्धिनं जनं फृ “यज्ञत्” यजतु ॥ २ ॥

अथ द्वतौया ।

११ १११ १११ १११ १११
त्वमग्नेसप्रथापस्तिजुष्टोहोतावरेष्यः ।

११ १११ १११
त्वयायज्ञवित्वते ॥ ३ क्ष ॥ १०

* अ० द० ४, १, ५, १ ।

+ ‘दैवं जनं—देवार्थं ज्वालं वह-वद्र-मवत्-प्रभृतिकं जनम्’—इति विं ।

‡ अ० द० ४, १, ५, ४ ।

हे “अम्ने !” “जुष्टः” सर्वदा प्रौतः “वरेष्यः” सर्वैर्वरण्यैः
“होता” त्वं “सप्त्वाः असि” सर्वतः पृथुर्भवसि [तथा हि यास्तः—
“सप्त्वाः सर्वतः एषुः (निरु० नै० ६.७)” —इति] । किञ्च, सर्वे
यजमानाः “त्वया” साधनेन “यज्ञं” “वि तन्वते”* ॥ ३ ॥ १०

अभित्रिपृष्ठमिति दृचालकं द्वितीयं सूक्तम् ।

तत्र प्रथमा ।

११ २२१८ ११
अभित्रिपृष्ठं वृषणं वयोधा

०३ १२ ११२
मङ्गोषिणमवावश्नत्वाणी ।

२११२ ३ १२ ३२८ ३
वनावसानोवरुणोनसिन्धु-

११२१ २ ११ ९
र्विरत्नधादयतेवार्याणि ॥ १ ४ ॥

“चिष्टुं” द्वीणि पृष्ठानि स्तोत्राणि सवनानि वा यस्य स
तथोक्तसं “वृषणं” वर्षकं “वयोधाम्” अवस्था दातारम् “अङ्गो-
षिणम्” अपोषवन्तं सोममभिलक्ष्य “वाणीः” स्तीतृणां वाचः
“अवावश्नत्” गच्छायन्ते । “वना” वनानि उदकानि “वसानः”
आच्छादयन् “वरुणो न” वरुणो यथा सिन्धूनाच्छादयति तद्वत् ।

* ‘वित्तिजः विक्षारथनि’—इति वि० ।

† ‘पृष्ठमस्ताकः सम्पत्वा मध्यन्दिनम्’—इति वि० ।

‡ अ० आ० ६, १, ४, ६ (१८० १२० फ०) = अ० व० ०, ३, २६, १ ।

“सिम्बुः” स्वन्दनशीलः, “रथधाः” रथानां हाता सोमः “वा-
र्याणि” धनानि “दयते” प्रयच्छति स्तोत्रभ्यः ॥

“अङ्गोषिषणम्”—“अङ्गूष्ठाणम्”—इति पाठौ, “सिम्बुः”—
“सिम्बून्”—इति च ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

११ ३१२ ३११ १
शूरयामः सर्ववीरः सहावान्

१२ ३१२ २१२
जेतापवस्तुनिताधनानि ।

३१२ ३१३ ३१२
तिग्मायुधः चिप्रधन्वा समत्

२२ ११८ ३८ १११
स्वषाढः साङ्कान्पुतनासु शचून् ॥ २* ॥

हे सोम ! त्वं “पवस्तु” । कौटृशस्त्रम् ? “शूरयामः”
शूराणां आमः सहो यस्य सः, “सर्ववीरः” सर्वे वीरा यस्य स
तथोक्तः, “सहावान्” सहनवान् “जेता” जयशीलः “सनिता”
समक्ता “धनानि” धनानां, “तिग्मायुधः” तौर्य-प्रहरण-सा-
धनः, * “चिप्रधन्वा” चिप्र-सहनशील-धन्वा, “समत्सु” सङ्ग्रामेषु
“अषाढः” असोढ़ा, “साङ्कान्” अभिभवन् । कुत्र ? “पृतनासु”
गतु-सेनासु । कान् ? “शचून्” ॥ २ ॥

* अ० वे० ७, ३, २६, ३ ।

† ‘तोर्यायुधः—चिप्र-प्रहरण-पाश-प्रभतिभिरायुधः चन्द्रः’—इति वि० ।

अथ लतौया ।

३१२ ३१९ ११
उरुगव्यूतिरभयानिक्षणवन्

१ ३१८ २८ ३ १२
त्वमीचीनेचापवस्त्रापुरन्धी ।

११८ १८ ३२३ १८ १८
अपःसिषासन्नुषसःखा*ओऽगर्गः

२८ ३२३१३ ३ ११
सच्चिकदोमहोच्छम्भ्यंवाजान् ॥ ३ ॥ ११

हे सोम ! “जरुगव्यूतिः” विस्तीर्ण-मार्गः त्वम् “उभयानि” स्तोदभाः “क्षणवन्” कुर्वन्, “पुरन्धी”[‡] इमे वावाश्चिक्षी “समीचीने” सङ्गते कुर्वन्, “आ पवस्त्र” आचर । “अपः” “उषसः” “खः” आदिव्यं “गाः” रस्मीय “सिषासन्”. सम्भू-मिष्ठन् “सं चिक्रदः”[†] ए सङ्गुस्थे । “मदः” महतः महान्ति “वाजानि” अमानि अम्भ्यं दातुमिति शेषः ॥ ३ ॥ ११

१ १ १ १ ११ ११ ११
॥ सम्पावैयश्वम् ॥ ओऽहायि । ओऽहा । ओऽहा ।
१ १ १ १ १ १ ११
इयार । ओऽहाऽह । अभित्रिपा । ष्टाऽवुष । णम्ब

* “ख”—इति खः पाठः ।

† ए० वे० ७, २, २६, ४ ।

‡ ‘पुरं धारयितः’—इति वि० ।

¶ ‘चिक्रदः—एवं’ कुर्वन्—इति च

४ ५ ११८ ११९ ११८ ११४ ११५ १
 योधाम्। अङ्गोषिणाम्। अवाव। शनवाणीः। व
 १८ ११ ११४ ११५ ११६ ११८
 नावसा। नोऽवरु। षोनसिधूः। विरलधाः। दय
 ८ १ ११८ ११९ ११९ ११८
 ते। वा३४३। रौयापूर्णाद४६यि ॥(१) मूरग्रामाः।
 ११८ ११४ ११९ ११९ ११८ ११९
 सर्ववी। रःसहावान्। जेतापवा। खाल्सनि। ता
 १४ ५ ११८ ११९ ११८ ११४ ११९
 धनानी। तिग्मायुधाः। लिप्रध। न्यासमत्सू। अषा
 ११ ११ ११८ ११९ ११८ ११९
 ढःसा। झाल्न्युत। ना३४३। सूर्यापूर्णाद४६न् ॥(२)
 ११ ११८ ११९ ११८ ११९ ११९
 उद्गग्य। तौश्भर। यानिक्षणवान्। स्तमीचीने।
 ११ ११४ ११९ ११८ ११९ ११९
 आघप। खापुरन्धी। अपःणिषा। साल्लुष। सः
 १४ ५ १११ ११९ ११८ ११९ ११९
 सुवर्गाः। ओऽहायि। ओऽहा। ओऽहा। इयारे।
 ४ ११ ११९ ११८ ११९ ११९
 ओऽहारेण। सच्चिकदो। महोष। न्याल्लृ। भ्या
 ४
 वापूजाद४६न्(३) ॥ १७० ॥ [१] ११

अथ त्वमिद्देति प्रगाथामकं दृतौयं सूक्तम्
तत्र प्रथमा ।

११ २१२ ३१ २२२ १२
त्वमिन्द्र्यश्चाचस्यौजीषीश्वसस्यतिः ।
२३ १ २ १२८ ११ ३१२ ३१ २
त्वंवृत्ताणिष्ठुस्यप्रतौन्येकदृतपूर्वनृत्तश्वर्षणौधृतिः ॥ १० ॥

हे “इन्द्र ! “त्व” “श्वसस्यतिः” श्वसोऽवस्थ बलस्य वा पालयिता, “ऋजीषी” ऋजीषोऽभिषुतः सोमः तदान् त्वं “यशा असि” यशस्वी भवसि । कथमस्य यशस्तिवं ? तदाह—“अप्रतीनि” बलिभिरपि अप्रतिगतानि “हृवाणि” रचास “अनुत्तः” अन्यैर्नेतुमशक्त्यः त्वम् “एकदृत” एकएव असहाय एव “चर्षणौधृतिः” रचात्वेन यजमानादि-मनुष्याणां धारकः “पुरु” बहुलं यथा भवति तथा “हंसि” सम्प्रहरसि । अतएवास्य यशस्तिवत्तम् ॥

“श्वसस्यतिः”—“श्वसस्यते”—इति पाठौ, “इत्पूर्वनृत्तश्वर्षणौधृतिः”—“न एकदृतनृत्ताचर्षणौधृता”—इति च ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१२ २१२ २१२ ३ ११ ३१२
तमुत्वानूनमसुरप्रचेतस्तुराधीभागमिवेमहे ।

३१२ ३१२ ३१२ ३११ ३१२
महीवह्निःशरणातद्वन्द्रप्रतेसुखानोचश्ववन् ॥ २१ ॥ १२

० इ० आ० ३, २, १, ६ (१ भा० ५१२४०)=इ० वे० ६, ६, १३, ५ ।

† इ० वे० ६, ६, १३, ६ ।

हे “शुर” बलवत् ! प्राणवत् ! वा हे “इन्द्र !” यः उक्त-
गुणोऽस्मि “त” च “प्रचेतसं” प्रकाष्ट-ज्ञानं “त्वा” “उ” [—इत्यव-
धारणे] पितृवत् पोषकं त्वमेव “राधः” धर्मादि-साधनं धनं
“नूनम्”# इदानीम् “ईमहे” याचामहे । तत्र हृष्टान्तः—“भाग-
मिव” यथा कवित् पितृतो भागभूतं धनं याचते, तद्वत् ; इन्द्रो
यजमानेभ्यः स्तोत्रभ्युष धनं प्रयच्छत्वेव तत्त्वात् भागभूतं धनं
यष्टारो वयं याचामहे । किञ्च हे इन्द्र ! “महीव छत्तिः” [छत्ति
र्यशोऽत्रं वा ज्ञातीच्छेदने (२० प०) करणे क्लिन् । ज्ञातस्थनेनेति,
ईदृशौ] छत्तिरिव “ते” तव “शरणा” शरणं स्त्रहम् अन्तरिक्षं
बुद्धोके महद् वर्षते [अत्र यास्तः—“ज्ञातसेर्यशोवाचं वा । महीव
छत्तिः शरणा त इन्द्र । सुमहत्त इन्द्र शरणमन्तरिक्षे छत्तिरिव
(निर० न० ५, २२)”—इति] । किञ्च, “ते” तव स्त्र-भूतानि
“सुखा” सुखानि मन्मादि-विषय-सुखानि च “नः” अस्मान्
“प्राणुवत्” प्रकाष्टेणान्नुवतां व्याप्तुवन्तु [अश्रोतेलेद्याहागः
(३, ४, ६४)] ॥ २ ॥ १२

५४ १ ४ ४२ ४२५ १

॥ अभीवर्त्तम् ॥ तुवाऽमाशयिन्द्रयश्चाप्सोवा । आ

२ १८ १२ १ २ ११ २ ११ २ ११

च्छ्रीषोश । वसास्याधतारयिः । तृवम्बृत्ताऽ१२३४ । लि

४५८ ८ ११ १ ११११ ११११

च्छ्रुत्यप्रतीनिए । कआयित्पूरुहूर । अनूत्ताऽस्त्वा॒र ।

११ १ ११११ ५४ १ ४

षणाहयि । धार३४पू । तार३४पूयिः ॥(१) अनू॒दत्ताऽस्त्वा॒र

* ‘निरचितम्’—इति वि० ।

५८ ४ ५ १ २ १ ९
 र्षणीधत्तोवा । आनुजस्त्र । पणायिधाएर्त्तर्यः । ता
 २२ . ३ ४५ २१ २ ८१
 मुत्वानू३१२३४ । नमस्तुर । प्रचायितासारम् । राधो
 २ ३२ १ ६१११
 भाग्यारम् । इवाऽयि । मार३४५ । हार३४५यि ॥(२)
 ५२४ २ ४ ५८ ४५ १ २१ १ १
 राधोश्भाग्यमिवेमहोवा । राधोभागम् । इवायिमाँ
 १ ८ २ ३४५ १ ११
 हार्यि । माहीवकाँ३१२३४ । तिःशरणा । तत्राशार
 १ १ ६८१ १ १
 यिन्द्रार । प्रतायिहृस्त्रार । नोआः । आर३४५ ।
 ६१११
 वा॒३४५न(३) ॥ १८* ॥ [१]

११ ४ ५८
 ॥ दिविङ्कारम्बामदेव्यम् ॥ तुवमारश्यन्द्रयशाच्चसा
 १२ ८ ४ ५
 यि । आज्जौषीशवसत्पतिस्त्वम्बुद्राणिष्ठस्यप्रतीनभायि
 १३२ १ १ १ १ १ १३२
 कअौहोऽ । झमार । पूर्वरु । अनुत्तर्श्वर्षणीहोऽ ।
 १ १ ४ ५ १ १ १
 झस्मार । धृतायिः । औरव्वोवा ॥(१) अनुत्तारव्वश
 ५५ १ १ १ १ १
 र्षणीधृतायिः । आनुत्तर्श्वर्षणीधृतस्तमुत्तानूनमच्छुराप्र

* ऊँ गाँ उप० रु० १८४०।

२०१ चोहोऽ । उमार् । तावसाम् । राधोभागाऽमिवी
 २०२ चोऽ । उमार् । महा । और्होवा ॥(२) राधोभा
 २०३ इगमिवेमहायि । राऽधोभागमिचेमहीवक्षात्तिःशरणा
 २०४ उपौर्होऽ । उमार् । आवयन्द्रा । प्रतेसुम्नाऽन
 २०५ और्होऽ । उमार् । अवान् । और्होवा । होपुई ।
 २०६ आ(२) ॥ ७० ॥ [२]

भागम् । आरथिवाऽऽ॒४श्चौहोवा । मा॒२५४ हे॑ ॥(२)
 राधोभागम् । राधोभागम् । इवे । महायि । राधो
 भागमिवे । महायि । महोवकाश्चर्तिःशरा । आतारे
 यि । आयिन्द्रारे । प्रतारयिहोश्यि । सुखा । नोर
 आऽ॒४श्चौहोवा । आर॒४वान्(३) ॥ १४ # ॥ [३] १२

यजिष्ठन्तेति प्रगाथाकं चतुर्थं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

यजिष्ठन्त्वाववृम्छेदेवन्देवचाहोतारममर्थम् ।
 अथयज्ञस्यसुक्रतुम् ॥ १ ० ॥

हे अमे ! “यजिष्ठ” यष्टुतमं “त्वा” त्वां “वृम्छे” हृषी-
 महे सम्भजामहे । कीदृशं त्वाम् ? “देवचा” देवेषु मध्ये “देवम्”
 अतिशयेन दानादि-गुणकम्, “होतारं” देवानामाहातारम्,
 “अमर्थम्” अविनाशनम्, “अस्य” “यज्ञस्य” यागस्य “सुक्रतुं”
 सुषुक्रत्तरम् ॥ १ ॥

* ल० गा० १प्र० १४० १४० ।

† ल० गा० २, १, २, ४ (१भा० १८३ प०) = ल० वे० ६, १, १६, १ ।

अथ द्वितीया ।

“जर्जः” अस्य “नपातं” न पातयितारंगा [यहा, नपारं
 चतुर्द्वये हविर्लक्ष्मेनावेन आपो जायन्ते, अद्भूतविष्णि-वनस्पतय-
 स्मैभ्य एष जायत इति चतुर्द्वयम् । “नभावपात् (६, ३,
 ०५)”—इति नव् प्रकृतिभावः] “सुभगं” ओमन-धनं
 “सुहौदितिं” सुहु दौद्यन्तं “अेष्टशोचिषं” प्रश्नस्तम-तेजस्कलम्
 अग्निं सौमीति श्रेष्ठः । स ताहशोऽग्निः “नः” अस्याद्वयं “दिवि”
 शोतमाने देवयजने शुलोके वा “मिष्य” देवस्य “वरुणस्य” च
 “सुखं” सुखम् “आ” अभिस्थ्य “यत्ते” यजतु । तथा सोऽग्निः;
 “अपाम्” अद्वेतानां सुखमभि यजतु ॥ २ ॥ १३

१५॥ साध्यम् ॥ याऽप्यजि । षुन्त्वा इवाद्यवाद्यमशायि ।

१९१९ ४८ ३ १ १०
देवन्देवचाहोतारङ्गराम्। आमर्तियम्। पास्त्रयाज्ञा

* “बलीनपात्र”—रति च० पाठः ।

+ “क्षग्रिंचेह”—४८ च ५०-पाठः ।

‡ अ० वे० ६, १, २९, ४।

१ ऋग्वेदोषपाठमवहन्त्रैर्वं वास्त्रानम् ।

६ ‘चर्या चराकम्—चर्या पौत्रमनिदम् । चर्या पुत्रका इवाः, सेवु चराकात् पुत्रं
पौत्रम्’—८५ वि० ।

२७। स्यार३सू०। क्राः४५तो६८ायि ॥(१) आ४५स्य।
 ४ १ ४ ० ३१८ र २ १५
 यज्ञाइस्याइसुक्ततूम्। अपाञ्चपातॄसुभार३गाम्। षष्ठी
 १ दितिम्। आग्निमूश्रेत३। षष्ठृश्चो३। चाऽ४५यिषो
 ९ १ १५ २ ४२ ५ १
 ई८ायि ॥(२) आ४५ग्निम्। उश्रेत्प्राणश्चिषाम्। स
 ८ २ १८२२ १०
 नोमिचस्यवरूप३णा। स्यासो॒यपाम्। आसुन्नायाऽ॒३।
 १ ४ १२ ४
 षष्ठृताहयि। द्वाऽ४५यिषो८८ायि(३) ॥ ३* ॥ [१]

॥ ऐधावाहसम् ॥ यजिष्ठन्त्वावत्रुमाहायि । देवन्देव
 चाहोतारमर्त्तियाम् । अस्ययज्ञस्यस्तुदृष्टा । अस्ययज्ञ
 स्यसूडृष्टा । जयायि । जवो२३४वा । क्रापृतो६३शा
 यि ॥(१) अस्ययज्ञस्यस्तुक्रातूम् । अपान्नपात॑७सुभगए
 सुदीदितायिम् । अग्निमुश्रेष्ठशो६३शा । अग्निमुश्रेष्ठाश्रो६३
 शो६३शा । जवायि । जवो२३४ । वा । चापृयिषो६३शा

• ज० या० प्र० १४० इ० ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०
 यि ॥(२) अग्निमुश्रेष्ठशोचायिषाम् । तु नो मित्रस्य वरुण
 सोचपाम् । आतुमन्यष्टताऽद्वा । जवायि । जवोर
 ३४ । वा । दात्रयिवोर्हायि(३) ॥ ३* ॥ [२] १३
 इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य हादशस्याभ्यायस्य
 चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥

अथ पञ्चम-खण्डे —

यमम्भूति लक्ष्मानं प्रथमं सूतम्,
 तत्र प्रथमा ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४
 यमग्नेपृत्युमर्त्यमवावजेषु यज्ञुनाः ।
 १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२
 सयन्नाशश्वतीरिषः ॥ १५ ॥

हे “अमे !” “पृत्यु” सङ्ग्रामेषु “यं” “मर्त्यं” यजमानम्
 “व्रवाः” अवसि रक्षसि, “यं” पुरुषं “वाजेषु” सङ्ग्रामेषु
 “कुनाः” अवसि, “सः” नरः यजमानः “शशतीरिषः” नित्यान्य-

* ऊः ग्रा० १८४० १८०० १८०० १८०० ।

† “काहा”—इति यज्ञार्चिकः पाठः ।

‡ ग्रा० वे० १, २, २५, २ = ग्रा० वे० ६, २६ ।

आनि “यत्ता” निवन्तु समर्थो भवति [पृष्ठ—“पदादिषु मांस-
त्खूनामुपसङ्गानम् (६,१,११)”—इति पृतना-शब्दस्य पदादेशः
“सावेकाच (६,१,१६८)”—इति विभक्तेरुदात्तत्वम् । अवाः
—अवः अकाराकारयोर्विपर्ययः, यदा लेट्रडागमः, “इत्य
(३, ४, ८७)”—इति सिप इकार-लोपः । सुनाः—सुइति
गत्वर्जः सौदो धातुः, लक्ष्मी, सिप, क्रादिभ्यः आ ; “बहुसञ्ज-
न्हस्यमाङ्ग्योगेऽपि (६,४,७५)”—इत्यहागमाभावः ; यदृत्तवो-
गत् (८,१,३०)’ अनिवातः । यत्ता—दनो नित्यादाद्युदा-
त्तत्वम् (६,१,१८७) । शक्ततौः—“उगित्य (४,१,६)”—
इति छौप् ॥ १ ॥

अव हितौया ।

११ ११८ ११९
नकिरसंसहन्यपर्येताकथस्यचित् ।

११ ११९
वाजोचस्तिश्चवायः ॥ २* ॥

हे “सहन्य !” शत्रुषामभिभवन-शौक्षामे ! “अस्य” त्वङ्ग-
त्वस्य अजमानस “कथस्यचित्” कसापि “पर्येता नकिः” आक्र-
मिता नास्ति । किञ्चास्य अजमानस “अवाचः” अवचौयः
“वाजः अस्ति” बल-विशेषोऽस्ति† ॥ २ ॥

* ग्र० च० १, २, २३, १ ।

† ‘वाजमङ्ग’—इति वि० ।

अथ द्रौपदी ।

१८ १९ २१२ २१२ २१२

सवाञ्चिश्चर्षणिर्वद्धिरल्लुतहता ।

१९ २१२
विप्रेभिरल्लुतनिता ॥ ३# ॥ १४

“विश्चर्षणिः” सर्वेर्मनुष्वैष्वेषितः† “सः” अन्निः “पर्वद्धिः”
अस्तैः‡ “दाजं” सङ्गामं “तहता” तारयिता “असु”
“विप्रेभिः” मिधादिभिः करत्वमिः सहितः तुष्टोऽन्निः
“निता” फलस्य दाताणा [विश्चर्षणिः—विश्चे चर्षणयः अस्य
“दहुत्रौहो विश्चं सञ्चायाम् (६, २, १०६) ”—इति पूर्वपदा-
स्तोदाचात्वम् । अर्वद्धिः—कह मती (आ० प०), “अन्वेष्यो-
ऽपि हृश्चते (१, २, ७५) ”—इति वनिपि, भिसि “अर्वचक्षसा-
वनजः (६, ४, १२७) ”—इति नकारस्य द्व-इत्ययमादेभः ।
तहता—तृ प्रवन-तरणयोः (आ० प०), अस्मात् “अस्ति-स्तुभित-
(७, २, ३४) —इत्यादौ द्रवत्वो निपातितः, निपातनादेवेकार-
स्तोत्वम्] ॥ ३ ॥ १४

* आ० व० १०, ११, १२, ५ ।

† ‘विश्चक्ष द्रहा’—इति वि० ।

‡ ‘चर्षणिः—द्रवतीयाचउवचम चतुर्थीयज्ञवचमस्य खाने द्रवम्, चर्षणः’—
इति वि० ।

¶ ‘विप्रेभिः—विप्रभः निता, लां मुक्ता न कपिद्वयो दाता’—इति वि० ।

अथ साक्षुच इति लक्षणकं हितीयं सूक्ष्मं
तत्र प्रथमा ।

१ ११ १११३
साक्षुचोमर्ज्ययन्तस्वसारो

१३१२ १३१२
दशधीरस्यधीतयोधनुचौः ।

१३ १३ ११८ १०३
हरिः पर्यद्रवज्ञाः सूर्यस्य

११ १२ ११८ १२
द्रोणनक्षेचत्योनवाजी ॥ १* ॥

“साक्षुचः” सह युगपत् सिद्धयः [उच्च चेचने (स्था० प०) क्षिपि रूपम्, तादृशः] “स्वसारः” कर्म-करणार्थम् इतस्ततः सुषु गच्छस्य; अङ्गुलयः “मर्जयन्त” सोमं शोधयन्ति [मजू शोध-नालक्षरणयोः (अदा० प०)] । तथा “दश” दश-सङ्ख्याकाः “धीतयः” [अङ्गुलि-नामैतत् (निघ० २, ५, ७)] “धीरस्य” समर्थस्य यज्ञस्य वा देवैर्धीतव्यस्य काम्यमानस्य वा सोमस्य “धनुचौः” प्रेरयित्रो भवन्ति । ततः “हरिः” हरितवर्णः सोमः “सूर्यस्य” “जाः” प्रादुभूता जाया दिशः ताः “पर्यद्रवत्” परितो गच्छति [सूर्यस्य तेजसा हि आविर्भवन्तीति दिशान्तस्य जायात्वम्] “अत्यः” अतमशीलः “वाजी न” अस्त्रव स्थितः सोमः “द्रोण” द्रोणकलशं “नमक्षे” व्याप्तोति [नक्षतिर्व्याप्तिः कर्मा (निघ० २, १८, २)] ॥ १ ॥

* अ० स्था० ६, १, ५, ६ (१मा० ११६४०) = अ० व० ३, ४, १।

अथ हितीया ।

१११३ १४ ११८
सम्मातृभिर्नशिष्ठुर्वावशानो

१४ १११११
वृषादधन्वेपुरुषारोच्छिः ।

१ ११८ १११ १११ ११८
मर्यैनियोषामभिनिष्कृतंयत्

१४ १११११
सङ्गच्छते कलश उस्त्रियाभिः ॥ २* ॥

“वावशानः” हेवान् कामयमानः “हषा” कामाना वर्णकः
अतएव “पुरुषारः” वहुभिर्वरशीयः सोमः “अद्विः” मात्र-
भूताभिः वसतीवरौभिः “सं दधन्वे” सम्भार्यते । तत्र दृष्टान्तः—
“मात्रभिर्न शिष्ठः” कामयमानः पुनो यथा मात्रभिः पयःप्रदा-
नेन सम्भार्यते [घवि गत्यर्थः (स्वा० प०) कर्मणि किंठि रूपम्]
“मर्यै न” मनुष्यो यथा “योषा” शुक्तिम् अभिगच्छति तदृत्,
“निष्कृतं” संस्कृतं स्वस्यानम् “अभि यन्” अभिगच्छन्
“कलशे” द्रोषाभिधाने “उस्त्रियाभिः” अद्विः गोविंकारैः
च्छीरादिभिर्वा “सङ्गच्छते” [गमेरकर्मकात् “समोगम्युच्छ-
भ्याम् (१, ३, २८)” —इत्यालने पदम् ॥ २ ॥

* अ० व० ७,४, १, २।

† ‘आदिवरस्त्रिभिः’—रति वि० ।

पथ व्रतौया ।

३१८ २८२२२१२ ३
उतप्रपिष्ठञ्चरच्छ्राया

१३१२ ३२
इन्दुर्दाराभिः सचते चुमेधाः ।

१०१ ११ १११ १२१ १२२१
मूर्द्धानङ्गावः पवसाचमूर्द्धभि

१ १११२ १२१
श्रीणन्तिवत्तुभिर्द्विनित्तैः ॥ ३४ ॥ १५

“उत” असि च “अन्नग्रायाः” [“अन्नरा”—इति गो नाम (निष्ठ० २, ११, १)] अहं तथाविधाया गोः “चधः” पद्यः-स्थानं सोमः “प्रपिष्ठे” श्रीष्ठवादिषु सोमः प्रविश्य प्रकर्षेच प्याययति [प्यायतेलिंडि “लिङ्गरूप (६, १, २८)”]—इति पौ-भावः] “सुमेधाः” श्रीभन-प्रज्ञः सोऽयम् “इन्दुः” सोमः “भाराभिः” “सचते” समवेति सङ्क्षेते । ततो “गावः” “चमूरु” [चमन्ति भद्रवन्त्यच सोममिति चमो प्रहादवः, तेषु] स्थितं “मूर्द्धानं” समुच्छितमिमं सोमं “पवसा” उदकेन “अभिश्रीचक्षित्” अभित चाच्छादवन्ति† । तत्र इष्टाक्षः—“नित्तैः” प्रवालितैः “वसुभिः” वस्त्रैः यथा चाच्छादवन्ति तदृप् ॥ ३ ॥ १५

* च० व० ७, ४, ६, ३ ।

† ‘अभिश्रीचक्षित मित्रवन्ति’—इति वि० ।

१८ २८ ३८२ १ ३२

॥ इहवदासिष्ठम् ॥ औहोवाहा ऽहोयि । इहा ।

२ १ २ १ २३४५ २१८ २
साकमुक्तो । मर्जय । तस्माराः । दशधीरा । स्या

१८ २३४५ २ १ २१८ २ ३
इधीत । योधनुचौः । हरिःपर्याः । द्रवज्ञाः । हरि

४ ५ २८ १ २ १ २ १ २ ४
यस्या । द्रोणन्नना । क्वेऽन्ति । योऽप्य॒ । नाश्वापु

२१८ २ १ २३४५ २ १ २३४
जाद् ५ द्यि ॥(१) सम्मातुभायिः । नश्चिष्टुः । वावशा

५ २१८ १ १ २३४५ २१८ २ १८
नाः । वृषादधा । क्वेऽपुरु । वारोचङ्गायिः । मर्यी

२ १ ३३४५ २१८ १८
नयो । षाश्वमभि । निष्कृतंयान् । सङ्गच्छतायि । क

१८ २ १ १४ २१८
लश्च । अ॒ । श्रीश्यापुभाद्युद्यिः ॥(२) उत्तप्रपायि ।

२ १८ २३४५ २१८ २ १८
प्याश्चज्ञः । अन्नियायाः । इग्नुद्वारा । भौ॒ःसच ।

२३४५ २१८ २ १ २१४५ १८
तेसुमेधाः । मूर्द्वानङ्गा । वाऽपय । साचमूरु । औ

२१४५ १ २ १८ २ १ १८
होवाहा ऽहोयि । इहा । औभिश्रीणा । तौ॒श्वसु । भा

१४३यिः । नाश्वापुयित्ताद्युद्यिः ॥(३) ॥ ७ ॥ [१]

॥ पार्थम् ॥ ओ॒र॒हो॒ऽहो॒यि॑ । सा॒क्मु॒लो॑ । मर्ज्ज
 य॑ । तस्वमारा॑ । दशधीरा॑ । स्याऽधीत॑ । यो॒धनु
 चौ॑ । हरिःपर्या॑ । द्रवज्ञा॑ । हरियस्ता॑ । द्रोणन्न
 ना॑ । क्षे॒उत्ति॑ । यो॒उ४३ । ना॒उवाप॒जाई॒प॒र्व॒यि॑ ॥(१)
 सम्मातुभायिः॑ । नग्निशुः॑ । वावशाना॑ । वृषादधा॑
 न्वेउपुरु॑ । वारोचङ्गायिः॑ । मर्यीनियो॑ । षांमभि॑ । नि
 ष्कृतंयान्॑ । मङ्ग्लक्षतायि॑ । कलशे॑ । ऊ॒उ४३ । खी
 श्याप॒भाई॒प॒र्व॒यिः॑ ॥(२) उतप्रपायि॑ । या॒उज्जधः॑ । अवि
 याया॑ । इन्दुर्द्वारा॑ । भो॒उःस॒च । तेत्सुमेधाः॑ । मूर्हा॑
 नङ्गा॑ । वा॒उःपय॑ । साच्चमूष॑ । औ॒र॒हो॒ऽहो॒यि॑ । अभि
 श्री॒णा॑ । ती॒उवस्तु॑ । भा॒उ४३यिः॑ । ना॒उना॒प॒यिक्ता॒प॒र्व॒
 यिः॑(३) ॥ ८ ॥ [२]

॥ औश्वनम् ॥ साकाम् । उक्षोमर्ज्ययन्ता । स्वसा
 इराः । हशधीरा । स्थाश्वीत । योधनुचौः । इरिः
 पर्यद्रवज्ञाःम् । रियारवस्था । द्रोणनना । क्षेष्ट्रति ।
 योश्वैः । नाश्वाप्जाद्पद्यि ॥(१) साम्ना । तुभिर्ज
 शिष्ठुर्वा । वशाश्वनाः । वृषादधा । न्वेष्टपुरु । वारो
 अद्वायिः । मर्यीनियोषासभिनायिः । कृतारव्यान् ।
 सङ्कृतायि । कलशे । ऊश्वैः । स्त्रीव्याप्भाद्पद्यि
 यिः ॥(२) ऊता । प्रपिष्यजधरा । वियाश्वाः । इन्द
 द्वारा । भौशःसच । तेत्तुमेधाः । मूर्ढानङ्गावःपयसा ।
 चमूरव्यू । अभिश्रीणा । तौश्वस्तु । भाश्वैयिः । ना
 श्वनाप्यिक्ताद्पद्यिः(३) ॥ ४ ॥ [३] १५

अथ पिबासुतस्येति प्रगाथामकं लृतौयं सूक्तम्—

तत्र प्रथमा ।

१२ अ० १३ अ० १४ अ० १५ अ० १६ अ० १७ अ० १८ अ० १९ अ०

पिवासुतस्यरसिनोमत्स्वानद्वंद्रगोमतः ।

— 2 —

हे “इन्द्र !” “रसिनः” रसवतः “गोमतः” गोर्विकारैः
पयः-प्रभृतिभिः अपण-द्रव्येर्युक्तस्य “नः” अस्मदीयस्य “सुतस्य”
अभिषुतस्य [“क्रियाग्रहणं कर्त्तव्यम्”]—इति कर्मणः सम्पूर्दान-
त्वाच्छतुर्थर्थे (२, ३, ६२) —[षष्ठी] ईदृशं सोमं “पिब”, पौत्रा च
“मत्स्य” दृमो भव । अपि च त्वं “सधमाच्ये” सह मादयितव्ये
सहितैरस्माभिस्तर्पयितव्ये सोमे “आपिः” आपयिता बन्धुः सन्
“नः” अस्माकं “तृष्णे” वर्डमानाय “बोधि” बुधस्य “ते”
त्वदीया “धियः” बुद्यः अनुग्रहात्मिकाः “अस्मान्” स्तोतृन्
“अवन्तु” रक्षन्तु ॥

“सधमाद्ये”-“सधमाद्यः”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳

भूयामतेसुमतीवाजिनोवयम्भानम्भरभिमातये ।

18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

ॐ आच्चित्राभिरवतादभिष्ठिभिरानः सुन्नेषु यामय ॥२१॥१६

* श० आ० ३, ४, ५, ७ (१भा० ४६५४०)° = श० वे० ५, ३, २५, १।

† २० वे ५, ७, २५, १।

हे इन्द्र! “सुमतो” शोभनायां बुद्धौ अनुग्रह-बुद्धौ “वाजिनः” हविष्मन्तो वयं “भूयाम्” वर्त्तमाना भवाम् “अभिमातये” अभिमन्यत इत्यभिमातिः शत्रुः* तस्मै तदर्थं “नः” अस्मान् “मा स्तः” माहिंसौः [सृष्टः हिंसायाम् (क्रा० प०) माहिंलुक्षि छान्दसख्ने लुक्] । अपितु “अभिष्ठिभिः” अभ्येषणीयाभिः प्रार्थनौयाभिः “चिवाभिः” चायनौयाभिः बहुविधाभिर्वा त्वदौयाभिः “जतिभिः” “अस्मान्” “अवतात्” [अव रक्षणे (भा० प०)] । तथा “नः” अस्मान् “सुन्नेषु”† सुखेषु “आ यामय”‡ आयतान् कुरु सर्वदा सुखिन एव कुरु ॥ २ ॥ १६

४ ४ २ ४ ५ ४ ५ १ ८ २
॥ अभीवर्त्तम् ॥ पिवाऽसूत्तस्यरसिनोवा । मात्स्वान्

१ ९ १ ८ १ ३ ३ ४ ४ २
इ । द्रगोमात्तारः । आपिन्नीवाऽ॒२३४ । धिसधमा ।

१ १ १ १ १ २ २ १ १
दियेवा॑ह्र्व॑यि । अस्माऽचात्वार । तुतायि । धा

३ १ १ १ ५ ४ २ ४ ५ २ ४ ५
२४५ । या॒२४५ः ॥(१) अस्माऽचात्वन्तुतेधियोवा ।

१ ८ २ १ २ १ ८ २
चास्माऽशव । तुतायिधात्यारः । भूयामता॑२ ३ ४

३ ४ ५ ८ २ १ २ १ १ २
यि । सुमतौवा । जिनोवा॑यारम् । मानास्तात्तरार ।

* ‘कथवा कसिद्रोगः’—इति वि० ।

† ‘हृषेषु—वस्त्रेषु’—इति वि० ।

‡ ‘स्थापयेत्यर्थः’—इति वि० ।

१२ १ ११११ ५८ १
 भिमार् । ता॒र॒४५ । या॒र॒४५४यि ॥(२) माना॒श्वार्
 ४ ५८ ०५ १२ १२ १२ १२
 रभिमातयोवा । मानश्वर् । भिमाताश्यारयि । आसा
 १ ३४५८ २१ १
 च्चिचार॑२३४ । भिरवतात् । अभायिष्टा॑यिभारयः ।
 २१ १ १ ११ ११
 आना॒श्वश्वारयि । शुया॒इ । मा॒र॒४३ । या॒र॒
 ११
 ४५३ ॥ ८* ॥ [१]

४९८ ४२०५ ४५ ८ ११
 ॥ उत्सेधम् ॥ पिबास्तुतस्वरसिनः । मत्स्वा । नथा
 ३४ औ॒होवा । द्रगोमताऽरः । श्वा॑४७वा॑४३ । ज३४
 ५ ३८ १ ४२ ५८ ५८ १ ११
 पा । आपा॒हिनीवो । औ॒होवाहायि । धायिसधमा ।
 १२१ १२ २ ५ ३२
 दियेवाहै । श्वा॑४७वा॑४३ । ज३४पा । आसा
 ३४७व । औ॒होवाहायि । तुताश्यिधाप्याद५६ः ॥(१)
 ४९८ ८ ८ ५८ ८ १२ ३४५
 असा॑४७वन्तुतेधियो । स्वान् । अवा॑४४४ औ॒होवा ।
 ११८ १ ५ ३२४ ४
 तुतेधियाऽरः । श्वा॑४७वा॑४३ । ज३४पा । भूयाश्म

* क० मा० द्व० १४० द्वा० ।

ता । औहोवाहायि । वमतीवा । जिनोवायम् ।
 हाश्चउवार॒३ । जश्चपा । मानाश्चत्तर । औहोवाहा
 यि । भिमाश्चापुयाद्धू६ ॥(२) मानस्त्रभिमातये । मा
 नः । स्तराश्चौहोवा । भिमातयाऽर्थि । हाश्चउवा
 र॒३ । जश्चपा । अस्माश्चित्ता । औहोवाहायि ।
 भायिरवतात् । अभिष्टायिभिः । हाश्चउवा । जश्च
 पा । आगाहःसुन्दरे । औहोवाहायि । शुद्धाश्चमाप्या
 ईू६ । जश्च॒४५(३) ॥ १५* ॥ [२]

॥ निषेधम् ॥ पिबासुतस्याश्चरसिनाः । मत्स्वानच्चा
 यि । इगोमतारः । इच्छाऽ । आपाश्चयिन्नीर्वो । हा
 होर॒४४हा । धायिसधमा । दियेवारश्चर्द्धायि । इच्छाऽ ।
 आस्माश्चुच्चावा । हाहोर॒४४हा । तुताश्चयिधापुयाद्धू५

* क० गा० १४५० १४०० १५४० ।

२८ २८ १ ११ २८ १
 ईः । अस्माऽच्चवन्तु इते धियाः । अस्माऽच्चवा । तु ते धि
 १२ १२ ४५ २४ ५ १२
 यार्वः । इहाऽ । भूयाऽमातायि । हाहो२३४हा । सू
 २२ १ २२ १ १ १२ १२ ४५
 मतीवा । जिनोवा२३याम् । इहाऽ । मानाऽस्तरा ।
 १ ३ ४ ११ ४ २८
 हाहो२३४हा । भिमाऽतापूयाऽपू॒धि ॥(२) मानस्तर
 २८ ८ १११ १२ १ १२
 भी॒श्मातयायि । मानाऽस्तरा । भिमातयार्यि । इहा
 १२ ४ ५ १२ ५ १ २१
 ३ । आस्माऽस्त्रायिचा । हाहो२३४हा । भायिरवतात् ।
 २ १ १ १ ११ १ १२ ४५ २
 अभिष्टा२३यिभायिः । इहाऽ । आनाऽःस्त्रायि । चा
 ३ ५ १२ ४ ३१११
 हो२३४हा । षुयाऽमापूयाऽपू॒धि । चै२३४५(३) ॥१६॥[३]
 ४ ४ १३४ ५ १८ १
 ॥ पृष्ठम् ॥ पिबा॒श्चुतस्त्ररसिनाः । मस्त्वानद्वगो
 १ १२ १८ ८ १
 मता२३होइया । आपि न्नीबोधि सधमाद्येवृधा २ ३ होइ
 २ १८ १ १ १ १
 या । अस्माऽच्चार्ववा । तु तायिधा२३या ३ ४ ३ः ॥(१)
 ५ ४ १३४ ८ ५ १८ १
 अस्माऽच्चवन्तु इते धियाः । अस्माऽच्चवन्तु इते धियार॒हो

२१८ र ८८ र १ इया । भूयामतेसुमतीवाजिनोवया२३४होइया । मा
 १ २ १८ २ ५८ २३
 नस्तार२३रा । भिमाता२३या३४३यि ॥(२) मानाश्स्तर
 ४८५ १८ र १ १८
 भिमातयायि । मानस्तरभिमातया२३यि३होइया । अस्ता
 र ८ १८ १८ १८
 चिन्नाभिरवतादभिष्ठिभार२३यि३होइया । आनःसूर२३स्ता
 यि । शुयामा२३या३४३ । ओ२३४५३ । डा(३) ॥१२#॥[४]

२१८ ८ ८
 ॥ जमदग्नेःसाम ॥ पिवासुनस्तरसिनोमत्स्वाहाउ ।
 ना॒रः । इन्द्रार्गोमता२३ः । हाउ । आपिन्नार्थ्वो ।
 १० १८ १८ १८ १०
 धिसाधमार । दियेवृधा२३ । हाउ । अस्ताल्लच्चवा
 २३ । ह्वा । तुतेऽहोर । या२३४३होवा । धियज
 १११ २८ ८ ८ ८
 २३४५ ॥(१) अस्ताल्लच्चवन्तुतेधियोस्तान्हाउ । आ॒र ।
 १८ १८ १८ १८ १०
 वन्तूर्तेधिया२३ः । हाउ । भूयामार्त्ते । ह्वमतीवा
 १८ १८ १८ १० १८
 २ । जिनोवया२३म् । हाउ । मानास्तरार२३ । ह्वा ।

* अ० ग० १६८० १७०० १७३० ।

३ २ १ ३ ५८ ८ २ ३ ११११
 भिमाऽहोर । या॒र॒४ औहोवा । तयज्ञ २ ३ ४ ५ ॥(२)
 २ ८ ८ ८ ८ ८ १ १ १८
 मानस्तरभिमातये मानोहाउ । स्ता॑२ः । अभा॑रयिमा
 २ १८ ८ १०
 तया॒र॒यि । हाउ । अस्माच्चारयित्रा । भिरावता॑२
 १ १ २ १०
 त् । अभिष्टिभार॒यिः । हाउ । आनाःसुम्ना॑२ ३ यि ।
 १ २ ३ १ १ ६ ५८ ८ १८
 हा॑ । पुया॒र॒४ २ । या॒र॒३ ४ औहोवा । मयज्ञ
 ११११
 २ ४ ४ ५४(३) ॥ १६* ॥ [५] १६

अथ तिरस्मैसमेति लक्षात्मकं चतुर्थं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१ २ ३ २ ३ १ ३
 त्रिरस्मैसप्तधेनवोदुदुश्चिरे
 ३ २ ३ १ २ ३ १ १
 सत्यामाश्चिरम्यरमेव्योमनि ।
 ३ २ ३ १ ८ १ ८ ३ २ ३
 चत्वार्यन्याभुवनानिनिर्णिजे
 १ २ ३ १ ८ १ ८ १ ८ १ ८
 चारुणिचक्रेयहृतैरवहृत ॥ १० ॥

* क० गा० १प० २४० १६सा० ।

† इ० आ० ६, १, २, ७ (२सा० १प०४०) = इ० वे० ७, १, २३, १ ।

“परमे व्योमनि” विविधमोममवनं गमनं देवानामवेति व्योमा यज्ञः, तस्मिन् स्थिताय यहा परमे व्योमनि अन्तरिक्षे वत्समानाय “त्रिः सप्त” एकविंशति-सङ्घाकाः “धेनवः” प्रौण-यित्रयो गावः “सत्यां” सत्यं यथार्थभूतम् “आश्रिरम्” आश्रयमाणं “दुदुक्षिरे” दुहन्ति [यहा, त्रिः: सप्त हादय मासाः पञ्चार्त्तवः अथ इमे लोका असावादित्य एकविंश इति, एतैः सर्वैः सह गोषु उत्पत्तयते तदावो दुहन्तीति] । किञ्चावं सोमः “अन्या” अन्यानि “चत्वारि” “भुवनानि” उदकानि वसतीवरीस्तिस्त्रैकधना इति, तानि चतुःसङ्घाकानि “चारुणि” कल्पाणानि उदकानि “निर्हिंजे” निर्हेजनाय परिशोधनाय “चक्रे” करोति । “यद्” यहा अथम् “ऋतैः” यज्ञैरेव “वर्हितः” वर्हितवान् तदा करोति ॥

“दुदुक्षिरे,” “परमेव्योमनि”-“दुदुक्षे,” “पूर्वेव्योमनि”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

१८ २८ २१२२१११

सभक्षमाणो अमृतस्य चारुण

१२७ ३ १११११

उभेद्यावाकाव्येनाविश्वश्रये ।

१२ ३२३ १२११२ १

तेजिष्ठाप्तपोमृहनापरिव्यत

११३१११ २२११२ ३२

यदीदेवस्य अवसासदोविदुः ॥ २* ॥

* च० द०३, १, १३, २ ।

“सः” “भस्यमाणः” “चारणः” कल्पाणस्य “अमृतस्य” उदकस्य [“क्रियायहणमिति कर्मणः सम्प्रदान-सञ्ज्ञा, “चतुर्थर्षे वहुतम् (२, ३, ६२)” — इति पाठौ] चारूदकं भस्यमाणः [इकारलोपश्चान्दसः (३, ४, ६७)] भिस्यमाणः यष्टुभिः याच्यमानः सन् “उभे” “द्यावा” [द्यावादेशस्य हन्ते विहितत्वात् उत्तरपदाभावेऽपि हन्तः प्रतीयते] उभे द्यावापृथिव्यो “काव्येन” कवि-कर्मणा “वि शश्वेषे”* विहृतकारातिशयेन निमित्तेन प्रदेनोदकेन सम्पूर्यतीत्यर्थः। किञ्च ‘तेजिष्ठाः’ अतिशयेन दीपानि “अपः” उदकानि “मंहना” महत्वेन “परि व्यत” तदा परित आच्छादयति। “यदि” यदा ऋत्विजः “देवस्य” द्योतमानस्य सोमस्य “सदः” स्थानं “अवसा”† हविषा युक्ताः सन्तः “विदुः” यागर्धं जानन्ति लभते तदा आहणीतौति। [विद इने (अदा० प०) “सिजभ्यस्त (३, ४, १०८)” — इति फिर्जु-सादेशः] ॥

“भस्यमाणः”—“भिस्यमाणः”—इति पाठौ ॥ २ ॥

अथ दृतौया ।

११ ३१८ २२३१
तथस्यसन्तुकेतवोमृत्यवो

२ ३१२६१८ २८
दाभ्यासोजनुषीउभेषनु ।

* ‘विश्वेष—विविधं शिथिष्ठोकरोति’—इति वि० ।

† ‘अवसा—चक्रेन वहेन वा’—इति वि० ।

१२३ १२३ १८ ११
येभिन्नम्याचदेव्याचपुनत

१८ २१९

आदिद्राजानमनाचगृभ्णत ॥ ३४ ॥ १७

“अस्य” एतादृशस्य सोमस्य “केतवः” प्रज्ञापकाः सर्वे वाय-
नीया रथमयः । कौटृशाः ? “अमृत्यवः” मरण-धर्म-रहिताः अत-
एव “अदाभ्यासः” [“दमेष्वेति वक्तव्यम् (७, ३, ६८ वा०)”—
इति श्लृष्ट] परेरहिंस्यास्वेतादृशा अस्य रथमयः “उभे”
“जनुषी” जन्मना स्थावर-जङ्गमात्रके हे “अनु” लक्ष्मीहत्य
“सन्तु” रचन्तु [ओषधीनामग्रे सोमो रेतो निषिद्धति यज्ञः
मनुषाणाच्च धारा: स्ववति खलु] सोऽयं “बेभिः” यैः केतुभिः
“नृदणा” नृगणानि बलानि “देव्या” देवार्हाणि चाकानि “पुनते”
प्रेरयति । “आदित्” अभिषवानन्तरमेवाऽ “राजान्” सोमं
“मननाः” मननीयाः स्तुतयः “अग्न्यग्नत” परिगृह्णन्ति प्राप्नु-
वन्तीत्यर्थः “हृयहोः”—इति छान्दो भकारः ॥ ३ ॥ १३

१ ॥ मारुतम् ॥ चारू ३ ४यिः । ५८ ४५८ ४५८ ४ अस्मैसप्तधेनवोद्दीपी ।

४ ५ ११८८ १८१
द्वोऽग्नायिरायि । सत्यामाश्चिरम्बरमायि । वियोमानी॑ ॥

* भ० वे० ३, ९, २३, ३।

† ‘आत्’-‘इत्’—इति पदपूर्णे—इति विद् ।

अत्वार्यन्याभुवना । निनिर्णयिजार्थयि । चारुणार२
 ४यिवा । क्रेयहृतैः । आवाइर्द्धाप्रताद६प६ ॥(१) सा२३
 ४ः । भक्तमाणोच्चमृतस्यचौ । चारुणाः । उभेद्यावाका
 व्येना । विशश्राथार्थयि । तेजिष्ठाच्चपोम७हना । परि
 व्याता२३ । यादौदा२४४यिवा । स्यश्रवसा । सादौ३
 वापुयिद६प६ः ॥(२) ते२३४ । चस्यसन्तुकेतवोच्चमौ ।
 होर्थ्यावाः । अदाभ्यासोजनुषी । उभेचान्२ । येभि
 नूरुणाच्छदेव्या । चपुनादा२र्थयि । आदिदा२३४जा ।
 नम्मननाः । आगाइर्मणाप्रताद६प६(३) ॥ १२* ॥ [१] १७
 इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य हादशस्याभ्यायस्य
 पञ्चमः खण्डः ॥ ५ ॥

* ऊ० गा० प्र० १४० १२४० ।

ਅਥ ਪਤੀ ਸਾਹੇ—

अभिवायुमिति दृचाक्षरं प्रथमं सूक्तम्,

तथा प्रथमा ।

३२३२३२३२० अभिवायं वौत्यर्षा गृणानो

१२१८ १८ ३१९
ऽस्तु भित्तिवावरुणापूर्यमानः ।

३१८२८ ५ ११ ६२
अभौनरन्ध्रीजवन्धुरथेष्टा

३१ ३११३१९
मभीक्रंवृषणंवज्जाङ्गम् ॥ १* ॥

हे सोम ! “गृष्णः” सूयमानस्य “मित्रावद्या” मित्रा-
वद्यो च पानाय “अभि” गच्छ । किञ्च “नरं” सर्वस्य नेतारं,
“धीजवनं” दुष्या समं वेगं कुर्वाण्, ॥ “रथेष्ठा” रथे तिष्ठन्तम्
[अनेनाश्चिमावभिधीयते ; एकवचनन्तु प्रत्येक-विवक्षया समु-
दाय-विवक्षया वा ; एतादृशावश्चिनो चाभिगच्छ] । तथा “हृषणं”
कामानां वर्षकं “वच्चवाहु” वच्च-युत्त-इस्म “इन्द्र” च त्वं
पानाय “अभि” गच्छ ॥ १ ॥

* अ० व० ७, ४, २०, ४।

+ 'चौकरम्—चौरुद्धिः तथा जावम् वेगवन्नम् चाचवा मनोजवैरस्यः जलारम्'

अथ हितौदा ।

११ १२ ११३३ ११२ १११ ११२
अभिवस्तासुवसनान्यर्थमिधेनूःसुदुष्टाःपूयमानः ।

११३ १४ १५ ११३३ १११ ११२
अभिचन्द्राभर्त्तवेनोहिरण्याभ्यश्वाच्यथिनोदेवसोम ॥ २४ ॥

हे “सोम !” अस्माकं “सुवसनानि” सुपरिधानानि “अभि” गमय [यदा, सुवसनानि शोभन्-वस्त्र-सहितानि “वस्त्रा” वस्त्रा-रथाच्छादकानि धनानि “अभि” गमय । किञ्च “पूयमानः” पवित्रेण त्वं “सुदुष्टाः” सुषु पथसी द्वोग्नीः “धेनूः” नवप्रसूति-का गाः “अभि” प्रापय । अपिच “चन्द्राणि” आङ्गादकानिन् “हिरण्यानि” “भर्त्तवे” भरत्ताव दोमशास “जः” अस्माकम्^३ “अभि” गमय । तथा हे “देव” स्तोतव्य ! हे “सोम !” “रथिनः” रथवतः अस्माकम् “अभि” प्रापय ॥ २ ॥

अथ दृतौदा ।

११ १२ ११३३ ११२ ११३३ १११ ११२
अभौनोर्धर्षदिव्यावसून्यभिविश्वापार्थिवापूयमानः ।

११३३ ११२ ११३३ ११२ १११ ११२
अभियेनद्रविणमश्ववामाभ्यार्थेयच्छ्रमदग्निवनः ॥ २५ ॥ १८

हे सोम ! पवित्रेण “पूयमानः” त्वं “दिव्या” दिव्यानि

* च० व० ७, ४, १०, ५ ।

† ‘चन्द्राहि—काकानि’—इति वि० ।

‡ ‘जः—चरभ्यम्’—इति वि० ।

¶ च० व० ७, ४, ११, १ ।

दिवि भवानि “वसूनि” धनानि “नः” अस्माकम् “अभर्त्य”
 अमिममय तथा “पर्थिवा” पर्थिवानि पृथिव्यां भवानि
 “विश्वा” विश्वानि सर्वाणि धनान्यभिमय। तथा “वेन”
 त्वदौयेन सामर्थ्येन “द्रविष्ट” धनं “वयम्” “अश्वाम्” अभि
 आप्नुयाम तत् सामर्थ्यम् “अभि” गमय। किञ्च “आर्षयम्”
 ऋषीषामृषिपुचाणां योग्यं धनं “जमद्विवत्” जमद्वेर्वचा
 त्वं प्रापय एवं “नः” अस्माकमपि अभर्त्य [यहा, आर्षयम्,
 ऋषीषां योग्यं मन्त्रं जमद्वे: स्वभूतं मन्त्रं यथा स्वादुतमम्
 अकार्षीः एतमस्माकं ताहृशं मन्त्रं स्वादुतमं कुर्विति मन्त्रङ्गष्टा
 स्तोता कुक्षो नाम ऋषिः प्रार्थयते] ॥ ३ ॥ १८

१२१
 ॥ पार्यम् ॥ ओ॒हो॒होयि । अभिवायूम् । वौ॒ह
 १३४५ २ १ ११८ १२४५
 तिप । षागृणानाः । अभिमित्रा । वहणा । पूयमानाः ।
 १२१ ३ १ २ ३४५ ११
 अभीनराम् । धौ॒जव । न॒रथेष्टाम् । अभिइन्द्राम् ।
 १२ १ १ १४
 वृषणम् । वा॒४३ । जात्वापूङ्ग॑६५६८म् ॥(१)
 ११ ११ १३४५ २ १८ ११
 अभिवस्त्रा । चुवस । नानियर्षा । अभिधेनूः । छदु
 र १३४५ १ ११८ ११४
 घाः । पूयमानाः । अजिचन्द्रा । भर्त्तवम् । नोहिर
 ५ १ १ ११ १ ११४
 एषा । अभियश्वान् । रथिनः । दात्र४३यि । वात्सो

२ ११ ३ १ १३४ ५
 पूमादपूर्व ॥(२) अभीनोच्चा । पाऽदिवि । यावद्धनौ ।
 २ १ २ १२ १३४ ५ २ १८
 अभिविश्वा । पाऽर्थिवा । पूयमानाः । अभियेना ।
 ११ १३४ ५ ३ २ १
 द्रविणम् । अश्वामा । औ॒श्च॒श्चो॒यि । अभिय॑र्ष ।
 २ १ १ १ ४
 या॒ जमत् । आ॒ ३४६ । ग्रा॒ यिवा॒ ५ ना॒ ६ ५६ः

(३) ॥ १४* ॥ [१] १८

अथा॑ यज्ञायथाइति लृचामकं हितीयं स्तुतम्,

तत्र प्रथमा ।

१२ १२ ३१२ ३१२
 यज्ञायथा॒ अपूर्व्यमध्वन्वृत्त्वत्याय ।

१२३१२ ३१२ ३१२ २८
 तत्पृथिवी॒ मप्रथयस्तदस्तम्भाउतो॒ दिवम् ॥ १५ ॥

हे “अपूर्व्य” एत्तो अतिरिक्ते अपूर्व्य वर्जित ! हे “मध्वन्”
मंहनीय-धनवन् ! “इत्तद् !” “हुत्वहत्याय” हुत्वहननायै “यद्”
यदा त्वं “जायथा॒ः” उत्पन्नः प्रादुर्भूतोऽसि “तत्” तदानीमेव

* ख० गा० ८प्र० १४० १४सा० ।

† ‘उल्लो॒ भिष्मः । उल्लः॒ षष्ठः॒ । उल्लो॒ भिष्मित् । इदानी॒ वरसामाजः’—
इति विं० ।

‡ अ० व० ६, ६, १२, ५ ।

¶ ‘अपूर्व्यगुह !’—इति विं० ।

§ ‘हुत्वहत्य इन्द्रो॒ भिष्मी॒ यते, तस्यै॒ द्विदद्याय॑ इति॒ वास्तव्येषः’—इति॒ विं० ।

“पृथिवी” प्रथमानां भूमिम् “अप्रथयः” प्रथितां दृष्टामकरोः ।
“उत्” अपि च “तत्” तदानीमेव “दिवं” द्युलोकम् अन्तरि-
क्षे एव “प्रस्तुभाः” निरहामकार्षीः [एतादृशं वौर्यं लद्यस्य न
सशब्दतौत्वर्थं द्योतयति अपूर्व्येति पदम्] ॥

“उतोदिवम्”—“उत्याम्”—इति पाठो ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

११०१२ २२६१६१८ १८
तत्त्वयज्ञो अजायत तद्केऽउत हस्तुतिः ।

१८ १८ १८१६२२ १७ २१२
तद्विश्वमभिभूरसियज्ञातं यज्ञजन्त्वम् ॥ २* ॥

हे इन्द्र ! “यद्” यदा त्वम् अजायथाः तदानीं “ते”
त्वदर्थं “यज्ञः” अन्निष्टीमादिः “अजायत” सोम-पानार्थमभूत् ।
“उत्” अपिच “तद्” तदानीं “हस्तुतिः” [हस इसने (स्वा०प०)
हासकारो प्रौत्तर्वं क्रियमाणो हर्ष-सुचको द्वितीय-मन्त्रोऽपि
अजायत । किञ्च तदा “यद्” “जातं” भूतजातं “यज्ञ”
“जन्त्वम्” [ज्ञत्वार्थं त्व-प्रत्ययः] जनितव्यं विश्वमस्ति, “तत्”
“विश्व” सर्वम् “अभिभूः असि” स्व-महिजा अभिभूत-
वानसि ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

११२१६१८१८१८ १८ ३२
आमात्मुपकमैरयच्चात्म्यं श्रोहयोदिवि ।

३१८ १८ ३२३१९ ३२
घर्मन्नसामन्तपतात्मुक्तिभिर्जुष्टङ्गिर्वणसेवृहत् ॥ २ ॥ १८

* स्व० व० ६, ६ १२, १।

† स्व० व० ६, ६, १२, १।

हे इन्द्र ! “आमासु” अपक्षासु गोषु “यक्षं” पथः “ऐरक्षः”
ग्रेरय [तथा च मन्त्रः—“आमासुचिहिष्वे पक्षमन्तः” इति ।
किञ्च, “दिवि” युलोके “सूर्यम्” “आरोहयश” [पूर्वं पञ्चो-
नामासुरा अङ्गिरसां गा अपहृत्याम्बकारावृते कम्भिंवित् पर्वते
खापितवन्तः, ततोऽङ्गिरसः इन्द्रं सुस्वा याः पुनरस्यम्ब-
माहरेति तैरुक्तम् इन्द्रो गदां स्थानं तमसाहतं दृष्टा तच गो-
प्रदर्शनाय युलोके सर्वप्रकाशाकं सूर्यसारोहितवान्] खापित
वानसि [“चादि-सोपे विभाषा (८, १, ६२)”]—इति पूर्वस्य
ऐरयइत्यस्य न निवातः । अथ यरोचतोऽर्हस्यः—] हे
स्तोतारः ! “सुहक्षिभिः” शोभनाभिः सुतिभिः “न तपत”
इन्द्रं तौल्यीकुरुत [इन्द्रं सुतिभिः यथा तपन्ति तद्वत्] ।
ततः “गिर्वणसे” गौर्भिर्वननौयायेन्द्राय “ज्ञुष्ट” प्रौतिकरं
पर्यातं वा “बृहत्” महत् बृहदास्यं वा “साम” गायत ॥२॥१८

अथ मस्यपायीति द्वचामकं हतौयं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१८ २८ ३२३ १२ ३ १८ २८
मत्यपायितेमहःपाचस्येवहरिवोमत्सरोमदः ।

१२३१३ १२ ३ १२ ३१२
बृषातेवृष्टाद्वन्दुर्वाजीसहस्रसातमः ॥ १* ॥

हे “हरिवः” हरित्यां तद्विन्द्र ! “महः” महान् पूर्णो-
इयं सोमः “पाचस्येव” पात्रेणेव सोमपाचेष्यथा धार्यते सोमः

* ए० व० १, ४, १८, १।

तत्सद्वशेन त्वया [द्वृतीयार्थे षष्ठी (३, १, ८५) । यहा, ‘पावस्य’ ‘ते’ तव स्वभूतः ‘महः’ महान् सोमइति वा योजना] “अपायि” पौतः [आशंसाया विवक्षितार्थत्वात् भूते-र्थे प्रयोगः] यतः पिब अतो “मक्षिः” माद्यसि माद्यस्त्वा । “मक्षरः” मद-साधनः, “मदः” तर्पयिता ; “तुषा” वर्षिता, “इन्दुः” क्लेदयिता आङ्गाद-कारीत्वर्थः, “वाजी” अववान् अवकार्य-द्वसि-सज्जावात् अववानिल्युच्यते, “सहस्रसातमः” अपरिमित-दाढ़तमः सहस्र-पुरुष-सम्भजन-पर्यन्त-गत्यतिशयो वा एवं महानुभावः सोमः सम्मादितस्त्रं पिबेत्यर्थः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ १२७ ३२३१२
आनस्तेगन्तु मत्सरोवृषामदोवरेण्यः ।

२११ ३११३१८ १८
सहावाण्डिन्द्रसानसिः पृतनाषाढमत्यः ॥ २* ॥

हे इन्द्र ! “ते” त्वां “मक्षरः” मर्षण-साधनः सोमः “आगन्तु” आगच्छन्तु । कौट्योऽयम् ? “तुषा” वर्षकः “मदः” तर्पयिता, “वरेण्यः” वरणीयः, “सहावान्” सहायवान् अस्म-इत्तेन सोमेन सहायवान् सन् “सानसिः” अस्माभिः सम्भज-नीयः, “पृतनाषाढ्” शत्रुसेनाया अभिभविता अमर्त्यस भवेति ॥ २ ॥

* स० द० २, ४, १८, १।

अथ वृत्तौया ।

१८ ३१२ ३२३११२११

त्वङ्हिष्ठूरः सनिताचोदयो मनुषोरथम् ।

३१३१२ ३२७ ४२३२३११

सहावान्दस्यु मव्रतमोषः पात्रञ्जीविषा ॥ ३* ॥ २०

हे इन्द्र ! “त्वं” “हि” खलु “शूरः” श्रीर्यै पेतः “सनिता” दातासि । अतः “मनुषः” मनुषस्य मे “रथं” रथणं स्वन्धनं मनोरथं वा स्वर्ग-गमन-साधनं यज्ञार्थं रथं वा “चोदयः” प्रेरय । किञ्च त्वं “सहावान्” भूत्वा “दस्युम्” उपक्षयितारम् “अव्रतम्” अकर्मा णम् अनुष्ठायिनम् “ओषः” † दह । किमिव ? “शोचिषा” दौस्या ज्वालया अन्निः “पात्रः” स्वाधारं पात्र-विशेषमिव यागाधिकारी सन् यो न यजते, तं देहौत्तर्यः ॥ ३ ॥ २०

५ २ ४ ५४८ ५ १८११८ १

॥ कालियम् ॥ मत्सियाऽपायितेमह्माः । पात्रास्येवा ।

२३२१ १९८२ १ ८८८
हरिवोमार२३ । त्वरोमदाहः । वा२३४ । षातेवृष्णे ।

२ २ १८ ३१ ३१ ३ ५ ४
आश्यिन्दूः । वाजायिसहौ । वा३४३चो३४वा । स्वसा

५८ १ ४५४ ५ २१२१ ११
५तमाः ॥(१) आनस्तेऽगन्तुमत्सराः । वृषामदो । वरे

* अ० वे० १, ४, १८, १ ।

† ‘ओषः पात्र’ न—दौस्ये : पात्र’ न’—इति वि० ।

११ १ १ ५ २२
णियारङ् । सद्वार॑ । वा॒र॒३४ । इन्द्रसा । नाश्वा
यः । पृतनाषी । वा॒३३चो॒३४वा । अमापूर्तियाः ॥(२)
५ २ ४२५४ ५ १८१११ ३३११
तुवृहौश्वरःसनिता । चोदायोमा । नुषोरथार३म् ।
११ १ १ ५ २२ १२
सद्वार॑ । वा॒र॒३४न् । दस्युम् । ब्राताम् । योषाः ।
३३११ ३ १ ५ १२
पात्रौ । वा॒३४३चो॒३४वा । नशोपूर्चिषा । चोपूर्द्दि ।

डा(३) ॥ १६* ॥ [१] २०

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्न्यस्य हादग्न्यस्याध्यायस्य

षष्ठ्युष्टः ॥ ६ ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्दिं निवारयन् ।
पुमर्धांषतुरो देयाद् विद्यातीर्थ-महेश्वरः ॥ १२ ॥

॥ इति षष्ठ्युष्ट द्वितीयोऽर्हप्रपाठकः ॥ *

इति श्रीमद्राजाधिराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्तक-
श्रीबीर-बुक्क-भूपाल-साम्बाल्य-भुर्भुरेण सायणा-
चायेण विरचिते माधवीये सामवेदार्थ-प्रकाशे
उत्तराग्न्ये हादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

* अ० ग० २१प० १४० १६स० ।

† 'षष्ठ्युष्ट प्रपाठकस्य द्वितीयोऽध्यायः समाप्तः'—इति वि० ।

यस्य निःखसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ।
निर्झमे तमहं वन्दे विद्यातौर्ध्म-महेश्वरम् ॥ १३ ॥

॥ अथ चयोदशोऽध्याय आरम्भते ॥

तत्,

प्रथमे खण्डे—

पवस्पुष्टिमिति पश्चर्चं प्रथमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१२ ३२७ १२५ १३१८ १८
पवस्पुष्टिमात्तुनोपामूर्मिन्दिवस्यरि ।

३ १२६१८ २८
अयक्ष्मावृहतीरिषः ॥ १० ॥

हे सोम ! त्वं “दिवः” द्युलीकात् “हुष्टि” वर्ष “नः”
अस्माकं “सु” सुषु “आ पवस्प” समन्तात् चरण । एतदेव दर्श-
यति—“अपाम्” उदकानाम् “जमि” तरङ्गं दिवः “परि”
आपवस्प । अपिच “अयक्ष्माः” यक्ष-रहितानि अनामयानि
“वृहतीः” महात्मि “इषः” अन्नानि आपवस्प ॥ १० ॥

* च० द० ७, १, ६, १ ।

† विकर्ष-मते तु ‘आदु’—इत्येकं पदम् चतुरव आदु सोमधारादु—इति
आकामम् ।

अथ द्वितीया ।

१२ ११ २३२ ३ १२६१८ २८
तथापवस्थधारयाययागावद्वागमन् ।

१२ २१२ ३२
जन्यासउपमोगृहम् ॥ २० ॥

हे सोम ! लं “तथा” तादृशा “धारया” “पवस्त्र” चर ।
कौहस्तेष्वचाह—“यथा” यादृशा लदौयथा धारया “जन्यासः”
जन्याः अनु-जनपद-भवाः† “गावः” “दृह” अस्मिंश्चोके“नः”
अस्माकं सम्भवि “गृहम्” “उप आ गमन्” उपागच्छन्ति ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

२१२ ११२ ३११ ३११
घृतम्पवस्थधारयायज्ञेषुदेववीतमः ।

३१ १२ १८ १८
अस्मभ्यंवृहिमापव ॥ ३३ ॥

हे सोम ! “यज्ञेषु” “देववीतमः” अतिशयेन देवकामः त्वम्
“अस्मभ्यं” सोदभ्यः “घृतम्” उदकं “धारया” “पवस्त्र” चर ;
“ठिण्ठ” वर्षस्त्र “आ पव” ॥ ३ ॥

* अ० व० ०, १, ३, २।

† ‘जन्यासः—जनपदित्ताः’—इति च० ।

‡ अ० व० ०, १, ३, २।

अथ चतुर्थी ।

११९३ १२ २११ ११२

सनजर्ज्जव्याऽऽव्ययःस्मविचम्भावधारया ।

११२ २१३ ११

देवासःशृणवन्हिकम् ॥ ४१ ॥

हे सोम! “सुतः” अभिषुतस्वं “नः” असाकम् “ज्ञे”
अन्नाय “अव्ययम्” अविमयं क्षेत्रं “पवित्र” धारया सम्माति “वि धाव”
ग्राम्पुहि “देवासः” देवा अपिण् “हि कं शृणवन्” गमन-वेलाया-
मुत्पन्नं तद्वौयं शब्दं शृणवन्तु ॥ ४ ॥

अष्ट पञ्चमी ।

११ ११२ ११२

पवमानोऽसिष्यदद्रक्षाण्यपजहृनत् ।

१ १३ २३ १२

प्रलवद्वोचयनुचः ॥ ५६ ॥ १

“रक्षांसि” राजसाः “अप जहृनत्” “हृचः” आजीवा
दीप्तीः “प्रलवत्” मुराज्जवत् “रोचयन्” दीपयन् “पवमानः” सोमः
“असिष्यदत्” स्यन्दते ॥ ५ ॥ १

० “अव्ययं”—इति च०-पाठः ।

† च० व० ७, १, ६, ४ ।

‡ ‘अवदा वि अनरिद्वात् अव्ययं पवित्रं धाव’—इति वि० ।

¶ ‘देवासः शृणवन् हि कम्—एतच्छृणवन् हे देवाः! कं ग्रामपतिष्ठपं सोमम्
अवदा कं प्राजीयं सोमं—इति वि० ।

§ च० व० ७, १, ६, ५ ।

अथ प्रत्यक्षाद्विति चतुर्कर्तव्यं हितीयं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

११३१२ ३१२ ३१२

प्रत्यक्षैपिपौष्टेविश्वानिविदुषेभर ।

३ १३२ ३१२ ३१२

अरङ्गमायजग्मयेपश्चाद्घनेनरः ॥ १४ ॥

हे अध्यर्थी ! “नरः” नेतां यज्ञानां त्वम् “अस्मै” इन्द्राय “प्रति भर” अभिभर सोमं प्रयच्छेत्यर्थः । कौटश्यायेन्द्राय ? “पिपौष्टे” पातुमिच्छते “विश्वानि” सर्वाणि वेदानि “विदुषे” जानते “अरङ्गमाय” पर्व्यास-गमनाय “जग्मये” यज्ञेषु गमन-शैलाय “अपश्चाद्घने” [इविर्गतिकर्मा निष्प०२, १४, ६२] अपश्चाद्गमनाय सर्वधामयगमिने ॥

“नरः”-“नरे”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१३ ३१२३१२ ३१२

एमेनम्पत्येतनसोमेभिःसोमपातमम् ।

११ ३१३१२ ३१३१२

अमनेभिर्भृजोषिष्यमिन्द्र॒श्चुतेभिरिन्दुभिः ॥ २५ ॥

हे अध्यर्थवान् ! “सोमेभिः” सोमैः करणभूतैः “सोमपातमं” अतिश्वेत सोमस्य पातारम् “एनम्” इन्द्रम् “आ” अभिसुखं

* ए० आ० ४, २, १, १ (१मा० ७१६ ए०) = ए० व० ४, ७, १४, १ ।

† ‘ए० व० ४, ७, १४, २ ।

“प्रत्येत” प्रतिगच्छत [“ईम्”—इति निषातोऽनर्थकः] । कौटूष
मिन्द्रम् ? “अमवेभिः” अमचैः सोमयात्रैः अह-चमसादिभिः
“ऋजीविषणम्” ऋजीषं शब्दूणासुपार्जकं वलं, तद्वत्, [यहा,
ऋजीविषणमित्युत्तरच सम्बन्धनौयं, ‘सुतेभिः’ अभिषुतैः ‘इन्दुभिः’
सोमैः, ‘ऋजीविषण’ गतसारः सोमः ऋजीषः तद्वत्तम् । अथवा
अमत्रैः अपरिमितैरभिषुतैः सोमैः ऋजीविषणम् । ऋजेर्गत्यर्था-
इषणादि-साधन ऋजीष-ग्रन्थः, ततो मत्तर्थीयैति सङ्गतमित्यर्थः ।
एवंविधमिन्द्रं प्रति गच्छतेत्यन्वयः । अन्य आह—अमवेभिः
अहचमसादिभिः गतैः सोमैः ऋजीविषणं वलवत्तमिन्द्रं प्रति
गच्छतेति] ॥ २ ॥

अथ द्वतीया ।

१२ २२ ३४ २१ १२ ३ १२
यदौसुतेभिरिन्दुभिःसोमेभिःप्रतिभूषय ।

२३ १२२ १२ १२४ ३ १२ १२

वेदाविश्वस्यमेधिरोधृषत्तत्तमिदेषते ॥ ३* ॥

हे अध्यर्थवः ! “सुतेभिः” अभिषुतैः “इन्दुभिः” उम्दनशील
दीर्घसैवा “सोमेभिः” सोमैः “यदि प्रतिभूषय” इन्द्रं प्रति वहि
यूयं गच्छय [भू प्राप्तौ (भा० ४०)—इत्यस्यैतदूपं] तदानीं
“मेधिरः” मेधावीं† [मेधो यज्ञः (निष० ३, १७, ४) तदान् वा]
स इन्द्रः “विश्वस्य” विश्वं सर्वं भवद्वौयं कामं “वेद” वेत्ति
जानाति ज्ञात्वा च “धृषत्” शब्दूणां धर्षकाः सन् “तमित्” तं तं
काममेव “एषते” प्रापयति ॥ ३ ॥

* भा० वे० ४, ७, १४, ३ ।

† ‘मेधिरः—प्रयत्नः प्रज्ञादेः, धृषत् धारणार्थम्’—इति वि० ।

अथ चतुर्थी ।

३१ २२२८ ३१ २६११ १२

अस्माच्चाइदभ्यसोध्यर्थप्रभरात्म् ।

३१२ ३१२ ३१२१ १२ ११२

कुवित्समस्यजेन्यस्यगर्वतोभिश्वतेरवस्त्रत्* ॥ ४० ॥ २

“अस्माच्चाइत्” अस्मा एवेन्द्राय नान्यक्षै, हे अधर्यो ! त्वम्
“अन्यसः” सोम लक्षणस्यावस्था “सुतम्” अभिषुतं रसं “प्र भर”
प्रहर प्रयच्छेति यावत् । सचेन्द्रः “समस्य” सर्वस्य जेतव्यस्य
“गर्वितः” उक्तहमानस्य शब्दोः “अभिश्वतेः-अभिशंसनात् तत्-
क्षतात् हिंसनात् “कुवित्”ऽबहुशः “अवस्त्रत्” अस्मान् पातय-
त्वित्वर्थः ॥

“अवस्त्रत्”-“अवस्त्रद्”—इति पाठो ॥ ४ ॥ २

३४५८४५८ १२ १

॥ नानदम् ॥ प्रत्यस्मैपिषी । षटाहयि । वा२३४यि ।

१५ १४५ ४ ४ ४ ३८४५ १ ५

शानिविदुषे । भारा । अरङ्गमायज । मयो२३४शायि ।

१२१२ १ ५ ० ५ ० १२१२५

शापश्वादा । घूनो२३४वा । नापुरो६६हायि ॥(१) एमन

४५८ १२ १ ० ४५८ १ ४५

स्प्रत्ये । तनाऽ । सो२३४ । मेभिःसोमपा । तामाम् ।

* “अवस्त्रत्”—इति पाठ-पाठः ।

† प्र० व० ४, ७, १४, ४ ।

{ ‘कुवित्—कु-शब्देन उचित्वमिधीषते, तस्मा वित्’—इति वि० ।

६४ ३२४५ र १ ५ ४ ४ ४ ५ र
अमच्चेभिकृजी । षिणो२३४हायि । अमच्चेभिकृजी ।

३ ५ १ २ १२ १ ४ ४ ५
षिणो२३४हायि । आयिन्दूहृतायि । मिरो२३४वा ।

४ ५ १ ४२ ३२४५ १२ १
दू५भो६हायि ॥(२) यदी८८तेभिरि । दुमाश्यिः । सो

२३४ । मेभिःप्रतिभू । षाथा । वेदाविश्वस्यमोधिरो२

४ ४ १ १४२१ १ १ १११
३४हायि । वेदाविश्वस्यमोधिरो२३४हायि । धार्षताए

२ १ १ ४ ४ ५ १ १११
ताम् । इदो२३४वा । षापूतो६हायि(३) ॥ १ # ॥ [१]

१ ५ १२ ४ ४ ५
॥ गौरीवितम् ॥ प्रति । अस्माश्यि । पिषोषतायि ।

१८ १ १ १ ४ ५
विश्वानिविदुषेभरा२३ । आरङ्गमाव१२३ । यजापूरमया

१ ४ १ ४ ५ १ १ १
यि । आपश्वादा३१२३ । ध्वनेवा । नापूरो६हायि ॥(१)

५२२ १ १ ४ ५ १२२ १ १
एमे । नम्प्रा३ । तियेतना । सोमेभिःसोमपातमा२

१ १ १ १ १ १
४म् । आमच्चेभाव१२३यिः । ऋजापूर्विषणाम् । आयि

१ १ ४ २ ४ ५ १ १
दृ४स्ताव१२३यि । भिरोवा । दू५भो६हायि ॥(२)

* उ० गा० १०प्र० १४० १८० ।

५८ २१ ४६ ९
यदी । सुताश्यि । भिरिन्दुभायिः । सोमेभिःप्रतिभू
षथाऽ॒३ । वायिदाविश्वा ३१२३ । स्थमात्र्यिधिराः ।
१२ २ ४ ५ ८
धार्षत्तन्ना ३१२३म् । इदोवा । षा ५२ तो ६ हायि
(३) ॥ १२४ ॥ [२] २

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य चयोदशस्याध्यायस्य
प्रथमः खण्डः । ॥ १ ॥

अब हितौय-खण्डः—

वभवेत्विति षड्चं प्रथमं सूताम्,

तत्र प्रथमा ।

३१२३१२४ ३११ ३११
वभवेनुस्तवसेहणायदिविस्पृशे ।

१२ ३११
सोमायगाथमर्हत ॥ १८ ॥

* ज्ञा० गा० १४० १४० १४० १४० ।

† 'उत्त्राः स्त्रायामानः'—इति वि० ।

‡ 'स्त्रामो विष्वामभिवीचते'—इति वि० ।

¶ ज्ञा० गे० ८, ९, १०, ११, १२ ।

हे सोतारः ! “बभवे” बभु-वर्षाय “स्वतवे” स्व-वसाय*
“अरुणाय” कदाचिद्दद्यवर्षाय “दिविसूर्ये” दिवं सूर्यते सोमाय
“गायं” सुतिष्ठपा वाचम्† “अर्चत” उच्चारयतेत्यवः ॥ १ ॥

अथ हितौया ।

११ २११ २१२ ११२ १२

इस्तच्छुतेभिरद्विभिः सुत्तम्सोमस्युनीतन ।

१२११ २१२

मधावाधावतामधु ॥ २ ॥

हे ऋत्विजः ! “इस्तच्छुतेभिः” इस्त-प्रस्तुतैः “अद्विभिः” अभि-
व-यावभिः “सुतम्” अभिषुतं “सोम” “पुनीतन” पवित्रे
पावयत । अपिच “मधौ” मदकरे सोमेण “मधु” गच्यं पयः “मा-
धावत” प्रक्षिपत ॥ २ ॥

अथ दृतौया ।

१२११ १२ १२३११
नमसेदुपसीदतदध्वेदभिश्रीणीतन ।

१३१२

इन्दुमिन्द्रेदधातन ॥ ३६ ॥

* ‘अ रति यादपूर्वे’—इति चिऽ ।

† ‘गायं—मन्त्रज्ञमात् अद्यासामलवर्षम्’—इति चिऽ ।

‡ ४० च० ६, ०, १०, ५ ।

¶ ‘मधौ—मधुधते द्वोषकलात्’—इति चिऽ ।

§ ४० च० ६, ०, १०, १ ।

हे ऋत्विजः । “नमस्ते” नमस्तरेत्येव^१ “उप सौदत” सोम-
सुपगच्छत “दप्ते” दप्तेवां “अभि श्रीशीतन” सोममभि
श्रीशीत च । “इन्द्र” “इन्दु” सोमं “दधानत”^२ भक्ति च ॥ १ ॥

अथ चतुर्थी ।

१ १८ २८ ३१२ ३१ १८

अमित्रहाविचर्षण्यः पवस्त्रसोमशङ्कवे ।

३१२ ३१
देवेभ्योऽग्नुकामकृत् ॥ ४॥

“अमित्रहा” “विचर्षण्यः” विद्रष्टा “देवेभ्यः” “अग्नुकाम-
कृत्” अभीष्ट-कर्त्ता^३ त्वं “गवे” अस्त्राकं पश्वे “शं” सुखं
“पवस्त्र” चर ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमी ।

११ ११२ ३१२ ३११
इन्द्राय सोमपातवेमदाय परिविष्य से ।

३ १८ २८ ३१
मनश्चिन्मनस्स्पतिः ॥ ५॥

“इन्द्राय” “सोमपातवे” “मदाय” “परिविष्ये” परितः
पात्रेषु सिद्धये ॥ ५ ॥

* ‘एव्यः पादपूरवः’—इति वि० ।

† ‘इत् ग्रन्थः रेत्यर्थे’—इति वि० ।

‡ “श्रीशीतन”, “दधानत”—इत्यत्र “तप्तवत्तनयग्रामा (०, १, ४ ५)” —इति तत्प० ।

¶ एवं वे० ६, ७, १७, २ ।

§ ‘चतुर्कामकृत्—ये देवाणां कामाः, तेषां कर्मा सोमः’—इति वि० ।

॥ एवं वे० ६, ७, १७, २ ।

ਅਧ ਪਾਠੀ ।

१९ २० २१ २२ २३ २४ २५
पवमानसुवीर्यं श्रविष्टो मरिरीहिणः ॥

१३११

इन्दविन्द्रेणनोयजा ॥ ६१ ॥ ३

ह “इन्दो” क्षियमान “पवमान” शोम ! त्वं “सुवीर्य”
शोभन-वीर्येपि तं “रयि” धनं “नः” अस्माकं सम्बन्धिनम् “इन्द्रेष”
“युजा” सहायेन “नः” अस्मभ्य “रौरिहि” देहि ॥ ६ ॥ ३

अयोहेदभीति लृषामकं हितीयं सूतम्,

तद्व प्रथमा ।

अस्तारमेविष्वर्य ॥ १५ ॥

हे “सूर्य” [हादयसु भागुवु इन्द्रोऽपि सुर्यामना पठितः ।
तमात्] सूर्यामक ! सुवीर्य ! हे इन्द्र ! “शुतमं” सर्वदा देवत्वे न
विस्थात-धनम्, अतएव “हृषभं” याचमानानां धनस्त्र वर्षितारं
“नर्यापसं” नर-हितं नर्यं नर-हित-कर्ण्माणम्, “अस्तारम्” दान-

* “रीरचिष्ट”—रति च०-पाठः ।

ફાન્ડ કે ૯, ૧, ૧૭, ૪ ।

१ चारपेदीय-प्राण-पत्तीकमिदम् ।

¶ द० आ० २, १, ४, १ (१भा० ३०७ प०) = द० वे० ६, ६, २१, १।

शोक्षम् श्रीदार्यवल्मीताहृष्टं खोतारम् “अभि” लक्ष्म “उदेषि”
[ईदवधारणे] त्वमेव तस्य यज्ञे सुर्योमना उद्गातासि । “इ”
—इति प्रसिद्धौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१३११३१८ १८ ११११८ १८

नवयोनवतिमपुरोविभेदबाहोजसा ।

११ १११
अहित्त्वत्त्वावधीत् ॥ २४ ॥

“यः” इन्द्रः । “नवतिं” नवति-सहगाकाः ततः नव-सहगाकाः
एकोनशत-सहगाकाः गम्भरस्य “पुरः” पुरीः “बाहोजसा”
बाहु-बलेनैव “विभेद” दिवोदासाय भिनति च [तथाच
मन्दान्तरे—“दिवोदासाय नवतिष्ठ नवेन्द्रः पुरोधैरच्छम्भरस्य”
—इति] । स च “त्रिहा” त्रिवासुरस्य हन्ता । स इन्द्रः “अहिं
च” केनाप्यहन्तव्यं भेदमपामावरकं त्रिजासुरं वा अवधीत् । स
इन्द्रोऽस्माकं धनं ददात्वित्युक्तरेण सम्बन्धः ॥ २ ॥

अथ हृतीया ।

१३१२ ११८ १८ १२ १११

सनइन्द्रःशिवःसखास्वावद्गोमद्यवमत् ।

१११
उरुधारेवदोहते ॥ ३४ ॥ ४

* अ० व० ६, ६, १११ ।

† अ० इन्द्र इति सुर्योऽभिषीयते तथाच तारहरम्—“दिवाकीर्त्तवामा भवति
सर्वानुर्या”—इत्यादि ।

‡ अ० व० ६, ६, १११ ।

“सः” पूर्वोक्त-गुण-विशिष्टः “शिवः” कस्याचतमः “सखा” यष्टृयष्टव्य-स्तोत्रस्तोतव्य-लक्षणेन सम्बन्धेन “नः” अस्माकं मित्रभूतः एतादृश इन्द्रः “अश्ववत्” अश्वयुक्तं “गीमत्” पश्चादि-सहितं “शवमत्” [“अयवादिभ्यः”—इति प्रतिषेधात् मतुपो वत्वाभावः । यद इति धात्य-विशेषः] धात्ययुक्तं घनं “नः” अस्मभ्यं “दोहते” होम्युं ददातु । तत्र दृष्टान्तः—“उक्तधारेव” दोहन-काले प्रभूत-पयोधारा यदा बह्नां पोषयित्री गौः यथा वलस्य पयो दीग्धि तत्रा प्रभूत-धनम् अस्माकं होम्युं ददातु [दुहेल्मेट्टरडागमः (३, ४, ६४) ॥ ३ ॥ ४

१२ २ ४२

॥ स्वारसौपर्णम् ॥ उद्देदभिश्रुतामार्घाम् । वृषभ
 ४५८ १ ३ ५ १९ १ २१
 नर्या । ऊम् । पा२३४साम् । आस्तार्घवा । रामा
 २१ ५ ४ ५ २८
 यि । षिष्ठ२३४वा । रात्र्योर्द्धायि ॥(१) नवयोनवति
 १ ४३८४५८ र १ ३ ५ १२
 म्पूर्घराः । विभेदबाऊवो । ऊम् । जा२३४सा । आहा
 २ १ २१ ५ ४ ५
 दृउवा । चवृ । चच्छ२३४वा । वा५४ धो६ द्धायि ॥(२)
 १ २ १४८ १२४५८ १ १
 सनइद्रःशिवःसार्घा । अश्वावज्ञोमद्या । ऊम् । वा२३

* ‘शवमत्—यवपहृष्टमुपलब्धार्थम्, धात्य संयुक्तम्’—इति विष.

५ १२ २ २१२ २१ १ ४
४मात् । अराज्वा । धारे । बदो२३४वा । छापुतो
६चायि(३) ॥ १६० ॥ [१] ४

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्वस्य वयोदग्नसाधायस्य
हितीयः खण्डः ॥ २ ॥

अथ टृतीय-खण्डे —

विभाषिति टृचामकं प्रथमं सूक्तम् ।

तत्र प्रथमा ।

३ २ ३१ २ ६ १७
विभाष्ट्वृहत्पिबतुसोम्यम्

३ १२ ३ १२ ३ १२
मध्वायुर्द्धध्यज्ञपतावविहृतम् ।

१२ २ १ १२ १२ ३ १२
वातजूतोयोश्चभिरक्षतिमना

११ १ ११८ १८
प्रजाः पिपर्त्तिबद्धाविराजति ॥ १६ ॥

“विभाष्ट्” विभाजमानः विशेषेण दीप्यमानः सूर्यः “हृहत्”
परिहृष्टं “सोम्य” सोममयं “मधु” “पिबतु” । किं कुर्वन् ? “यज्ञ-

* क० मा० १४३० १४० १६४० ।

† ‘मध्वादिवाकीर्त्त्यस् पृष्ठम्’—इति वि० ।

‡ ए० आ० प० ३३० आ० वे० ८, ८, २८, १ ।

पतो” यजमाने “अविज्ञुतम्” अकुठित्सम् “आयुः” “दधत्” कुर्वन्
“यः” सूर्यः “वातजूतः” वातेन महावायुना प्रेर्यमात्रः सन्
“ज्ञना” आज्ञना स्वयमेव “अभि रचति” सर्वं जगदभिपश्यन्
पाक्षयति [राशि-चक्रस्य वायु-प्रेर्यत्वात् सूर्यस्यापि तत्प्रेर्यत्वम्]।
स सूर्यः “प्रजाः” “पिपर्ति” छक्षादि-प्रदानेन पाक्षयति “बहुधा
वि राजति” विशेषेण दीप्तये च ॥

“पिपर्तिबहुधा”—“पुषोषपुरुधा”—इति पाठौ ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

११ १११ १११ १११
विभाड्वृहत्सुभृतंवाजसातम्
१११११११११११११११
धर्मन्दिवोधरुणेसत्यमपितम् ।

१ ११११११११११११
अमित्रावृत्त्वादस्युहन्तम्
१ ११११११११११११
ज्ञगोतिर्यज्ञे अस्तुरहासपत्रहा ॥ २४ ॥

“विभाट्” विभाजमानं, “बहुत्” प्रौढं, “सुभृतं” सुपुष्टं,
“वाजसातम्” वाजस्याचस्य बलस्य वा दाढतमं, “धर्मन्” धर्माणि
वायुना धारयितव्ये “दिवः” युलीकस्य “धरुणे” धारके सूर्य-
मण्डले “अर्पितं” नित्यिम्, “सत्यम्” अनश्वरम् “अमित्रहा”
अमित्राणामप्रियाणां हन्तृ, “हत्त्वा” आहृष्वतां हन्तृ, ए “दस्य-

* अ० वे० ८, ८, १८, २ ।

† ‘हत्त्वा—हत्त्वा, मेवस्त्वा’—इति विष ।

हस्तम्” हस्यूनामुपचयिण्ठां हस्तुतमम्, “असुरहा” असुराङ्गां
चेसृणां घातकं “सपदहा” सपदानां शदूषामपि घातकम्,
ईहग्भूतं “ज्योतिः” सौरं तेजः “ज्ञे” प्रादुर्भवति ॥ २ ॥

अथ द्वतीया ।

११८ ११ २११ २ ३१
इदेष्ट्रेष्टुज्ञोतिषाञ्जोतिहस्तमं

२१ १११ ११ ११
विश्वजिह्वनजिदुच्यतेवृहत् ।

१ १ ११८ ११२ ३२
विश्वभाद्भाजोमहिष्वयीहिश

३१२ ११३२ १ ११
उद्पप्रथेसहजोजोअच्युतम् ॥ ३ *॥ ५

“इदं” सौरं तेजः “ज्ञेष्ट” प्रशस्यतमं “ज्योतिषाम्” अन्येषां
अहनज्ञादीनामपि “ज्योतिः” प्रकाशकम् अतएव “उत्तमम्”
उटकाष्ट “विश्वजित्” विश्वस्य सर्वस्य जेह “धनजित्” धनस्य
जेह “हहत्” प्रभूतमुच्यते एवं गुणविशिष्टमिति सर्वेरभिधीयते
अपिच “विश्वभाद्” विश्वस्य प्रकाशयिता “भाजः” भाजमानः
“महि” महान् “सुर्यः” “हशे” दर्शनाय “उद्” विस्तीर्णं
“सहः” तमसोऽभिभविण्ठ “अच्युतं” च्युति-रहितम् अविनाशम्
“ज्ञोजः” तेजोरूपं बलं “पप्रथे” विस्तारयति ॥ ३ ॥ ५

* अ० ३०८, ८, १८, १।

अथ इन्द्रकतुमिति प्रगाथालकं दितीयं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१ २ १ २ २ १ २ ३ २ १ ३ १ १
इन्द्रकतुम्भाभरपितापूचेभ्योयथा ।

१ २ ३ १ १ ३ १ १
शिक्षाणोचस्मिन्पुरुद्धतयामनि

२ १८ १८
जीवाज्योतिरश्चीमहि ॥ १ * ॥

हे “इन्द्र !” “नः” अस्मभ्यं “कतु” कर्म प्रज्ञानं वा “आ भर” आहर । अपिच “यथा” “पिता” “पुचेभ्यः” प्रथ-
च्छति तथा “नः” अस्मभ्यं “शिक्षा” धनं देहि । हे “पुरुद्धत”
बहुभिराहुत ! “यामनि” यज्ञे “जीवाः” वयं “ज्योतिः” सुर्यम्
“अश्चीमहि” प्रतिदिनं प्राप्नुयामः ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

१ ३ १ २ ३ १ १ १ १ १ १ १
मानोचज्ञातावृजनादुराध्योऽऽमाश्चिवासीवक्रमुः ।

१ १ १ १ ३ २ १ १ १ १
त्वयावयम्प्रवतःशश्वतीरपोतिश्वृतनामसि ॥ २ * ॥ है

हे इन्द्र ! “अज्ञाताः” अज्ञात-गमनाः “वृजनाः” हिंसकाः
“दुराध्यः” दुष्टाभिसञ्चयः “नः” अस्मान् “मा अव क्रमुः” माव

* ए० आ० १, १, १, ० (१मा० ५२४ पृ०) = ए० व० ५, १, १, ० ।

† ए० व० ५, १, १० ।

‡ ‘वृजनाः—वक्र-कर्मणः’—एति वि० ।

१३अ०३ख०२स०१,२] उत्तरार्चिकः । ५२८

चक्रमुः । हे “शूर !” “त्वया” “वयं” स्त्रीतारः “प्रवतः” प्रव-
ष्टकाः सन्तः “शश्तीः” बहौः “अपः” “अति तरामसि” अति-
तरामः ॥ २ ॥ ६

१ ११ १८ १९
॥ मद्वैष्टभम् ॥ इन्द्रक्रतोऽहायि । नच्चाभरौवा ।
२२ १ १२ ११ १२ ११ ११
पायितापुच्चे । भियोयात्थार२३ । हौवाऽऽहायि । शि
२२ १ १२ ११ ११ ११ ११
क्षाणोअस्मिन्पुरुष । तयामा१नी२४ । हौवाऽऽहायि ।
११ १ ११ ११ ११ ११
जीवाज्यो१तार२५यिः । हौवा३ऽहायि । अश्मी । मा१
१ ११ ११ ११ ११ ११ ११
हौर२५अश्मीहौवा ॥(१) जीवाज्योतोऽहायि । अश्मीमहौ
१ १ ११ ११ ११ ११ ११
वा । जायिवाज्योतिः । अश्मायिमा१हौर२५यि । हौवा
१ ११ ११ ११ ११ ११ ११
३ऽहायि । मानोअश्मातावृजनाः । दुराधा१या२३ः ।
११ १ ११ ११ ११ ११ ११
हौवाऽऽहायि । माश्मायिवा१सा२३ः । हौवा३ऽहायि ।
१ १ ११ ११ ११ ११ ११
अव । क्रामू२३४अश्मीहौवा ॥(२) माश्मिवासोऽहायि ।
१ ११ ११ ११ ११ ११ ११
अवक्रमोवा । माश्मिवासः । अवाक्रामू२३ः । हौवा

२ १८२१११२१ २१ १ १
व्याधि । त्वयावयम्प्रवतःश । श्वतायिरात्पारः । श्वो

२२ १ २ १२ २ १२
वाऽहायि । अतायिष्ठराह३ । होवाऽहायि । तरा ।

मारसा२३४ औहोवा । दी२३४श्चाः(३) ॥ १७ * ॥ [१]

४३४५८ ३२ ३८४८ ५
॥ अथम् ॥ इन्द्रकतुञ्जया । भरा ३४ चीचोवा

१०२८ पायितापुन्ने । १० भियोयथा२३४ । ५५ ओर्हदा । १०२८ शिशाण्डा

१ २ ३ ४ ५ ६८८
अस्मिन् । पर्वतश्च । तथार । मारवद्धनी । जीवा

४२२१ ज्योतायिरात्रशा । झमायि । मारच्चार३४चीषेवा ॥(१)

४८ १८ २ ४५ ८ २ १८ ४८ ५ । १ १८ २२
जीवाज्येतिरश्चै । महावृष्टीहोवा । जायिवाज्योतिः ।

१० ५५ १८८१ र २८ १
अशायिमहारङ्गयि । ओहा । मानोचहाताः । वा

२ १ ३ ४ १८ ८ २
र्जारिनाः। दरात्। धारिण्याः। माश्विवासीआ

२१ इन्द्रायि । क्रांतमृश्यच्छोवा ॥(२) माशिवा

३८४५ १२ ३८४५ १ ३८ १०
सोष्वक्रिमः ४ औहोवा । माशिवासः । अवाक्षमरु

• अ० मा० ईम० १४० १७८० ।

१३०३४०२४०१,२] उत्तरार्चिकः ।

५३१

४। ओहशा। त्वयावयम्प्र। वातारवशा। अतार
यिः। आर३४पाः। अतिष्ठूरातारा। ऊमायि।
मारसार३४चौहोवा। वार३४ष्ठ(३) ॥ १८ * ॥ [२]

॥ नौधसम् ॥ आर३४यि। इक्तुन्नआ। भारा।

पितापुचे। भौश्योयाश्था। शार३यिक्षा। गोअस्मिन्।
पुरु। श्ल। तायामार३४नौ। जार३यिवाः। ज्योतिर
शीर३४वामार३४द्वौ ॥(१) जार३४यि। वाज्योतिरश्वी।
माहायि। जौवाज्योतायिः। आठशायिमार३४यि।
मार३नौ। आज्ञाताः। वृज। नाः। दूराधार३४
याः। मार३शायि। वासोअवोर३४वा। क्रार३४मू ॥(२)
मार३४। शिवासोअव। कामूः। माशिवासो। आर३
वाक्रार३मः। त्वार३या। वायम्प्र। वतः। शा। आता

* ज० ग० ह० ट० १४० १६० १८० ।

यिरारङ्गप्राः । आरङ्तायि । गूरतरोरङ्गवा । मारङ्ग
४स्त्री(३) ॥ १० ॥ [३]

॥ पौरमीढम् ॥ इन्द्रक । तु ज्ञारङ्गप्रीहोवा । आ
भरे । पितापुत्रे । भियोयारवथा । शिष्याणोआ । सि
न्युरुद्धरश्च । तयामनायि । जीवाज्योरङ्गतैः । अश्वी
मारङ्गप्रचार्हप्रदयि ॥(१) जीवाज्यो । तिरारङ्गप्रीहो
वा । शायिमहि । जीवाज्योतिः । अश्वीमारङ्गवा ।
मानोअज्ञा । तावृजारङ्गनाः । दराधिया । माश्विर
३साः । अवक्रारङ्गप्रमूर्द्धप्रदः ॥(२) माश्विवा । सोआ
३प्रीहोवा । वाक्रमुः । माश्विवासः । अवक्रारङ्गमूः ।
१८ त्वयावयाम् । प्रवतारङ्गशाः । श्वतौरपाः । अतिगूरु
१८ रा । तरामारङ्गप्रसाद्धप्रदयि । दक्षारथारङ्गप्र
(३) ॥ १८ ॥ ॥ [४]

॥ मानवाद्यम् ॥ इन्द्रकलूम् । नचाभारङ्गरा । न
 आमारङ्गरा । पायितापुत्रे । भियोयाऽयारे । शि ।
 षा । षोअ । स्मायिन्पुरुषः । तयाऽमारङ्गनी । जी
 वाज्योताऽवयिः । आरशाऽग्निहोवा । मारङ्गही ॥(१)
 जावाज्योतायिः । अशीमारङ्गद्वायि । अशायिमारङ्ग
 द्वायि । जायिवाज्यातिः । अशायिमाऽद्वारयि । मा ।
 नः । अज्ञा । तावृजनाऽः । दुराऽधाऽग्नियाः । मा
 शिवासाऽः । आरवाऽग्निहोवा । क्राऽग्निमूः ॥(२)
 माशिवासाः । अवक्राऽग्निमूः । अवक्राऽग्निमूः । मा
 शिवासः । अवक्राऽमूर्तः । त्व । या । वयम् । प्रावतः
 शार । श्वताऽयिराऽग्निपाः । अतिग्निराख । ताऽरा
 ऽग्निहोवा । मारङ्गसौ(३) ॥ १ * ॥ ५

* ज्ञा० गा० १६प० २४० १८० ।

॥ भारद्वाजम् ॥ इन्द्रक्रतूम् । नषाभाशरार् । पा
 यितापुच्चिभ्योयथा । शिक्षणोऽचार् । स्मायिन्पुरुह ।
 तयामाशनीर् । जीवाज्योऽतारश्यिः । आरशार३४चौ
 होवा । मार३४चौ ॥(१) जीवाज्योतायिः । अशायि
 माशार्थ्य । आयिवाज्योतिरशीमहि । मानोशाशा
 र् । तावृज्ञनाः । दुराधाश्यारः । माशायिवाशारः ।
 आरवार३४चौहोवा । क्रार३४मूः ॥(२) माशिवासा ।
 अवाक्ताश्मूर् । माशिवासोअवक्रमुः । त्वयावाश्यारम् ।
 प्रावतःश । शतायिराश्वारः । अतायिश्शूरारः । ता
 ररार३४चौहोवा । मार३४सौ(३) ॥ ५ * ॥ [६] ६

* ज० न० १६प० १४० ५सा० ।

अथाद्याद्येति प्रगाथामकं दृतीयं सूतम्,

तत्र प्रथमा ।

३ १ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

अद्याद्याश्वःश्वद्ब्रह्मपरेचनः ।

११ १११ ११२ ११३ १११ १११

विश्वाचनोजरितृन्तस्त्यतेऽह्नादिवानक्तव्यरक्षिषः ॥१४॥

“अद्याद्य” यदद्य शब्द-वाचमहरस्ति, तत्र सर्वच, हे “इन्द्र !”
“श्वः श्वः” श्वः-शब्द-वाच्यं च यत्, तत्र सर्वच,† त्वं “दात्र”
अस्मान् रच । तथा “परे च” “परस्मिन्” दृतीयेऽहनि च चात्म ।
हे “सत्यते” सतां पासकेन्द्र ! “विश्वा च” सर्वास्मापि “अहा”
अहानि सर्वस्याहःसु “नः” अस्मान् “जरितृन्” स्तोतृन्
“रक्षिषः” रक्षसि । तथा “दिवा नक्तं च” रक्षिषः रक्षसि ॥ १४ ॥

अथ द्वितीया ।

३ १८ १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८

प्रभङ्गौशूरोमघवातुवीमघःसमिश्लोवीर्यायिकम् ।

१११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९

उभातेबाह्वृष्णाशतकतोनियावज्ज्ञिमिच्छतुः ॥ २५ ॥ ७

अयं “मघवा” धनवान्, इन्द्रः, “प्रभङ्गौ” प्रभङ्गन-शौलः,
“शूरः” विकान्तः, “तुवीमघः” प्रभूत-धनः “समिश्लः” सम्युक्त-

* सू० वे० ६, ४, ३८, २।

† ‘अरन्यहनि’—इति वि० ।

‡ सू० वे० ६, ४, ३८, ३।

मिविता । किमर्थम् ? “बीर्याय”* बीर्य-करत्वाय “उभा”
उभो “बाह्ल” “हुषणो” कामानां वर्षको “या” यो बाह्ल “वचम्”
आयुधं “नि मिभिच्छतुः” परिगृह्णीतः ॥ २ ॥ ७

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य त्रयोदशस्याध्यायस्य
द्वतीयः स्खर्णः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थ-स्खर्णे—

जनौयन्त इत्येकर्चं† प्रथमं सूक्तम्‡
सैषोच्यते ।

१ १२ ११ ३११ १११
जनौयन्तोच्यवः पुच्चीयन्तः सुदानवः ।

१२
सरस्वन्तः॒हवामहे ॥ १ ४ ॥ ८

“जनौयन्तः” [जायन्तास्तपत्यानौति] जनयः जाया-
ता इच्छन्तः, § “पुच्चीयन्तः” पुवान् कामयमानाः, “सुदानवः”
शोभन-दानाः, “अग्रवः” उपग्रन्तारो वयं “तु” अव्य ॥ “सर-
स्वन्तः” तं देवं मध्यम-स्थानं “हवामहे” आङ्ग्यामहे ॥ १ ॥ ८

* ‘बीर्याय—चतुर्थेषा द्वतीया-स्थाने द्रष्टवा, बीर्येष्व युक्तः’—इति वि० ।

† विवरणमते लेतस्तूक् प्रगाढात्मकं न लेकर्चं तथाच उत्तराग्रन्थिमा चक्र-
स्त्रस्यैव स्त्रकाल्य हितीया न तु सूक्तान्तरम् ; मूल्याडदर्शनसामान्यानुकूलमिति थेषम् ।

‡ ‘इदानीं विश्वजित्’—इति वि० ।

¶ ए० व० ५, ६, १०, ४ ।

§ ‘अग्रीयन्तः—जाननं कुर्वन्तः’—इति वि० ।

॥ ‘तु—इति पादपूर्वः’—इति वि० ।

उतनद्वयेकर्चं हितौयं सुक्तम् ।

सैवोच्चते ।

१ १ २ ३ २ ३ १ २ २ २ १ २ २ १ २
उतनःप्रिया प्रिया सुसप्तस्वसा सुजुष्टा ।

१ १ ३ १ २
सरस्वतीस्तोम्याभूत् ॥ १* ॥ ८

“उत” अपि च “नः” अस्माकं “प्रियासु” प्रियाणि मध्ये
“प्रिया” प्रियंतमा “सप्तस्वसा” गायत्रग्राहौनि सप्त छन्दासि स्व-
सारो वस्त्रास्ताद्यश्च नदीरूपया स्तुत्या गङ्गाद्याः सप्त नद्यः
स्वमारः “सुजुष्टा” सुहु पुरातनैर्कृत्विभिः चेविता, एवभूता “स-
रस्वतौ” देवौ “स्तोम्या”† भूतस्तोतव्या “भूत” भवतु ॥ १ ॥ ८

अष्ट तत्त्ववितुर्वरे ष्ठमिति लृतौयसुक्तरूपा,‡

सैषा ।

१ २ १ १ २ २ २ ३ १ १ १ १ २
तत्त्ववितुर्वरे ष्ठमग्निदेवस्त्रधीमहि ।

२ १ १ २ ३ १ १ ३
धियोयोनःप्रचोदयात् ॥ ११ ॥ १०

* अ० वे० ४, ८, ११, ४।

† ‘स्तोम्या—सोमानां क्रतुनाम् च च तु द्वयस्त्रप्त्वोनाम्’—इति वि० ।

‡ अवायविं सतान्तरम्, तथाहि—विवरणमते संहिताहि-सप्तस्व-मूल पञ्च-लिपि-
दर्शनार्थत् तृतीय सूक्तम् एवापिमि सोमानं सरवत्विति च अचार्यं चौति च द्वे अवा-
यवेन द्वितीय-तृतीये न तु सूक्तानारे इति विवेकः ।

¶ अ० वे० १, ४, १०, ५।

“यः” सविता देवः “नः” अस्माकं “धियः” कर्माणि, धर्मादि-
विषया वा बुद्धीः “प्रचोदयात्” प्रेरयेत्, “तत्” तस्य “देवस्य”
योत्तमानस्य “सवितुः” सर्वान्तर्यामितया प्रेरकस्य जगत्स्तुष्टुः
यरभेष्ठरस्य “वरेष्य” सत्स्वरूपतया ज्ञेयतया च भजनीयं
“भर्गः” अविद्या-तत्कार्ययोर्भंजनात् भर्गः स्वयंज्योतिस्तेजः
परमात्माकं “धीमहि” वयं ध्यायामः । इदं भर्गो धियः प्रचोद-
यति तद् ध्यायाम इति समन्वयः । [यहा, यः सविता सूर्यः
‘धियः’ कर्माणि ‘प्रचोदयात्’ प्रेरयति, तस्य ‘सवितुः’ सर्वस्य
प्रसवितुः ‘देवस्य’ योत्तमानस्य सूर्यस्य ‘तत्’ सर्वैर्दर्शनीयतया
प्रसिद्धं ‘वरेष्य’ सर्वैः सभजनीयं ‘भर्गः’ पापानां तापकं तेजो-
मण्डलं ‘धीमहि’ ज्ञेयतया मनसा धारयेत् । यहा, भर्ग-शब्दे-
नान्नमभिधीयते ‘यः’ सविता देवः ‘धियः’ प्रचोदयति, तस्य ‘देवस्य’
प्रसादात् ‘तद् भर्गः’ अवादि-लक्षणं फलं ‘धीमहि’] धारयामः
तस्याधारभूता भवेत्तेवर्थः । भर्ग-शब्दस्यात्-परयैवमार्थवर्णिक-
वेद-च्छन्दसि—“सवितुर्वरेष्य” भर्गो देवस्य कवयोऽवमाहः,
कर्माणि वियस्तानुते प्रब्रवीमीति प्रचोदयात् सविता याभि-
रेतीति* । भर्गः—भस्त्रं पाके (तु० उ०) असुन् “भस्त्रोरोप-
धयोरमन्यतरस्याम् (६,४,४७)” —इति रोपधयोर्लोपो रमागमण्ड-
न्यङ्गादि-पाठात् कुलम् (७,३,५३) । धीमहि—ध्यायते स्तुष्टि
“बहुलच्छन्दसि (२,४,७६)”—इति संम्यसारणं, व्यत्यवेनामने-
पदम् ; यहा धीङ्ग आधारे (दि० आ०) लिटि “बहुलच्छन्दसि

* ‘यः वाकादीया बुद्धयः प्रकर्षेव चोदयति धाम-वारवा-वमाधिभिः तस्य सवितु-
देवस्य दानादिभिर्गुणेवंकल्प तप्तरं प्रविशाम इति चहु० पः’—इति वि० ।

(२,४,७३)"—इति विकरणस्य लक् । प्रचोदयात्—चोदयते-
लेटि आडागमः, यहृतयोगादनिधातः, आगमस्यानुदात्त्वे
नित्यरः ॥ १ ॥ १०

अथ

३ १२ १२
सोमानाश्वरणम् ॥ १० ॥ ११

—इति,

२ १ २
अग्रचायूष्मिष्ठिपवसे ॥ ११ ॥ १२

—इति, चतुर्थ-पञ्चम-सूक्तालैकयोर्हयो र्जुचोः प्रतीके ;
ते चान्यचान्नाते (छ० आ०—२, १, ५, ५ ; १भा० ३२८४०),
(उ० आ० ७, ११, १२, १) ॥ १ ॥ ११—॥ १ ॥ १२

अथ तानःशक्तमिति द्वादशकं षष्ठं सूक्तं,

तत्र,

१ २ ३ १२
तानःशक्तम्यार्थिवस्य ॥ १ ४ ॥

—इति प्रश्नमाया अहचः प्रतीकमिदं सा चान्यत्र (उ० ४, २,
४, ३) आंक्नाता ॥ १ ॥

* छ० आ० २, १, ५, ५ (१भा० ३२८४०) = छ० व० १, १, ३४, १।

+ उ० आ० ७, १, ११, १ = उ० व० ७, २, १०, ४।

‡ उ० आ० ४, १, ४, २ = उ० व० ४, ४, ६, १।

अथ हितौया ।

३२३२११२ ३१२ २८

ऋतमृतेन सपन्ते विरन्दकमाशाते ।

३११३११

अद्वादेवीवर्द्धते ॥ २* ॥

“ऋतेन” उद्देन निमित्त-भूतेन “ऋतं” वज्रं “सपन्ता” सूशन्तो “इविरम्” एषणवस्तु “दक्षं” प्रहृष्टं यजमानं हविर्वा “आशाते” व्याप्तुतः “अहुहा” अद्रोधारी “देवो” योतमानो मित्रावरुणो “वर्द्धते” प्रहृष्टो भवत ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

३११ ३२२३१७ ३११

वृष्टिद्यावारीत्यापेष्यतीदानुमत्याः ।

३२३१२

वृहन्तङ्गर्भमाशाते ॥ ३† ॥ १३

“हष्टिद्यावा” हृष्टिर्था योः स्तुतियंयोस्तो हष्टिद्यावा अथवा हष्टि-वर्षिका यौरक्तरिच्छं यात्यां तौ तादृशो, “रीत्याप” [री-गति-रेषणयोः (क्रा० प०)] रौतिः प्राप्तिः सैव आसिरभिमत-ग्राप्तिर्ययोस्तो तादृशो, “इषः” अक्षस्य ‘पती’ स्वामिनो [हष्टि-प्रदत्तात् स्वामित्वम्], “दानुमत्याः” दानमत्याः दानुमुचिताया इत्यर्थः एतद्विशेषणम् एवम्भानुभावो मित्रावरुणो “वृहन्तं

* ज्ञ० वे० ४, ४, ६, ४ ।

† ज्ञ० वे० ४, ४, ६, ५ ।

महान् “गर्तं”* रथम् “आशाते” व्याप्रुतः अधितिष्ठतो
यागार्थम् ॥ ३ ॥ १३

अथ युज्ज्ञनीति दृष्टान्मकं सप्तमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

११ १२ १२ २ ११ २ १२ १२ २ ११
युज्ज्ञनिब्रभ्मरुषच्चरन्तम्परितस्युषः ।

११ १२ २ ११
रोचन्तेरोचनादिवि ॥ १० ॥

इन्द्रा हि परमेश्वर्य-युत्तः परमैश्वर्यं चामिवाप्वादित्य-नक्षत्र-
रूपेणावस्थानात् उपपद्यते “ब्रह्मम्” आदित्यरूपेणावस्थितम्,
“अरुषम्” इंसारहिताम्लिरूपेणावस्थितं, “चरन्तं” वायुरूपेण
सर्वतः प्रसरन्तमिन्द्रं “परि तस्युषः” परितोऽवस्थिता लोकान्य-
वर्त्तिनः प्राचिनो “युज्ज्ञनि” स्तकौये कर्मणि देवतात्मेन सम्बन्धं
कुर्वन्ति । तस्यैवेन्द्रस्य मूर्त्तिविशेषाणि “रोचना” नक्षत्राणि “दिवि”
युक्तोके “रोचन्ते” प्रकाशन्ते [अस्य मन्त्रस्योक्तार्थपरं ब्राह्मणा-
न्तरे व्याख्यातम्—“युज्ज्ञनि ब्रह्ममित्याह—असौ वा आदित्यो
ब्रह्मः आदित्यमेवास्मै युनक्ति । अरुषमित्याह—अमिर्वा अरुषः
अमिमेवास्मै युनक्ति । चरन्तमित्याह—वायुर्वै चरन् वायुमेवास्मै
युनक्ति । परितस्युष इत्याह—इमे वै लोकाः परितस्युषः इमा-
नेवास्मै लोकान् युनक्ति । रोचन्ते रोचना दिवीत्याह—नक्षत्रा-
स्थेवास्मै रोचयतीति ॥ १ ॥

* ‘गर्तं’ मरुकीषम्—इति विं ।

† च० व० १. १. ११, १ = च० व० ३१, ५ ।

अथ द्वतीया ।

२११२१२१२१२१११११
युच्छन्त्यस्यकाम्याहरौविपक्षसारथे ।

११२१२११११
शोणाधृशूनवाहसा ॥ २ * ॥

“अस्य” ब्रह्मादि-शब्द-प्रतिपाद्यस्यादित्यादि-मूर्त्तिभिस्तद्यत्वावस्थितस्येन्द्रस्य “रथे” “हरौ” एतनामानो हावश्चो सारथयो “युच्छन्ति” [इन्द्र-सम्बन्धिनोरज्ञयोर्हरिनामलं “हरी इन्द्रस्य”—“रोहितोऽन्नेः” (निघ० १, १५, १-२)]—इति पठितत्वात् । कौटुम्बी हरौ ? “काम्या” कामयितव्यो “विपक्षसा” विविधे पक्षसौ रथस्य पाद्मैययोस्तो विपक्षसौ रथस्य इयोः पार्श्वयोर्योजिताविलर्थं, ^१ “शोणा” रक्षवणैः, “धृशू” प्रगल्भो, “नृवाहसा” नृणां पुरुषाणामिन्द्र-तत्त्वारथि-प्रमुखाणां वोढारो ॥ २ ॥

अथ द्वतीया ।

३२१११२१२१२१११११११
केतुङ्गेवक्तेवपेशोमर्यादपेशसे ।

२०११
समुषद्विरजायथाः ॥ ३ कृ ॥ १४

* च० व० १, १, ११, १ = य० व० २३, ६ ।

† ‘वद पक्षसौ न विद्येते स विपक्षी रक्षा’—इति चिं ।

‡ च० व० १, १, ११, १ = य० व० २६, १० ।

हे “मर्यादा” मनुष्याः ! इदमार्थ्यं पश्यतेत्यधाहारः । किं
मार्थ्यम् ? इति तत्रोच्चते—आदित्यरूपोऽयमिन्द्रः “उषस्त्रिः”
द्वाहकैः रश्मिभिः प्रतिदिनमुषः काले वा सभूय “अजायथा”
चदपव्यत [अथवा सूर्यस्वेवास्तमये मरणमुपचर्यं व्यत्ययेन वहु-
वचमं छाला सम्बोधनं क्रियते—हे मर्य ! प्रदिविनं त्वं मजायथा
इति योज्यम्] । किञ्चर्वन् ? “अकेतवे” रात्रावभिभूतत्वेन
प्रज्ञान-रहिताय प्राणिने “केतुं ज्ञायवन्” प्रातः प्रज्ञानं कुर्वन्*
“अपेशसे” रात्रावस्थकाराहृतत्वेनाभिव्यक्तत्वात् रूप-रहिताय
पदार्थीय प्रातरन्धकार-निवारणेन ‘पेशः’ [रूपनामैतत्
(निष्ठ ० ३, ७, १०)] रूपमभि व्यक्त्यमानं कुर्वन् [अकेतवे,
अपेशसे—इति अन्यर्थी वषट्कार्यं द्रष्टव्यो] ॥ ३ ॥ १२

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तरायन्यस्य चशीदशस्याध्यायस्य
चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥

अथ पश्यमे खण्डे—

अथं सोमइति हृत्वात्मकं प्रथमं सूक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

११२ १२ ३१२ ३
अयूर्सोमइन्द्रतुभ्युसुन्ते

१२ ३१२
तुभ्यम्यवतेत्वमस्यपाहि ।

* ‘केतुभूर्धं अः तं छच्छम्, अकेतवे ; अः छच्छित् मर्त्यः अकेतुरभ्यः तमसि केतु-
मानं कुर्वति अतिवक्षस्यव्याप्तात्’—इति वि० ।

२ ११ १ ३१८ २८३२७
त्वङ्ग्यंच्छृणुषेत्ववृष

२ ११ ११२ ११ २

इन्दुमदाययुज्यायसोमम् ॥ १ * ॥

हे “इन्द्र !” यः सोमः इन्द्राय “तुभ्यं” “सुन्वे” सूयते [सु-
नीतेः कर्माण्वे लटि “लोपस्त आक्षने पदेषु (७,१,४१)” —इति
खोपः] “तुभ्यं” त्वदर्थमेव “पवते” पूयते । त्वच “अस्य” असुं
“पाहि” पिव “त्वं ह” “धम्” “इन्दु” “सोम” “चक्रवे”
करोषि “त्वं” च यं “वरुषे” हृतवानसि । किमर्थम् ? “मदाय”
मदार्थं “युज्याय” सहायाय [सोम इन्द्राय बलकरत्वात् सहाय
इति प्रसिद्धम् । यमेवं करोषि त्वं तं पाहोति समन्वयः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१३ २३ ११ ३१२
सर्वैरथीनभूरिषाड्योजि

११ ३१ २३ २३ १२

महःपुरुषिसातयेवक्षनि ।

१३ ११ ११२ २१

आदींविश्वानङ्ग्याणिजाता

१ २ ११ ३१२

खर्षातावनज्ञद्वीनवन्त ॥ २ † ॥

“स ईम्” क्षेत्रोऽयं “भूरिषाट्” भूतस्य भारस्य सोडा “रथो न”
रथइव “अयोजि” युज्यते, कौटूमः सः ? “महः” महान् ।

* ए० वे० ७, ३, २४, १ ।

† ए० वे० ७, ३, २४ २ ।

‡ ‘ईम् पादपूर्वे’—इति वि० ।

किमर्जमधीजि ? “पुरुषि” वज्रनि “वसूनि” धनानि “सातये”
अस्त्रभं दातुम् “आदी” योगानन्तरं “विष्णा” विष्णानि
कर्माणि “नहुच्चाणि” नहुचो मनुष्याः तेषां सम्बन्धीनि “जाता”
जातानि अमहिरोधीनि “जर्हा उच्चुखानि “वने” वननीये
“सर्वाता” सर्वाते [—सहृदामनामैतत् सर्वलाभ-युक्ते सहृदामे*
“नववत्” नच्छन्तु [नवतिर्गति-कर्मा (२, १४, २६) । यहा,
सोऽयं सहृदामे युद्धार्दिनः सहृद्धन्ति ॥ २ ॥

अथ हृतीया ।

३२३ ३१८ २८ ३१
शुक्लीशहीनमारुतम्यवस्था

२ ३ ३२७ ३२८
नभिशस्तादिव्यायथाविट् ।

२ ३ २३१ २३१२
आपोनमक्षस्तुमतिर्भवानः

३१२ ३२३ ३१
सहस्रासाः पृतनाषाडनयशः ॥ ३० ॥ १५

हे सोम ! “शुक्ली” वस्त्रांस्त्रं “शर्वो न मारुतं” मरुतां
वस्त्रमिव “पवस्त्र” । तत्र हृष्टान्तमेव सच्छयति—“यथा” “दिव्याः”
“विट्”‡ प्रजाः “अनभिशस्थाः” अभिशस्था निन्दिताः अनि-

* ‘हर्वाता—क्षेत्रोक्तव्य दाता’—इति वि० ।

† च० व० ३, १, २४, ३ ।

‡ ‘विट—शविटी’—इति वि० ।

न्दिताः* पवन्ते [“मरुतो वै देवानां विशः”—इति हि ग्राञ्छ-
णम्] किञ्च “आपो न” उदकानीव “मरु” त्रिप्रं पवमानस्त्वं
“सुमतिः भव” “नः” अस्माकं। किञ्च, “सहस्राष्टाः” [अस्ते
इति रूपनाम (निष्ठ०३, ७, ६)] बहुरूपस्त्वं† “षटनाषाढ्
न” षटनानामभिभवितेन्द्र इव “यज्ञः” यष्टव्यो भवसौति
॥ ३ ॥ १५

१८ २८ ३८ २ १ ३२

॥ इहवद्वासिष्ठम् ॥ औहोवाहाऽहोयि । इहा । अ-

१ ८ ११ २३५ २१ ११ १
यॄसोमाः । इन्द्रतु । भृसुन्वायि । तुभ्यम्वा । ता-

१ २१४५ २१ २१८ १
हयितुवम् । अस्यपाही । तुवृहयाम् । चक्षुषे । त्वं

३४५ ११ ११ १ १ १
ववृषायि । इन्दुमदा । याऽयुजि । याऽ४४ । याऽ

४ ११८ ११ ११८ ४
सोपमाद्यॄद्यम् ॥(१) सर्वृथरथो । नभुरि । षाडयोजी ।

२१ ११८ २८ २४५ २८१८
मरुःपुरु । षीशसात । यायिवद्वती । आदौविश्वा ।

२१ ११८ २१ २१८ १
नङ्गवि । याणिनाता । सुवर्षाता । वनजा । ध्वाऽ४३ ।

२ ४ २१८ ११८ ११८ १३४
नाऽवापुन्ताद्यॄद्य ॥(२) प्रुष्मोशर्ही । नमाह । तम्वं

* ‘अनभिग्रहा—अभिशाव-रहिता’—इति वि० ।

† ‘सहस्राप्ता बहुदकारत्यर्थः’—इति वि० ।

५ २१ १ १ २८३४५ २८१८
खा । अनभिशा । स्तावदिवि । यायथावीट् । आपो
नमा । चूरुसुम । तिर्भवानाः । औहोवाहाहोयि ।
२१ १८ २१८ २ १ ४
इहा । सच्चसाप्ताः । पृतना । षाढ़४३ट् । नाव्यापु
आ६५६:(३) ॥ ५ * ॥ [१] १६

अथ त्वमग्निति लृचात्मकं हितीयं सूक्तम्,
तत्र प्रथमा ।

१२ ३२३ २ ३१२ ३२
त्वमग्न्यज्ञानाऽहोताविश्वेषाऽहितः ।

३१३१ २३१२
देवेभिर्मानुषेजने ॥ १० ॥

हे “अग्ने !” “त्वं” “विश्वेषां” सर्वेषां सप्तसंख्यारूपेण भिन्नानां “यज्ञानां” “होता” होम-निष्पादकोऽसि । यदा, यज्ञानां सम्बन्धी देवानामाहाता भवसि । कुतः ? इत्यत आह—यज्ञात् त्वं “मानुषे” मनोः सम्भिनि मनुषे “जने” यज्ञमाने “देवेभिः” देवैः “हितः” होत्वेन निहितोऽसि तस्मादित्यर्थः ॥ १ ॥

* अ० गा० १५५० २४० ५८० ।

† अ० आ० २, १, १, २ (१८० ८५ ४०) = अ० वे० ४, ५, ११, १।

अथ द्वितीया ।

११३१२ ३१९१२ ३२
सनोमन्द्राभिरध्वरेजिङ्गाभिर्यजामहः ।

१११२११२
आदेवान्वक्षियश्चित् ॥ २ * ॥

हे अमे ! “सः” त्वं “नः” अङ्गाकं “ध्वरे” यज्ञे
“मन्द्राभिः” मदकरीभिः^{*} सुतिभिर्वा “जिङ्गाभिः” काल्पादिभिः[†]
“महः” महतः देवान् यज हविभिंस्तर्पय च । कवं तत् ?
इति चेत्, उच्चते—“देवान्” यष्ट्यानिन्द्रादीन् “आ वच्च”
आवह ततो “यक्षि च” यज च हवीषि तेभ्यो देहीत्यर्थः ॥ २ ॥

अथ द्वितीया ।

१३ ११३१२ ३१३१२
वेत्याहिवेधोध्वध्वनःपथस्तदेवाञ्जसा ।

११३१२
अग्नेयज्ञेषुत्सक्तो ॥ ३ ॥ १६

हे “वेधः” विधातः ! “सुक्रती” शोभन-कर्मन् ! “देव”
दानादि-गुण-युक्त अमे ! त्वं “धज्ञेषु” दर्शपीर्णमासादि-यागेषु
“ध्वनः” महामार्गान् “पथस्” सुखमार्गाद्य “धक्षसा”

* च० व० ४, ५, २१, २ ।

† काल्पी, कराल्पी, मनोजया, सुजोपिता, उभूमवर्णा, सुक्षिहिनी, विश्वरूपा,
कीला इति काल्पादयः ।

‡ च० व० ४, ५, २१, ३ ।

आर्जवेष “वेत्त्वा” आगासि “हि” बस्तादेवं तथात् यज्ञ-मार्गात्
भृष्टं यजमानं पुनस्तं मार्गं प्रापयेत्यर्थः ॥ ३ ॥ १४

अथ* होतादेवइति लक्षात्मकं तृतीयं सुक्तम्,

तत्र प्रथमा ।

१ २ ३ १८ १२ १ १२ १ १९
होतादेवोच्चमर्त्यःपुरस्तादेतिमायया ।

१ १२ १ १९
विद्यानिप्रश्नोदयन् ॥ १५ ॥

“होता” होम-निष्ठादकः “अमर्त्यः” मरण-रहितः “देवः”
होतमानः “विद्यानि” विदितव्यानि कर्माणि “प्रचोदयन्”
सोऽन्निः “मायया” कर्म-विषयाभिज्ञानेन युक्तः सन् “पुरस्तात्”
कर्म-प्रारम्भ-काले एव “एति” अस्तानागच्छति ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

१ १८ १९ १ १२ ११
वाजीवाजीषुधीयतेष्वरेषुप्रणीयते ।

१ १२ १ १९
विप्रोयज्ञस्यसाधनः ॥ २ ५ ॥

“वाजी” बलवान् अन्निः “वाजेषु” युजेषु “धीयते” देवैः
यच्च-हननार्थं निधीयते । किञ्च “अष्वरेषु” अन्नि-होतादिषु

* ‘उक्तो विश्वदत्तः । इहानीं महात्मने भवाव्याख्यानि’—इति पि० ।

+ अ० व० ३, १, २५, १।

इ० अ० व० ३, १, २५, १।

“प्रणीयते” अध्यर्थादिभिः प्रकर्षेणाहवनीयादि-स्वानेषु ग्रन्थ-
प्रते अतएव “विप्रः” मेधावौ सम्बन्धिः “यज्ञस्य” अग्निहोत्रादेः
“साधनः” साधको भवति ॥ २ ॥

अथ लृतौया ।

३ १ २ २ १ १ ३ २ ३ १ ३ १ १
धियाचक्रेवरेण्योभूतानाङ्गर्भमादधे ।

१ १ ३ २ ३ १ १
दक्षस्यपितरन्तना ॥ ३ * ॥ १७

योऽन्तिः “धिया” आधान-पवमानेष्टि-रूपेण कर्मणा “चक्रे
आहवनीयरूपतया क्तोऽभूत् अतएव “वरेण्यः” सर्वेर्जमानैः
कर्माङ्गलेन वरणीयः यथान्तिः “भूतानां” स्वावर-जङ्गमाक-
कानां भूतजातानामन्तः “गर्भं” स्वामानमेव गर्भरूपतया
“आ दधे” सर्वेन दधार “पितरं” सर्वस्य जगतः पालकं तमि-
ममन्तिः “दक्षस्य” दक्ष-प्रजापतेः† “तना” तनया वेदिरूपा
भूमिर्दर्शपौर्णमासाग्नि होत्रादिकर्म-सिद्धर्थं धारयति [भूमिर्दर्श-
दुष्टिद्वले मन्त्रवर्णः—“अद्वितीयजनिष्ठदक्षस्य दुष्टिता तव”—
इति ॥ ३ ॥ १५०

इति सामवेदार्थप्रकाशे-उत्तरायन्वस्य चयोदशस्याभ्यायस्य
पञ्चमः खण्डः ॥ ५ ॥

* ए० व० २, १, २८, २।

† ‘दक्षस्य—यज्ञमानस्य’—इति वि० ।

अथ षष्ठे खण्डे —

आसुतेसिष्वतमिति लृचाल्मकं प्रथमं सूक्तम्
तद्व प्रथमा ।

१११३२३१३ ३१३
आतुतेसिच्छतश्रियं रोदस्योरभिश्रियम् ।

३१२ ३२

रसादधीतवुषभम् ॥ १ * ॥

“सुते” दुम्हे गो-पयसि “श्रियं” अयणमाज्यं पयः “आसि-
च्छत्” आसिच्छन्। कौटुम्बमाज्यं ? “रोदस्योः” [कर्मणि घट्टी]
यावापृथिव्यो “अभिश्रियम्” अभिश्रयन्तम् अस्ति-संयोगात्
तावत् पर्यन्तं प्रहृष्टमित्यर्थः [अथवा “तत्कावश्चिनो यावापृथि-
व्याविलेके (निर० दै० ६, १)”—इति यास्तेनोऽत्तत्वात्
चश्चिनोरभिश्रियमित्यर्थः]। सेचनानन्तरं “रसा”† रसे
आज्ञे पयसि “वृषभं” वर्षकमग्निं “दधौत्” धारयेत् [अजाय्य
आनेयौत्तात् चौरस्याप्यग्नि-संयोजनसुचितम् “आनेयौ वा
एषा यद्जा”—इति हि भाष्यम् ॥ १ ॥

अथ द्वितीया ।

੧੨ ੧੨੩ ੨ ੨੨੧ ੩ ੨੩੧ ੩
ਤੇਜਾਨਤ ਖਮੋਕਧਾਇ ਸੰਵਤਸਾਸੀਨਮਾਹਿ: ।

३१२ ३१९
मिथोनमन्तजामिभिः ॥ २४ ॥

१८० वे० ६, ५, १६, ३।

१८० वै. ६, १, ४।

† 'रसा—रमेन'—इति श्ल.

“ते”* ता गावः “जानत” ज्ञानवत्वः [अथवा सामान्याकारेष्व ते इति पुच्छिर्हेणः । किम् ? “स्वम्” स्वकीयम् “ओक्षम्” निवासं महावीरं तत्र दोन्धुमगमप्रित्यर्थः । तदेवाह—“वस्त्रासो न” यथा वक्षाः “मालृमिः” जननौभिः सहतया सङ्घच्छन्ते जामिभिर्व्युभिः सहिता गावः “मिथः” प्रत्येकं “नसन्त” सङ्घच्छन्ते महावीरम् ॥ २ ॥

अथ तृतीया ।

१११२२११ १२३१११
उपस्त्वकेषु वस्तुतः कृष्णते धरूण निदिवि ।

११३१३४४११
इन्द्रे अग्नानमस्तः ॥ २ ॥ १८

महावीरस्य “स्ववेषु” “वस्तः” ज्वालया भक्षयतोऽप्येः “नमः” अत्रं “धरूणम्” “इन्द्रे” “अग्ना”—इति वस्त्वमाचत्वात् इन्द्राम्योर्हारकमत्रं “दिवि” अत्तरित्वेषः “उप कृष्णते” उप कुर्वते ऋत्विजः यदाग्निर्महावीरं दहति तदा तस्योपर्युभयविधं श्वीरम् आसेष्यत्वैति श्रेष्ठः ॥ ३ ॥ १८

* ‘एकाग्री’—इति विष ।

† ए० व० ६, १, १६, ५ ।

‡ ‘दिवि—युशोके इन्द्रे ऋग्नै नमस्कारं कुर्वते सर्वं होक्षाम्बाचेत्वर्चः’—इति विष ।

अथ तदिदासइति वृचाक्षकं हितोयं सुतम्,

तत्र प्रथमा ।

१८ २८ ३१२ २१९११ ३२११३ १२

तदिदासभुवनेषु ज्येष्ठं यतोजज्ञउग्रस्त्वेषु गुणः ।

११ २२ १८ १२ १ ३२३४७ ३ १३१ २

सद्योजज्ञानोनिरिणातिशन्ननूर्यं विश्वे महत्युमाः ॥ १* ॥

“तत्” जगत्कारणत्वेन सर्ववेदान्त-प्रसिद्धम् । “इत्” [यद्दो-इवधारणे] “भुवनेषु” [भू सत्त्वायां (म्बा० प०)] सत्त्वु पृथिव्यादिषु स्त्रीकेषु मध्ये तत् जगत्कारणं ब्रह्मैव “ज्येष्ठ” प्रशस्तम् “ग्रास” बभुव, तस्य परमार्थ-सत्त्वात् तद्यतिरिक्तानां व्यावहारिक-सत्त्वात् [यदा, ज्येष्ठ इत्यतमं जगत्कारणत्वेन सर्वेषां मादिभूतं बभुव । अस्ते लैटि “छन्दस्युभयथा (३, ४, ११७)” —इति सार्वधातुकत्वाद् “अस्तेभूः (२, ४, ५२)” —इति भू-भावाभावः । यदा, सुष्ठुं तदेव ब्रह्म स्वप्रकाशतया सन्दीदीपे । अस गति दीपगदानेषु (म्बा० उ०), अस्त्राङ्गिटि रूपम्] “यतः” उपादानभूतात् यस्माद् ब्रह्मणः “उयः” उहूर्णः त्वेष-नृस्थः प्रदीप-बलः सूर्यांशकाइन्द्रः “जज्ञे” जातो बभुव [अूरुते हि—“चक्षोः सूर्यो अजायत”—इति, “सूर्यांचन्द्रमसौ धाता यस्मापूर्वमकल्पयत्”—इति च । “जनिकर्त्तुः प्रकृतिः (१, ४, ३०)” —इति प्रकृतेरपादान-सञ्ज्ञायां यत् इति पञ्चमी ।

* अ० व० ८, ७, १, १।

† ‘तत् इति पादपुरुषः’—इति वि० ।

ज ज्ञे इति “गमहनेलादिनोपधा-स्त्रीयः (६, ४, ८८), “द्विर्द्वन्द्वे
इचि (१, १, ५८)”—इति तस्य स्वानिवद्वावात् द्विर्द्वन्द्वादि,
“यद्युत्तान्नित्यम् (८, १, ६६)” इति—निवात-प्रतिषेधः] । स च
“जड्डानः” जायमानः “सद्यः” शौष्ठ्रं “शबून्” शातविदृन्
सन्देहादौन् रात्रसान् “नि रिणाति” निहिनस्ति [यहा, उपर-
सकानां पापरूपान् शबून् निहन्ति । यदा च “सद्यो ज्ञेय जातः
पापानमपहत्”—इति । जड्डान इति जनेलैटः कानचि हृष-
भित् । रिणाति—रौगति रेषण्योः क्लैयादिकः (प०),
“प्रादीनां ऋस्तः (७, ३, ८०)”—इति ऋस्तम्] “विष्णे”
सर्वे जनाः [अवन्ति रक्षस्तीति] “जमाः” प्राणिनः [अवतेरौषा-
दिको मन् प्रत्ययः “न्वरत्वरेत्यादिना (६, ४, २०) वकारोपययोः
स्थाने जठ्] सर्वे प्राणिनः “यं” सूर्याक्षकमुद्यन्तमिन्द्रम् “अनु”
सत्त्वा “मदर्थसुदगात् मदर्थसुदगात्”—इति “मदन्ति” हृषन्ति
[मद्दी हृषे (दि० प०) अत्यवेन शप् (३, १, ८५) ; तथाच
ब्राह्मणम्—“भूतानि वै विष्णवज्ञास्तएनमनुभदन्ति उदगादुद-
गादिति”—इति । तैस्तिरीयकस्त—“तस्मात्सर्वं एव मन्यते मां
प्रत्युदगादिति”—इति । यहा, यं सुत्यादिभिर्मायन्तमनुपश्यात्
सर्वे प्राणिनः अभौष्ट-प्रास्या हृषन्ति “अनुलंभणे (१, ४, ८५)”
—इति अनोः कर्मप्रवचनीयत्वात् “कर्मप्रवचनीय-युक्ते द्वितीया
(२, ३, ८)” स इन्द्रो ज ज्ञे इत्यन्वयः ॥ १ ॥

अथ हितीया ।

२ १८ २२२२२२२११११११११
वावृधानःशवसाभूर्योजाःश्चुहीसायभियसन्दधाति ।

१२ २२२२२२११११११११
अव्यनश्चव्यनश्चसच्चिसन्तेनवन्तप्रभृतामदेषु ॥ २० ॥

“शवसा” बलेन “वावृधानः” वर्दमानः, अतएव “भूर्योजाः” “श्चुः” शातयितान् इन्द्रः “दासाय” उपच्छय-कारिणे शतवेः “भियस्स” भीति “हधाति” विहवाति करोति “अव्यनत् च व्यनत् च” [विविधमनिति श्वसितौति व्यनत्, स-प्राणकं जडम्, तद्विलक्षणमव्यनत् खावरम्] तदुभवमपि “सच्चि” संज्ञातम् इन्द्रेष सम्यक् शोधितं भवति [ज्ञातेः “आटगमहनः (१,२,१७१)” —इति व्यत्ययेन कर्मणि किन् प्रत्ययः । यहा, अन्तर्णीत-स्थार्दात् कर्त्तर्यव विन्, हृष्टादिना सम्यक् स्नापयिता शोधयिता भवति ; “न स्तोकाव्यय (२,१,६६)” —इति कर्मणि षष्ठ्याः प्रतिषेधः] । शिष्टः पादः प्रत्यक्षकातः—हे इन्द्र ! “ते” तब “मदेषु” हर्षेषु इविषा स्तुत्या च जन्मेषु सम्मु “प्रभृता” प्रभृतानि प्रकर्षेषु धृतानि शोधितानि वा सर्वाणि भूतज्ञातानि “सन्दवन्त” सङ्गच्छन्ते स्तोतुं चवींषि च दातुं समूहौभवन्तौत्यर्थः [नवतिर्गति-कर्मा (निष्प २,१४,२८) । प्रभृता—प्रपूर्वात् विभक्तेः कर्मणि निष्ठा, “शे-

* अ०व०८, ०, १, १ ।

† शासुः—प्रथमैकवचनमिहं पठेऽकवचनस्तु श्वाने द्रहवम् इवोः—इति विष्प ।

‡ ‘दासाय—चतुर्थेऽकवचनं पथेऽकवचनस्तु श्वाने द्रहवम् । दासस्तु इस्तु श्वानस्तुः’—इति विष्प ।

क्षम्भसि बहुतम् (६, १, ७०)"—इति श्री-लोपः, "गतिरनन्तरः (६, २, ४६)"—इति गतेः प्रक्षतिस्तरत्वम् ॥ २ ॥

अथ द्वौया ।

२३ ३१२ ३ २३ ४८ ३१८ १ ११
त्वेक्रतुमपि वृच्छन्ति विश्वे द्विर्यदेते चिर्भवन्त्यूमाः ।

३ १२ २८ ३ १२ ३
स्वादोः स्वादीयः स्वादुनाद्वजा

२३२८ ३ १२ ३ १२
समदः सुमधुमधुनाभियोधीः ॥ ३ * ॥ १८

हे इन्द्र ! "त्वे" त्वयि "सुपां सुलुक् (७, १, ३६)"—इति सप्तम्येकवचनस्थ श्रे आदेशः] "विश्वे" सर्वे यजमानाः "क्रतुम्" अनुष्ठेयं कर्म "वृच्छन्ति" समापयन्ति "अपि" [—शब्दो ब्राह्मणोऽप्तः सर्वभूतानां सर्वमनसां समुच्चयार्थः सर्वाणि पृथिव्यादीनि भूतानि सर्वेषां प्राणिनां मनांसि सर्वे यज्ञक्रतवश्च व्याप्ते त्वयेव यजमानैः परिसमाप्यन्त इत्यर्थः । तथा च ब्राह्मणम्—"त्वयी-मानि सर्वाणि भूतानि मनांसि सर्वे क्रतवोऽपि वृच्छनीत्येतदाह" —इति] "यद्" यस्मात् "एते" "जमाः" तर्पकाः† [अवते स्तर्पणार्थादीणादिको मन् प्रत्ययः, "ज्वरत्वरेत्यादिना (६, ४, २०) वकारोपधयोरुठः] रैदृगा यजमानाः पूर्वमेकाकिनः सन्तः पश्चात् "द्विः" द्विवारं स्त्रौरूपेण पुंरूपेण च जाताः सन्तः पुनरपत्वेन सार्वे "चिः" चिवारं जन्मभाजो भवन्ति । एक एवामा स्त्रौपु-

* स्व० व० ८, ७, १, ३ ।

† "जमाः देवाः"—इति वि० ।

रुपेण जायते “अईषा एष यत् पद्मीति” श्रुतेः । पुत्रोऽप्यालैव—
“आक्षा वै पुत्रनामासि”—इति श्रुतेः । यत् एवमेभिर्हृषा भवन्ति,
ततो वा गम्यते त्वयेवानुष्ठितं सर्वं कर्म परिसमापयन्तीति; तथा
च ब्राह्मणम्—“हो हो सन्तो मिथुनो प्रजायेते प्रजापत्यै”—इति]
हे इन्द्र ! त्वच्च “स्वादोः” प्रियादृ गृहधनादेरपि “स्वादीयः”
स्वादुतरं प्रियतरमपत्यं “स्वादुना” स्वादुभूतेन मातापित्रामकेन॥
“संस्तुज” संयोजय [यहा, “स्वादुना” मिथुन-भावेनोत्पत्तं
तदपत्यमपि संयोजय] ! एतदेवाह—“अदः” अपत्यं “मधु”
मधुरं “मधुना” मद-हेतुना मिथुनान्तरेण पोत्रेण वा “सु” सुषु
“अभि योधीः” अभियोधय अभितः क्रीड़याणि [धातूनामने-
कार्यत्वात् युद्धति रत्न क्रीड़ार्थे वर्तते । “मिथुनं वै स्वादु प्रजा
स्वादु”—इत्यादि ब्राह्मणमत्तानुसन्धेयम् ॥ ३ ॥ १८

१४३८४ ५ ३८१ ३८४८ १
॥ श्यैतम् ॥ तदिदासभुव । नेषू३४श्वौहोवा । ज्या
१ ८ ११० ५ ५
यिष्टंयतोजन्यउग्रः । त्वेषान्तुमणार३४ः । श्वौहोहा । स
१२ १ १ १ १
श्योजज्ञानः । नायिरार३यिणा । तिशार् । जूर३४
५ १ १२ १ १ १ १
ना । नुयंविश्वायिमार्ददा । झम्मायि । त्यूर्मार३४श्वौ

* ‘स्वादोः सोमस्त्र, स्वादीयः आस्वादनकराः, स्वादुना सोमेन’—इति वि० ।

+ ‘सुमधु—शोभनं मधु सोमास्त्र, मधुना—द्रोषकस्त्रेन, अभियोधीः—आभि-
मुनेन योधवति’—इति वि० ।

र ४८ ८ ३ ४५ १२१ १२४४ १
 होवा ॥(१) वावृधानःश्व। साभूष्ठैश्चोहोवा। रा
 र १२८ ८ ९ ११
 ओजाःश्चुर्द्दीसायभिय। सन्दाधात्ताऽऽथ ४यि। ओह
 ६ ११ १ ११ १ १ १ १
 हा। अच्यनश्चय। नाञ्चाऽऽसा। स्त्रिसारम्। ताऽऽ
 ४ १ १ १ १ १ १ १ १
 ४यिना। वन्तप्रभार्त्ताऽमा। उम्मायि। दारयिषू२३
 ४४ ६ ४३ ४५ ११ ३८ ४५ ५
 ४ औहोवा ॥(२) त्वं क्रतुमपिवृ। जता३४ औहोवा ॥
 १ १८ ८ ८ १ १ १ १ १ १
 वायिश्वेदिय्यदेतेचिर्भ। वन्ताऽमाऽऽस्मैः। औहोवा ।
 १२१८ ८ ११ ८ १ १ १ १ १
 खादोःखादीयःखादु। नासाऽऽस्मै। समार्द्द। दार
 ५ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 २४ःख। मधुमधूनाश्वा। उम्मायि। यो॒धा॒३४॒औ
 ८ १ १ १ १ १ १ १ १ १
 होवा। वा॒३४४४(३) ॥ १२ * ॥ [१] १८
 अथ चिकट्टकेष्विति द्वचाकं द्वतीयं सूक्तम्

१२ ३१८ २८ १२

त्रिकद्वकेषु महिषो यवाश्चिरन्तु विश्वाम्

११ १८ ३१९ ३१९ १९

स्तु ग्यत्येऽममपि बद्धिष्णुना सुतं यथा वशम् ।

* अ० मा० १३प्र० २४० ११सा० ।

११ ३२ ३२३ १९ ३२ ३१
सईमामादमहिकमीकर्तवेमहामूर्ख

१२ २१ ११ ११२ २२ ३१२ १२
सैन्यसम्भवोदेवल्लसत्यइन्दुःसत्यमिन्द्रम् ॥ १* ॥

“महिषः” महान् पूज्यः “तुविशुभः” बहु-बलः “दृम्यत्” [दृप्रीणने तुदादिः (प०)] दृप्यन् इन्द्रः “चिकहुकेषु” च्यं तिगौरायुरित्येतदामकेषु आभिन्नविकेष्वहःसु “सुतम्” अभिभुतं “यवाशिरं” यवमयसत्तुभिर्मित्रितम् [आङ्ग्पूर्वस्य श्रीणातेः क्षिपि “अपसृष्टेश्वाम् (१,१,२६) ”—इत्यादिना “शिरद्व्यादेशः ” तं “सोमं” “विष्णुना” सह “अपिवत्” “यथावशम्” अवशत् पूर्वं यथा तं सोमं तथा अपिवत् [वश कान्तौ (अदा० प०) “बहु-सञ्जन्दसि (२,४,७३) ”—इति शपो लुगभावः] पीतः “सः” सोमः “महां” महान्तम् “जहु” तेजसा विस्तीर्णम् “ईम्” एनम् इन्द्रः “ममाद” अमादयन् । किमर्थम् ? “महि” महत् छुच-हननादि-खचणं कर्म कर्तवे कर्तुः “सत्यः” “इन्दुः” ऋवन् “देवः” शोतमानः “सः” सोमः “सत्य” यथार्थभूतं “देव” सोमं कामयमानम् “ईम्” एनम् “इन्द्रम्” “सञ्चत्” [सञ्चतिर्थासि-कर्मा] व्याप्तोतु ॥

“दृम्यन्”—“तृम्यत्”—इति पाठो, “सत्यइन्दुसत्यमिन्द्रम्” —“सत्यमिन्द्रंसत्यइन्दुः”—इति अस्मिन्दृचे प्रत्येकसुगवसाने व्यत्ययेन पाठो ॥ १ ॥

* ए० आ० ५, २, ३, १ (१८० ८०६ ए०) = ए० व० ३, ६, २८, १ ।

अथ द्वितीया ।

१ २ ३ १२ १२ ११८ १८

साकञ्जातःक्रतुनासाकमोजसाववक्षिथ

३ २ ३ २ ३ क २८ ११९ १ १२

साकंदृद्वौवौर्यैःसासच्चिमुधोविचर्षणिः ।

१ ३ २ १ ३ १७ ११२ ११३ १ १२

दाताराधस्तुवतेकाम्यंवसुप्रचेतनसैन् ॥

१ २ १२ १ १८ २८ ११८ १८

सश्वद्वोदेव्यसत्यइन्दुःसत्यमिन्द्रम् ॥ * २ ॥

हे इन्द्र ! त्वं “क्रतुना” कर्मणा प्रज्ञया वा “साकं” सह “जातः”† “साकम्” “ओजसा” बलेन “ववक्षिथ” विश्वं वोदुमिच्छसि [वहे सबन्तस्य लिठि मन्त्रत्वादाम् न भवति] । किञ्च हे “प्रचेतन” प्रकृष्ट-ज्ञानेन्द्र ! त्वं “वौर्यैः” शत्रु-हननादि-स्वरूपैः पराक्रमैः “साकं” “हृदः” प्रवृद्धः “मृधः” हिंसकान् सङ्ग्रामान् वा “सासच्चिः” [“न लोकाव्ययेति (२, ३, ६८) षष्ठी-प्रतिषेधः] तेषामभिभविताः‡ “विचर्षणिः” पुण्यकृतोऽपुण्यकृतस्य विशेषेण द्रष्टा “स्तुवते” स्तोत्रं कुर्वण्याय यजमानाय “राधः” साकं “काम्य” प्रार्थनैयं “वसु” धनं “दाता” सन् ववक्षिथेति समन्वयः । सैनमिति परोक्ष-निर्देशः सिद्धार्थः ॥

“प्रचेतन”—इति छन्दोगानां विशेष-पाठः ॥ २ ॥

* अ० व० १, ६, २८, ३ ।

† ‘साकं जातः सदा जातः सद्यो वा जातः’—इति वि० ।

‡ ‘सासच्चिः—साधनशीलः’—इति वि० ।

अथ छत्रीया ।

२३ १२ २१ १३ १२ ११
अधलिषीमाल्यभ्योजसाक्षविश्युधा

२ २१८ २८ २१ ११२
भवदारोदसौभपृष्णदस्यमजमनाप्रवावृधे ।

१२ ३२ ३२३१९ २१२ २
अधन्तान्यज्ञठरेप्रेमरिच्यतप्रचेतय

१९ ३२३२ ३१८ २८ ११८ २८
सैनेत्सञ्जहैवोदेवत्सत्यद्वन्दुःसत्यमिन्द्रम् ॥ ३१॥२०

“अध” अथ सोमपानादनक्तरं “त्विषीमान्” इन्द्रः “ओजसा” बलेन “क्षविं” क्षवि-मामासुरं दः “युधा” युधेन “अभ्यभवत्” अभिभूतवान् । किञ्च स इन्द्रः “रोदसौ” आवाप्तिष्ठ्यो “आ अहृणत्” स्ततेजसा समन्तात् पूरयामास । तथा “अस्य” पीतस्य सोमस्य “मज्मना” बलेन “प्रवाहृष्टे” प्रकर्षेण वर्षते [यहा, ‘अस्य’ क्षवेः असुरस्व ‘मज्मना’ सारेण ‘रोदसौ’ अपूरयत् स इन्द्रः सोमं हिधा विभज्य “अन्य” भागं स्वकीये “जठरे” “अधन्त” । “ईम्” एनम् अपरं भागं देवेभ्यः “प्रारिच्यत” प्रारेचयत् [एतेनार्षमिन्द्राय अर्षमन्येभ्योऽपि देवेभ्य इत्युक्तं भवति ।

* “क्षिविं”—इति क० पु० पाठः ।

† अ० वे० २, ६, २८, २ ।

‡ ‘क्षविं—कूपसामौशम्’—इति वि० ।

तथाच तैत्तिरीयकम्—“यत् सर्वेषामर्द्धमिन्द्रं प्रति तथादिन्द्रो
देवतानां भूयिष्ठभाक्तमः”—इति] । हे इन्द्र ! लं “प्रचेतय”
एव अूतं सोमं देवांशु सम्यक् आपय प्रापयेत्वर्थः । अव्यत् पूर्ववत् ॥
“प्रचेतय”—इति विशेष-पाठः ॥ ३ ॥ २०

इति सामवेदार्थप्रकाशे उत्तराग्रन्थस्य चयोदशस्याभ्यायस्य
षष्ठः खण्डः ॥ ६ ॥

वैदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्द्दिनिवारयन् ।
पुमर्थांश्चतुरो देयाद् विद्यातीर्थ-महेश्वरः ॥ १३ ॥

॥ इति षष्ठः प्रपाठकः* ॥ ६ ॥

इति श्रीमद्राजाधिराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-
श्रीबौद्ध-बुद्ध-भूपाल-साम्बाज्य-धूरन्धरेण सायणा-
चार्येण विरचिते माधवीये सामवेदार्थप्रकाशे
उत्तराग्रन्थे चयोदशोऽभ्यायः ॥ १३ ॥

* ‘षष्ठः प्रपाठकः परिचमाप्तः समाप्तचैत्रह्वा सद्यमज्ञासमष्टवम्’—इति वि० ।